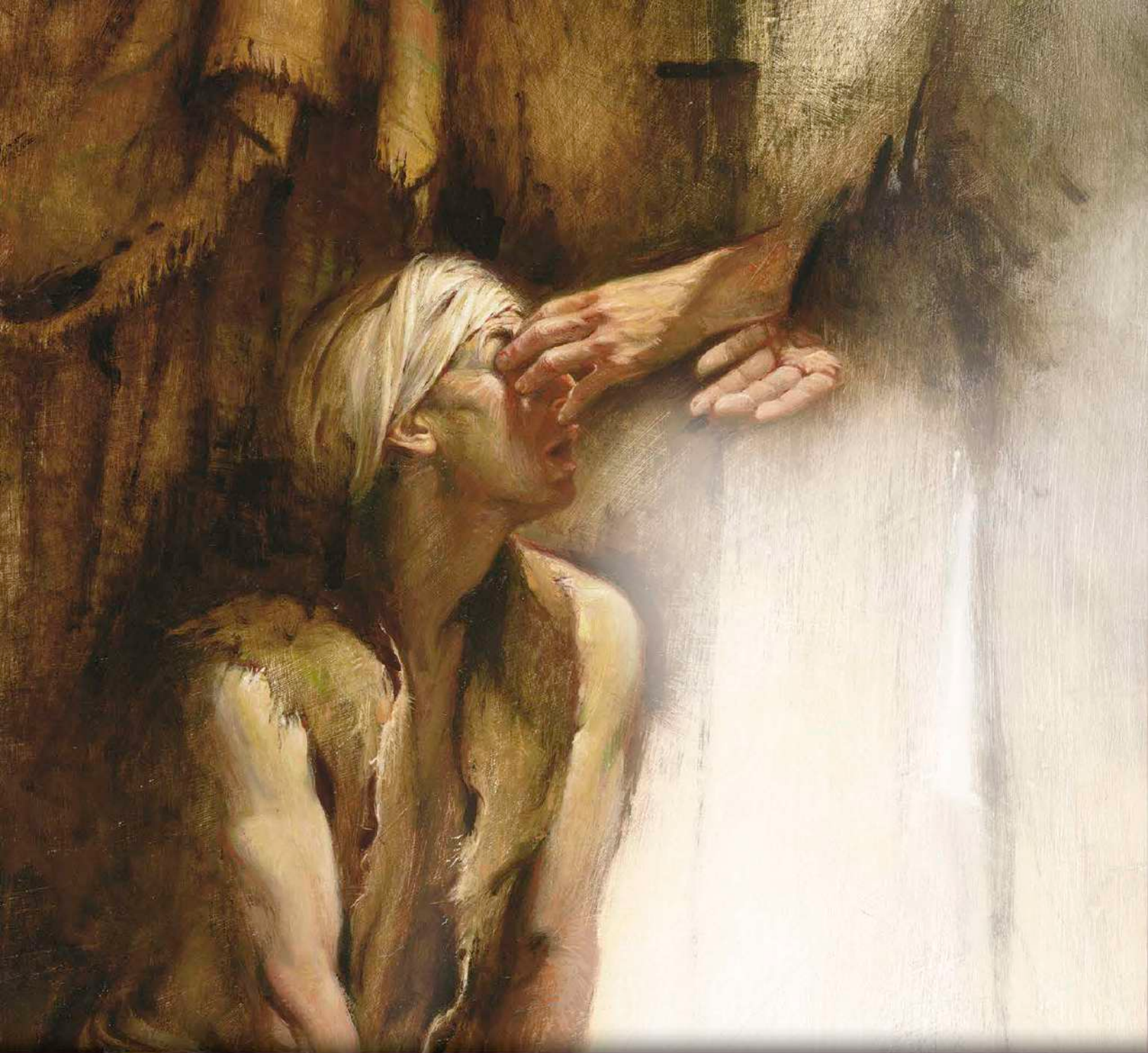

Naujojo Testamento

vadovėlis namuose studijuojantiems
seminarijos mokiniams

Naujojo Testamento studijų vadovėlis namuose studijuojantiems mokiniams

Būsime dėkingi už atsiliepimus ir pastabas. Prašome juos siųsti šiuo adresu:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0008 USA

El. paštas ces-manuals@ldschurch.org

Prašom nurodyti savo vardą, pavardę, adresą, apylinkę ir kuolą. Būtinai nurodykite vadovėlio pavadinimą. Po to parašykite savo pastabas.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose

Version 2, 8/16

Tekstas anglų kalba patvirtintas 2/15.

Vertimas patvirtintas 2/15.

New Testament Study Guide for Home-Study Seminary Students vertimas

Language

12340 xxx

Turinys

Namuose studijuojančių seminarijos mokinių programos įvadas	IX
Naujojo Testamento skaitymo grafikas	XI
Sveikiname pradėjus studijuoti Naująjį Testamentą	XX
Naujojo Testamento chronologija	XXIV
Raštų įvaldymo įvadas	XXV
100 Raštų įvaldymo ištraukų	XXVI
Pagrindinių doktrinių studijų įvadas	XXVIII
Pagrindinės doktrinos	XXIX
1 dalis	
1 diena Išgelbėjimo planas	1
2 diena Mokinio vaidmuo	6
3 diena Raštų studijavimas	10
4 diena Naujojo Testamento knygų ir jų konteksto studijų įvadas	15
2 dalis	22
<i>Evangelijos pagal Matą studijų įvadas</i>	<i>22</i>
1 diena Evangelija pagal Matą 1–2	24
2 diena Evangelija pagal Matą 3	31
3 diena Evangelija pagal Matą 4	36
4 diena Evangelija pagal Matą 5	41
3 dalis	46
1 diena Evangelija pagal Matą 6–7	46
2 diena Evangelija pagal Matą 8–10	52
3 diena Evangelija pagal Matą 11–12	56
4 diena Evangelija pagal Matą 13:1–23	61
4 dalis	65
1 diena Evangelija pagal Matą 13:24–58	65
2 diena Evangelija pagal Matą 14	71
3 diena Evangelija pagal Matą 15	75
4 diena Evangelija pagal Matą 16–17	79
5 dalis	87
1 diena Evangelija pagal Matą 18–20	87
2 diena Evangelija pagal Matą 21:1–16	92
3 diena Evangelija pagal Matą 21:17–22:14	97

4 diena	Evangelija pagal Matą 22:15–46	102
6 dalis		106
1 diena	Evangelija pagal Matą 23	106
2 diena	Džozefas Smitas–Mato; Mato 24	111
3 diena	Evangelija pagal Matą 25	117
4 diena	Evangelija pagal Matą 26:1–30	123
7 dalis		128
1 diena	Evangelija pagal Matą 26:31–75	128
2 diena	Evangelija pagal Matą 27–28	132
	<i>Evangelijos pagal Morkų studijų įvadas</i>	138
3 diena	Evangelija pagal Morkų 1	140
4 diena	Evangelija pagal Morkų 2–3	145
8 dalis		149
1 diena	Evangelija pagal Morkų 4–5	149
2 diena	Evangelija pagal Morkų 6–8	154
3 diena	Evangelija pagal Morkų 9:1–29	159
4 diena	Evangelija pagal Morkų 9:30–50	163
9 dalis		167
1 diena	Evangelija pagal Morkų 10–16	167
	<i>Evangelijos pagal Luką studijų įvadas</i>	173
2 diena	Evangelija pagal Luką 1	175
3 diena	Evangelija pagal Luką 2	181
4 diena	Evangelija pagal Luką 3–4	186
10 dalis		191
1 diena	Evangelija pagal Luką 5	191
2 diena	Evangelija pagal Luką 6:1–7:18	196
Day 3	Evangelija pagal Luką 7:18–50	200
4 diena	Evangelija pagal Luką 8:1–10:37	204
11 dalis		210
1 diena	Evangelija pagal Luką 10:38–12:59	210
2 diena	Evangelija pagal Luką 13–15	215
3 diena	Evangelija pagal Luką 16	221
4 diena	Evangelija pagal Luką 17	225
12 dalis		229
1 diena	Evangelija pagal Luką 18–21	229
2 diena	Evangelija pagal Luką 22	232
3 diena	Evangelija pagal Luką 23–24	237

<i>Evangelijos pagal Joną studijų įvadas</i>	242
4 diena Evangelija pagal Joną 1	244
13 dalis	248
1 diena Evangelija pagal Joną 2	248
2 diena Evangelija pagal Joną 3	252
3 diena Evangelija pagal Joną 4	257
4 diena Evangelija pagal Joną 5–6	262
14 dalis	267
1 diena Evangelija pagal Joną 7	267
2 diena Evangelija pagal Joną 8	272
3 diena Evangelija pagal Joną 9	278
4 diena Evangelija pagal Joną 10	282
15 dalis	286
1 diena Evangelija pagal Joną 11	286
2 diena Evangelija pagal Joną 12	290
3 diena Evangelija pagal Joną 13	294
4 diena Evangelija pagal Joną 14–15	298
16 dalis	305
1 diena Evangelija pagal Joną 16	305
2 diena Evangelija pagal Joną 17	309
3 diena Evangelija pagal Joną 18–19	313
4 diena Evangelija pagal Joną 20–21	317
17 dalis	0
<i>Apaštalų darbų knygos studijų įvadas</i>	0
1 diena Apaštalų darbai 1:1–8	0
2 diena Apaštalų darbai 1:9–26	0
3 diena Apaštalų darbai 2	0
4 diena Apaštalų darbai 3–5	0
18 dalis	0
1 diena Apaštalų darbai 6–7	0
2 diena Apaštalų darbai 8	0
3 diena Apaštalų darbai 9	0
4 diena Apaštalų darbai 10–12	0
19 dalis	0
1 diena Apaštalų darbai 13–14	0
2 diena Apaštalų darbai 15	0
3 diena Apaštalų darbai 16–17	0

4 diena	Apaštalų darbai 18–19	0
20 dalis		0
1 diena	Apaštalų darbai 20–22	0
2 diena	Apaštalų darbai 23–28	0
	<i>Laiško romiečiams studijų įvadas</i>	0
3 diena	Laiškas romiečiams 1–3	0
4 diena	Laiškas romiečiams 4–7	0
21 dalis		0
1 diena	Laiškas romiečiams 8–11	0
2 diena	Laiškas romiečiams 12–16	0
	<i>1 Laiško korintiečiams studijų įvadas</i>	0
3 diena	1 Laiškas korintiečiams 1–2	0
4 diena	1 Laiškas korintiečiams 3–6	0
22 dalis		0
1 diena	1 Laiškas korintiečiams 7–8	0
2 diena	1 Laiškas korintiečiams 9–10	0
3 diena	1 Laiškas korintiečiams 11	0
4 diena	1 Laiškas korintiečiams 12–14	0
23 dalis		0
1 diena	1 Laiškas korintiečiams 15:1–29	0
2 diena	1 Laiškas korintiečiams 15:30–16:24	0
	<i>2 Laiško korintiečiams studijų įvadas</i>	0
3 diena	2 Laiškas korintiečiams 1–3	0
4 diena	2 Laiškas korintiečiams 4–7	0
24 dalis		0
1 diena	2 Laiškas korintiečiams 8–9	0
2 diena	2 Korintiečiams 10–13	0
	<i>Laiško galatams studijų įvadas</i>	0
3 diena	Laiškas galatams	0
	<i>Laiško efeziečiams studijų įvadas</i>	0
4 diena	Laiškas efeziečiams 1	0
25 skyrius		0
1 diena	Laiškas efeziečiams 2–3	0
2 diena	Laiškas efeziečiams 4–6	0
	<i>Laiško filipiečiams studijų įvadas</i>	0
3 diena	Laiškas filipiečiams 1–3	0
4 diena	Laiškas filipiečiams 4	0

26 dalis	0
<i>Laiško kolosiečiams studijų įvadas</i>	0
1 diena Laiškas kolosiečiams	0
1 <i>Laiško tesalonikiečiams studijų įvadas</i>	0
2 diena 1 Laiškas tesalonikiečiams	0
2 <i>Laiško tesalonikiečiams studijų įvadas</i>	0
3 diena 2 Laiškas tesalonikiečiams	0
1 <i>Laiško Timotiejui studijų įvadas</i>	0
4 diena 1 Laiškas Timotiejui	0
27 dalis	0
2 <i>Laiško Timotiejui studijų įvadas</i>	0
1 diena 2 Laiškas Timotiejui	0
<i>Laiško Titui studijų įvadas</i>	0
2 diena Laiškas Titui	0
<i>Laiško Filemonui studijų įvadas</i>	0
3 diena Laiškas Filemonui	0
<i>Laiško hebrajams studijų įvadas</i>	0
4 diena Laiškas hebrajams 1–4	0
28 dalis	0
1 diena Laiškas hebrajams 5–6	0
2 diena Laiškas hebrajams 7–10	0
3 diena Laiškas hebrajams 11	0
<i>Jokūbo laiško studijų įvadas</i>	0
4 diena Laiškas hebrajams 12 – Jokūbo laiškas 1	0
29 dalis	0
1 diena Jokūbo laiškas 2–3	0
2 diena Jokūbo laiškas 4–5	0
1 <i>Petro laiško studijų įvadas</i>	0
3 diena 1 Petro laiškas 1–2	0
4 diena 1 Petro laiškas 3–5	0
30 dalis	0
2 <i>Petro laiško studijų įvadas</i>	0
1 diena 2 Petro laiškas	0
1 <i>Jono laiško studijų įvadas</i>	0
2 diena 1 Jono laiškas	0
2 <i>Jono laiško studijų įvadas</i>	0
3 <i>Jono laiško studijų įvadas</i>	0

3 diena	2 Jono laiškas – 3 Jono laiškas	0
	<i>Judo laiško studiju įvadas</i>	0
4 diena	Judo laiškas	0
31 dalis		0
	<i>Apreiškimo Jonui studijų įvadas</i>	0
1 diena	Apreiškimas Jonui 1–3	0
2 diena	Apreiškimas Jonui 4–5	0
3 diena	Apreiškimas Jonui 6–7	0
4 diena	Apreiškimas Jonui 8–11	0
32 dalis		0
1 diena	Apreiškimas Jonui 12–13	0
2 diena	Apreiškimas Jonui 14–16	0
3 diena	Apreiškimas Jonui 17–19	0
4 diena	Apreiškimas Jonui 20–22	0

Namuose studijuojančių seminarijos mokinių programos įvadas

Programa namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams skirta padėti jums per Raštų studijavimą geriau suprasti Jėzaus Kristaus Evangeliją ir taikyti jos mokymus kasdieniame gyvenime. Šiais mokslo metais pirmiausia atliksite šio kurso Raštų – Naujojo Testamento – skaitymo užduotis, o tada – individualias pamokas. Kartą per savaitę susitiksime su seminarijos mokytoju, kad atiduotumėte jam įvertinti savo darbą ir dalyvautumėte savaitinėje pamokoje.

Seminarija yra kasdienio religinio švietimo programa. Turėtumėte kasdien su malda studijuoti Raštus. Seminarijos užduotis jums reikės atlikti kiekvieną mokymosi dieną, nors ir ne kasdien lankysite seminarijos pamokas. Kurso metu reikia atlikti 32 vadovėlio dalių užduotis. 000 puslapyje išspausdintas skaitymo grafikas parodys, kokį tekstą turėtumėte studijuoti atitinkamoje dalyje. Jūsų mokytojas padės jums suprasti, iki kada reikės atlikti kiekvieną dalį. Ruošdami kiekvieną šio vadovėlio pamoką, turėtumėte sugaišti apie 30 minučių, neskaitant kasdienio Raštų studijavimo.

Be savo asmeninio dienoraščio dar turėtumėte turėti du Raštų studijavimo žurnalus (du sąsiuvinius), kuriuose raštu atliksite vadovėlio užduotis. Kiekvieną savaitę susitikę su mokytoju turėtumėte naudotis savo Raštų studijavimo žurnalu, kuriame turėtų būti jūsų atliktos tos savaitės vadovėlio užduotys. Jūsų mokytojas perskaitys ir įvertins atliktas užduotis, o kitą savaitę grąžins jums Raštų studijavimo žurnalą. Savo atsakymus taip pat galite rašyti ant atskirų segtuve su segtų popieriaus lapų ir atiduoti tą savaitę prirašytus lapus. Kai mokytojas grąžins lapus, galėsite juos vėl įsegti į segtuvą.

Kaip naudotis šiuo vadovėliu mokantis pagal kasdienės seminarijos programą

Šiuo vadovėliu gali naudotis kasdienės seminarijos programos mokytojai, kad pagerintų pamokas, ir mokiniai, kad pasivytų praleistas pamokas. Tačiau jis neskirtas dalinti kiekvienam kasdienės seminarijos mokiniui. Jei mokiniui reikia pasimokyti praleistą pamoką, kad ji būtų užskaityta, mokytojas gali paskirti jam ar jai namuose atlikti pamoką, atitinkančią praleistąją.

Kaip naudotis vadovėliu namuose studijuojantiems mokiniam

Raštų teksto įvadas

Įvadas supažindina su kiekvienos pamokos Raštų tekstu ir jį apibendrina.

Eilučių grupavimas ir turinio apibendrinimas

Eilutės grupuojamos pagal vietas, kuriose keičiasi aprašomas įvykis ar tema. Po kiekvienos eilučių grupės pateikiamas trumpas tų eilučių įvykių ar mokymų apibendrinimas.

Doktrinos ir principai

Pamokoje natūraliai išskylantys Evangelijos principai ir doktrinos yra paryškinti, kad jums būtų lengviau juos pastebėti.

Pagalba studijuojant

Studijavimo pastabos – tai įžvalgos ir paaiškinimai, kurie gali padėti jums studijuoti Raštus ir juos suprasti.

Raštų įvaldymas

Kiekviena iš 25 Mormono Knygos Raštų įvaldymo ištraukų atskirai nagrinėjama toje pamokoje, su kurios tema ji susijusi, kad galėtumėte geriau ją įsisavinti.

Atsakymų rašymas vadovėlyje

Kartais būsite prašomi atsakymus užrašyti vadovėlyje, tuščiose eilutėse ar lentelėse.

Raštų studijavimo žurnalo užduotys

Raštų studijavimo žurnalo užduotis reikia persirašyti, atlikti ir kiekvieną savaitę atiduoti savo mokytojiui įvertinti. Jei kruopščiai apsvarstysite savo atsakymus, tai suteiks jums reikšmingų potyrių studijuojant Raštų tiesas ir taikant jas gyvenime.

Naujojo Testamento skaitymo grafikas

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
1		S	Pr	A	T	K	Pn	Š
2	Evangelija pagal Matą 1 2 3 4 5	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
3	Evangelija pagal Matą 6 7 8 9 10 11 12 13:1–23	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
4	Evangelija pagal Matą 13:24–58 14 15 16 17	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
5	Evangelija pagal Matą 18 19 20 21 22	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
6	Evangelija pagal Matą 23 Džozefas Smitas–Mato 1 Evangelija pagal Matą 25 26:1–30	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
7	Evangelija pagal Matą 26:31–75 27 28 Evangelija pagal Morkų 1 2 3	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
8	Evangelija pagal Morkų 4 5 6 7 8 9	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
9	Evangelija pagal Morkų 10 11 12 13 14 15 16 Evangelija pagal Luką 1 2 3 4	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
10	Evangelija pagal Luką 5 6 7 8 9 10:1–37	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
11	Evangelija pagal Luką 10:38–42 11 12 13 14 15 16 17	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
12	Evangelija pagal Luką 18 19 20 21 22 23 24 Evangelija pagal Luką 1	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
13	Evangelija pagal Joną 2 3 4 5 6	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
14	Evangelija pagal Joną 7 8 9 10	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
15	Evangelija pagal Joną 11 12 13 14 15	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
16	Evangelija pagal Joną 16 17 18 19 20 21	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
17	Apaštalų darbai 1 2 3 4 5	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
18	Apaštalų darbai 6 7 8 9 10 11 12	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
19	Apaštalų darbai 13 14 15 16 17 18 19	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
20	Apaštalų darbai 20 21 22 23 24 25 26 27 28 Laiškas romiečiams 1 2 3 4 5 6 7	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
21	Laiškas romiečiams 8 9 10 11 12 13 14 15 16 1 Laiškas korintiečiams 1 2 3 4 5 6	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
22	1 Laiškas korintiečiams 7 8 9 10 11 12 13 14	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
23	1 Laiškas korintiečiams 15 16 2 Laiškas korintiečiams 1 2 3 4 5 6 7	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
24	2 Laiškas korintiečiams 8 9 10 11 12 13 Laiškas galatams 1 2 3 4 5 6 Laiškas efeziečiams 1	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
25	Laiškas efeziečiams 2 3 4 5 6 Laiškas filipiečiams 1 2 3 4	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
26	Laiškas kolosiečiams 1 2 3 4 1 Laiškas tesalonikiečiams 1 2 3 4 5 2 Laiškas tesalonikiečiams 1 2 3 1 Laiškas Timotiejui 1 2 3 4 5 6	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
27	2 Laiškas Timotiejui 1 2 3 4 Laiškas Titui 1 2 3 Laiškas Filemonui 1 Laiškas hebrajams 1 2 3 4	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
28	Laiškas hebrajams 5 6 7 8 9 10 11 12 13 Jokūbo laiškas 1	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
29	Jokūbo laiškas 2 3 4 5 1 Petro laiškas 1 2 3 4 5	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
30	2 Petro laiškas 1 2 3 1 Jono laiškas 1 2 3 4 5 2 Jono laiškas 1 3 Jono laiškas 1 Judo laiškas 1	S	Pr	A	T	K	Pn	Š

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
31	Apreiškimas Jonui 1	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
	7							
	8							
	9							
	10							
	11							
32	Apreiškimas Jonui 12	S	Pr	A	T	K	Pn	Š
	13							
	14							
	15							
	16							
	17							
	18							
	19							
	20							
	21							
	22							

Sveikiname pradėjus studijuoti Naująjį Testamentą

Kas yra Naujasis Testamentas?

Įkvėpti Dvasios Naująjį Testamentą rašė pirmieji apaštalai ir Jėzaus Kristaus mokiniai. Jis sudarytas iš keturių evangelijų, kurios yra Mato, Morkaus, Luko ir Jono liudijimai apie pažadėtąjį Mesiją Jėzų Kristų – Gelbėtoją ir Išpirkėją – prisikėlusįjį Viešpatį. Šiose keturiose evangelijose aprašytas Jėzaus gyvenimas ir dauguma Jo mokymų. Naujajame Testamente esančių doktrinų Gelbėtojas ir Jo apaštalai mokė tam, kad galėtume grįžti gyventi su Dievu Tėvu ir įgytume amžinąjį gyvenimą. Pastarųjų dienų šventiesiems Biblija drauge su Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoromis bei Brangiuoju Perlu yra Šventieji Raštai (žr. Tikėjimo Teiginiai 1:8).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo, kalbėdamas apie Naujojo Testamento turinį, sakė: „Naujasis Testamentas [...] iliustruoja senovės pranašysčių išpildymą; atpasakoja Pažadėtojo gimimą, tarnavimą ir apmokančiąją auką; išdėsto Jo gelbstinčias amžinosios Evangelijos apeigas; aprašo Evangelijos stiprėjimą ir plitimą laikų pilnatvėje; numato pasaulinį atkritimą nuo tiesos, kuri kadaise buvo suteikta šventiesiems; pažada šlovingą Evangelijos atkūrimą paskutinėmis dienomis ir vaizdžiai bei jausmingai išpranašauja tai, kas vyks prieš Žmogaus Sūnaus antrąjį atėjimą, jo metu ir po jo. Jo pagrindinis tikslas yra liudyti apie Kristų“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 392).

Kodėl svarbu studijuoti Naująjį Testamentą?

Naujasis Testamentas, kaip ir visi Raštai, liudija ir moko apie Jėzų Kristų ir Jo dieviškumą. Apaštalas Jonas nurodė, kad jo evangelijos rašymo tikslas buvo įtikinti kitus, „kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tai tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą“ (Jono 20:31). Studijuodami Naująjį Testamentą sužinosite apie ypatingą Gelbėtojo gimimą, tapsite jo stebuklų ir gydymų liudininkais, išgirsite nepaprastas Jo Evangelijos tiesas ir prisiminsite Jo apmokančiosios aukos, nukryžiuojimo ir šlovingo prisikėlimo dienas. Studijuodami Gelbėtojo gyvenimą ir Jo mokymus, sužinosite, kaip galite priartėti prie Jo ir įgyti viltį, atleidimą, ramybę ir amžinąjį gyvenimą. Nuoširdus gilinimasis į Naująjį Testamentą padės sustiprinti jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi ir pasitikėti Jo mokymais ir Apmokėjimu.

Vyresnysis L. Tomas Peris iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo mokė, kad Naujasis Testamentas „yra dvasinės istorijos puošmena, visai kaip Gelbėtojas turėtų būti mūsų gyvenimo puošmena. Turime įsipareigoti jį studijuoti ir branginti!

Studijuodami Naująjį Testamentą rasite brangius išminties perlus“ („Šabas ir sakramentas“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Štai keletas brangių išminties ir tiesos perlų, kuriuos rasite Naujajame Testamente:

- Jėzus Kristus yra „kelias, tiesa ir gyvenimas“, per Jį galime nueiti pas Dangiškąjį Tėvą (žr. Jono 14:6–7).
- Šventoji Dvasia yra „Globėjas [...], jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs“ (Jono 14:26).
- Jėzaus Kristaus mokinių pareiga skelbti Evangeliją visam pasauliui (žr. Mato 28:19).
- Gelbėtojas ir toliau vadovauja Savo Bažnyčiai per apreiškimą savo išrinktiems tarnams (žr. ApD 1:2).
- Jūs esate Dievo palikuonis, Jo vaikas (žr. ApD 17:28–29).
- Dėl Gelbėtojo prisikėlimo visi nugalės mirtį ir vėl gyvens (1 Korintiečiams 15:21–26).
- Jei jums trūksta išminties, klauskite Dievą ir Jis atsakys (žr. Jokūbo 1:5–6).
- Ištikimi šventieji, kurie įveikia blogį, įgis amžinąjį gyvenimą (žr. Apreiškimo 3).

Pranašo Džozefo Smito patyrimas atspindi Naujojo Testamento studijavimo daromą įtaką ir tai, kaip ši knyga gali pakeisti jūsų gyvenimą. Dar visai jaunam Džozefui sunkiai sekėsi pačiam suprasti, kuri bažnyčia yra teisinga. Jis atsivertė Bibliją ir vieną dieną perskaitė Jokūbo 1:5. Vėliau jis rašė: „Dar niekada jokia Raštų ištrauka su tokia galia neatėjo į žmogaus širdį, kaip ši tuomet atėjo į manąją. Atrodė, kad ji su didele jėga užvaldė visus mano širdies jausmus. Aš mažčiau apie ją vėl ir vėl“ (Džozefas Smitas – Istorija 1:12).

Perskaitęs ir apmąstęs šiuos Naujojo Testamento žodžius, Džozefas nusprendė veikti pagal sužinotą tiesą ir, klausydamas Jokūbo žodžių, paklausė Dievą. Jo sprendimas virto nepaprastu Pirmuoju regėjimu. Ir jūs stropiai studijuodami Naująjį Testamentą jausite, kaip Šventoji Dvasia palytėja jūsų širdį ir padeda jums suprasti Evangelijos doktrinas ir tiesas, ir kaip taikyti jas savo gyvenime.

Pamaldžiai studijuodami Naująjį Testamentą veikite pagal Šventosios Dvasios raginimus. Tai darydami tapsite labiau atsivertę į Viešpatį. Tikrasis atsivertimas vyksta, kai jūs ir toliau elgiatės pagal doktrinas, kurias žinote esant teisingas, ir diena po dienos, mėnuo po mėnesio laikotės įsakymų, ir taip visą likusį gyvenimą.

Apie Naująjį Testamentą

Biblija nėra viena knyga. Tai knygų rinkinys. Žodis *biblija* yra graikų kilmės ir reiškia „knygos“. „Krikščionių Bibliją sudaro dvi dalys, žinomos kaip Senasis ir Naujasis testamentai“ (Raštų rodyklė, „Biblija“; scriptures.lds.org). Kitas žodžio *testamentas* vertimas yra žodis *sandora*. Todėl Naujasis Testamentas yra naujoji sandora.

Evangelijos kontekste sandora yra ypatingas susitarimas tarp Dievo ir žmogaus arba žmonių. Senasis Testamentas, arba senoji sandora, – tai įsakymai, kuriuos Viešpats davė Savo žmonėms senovės laikais. „Evangelijos laikų pilnatvėje atėjęs Gelbėtojas atkūrė Evangeliją Palestinoje gyvenusiems žydams. Kadangi jie nebesilaikė net Mozės įsakymo, tai tapo jiems naująja sandora“ (Bible Dictionary, „Bible“).

Yra priimta Naująjį Testamentą dalinti į evangelijas, Apaštalų darbus, Pauliaus laiškus, kitus laiškus ir Apreiškimo Jonui knygą.

1. **Evangelijos.** Mato, Morkaus, Luko ir Jono knygos vadinamos evangelijomis ir kiekviena iš jų yra pavadinta pagal jos autorių. Žodis *evangelija* reiškia „geroji naujiena“. Nors šios keturios evangelijos skiriasi kai kuriomis smulkmenomis ar požiūriais, jos visos pasakoja apie Gelbėtojo gyvenimo ir žemiškosios tarnystės tarp žydų įvykius. Visos keturios evangelijos moko ir liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas. „Mato, Morkaus ir Luko užrašai šiek tiek panašūs juose esančia medžiaga ir stiliumi, jų evangelijos taip pat panašios esminiais dalykais ir todėl kartais vadinamos „sinoptinėmis evangelijomis“ (t. y. apžvalginėmis). Nepaisant to, kiekviena iš jų yra unikali ir kiekvienoje iš jų yra tik jai būdingų patikslinimų. Jono rašymo stilius skiriasi nuo kitų trijų vartojamais žodžiais, frazeologizmais ir įvykių išdėstymu“ (Bible Dictionary, “Gospels”).
2. **Apaštalų darbai.** Lukas parašė Apaštalų darbų knygą ir joje aprašė Petro ir kitų apaštalų vadovaujamos bažnyčios augimą (žr. Bible Dictionary, “Acts of the Apostles”).
3. **Pauliaus laišakai.** Pauliaus laišakai skirti bažnyčios skyriui, tam tikram asmeniui arba žmonių grupei, kuriems jis rašė laiškus. Pauliaus laišakai yra išdėstyti „pagal apimtį, mažėjančia tvarka nuo ilgiausio (Romiečiams) iki trumpiausio (Filomenui). Taip sudėlioti visi laišakai, išskyrus Laišką hebrajams, kuris buvo įdėtas paskutinis, kadangi buvo abejojama, ar jis parašytas Pauliaus“ (Bible Dictionary, “Pauline Epistles”).
4. **Laiškai.** Knygos nuo Jokūbo laiško iki Judo laiško dažnai yra vadinamos visuotiniais laiškais, išskyrus 2-ąjį ir 3-įjį – jie nėra adresuoti nei tam tikram žmogui, nei skyriui, nei Bažnyčiai. Jie pavadinti pagal jų autorius. (Žr. Bible Dictionary, “General Epistles.”)
5. **Apreiškimas Jonui.** Apreiškimo Jonui knygą (kartais dar vadinamą Apokalipse) parašė apaštalas Jonas, kuris taip pat parašė jo vardu pavadintą evangeliją ir laiškus. Tai Jono malda ir pranašystė, ir per apreiškimą duotas Viešpaties atsakymas. (Žr. Bible Dictionary, “Revelation of John.”)

Džozefo Smito Vertimas ir Džozefas Smitas–Mato

Viešpats įsako Džozefui Smitui išversti, arba pataisyti, Karaliaus Jokūbo Bibliją. Džozefo Smito Vertimas nėra Biblijos vertimas iš vienos kalbos į kitą. Tai greičiau pranašui Viešpaties suteikti įkvėpimai, pagal kuriuos atlikti Biblijos teksto pakeitimai.

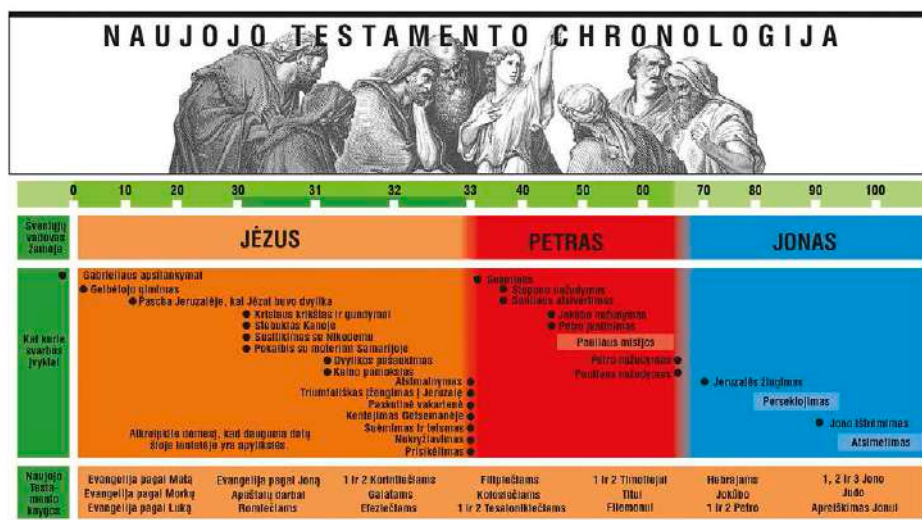
Šį vertimą Džozefas Smitas pradėjo 1830 m. birželį ir baigė 1833 m. liepą, tačiau ir toliau darė keitimus savo rankraštyje iki mirties 1844 m. (žr. Bible Dictionary, “Joseph Smith Translation”). Dalis pranašo Džozefo Smito vertimo buvo išspausdinta jam dar esant gyvam, visą įkvėptą jo Biblijos vertimų rinkinį 1867 m. išspausdino Reorganized Church of Jesus Christ of Latter Day Saints (dab. Community of Christ). Nuo 1979 m. pastarųjų dienų šventųjų išleistų Karaliaus Jokūbo Biblijos leidimų anglų kalba išnašose ir prieduose yra šimtai doktrinos požiūriu svarbių ištraukų iš Džozefo Smito Vertimo. (Žr. Robert J. Matthews, “Joseph Smith’s Efforts to Publish His Bible ‘Translation,’” *Ensign*, Jan. 1983, 57–64; Bible Dictionary, “Joseph Smith Translation.”) Nuo 2009 m. pastarųjų dienų šventųjų Biblijoje ispanų kalba, Reina-Valera leidime, taip pat yra ištraukų išnašose

ir prieduose. 2015 m. pastarųjų dienų šventųjų redakcijos Biblija buvo išspausdinta portugalų kalba.

Džozefo Smito–Mato vertimas, esantis Brangiajame Perle, yra Džozefo Smito Vertimo ištrauka (Džozefo Smito Vertimas, Mato 23:39–24:56). Tai yra įkvėptas Mato 23:39–24:55 vertimas.

Džozefo Smito Vertimas padeda mums suprasti Naująjį Testamentą, nes atkuria paprastas ir vertingas tiesas, kurios Biblijoje neišliko (žr. 1 Nefio 13:20–41), ir prideda Viešpaties komentarus ir paaiškinimus.

Naujojo Testamento chronologija

Raštų įvaldymo įvadas

Seminarijos ir religijos institutai parinko po 25 Raštų įvaldymo ištraukas visiems keturiems seminarijos kursams. Tos ištraukos sudaro svarbų Raštais pagrįstą Evangelijos supratimo, dalijimosi ja ir tikėjimo stiprinimo pagrindą.

Esate raginami įvaldyti šias žinotinas ištraukas. Įvaldyti Raštų ištraukas reiškia:

- Rasti tas eilutes Raštuose pagal jų nuorodas.
- Suprasti tų Raštų ištraukų kontekstą ir turinį.
- Taikyti gyvenime Evangelijos principus ir doktrinas, kurių mokoma tose Raštų ištraukose.
- Mintinai išmokti tas ištraukas.

Su šiuo vadovu išstudijuosite visas 25 Raštų įvaldymo ištraukas, kurias rasite nagrinėdami Naująjį Testamentą. Raštų ištraukų įvaldymas reikalauja jūsų pastangų. Nuoseklumas ir kartojimas mokantis Raštų įvaldymo ištraukų padės jums ilgam jas įsiminti ir remtis jomis ateityje. Galite nuspręsti kiekvieną dieną skirti kelias minutes ir apžvelgti Raštų įvaldymo ištraukas. Ieškokite progų remtis jomis, kai aiškinsite pagrindines Evangelijos doktrinas kitiems.

100 Raštų įvaldymo ištraukų

Visų 100 Raštų įvaldymo ištraukų sąrašas:

Senasis Testamentas	Naujasis Testamentas	Mormono Knyga	Doktrina ir Sandoros
Mozės 1:39	Mato 5:14–16	1 Nefio 3:7	DžS–I 1:15–20
Mozės 7:18	Mato 11:28–30	2 Nefio 2:25	DS 1:37–38
Abraomo 3:22–23	Mato 16:15–19	2 Nefio 2:27	DS 6:36
Pradžios 1:26–27	Mato 22:36–39	2 Nefio 9:28–29	DS 8:2–3
Pradžios 2:24	Mato 28:19–20	2 Nefio 25:23, 26	DS 10:5
Pradžios 39:9	Luko 24:36–39	2 Nefio 28:7–9	DS 13:1
Išėjimo 19:5–6	Jono 3:5	2 Nefio 31:19–20	DS 18:10–11
Išėjimo 20:3–17	Jono 14:6	2 Nefio 32:3	DS 18:15–16
Jozuės 24:15	Jono 14:15	2 Nefio 32:8–9	DS 19:16–19
1 Samuelio 16:7	Jono 17:3	Mozijo 2:17	DS 19:23
Psalmyno 24:3–4	Apaštalių darbų 2:36–38	Mozijo 3:19	DS 25:13
Psalmyno 119:105	Apaštalių darbų 3:19–21	Mozijo 4:30	DS 46:33
Psalmyno 127:3	1 Korintiečiams 6:19–20	Almos 7:11–13	DS 58:27
Patarlių 3:5–6	1 Korintiečiams 15:20–22	Almos 32:21	DS 58:42–43
Izaijo 1:18	1 Korintiečiams 15:40–42	Almos 37:35	DS 64:9–11
Izaijo 5:20	Galatams 5:22–23	Almos 39:9	DS 76:22–24
Izaijo 29:13–14	Efeziečiams 4:11–14	Almos 41:10	DS 76:40–41
Izaijo 53:3–5	Filipiečiams 4:13	Helamano 5:12	DS 78:19
Izaijo 58:6–7	2 Tesalonikiečiams 2:1–3	3 Nefio 12:48	DS 82:10
Izaijo 58:13–14	2 Timotiejui 3:15–17	3 Nefio 18:15, 20–21	DS 88:124
Jeremijo 1:4–5	Hebrajams 12:9	Etero 12:6	DS 89:18–21
Ezechielio 37:15–17	Jokūbo 1:5–6	Etero 12:27	DS 107:8
Amoso 3:7	Jokūbo 2:17–18	Moronio 7:41	DS 121:36, 41–42

Senasis Testamentas	Naujasis Testamentas	Mormono Knyga	Doktrina ir Sandoros
Malachijo 3:8–10	1 Petro 4:6	Moronio 7:45, 47–48	DS 130:22–23
Malachijo 4:5–6	Apreiškimo 20:12	Moronio 10:4–5	DS 131:1–4

Pagrindinių doktrinų studijų įvadas

Pagrindinės Evangelijos doktrinos yra:

- Dievybė
- Išgelbėjimo planas
- Jėzaus Kristaus Apmokėjimas
- Evangelijos laikotarpis, atsimetimas ir Sugražinimas
- Pranašai ir apreiškimas
- Kunigystė ir kunigystės raktai
- Apeigos ir sandoros
- Santuoka ir šeima
- Įsakymai

Studijuodami Raštus stenkitės atpažinti šias pagrindines Evangelijos doktrinas, jomis įtikėti, jas suprasti, paaiškinti ir pritaikyti. Tai padės jums stiprinti asmeninį liudijimą ir būti dėkingesniems už sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Pagrindinių doktrinų mokymasis taip pat padės jums geriau pasiruošti gyventi pagal Evangeliją ir tų svarbių tiesų mokyti kitus žmones. Kitos svarbios Evangelijos doktrinos taip pat bus pabrėžiamos šiame vadovėlyje, nors jos ir nėra įtrauktos į pagrindinių doktrinų sąrašą.

Pagrindinės doktrinos

Pagrindinės doktrinos turėtų būti pabrėžiamos tiek seminarijos, tiek instituto klasėse. Mokytojai turi padėti mokiniams atpažinti pagrindines Evangelijos doktrinas, jas suprasti, tikėti, paaiškinti ir taikyti. Tai padės mokiniams stiprinti asmeninį liudijimą ir dėkingumą už sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Šių doktrinų studijavimas taip pat padės jiems geriau pasiruošti tų svarbių tiesų mokytį kitus žmones.

Dauguma iš 100 seminarijos ir instituto Raštų įvaldymo ištraukų buvo parinktos tam, kad padėtų mokiniams suprasti pagrindines doktrinas. Dauguma šiame leidinyje pateiktų Raštų nuorodų nukreipia į Raštų įvaldymo ištraukas. Jos buvo įtrauktos siekiant parodyti, kaip jos susijusios su pagrindinėmis doktrinomis.

1. Dievybė

Dievybę sudaro trys atskiri asmenys: Dievas, Amžinasis Tėvas, Jo Sūnus Jėzus Kristus ir Šventoji Dvasia (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:15–20). Tėvas ir Sūnus turi apčiuopiamus kūnus iš mėsos ir kaulų, o Šventoji Dvasia yra dvasinė asmenybė (žr. DS 130:22–23). Jie yra viena tikslo ir doktrinos vienybės prasme. Jie tobulai vieningi siekdami tikslo įgyvendinti Dangiškojo Tėvo dievišką išgelbėjimo planą.

Dievas Tėvas

Dievas Tėvas yra Aukščiausias visatos valdovas. Jis yra mūsų dvasių Tėvas (žr. Hebrajams 12:9). Jis yra tobulas, visa galintis ir visa žinantis. Jis taip pat yra tobulai gailestingas, geras ir tobulai mylintis Dievas.

Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra Tėvo Pirmagimis dvasioje ir Tėvo Viengimis kūne. Jis – Senojo Testamento Jehova ir Naujojo Testamento Mesijas.

Jėzus Kristus gyveno be nuodėmės ir atliko tobulą Apmokėjimą už visos žmonijos nuodėmes (žr. Almos 7:11–13). Jo gyvenimas yra tobulas pavyzdys, kaip turėtų gyventi visa žmonija (žr. Jono 14:6; 3 Nefio 12:48). Jis pirmasis žmogus žemėje, kuris prisikėlė (žr. 1 Korintiečiams 15:20–22). Jis sugrįš su galia ir šlove, kad viešpatautų žemėje per Tūkstantmetį.

Visos maldos, laiminimai ir kunigystės apeigos turi būti atliekami Jėzaus Kristaus vardu (žr. 3 Nefio 18:15, 20–21).

Susijusios nuorodos: Helamano 5:12; DS 19:23; DS 76:22–24

Šventoji Dvasia

Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys. Ji yra dvasinė asmenybė, neturinti kūno iš mėsos ir kaulų. Ji dažnai vadinama Dvasia, Šventąja Dvasia, Dievo Dvasia, Viešpaties Dvasia ir Guodėju.

Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir Sūnų, apreiškia tiesą apie viską ir pašventina tuos, kurie atgailauja ir yra pakrikštijami (žr. Moronio 10:4–5).

Susijusios nuorodos: Galatams 5:22–23; DS 8:2–3

2. Išgelbėjimo planas

Ikižemiškajame gyvenime Dangiškasis Tėvas pristatė planą, kaip mums tapti tokiems kaip Jis ir įgyti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą (žr. Mozės 1:39). Raštuose šis planas vadinamas išgelbėjimo planu, didžiu laimės planu, išpirkimo planu ir gailestingumo planu.

Išgelbėjimo planą sudaro sukūrimas, nuopuolis, Jėzaus Kristaus apmokėjimas ir visi Evangelijos įstatymai, apeigos ir doktrinos. Moralinė laisvė – gebėjimas savarankiškai rinktis ir veikti – taip pat labai svarbi Dangiškojo Tėvo plane (žr. 2 Nefio 2:27). Dėl šio plano galime būti išstbulinti per Apmokėjimą, gauti džiaugsmo pilnatvę ir amžinai gyventi Dievo akivaizdoje (žr. 3 Nefio 12:48). Mūsų šeimos ryšiai gali tęstis amžinai.

Susijusios nuorodos: Jono 17:3; DS 58:27

Ikimirtingasis gyvenimas

Prieš gimdami žemėje, mes gyvenome mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje kaip Jo dvasiniai vaikai (žr. Abraomo 3:22–23). Šiame ikižemiškajame gyvenime mes dalyvavome taryboje su kitais dvasiniais Dangiškojo Tėvo vaikais. Toje taryboje Dangiškasis Tėvas pristatė Savo planą ir ikimirtingasis Jėzus Kristus pažadėjo, kad bus Gelbėtojas.

Mes pasinaudojame savo valios laisve, kad sektume Dangiškojo Tėvo planu. Mes pasiruošėme eiti į žemę, kurioje galėtume toliau tobulėti.

Tiems, kurie sekė Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi, buvo leista ateiti į žemę, patirti mirtingumą ir tobulėti siekiant amžinojo gyvenimo. Liuciferis, kitas dvasinis Dievo sūnus, sukilo prieš šį planą. Jis tapo Šetonu, buvo išmestas iš dangaus drauge su savo pasekėjais ir prarado privilegiją gauti fizinį kūną bei patirti mirtingumą.

Susijusi nuoroda – Jeremijo 1:4–5

Sukūrimas

Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė žemę ir dangų. Žemė nebuvo sukurta iš nieko; ji buvo suformuota iš esamos materijos. Jėzus Kristus sukūrė nesuskaičiuojamus pasaulius (žr. DS 76:22–24).

Žemės sukūrimas buvo Dievo plano šerdis. Tai mums suteikė vietą, kurioje galime gauti fizinį kūną, būti išbandomi ir išsiugdyti dieviškąsias savybes.

Žemės išteklius turime naudoti išmintingai, protingai ir su dėkingumu (žr. DS 78:19).

Adomas buvo pirmasis žmogus, sukurtas žemėje. Dievas sukūrė Adomą ir Ievą pagal savo atvaizdą. Visi žmonės – vyrai ir moterys – sukurti pagal Dievo atvaizdą (žr. Pradžios 1:26–27).

Nuopuolis

Edeno sode Dievas įsakė Adomui ir Ievai nevalgyti gero ir pikto pažinimo medžio vaisiaus. Nepaklusimo pasekmė būtų dvasinė ir fizinė mirtis. Dvasinė mirtis yra atsiskyrimas nuo Dievo. Fizinė mirtis yra dvasios atsiskyrimas nuo mirtingo kūno. Kadangi Adomas ir Ieva nusižengė Dievo įstatymui, jie buvo išvyti iš Jo akivaizdos

ir tapo mirtingi. Adomo ir Ievos prasižengimas ir iš to kilę pasikeitimai, kuriuos jie patyrė, tarp jų dvasinė ir fizinė mirtis, vadinami nuopoliu.

Dėl nuopolio Adomas, Ieva bei jų palikuoniai galėjo patirti džiaugsmą ir sielvartą, pažinti gera ir pikta ir susilaukti vaikų (žr. 2 Nefio 2:25). Ateidami į mirtingąjį gyvenimą mes, kaip Adomo ir Ievos palikuoniai, paveldime nuopolio būseną. Mes esame atskirti nuo Viešpaties akivaizdos ir patirsime fizinę mirtį. Taip pat esame išbandomi gyvenimo sunkumais ir priešininko gundymais. (Žr. Mozijo 3:19.)

Nuopolis yra neatskiriama Dangiškojo Tėvo sukurto išgelbėjimo plano dalis. Jis veda dviem kryptimis: žemyn ir taip pat į priekį. Be to, kad atneša mums fizinę ir dvasinę mirtį, jis duoda mums galimybę gimti žemėje, mokytis ir tobulėti.

Mirtingasis gyvenimas

Mirtingasis gyvenimas – tai mokymosi metas, kai galime pasiruošti amžinajam gyvenimui ir įrodyti, jog pasinaudosime valios laisve, kad vykdytume viską, ką įsakė Viešpats. Šio mirtingojo gyvenimo metu turime mylėti kitus ir tarnauti jiems (žr. Mozijo 2:17; Moronio 7:45, 47–48).

Mirtingajame gyvenime mūsų dvasios sujungiamos su fiziniais kūnais, tokiu būdu mums suteikiama galimybė augti ir vystytis taip, kaip to neįmanoma padaryti ikimirtingajame gyvenime. Mūsų kūnai yra svarbi išgelbėjimo plano dalis ir juos reikia gerbti kaip Dangiškojo Tėvo dovaną (žr. 1 Korintiečiams 6:19–20).

Susijusios nuorodos: Jozuės 24:15; Mato 22:36–39; 2 Nefio 28:7–9; Almos 41:10; DS 58:27

Gyvenimas po mirties

Po mirties mūsų dvasios žengia į dvasių pasaulį ir laukia prikėlimo. Teisios dvasios patenka į laimės būseną, kuri vadinama rojumi. Daug teisiųjų skelbs Evangeliją esantiems dvasių kalėjime.

Dvasių kalėjimas yra laikina vieta pomirtiniame pasaulyje tiems, kurie numirė nežinodami tiesos, ir tiems, kurie buvo nepaklusnūs mirtingajame pasaulyje. Ten dvasios mokosi Evangelijos ir turi galimybę atgailauti ir priimti išgelbėjimo apeigas, kurios atliekamos už juos šventyklose (žr. 1 Petro 4:6). Tie, kurie priims Evangeliją, gyvens rojuje iki prikėlimo.

Prikėlimas – tai mūsų dvasinių kūnų sujungimas su mūsų tobulais fiziniais kūnais iš mėsos ir kaulų (žr. Luko 24:36–39). Po prikėlimo dvasia ir kūnas niekada daugiau nebus atskirti ir mes tapsime nemirtingi. Kiekvienas žemėje gimęs asmuo bus prikeltas, nes Jėzus Kristus nugalėjo mirtį (žr. 1 Korintiečiams 15:20–22). Teisieji bus prikelti pirmiau už nelabuosius ir kelsis per pirmąjį prikėlimą.

Paskutinis teismas įvyks po prikėlimo. Jėzus Kristus teis kiekvieną asmenį, kad nuspręstų, kurią amžiną šlovę jis gaus. Teisiama bus pagal kiekvieno asmens paklusnumą Dievo įstatymams (žr. Apreiškimo 20:12; Mozijo 4:30).

Yra trys šlovės karalystės (žr. 1 Korintiečiams 15:40–42). Aukščiausia iš jų yra celestialinė karalystė. Tie, kurie yra šaunūs Jėzaus liudytojai ir paklūsta Evangelijos principams, gyvens celestialinėje karalystėje Dievo Tėvo ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus akivaizdoje (žr. DS 131:1–4).

Antroji iš trijų šlovės karalysčių yra terestrialinė karalystė. Šioje karalystėje gyvens garbingi žemės vyrai ir moterys, kurie nėra šaunūs Jėzaus liudytojai.

Telestialinė karalystė yra žemiausia iš trijų šlovės karalysčių. Šios karalystės paveldėtojai bus tie, kurie mirtingajame gyvenime pasirinko nelabumą, o ne teisumą. Šie asmenys sulauks savo šlovės po to, kai bus išpirkti iš dvasių kalėjimo.

Susijusi nuoroda – Jono 17:3

3. Jėzaus Kristaus Apmokėjimas

Apmokėti reiškia iškentėti bausmę už nusidėjimą, taip panaikinant nuodėmės poveikį atgailaujančiam nusidėjėliui ir suteikiant galimybę jam arba jai būti sutaikytam (-ai) su Dievu. Jis buvo vienintelis, kuris galėjo atlikti tobulą apmokėjimą už visą žmoniją. Jo Apmokėjimas apima kentėjimą už žmonijos nuodėmes Getsemanės sode, kraujo praliejimą, mirtį ir po to įvykusį prisikėlimą iš kapo (žr. Luko 24:36–39; DS 19:16–19). Gelbėtojas galėjo atlikti Apmokėjimą, nes išliko nesusitepęs nuodėme ir turėjo galią nugalėti mirtį. Iš savo mirtingosios motinos Jis paveldėjo mirtingumą. Iš savo nemirtingojo Tėvo Jis paveldėjo galią susigrąžinti Savo gyvybę.

Per malonę, dėl Gelbėtojo apmokančios aukos, visi žmonės bus prikelti ir paveldės nemirtingumą. Jėzaus Kristaus Apmokėjimas taip pat suteikia mums galimybę gauti amžinąjį gyvenimą (žr. Moronio 7:41). Kad gautume šią dovaną, privalome gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją. Tai reiškia tikėti Jį, atgailauti už savo nuodėmes, būti pakrikštytam, priimti Šventosios Dvasios dovaną ir ištikimai ištverti iki galo (žr. Jono 3:5).

Atlikdamas Apmokėjimą, Jėzus Kristus ne tik kentėjo už mūsų nuodėmes, bet taip pat paėmė sau visų žmonių skausmus, ligas ir silpnybes (žr. Almos 7:11–13). Jis supranta mūsų kančias, nes Pats tai patyrė. Jo malonė, arba įgalinanti galia, sustiprina mus, kad neštume naštas ir atliktume užduotis, kurių patys negalėtume atlikti (žr. Mato 11:28–30; Filipiečiams 4:13; Etero 12:27).

Susijusios nuorodos: Jono 3:5; ApD 3:19–21

Tikėjimas Jėzumi Kristumi

Tikėjimas – tai „[vylimasis] to, kas nematoma, kas yra tikra“ (Almos 32:21; taip pat žr. Etero 12:6). Tai Dievo dovana.

Kad vestų asmenį į išgelbėjimą, tikėjimo šerdis privalo būti Jėzus Kristus. Tikėti Jėzumi Kristumi reiškia visiškai Juo pasikliauti ir pasitikėti Jo beribiu Apmokėjimu, galia ir meile. Tai apima tikėjimą Jo mokymais ir tikėjimą, kad, nors mes ir ne viską suprantame, Jis supranta viską (žr. Patarlių 3:5–6; DS 6:36).

Tikėjimas – tai daugiau nei pasyvi pozicija. Jį parodo mūsų gyvenimo būdas (žr. Jokūbo 2:17–18). Tikėjimas auga, kai meldžiamės, studijuojame Raštus ir laikomės Dievo įsakymų.

Pastarųjų dienų šventieji tiki Dievą Tėvą ir Šventąją Dvasią, taip pat jie tiki kunigystės galia ir kitais svarbiais sugrąžintosios Evangelijos principais. Tikėjimas padeda mums gauti dvasinį ir fizinį gydymą ir stiprybės veržtis pirmyn, pasitikti

sunkumus ir įveikti gundymus (žr. 2 Nefio 31:19–20). Viešpats pagal mūsų tikėjimą darys galingus stebuklus mūsų gyvenime.

Per tikėjimą Jėzumi Kristumi asmuo gali gauti nuodėmių atleidimą ir galiausiai turėti galimybę gyventi Dievo akivaizdoje.

Susijusi nuoroda – Mato 11:28–30

Atgaila

Atgaila yra proto ir širdies permaina, atverianti mums naują požiūrį į Dievą, save ir pasaulį. Ji reiškia nusigręžimą nuo nuodėmių ir atsigręžimą į Dievą prašant atleidimo. Ją skatina meilė Dievui ir nuoširdus troškimas paklusti Jo įsakymams.

Mūsų nuodėmės mus sutepa – padaro nevertus grįžti ir gyventi mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje. Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą mūsų Dangiškasis Tėvas paruošė mums vienintelį kelią mūsų nuodėmėms atleisti (žr. Izaijo 1:18).

Atgailaudami gailimės dėl padarytos nuodėmės, ją išpažįstame Dangiškajam Tėvui ir, esant reikalui, kitiems žmonėms, nusigręžiame nuo nuodėmių, kiek įmanoma siekiame atlyginti mūsų nuodėmių padarytą žalą ir gyvename paklusdami Dievo įsakymams (žr. DS 58:42–43).

Susijusios nuorodos: Izaijo 53:3–5; Jono 14:6; 2 Nefio 25:23, 26; DS 18:10–11; DS 19:23; DS 76:40–41

4. Evangelijos laikotarpis, atsimetimas ir Sugražinimas

Evangelijos laikotarpis

Evangelijos laikotarpis – tai laiko tarpsnis, kai Viešpats apreiškia Savo doktrinas, apeigas ir kunigystę. Tai laikotarpis, per kurį Viešpats žemėje turi bent vieną įgaliotą tarną, turintį šventą kunigystę ir dievišką pareigą skelbti Evangeliją ir atlikti jos apeigas. Dabar gyvename paskutiniame Evangelijos laikotarpyje – laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpyje, kuris prasidėjo nuo Evangelijos apreiškimo Džozefui Smitui.

Ankstesni Evangelijos laikotarpiai siejami su Adomu, Henochu, Nojumi, Abraomu, Moze ir Jėzumi Kristumi. Be jų, buvo dar ir kiti Evangelijos laikotarpiai, įskaitant ir nefitų bei Jareditų. Išgelbėjimo planas ir Jėzaus Kristaus Evangelija buvo apreikšti ir jų buvo mokoma kiekviename Evangelijos laikotarpyje.

Atsimetimas

Atsimetimu vadinama tokia žmonių būseną, kai jie nusigręžia nuo Evangelijos principų ir neturi kunigystės raktų.

Visuotiniai atsimetimai vyko per visą pasaulio istoriją. Vienas iš pavyzdžių didysis atsimetimas, kuris vyko po to, kai Gelbėtojas įkūrė Savo Bažnyčią (žr. 2 Tesalonikiečiams 2:1–3). Po Gelbėtojo apaštalų mirties buvo iškreipti Evangelijos principai ir savavališkai įvesti Bažnyčios organizacijos ir kunigystės apeigų pakeitimai. Dėl šio plačiai paplitusio nelabumo Viešpats paėmė nuo žemės kunigystės įgaliojimą ir raktus.

Per didįjį atsimetimą žmonės neturėjo dieviško gyvųjų pranašų vadovavimo. Buvo įkurta daug bažnyčių, tačiau jos neturėjo įgaliojimo suteikti Šventosios Dvasios

dovanos arba atlikti kitų kunigystės apeigų. Dalis Šventųjų Raštų buvo iškreipta arba pamesta, o žmonės neturėjo aiškaus supratimo apie Dievą.

Šis atsimetimas tęsėsi tol, kol Dangiškasis Tėvas ir Jo Mylimasis Sūnus pasirodė Džozefui Smitui ir ėmėsi sugrąžinti Evangelijos pilnatvę.

Sugrąžinimas

Sugrąžinimas – tai pakartotinis Jo Evangelijos tiesų ir apeigų įtvirtinimas tarp Jo vaikų žemėje (žr. ApD 3:19–21).

Ruošdamasis Sugrąžinimui, Viešpats pakėlė kilnius vyrus laikotarpyje, kuris vadinamas reformacija. Jie mėgino sugrąžinti tokią religijos doktriną, tvarką ir organizaciją, kokią buvo įtvirtinęs Gelbėtojas. Tačiau jie neturėjo kunigystės arba Evangelijos pilnatvės.

Sugrąžinimas prasidėjo 1820 metais, kai Dievas Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus apsireiškė Džozefui Smitui atsakydami į jo maldą (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:15–20). Svarbiausi Sugrąžinimo įvykiai yra Mormono Knygos išvertimas, Aarono ir Melchizedeko kunigysčių sugrąžinimas ir Bažnyčios atkūrimas 1830 m. balandžio 6 d.

1829 m. gegužės 15 d. Aarono kunigystė per Joną Krikštytoją buvo sugrąžinta Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui. Melchizedeko kunigystė ir karalystės raktai taip pat buvo sugrąžinti 1829 metais, kai apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas suteikė juos Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui.

Evangelijos pilnatvė yra sugrąžinta, o Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra vienintelė tikra ir gyva Bažnyčia ant viso žemės veido (žr. DS 1:30). Ši Bažnyčia galiausiai pripildys visą žemę ir išliks per amžius.

Susijusios nuorodos: Izaijo 29:13–14; Ezechielio 37:15–17; Efeziečiams 4:11–14; Jokūbo 1:5–6

5. Pranašai ir apreiškimas

Pranašas – tai žmogus, kurį Dievas pašaukia kalbėti Dievo vardu (žr. Amoso 3:7). Pranašai liudija apie Jėzų Kristų ir moko Jo Evangelijos. Jie padeda mums pažinti Dievo valią ir tikrąjį Jo charakterį. Jie smerkia nuodėmę ir įspėja apie jos pasekmes. Kartais jie pranašauja ateitį (žr. DS 1:37–38). Daug pranašų mokymų randama Raštuose. Studijuodami pranašų žodžius, galime sužinoti tiesą ir gauti vadovavimą (žr. 2 Nefio 32:3).

Mes palaikome Bažnyčios Prezidentą kaip pranašą, regėtoją ir apreiškėją, ir kaip vienintelį asmenį žemėje, gaunantį apreiškimą vadovauti visai Bažnyčiai. Mes taip pat palaikome Pirmosios Prezidentūros patarėjus ir Dvylikos Apaštalų Kvorumo narius kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus.

Apreiškimas – tai Dievo bendravimas su Savo vaikais. Kai Viešpats apreiškia Savo valią Bažnyčiai, Jis kalba per Savo pranašą. Raštai – Biblija, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros, Brangusis Perlas – apima apreiškimus, duotus per senovės ir šiuolaikinius pranašus. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas yra Dievo pranašas žemėje šiandien.

Asmenys gali gauti apreiškimą, padėsiantį jiems tenkinti konkrečias jų reikmes, vykdyti pareigas, spręsti klausimus ir stiprinti jų liudijimus. Dauguma apreiškimų Bažnyčios vadovams ir nariams ateina per raginimus ir mintis iš Šventosios Dvasios. Šventoji Dvasia kalba mūsų protui ir širdžiai tyliu ramiu balsu (žr. DS 8:2–3). Apreiškimai taip pat gali ateiti per regėjimus, sapnus ir angelų apsilankymus.

Susijusios nuorodos: Psalmynas 119:105; Efeziečiams 4:11–14; 2 Timotiejui 3:15–17; Jokūbo 1:5–6; Moronio 10:4–5

6. Kunigystė ir kunigystės raktai

Kunigystė yra amžinoji galia ir Dievo įgaliojimas. Kunigystės galia Dievas sukūrė ir valdo dangus ir žemę. Šia galia Jis išperka ir išaukština Savo vaikus įgyvendindamas „žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Dievas suteikia kunigystės įgaliojimą vertiems Bažnyčios vyrams, kad jie galėtų Jo vardu darbuotis dėl Jo vaikų išgelbėjimo. Kunigystės raktai – tai teisė prezidentauti, arba Dievo žmogui suteikta galia vadovauti ir vesti Dievo karalystę žemėje (žr. Mato 16:15–19). Per šiuos raktus turintieji kunigystę gali gauti įgaliojimą skelbti Evangeliją ir atlikti išgelbėjimo apeigas. Visi, tarnaujantys Bažnyčioje, yra pašaukiami žmogaus, turinčio kunigystės raktus. Taip jiems suteikiama galia, reikalinga tarnauti ir vykdyti savo pašaukimo pareigas.

Susijusi nuoroda – DS 121:36, 41–42

Aarono kunigystė

Aarono kunigystė dažnai vadinama paruošiamąja kunigyste. Aarono kunigystės pareigybės yra diakonas, mokytojas, kunigas ir vyskupas. Šių laikų Bažnyčioje verti nariai vyrai gali gauti Aarono kunigystę nuo 12 metų amžiaus.

Aarono kunigystė „[apima] angelų tarnavimo ir atgailos evangelijos, ir krikšto [...] raktus“ (DS 13:1).

Melchizedeko kunigystė

Melchizedeko kunigystė yra aukštesnioji, arba vyresnioji, kunigystė ir tvarko dvasinius dalykus (žr. DS 107:8). Ši aukštesnioji kunigystė buvo suteikta Adomui ir visada buvo žemėje, kai Viešpats apreikšdavo Savo Evangeliją.

Iš pradžių ji buvo vadinama „šventąja kunigyste pagal Dievo Sūnaus tvarką“ (DS 107:3). Vėliau ji tapo žinoma kaip Melchizedeko kunigystė; šis pavadinimas kilo iš pranašo Abraomo laikais gyvenusio didžio aukštojo kunigo vardo.

Melchizedeko kunigystės pareigybės yra vyresnysis, aukštasis kunigas, patriarchas, Septyniasdešimties narys ir apaštalas. Melchizedeko kunigystės prezidentas yra Bažnyčios Prezidentas.

Susijusi nuoroda Efeziečiams 4:11–14

7. Apeigos ir sandoros

Apeigos

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje apeigos yra šventi, oficialūs veiksmai, turintys dvasinę reikšmę. Visos apeigos yra sukurtos Dievo mokyti dvasinių tiesų. Išgelbėjimo apeigos atliekamos kunigystės įgaliojimu ir vadovaujant turintiesiems kunigystės raktus. Kai kurios apeigos yra būtinos išaukštinimui ir yra vadinamos gelbėjančiomis apeigomis.

Pirmosios gelbėjančios Evangelijos apeigos, atliekamos įgaliojimą turinčio asmens, yra krikštas panardinant vandenyje. Krikštas yra būtinas žmogui, kad šis galėtų tapti Bažnyčios nariu ir įžengti į celestialinę karalystę (žr. Jono 3:5).

Žodis *krikštas* kilęs iš graikiško žodžio, reiškiančio „įmerkti“ arba „panardinti“. Panardinimas simbolizuoja, kad žmogus miršta nuodėmingam gyvenimui ir atgimsta dvasiniam gyvenimui, paskirtam tarnystei Dievui ir Jo vaikams. Jis taip pat simbolizuoja mirtį ir prikėlimą.

Kai asmuo pakrikštijamas, vienas ar daugiau Melchizedeko kunigystę turinčių asmenų uždeda rankas ant to asmens galvos ir patvirtina jį Bažnyčios nariu. Atliekant apeigas, kurios vadinamos patvirtinimu, tokiame asmeniui suteikiama Šventosios Dvasios dovana.

Šventosios Dvasios dovana skiriasi nuo Šventosios Dvasios įtakos. Prieš krikštą asmuo kartais gali jausti Šventosios Dvasios įtaką ir per tą įtaką įgyti liudijimą apie tiesą (žr. Moronio 10:4–5). Priėmęs Šventosios Dvasios dovana, asmuo turi teisę į jos nuolatinę bendrystę, jei laikosi įstatymų.

Kitos gelbėjančios apeigos yra vyrų išventinimas į Melchizedeko kunigystę, šventyklos endaumentas ir santuokos užantspaudavimas (žr. DS 131:1–4). Visas gelbėjančias kunigystės apeigas lydi sandoros. Šventykloje šios gelbėjančios apeigos taip pat gali būti vikariškai atliekamos už mirusiųjų. Vikarinės apeigos įsigalioja tik tuomet, jeigu miręs žmogus priima jas dvasių pasaulyje ir gerbia susijusias sandoras.

Kitos apeigos, tokios kaip patarnavimas ligoniams, vardo suteikimas vaikui taip pat yra svarbios mūsų dvasiniam vystymuisi.

Susijusi nuoroda – ApD 2:36–38

Sandoros

Sandora – šventas susitarimas tarp Dievo ir žmogaus. Dievas nustato sandoros sąlygas, o mes sutinkame daryti tai, ko Jis mūsų prašo; tuomet Dievas už paklusnumą mums pažada tam tikras palaimas (žr. DS 82:10).

Visas gelbėjančias kunigystės apeigas lydi sandoros. Mes krikšto metu sudarome sandorą su Viešpačiu, o priimdami sakramentą tą sandorą atnaujiname. Gaudami Melchizedeko kunigystę broliai priima kunigystės priesaiką ir sandorą. Kitas sandoras sudarome šventykloje.

Susijusios nuorodos: Išėjimo 19:5–6; Psalmyno 24:3–4; 2 Nefio 31:19–20; DS 25:13

8. Santuoka ir šeima

Santuoka tarp vyro ir moters įsteigta Dievo, o šeima yra Jo išgelbėjimo plano ir mūsų laimės šerdis. Laimė šeimos gyvenime geriausiai pasiekama, kai ji pagrįsta Viešpaties Jėzaus Kristaus mokymais.

Šventos dauginimosi galios turi būti naudojamos tik tarp vyro ir moters, kurie oficialiai sutuokti kaip vyras ir žmona. Gimdytojai turi daugintis ir pripildyti žemę, auginti vaikus su meile ir teisumu ir rūpintis savo vaikų fizinėmis ir dvasinėmis reikmėmis.

Vyras ir žmona turi šventą atsakomybę mylėti ir rūpintis vienas kitu. Tėvai turi pirmininkauti savo šeimoms su meile ir teisumu, būti atsakingi už aprūpinimą viskuo, kas būtina pragyvenimui. Motinos visų pirma atsako už savo vaikų ugdymą. Tėvai ir motinos yra įpareigoti vykdant šias šventas pareigas padėti vienas kitam kaip lygūs partneriai.

Dieviškas laimės planas sudaro sąlygas, kad šeimos tarpusavio santykiai tęstųsi anapus kapo. Žemė buvo sukurta ir Evangelija apreiškta tam, kad šeimos galėtų būti sukurtos, užantspauduotos ir išaukštintos amžinybei. (Suderinta su „Šeima. Pareiškimas pasauliui“; taip pat žr. LDS.org/topics/family-proclamation.)

Susijusios nuorodos: Pradžios 2:24; Psalmyno 127:3; Malachijo 4:5–6; DS 131:1–4

9. Įsakymai

Įsakymai yra Dievo įstatymai ir reikalavimai, duoti žmonijai. Mes parodome savo meilę Jam laikydamiesi Jo įsakymų (žr. Jono 14:15). Įsakymų laikymasis atneš Viešpaties palaimas (žr. DS 82:10).

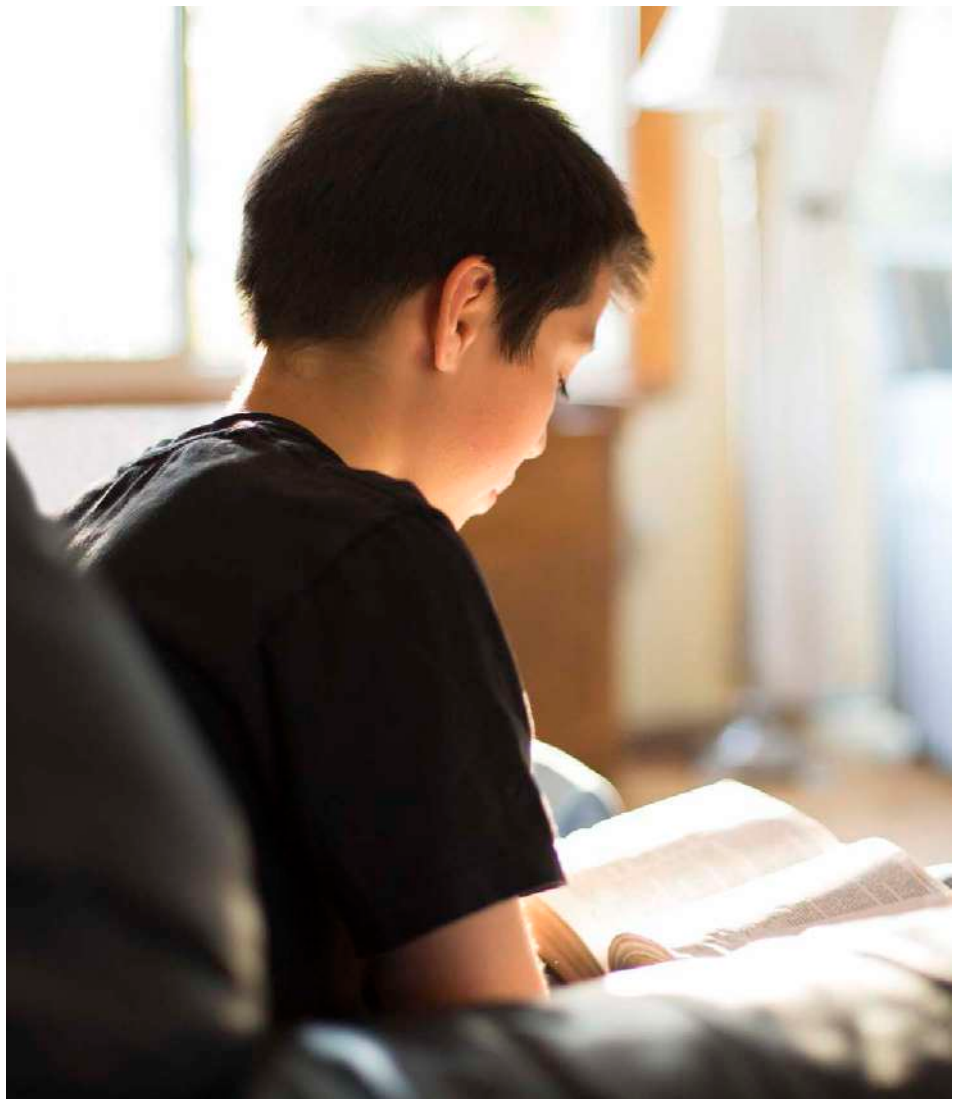
Du pagrindiniai įsakymai yra „mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. [...] Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mato 22:36–39).

Dešimt įsakymų yra labai svarbi Evangelijos dalis ir yra amžini principai, būtini mums išaukštinti (žr. Išėjimo 20:3–17). Viešpats apreiškė juos Mozei senovės laikais ir dar kartą juos paskelbė šiuolaikiniuose apreiškimuose.

Kiti įsakymai yra: kasdien melstis (žr. 2 Nefio 32:8–9), mokyti Evangelijos kitus (žr. Mato 28:19–20), laikytis skaistybės įstatymo (žr. DS 46:33), mokėti visą dešimtinę (žr. Malachijo 3:8–10), pasninkauti (žr. Izaijo 58:6–7), atleisti kitiems (žr. DS 64:9–11), turėti dėkingumo dvasią (žr. DS 78:19) ir gyventi pagal Išminties Žodį (žr. DS 89:18–21).

Susijusios nuorodos: Pradžios 39:9; Izaijo 58:13–14; 1 Nefio 3:7; Mozijo 4:30; Almos 37:35; Almos 39:9; DS 18:15–16; DS 88:124

Daugiau informacijos šiomis temomis ieškokite tinklalapyje LDS.org, Teachings, Gospel Topics; arba žr. *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2005).

Išgelbėjimo planas

Įvadas

Prezidentas Boidas K. Parkeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pabrėžė, kad svarbu kiekvienų seminarijos mokslo metų pradžioje pateikti trumpą išgelbėjimo plano apžvalgą:

„Mokiniams bus labai vertinga trumpa „laimės plano“ apžvalga [...], jei pateiksite ją pačioje pradžioje ir kartkartėmis vis ją pakartosite. [...]

Jaunuoliai nori žinoti kodėl? – Kodėl mums įsakyta kai ką *daryti*, o kai ko *nedaryti*? Laimės plano, netgi jo santraukos, žinojimas jaunam protui gali duoti atsakymą į klausimą kodėl“ (“The Great Plan of Happiness,” in *Teaching Seminary: Preservice Readings* [Church Educational System manual, 2004], 69–70, LDS.org; žr. Almos 12:32).

Šioje pamokoje pateikiama trumpa laimės plano apžvalga, susitelkiant į pagrindinį Jėzaus Kristaus ir Jo Apmokėjimo vaidmenį tame plane.

Jėzaus Kristaus vaidmuo ikimirtingajame gyvenime

Kaip atsakytumėte, jeigu jūsų kas paklaustų, kodėl Jėzus Kristus yra svarbus jums?

Šios dienos pamokoje sužinosite apie Jėzaus Kristaus vaidmenį Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plane. Studijuodami ieškokite tiesų, kurios gali padėti sustiprinti jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi.

1. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite tokią lentelę. Studijuodami šią pamoką joje užsirašysite doktrinas.

Jėzus Kristus yra Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plano šerdis		
Ikimirtingasis gyvenimas	Mirtingasis gyvenimas	Pomirtinis gyvenimas

Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo planas apima tris pagrindinius etapus: mūsų ikimirtingąjį gyvenimą prieš fizinį gimimą, mirtingąjį gyvenimą ir pomirtinį gyvenimą.

Perskaitykite toliau pateiktą teiginį ir pažymėkite frazes ar žodžius, apibūdinančius apribojimus, kuriuos patyrėme savo ikimirtingajame gyvenime:

„Prieš gimdami žemėje, mes gyvenome kaip dvasiniai mūsų Tėvo Danguje vaikai [žr. Apaštalų darbų 17:28–29; Abraomo 3:22–26]. Tačiau mes nebuvo tokie kaip mūsų Dangiškas Tėvas ir niekada nebūtume galėję tapti ir džiaugtis visais Jo turimais palaiminimais, nepatyrę mirtingojo gyvenimo fiziniame kūne.

Galutinis Dievo tikslas – Jo darbas ir šlovė – yra suteikti mums galimybę džiaugtis visais Jo palaiminimais [žr. Mozės 1:39]. Kad pasiektų Savo tikslą, Jis parengė tobulą planą. Prieš ateidami į žemę, mes supratome ir priėmėme Jo planą. [...]

Kad tobulėtume ir taptume tokie kaip Dievas, kiekvienas iš mūsų turėjo gauti kūną ir būti išmėgintas išbandymų metu žemėje." (*Skelbti mano evangeliją. Misionieriškos tarnystės vadovėlis* (2015), 60–61).

Kai Dangiškasis Tėvas pristatė Savo laimės planą, sužinojome, kad norint įgyvendinti šį planą reikės gelbėtojo. Liuciferis, vienas iš Dangiškojo Tėvo dvasinių vaikų, sukilo prieš Dangiškojo Tėvo planą. Jis tapo žinomas kaip Šėtonas.

Perskaitykite Mozės 4:1–3 ir suraskite, ko Šėtonas reikalavo iš Dangiškojo Tėvo.

Ko Šėtonas reikalavo iš Dangiškojo Tėvo? _____

Mozės 4:2 sužinojome, kad Jėzus Kristus nuo pradžios buvo išrinktas įvykdyti Dangiškojo Tėvo valią. Savo lentelėje, stulpelyje „Ikimirtingasis gyvenimas“, užrašykite doktriną, kurią sužinojome iš šios ištraukos: **Ikimirtingojo gyvenimo metu Jėzus Kristus buvo išrinktas būti žmonijos Išpirkėju.**

Po to, kai Jėzus Kristus buvo išrinktas įvykdyti Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo planą, reikėjo sukurti žemę, kur mes galėtume gauti fizinį kūną ir įgyti patirties.

Perskaitykite Hebrajams 1:1–2 ir suraskite, koks buvo Jėzaus Kristaus vaidmuo sukuriant žemę.

Iš šių eilučių sužinojome tokią doktriną: **Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo Jėzus Kristus sukūrė šią žemę.** Užrašykite šią doktriną savo Raštų studijavimo žurnale, lentelės stulpelyje „Ikimirtingasis gyvenimas“.

2. Pamąstykite apie žemės grožį ir apie laiką bei vietas, kada tikrai įvertinote jį. Raštų studijavimo žurnale aprašykite šiuos dalykus:

- a. Aprašykite laiką, kada įvertinote žemės grožį.
- b. Kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus sukūrė šią žemę, veikia jūsų jausmus Jam?

Jėzaus Kristaus vaidmuo mirtingajame gyvenime

Atėję į žemę ir gavę fizinį kūną, susiduriame su kitomis kliūtimis, kurios neleisdžia mums tapti panašiais į Dangiškąjį Tėvą ir grįžti Jo akivaizdon. Dvi iš tų kliūčių – tai fizinė mirtis ir dvasinė mirtis. Fizinė mirtis – tai mūsų kūno ir dvasios atsiskyrimas, o dvasinė mirtis – tai mūsų atsiskyrimas nuo Dievo. Perskaitykite toliau pateiktą teiginį ir pažymėkite frazes ar žodžius, apibūdinančius šias dvi kliūtis, su kurioms susiduriame mirtingajame gyvenime:

„Mirtingajame gyvenime gyvename tokioje būsenoje, kurioje esame pajungti ir fizinei, ir dvasinei mirčiai. Dievas turi tobulą, pašlovintą, nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Kad taptume panašūs į Dievą ir grįžtume Jo akivaizdon, mes irgi turime turėti tobulą nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Tačiau dėl Adomo ir levos Nuopuolio visi žemėje gyvenantys žmonės turi netobulą, mirtingą kūną ir galiausiai mirs. Jei nebūtų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, mirtis nutrauktų bet kokias mūsų ateities egzistencijos su Dangiškuoju Tėvu viltis.

Nuodėmė, kartu su fizine mirtimi, yra pagrindinė kliūtis, trukdanti mums tapti tokiems, kaip mūsų Tėvas Danguje, ir grįžti Jo akivaizdon. Savo mirtingajame būvyje mes dažnai pasiduodame pagundoms, laužome Dievo įsakymus ir nusidedame. [...] Nors kartais atrodo kitaip, tačiau nuodėmė visada veda į nelaimingumą. Nuodėmė verčia jausti kaltę ir gėdą. Dėl savo nuodėmių mes negalime grįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu, nebent bus atleista ir būsime apvalyti.

[...] Kaip ir fizinės mirties, nuodėmių pasekmių patys įveikti negalime. Be Jėzaus Kristaus Apmokėjimo esame bejėgiai“ (*Skelbti mano evangeliją*, 62).

Prieš Jėzui gimstant žemėje, kai Juozapas sužinojo, kad Marija laukiasi, sapne jį aplankė angelas. Perskaitykite Mato 1:21 ir suraskite, ką angelas paskelbė Juozapui.

Iš to, ką angelas pasakė apie Jėzaus darbus, sužinome, kad **Jėzus Kristus atėjo mūsų išgelbėti iš mūsų nuodėmių**. Užrašykite šią doktriną savo lentelės stulpelyje „Mirtingasis gyvenimas“.

Iš savo nuodėmių galime būti išgelbėti dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo. Apmokėjimas apima Jėzaus Kristaus kentėjimą, mirtį ir Prisikėlimą.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ką turime daryti, kad būtume išgelbėti iš savo nuodėmių per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?
- b. Ką dar, pasak Apaštalų darbų 2:32, turime daryti?

Jėzaus Kristaus Apmokėjimas

Jėzaus Kristaus vaidmuo pomirtiniame gyvenime

Ar jūs kada nors išgyvenote mylimo šeimos nario arba draugo mirtį?

Kadangi žinome apie Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo planą, tad žinome ir tai, kad po mirties visų žmonių dvasios žengia į dvasių pasaulį.

Perskaitykite 1 Petro 3:18–20 bei 1 Petro 4:6 ir suraskite, ką Jėzus padarė iš karto po Savo mirties.

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 138:18–19, 30–32 ir suraskite, ką padarė Jėzus Kristus, kad Evangelija galėtų būti paskelbta visiems, esantiems dvasių pasaulyje. (Doktrinos ir Sandorų 138 – tai apreiškimas apie dvasių pasaulį, kurį gavo prezidentas Džozefas F. Smitas, apmąstydamas Gelbėtojo apsilankymą pas mirusiųjų dvasias, kol Jo kūnas gulėjo kape.)

Apibendrinkite, ką padarė Jėzus Kristus, kad Evangelija galėtų būti paskelbta visiems, esantiems dvasių pasaulyje: _____

Gelbėtojas buvo prikeltas trečią dieną po Savo mirties (žr. 1 Korintiečiams 15:4). Kai asmuo prikeliamas, jo dvasia ir fizinis kūnas vėl sujungiami, kad niekada daugiau nebebūtų atskirti (žr. Doktrinos ir Sandorų 138:17).

Perskaitykite 1 Korintiečiams 15:20–22 ir suraskite, kaip Jėzaus Kristaus Prisikėlimas paveikia kiekvieną iš mūsų.

Savo lentelėje, stulpelyje „Pomirtinis gyvenimas“, užrašykite tokią doktriną: **Dėl Jėzaus Kristaus Prisikėlimo visi žmonės bus prikelti.**

Perskaitykite Apreiškimo 20:12 ir suraskite, kas atsitiks kiekvienam iš mūsų, kai būsime prikelti.

Gyvenimo knyga gali reikšti asmens minčių ir veiksmų šiame gyvenime suvestinę, o taip pat danguje vedamą metraštį apie teisiuosius (žr. Raštų rodyklėje, „Knyga, gyvenimo“). Mes teisiami ne tik pagal savo darbus, bet ir pagal savo mintis, žodžius ir troškimus (žr. Mozijo 4:30; Almos 12:14; Doktrinos ir Sandorų 137:9).

Perskaitykite Jono 5:22 ir suraskite, kas mus teis. (Galite savo Raštuose, parašėję ties Apreiškimo 20:12, užsirašyti nuorodą *Jono 5:22*.)

Savo lentelėje, stulpelyje „Pomirtinis gyvenimas“, užrašykite tokią doktriną: **Jėzus Kristus teis visą žmoniją.**

Galutinis Dangiškojo Tėvo plano tikslas – visiems Savo vaikams suteikti galimybę gauti amžinąjį gyvenimą arba išaukštinimą, kas reiškia tapti panašiems į Dangiškąjį Tėvą ir gyventi su Juo amžinosiose šeimose per amžius. Pasvarstykite apie savo dabartinę šeimą ir apie tą šeimą, kurią tikėtės kada nors turėti.

4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl jums svarbu turėti galimybę amžinai gyventi su Dangiškuoju Tėvu ir su savo šeimos nariais.

Perskaitykite Jono 3:5, 16–17 ir suraskite, ką kiekvienas iš mūsų turi daryti, kad gautų amžinąjį (arba nesibaigiantį) gyvenimą.

Tikėti Viengimį Sūnų reiškia vadovautis tikėjimu Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Jo Evangeliją.

Savo lentelėje, stulpelyje „Pomirtinis gyvenimas“, užrašykite tokią doktriną: **Jei naudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi ir gyvename pagal Jo Evangeliją, galime gauti amžinąjį gyvenimą.**

5. Dar kartą apgalvokite pamokos pradžioje užduotą klausimą: „Kaip atsakytumėte, jeigu jūsų kas paklaustų, kodėl Jėzus Kristus yra

Prisikėlęs Viešpats

svarbus jums?“ Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo atsakymą į šį klausimą remdamiesi tuo, ko šiandien išmokote ir jautėte studijuodami.

Raštų studijavimo žurnale sudaryta lentelė galite pasinaudoti mokydami savo šeimą arba kitus žmones apie Jėzaus Kristaus vaidmenį Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plane.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Pamoką „Išgelbėjimo planas“ išstudijavau ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

1 DALIS. 2 DIENA

Mokinio vaidmuo

Įvadas

Tiek Šventoji Dvasia, tiek mokytojas, tiek ir mokinys atlieka svarbų vaidmenį Evangelijos mokymosi procese. Ši pamoka gali padėti jums suprasti kiekvieną iš šių vaidmenų taip, kad jūsų mokymosi pastangos duotų gerų rezultatų. Jums gali prireikti reguliariai apžvelgti šioje pamokoje išdėstytus principus, kad prisimintumėte savo pareigas Evangelijos mokymosi procese.

Šventosios Dvasios, mokytojo ir mokinio vaidmenys Evangelijos mokymosi procese

Prieš studijuodami pasimelskite

Nuoširdi malda padeda mūsų valią suderinti su Dievo valia. Ji pakviečia Šventąją Dvasią į mūsų gyvenimą. Įpraskite melstis prieš studijuodami Raštus ir šio seminarijos kurso pamokas.

Apsvarstykite tokį pavyzdį:

Viena mergina namuose studijuodama seminarijos pamokas jaučia įkvėpimą ir ugdymą. Ji jaučia Šventosios Dvasios įtaką. Ji dėkinga už tai, ką išmoksta, ir mąsto, kaip tai pritaikyti savo gyvenime. Kita mergina studijuoja tas pačias pamokas, bet dažnai nuobodžiauja ir jaučia, kad iš jų gauna nedaug naudos.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Dėl kokių galimų priežasčių taip skiriasi šių merginų patyrimas studijuojant tas pačias seminarijos pamokas?

Studijuodami šios dienos pamoką ieškokite doktrinų ir principų, galinčių padėti jums atlikti seminarijos mokinio vaidmenį ir sustiprinti savo liudijimą apie Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Trys asmenys atlieka pagrindinius vaidmenis Evangelijos mokymosi aplinkoje, tokioje kaip seminarija: Šventoji Dvasia, mokytojas ir mokinys.

Perskaitykite Jono 14:26 bei Jono 16:13 ir suraskite kelis Šventosios Dvasios vaidmenis.

Viena tiesa, kurios iš šių eilučių išmokstame apie Šventosios Dvasios vaidmenis, yra ta, kad **Šventoji Dvasia moko tiesos**.

Remdamiesi gyvenimiška patirtimi, paaškindite, kaip galime sužinoti, kad Šventoji Dvasia moko mus tiesos. (Jums gali padėti Doktrinos ir Sandorų 8:2–3.)

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 50:13–14 ir suraskite, koks yra Evangelijos mokytojo vaidmuo. Atkreipkite dėmesį, kad šios eilutės buvo duotos pirmiesiems Bažnyčios nariams, kurie buvo iššventinti mokyti Evangelijos.

Koks yra Evangelijos mokytojo vaidmuo?

Perskaitykite 2 Nefio 33:1 ir suraskite, ką daro Šventoji Dvasia, kai tiesos mokoma Jos galia.

Kuo, pasak 2 Nefio 33:1, mums naudinga Šventoji Dvasia?

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 88:118 ir suraskite, kaip turime siekti mokytumo.

Vienas iš būdų siekti mokytumo yra siekti jo tikėjimu. Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kas atsitinka, kai siekiame mokytis tikėjimu. Pacitavęs 2 Nefio 33:1, vyresnysis Bednaris pasakė: „Prašau atkreipti dėmesį į tai, kad žinia Dvasios galia yra nešama *širdžiai*, bet nebūtinai *į širdį*. Mokytojas gali paaiškinti, parodyti, įtikinti ir liudyti, ir tai daryti su didžia dvasine galia ir veiksmingumu. Tačiau galiausiai tos žinios turinys ir Šventosios Dvasios liudijimas *į širdį* prasiskverbia tik tada, kai gavėjas juos įsileidžia. Mokymasis tikėjimu atveria kelią *į pačią širdį*“ (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 61).

Iš šio teiginio sužinome, kad **siekdami mokytis tikėjimu į savo širdį pakviečiame Šventąją Dvasią, kad mokytų ir liudytų apie tiesą.**

2. Tikėjimas – tai daugiau nei pasyvus įsitikinimas. Savo tikėjimą išreiškiame veiksmais. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kaip, jūsų manymu, mes galime mokytis tikėjimu?

Įsivaizduokite, jog niekada nesate žaidę futbolo, tačiau mokytojas pažada, kad gali išmokyti jus žaisti futbolą taip, kad galėtumėte žaisti futbolo komandoje. Tikite mokytojo sugebėjimu mokyti ir savo sugebėjimu mokytis. Mokytojas nusiveda jus į futbolo aikštę. Jis paaiškina ir pademonstruoja, kaip varytis futbolo kamuolį, bet neleidžia jums patiems pabandyti tai padaryti. Tada jis paaiškina, kaip perduoti kamuolį, ir pademonstruoja tai perduodamas kamuolį jums. Tačiau jums nespėjus pabandyti perduoti kamuolį atgal, mokytojas prieina ir kamuolį atsiima. Jis tą patį padaro parodydamas, kaip įmesti kamuolį į aikštę iš užribio. Tada padėkoja jums už sugaištą laiką ir išeina.

Ar po tokios pamokos jaustumėtės pasiruošęs išmėginti jėgas futbolo komandoje? Kodėl?

Nors mokytis apie futbolą ir stebėti kitų žaidimą naudinga, ką turite daryti, kad išsiugdytumėte įgūdžius, kurių reikia norint sėkmingai žaisti futbolą.

Kaip šis pavyzdys siejasi su mokymusi tikėjimu?

Nepakanka tik tikėti ir pasitikėti, kad Dvasia gali mus išmokyti. Kad pažintume Dievo tiesas, turime taip pat stengtis mokytis ir taikyti tai, ką išmokstame.

Vyresnysis Bednaris mokė apie tikėjimo įkvėptus veiksmus, susijusius su mokymusi tikėjimu:

„Besimokantysis, laisva valia veikdamas pagal teisingus principus, atveria savo širdį Šventajai Dvasiai ir pakviečia Jos mokančią, liudijančią galią ir patvirtinantį liudijimą. Mokymasis tikėjimu reikalauja dvasinių, protinių ir fizinių pastangų, o ne vien pasyvaus klausymosi. Savo pasiryžimą mokytis ir priimti Šventosios Dvasios mokymą Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui Jėzui Kristui išreiškiame tikėjimo įkvėptais nuoširdžiais ir nuosekliais veiksmais. [...]

[...] Mokymasis tikėjimu reikalauja ir „širdies, ir uolaus proto“ (Doktrinos ir Sandorų 64:34). Mokymasis tikėjimu vyksta dėka to, kad Šventoji Dvasia neša Dievo žodžio galią tiek iki širdies, tiek į širdį. Mokytojas negali mokymosi tikėjimu perduoti mokiniui per paskaitą, vaizdinėmis priemonėmis ar praktiniais pratimais; tai mokinyi turi vadovautis tikėjimu ir veikti, kad įgytų pažinimą sau“ („Seek Learning by Faith,” 64).

Prisiminkite pamokos pradžioje aprašytą merginą, kuri dažnai nuobodžiauja ir jaučia, kad namuose studijuojamos seminarijos pamokos nėra naudingos. Įsivaizduokite, kad savo nusivylimu ji pasidalino su jumis. Iš ankstesnio jos pasakojimo sužinojote, kad Raštų studijavimo žurnale užduotis ji neretai atlieka paviršutiniškai, o mokydamosi dažnai savo dėmesį skiria kitiems dalykams. Ji taip pat nedalyvauja klasės veiklose ar diskusijose kassavaitinių užsiėmimų metu.

3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite tris ar keturis dvasinių, protinių ir fizinių pastangų pavyzdžius, kuriuos pasiūlytumėte šiai merginai, kad ji galėtų gauti naudos mokydamosi tikėjimu.

Pavyzdžiai iš apaštalo Petro gyvenimo parodo, kaip siekiant mokytis tikėjimu Šventoji Dvasia pakviečiama į mūsų širdį, kad mokytų ir liudytų apie tiesą. Perskaitykite Mato 4:18–20 ir suraskite Gelbėtojo kvietimą Petrai bei jo broliui Andriejui.

Ką daryti Gelbėtojas pakvietė Petrą ir Andriejų?

Kodėl jų reakcija yra siekimo mokytis tikėjimu pavyzdys?

Tai, kad Petras nusekė paskui Jėzų Kristų, suteikė jam galimybę būti su Gelbėtoju visos Jo mirtingosios tarnystės metu. Jis turėjo privilegiją nuolat girdėti Gelbėtojo mokymus ir būti daugelio Jo atliktų stebuklų liudytojas. Gelbėtojui pakvietus, Petras netgi ėjo vandeniu (žr. Mato 14:28–29).

Kartą Jėzus savo mokiniams uždavė du klausimus. Perskaitykite Mato 16:13–17 ir suraskite, kokį asmeninį klausimą Gelbėtojas uždavė savo mokiniams ir koks buvo Petro atsakymas.

17 eilutėje atkreipkite dėmesį, ką Gelbėtojas paaiškino apie tai, kaip Petras gavo tą žinojimą. Petras tą žinojimą gavo iš Dangiškojo Tėvo per apreiškimą, kuris atėjo Šventosios Dvasios galia. Apmąstykite, kaip Petro patyrimas iliustruoja šioje pamokoje mokytas tiesas.

Jėzus pašaukė Petrą ir Andriejų sekti paskui Jį.

4. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Aprašykite laiką, kada siekėte mokytis tikėjimu. Kaip Šventoji Dvasia atliko savo vaidmenį Evangelijos mokymosi procese, kai jūs tai darėte?
- b. Ką darysite, kad mokytumėtės tikėjimu ir pakviestumėte į savo širdį Šventąją Dvasią mokytis ir liudyti apie tiesą? Jei jums reikia konkrečių minčių, ką turite daryti, pabandykite sutelkti dėmesį į vieną ar du tolesnius veiksmus:
 - Studijuokite Raštus kasdien.
 - Išsiugdykite Raštų studijavimo įgūdžius, tokius kaip žymėjimas, dalinių nuorodų ieškojimas ir pagalbinių Raštų studijavimo priemonių naudojimas.
 - Pagarbiai bei dėmesingai dalyvaukite mokymosi veiklose ir venkite dėmesį blaškančių dalykų.
 - Prasmingai atlikite kiekvienos pamokos mokymosi veiklas.
 - Papildomai užsirašykite įspūdžius, mintis ir pastabas Raštų studijavimo žurnale.
 - Aiškinkite kitiems Evangelijos doktrinas ir principus, užsirašinėkite ir dalinkitės įžvalgomis ir patyrimais, susijusiais su Evangelijos doktrinomis ir principais, bei liudykite apie Evangelijos doktrinų ir principų tikrumą.
 - Taikykite Evangelijos doktrinas ir principus savo gyvenime (žr. Jono 7:17).

Seminarijoje, siekdami mokytis tikėjimu, vadovausitės šiuo prezidento Tomo S. Monsono patarimu: „Jaunuoliai, prašau jūsų – dalyvaukite seminarijoje. Studijuokite Raštus kasdien. Įdėmiai klausykitės savo mokytojų. Pamaldžiai pritaikykite tai, ko išmokstate“ (“Participate in Seminary,” Aug. 12, 2011, seminary.lds.org).

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Pamoką „Mokinio vaidmuo“ išstudijavau ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

1 DALIS. 3 DIENA

Raštų studijavimas

Įvadas

Ši pamoka padės jums suprasti, kaip svarbu kasdien studijuoti Raštus ir per šį studijų kursą perskaityti visą Naująjį Testamentą. Taip pat galite išmokyti, kaip pagerinti savąjį Raštų studijavimą.

Poreikis kasdien veiksmingai studijuoti Raštus

Apsvarstykite toliau pateiktus teiginius ir pažymėkite savo atsakymus skalėje. Jums nereikės rodyti šių atsakymų mokytojiui.

	Nesutinku	Dalinai nesutinku	Dalinai sutinku	Sutinku
1. Raštai man yra labai svarbūs.				
2. Praėjusią savaitę Raštus skaičiau kasdien.				
3. Manau, kad laikas, praleistas studijuojant Raštus, yra prasmingas.				
4. Nuolat taikau tai, ką sužinojau studijuodamas Raštus.				

Studijuodami šią pamoką apmąstykite, kaip galėtumėte patobulinti savąsias Raštų studijas.

Perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Raštuose yra Kristaus žodžiai, Raštai yra gyvojo vandens šaltinis, kuris mums visada prieinamas ir iš kurio galime iki soties gausiai gerti. [...]“

Kasdienės veiklos metu prarandame nemažai vandens, sudarančio tokią didelę mūsų fizinio kūno dalį. Troškulys kyla dėl to, kad kūno ląstelės reikalauja vandens, ir vanduo mūsų kūnuose turi būti kasdien papildomas. Tikrai nėra prasmės tik retkarčiais „užsipildyti“ vandens, o po to vėl ilgai būti be vandens.

Taip pat yra ir su tikru dvasingumu. Dvasinis troškulys – tai gyvojo vandens poreikis.

Nenutrūkstanti gyvojo vandens srovė yra daug geriau už atsitiktinį siurbčiojimą” (“A Reservoir of Living Water” [Church Educational System fireside, Feb. 4, 2007], 2, 9, speeches.byu.edu).

Baikite rašyti toliau pateiktą principą, kurio galime išmokyti iš vyresniojo Bednario teiginio apie tai, ką gauname kasdien studijuodami Raštus: **Kasdien studijuodami Raštus gauname _____ kurio mus reikia.**

Šventųjų Raštų vertė mūsų dienomis

Užuot skaitę toliau pateiktą vyresniojo D. Todo Kristofersono teiginį, galite pažiūrėti Mormon Message filmuką “The Blessings of Scripture” (3:04), esantį LDS.org, kuriame pateikiamas vyresniojo Kristofersono pasakojimas apie Viljamą Tyndeilą ir patarimai apie Raštų svarbą.

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo aprašė vieno žmogaus auką, kad daugiau žmonių galėtų skaityti Bibliją:

„1536 m. spalio 6 d. Belgijoje iš Vilvordės pilies, esančios netoli Briuselio, požemių buvo išvesta pasigailėjimą kelianti žmogysta. Maždaug pusantrų metų tas žmogus turėjo išverti vienatvę tamsioje, drėgnoje kameroje. Už pilies sienų kalinys buvo pririštas prie kuolo. Jam teuzteko laiko ištarti savo paskutinę maldą: „Viešpatie! atverk akis Anglijos karaliui“, ir tada jis buvo pasmaugtas. Jo kūnas prie to kuolo buvo nedelsiant sudegintas. Kas buvo tas žmogus, ir už kokią nusikaltimą [...] jį pasmerkė? Jo vardas buvo Viljamas Tyndeilas, o jo nusikaltimas buvo tai, kad jis išvertė ir išleido Bibliją anglų kalba.

[...] Karštai diskutuodamas su dvasininku, kuris pasisakė prieš Raštų atidavimą į paprastų žmonių rankas, Tyndeilas prisiekė: „Jeigu Dievas saugos mano gyvybę, aš pasistengsiu, kad lauką ariantis vaikas Raštus žinotų geriau nei tu! [...]

Viljamas Tyndeilas nebuvo nei pirmas, nei paskutinis iš tų, kurie daugelyje šalių ir kalbų aukojosi netgi iki mirties, kad išneštų Dievo žodį iš nežinios. [...] Ką jie žinojo apie Raštų svarbą, ką ir mums reiktų žinoti? Ką suprato šešiolikto amžiaus Anglijos žmonės, kurie mokėjo didelius pinigus ir labai rizikavo, kad gautų Bibliją, ką ir mes turėtumėme suprasti?“ („Raštų palaiminimas“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kaip manote, kodėl žmonės šitaip aukojosi, kad gautų Raštus?

Vyresnysis Kristofersonas tęsė: „Tyndeilo dienomis Raštų neišmanymas buvo plačiai paplitęs, nes žmonės negalėjo skaityti Biblijos suprantama kalba. Šiais laikais Biblija ir kiti Raštai yra pasiekiami ranka, tačiau Raštų neišmanymas auga, nes žmonės neatsiverčia tų knygų. Galiausiai jie pamiršta tai, ką žinojo jų seneliai“ („Raštų palaiminimas“).

Kaip manote, kodėl žmonės mūsų dienomis neskaito Raštų kaip pridera.

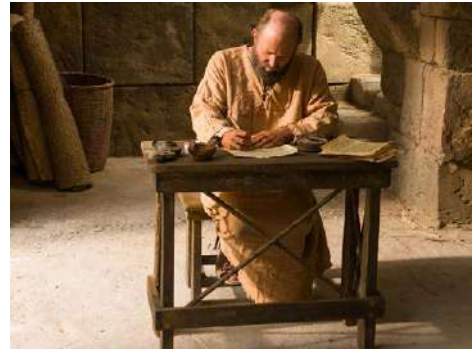
Vyresnysis Kristofersonas baigė sakydamas: „Pagalvokite, koks didelis palaiminimas, kad turime Šventą Bibliją ir maždaug 900 papildomų Raštų puslapių, įskaitant Mormono Knygą, Doktriną ir Sandoras bei Brangųjį Perlą. [...] Iš tiesų, suteikdamas tokį palaiminimą Viešpats mums sako, kad nuolat naudotis Raštais mums reikia labiau nei bet kurio ankstesnio laikotarpio žmonėms“ („Raštų palaiminimas“).

Viena tiesa, kurios galime išmokti iš vyresniojo Kristofersono teiginio yra ta, kad **šiais laikais Raštų mums reikia labiau nei bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į pateiktą klausimą: Kaip manote, kodėl šiais laikais Raštų mums reikia labiau nei bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu?

Apaštalas Paulius parašė laišką, kuriame aprašė kai kurias pasaulio aplinkybes paskutinėmis dienomis. Perskaitykite 2 Timotiejui 3:1–5, 13 ir suraskite kai kurias iš nuodėmių ir nusistatymų, kurie, pasak jo, bus paplitę paskutinėmis dienomis. (Kad galėtumėte suprasti sudėtingus žodžius ir frazes tose eilutėse, galite pasinaudoti išnašomis.)

Kokias nuodėmes ir nusistatymus, išvardintus tose eilutėse, pastebėjote mūsų visuomenėje šiais laikais.

Perskaitykite 2 Timotiejui 3:14–17 ir suraskite, kaip galime rasti saugumą šiais sunkiais laikais. Galite pažymėti, ką radote.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote 2 Timotiejui 3:15–17, atsakykite, kokie palaiminimai mums prieinami, kai studijuojame Raštus ir gyvename pagal jų mokymus.

Išvardinkite savo atsakymus paliktoje tuščioje vietoje pabaigdami tokį teiginį:

Studijuodami Raštus galime gauti _____ kuris ves mus į išgelbėjimą.

Teiginys, kurį pabaigėte – tai Evangelijos principo pavyzdys. Jėzaus Kristaus Evangelijos principai ir doktrinos – tai nekintančios tiesos, teikiančios mūsų gyvenime kryptį. Vienas iš svarbiausių Raštų tikslų yra mokyti Evangelijos doktrinų ir principų. Galime savo asmeninį Raštų studijavimą padaryti prasmingesnį ieškodami doktrinų ir principų, apmąstydami jų reikšmę ir taikydami juos savo gyvenime.

2. Peržiūrėkite principą, kurį prieš tai užbaigėte. Tada savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kada jautėte, kad studijuodami Raštus gavote išminties, šviesos, tiesos, auklėjimo ar pamokymų?

Skaitykite Naująjį Testamentą kasdien

Vienas iš šio seminarijos studijų kurso lūkesčių yra tai, kad perskaitytumėte visą Naująjį Testamentą. To reikalaujama norint gauti seminarijos diplomą. Kad perskaitytumėte visą Naująjį Testamentą reikės nuoseklių pastangų.

Ar kada bandėte gerti vandenį ar gazuotą gėrimą per keletą šiaudelių? Jei turite šiaudelių, pabandykite išgerti stiklinę vandens ar gazuoto gėrimo sudėję kartu septynis šiaudelius. Sunku iš stiklinės išgerti visą skystį. Bet jei lėtai ir nesustodami gersite per vieną šiaudelį, pastebėsite, kad lengvai galite išgerti visą skystį (ir gerti bus kur kas maloniau!).

Kaip susietumėte šią vaizdinę pamoką su viso Naujojo Testamento perskaitymu per šį studijų kursą?

Pasinaudokite toliau pateikta formule, kad nustatytumėte, kaip galite įgyvendinti tikslą perskaityti visą Naująjį Testamentą kasdien skaitydami po truputį:

$$\frac{\text{Puslapių jūsų Naujojo Testamento knygoje}}{\text{Dienų iki kurso pabaigos}} = \text{Kiek puslapių reikia perskaityti per dieną, norint pabaigti Naująjį Testamentą iki kurso pabaigos}$$

3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite keletą dalykų, galinčių padėti jums išsiugdyti įprotį kasdien studijuoti Raštus, kad iš Raštų gautumėte išminties, šviesos, tiesos, auklėjimo ir pamokymų. Taip pat užsirašykite tikslą kasdien skirti laiko asmeniniam Raštų studijavimui ir perskaityti visą Naująjį Testamentą.

Raštų studijavimo metodai ir būdai

4. Toliau pateikiamas studijavimo metodų ir būdų sąrašas gali praturtinti jūsų Raštų studijas. Iš toliau pateikiamų metodų ar būdų pasirinkite du ir išbandykite juos naudodamiesi atitinkamomis Raštų ištraukomis. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip šie du metodai gali jums padėti kasdienėse Raštų studijose.

Raštų studijavimo metodai ir būdai
Vardo pakeitimas: Jei, skaitydami Raštus, ten esantį vardą pakeisite savuoju, jums bus lengviau Raštų principus ir doktrinas pritaikyti savo gyvenime. Šį Raštų studijavimo metodą išbandykite naudodami Simono Petro vardą Mato 16:15–17.
Priežastis ir pasekmė: Norėdami Raštuose lengviau rasti Evangelijos principus, ieškokite ryšių tarp teiginių su žodžiais „jei“ ir „bus“ bei „kadangi“ ir „yra“. Šį metodą išbandykite studijuodami Mato 6:14–15.
Raštuose pateikti sąrašai: Raštuose kartais randame kažkokių dalykų, pavyzdžiui, nurodymų ar įspėjimų, sąrašus. Radę tokius sąrašus, galite sunumeruoti visus pateiktus dalykus. Šį metodą išbandykite studijuodami Galatams 5:22–23.
Priešingybės: Raštuose kartais parodomos įvairių idėjų, įvykių ir žmonių priešingybės. Šios priešingybės pabrėžia Evangelijos principus. Ieškokite priešingybių pavienėse eilutėse, skyriuose, tarp skyrių ir knygų. Šį metodą išbandykite skaitydami Mato 5:14–16.
Įsivaizdavimas: Ieškokite aprašomų smulkmenų, skaitant tekstą padėsiančių mintyse susikurti vaizdą. Įsivaizduokite, jog patys dalyvaujate tam tikruose įvykiuose. Tai gali sustiprinti jūsų liudijimą, kad tai, ką skaitote Raštuose, yra tikra. Šį metodą išbandykite skaitydami Mato 8:23–27.
Simbolika: Žodžiai <i>kaip</i> , <i>lygiai taip</i> arba <i>palyginti</i> padeda rasti simbolius. Tyrinėdami tam tikro simbolio pobūdį ir apmąstydami jo savybes, pasistenkite įžvelgti, kas slypi už jo. Pagalbinės Raštų studijavimo priemonės, tokios kaip išnašos ir Raštų rodyklė arba abėcėlinė temų rodyklė, gali padėti jums išsiaiškinti kai kurių simbolių prasmę. Šį studijavimo metodą išbandykite studijuodami Mato 13:24–30. (Palyginkite savo interpretaciją su tuo, kaip šis palyginimas išaiškinamas Doktrinos ir Sendorų 86:1–7.)

Raštų studijavimo metodai ir būdai

Dalinės nuorodos: Dažnai viena Raštų eilutė gali padėti suprasti arba paaiškinti tam tikrą kitos eilutės frazę arba teiginio esmę. Raštų eilutes sujunkite naudodami išnašas, abėcėlinę rodyklę arba Raštų rodyklę ir taip atverkite gilesnę Raštų ištraukos prasmę. Panaudokite šį metodą perskaitydami 3 Nefio 15:21 ir tada pažiūrėdami dalinę nuorodą, išnašoje a, į Jono 10:16. Kaip 3 Nefio 15:21 padeda jums geriau suprasti Jono 10:16 prasmę?

Apmąstymas: Apmąstyti reiškia apgalvoti, apsvarstyti, užduoti klausimus ir įvertinti tai, ką žinote, ir tai, ko išmokote. Apmąstymas dažnai padeda suvokti, ką turime daryti, kad Evangelijos principus pritaikytume gyvenime. Apmąstykite, kaip galėtumėte tiesas iš Hebrajams 12:9 pritaikyti gyvenime.

Pritaikymas: Atpažindami bei suprasdami doktrinas ir principus, randamus Raštuose, savo žinias galite pagilinti, jei taikysite atrastas tiesas. Jėzus Kristus sakė, kad „kas nori vykdyti [Dangiškojo Tėvo] valią, supras, ar tas mokslas iš Dievo, ar aš kalbu pats iš savo galvos“ (Jono 7:17). Ieškokite galimybių panaudoti ar pritaikyti savo gyvenime tai, ką išmokstate savarankiškai studijuodami Raštus (žr. 1 Nefio 19:23).

Ieškokite būdų praktiškai panaudoti visus šiuos studijavimo metodus ateinančiomis savaitėmis studijuodami Naująjį Testamentą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Pamoką „Raštų studijavimas“ išstudijavau ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Naujojo Testamento studijų įvadas ir kontekstas

Įvadas

Naujajame Testamente aprašomas Jėzaus Kristaus mirtingasis gyvenimas, mokymai ir Apmokėjimas, Jo Bažnyčios įkūrimas bei Jo mokinių ankstyvoji tarnystė ir mokymai. Šioje pamokoje sužinosite apie istorinį bei kultūrinį Naujojo Testamento kontekstą, įskaitant tai, kodėl daugelis žydų atmetė Jėzų kaip Mesiją ar Gelbėtoją. Taip pat skaitysite apie tuos, kurie nuolankiai priėmė Jėzų kaip Gelbėtoją ir pasirinko sekti Jį.

Naujojo Testamento kontekstas

Ranka uždenkite dešinįjį paveikslėlį. Pagal tai, ką matote kairiajame paveikslėlyje, paaiškinkite kas, jūsų manymu, ten vyksta. Atidenkite dešinįjį paveikslėlį.

Kodėl matant visą paveikslėlį lengviau suprasti, kas vyksta? _____

Vyras su mėlynu galvos apdangalu – tai Steponas, Jėzaus Kristaus mokinys. Perskaitykite Apaštalų darbų 7 skyriaus antraštę, kad sužinotumėte, koks įvykis vaizduojamas šiame paveikslėlyje.

Pagalvokite, kaip galima viso paveikslėlio atidengimą prilyginti Raštų supratimui.

Ši veikla parodo, kaip svarbu yra suprasti Raštų kontekstą. Žodis *kontekstas* apibūdina aplinkybes, paaiškinančias Raštų ištrauką, įvykį ar pasakojimą arba

nurodančias jų kilmę. Susipažinę su Naujojo Testamento istoriniu bei kultūriniu kontekstu, galėsite geriau suprasti ir pritaikyti jo mokymus.

Tolėsiuose šios pamokos skyriuose pateikiama informacija padės jums geriau suprasti Naujojo Testamento kontekstą.

Žydų religiniai vadovai Gelbėtojo tarnystės metu

Mormono Knygos pranašas Jokūbas užrašė pranašystę, kuri padeda mums suprasti Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės aplinkybes. Perskaitykite 2 Nefio 10:3–5 ir suraskite frazes arba žodžius, kuriais Jokūbas apibūdino žydų dvasinę būseną Gelbėtojo tarnystės metu.

Žodžiai *piktnaudžiavimas kunigavimu* 2 Nefio 10:5 reiškia pamokslavimą siekiant „pasaulio gyri[aus] ir peln[o]“, o ne Dievo žmonių gerovės (2 Nefio 26:29). Dažniausiai piktnaudžiaudami kunigavimu nusikalsdavo nedori religiniai žydų vadovai, taip klaidindami žmones.

Mozės įstatymo papildymai ir kitos klaidingos filosofijos

Kad geriau suprastumėte, kaip religiniai vadovai klaidino žmones, apie apskritimą, vaizduojantį Mozės įstatymą, apibrėžkite kitą apskritimą ir pavadinkite jį *Žodinis įstatymas*.

Mozės įstatymas

Mozės įstatymas reiškia įsakymus ir mokymus, kuriuos Dievas davė senovės Izraeliui per pranašą Mozę. Žydų mokytojai įstatymą papildė savo pačių taisyklėmis ir aiškinimais. Šios papildomos taisyklės ir aiškinimai, žinomi kaip žodinis įstatymas ar žodinė tradicija, buvo skirti tam, kad būtų išvengta Dievo įstatymo pažeidimų. Pavyzdžiui, pagal žodinį įstatymą per Šabą buvo draudžiama mazgą atrišti abiem rankomis. Toks veiksmas buvo laikomas darbu, taigi ir Šabo dienos pažeidimu. Tačiau buvo leidžiama atrišti mazgą viena ranka.

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, pavojinga Dievo įsakymus papildyti žmonių sukurtomis taisyklėmis.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo paaiškino, kad „prieš tai gyvenusiose kartose ir taip pat Viešpaties tarnystės dienomis“ kai kurie žydų religiniai vadovai „paėmė aiškius ir paprastus tyros religijos dalykus ir papildė juos daugybe savo pačių aiškinimų; jie pagražino juos papildomomis apeigomis ir ceremonijomis; laimingą, džiugų garbinimą jie pavertė varžančia, ribojančia, slegiančia ritualų ir ceremonijų sistema. Gyvoji Viešpaties įstatymo dvasia jų rankose tapo negyva žydų ritualų raide“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–81], 1:238).

Ką, pasak vyresniojo Makonkio, žydų religiniai vadovai padarė su Dievo įstatymu, pridėdami savo aiškinimus?

Jėzaus dienomis žydai buvo atsimetimo būsenos. Nors Aaronso kunigystės įgaliojimas ir apeigos tebebuvo tarp jų, daugelis žydų atkrito nuo tikro savo religijos praktikavimo, tokio, kokį Dievas apreiškė Mozei (žr. Doktrinos ir Sandorų 84:25–28). Žydų vadovų pridėta žodinė tradicija tapo viršesnė už tyrą religiją ir užrašytą Dievo žodį.

Perskaitykite Mato 12:14 ir suraskite, ką fariziejai norėjo padaryti Jėzui dėl to, kad Jis nepaisė jų žodinių įstatymų ar tradicijų.

Svetimšalių valdžia ir lūkesčiai, kad Mesijas išvaduos Izraelį

Be atsimetusių žydų tradicijų, klaidingi lūkesčiai, susiję su ateisiančiu Mesiju, taip pat prisidėjo prie to, kad daugelis žydų atmetė Jėzų.

2. Perskaitykite tolesnę pastraipą ir tada Raštų studijavimo žurnale atsakykite į pateiktus klausimus:

Išskyrus trumpą nepriklausomybės laikotarpį, atėjus Naujojo Testamento laikams, žydai daugiau kaip 500 metų gyveno užkariauti. 160 metais prieš Kristų žydų patriotų Makabėjų giminės vadovaujamas sukilimas atvedė į nepriklausomybę. Tačiau Kristaus gimimo laikais Izraelį buvo užkariavusi Roma. Izraelį valdyti Roma paskyrė karalių Eroda, santuoka susijusį su Makabėjų gimine. Žydai piktinosi romėnų valdymu ir nekantriai laukė pažadėtojo Mesijo, kuris, jų manymu, išvaduos juos iš romėnų. Kadangi daugelis žydų laukė Mesijo, išvaduosiančio juos iš svetimšalių valdžios, jie atmetė Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją.

- a. Ko daugelis žydų tikėjosi iš ateisiančio Mesijo?
- b. Kodėl ši netikra viltis daugelį žydų vertė atmesti Jėzų kaip Mesiją?

Daugelis žydų buvo nuolankūs ir Jėzų priėmė kaip Mesiją arba Gelbėtoją.

Nors kai kurie žydai atmetė Jėzų Kristų, kiti, būdami nuolankūs ir jausdami Šventąją Dvasią, pripažino Jėzų kaip Mesiją arba Gelbėtoją.

Perskaitykite Luko 2:25–33 ir suraskite, ką teisus žmogus vardu Simeonas padarė ir pasakė, kai Juozapas ir Marija atnešė kūdikį Jėzų į šventyklą.

Kodėl, pasak Luko 2:30–32, Jėzus buvo atsiųstas į žemę?

Iš šių eilučių sužinome, kad **Jėzus Kristus buvo atsiųstas atnešti išgelbėjimo visiems žmonėms.**

3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką Jėzus Kristus padarė, kad visi žmonės galėtų būti išgelbėti.

Jonas Krikštytojas buvo pašauktas Dievo, kad paruoštų žmones Jėzaus Kristaus atėjimui. Kitą dieną po to, kai pakrikštijo Jėzų, Jonas liudijo apie Jį, sakdamas: „Štai Dievo Avinėlis!“ (Jono 1:36). Perskaitykite Jono 1:37–42 ir suraskite, ką padarė du Jono mokiniai, išgirdę jo liudijimą apie Jėzų.

Ką padarė Andriejus, išgirdęs Joną Krikštytoją liudijant, kad Jėzus yra Mesijas? Kaip manote, kodėl jis taip norėjo pasidalinti šia žinia su savo broliu Simonu Petru?

Kaip užrašyta Jono 1:43–44, Gelbėtojas pakvietė vyrą vardu Pilypas tapti Jo mokiniu. Perskaitykite Jono 1:45–46 ir suraskite, ką padarė Pilypas, sužinojęs, kad Jėzus yra Mesijas.

Koks buvo Pilypo kvietimas, išsakytas Natanaeliui?

Remdamiesi šiais pavyzdžiais iš Naujojo Testamento, pabaikite rašyti šį principą:

Atėję pas Jėzų Kristų, turėsime didesnę troškimą _____.

Kaip manote, kodėl turėsime didesnę troškimą kviesti kitus ateiti pas Kristų, patys atėję pas Jį?

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros pasakė, kad kviesdami kitus ateiti pas Jėzų Kristų gauname didžiulį palaiminimą: „Kai jūs, kviesdami žmones ateiti pas Kristų, darysite tai iš širdies, jūsų širdis pasikeis. [...] Padėdami kitiems ateiti pas Jį pastebėsite, kad jūs pats atėjote pas Jį“ („Come unto Christ,” *Ensign*, Mar. 2008, 52).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip manote, kodėl kviesdami kitus ateiti pas Kristų patys galime taip pat priartėti prie Jo?
- Kas pakvietė jus ateiti pas Gelbėtoją ir prie Jo Evangelijos? Kaip tai palaimino jūsų gyvenimą?
- Pamąstykite, ką galėtumėte pakviesti ateiti pas Jėzų Kristų. Ką galite daryti, kad pakviestumėte kitus ateiti pas Jį?

Šiais metais studijuodami Naująjį Testamentą pajusite nuolatinį Gelbėtojo prašymą ateiti pas Jį. Priimdami šitą kvietimą, prisipildysite troškimo padėti kitiems taip pat ateiti pas Jį.

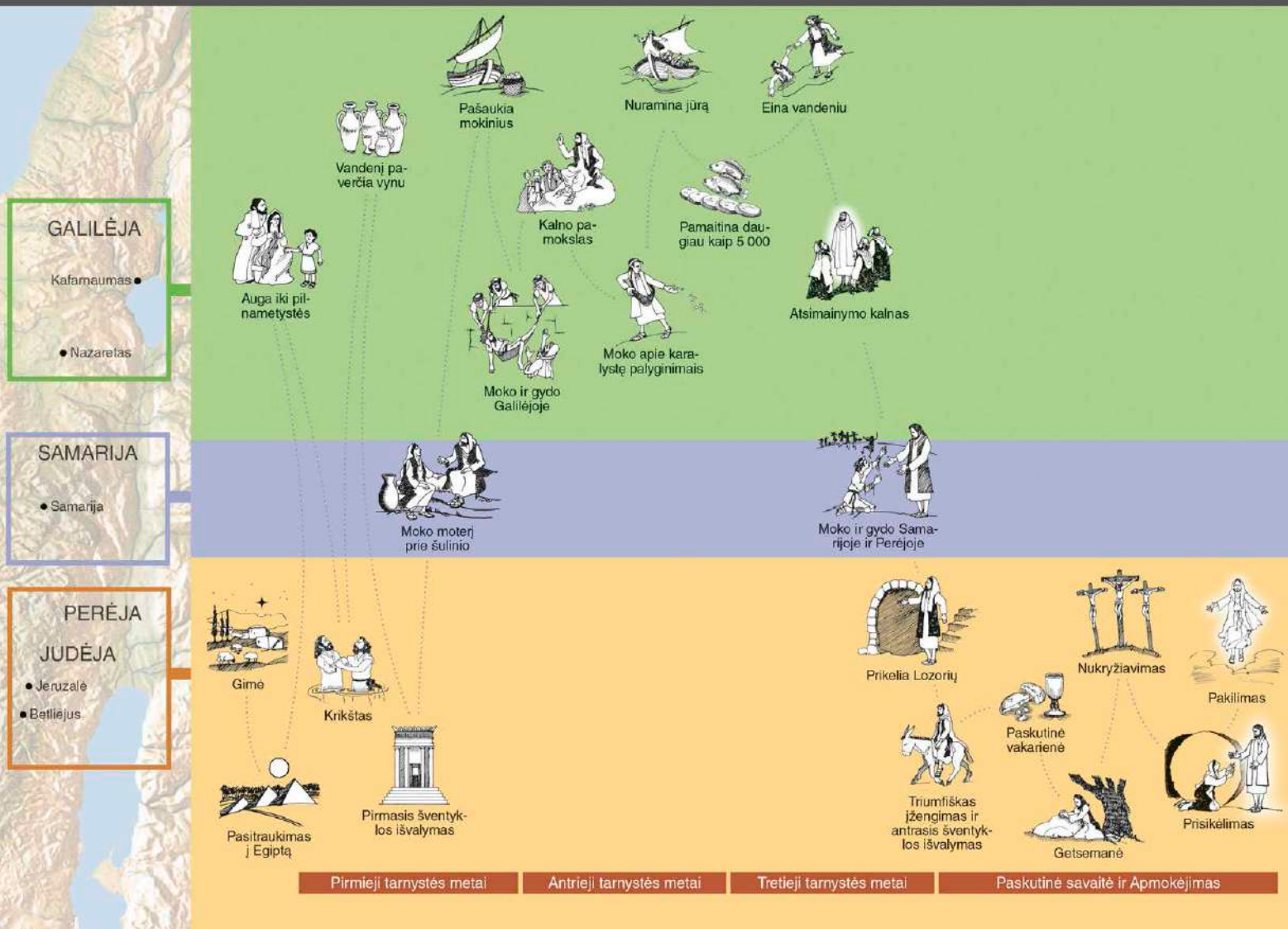
5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Išstudijavau pamoką „Naujojo Testamento įvadas ir kontekstas“ ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos klausimus, mintis ir išvagas:

Kitame puslapyje pateikiama schema gali padėti jums geriau suprasti Jėzaus Kristaus gyvenimo aprašymų, kuriuos studijuosite Mato, Morkaus, Luko ir Jono evangelijose, kontekstą.

Jėzaus Kristaus mirtingojo gyvenimo apžvalga

Evangelijos pagal Matą studijų įvadas

Kodėl reikia studijuoti šią knygą?

Evangelijoje pagal Matą randame labiausiai pamėgtą Biblijos pasakojimą, tarp jų Kalno pamokslą ir daugelį kitų Jėzaus Kristaus palyginimų, mokymų ir stebuklų. Studijuodami šią knygą galėsite geriau pažinti Jėzaus Kristaus žodžius bei tarnystę, sustiprinti savo liudijimą, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Gelbėtojas ir visų šventų pranašų minėtas pažadėtasis Mesijas.

Kas parašė šią knygą?

Šios knygos autorius yra Matas, Alfajaus sūnus, dar vadinamas Leviu. Jis buvo muitininkas, arba mokesčių rinkėjas. Jo gyvenimas amžiams pasikeitė jam atsiliepus į Jėzaus Kristaus pakvietimą sekti paskui Jį. (Žr. Mato 9:9; Morkaus 2:14; Luko 5:27–28; Raštų rodyklę, „Matas“.) Atsivertęs Matas tapo vienu iš dvylikos Gelbėtojo apaštalų (žr. Mato 10:2–4). Būdamas apaštalu Matas pats matė daugelį savo aprašytų įvykių. Štai kodėl šios evangelijos pavadinimas Džozefo Smito Vertime skamba taip: „Šventojo Mato liudijimas“.

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Tiksliai nežinome, kada buvo parašyta Evangelija pagal Matą, bet greičiausiai pirmojo mūsų eros amžiaus antroje pusėje. Nežinome, kur Matas parašė šią knygą.

Kam ši knyga parašyta ir kodėl?

Atrodo, kad Matas rašė žydams, norėdamas parodyti, kad Jėzus Kristus išpildė Senojo Testamento pranašystes apie Mesiją (žr. Raštų rodyklę, „Matas“). Smulkiai atpasakodamas Jėzaus Kristaus gyvenimą, žodžius ir darbus Matas dažnai minėdavo Senojo Testamento pranašystes ir vartojo frazę „kad išsipildytų...“ (pavyzdžiui, žr. Mato 4:14; 8:17; 13:35; 21:4).

Savo knygoje terminą „Dovydo sūnus“ Matas pavartojo 12 kartų, taip paliudydamas, jog Jėzus Kristus buvo teisėtas karaliaus Dovydo sosto įpėdinis ir išpildė pranašystes apie Mesiją. Mato pateiktoje genealogijoje Jėzaus Kristaus giminytės linija siekia Dovydą, Judą ir Abraomą (žr. Mato 1:1–3) ir parodo Jėzaus teisę valdyti bei Jo vaidmenį išpildant Dievo pažadus Izraeliui.

Kokie išskirtiniai šios knygos bruožai?

Nors didelė dalis Mato užrašytos medžiagos taip pat randama ir Evangelijose pagal Morką ir Luką, 42 procentai Evangelijos pagal Matą yra unikali medžiaga. Pagrindinė šios Mato knygos tema – Jėzus Kristus atėjo įkurti Savo karalystės žemėje. „Dangaus karalystė“ Matas paminėjo daugybę kartų ir yra vienintelis iš evangelistų, įtraukęs tuos Jėzaus mokymus, kuriuose minima „bažnyčia“ (žr. Mato 16:18; 18:17).

Evangelija pagal Matą taip pat padeda matyti ryšį tarp Mozės tarnystės ir Jėzaus Kristaus. Pavyzdžiui, jie abu kūdikystėje buvo išgelbėti nuo karaliaus mėginimo juos nužudyti (žr. Išėjimo 2:1–10; Mato 2:13–18), abu išėjo iš Egipto, abu pateikė Dievo įsakymą ant kalno (žr. Išėjimo 19–20; Mato 5–7 skyrius), ir abu atėjo išvaduoti savo žmonių.

Knygos planas

Mato 1–4 skyriai. Matas pateikia Jėzaus Kristaus genealogiją ir aprašo Jo gimimą. Išminčiai ieško Žydų karaliaus. Sapnų vedamas Juozapas išsiveda Mariją su kūdikiu Jėzumi į Egiptą, o vėliau į Nazaretą. Jonas Krikštytojas skelbia atgailos evangeliją ir pakrikštija Jėzų Kristų. Gelbėtojas gundomas dykumoje. Mokydamas ir gydydamas Jis pradeda savo žemiškąją tarnystę.

Mato 5–7 skyriai. Jėzus sako Kalno pamokslą.

Mato 8–12 skyriai. Jėzus išgydo raupsuotąjį, nuramina audrą, išvaro velnius, iš mirusiųjų prikelia Jayro dukterį ir suteikia aklajam regėjimą. Jis suteikia dvylikai apaštalų įgaliojimą daryti, ką Pats daro, ir išsiunčia juos skelbti Evangelijos. Jėzus pareiškia, kad Jonas Krikštytojas yra daugiau nei pranašas. Gelbėtojas gydo per šabą.

Mato 13–15 skyriai. Jėzus moko palyginimais. Nukirsdinamas Jonas Krikštytojas. Jėzus pamaitina daugiau nei 5000 žmonių. Jis eina Galilėjos ežero vandeniui, o Petras eina vandeniui link Jo. Rašto žinovai ir fariziejai klausinėja Jėzų.

Mato 16–18 skyriai. Petrui paliudijus, kad Jėzus yra Mesijas, Gelbėtojas pareiškia, kad Petrui ir kitiems apaštalams suteiks Dievo karalystės raktus. Jėzus Kristus atsimaino ant kalno, ant kurio Petras, Jokūbas ir Jonas gauna kunigystės raktus. Jėzus Savo mokiniams nurodo, kaip vadovauti Bažnyčiai, ir moko, kad Dievas mums neatleis, jei neatleisime kitiems.

Mato 19–23 skyriai. Gelbėtojas moko apie amžinąjį santuokos pobūdį. Jis įžengia į Jeruzalę ir išvalo šventyklą. Palyginimais Jėzus atskleidžia piktus Jam besipriešinančių žydų vadovų ketinimus. Jis sielojasi dėl būsimo Jeruzalės sunaikinimo.

Mato 24–25 skyriai; Džozefas Smitas – Mato. Jėzus Kristus išpranašauja Jeruzalės sunaikinimą. Jis moko, kaip Jo pasekėjai gali pasiruošti Jo sugrįžimui.

Mato 26–27 skyriai. Jėzus su Savo mokiniams valgo Paschos vakarienę ir įsteigia sakramentą. Jis kenčia Getsemanės sode ir yra išduodamas, suimamas, teisiamas prieš žydų ir Romos valdžios atstovus ir galiausiai nukryžiuojamas. Jis miršta ir yra palaidojamas.

Mato 28 skyrius. Prisikėlęs Gelbėtojas pasirodo Savo mokiniams. Jis paveda apaštalams skelbti Jo Evangeliją visose tautose.

2 DALIS. 1 DIENA

Mato 1–2

Įvadas

Matas pateikė Jėzaus Kristaus genealogiją, o angelas paskelbė Juozapui apie Jėzaus dievišką kilmę. Atkeliavę Rytų išminčiai rado kūdikį ir jį pagarbino. Juozapui sapne pasakyta pasiimti šeimą ir bėgti į Egiptą, nes Herodas nori nužudyti Jėzų.

Mato 1:1–17

Matas pateikia Jėzaus genealogiją

Pažvelkite į savo tėvų nuotrauką ir pamėginkite rasti fizinių ir kitokių bruožų, kuriuos paveldėjote iš tėvų. Kelis tokius bruožus (pvz., akių ar plaukų spalvą, ūgį, charakterį ar intelektą) užrašykite tuščioje vietoje virš brūkšnio:

Studijuodami Mato 1–2 skyrius ieškokite tiesų apie Gelbėtojo tėvus – Dangiškąjį Tėvą ir Mariją – ir bruožų bei savybių, kurias Jis iš jų paveldėjo.

Mato 1:1–17 nurodomi Gelbėtojo protėviai. 1 eilutėje minima, kad Jėzus Kristus yra Dovydo (kuris užmušė Galijotą ir vėliau tapo Izraelio karaliumi) ir Abraomo (žinomo kaip Dievo sandoros žmonių tėvo) palikuonis.

„Senojo Testamento pranašystės skelbė, kad Mesijas bus Dovydo palikuonis (žr. 2 Samuelio 7:12–13; Izaijo 9:6–7; Jeremijo 23:5–6) ir kad Abraomo palikuonis palaimins „visas žemės tautas“ (Pradžios 22:18; taip pat žr. Abraomo 2:11)“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 12). Matas rašė konkrečiai žydams ir norėjo, kad jie žinotų, jog Jėzus išpildė Senojo Testamento pranašystes apie Mesiją.

Mato 1:1–17 užrašyta genealogija parodo, kad Jėzus buvo pažadėtasis Mesijas ir teisėtas Dovydo sosto paveldėtojas. Studijuodami šią Mato knygą ieškokite kitų pavyzdžių, kaip Jėzus išpildė Senojo Testamento pranašystes apie Mesiją.

Perskaitykite Mato 1:16 ir suraskite, kaip Jėzus buvo pavadintas.

Karalius Dovydas, Abraomas

Išsiugdykite įprotį kasdien studijuoti Raštus

Nedaug kas darys stipresnę ir ilgiau išliekančią gerą įtaką jūsų gyvenime nei išsiugdyta meilė Raštams ir kasdienis jų studijavimas. Apsvarstykite, ar nevertėtų susikurti paprastos stebėjimo sistemos, padėsiančios sekti, kaip jums sekasi kasdien skaityti Raštus.

Žodis *Kristus* yra graikiškas aramėjų kalbos žodžio *Mesijas*, reiškiančio „pateptasis“, atitikmuo. Ikimirtingajame gyvenime Dangiškasis Tėvas patepė Jėzų Kristų būti

mūsų pranašų, kunigu, karaliumi ir išvaduotoju (žr. Raštų rodyklę, „Pateptasis“, „Mesijas“, scriptures.lds.org).

Mato 1:18–25

Angelas paskelbia Juozapui apie dievišką Jėzaus kilmę

Mato 1 skyriaus 16 eilutėje, baigdamas rašyti Jėzaus genealogiją, Matas užsimena, kad Marija buvo Juozapo žmona. Mato 1:18–25 pasakojama apie įvykius prieš jų santuoką ir Jėzaus gimimą.

Kaip užrašyta Mato 1:18, Matas paaiškino, kad Juozapas su Marija buvo *susižadėję*. Tai reiškia, kad jie pasiskelbė susituoksiantys ir buvo teisiškai susaistyti, bet dar negyveno kartu kaip vyras ir žmona. Tačiau prieš vedybas Juozapas sužinojo, kad Marija nėščia.

Perskaitykite Mato 1:19 ir išsiaiškinkite, ką Juozapas sumanė padaryti?

„Tylomis ją atleisti“ reiškia, kad Juozapas planavo išspręsti Marijos nėštumo klausimą neversdamas jos patirti viešo pažeminimo.

Ko šioje eilutėje esame mokomi apie Juozapo būdą ir jo meilę Marijai?

Perskaitykite Mato 1:20 ir išsiaiškinkite, kas įvyko Juozapui nusprendus nutraukti oficialų savo susižadėjimą su Marija.

Kodėl angelas Juozapui liepė nebijoti susituokti su Marija? _____

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie būtinybę Juozapui gauti liudijimą apie tiesą mokė:

„Juozapas mąstė ir meldėsi. Ar Marija nėščia iš Šventosios Dvasios, ar kokiu kitu būdu? Apie tai, kas tikrasis negimusio vaikelio tėvas, žinojo Marija, Elzbieta, Zacharijas. Visi jie savo liudijimus įgijo per apreiškimą, ir Juozapas turėjo pats tai sužinoti tuo pačiu būdu. [...]“

Galime spėti, kad pati Marija apie savo padėtį papasakojo Juozapui, kad po to nukeliavo pas Elzbietą, kad Juozapas tą problemą svarstė beveik tris mėnesius, patirdamas visokius išbandymus, kad Gabrielius atnešė tą pranešimą, kad Juozapas nusiuntė žinią apie savo atsivertimą Marijai, kad ji skubiai su džiaugsmu sugrįžo, kad tuoj pat buvo atlikta antroji santuokos ceremonijos dalis“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 1:332–333).

Kad suprastumėte žodžių „vaisius [...] iš Šventosios Dvasios“ (Mato 1:20) prasmę, perskaitykite šį vyresniojo Makonkio teiginį: „Kaip Jėzus yra tikras Marijos sūnus, lygiai taip jis yra tikras Dievo, Amžinojo Tėvo, palikuonis. [...] Mato teiginį „Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia“ tinkamiau būtų versti „Šventosios Dvasios galia ji tapo nėščia“ (Mato 1:18). Luko pasakojime (Luko 1:35) tiksliai užrašyta, kas įvyko. Kaip buvo pradėtas ir gimė mūsų Viešpats, Alma tobulai apibūdina šioje pranašystėje: Kristus „gims iš Marijos [...], ji bus mergelė, brangus ir išrinktas indas, kuris bus pridengtas šešėliu ir *pradės Šventosios Dvasios galia*, ir atves sūnų, taip, būtent *Dievo Sūnų*“ (Almos 7:10). Nefis panašiai kalbėjo sakydamas, kad Marija tapo nėščia, kai

„buvo nunešta Dvasioje“, todėl iš jos gimęs vaikelis yra „Dievo Avinėlis, taip, netgi Amžinojo Tėvo Sūnus“ (1 Nef 11:19–21)“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:82–83).

Šie mokymai patvirtina tokią doktriną:
Jėzus Kristus yra dieviškas
Dangiškojo Tėvo ir Marijos Sūnus.
Galite šią doktriną užrašyti Raštuose,
parašėte šalia Mato 1:18–25.

Prisiminkite žiūrėtą savo tėvų nuotrauką ir užrašytus iš jų paveldėtus bruožus. Tada perskaitykite šį vyresniojo Džeimso E. Talmidžo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir išsiaiškinkite, kodėl svarbu suprasti, kad Jėzus yra dieviškas Dangiškojo Tėvo ir Marijos Sūnus: „Tas Marijai turėjęs gimti vaikelis buvo pradėtas Elohimu, Amžinojo Tėvo. [...] Jo prigimtyje Dievybės galios susijungė su mirtingojo gyvenimo pajėgomis ir galimybėmis. [...] Vaikelis Jėzus turėjo paveldėti fizines, protines ir dvasines savybes, polinkius ir galias, kurios buvo būdingos Jo gimdytojams – nemirtingam ir pašlovintam Dievui ir mirtingai moteriai“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 81).

Ką Jėzus paveldėjo iš Savo Tėvo? Ką Jis paveldėjo iš Savo motinos?

Būdamas nemirtingo Tėvo ir mirtingos motinos Sūnus, Jėzus galėjo gyventi amžinai, jei būtų tai pasirinkęs, ir galėjo mirti. Dėl tokios unikalios dieviškos savybės Jis galėjo kentėti už mūsų nuodėmes, mirti ant kryžiaus ir prisikelti (žr. Almos 34:9–10).

1. Įsivaizduokite, kad turite progą padėti nekrikščioniui draugui suprasti, kas yra Jėzus Kristus. Kaip tam draugui paaiškintumėte dievišką Jėzaus Kristaus prigimtį? Savo atsakymą užsirašykite Raštų studijavimo žurnale.

Mato 2:1–12

Išminčiai vedami pas Jėzų

Kas gimus Gelbėtojų atnešė
Jam dovanų?

Evangelija pagal Matą yra vienintelė evangelija, kurioje užrašytas pasakojimas apie išminčius. Savo atsakymus į klausimus dėl išminčių užrašykite tuščioje vietoje į dešinę nuo klausimo.

Ką žinote apie išminčius?	
Kaip išminčiai sužinojo, kad gimė Mesijas?	
Kodėl išminčiai norėjo rasti Mesiją?	
Kaip vyriausieji kunigai ir Rašto žinovai sužinojo, kur turėjo gimti Mesijas?	
Ką Herodas norėjo, kad išminčiai padarytų radę Mesiją?	
Ką padarė išminčiai?	

Dabar perskaitykite Mato 2:1–12 ir į šiuos klausimus raskite atsakymus. Jei reikia, ištaisykite ar papildykite savo atsakymus.

Ar apie išminčius sužinojote ką nors naujo? Jei taip, tada šalia klausimo, kuris padėjo sužinoti ką nors naujo, nupieškite žvaigždutę.

„Nežinome, kas buvo tie vyrai, tačiau, be abejo, jie buvo nepaprasti žmonės. Tai, kad jiems teko privilegija rasti Dievo Sūnų ir įteikti Jam dovanas, kad jie buvo dvasiškai jautrūs ir turėjo pakankamai žinių, rodo, kad iš tikrųjų jie buvo dievišką pavedimą atlikę pranašai“ (Bible Dictionary, “Wise Men of the East”).

„Dvasia vedė [tuos išminčius] pamatyti Dievo Sūnų ir [...] grįžti pas savo žmones, ir liudyti, kad karalius Emanuelis iš tiesų gimė kūne“ (Bible Dictionary, “Magi”).

Dažnai žmonės mano, kad išminčiai Gelbėtoją aplankė Jo gimimo naktį kartu su piemenimis. Tačiau Mato 2:11 rašoma, kad tai įvyko vėliau, maždaug po metų ar dvejų (išminčiai rado Jėzų ne ēdžiose, bet name, Jis buvo nebe naujagimis, bet paaugęs kūdikis). Taip pat atkreipkite dėmesį, jog Herodas norėjo, kad išminčiai, radę Mesiją, praneštų jam, kad jis galėtų Jį nužudyti (žr. Mato 2:13).

Kaip išminčiai sužinojo, kur rasti Mesiją?

Išminčių pavyzdys padeda mums suprasti tokį principą: **Jei nuoširdžiai ir stropiai ieškosime Gelbėtojo, būsimės pas Jį vedami.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip galite stropiai ieškoti Gelbėtojo?

Radę Gelbėtoją išminčiai įteikė Jam dovanų. Jie tai padarė, kad Jį pagarbintų ir pašlovintų. Ko galime pasimokyti iš šio išminčių pavyzdžio duoti Jėzui dovanų?

Kad suprastumėte, kaip galime Gelbėtojui įteikti prasmingų dovanų, perskaitykite šį vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Senovėje žmonės, norėdami garbinti Viešpatį ir ieškodami Jo palaimų, dažnai atnešdavo Jam dovaną. [...]“

Ar jumyse arba jūsų gyvenime yra kažkas netyro ar neverto? Kai to atsikratysite, tai bus dovana Gelbėtojui. Ar jūsų gyvenime trūksta gerų įpročių arba savybių? Įgydami juos ir keisdami savo charakterį, jūs dovanojate Viešpačiui dovaną.

Kartais tai daryti sunku, bet ar jūsų atgailos ir paklusnumo dovanos būtų vertingos, jei jums jos nieko nekainuotų? Nesibaiminkite skirti būtinų pastangų. Ir atminkite: neturite to daryti vieni. Jėzus Kristus padės jums padaryti iš savęs vertingą dovaną“ („When Thou Art Converted,” *Ensign*, May 2004, 12).

3. Apmąstykite šį vyresniojo Kristofersono teiginį ir apsvarstykite, kokias dovanas, jūsų manymu, turėtumėte padovanoti Gelbėtojui. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite tas mintis ir planą, kaip Gelbėtojui padovanosite tas dovanas. (Jei dovanos, kurias norėtumėte įteikti Gelbėtojui, yra labai asmeniškos, galite jas užrašyti ant atskiro popieriaus lapo, jį saugoti ir dažnai perskaityti, ir užrašyti Raštų studijavimo žurnale, kad šią užduotį atlikote.)

Komentuodamas ankstyvuosius Jėzaus Kristaus mirtingojo gyvenimo metus vyresnysis Briusas R. Makonkis juos apibendrino taip:

„Nors mūsų Viešpaties ankstyvųjų metų kelionių ir svečiavimosi chronologinė tvarka nėra visiškai aiški, bet, regis, galime būti tikri dėl šių dalykų:

1) Susituokę Juozapas ir Marija gyveno Nazarete, rytinėje Galilėjos provincijos dalyje (Luko 1:26–35; 1 Nef 11:13).

2) Dievo apvaizdos vedami jie nukeliavo į Betliejų, Dovydo miestą, kur tvartelyje gimė Jėzus (Luko 2:1–7).

3) Aštuntąją dieną, porai vis dar esant Betliejuje, Jėzus buvo apipjaustytas (Luko 2:21).

4) Po Marijos apsivalymo dienų, keturiasdešimties dienų laikotarpio (Kun 12), šventoji šeima nukeliavo į Jeruzalę, kur Jėzus buvo pristatytas šventykloje, o Simeonas ir Ona paliudijo apie jo dievišką Sūnystę (Luko 2:22–38).

5) Taip „atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas“, jie tuoj pat nuvyko į Nazaretą. (Luko 2:39). Akivaizdu, kad išminčiai dar nebuvo atkeliavę pagarbinti savo Karaliaus, nes po jų apsilankymo bėgama į Egiptą. Kad per tas keturiasdešimt dienų jie negalėjo nukeliauti į Egiptą ir grįžti į Betliejų yra aišku, nes a) jie buvo Egipte, kai Herodas mirė, o tai įvyko po Kristaus gimimo praėjus maždaug dvejim metams, ir b) iš Egipto jie grįžo ne į Betliejų, bet į Nazaretą.

6) Po to, dėl nežinomų ir neužrašytų priežasčių, Juozapas su Marija ir vaikelio grįžo į Betliejų, įsigijo ten namą ir gyveno toje bendruomenėje, kai atvyko išminčiai (Mato 2:1–12).

7) Tada Dievo įspėta šventoji šeima pabėgo į Egiptą ir viešėjo ten nežinomą laiką, greičiausiai vieną ar vos keletą savaitių ar mėnesių (Mato 2:13–15).

8) Po Herodo mirties jie grįžo su akivaizdžiu tikslu vėl apsigyventi Betliejuje, kuriame greičiausiai turėjo tinkamą vietą gyventi. Tačiau, bijodami Herodo sūnaus Archelajaus, jie paliko tą Judėjos provinciją, nes Galilėjoje buvo saugiau. Todėl jie sugrįžo į Nazaretą ir ten apsigyveno (Mato 2:19–23).

9) Nuo tada iki pat viešos savo tarnystės pradžios, galbūt dvidešimt septynerius ar dvidešimt aštuonerius metus, mūsų Viešpats gyveno Nazarete (Luko 2:51–52; I. V. Mato 3:22–26)“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:108–109).

Mato 2:13–23

Juozapas su Marija ir Jėzumi bėga į Egiptą

Kaip aprašyta Mato 2:13–23, Herodas labai įniršo, kai išminčiai „pasuko į savo kraštą“ (Mato 2:12) nepranešę jam, kur yra Mesijas. Tikėdamasis nužudyti Mesiją, jis įsakė išžudyti visus dvejų metų ir jaunesnius kūdikius Betliejuje ir apylinkėse.

Perskaitykite Mato 2:13–14 ir išsiaiškinkite, kas Juozapui pasakė, kaip apsaugoti savo šeimą.

Kur Juozapas su Marija ir Jėzumi nukeliavo? _____

Juozapas, Marija ir Jėzus Egipte išbuvo iki Herodo mirties. Kaip aprašyta Mato 2:19–23, Dievas per sapnus nurodė Juozapui nugabenti savo šeimą atgal į Judėją, ir jie apsigyveno Nazareto mieste.

Kaip Juozapo jautrumas dvasiniams dalykams palaimino kitų žmonių gyvenimus?

Baikite rašyti šią frazę užrašydami principą, kurio galime iš Juozapo pasimokyti: **Jei esame jautrūs Dvasiai, tai** _____.

4. Apmąstykite, ką galite daryti, kad būtumėte jautresni Dvasios įtakai, kad galėtumėte gauti patarimų ir vadovavimą savo gyvenime (žr. 2 Nefio 32:3). Užrašykite savo mintis Raštų studijavimo žurnale ir užsibrėžkite tikslą veikti pagal visus jaučiamus Dvasios raginimus.

Nors apie Jėzaus vaikystę ir jaunystę užrašyta labai nedaug, Džozefo Smito Vertime pridėtos trys eilutės, kurios eitų po karaliaus Jokūbo Biblijos vertimo Mato 2 skyriaus 23 eilutės. Šiose eilutėse pateikiamos tam tikros to Gelbėtojo gyvenimo tarpsnio detalės. Skaitydami papildomą Džozefo Smito Vertimo informaciją apsvarstykite, koks nuolankus buvo Jėzus jaunystėje:

„Ir buvo taip, kad Jėzus augo su savo broliais ir stiprėjo, ir laukė, kada Viešpats pasakys, jog atėjo jo tarnystės laikas.

Ir jis tarnavo vadovaujamas savo tėvo, ir jis nekalbėjo kaip kiti žmonės, nè negalėjo būti pamokytas, nes jam nereikėjo, kad kuris žmogus jį mokytų.

Ir po daugelio metų atėjo jo tarnystės valanda“ (Džozefo Smito Vertimas, Mato 3:24–26 [Raštų rodyklėje]).

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 1–2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

2 DALIS. 2 DIENA

Mato 3

Įvadas

Jonas Krikštytojas pamokslauja ir krikštija Judėjoje. Iš Galilėjos Jėzus nukeliavo prie Jordano upės, kur Jonas Jį pakrikštijo. Dievas Tėvas paliudijo, kad Jėzus yra Jo Mylimasis Sūnus.

Mato 3:1–12

Jonas Krikštytojas pamokslauja Judėjoje

Įsivaizduokite, kad sėdite klasėje ir vienas jūsų bendraklasių paima kokį nors jūsų daiktą (pvz., tušinuką, knygą ar striukę). Jis atsiprašo už tai, kad paėmė tą daiktą, bet ir toliau ima kitiems mokiniams priklausančius daiktus. Jis kas kartą atsiprašo, bet vis ima ne savo daiktus. Ką galvotumėte apie tokio mokinio atsiprašymus?

Kodėl šio mokinio veiksmai panašūs į mėginimą atgailauti be nuoširdaus troškimo?

Studijuodami Mato 3 skyrių, ieškokite tiesų, kurios padėtų suprasti, kaip turime iš tikrųjų atgailauti.

Jėzus Kristus pasiekė amžių, kai turėjo pradėti Savo tarnystę. (Buvo įprasta, kad izraelitų vyrai pradėdavo eiti tarnybą 30 metų [žr. Skaičių 4:3].) Perskaitykite Mato 3:1–4 ir išsiaiškinkite, kokie to meto įvykiai padėjo žmones ruošti Gelbėtojo tarnystei.

Jonas Krikštytojas buvo „Zacharijo ir Elzbietos sūnus, per abu gimdytojus kilęs iš kunigų giminės. Tokia kilmė buvo būtina, nes Jonas buvo įsikūnijimas Mozės įstatymo, kuris buvo skirtas paruošti Mesijui kelią ir paruošti tautą priimti Jį“ (Bible Dictionary, “John the Baptist”). Taip pat Elzbieta buvo Jėzaus motinos Marijos giminaitė. Jonas turėjo Aarono kunigystės raktus (žr. DS 13; 84:27–28). Mato 3:4 aprašyti jo rūbai ir maistas rodo, kaip kukliai jis gyveno.

Pagal tai, ką sužinojote iš Mato 3:1–4, pasakykite, ką Jonas darė?

Jono misiją išpranašavo Izaijas ir kiti pranašai (žr. Izaijo 40:3; Malachijo 3:1; 1 Nefio 10:7–10). Jonas turėjo paruošti kelią Mesijui (Jėzui Kristui) skelbdamas atgailą ir krikštydamas vandeniu.

Perskaitykite Mato 3:5–6 ir išsiaiškinkite, kaip žmonės reagavo į Jono skelbiamą žinią.

Kaip žmonės reagavo į Jono skelbiamą žinią? _____

Atgailaudami turime būti pasiryžę išpažinti savo nuodėmes Dangiškajam Tėvui ir, kai būtina, paskirtiems kunigijos vadovams (žr. *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], 17).

Perskaitykite Mato 3:7 ir išsiaiškinkite, kokiems žmonėms Jonas kalbėjo.

Fariziejai buvo religinė žydų grupė, kurios pavadinimas reiškia „atskirtas“ arba „atskiras“. Jie didžiavosi griežtu Mozės įstatymo laikymusi ir tikėjo, kad žmonių sukurti šio įstatymo papildymai, vadinamasis žodinis įstatymas, yra tiek pat svarbus kaip pats Mozės įstatymas (žr. Raštų rodyklę, „Fariziejai“). Sadukiejai buvo maža, bet politiškai galinga žydų grupė, kuri tikėjo, kad reikia paklusti Mozės įstatymo raidei, bet netikėjo prikėlimo ar amžinojo gyvenimo doktrinomis (žr. Raštų rodyklę, „Sadukėjai“).

Kaip Jonas vadino fariziejus ir sadukiejus? _____

Palestinos angis yra labiausiai paplitusi nuodinga gyvatė Izraelyje. Angis aktyvi naktį ir dažniausiai medžioja slėpdamasi ir sėlindama prie aukos. Pajutusi pavojų angis susiraito spirale, šnypščia ir kerta priartėjusiam priešininkui.

Kodėl, jūsų manymu, Jonas fariziejus ir sadukiejus pavadino angimis?

Džozefo Smito Vertime pateikti papildomi žodžiai, kuriuos Jonas pasakė fariziejams ir sadukiejams.

Kreipdamasis į juos, kaip užrašyta Mato 3:7, Jonas įspėjo:

„Kodėl nepriimate žodžių to, kurį Dievas siuntė? Jei nepriimate jų į savo širdis, nepriimate manęs; ir jei nepriimate manęs, nepriimate to, apie kurį aš esu pasiųstas liudyti; ir negalite paslėpti savo nuodėmių.

Todėl atgailaukite ir duokite atgailą atitinkančių vaisių“ (Džozefo Smito Vertimo, Mato 3:34–35 [iš Raštų rodyklės]).

Ką, anot Jono, fariziejai ir sadukiejai taip pat atmestų, jei atmestų jo žodžius?

Kaip apibendrintumėte Jono jiems išsakytą žinią? _____

Apsvarstykite, ar nevertėtų pasižymėti frazę „duokite atsivertimą liudijančių vaisių“ iš Mato 3:8.

Palestinos angis

© taviphoto/Shutterstock.com

Raštuose žmonės kartais simbolizuoja arba gerus, arba blogus vaisius vedantys medžiai. Vaisiai simbolizuoja mūsų troškimus ir veiksmus.

Apsvarstykite šios pamokos pradžioje paminėtą pavyzdį apie mokinį, kuris ėmė kitų mokinių daiktus. Ar šis mokinys savo troškimais ir poelgiais tinkamai laikėsi tikros atgailos principų? Kodėl ne?

Mato 3:8 padeda mums suprasti, kad **Viešpačiui parodome, jog tikrai atgailavome, kai keičiame savo troškimus ir poelgius, kad laikytumės Jo mokymų.** Šį principą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 3:8.

Apmąstykite, kokie mūsų troškimai ir poelgiai galėtų parodyti, kad tikrai atgailavome dėl savo nuodėmių, apsvaistydami tokius poelgius: nusirašinėjimą mokykloje, grubų elgesį su savo broliais ir seserimis, keiksmazodžių vartojimą, pornografijos žiūrėjimą.

1. Raštų studijavimo žurnale raštu paaiškinkite, kaip dėl tokių nuodėmių atgailavęs žmogus galėtų galvoti ir elgtis.

Perskaitykite Mato 3:10 ir išsiaiškinkite netikros atgailos pasekmes.

Apmąstykite, kokius savo troškimus ir poelgius turėtumėte pakeisti, kad iš tikrųjų atgailautumėte. Apgalvokite, kaip galite iš tikrųjų atgailauti ir pakeisti tuos troškimus ir poelgius, kurie nesiderina su Dievo mokymais.

Perskaitykite Mato 3:11 ir išsiaiškinkite, ką pasak Jono Krikštytojo, darys Gelbėtojas.

Jėzus krikštys „Šventąją Dvasią ir ugnimi“ (Mato 3:11). Toks krikštas būtinas po krikšto vandenių ir reiškia Šventosios Dvasios dovanos gavimą, o ši Dvasia mūsų sielas pašventina ir išvalo tarsi ugnimi (žr. 2 Nefio 31:13–14, 17).

Mato 3 skyriaus 12 eilutėje simboliškai vaizduojama, kas atsitiks Jėzų Kristų priėmusiems teisiesiems ir Jį atmetusiems nedorėliams.

Mato 3:13–17

Jėzus Kristus pasikrikštija, ir Tėvas paskelbia Jį Savo Mylimuoju Sūnumi

2. Prisiminkite savo krikštą. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką prisimenate apie šį svarbų savo gyvenimo įvykį.

Kaip užrašyta Mato 3:13–17, Jėzus Kristus pasikrikštijo. Studijuodami šias eilutes ieškokite panašumų tarp jūsų ir Gelbėtojo krikštų.

Perskaitykite Mato 3:13–17 ir suraskite atsakymus į šiuos tris klausimus apie Jėzaus krikštą:

Kas pakrikštijo? _____

Kaip? _____

Kodėl? _____

Jei reikia, patikslinkite savo atsakymus remdamiesi tokia informacija:

Iš Galilėjos Jėzus nukeliavo prie Jordano upės, kad būtų Jono pakrikštytas, nes Jonas turėjo Aarono kunigystės raktus ir įgaliojimą atlikti krikšto apeigas. Eilutėje šalia klausimo „Kas pakrikštijo?“ užrašykite *Jonas Krikštytojas* ir *tinkamas įgaliojimas*.

Tai, kad Jėzus „tuoj išbrido iš vandens“ (Mato 3:16) reiškia, kad Jis buvo pakrikštytas panardinant, o tai reiškia, kad vanduo Jį visiškai uždengė. Šalia klausimo „Kaip?“ užrašykite *panardinant*.

Jonas Krikštytojas žinojo, kad Jėzaus padėtis ir valdžia aukštesnė už jo. Tačiau, kaip užrašyta Mato 3:15, Jėzus pasakė, kad turi pasikrikštyti, kad galėtų „atlikti visa, kas reikalinga teisumui“. Užrašykite šią frazę eilutėje šalia klausimo „Kodėl?“

„Atlikti visa, kas reikalinga teisumui“ reiškia padaryti viską, ko Dangiškasis Tėvas iš mūsų reikalauja, kad galėtume vėl gyventi su Juo. Tai apima išgelbėjimo apeigų atlikimą.

Pasikrikštydamas Jėzus parodė mums tobulą sekliną pavyzdį. Perskaitykite 2 Nefio 31:4–9 ir užrašykite ją kaip nuorodą paraštėje šalia Mato 3:15. Pažymėkite tuos žodžius ir frazes, kurie padeda jums suprasti, ką reiškia „atlikti visa, kas reikalinga teisumui“.

Remdamiesi atsakymais į ankstesnius tris klausimus, raskite Mato 3:13–17 išdėstytą doktriną apie tinkamą krikštą. _____

Kiek jūsų krikštas atitinka Gelbėtojo mums parodytą pavyzdį?

Kita Mato 3:16–17 išdėstyta doktrina yra apie Dievybę. Dar kartą perskaitykite šias eilutes ir suraskite, ko jose mokoma apie Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią.

Paliktose eilutėse užrašykite, kur per Gelbėtojo krikštą apytiksliai buvo kiekvienas Dievybės narys:

Tėvas _____

Sūnus _____

Šventoji Dvasia _____

Svarbu suprasti, kad iš tikrųjų Šventoji Dvasia nepavirto balandžiu. Greičiau balandis buvo ženklas ar simbolis, kad Šventoji Dvasia nusileido ant Jėzaus (žr. Raštų rodyklę, „Balandžio ženklas“).

Kokios doktrinos šiose eilutėse mokoma apie Dievybę? (Taip pat žr. DS 130:22–23.)

Daugelis žmonių neturi teisingo ar užbaigto Dievybės supratimo. Kuo geriau suprantame, kas yra Dievybė, tuo daugiau galime Jus mylėti ir tuo geriau būsime pasiruošę apie Jus mokyti ir liudyti kitiems.

3. Peržiūrėkite informaciją Raštų rodyklėje, skyrelyje „Dievas, Dievybė“ (scriptures.lds.org). Perskaitykite informaciją, raskite kiekvieno Dievybės nario apibūdinimą. Savo Raštų studijavimo žurnale vienu ar dviem sakiniais aprašykite kiekvieną Dievybės narį, išsakydami tą informaciją, kurią, jūsų manymu, svarbu žinoti.

Apsvarstykite, ar jums nevertėtų paliudyti apie Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią kuriam nors savo pažįstamam žmogui.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 3 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

2 DALIS. 3 DIENA

Mato 4

Įvadas

Po krikšto Jėzus dykumoje 40 dienų pasninkavo ir bendravo su Dangiškuoju Tėvu. Po to Jėzų gundė velnias. Remdamasis Raštais Jėzus atsispyrė visoms pagundoms. Gelbėtojas nuvyko į Galilėją, kur Petrą ir kitus pašaukė sekti paskui Save, ir visur vaikščiojo mokydamas, pamokslaudamas ir gydydamas.

Mato 4:1–11

Jėzus atsispiria velnio gundymams

Nueikite prie artimiausio lango ir neatitraukdami akių 30 sekundžių sutelkite dėmesį į kurį nors lauke esantį daiktą. (Jei negalite pažvelgti per langą, sutelkite dėmesį į ką nors viduje.)

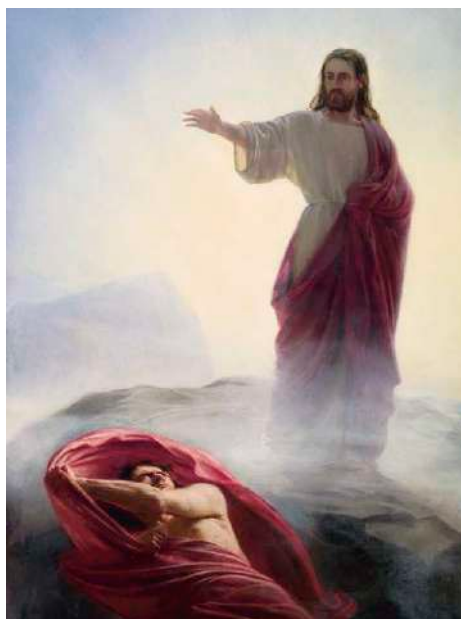
Ar kas nors blaškė jūsų dėmesį jums mėginant žiūrėti į tą daiktą? Apie ką galvojote per tas 30 sekundžių?

Mums stengiantis likti susitelkusiems ir laikytis Dangiškojo Tėvo įsakymų, velnias mus blaško įvairiais gundymais, mėgindamas atitraukti dėmesį ir nuvesti mus į nuodėmę. Apgalvokite, kaip Šėtonas gundo mus nusidėti. Studijuodami Mato 4 skyrių raskite principą, kurį galėtumėte pritaikyti gyvenime, kad padėtų jums atsispirti gundymams.

Po krikšto Gelbėtojas patyrė tai, kas padėjo Jam pasiruošti Savo žemiškajai tarnystei. Perskaitykite Mato 4:1–2 ir pataisyta 1 eilutę Džozefo Smito Vertime. Skaitydami išsiaiškinkite, ką Jėzus patyrė dykumoje. (Atkreipkite dėmesį, jog pagal kontekstą žodžiai *kad būtų su Dievu* reiškia artimą dvasinį bendravimą su Dievu.)

Kaip pasninkas ir bendravimas su Dangiškuoju Tėvu padėjo Jėzui pasiruošti Savo žemiškajai tarnystei? _____

Ši lentelė gali padėti jums suprasti, ką patyrė Jėzus, kai Jį gundė velnias. Išnagrinėkite Raštų ištraukas, nurodytas kairiajame šios lentelės stulpelyje. Tada užrašykite, ką padaryti Šėtonas gundė Jėzų, ir aprašykite, kaip Jėzus atsakė į tą gundimą. Studijuodami atminkite, kad Mato 4 skyriaus 5, 8 eilutės Džozefo Smito Vertime ištaisytos ir jose sakoma, kad į įvairias vietas Gelbėtoją vedžiojo Dvasia, o ne velnias (taip pat žr. Džozefo Smito Vertimą, Luko 4:5 ; Luko 4:9).

Jėzus atsispyrė Šėtono gundymams.

Kristaus gundymas, aut. Karlas Hainrikas Blokas. Panaudota Frederiksborg Kestl nacionaliniam istorijos muziejui Hilerode, Danijoje, leidus. Nekopijuoti.

	Ką padaryti Šėtonas gundė Jėzų	Kaip į tą gundimą atsakė Jėzus
Mato 4:3–4		
Mato 4:5–7		
Mato 4:8–11		

Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Ko šis pasakojimas mus moko apie velnio strategijas gundyti mus nusidėti?

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojo atsakymai į visus gundymus yra panašūs. Gelbėtojo pacituoti Raštai nurodė, kaip teisingai elgtis kiekvieną kartą, kai esi gundomas, o Jis tose Raštų ištraukose išdėstytas tiesas pritaikė gyvenime. Iš Gelbėtojo pavyzdžio galime pasimokyti šio principo: **Prisiminę ir gyvenime pritaikę Raštuose mokomas tiesas, galime atsispirti velnio gundymams.** Šį principą galite užsirašyti Raštų paraštėje, kur nors šalia Mato 4:3–11.

Kodėl, pagal šį principą, svarbu reguliariai studijuoti Raštus?

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie Raštų studijavimą ir ištraukų mokymąsi mintinai mokė: „Išmintingai naudokite techniką. Pasižymėkite savo prietaise svarbias Raštų ištraukas ir dažnai jas peržiūrėkite. Jeigu jūs, jaunuoliai, peržiūrėtumėte Raštų ištraukas taip dažnai, kaip kai kurie iš jūsų siuntinėjate tekstines žinutes, netrukus galėtumėte mintinai mokėti šimtus Raštų ištraukų. Tos ištraukos taptų galingais šaltiniais, iš kurių sunkiomis akimirkomis galėtumėte semtis Šventosios Dvasios įkvėpimo ir vadovavimo“ („Vardan

ramybės namuose", 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga p. 25).

Raštų studijavimo palaimos

Kaip seminarijos mokiniai, jūs šiais metais turite progą perskaityti visą Naująjį Testamentą. Raštų skaitymas stiprina jūsų ryšį su Viešpačiu. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas mokė: „Supratau, jog, kai mano ryšys su Dievybe darosi pernelyg paviršutiniškas, kai atrodo, kad manęs nesiklauso jokia dieviška ausis ir man nekalba joks dieviškas balsas, esu toli toli. O jei pasineriu į Raštus, tas atitolimas mažėja ir dvasingumas sugrįžta" (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 67).

2. Raštų studijavimo žurnale atlikite šią užduotį:

- a. Viename puslapyje nubraižykite tris stulpelius. Pirmame stulpelyje užrašykite tris nuodėmes, kuriomis jūsų bendraamžiai gali būti gundomi nusidėti. Antrame stulpelyje užrašykite, kaip Šėtonas mėgina vilioti žmones nusidėti kiekviena iš tų nuodėmių, kurias užrašėte pirmajame stulpelyje. Tada raskite konkrečią Raštų ištrauką, kurioje mokoma principo, kurį galėtumėte atsiminti ir gyvenime pritaikyti žmogus, gundomas padaryti vieną iš jūsų užrašytų nuodėmių. Tos Raštų ištraukos nuorodą užrašykite trečiame stulpelyje. (Apsvarstykite, ar nevertėtų pasitikrinti Raštų įvadybos ištraukų, pvz., tokių kaip Pradžios 39:9 arba Doktrinos ir Sandorų 10:5.)
- b. Atskirame lapelyje užrašykite tą Raštų ištrauką, kurią jūs prisiminsite ir pritaikysite, kai kitą kartą būsite gundomi nusidėti. Apsvarstykite, ar nevertėtų tą pasirinktą ištrauką išmokyti mintinai.

Mato 4:12–17

Jėzus gyvena Galilėjoje

Baigiantis Gelbėtojo tyruose praleistoms 40 dienų (Mato 4:11) ir prieš Jono Krikštytojo įkalinimą įvyko dar kai kas (Mato 4:12; žr. Raštų rodyklę, „Evangelijų darna“).

Iš Mato 4:12–15 sužinome, kad po įvykių tyruose Jėzus nukeliavo į Galilėją ir apsistojo Kafarnaume. Matas pastebėjo, kad Gelbėtojo tarnystė Galilėjoje išpildė Izaijo pasakytą pranašystę (žr. Izaijo 9:1–2). Perskaitykite Mato 4:16 ir pasižymėkite įvykius, kuriuos išpranašavo Izaijas.

Iš šios pranašystės sužinome, kad **Jėzus Kristus į tamsybėje esančiųjų gyvenimą atneša šviesą**. Toliau studijuodami Evangeliją pagal Matą ir kitas evangelijas stenkitės išsiaiškinti, kaip Gelbėtojas tai darė Savo tarnystėje.

Kaip užrašyta Mato 4:17, Gelbėtojas pradėjo skelbti atgailą ruošdamasis tarp žmonių įsteigti dangaus karalystę (Savo Bažnyčią).

Mato 4:18–22

Jėzus pašaukia Petrą ir kitus sekti paskui Jį

Pažvelkite į paveikslėlį, kuriame pavaizduota, kaip Gelbėtojas pašaukia Petrą ir Andriejų, ir atkreipkite dėmesį, ką Petras ir Andriejus daro su žvejybiniu tinklu.

Nors tuo metu kiti žmonės Petrą ir Andriejų laikė paprastais žvejais, Jėzus Kristus matė jų didelį potencialą ir žinojo, kuo jie gali tapti. Apgalvokite, kuo mes esame panašūs į Petrą ir Andriejų.

Toliau studijuodami Mato 4 skyrių išsiaiškinkite, kaip turime tapti tuo, kuo Viešpats nori, kad taptume.

Perskaitykite Mato 4:18–22 ir išsiaiškinkite, apie ką kalbėjosi Gelbėtojas ir tie žvejai.

Įsivaizduokite save tų vyrų vietoje. Apgalvokite, ką jums reiktų paaukoti, kad galėtumėte sekti paskui Gelbėtoją ir nuolatos padėti Jo darbe. Kodėl tai gali būti sunku? _____

Atkreipkite dėmesį, kaip šie žvejai – Petras, Andriejus, Jokūbas ir Jonas – atsiliepė į Gelbėtojo pakvietimą. Ką jų neatidėliotinas atsakymas sako apie jų charakterį?

Kas yra „žmonių žvejai“ (Mato 4:19)? _____

Apmąstykite, kodėl šie žmonės gyvenime padarytų daugiau gero būdami „žmonių žvejai“, o ne tiesiog žvejai.

Iš šių vyrų pavyzdžio mes mokomės tokio principo: **Jei nedelsdami atsiliepsime į Gelbėtojo pakvietimą sekti paskui Jį, Jis gali iš mūsų gyvenimo padaryti daugiau, nei pajėgtume mes patys.**

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo iškėlė tokį klausimą dėl „tinklų“ mūsų gyvenime:

„Jei Gelbėtojas šiandien pašauktų jus, ar ir jūs taip pat noriai paliktumėte savo tinklus ir sektumėte paskui Jį? [...]

Tinklai būna įvairių dydžių ir formų. Petras, Andriejus, Jokūbas ir Jonas paliko tinklus, kurie buvo apčiuopiami. Tai buvo įrankiai, padedantys jiems užsidirbti pragyvenimui. [...]

Tinklai dažniausiai apibūdinami kaip priemonė kažkam gaudyti. Siauresne, bet svarbesne prasme tinklus galime apibūdinti kaip kažką, kas mus vilioja ar trukdo sekti Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, pakvietimu.

Šiame kontekste tinklai gali būti mūsų darbas, pomėgiai, siekiami malonumai ir, visų svarbiausia, mūsų pagundos bei nuodėmės. Trumpai tariant, tinklas gali būti bet kas, kas mus atitraukia nuo mūsų santykių su Dangiškuoju Tėvu ar nuo Jo atkurtos Bažnyčios“ (“Follow Me,” *Ensign*, May 2002, 15).

3. Remdamiesi vyresniojo Virtlino duotu „tinklų“ apibūdinimu, Raštų studijavimo žurnale aprašykite 3–4 pavyzdžius, kaip šiuolaikiniai tinklai gali neleisti kam nors šiais laikais nedelsiant atsiliepti į Gelbėtojo pakvietimą Juo sekti.

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas apie palaimas, galinčias ateiti mums sekant paskui Gelbėtoją, mokė: „Vyrų ir moterų, kurie savo gyvenimą paskyrė Dievui, pamatys, kad Jis iš jų gyvenimo gali padaryti daug daugiau, nei jie patys pajėgtų. Jis padidins jų džiaugsmus, praplės jų viziją, atgaivins jų protą, sustiprins jų raumenis, pakylės jų dvasią, padaugins jų palaimas, suteiks daugiau galimybių, paguos jų sielas, užaugins draugų ir išlies ramybės. Kas tik praras savo gyvenimą tarnaudamas Dievui, ras amžinąjį gyvenimą“ („Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 4).

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
- Ar jūs arba jūsų pažįstamas esate patyrę panašias palaimas, nes palikote pasaulietiškus rūpesčius norėdami sekti paskui Gelbėtoją?
 - Apsvarstykite palaimas, gautas dėl to, kad sekėte paskui Gelbėtoją, ir parašykite, kodėl, jūsų manymu, svarbu į Jo pakvietimą sekti paskui Jį atsiliepti *nedelsiant*?

Apsvarstykite, ar nevertėtų užsibrėžti tikslą daryti ką nors, kas padėtų jums nuoširdžiau atsiliepti į Gelbėtojo pakvietimus sekti paskui Jį.

Mato 4:23–25

Jėzus vaikšto po Galilėją mokydamas, pamokslaudamas ir gydydamas

Perskaitykite Mato 4:23–25 ir pasižymėkite, ką darė Gelbėtojas.

Studijuodami evangelijas sužinosite apie konkrečius atvejus, kai Gelbėtojas Savo žemiškoje tarnystėje mokė, pamokslavo ir gydė.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 4 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

2 DALIS. 4 DIENA

Mato 5

Įvadas

Mato 5–7 skyriuose užrašytas pamokslas, kurį Gelbėtojas pasakė Savo tarnystės pradžioje. Jis tapo žinomas kaip Kalno pamokslas. Šioje pamokoje bus aptariamas Mato 5 skyrius, kuriame aprašyti Gelbėtojo išdėstyti į laimę vedantys principai. Jis taip pat įsakė Savo mokiniams rodyti gerą pavyzdį ir mokyti aukštesnio įstatymo.

Mato 5:1–12

Gelbėtojas pradeda Kalno pamokslą mokydamas apie palaiminimus

Kaip jūs atsakytumėte į tokius klausimus? Ar esate laimingi? Kodėl taip arba kodėl ne?

Pasižymėkite, ką prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas iš Pirmosios Prezidentūros sakė apie laimę:

Jėzus sako Kalno pamokslą

„Taip dažnai save pagauname manančius, kad laimė yra kažkas nepasiekiamo – geresnė padėtis šeimoje, geresnė finansinė padėtis ar sunkių išbandymų pabaiga.

[...] Mūsų laimę iš tikrųjų veikia ar nulemia ne išorinės aplinkybės.

Mes veikiame. Mes nulemiame savo laimę“ („Apie apgailestavimus ir apsisprendimus“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Studijuodami Mato 5 skyrių raskite principus, kurie gali padėti jums suprasti, kas atneša tikrąją laimę.

Peržiūrėkite Mato 5:3–11 ir raskite kiekvienos eilutės pradžioje pasikartojančius žodžius. (Galite pasižymėti žodį *palaiminti* Mato 5 skyriaus 3 eilutėje.)

Kadangi žodis *palaiminti* išverstas iš lotynų kalbos žodžio *beatus*, reiškiančio „būti laimingam“, šie teiginiai apie palaiminimus anglų kalba vadinami „Beatitudes“.

Lankydamasis pas nefitus Jėzus Kristus pasakė pamokslą, panašų į Mato 5 skyriuje užrašytą Kalno pamokslą. Pradėdamas Savo pamokslą nefitams Gelbėtojas paaiškino, kad kelias ateiti pas Jį yra per krikštą ir Šventosios Dvasios priėmimą (žr. 3 Nefio 12:1–2). Mato 5:1–12 ir 3 Nefio 12:1–12 užrašyti teiginiai apie palaiminimus parodo mums kelią, kad žinotume, kaip ateiti pas Jį.

Perskaitykite 3 Nefio 12:3–6 ir išsiaiškinkite, kaip Viešpaties ten pasakyta žinia padeda geriau suprasti Raštų eilutes iš Mato 5:3–6.

1. Pasirinkite vieną iš teiginių apie palaiminimus iš Mato 5:3–12. Raštų studijavimo žurnale apie tą teiginį parašykite trumpą kalbą. (Joje galite remtis ir tuo, ką supratote perskaitę 3 Nefio 12 skyrių.) Savo kalboje:

- Išaiškinkite, koks palaiminimas pažadėtas už tai, kad gyvensime pagal tą teiginį.
- Pasiūlykite konkrečių būdų, kaip galime gyventi pagal tą teiginį.
- Paaiškinkite, kaip gyvenimas pagal tą teiginį gali atnešti mums laimės. Taip pat galite papasakoti, kaip gyvenimas pagal tą teiginį jums suteikė laimės.

Galbūt pastebėjote, kad visuose šiuose teiginiuose mokoma apie Jėzaus Kristaus savybes. Gyvendami pagal šiuos mokymus galime tapti panašesni į Jį. Iš Mato 5 skyriaus sužinome, kad **puoselėdami į Kristaus panašias savo savybes, rasime vis daugiau laimės.**

Iš teiginių apie palaiminimus pasirinkite vieną savybę ir užsibrėžkite sau tikslą, kuris padėtų jums tą savybę išsiugdyti.

Mato 5:13–16

Jėzus Kristus liepia savo mokiniams rodyti gerą pavyzdį

Prisiminkite vieną iš savo pažįstamų, pvz., šeimos narį ar draugą, kuris galėtų būti palaimintas, jei artintųsi prie Dangiškojo Tėvo. Toliau studijuodami Mato 5 skyrių ieškokite principų, kuriais galėtumėte vadovautis stengdamiesi padėti tam žmogui.

Užrašykite visus, kiek tik sugalvojate, druskos vartojimo būdus:

Papildykite savo sąrašą perskaitę, ką vyresnysis Karlosas E. Esai pasakė apie druską:

„[Druska] būtina sveikatai; kūno ląstelės turi turėti druskos, kad galėtų gyvuoti ir funkcionuoti. Ji turi antiseptinių, arba priešbakterinių, savybių. Ji – konservantas. Jos yra daugelyje valgių ir maisto produktų. Yra apskaičiuota, kad druską galima vartoti daugiau kaip keturiolika tūkstančių būdų. [...]

Sūrumo turinti [druska] [...] yra švari, gryna, neužteršta ir naudinga. Tokia druska apsaugos, suteiks skonį, išgydys ir atliks kitas naudingas funkcijas“ („Salt of the Earth: Savor of Men and Saviors of Men,” *Ensign*, May 1980, 42).

Perskaitykite Mato 5:13 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas palygino su druska.

Apsvarstykite, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai gali parodyti tokias pat savybes kaip geros druskos savybės.

Kas, anot 13 eilutės, atsitinka druskai praradus sūrumą.

Žodis *sūrumas* reiškia ne tik druskos skonį, bet ir unikalias jos savybes, dėl kurių ji gydo ar apsaugo produktus.

Kaip manote, kaip druska gali prarasti savo sūrumą? _____

Druska praranda sūrumą, kai sumaišoma su kitais dalykais (pavyzdžiui, purvu) ir tampa užteršta.

Jei druska simbolizuoja Jėzaus Kristaus mokinius, ką gali simbolizuoti purvas ar kiti teršalai?

Iš Gelbėtojo mokymų sužinome, kad, **jei užsiteršime pasaulio nuodėmėmis, negalėsime būti palaiminimu kitiems**. Šį principą galite užsirašyti Raštų paraštėje šalia Mato 5:13.

Kad padėtų mums išlikti neužterštiems pasaulio nuodėmėmis, vyresnysis Esai patarė: „Norėčiau pasiūlyti tokius paprastus nurodymus, [...] padėsiančius išsaugoti savo sūrumą: Jeigu tai nėra *tyra*, negalvokite apie tai; jeigu tai nėra *tiesa*, nesakykite to; jeigu tai nėra *gera*, nedarykite to“ („Salt of the Earth“, 42–43).

Apsvarstykite, ką galite padaryti šiandien, kad išvengtumėte pasaulio nuodėmių teršalų. Atminkite, kad per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailą galite būti apvalyti nuo visų savo padarytų nuodėmių.

Perskaitykite Mato 5:14–16 ir atkreipkite dėmesį, kaip Gelbėtojas savo mokinius palygino su žiburiu. (Mato 5:14–16 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Šią ištrauką galite išskirtinai pasižymėti, kad būtų lengviau ją surasti ateityje.)

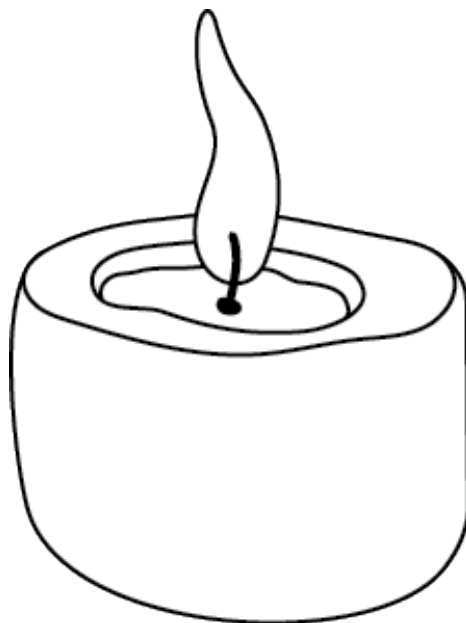
Raštų įvaldymo ištrauka – Mato 5:14–16

2. Raštų studijavimo
žurnale nupieškite

paprastą žvakę ir atsakykite į tokius klausimus:

- a. Ką reiškia „tešviečia ir jūsų šviesa“?
- b. Kodėl, jūsų manymu, svarbu laikytis Viešpaties įsakymo iš Mato 5:14–16 ir rodyti gerą pavyzdį?

Raštų įvaldymo šaltiniai

Galite susipažinti su Raštų įvaldymo šaltiniais svetainėje LDS.org. Šiuose šaltiniuose rasite Raštų įvaldymo ištraukų kortelių, skirtukų, mokymosi pratimų ir programėlių mobiliems prietaisams ir žiniatinklui. Šie šaltiniai gali padėti jums įvaldyti tas Raštų ištraukas.

Sužinome, kad, anot šių eilučių, **mūsų geras pavyzdys gali padėti kitiems ir paskatinti juos artintis prie Dangiškojo Tėvo**. Apsvarstykite, ar nevertėtų šio principo užsirašyti Raštuose.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip kas nors parodė jums gerą pavyzdį, padėjusį jums artintis prie Dangiškojo Tėvo?

Apmąstykite, kaip galėtumėte būti geresnis pavyzdys savo šeimai ir draugams.

Mato 5:17–48**Jėzus Kristus Savo mokinius moko, kaip tapti tobuliems kaip Dangišskasis Tėvas**

Mato 5:17–20 užrašyta, kad Jėzus Kristus mokė, jog Jis atėjęs ne sunaikinti, ar pašalinti, amžinųjų tiesų Mozės įstatyme. Jis atėjo sugrąžinti Evangelijos pilnatvės, kuri buvo prarasta dėl žmonių nelabumo ir atsimetimo, patikslinti klaidingų mokymų ir įvykdyti Senojo Testamento pranašų pasakytų pranašysčių.

Mato 5:21–48 užrašyta, kad Gelbėtojas kalbėjo apie įvairius įstatymus ir papročius, kuriuos žydai sukūrė ar pridėjo prie Mozės įstatymo. Aiškindamas tikrąją šio įstatymo prasmę Jis mokė aukštesnio gyvenimo būdo. Dievo karalystės nariai turi gyventi pagal šį aukštesnį įstatymą. Kad išsiaiškintumėte, ko Jėzus Kristus mokė Savo mokinius apie tą aukštesnį įstatymą, atlikite šį teisingo atsakymo nustatymo pratimą:

Gyventi tik pagal įstatymo raidę	Kaip turėtų gyventi Jėzaus Kristaus mokiniai
____ „Nežudyk“ (žr. Mato 5:21–26). ____ „Nesvetimauk“ (žr. Mato 5:27–30). ____ Jei turite skyrybų raštą, galite išsiskirti su žmona (žr. Mato 5:31–32). ____ Laikykitės tų priesaikų, kurias davėte Viešpaties vardu (žr. Mato 5:33–37). ____ „Akis už akį ir dantis už dantį“ (žr. Mato 5:38–42). ____ Turite mylėti tik savo artimą (žr. Mato 5:43–47).	a. Turėtumėte visai nepriiekti; turėtų pakakti vien jūsų žodžio. b. Mylėkite savo priešą. c. Nesiskirkite, išskyrus ištvirkavimo atvejį. d. Venkite pykčio. e. Atsukite kitą skruostą. f. Nesvetimaukite savo širdyje laikydamiesi geidulingų minčių.

4. Peržiūrėkite šioje pamokoje sužinotas tiesas. Atskirose Raštų studijavimo žurnalo eilutėse užrašykite žodžius *pradėti*, *nustoti* ir *tęsti*. Įvertinkite savo gyvenimą ir, kad pritaikytumėte gyvenime tai, ko išmokote šioje pamokoje, pasirinkite vieną dalyką, kurį galėtumėte pradėti daryti, vieną dalyką, kurį galėtumėte nustoti daryti, ir vieną dalyką, kurį galėtumėte daryti

toliau. Raštų studijavimo žurnale, šalia atitinkamo žodžio, užrašykite, ką pasirinkote pradėti daryti ir ką pasirinkote daryti toliau. Šalia žodžio *nustoti* uždėkite „varnelę“ tuo parodydami, kad kažką pasirinkote nustoti daryti.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 5 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

3 DALIS. 1 DIENA

Mato 6–7

Įvadas

Mato 6–7 skyriuose toliau aprašomas Jėzaus pasakytas Kalno pamokslas. Šioje pamokslų dalyje Jis mokė, jog teisūs atsidavimo darbai turi būti daromi, kad pamalonintų Dangiškąjį Tėvą. Jis taip pat nurodė Savo mokiniams pirmiau siekti statyti Dievo karalystę.

Mato 6:1–18

Gelbėtojas moko Savo mokinius daryti teisumo darbus

Apmąstykite šiuos klausimus: Ar esate padarę ką nors gera iš neteisingų motyvų? Jei taip darėte, kodėl?

Įvertinkite savo gyvenimą

Skirdami laiko sąžiningai įvertinti, kiek gerai gyvename pagal kurį nors Evangelijos principą, Šventajai Dvasiai suteikiame progą padėti mums suvokti, ką darome gerai ir ką galime daryti dar geriau. Vertindami savo gyvenimą, siekite Šventosios Dvasios vadovavimo ir būkite visiškai sąžiningi.

Perskaitykite Mato 6:1–2 ir išsiaiškinkite, kokie, pasak Gelbėtojo, yra netinkami motyvai daryti teisumo darbus.

Išmaldos davimas, arba pagalba vargšams, yra religinį atsidavimą rodantis poelgis. Ko šiose eilutėse mokoma apie tai, kodėl kai kurie žmonės dalija išmaldą?

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas tokius žmones pavadino „veidmainiais“, žodžiu, kuris, išvertus iš graikų kalbos, reiškia apsimetėlius.

Perskaitykite Mato 6:3–4 ir išsiaiškinkite, kaip, pasak Gelbėtojo, Jo mokiniai turėtų daryti teisumo darbus. Galite pasižymėti Gelbėtojo pažadą tiems, kurie teisumo darbus daro dėl teisingų motyvų.

Tarnauti slaptoje reiškia, kad mes kitiems tarnaujame tyliai, be fanfarų ir nesiekdami sau kokios nors naudos. Daug ką galima pasakyti apie tylūs patarnavimo darbus, apie kuriuos niekas niekada nesužino, išskyrus tą, kuriam tarnaujama, ir tą, kuris tarnauja.

Baikite rašyti šį teiginį, kad atpažintumėte principą, kurio mokomės iš tų Gelbėtojo mokymų: **Jei darome atsidavimo darbus, kad pamalonintume Dangiškąjį Tėvą, o ne siekdami kitų dėmesio, Jis _____.**

Frazė „tau atlygins viešai“ gali reikšti, kad Dangiškasis Tėvas gali palaiminti mus žemiškomis ar dvasinėmis malonėmis, kurias kiti matys arba nematys, bet gavusieji galės lengvai atpažinti.

Perskaitykite Mato 6:5–6 ir Mato 6:16–18 ir raskite Gelbėtojo vartotus pavyzdžius, iliustruojančius principą, kad atsidavimo darbus reikia daryti norint pamaloninti

Dangiškąjį Tėvą. Žodžiai „paniurę“ ir „perkreipia veidus“ 16 eilutėje reiškia tokius žmones, kurie išoriškai demonstruoja, kad pasninkauja.

Melstis viešai nėra klaidinga ir ne visas maldas būtina sakyti slaptoje. Melstis ir atlikti kitus religinę prasmę turinčius veiksmus galima viešai, jei tai daroma nuoširdžiai ir su atsidavimu pagal teisingas Bažnyčios taisykles.

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai padarėte kokius nors teisius religinio atsidavimo darbus – pvz., meldėtės ar pasninkavote – norėdami pamaloninti Dangiškąjį Tėvą. Užrašykite, kuomet palaiminti jaučiatės dėl to nuoširdaus garbinimo.

Mato 6:7–15 aprašyta, kad Gelbėtojas pamokė ir davė pavyzdį, kaip reikia melstis. Jo pasakytos maldos pavyzdys vadinamas Viešpaties malda. Perskaitykite tas eilutes ieškodami daugiau tiesų, kurių galite išmokyti iš šio Viešpaties pavyzdžio.

Apsvarstykite, ar nevertėtų susirasti ramios, nuošalios vietos, kur galėtumėte balsu pasimelsti ir pasakyti nuoširdžią maldą Dangiškajam Tėvui. Kokius pastebėjote skirtumus tarp meldimosi balsu ir tylios maldos? Ar jūsų mintys buvo labiau sutelktos, kai galėjote pasimelsti balsu?

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelias mintis, kurios jums kilo studijuojant Mato 6:7–15 ir galėtų padėti jums veiksmingiau melstis asmeniškai.

Mato 6:19–24

Jėzus Kristus moko Savo mokinius krauti turtus danguje

Turtai, ar lobis, yra kas nors, ką didžiai vertiname.

Perskaitykite Mato 6:19–21 ir išsiaiškinkite, kokių turtų Gelbėtojas mokė siekti Savo mokinius.

Koks, pasak Gelbėtojo, skirtumas tarp turtų, arba lobių, sukrautų žemėje ir lobių danguje?

Į toliau parodytą lentelę įrašykite tris pavyzdžius lobių, kuriuos žmonės siekia susikrauti žemėje, ir tris pavyzdžius lobių, kuriuos galime krauti danguje.

Lobiai žemėje	Lobiai danguje

Perskaitykite Mato 6:22–24 ir išsiaiškinkite, kas, pasak Gelbėtojo, gali padėti mums krauti lobį danguje.

Džozefo Smito Vertimo Mato 6:22 padeda mums suprasti, jog norėdami krauti lobį danguje turime išlaikyti savo akis „pašvęstas vien Dievo šlovei“ (Džozefo Smito Vertimas, Mato 6:22), tai reiškia, suderinti savo požiūrį ir valią su Dievo požiūriu ir valia.

Iš paskutinio Mato 6 skyriaus 24 eilutės sakinio sužinome tokią tiesą, kuri gali padėti mums prisiminti krautis lobį danguje: **Negalime vienu metu tarnauti Dievui ir mamonai.** Žodis *mamona* reiškia turtus arba pasaulietiskumą.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kodėl, jūsų manymu, vienu metu negalime tarnauti Dievui ir mamonai?

Apmąstykite savo gyvenimą ir sugalvokite pavyzdį, kaip jūsų troškimų sutelkimas į ką nors pasaulietiško gali atitraukti jus nuo tarnavimo Dievui ir lobio krovimo danguje.

Mato 6:25–34

Gelbėtojas nurodo Savo mokiniams pirmiau siekti Dievo karalystės

Mato 6:25–34 užrašyta, kad Gelbėtojas nurodė Savo mokiniams nesirūpinti pagrindinėmis reikmėmis. Mato 6:25–27, Džozefo Smito Vertime, padeda suprasti, kad Jis kalbėjo konkrečiai tiems, kurie turėjo eiti skelbti Jo Evangelijos (žr. Džozefo Smito Vertime, Mato 6:25–27 [Raštų rodyklėje]).

Perskaitykite Mato 6:31–34 ir išsiaiškinkite, ko pirmiau siekti gyvenime Jėzus mokė Savo mokinius. (Atkreipkite dėmesį į žodžių išdėstymo tvarką Džozefo Smito Vertimo Mato 6 skyriaus 33 eilutėje.)

Kokio principo galime išmokti iš Mato 6:33? _____

„Dievo karalystė“ (Mato 6:33) reiškia Jėzaus Kristaus Bažnyčią tada ir dabar. Mūsų dienomis ji reiškia Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią, kuri buvo atkurta ruošiant Dangiškojo Tėvo vaikus Jo karalystei danguje – celestialinei karalystei.

Šis prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginys gali padėti jums suprasti, kaip tą principą pritaikyti gyvenime:

„Savo gyvenime Dievą turime iškelti virš viso kito. Jis turi būti pirmoje vietoje. [...]

Kai statome Dievą į pirmą vietą, visi kiti dalykai arba atsistoja į savo vietas, arba iškrenta iš mūsų gyvenimo. Mūsų meilė Viešpačiui lems tai, kam mes skirsime savo meilę bei laiką, kokių interesų sieksime ir kokie bus mūsų prioritetai.

Savo gyvenime Dievą turime iškelti *virš viso kito*“ (“The Great Commandment—Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip Dangiškasis Tėvas palaimino jus, kai savo gyvenime Jį iškėlėte į pirmą vietą?

Mato 7:1–5

Jėzus Kristus moko Savo mokinius teisti teisiai

Perskaitykite Mato 7:1–2 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė apie kitų žmonių teisimą.

Dažnai neteisingai manoma, kad Mato 7 skyriaus 1 eilutė reiškia, jog niekada neturime teisti kitų. Tačiau iš Džozefo Smito Vertimo sužinome, kad Jėzus Kristus mokė, jog turime „teisti teisiai“.

Ką, jūsų manymu, reiškia teisti teisiai? _____

Perskaitykite Mato 7:3–5 ir apmąstykite palyginimą, kurį Jėzus pavartojo, kad mokyti mus, kaip vengti kitus teisti neteisiai (taip pat žr. Jono 7:24).

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas paaiškino skirtingus teisimo būdus:

„Mane glumindavo, kad vienoje Raštų ištraukose mums įsakoma neteisti, o kitose nurodoma, kad turėtume teisti, ir netgi sakoma, kaip tai daryti. Bet studijuodamas šitas ištraukas aš įsitikinau, kad šie, atrodo, vienas kitam prieštaraujantys nurodymai atitinka vienas kitą, kai į juos žiūrime iš amžinybės perspektyvos. Svarbiausia suprasti, kad galimi du teisimo būdai: priimant galutinius nuosprendžius, kurie mums uždrausti, ir tarpinius nuosprendžius, kuriuos mums liepta daryti, tačiau tai turi būti daroma pagal teisumo principus. [...]

Skirtingai nei galutinius nuosprendžius, kuriuos mirtingiesiems uždrausta daryti, Raštuose liepiama mirtingiesiems daryti tai, ką aš pavadinsiu „tarpiniais nuosprendžiais – teismais“. Tokie nuosprendžiai – teismai – yra būtini norint naudotis savo moraline laisve. [...]

Visi priimame sprendimus teisdami, tai darome rinkdamiesi draugus, rinkdamiesi, kaip praleisti laiką, kaip leisti pinigų ir, žinoma, rinkdamiesi amžinąjį bendražygį. [...]

Teisdami kitus tokiuose tarpiniuose teismuose turime rūpintis, kad teistume teisiai. Priimdami sprendimus turėtume siekti Dvasios vadovavimo. Teisdami turėtume apsiriboti tik savo prievaidavimo sfera. Kada tik įmanoma, turėtume susilaikyti ir neteisti žmonių, kol nežinome konkrečių faktų. Kiek tik įmanoma, turėtume teisti aplinkybes, užuot teisę žmones. Teisdami visada turime tai daryti pagal teisių standartus. Ir visa tai darydami turime atminti įsakymą atleisti“ (“‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 7, 9, 13).

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas iš Pirmosios Prezidentūros apie Mato 7:3–5 pasakė:

„Atrodo, kad visi šie reikalai su raštais ir krisleliais yra artimai susiję su mūsų nesugebėjimu aiškiai matyti savęs. Nežinau, kodėl galime taip gerai diagnozuoti kitų žmonių bėdas ir rekomenduoti priemones nuo jų, kai tuo tarpu savųjų dažnai visai nematome.

Prieš kelerius metus per žinias buvo pranešta apie žmogų, kuris tikėjo, kad jei išsitempė visą veidą citrinų sultimis, tai taps nematomas vaizdo kameroms. Todėl jis išsitempė visą veidą citrinų sultimis, nuėjo ir apiplėšė du bankus. Neilgai trukus jis buvo suimtas, kai jo atvaizdą parodė per vakaro žinias. Kai policija parodė tam žmogui jį filmavusių apsaugos kamerų vaizdo medžiagą, jis negalėjo patikėti savo akimis. „Bet aš juk buvau veidą išsitempęs citrinų sultimis!“ – stebėjosi jis. [Žr. Errol Morris, “The Anosognosic’s Dilemma: Something’s Wrong but You’ll Never Know What It Is’ (Part 1), *New York Times*, June 20, 2010; [opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1.](http://opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1/)]

Vienas Kornelio universiteto mokslininkas, išgirdęs šią istoriją, susidomėjo faktų, kad vyras gali taip smarkiai nesuvokti savo neišmanymo. Norėdami išsiaiškinti, ar tai visuotinė problema, du tyrinėtojai pakvietė koledžo studentus dalyvauti keliuose įvairių gyvenimiškų sugebėjimų testuose ir tada prašė jų įvertinti savo gebėjimą juos atlikti. Prastai pasirodę studentai netikslingiausiai

vertino savo gebėjimus – kai kurie iš jų manė, kad jų balai bus penkis kartus aukštesni, nei šie buvo iš tikrųjų. [Žr. Justin Kruger and David Dunning, "Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One's Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments," *Journal of Personality and Social Psychology*, Dec. 1999, 1121–34.]

Panašūs tyrimai, kartojami įvairiausiais būdais, dar kartą patvirtino tokią pat išvadą: daugelis mūsų nesugebame pamatyti savęs tokių, kokie iš tiesų esame, ir net klestintys žmonės per daug įvertina savo indėlį ir nepakankamai įvertina kitų žmonių indėlius. [Žr. Marshall Goldsmith, *What Got You Here Won't Get You There* (2007), chapter 3.]

Galbūt nėra labai svarbu, jei pervertiname savo gebėjimą vairuoti automobilį ar toli numušti golfo kamuoliuką. Tačiau, kai pradedame tikėti, kad mūsų indėlis namuose, darbe ir bažnyčioje yra didesnis, nei iš tiesų yra, sumažiname savo palaimas ir galimybes labai reikšmingai ir prasmingai save patobulinti" („Nejaugi aš, Viešpatie?", 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 50).

Mato 7:6–14

Gelbėtojas moko, kaip siekti asmeninio apreiškimo

Mato 7 skyriaus 6 eilutės Džozefo Smito Vertimas padeda mums suprasti, kad Jėzus Kristus pašaukė Savo mokinius eiti į pasaulį ir pamokslauti. Jie turėjo skelbti atgailą, o karalystės slėpinius pasilikti sau. Kitaip sakant, jie neturėjo apie šventus dalykus diskutuoti su žmonėmis, kurie nebuvo pasiruošę tų dalykų priimti. (Taip pat žr. Džozefo Smito Vertimą, Mato 7:9–11 [Raštų rodyklėje].)

Pagal Džozefo Smito Vertimą, Mato 7 skyriaus 7 eilutė prasideda fraze „sakykite jiems: „Prašykite Dievo“. Perskaitykite 7 eilutę pradėdami šia fraze ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas Savo mokiniams liepė mokyti.

Iš tos eilutės sužinome šį principą: **Jei siekdami tiesos klausime, ieškosime ir belsime, Dangiškasis Tėvas atsakys ir palaimins mus asmeniniu apreiškimu.**

Ką žodžiai *prašykite, ieškokite ir belskite* nurodo mums daryti, kad gautume asmeninį apreiškimą? _____

Apmąstykite atvejį iš savo gyvenimo, kai prašydami, ieškodami ir belsdamiesi gavote asmeninį apreiškimą.

Kaip užrašyta Mato 7:9–11, Gelbėtojas mokė, kad, kaip mylintis tėvas neduotų akmens ar gyvatės savo sūnui, prašančiam duonos ar žuvies, taip ir Dangiškasis Tėvas neatsisakys suteikti asmeninio apreiškimo dovanos sūnui, kuris ieško ir prašo tinkamų dalykų.

Perskaitykite Mato 7:12–14 ir išsiaiškinkite, kokios papildomos tiesos Gelbėtojas liepė Savo mokiniams mokyti.

Mato 7:15–27

Gelbėtojas pažada išgelbėjimą vykdantiems Tėvo valią

Kokių žinote idėjų, kurios yra visuotinai pasaulio priimtose, bet prieštarauja Dangiškojo Tėvo planui? _____

Apgalvokite, kodėl jums būtų svarbu sugebėti suvokti, kad koks nors žmogus ar grupė propaguoja idėją, prieštaraujančią Dangiškojo Tėvo planui.

Perskaitykite Mato 7:15 ir raskite Viešpaties perspėjimą Savo mokiniams.

Vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo perspėjo dėl „netikrų pranašų ir netikrų mokytojų, tiek vyrų, tiek moterų, pasiskyrusių Bažnyčios doktrinų skelbėjais“, ir dėl tų, „kurie kalba ir rašo priešingai nei tikrieji Dievo pranašai, ir aktyviai verbuoja žmones, visiškai nesirūpindami amžinąja gerove tų, kuriuos suvedžioja“ („Beware of False Prophets and False Teachers,” *Ensign*, Nov. 1999, 63).

Perskaitykite Mato 7:16–20 ir išsiaiškinkite vieną būdą, kaip galime atpažinti netikrą pranašą ar netikrą mokytoją.

Iš tų eilučių sužinome šią tiesą: **Netikrus pranašus galime atpažinti pagal jų nešamus vaisius.** Panašiai kaip augalo rūšį galime atpažinti iš jo duodamų vaisių, taip ir netikrus pranašus ir mokytojus galime atpažinti iš jų mokymų, poelgių ir idėjų.

Kokie, jūsų manymu, būtų netikrų pranašų nešami vaisiai? _____

Perskaitykite Mato 7:21–27 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė apie tai, kaip svarbu gyventi pagal Jo mokymus. Atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertime 23 eilutės teiginys „aš niekuomet jūsų nepažinojau“ keičiamas į „jūs niekuomet manęs nepažinojote“ (Džozefo Smito Vertimas, Mato 7:33).

5. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip savo gyvenime pritaikysite vieną ar daugiau šioje pamokoje atpažintų principų.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 6–7 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

3 DALIS. 2 DIENA

Mato 8–10

Įvadas

Keliaudamas po Galilėją Jėzus Kristus atliko daug stebuklų. Jis taip pat pašaukė dvylika apaštalų, suteikė jiems įgaliojimą ir apmokė, o tada pasiuntė juos tarnauti žmonėms.

Mato 8:1–9:34

Jėzus atlieka daug stebuklų

Jei žinotumėte, kad Gelbėtojas šiandien apsilankys jūsų mieste ar miestelyje, ką atvestumėte pas Jį išgydyti? Kodėl?

Perskaitykite tris iš šių Raštų ištraukų ir išsiaiškinkite, kokius stebuklus Jėzus atliko: Mato 8:1–4; Mato 8:5–13; Mato 8:14–15; Mato 8:28–32; Mato 9:1–8; Mato 9:18–19, 23–26; Mato 9:20–22; Mato 9:27–31; Mato 9:32–33.

Ar pastebėjote, kokią didžiulę galią turi Jėzus? Jis valdo stichijas, gali gydyti ligonius ir išvartyti velnius.

Iš šių pasakojimų sužinome, kad **Jėzus gali išgydyti mūsų ligas ir negalias.**

Negalia yra silpnybė, negalavimas ar trūkumas. Apmąstykite, kaip Gelbėtojas gali išgydyti mus ar sustiprinti mūsų silpnąsias vietas nevaikščiodamas tarp mūsų šiandien.

Mato 9:35–10:8

Jėzus pašaukia dvylika apaštalų

Jei galite, apsilankykite svetainėje LDS.org ir pažiūrėkite dabartinių Bažnyčios apaštalų ir Pirmosios Prezidentūros nuotraukas (arba raskite jų nuotraukas *Ensign* ar *Liahona* žurnaluose).

Kuo šie asmenys išsiskiria iš visų kitų žmonių žemėje?

Studijuodami Mato 9:35–10:8 ieškokite tiesų apie apaštalų vaidmenį ir palaimų, kurias jie gali atnešti į jūsų gyvenimą.

Perskaitykite Mato 9:35 ir išsiaiškinkite, ką dar Jėzus darė be to, kad gydė žmones. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinate.

Jėzui visoje Judėjoje skelbiant Evangeliją ir atliekant stebuklus, paskui Jį vaikščiojančių ir Jo patarimo ieškančių žmonių labai padaugejo.

Perskaitykite Mato 9:36–38 ir išsiaiškinkite, kieno pagalbos, pasak Gelbėtojo, Jam reikia, tarnaujant visiems paskui Jį sekantiems žmonėms.

Perskaitykite Mato 10:1–4 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus padarė, kad padėtų žmonėms patenkinti jų poreikius. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinate. Iš šio pasakojimo sužinome, kad **Jėzus Kristus pašaukia apaštalus ir suteikia jiems Savo įgaliojimą**, ir tai vienas iš būdų, kaip Jis tarnauja žemės žmonėms. Siūlome užsirašyti šią doktriną Raštų paraštėje, šalia Mato 10:1–4.

Atkreipkite dėmesį, kad įvykiai Evangelijoje pagal Matą ne visada aprašomi chronologine tvarka. Jėzus Kristus pirmiausia pašaukė apaštalus, o tada juos apmokė pasakydamas Kalno pamokslą (Mato 5–7; žr. „Evangelijų darna“).

Perskaitykite Mato 10:5–8 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus Kristus įsakė Savo apaštalams.

Graikiškai žodis *apaštalas* reiškia „pasiuntinys“. Iš pradžių apaštalai buvo pasiųsti tik tarp priklausančiųjų Izraelio namams (žr. Mato 10:5–6). Vėliau prisikėlęs Gelbėtojas įsakė Evangelijos taip pat mokyti ir kitataučius, t. y.

nepriklausančiuosius Izraelio namams (žr. Mato 28:19; Apaštalų darbų 1:8).

Pastarųjų dienų apaštalams taip pat įsakyta Evangeliją skelbti ir būti Jėzaus Kristaus liudytojais visam pasauliui (žr. DS 107:23).

Kokių panašumų matote tarp Jėzaus padarytų darbų ir darbų, kuriuos Jis įsakė Savo apaštalams daryti? Iš Mato 10:5–8 sužinome, kad **Viešpats pašaukia apaštalus skelbti Evangeliją ir daryti Jo darbus.**

Kokių galite pateikti pavyzdžių, kaip dabartiniai apaštalai skelbia Evangeliją ir tarnauja taip, kaip tai darytų Jėzus Kristus, jei būtų čia? _____

Jei įmanoma, apsilankykite svetainėje LDS.org ir pažiūrėkite arba perskaitykite vieną paskutinės visuotinės konferencijos kalbą, kurią pasakė šių laikų apaštalas.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip supratimas, kad Jėzus Kristus pašaukė apaštalus atlikti Jo darbą, gali paveikti jūsų reakciją į jų išsakomus mokymus ir patarimus?
- b. Kaip šiuolaikinių apaštalų tarnavimas ir pasakytos kalbos paveikė jūsų gyvenimą?

Apmąstykite, kaip galite ištikimai stengtis išklausyti Viešpaties pasirinktų apaštalų žodžius, juos studijuoti ir pritaikyti gyvenime.

Mato 10:9–42

Jėzus apmoko dvylika apaštalų prieš jiems išvykstant skelbti Evangelijos ir tarnauti

Mato 10:9–18 skaitome, jog Viešpats nurodė apaštalams pasikliauti, kad jiems keliaujant skelbti Evangelijos Dangiškasis Tėvas pasirūpins jų poreikiais. Gelbėtojas taip pat juos mokė palaiminti juos priėmusius ir apnakvindinusius žmones.

Prisiminkite atvejį, kai kito tikėjimo žmogus jums pateikė sunkų klausimą apie Evangeliją arba pasakė kokį nors prieštaringą su Bažnyčia susijusį dalyką. Kiek tvirtai žinojote, ką toje situacijoje sakyti?

Toliau studijuodami Mato 10 skyrių Jėzaus Kristaus mokymuose apaštalams raskite principą, kuris padėtų mums, jei reikėtų paaiškinti Evangeliją ar išsakyti savo liudijimą.

Perskaitykite Mato 10:16–20 ir išsiaiškinkite, su kokiais iššūkiais, pasak Jėzaus, susidurs keliaujantys ir pamokslaujantys apaštalai.

Kodėl, anot 19–20 eilučių, apaštalai turėjo žinoti, ką sakyti tokiais sunkiais atvejais?

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Mato 10:19–20, baikite rašyti principą, kaip kalbėti su kitais: **Kai esame Viešpaties tarnystėje, Jis** _____.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a. Kaip šis jūsų atpažintas principas gali padėti, kai kas nors jums užduoda sudėtingą klausimą apie Bažnyčią?
- b. Papasakokite atvejį, kai pajutote, jog Viešpats įkvėpė jus, ir žinojote, ką sakyti kitam žmogui.

Mato 10:21–42 užrašyta, kad Jėzus Kristus toliau mokė apaštalus, perspėjo dėl laukiančių sunkumų ir guodė.

Perskaitykite Mato 10:37–38 ir išsiaiškinkite, kokioms aukoms, pasak Gelbėtojo, turime būti pasiruošę būdami Jo mokiniai. Žodžiai „vertas manęs“ šiose eilutėse reikštų, kad reikia išlikti vertu Viešpaties atstovu ir būti vertam Jo palaimų.

Apmąstykite, kodėl Jėzaus Kristaus mokiniai turi mylėti Jį labiau nei ką nors kitą – net labiau nei savo šeimos narius.

Mato 10:38 minimas kryžius reiškia tą fizinį kryžių, kurį Jėzus Kristus nešė, kad įvykdytų Dangiškojo Tėvo valią ir atneštų išgelbėjimą kitiems.

Ką, jūsų manymu, reiškia paimti savo kryžių ir sekti paskui Jį?

Perskaitykite Mato 10:39 ir išsiaiškinkite, kokio su auka susijusio principo mokė Gelbėtojas. Džozefo Smito Vertime patikslinta šios eilutės pradžia ir ji skamba taip: „Kas siekia išsaugoti savo gyvybę [...]“ (Džozefo Smito Vertimas, Mato 10:39). Šiame kontekste žodžiai „išsaugoti savo gyvybę“ reiškia gyventi savanaudiškai, užuot stengiantis tarnauti Dievui ir Jo vaikams.

Jėzus apmoko apaštalus

Kaip, jūsų manymu, į savo valią ir savanaudiškus troškimus susitelkę žmonės galiausiai „praras“ gyvybę? Šį principą baikite rašyti savais žodžiais: **Jei siekiame išsaugoti savo gyvybę, tai _____.**

Apsvarstykite, ar nevertėtų pasižymėti 39 eilutėje užrašyto pažado, kurį Gelbėtojas davė prarasiantiems gyvybę dėl Jo. Prarasti gyvybę dėl Jo yra daugiau, nei būti pasiryžusiems dėl Jo mirti. Tai reiškia būti pasiryžusiems kas dieną aukoti save ir tarnauti Jam ir aplinkiniams.

Ką, jūsų manymu, reiškia atrasti savo gyvybę, jei ją prarandame dėl Jo?

Šį principą baikite rašyti savais žodžiais: **Jei prarandame savo gyvybę dėl Jėzaus Kristaus _____.**

Perskaitykite šį Prezidento Tomo S. Monsono teiginį: „Manau, Gelbėtojas mus moko, kad jei neprarasime savęs tarnaudami kitiems, mūsų gyvenime liks mažai prasmės. Tie, kurie gyvena tik dėl savęs, galiausiai sudžiūsta ir dvasine prasme praranda gyvybę, o tie, kurie praranda save tarnaudami kitiems, auga ir klesti, ir taip išsaugo savo gyvybę“ („Ką šiandien padariau dėl kito žmogaus“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 57).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ar žinote ką nors, kas pasirinko dėl Jėzaus Kristaus prarasti savo gyvybę? Kaip tas žmogus tai daro?
- b. Kaip toks sprendimas paveikė tą žmogų?
- c. Ką galite padaryti šiandien arba artimiausiu metu, kad prarastumėte savo gyvybę tarnaudami Jėzui Kristui ir kitiems?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 8–10 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

3 DALIS. 3 DIENA

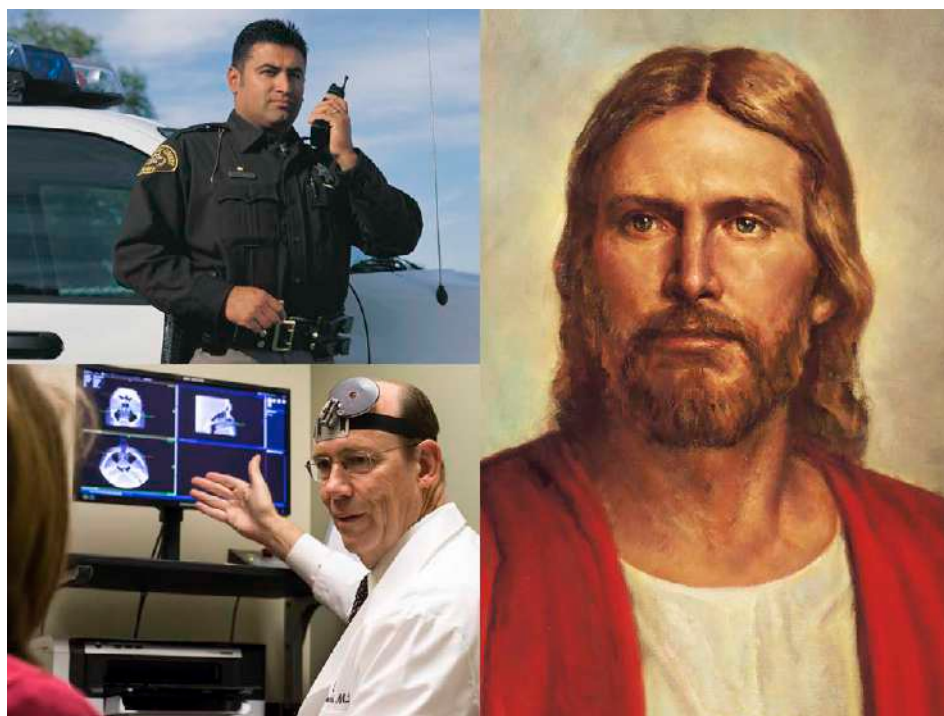
Mato 11–12

Įvadas

Jėzus Kristus paliudijo, kad Jonas Krikštytojas buvo pasiūstas paruošti Jam kelio, ir pažadėjo atilsį visiems, kurie ateina pas Jį. Jis atsakė į fariziejų tvirtinimus, kad Jėgalia ateina iš velnio. Jis įspėjo juos nekaltinti neteisingai ir nesiekti ženklų ir pasakė palyginimą apie tuščius namus.

Mato 11

Jėzus Kristus liudija, kad Jonas Krikštytojas buvo siūstas paruošti Jam kelio

Kodėl svarbu žinoti, kad policininkais ar gydytojais prisistatantys žmonės iš tiesų yra tie, kuo teigia esą? Kaip galite sužinoti, kad jie iš tiesų yra tie, kuo teigia esą?

Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės metu, Jam atliekant stebuklus ir mokant žmones, daugelis siekė sužinoti, ar Jis yra Tas, kas teigė esąs, t. y. pažadėtasis Mesijas. Tuo metu karalius Herodas jau buvo suėmęs ir įkalinę Joną Krikštytoją. Perskaitykite Mato 11:2–3 ir išsiaiškinkite, kaip Jonas Krikštytojas padėjo dviem savo mokiniams patiems įgyti liudijimą apie tai, kas buvo Jėzus.

Ko Jonas pasiuntė savo mokinius paklausti Jėzaus? _____

Šiuo klausimu, 3 eilutėje, Jono mokiniai paklausė Jėzaus, ar Jis yra Mesijas. Prisiminkite, kad Jonas Krikštytojas jau žinojo, kad Jėzus yra Mesijas (žr. Mato 3:11, 13–14; Jono 1:29–34).

Kodėl, jūsų manymu, Jonas pasiuntė savo mokinius sužinoti, ar Jėzus yra Mesijas, nors pats jau žinojo, kas yra Jėzus? _____

Perskaitykite Mato 11:4–5 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus atsakė į jų klausimą.

Ką Jėzus pasiūlė Jono Krikštytojo mokiniams daryti, užuot paprasčiausiai patvirtinęs esąs Mesijas?

Plėtokite mokymuisi palankią aplinką

Idealią Evangelijos mokymosi aplinką sudaro tvarka, pagarba ir ramybės jausmas. Pasistenkite pašalinti trukdžius, atitraukiančius nuo studijų ir Raštų apmąstymo. Prezidentas Boidas K. Parkeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad „įkvėpimas lengviau gaunamas ramybės kupinoje aplinkoje“ ir kad „pagarbumas skatina apreiškimą“ („Reverence Invites Revelation,“ *Ensign*, Nov. 1991, 21–22).

Jėzus Jono mokiniams galėjo tiesiog pasakyti esąs Mesijas. Tačiau Jis paskatino juos apmąstyti Jo darbus, o tada grįžti pas Joną ir paliudyti tai, ką girdėjo ir matė Jėzų darant.

Kaip Jėzaus darbų apmąstymas, o ne paprasčiausias Jo pasakymas, kas esąs, galėjo padėti Jono Krikštytojo mokiniams įgyti stipresnį liudijimą apie Gelbėtoją?

Iš šio pasakojimo sužinome, kad **savo liudijimą apie Jėzų Kristų stiprinsime siekdami mokytis ir liudyti apie Jį.**

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip jūs patys sužinojote, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.

Mato 11:7–27 užrašyta, kad tiems dviem mokiniams išėjus Jėzus miniai pasakė, kad Jonas Krikštytojas yra pranašas, išrinktas paruošti kelią Mesijui. Jėzus pasmerkė tuos, kurie Jį ir Joną Krikštytoją atmetė nepaisydami matytų akivaizdžių Jėzaus dieviškumo įrodymų.

Perskaitykite Mato 11:28–30 ir raskite Jėzaus pakvietimą ir pažadą visiems tiems, kurie priima Jį kaip Mesiją. (Mato 11:28–30 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Galite šią ištrauką pasižymėti išskirtiniu būdu, kad galėtumėte ją lengvai surasti.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš 28–30 eilučių, baikite rašyti šį principą: **Jei ateisime pas Jėzų Kristų, Jis** _____.

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymą į klausimą, ar kada jautėte, kaip Gelbėtojas palengvino jūsų naštas, kai atėjote pas Jį?

Raštų įvaldymo ištrauka – Mato 11:28–30

3. Kad lengviau išmoktumėte mintinai Mato 11:28–30, sukurkite kiekvienos iš šių eilučių žodžius ar frazes simbolizuojančius veiksmus. Pamokykite tų veiksmų kitus žmones (pavyzdžiui, šeimos narius per šeimos namų vakarą arba draugą). Skaitydami ištrauką mokykitės atlikti tuos veiksmus tol, kol galėsite pakartoti visą ištrauką iš atminties. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kad atlikote šią užduotį.

Mato 12:1–42

Jėzus Kristus sudraudžia fariziejus dėl jų neteisingų kaltinimų ir ženklų siekimo

Iš Mato 12:1–21 sužinome, kad Jėzui išgydžius žmogų per šabą, kai kurie fariziejai pradėjo stengtis jį sunaikinti. Jam išgydžius velnio užvaldytą žmogų, jie pamėgino diskredituoti Jį žmonių akyse apkaltindami, kad tuos darbus Jis padarė velnio galia. Jėzus žinojo jų mintis ir pareiškė, jog viskas yra priešingai, kad išvairdamas velnius Jis parodė esąs Mesijas ir kad kuria Dievo karalystę.

Perskaitykite Mato 12:30 ir išsiaiškinkite, ko Jėzus mokė apie tuos, kurie neprisideda prie Jo.

Anot 30 eilutės, **jei norime būti Dievo karalystės dalimi, turime būti visiškai atsidavę Jėzui Kristui.**

Apmąstykite, kaip galite parodyti visišką savo atsidavimą Jėzui Kristui?

Mato 12:31–42 užrašyta, kad Jėzus vėl patvirtino, kad Jo geri darbai yra įrodymas, jog Jis yra iš Dievo, o ne iš velnio. Jis taip pat perspėjo Rašto žinovus ir fariziejus, kad Dievas laikys juos atsakingus už jų kaltinančius žodžius. Tada kai kurie Rašto žinovai ir fariziejai paprašė parodyti ženklą, o Jėzus subarė juos dėl ženklų ieškojimo ir nematymo, kad Jis yra didesnis už visus ankstesniusius pranašus ar karalius Izraelyje. Viešpats taip pat pasmerkė ženklų ieškojimą ir mūsų dienomis ir mokė, kad tikėjimas neateina per ženklus (žr. DS 63:7–11).

Ką reiškia „piktžodžiauti Šventajai Dvasiai“ (Mato 12:31)?

Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kaip žmogus padaro šią nuodėmę: „Jam reikia gauti Šventąją Dvasią, jam turi atsiverti dangūs ir Dievo pažinimas, o tada jis turi Jai nusidėti. Kai žmogus nusideda Šventajai Dvasiai, jis nebegali atgailauti. Jis turi teigti, kad saulė nešviečia, nors žiūri tiesiai į ją; jis turi neigti Jėzų Kristų, nors jam buvo atsivėrę dangūs, ir neigti išgelbėjimo planą, nors mato, kad tai tiesa; ir nuo tos akimirkos jis pradeda būti priešu“ (iš *History of the*

Church, 6:314).

Kartais pastarųjų dienų šventieji nerimauja dėl piktžodžiavimo Šventajai Dvasiai ar jos neigimo nuodėmės. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas mokė: „Kad būtų nusidėta Šventajai Dvasiai, reikia tokio žinojimo, kad paprastiems Bažnyčios nariams akivaizdžiai neįmanoma tokios nuodėmės padaryti“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], p. 123).

Mato 12:39–40 užrašyta, kad Gelbėtojas pasmerkė ženklų ieškojimą. Pranašas Džozefas Smitas apie šį Gelbėtojo mokymą sakė: „Ženklo ieškantis žmogus yra svetimautojas; ir šis principas amžinas, nesikeičiantis ir tvirtas kaip dangaus stulpai; nes kada tik pamatote ženklų ieškantį žmogų, galite užtikrintai žinoti, kad jis – svetimautojas“ (iš *History of the Church*, 3:385).

Pranašas Džozefas Smitas vėliau sakė: „Kai pamokslavau Filadelfijoje, vienas kvakeris pareikalavo ženklų. Liepia jam nurimti. Po pamokslų jis vėl paprašė ženklų. Pasakiau susirinkusiesiems, kad tas žmogus yra svetimautojas; kad nelaba ir neištikima karta ieško ženklų; ir kad Viešpats apreiškime man sakė, kad visi ženklų norintys žmonės yra svetimautojai. „Tai

tiesa, – sušuko kažkas, – nes aš pagavau jį tai darant“, ką tas žmogus vėliau, kai buvo pakrikštytas, pats išpažino“ (iš *History of the Church*, 5:268).

Mato 12:43–50

Jėzus pasako palyginimą apie tuščius namus

Įsivaizduokite, kad vienas jūsų draugas paprašė patarimo, kaip liautis kartoti nuodėmę, nuo kurios jis stengiasi išsivaduoti. Ką patartumėte tam draugui, kad padėtumėte jam atsispirti pagundai? _____

Jėzus Kristus pasakė palyginimą apie netyrąją dvasią, kurią išvarė iš žmogaus. Studijuodami šį palyginimą raskite principą, kuris padėtų tam jūsų draugui suprasti, kaip įveikti pagundas.

Perskaitykite Mato 12:43–44 ir išsiaiškinkite, ką ta netyroji dvasia darė, kai buvo išvaryta iš žmogaus.

Ką netyroji dvasia darė niekur neradusi poilsio?

Kokiais žodžiais apibūdinama „namo“, arba „žmogaus“, būklė, kai netyroji dvasia grįžo?

Perskaitykite Mato 12:45 ir išsiaiškinkite, ką ta netyroji dvasia padarė radusi „namus“, arba „žmogų“, tuščius.

Kaip tai, kas įvyko su tuo žmogumi šiame palyginyje, simbolizuoja atvejį, kai kas nors atgailauja dėl nuodėmės ir stengiasi atsispirti gundymui?

Ko tas žmogus palyginyje, išvaręs velnią, nepadarė ir todėl leido netyrajai dvasiai sugrįžti?

Skaitydami šį Prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį apmąstykite, kuo tas žmogus Gelbėtojo palyginyje panašus į žmogų, kuris stengiasi atsispirti gundymui:

„Velnius žino, kur gundyti, kur kreipti savo įspūdingus smūgius. Jis randa silpną vietą. Kur žmogus buvo silpnas anksčiau, ten jį bus lengviausia vėl sugundyti.

Palikdamas nuodėmę žmogus negali vien *pageidauti* geresnių sąlygų. Jis turi jas *susikurti*. [...] Jis turi būti tikras, kad ne tik atsisakė nuodėmės, bet pakeitė nuodėmę supančias aplinkybes. Jis turi vengti vietų, sąlygų ir aplinkybių, kur įvyko nuodėmė, nes labiausiai tikėtina, kad jos vėl nuves prie nuodėmės. Jis turi palikti žmones, su kuriais buvo nusidėta. Jis neturi nekęsti tų žmonių, bet turi vengti jų ir viso, kas susiję su ta nuodėme. [...] Jis turi atmesti viską, kas gali iššaukti senus prisiminimus.

Ar tai reiškia, kad to žmogaus [...] gyvenimas kurį laiką bus tuščias? To, kas jį domindavo, kas traukdavo jo dėmesį ir užimdavo mintis, nebėra, bet tuštuma dar neužpildyta geresniais pakaitalais. Tai proga Šėtonui. [...]

Daugelis atsikračiusių blogų įpročių suprato, kad pakaitalai yra neblogo išeitis, ir blogą įprotį nugalėjo jį pakeisdami geru arba nekenksmingu įpročiu“ (*The Miracle of Forgiveness*, 171–173; kursyvas pridėtas).

Iš šio Gelbėtojo palyginimo sužinome principą, kad **po to, kai pašaliname iš savo gyvenimo, blogio įtakas galime atremti pakeisdami jas teisumu**. Šią tiesą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 12:43–45.

Išstudijuokite pateiktą teiginį ir pasižymėkite, kaip galite atsispirti blogio įtakai savo gyvenimą pripildydami teisumo:

„Nepakanka vien tik stengtis atsispirti blogiui ar pašalinti iš savo gyvenimo nuodėmę. Jūs privalote pripildyti savo gyvenimą teisumo ir užsiimti veiklomis, kurios suteikia dvasinės jėgos. Pasinerkite į Raštų studijavimą. Kasdien melskitės Viešpačiui, kad suteiktų jums jėgų, pranokstančių jūsiškes. Kartais pasninkaukite, prašydami ypatingų palaimų.

Visiškas paklusnumas atneša į jūsų gyvenimą visą Evangelijos galią, įskaitant didesnę stiprybę įveikti savo silpnybes. Į tokį paklusnumą įeina veiksmai, kurių pradžioje galite nelaikyti atgailos dalimi, pavyzdžiui, susirinkimų lankymas, dešimtinės mokėjimas, tarnavimas ir atleidimas kitiems“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 18).

4. Apmąstykite, kaip savo gyvenimą galite pripildyti teisumo. Kilusias idėjas užrašykite Raštų studijavimo žurnale ir paaiškinkite, kaip tų idėjų įgyvendinimas gali į jūsų gyvenimą atnešti didesnę dvasinę galią ir padėti jums įveikti blogio įtakas.

Likusioje Mato 12 skyriaus dalyje užrašyta, kad Jėzui mokant kažkas Jam pasakė, jog Jo šeimos nariai nori su Juo pakalbėti. Tada Viešpats mokė, kad visi, kas vykdo Tėvo valią, yra Jo šeimos dalis.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 11–12 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 13:1–23

Įvadas

Gelbėtojui būnant Galilėjoje, pas Jį atėjo didelė minia. Jis mokė žmones palyginimais, pradėdamas nuo palyginimo apie sėją.

Mato 13:1–17

Gelbėtojas moko palyginimo apie sėją

Pagalvokite apie daržą arba vazone augantį augalą. Kokios yra derlingos dirvos ypatybės? Kokios yra nederlingos dirvos ypatybės?

Mato 13:1–23 skaitome, kad Gelbėtojas įvairios rūšies dirvas palygino su žmonių širdimis. Šiandien studijuodami šias eilutes apsvastykite, į kokios rūšies dirvą panašiausia jūsų širdis dabar.

Perskaitykite Mato 13:1–3 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus mokė minią Galilėjoje.

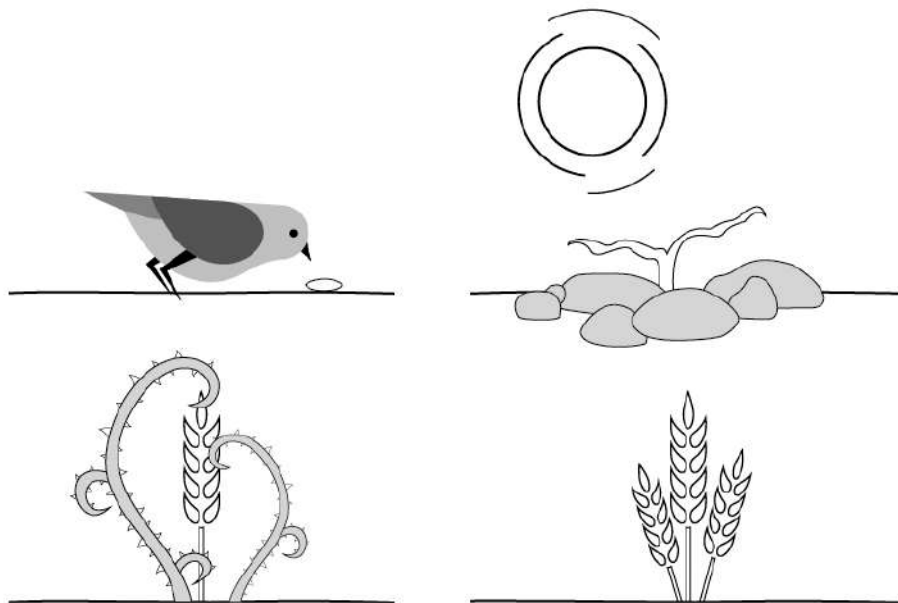
Kaip Jėzus mokė tą minią?

Kas yra palyginimas? (Žr. Raštų rodyklę, „Palyginimai“.)

Palyginimas yra „paprastas pasakojimas, naudojamas iliustruoti dvasinę tiesą ar principą ir mokyti jų. Palyginimas pagrįstas paprasto dalyko ar įvykio palyginimu su tiesa“ (Raštų rodyklė, „Palyginimas“, scriptures.lds.org).

Apie ką, anot Mato 13:3, buvo šis Gelbėtojo palyginimas? _____

Sėti reiškia berti seklas į dirvą. Perskaitykite Mato 13:4–9 ir išsiaiškinkite, į kokias keturias dirvas nukrito sėklos.

Į kokias dirvas nukrito sėjėjo sėklos?

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite paveikslėlius, simbolizuojančius keturias dirvas. Mokydamiesi palyginimo išaiškinimo, ant savo piešinėlių užrašykite atitinkamus pavadinimus.
- *Pakelė* – tai šalia laukų esantis takas, kuris, žmonėms juo vaikstant, sukieta. Pakelės kietumas neleidžia sėkloms įsiskęsti dirvoje.
 - *Ant uolų* – tai uolėti paviršiai, padengti plonu dirvos sluoksniu. Nors sėklos gali išleisti negilias šaknis, po paviršiumi esantys akmenys neleidžia šaknims augti gilyn.
 - *Tarp erškėčių* – tai derlinga dirva, bet erškėčiai užgožia augalus užstodami saulę, pasisavindami vandenį ir reikalingas maisto medžiagas.
 - *Gera žemė* – tai derlinga dirva, kur augalams pakanka dirvožemio išauginti sveikas šaknis.

Mato 13:10–11 užrašyta, kad Gelbėtojo mokiniai paklausė Jo, kodėl Jis moko palyginimais. Jis paaiškino, kad palyginimai dangaus karalystės slėpinius ir tiesas atskleidžia tiems, kurie pasiruošę juos priimti, o nuo dvasiškai nepasiruošusiųjų prasmę paslepia (žr. *New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 45).

Perskaitykite Mato 13:14–15 ir išsiaiškinkite, kodėl žmonės nesuprato Gelbėtojo mokytojų tiesų.

Kodėl, pasak Jėzaus, žmonės nemato, negirdi ir nesupranta Jo mokomų tiesų?

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Jo žodžių nepriėmusi minia buvo pasmerkta dėl to, kad jie nenorėjo matyti savo akimis ir girdėti savo ausimis; ne dėl to, kad negalėjo, ir ne dėl to, kad jiems nebuvo duota matyti ir girdėti, bet dėl to, kad jų širdys buvo pilnos nelabumo ir bjaurysčių.“ Jis taip pat mokė: „Gelbėtojas neišaiškino Savo palyginimų miniai, arba, pasak Jo, pasauliui, dėl jų netikėjimo“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 285, 287).

Frazė 15 eilutėje „šitos tautos širdis aptuko“ reiškia, kad žmonių širdys tapo kietos ir nejautrios. Kokias palaimas, anot 15 eilutės, galime prarasti, jei užkietinsime savo širdis? _____

Iš šių eilučių sužinome, kad, **jei užkietinsime savo širdis, nesuprasime Dievo žodžio arba neatsiversime į Kristų ir nebūsime išgydyti**. Šį principą užrašykite šalia šalikėlės dirvą vaizduojančio piešinio Raštų studijavimo žurnale.

Apsvarstykite, ką reiškia atsiversti į Gelbėtoją ir būti išgydytiems.

Kai atsiverčiate, per Jo Apmokėjimą būnate pakeičiami ir išvalomi taip, kad jūsų įsitikinimai, širdis ir gyvenimas susiderina su Dangiškojo Tėvo valia ir jūs išlaisvinami nuo nuodėmių naštos.

Mato 13:16–17 užrašyta, kad Jėzus Savo mokiniams pasakė, jog jie yra palaiminti, nes turi akis, kad matytų, ir ausis, kad girdėtų.

Mato 13:18–23

Gelbėtojas paaiškina palyginimą apie sėją

Vėl pažiūrėkite į savo piešinį, vaizduojantį dirvą šalia kelio. Perskaitykite Mato 13:18–19 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas palygino su sėkla, šalikele ir paukščiais, paminėtais Mato 13:4. Tada šalia savo piešinio užrašykite tokį pavadinimą, kaip paaiškino Gelbėtojas. Žodis 19 eilutėje „nesupranta“ gali reikšti užkietintos širdies pasekmes, o „piktasis“ – Šetoną ir jo tarnus.

Apmąstykite, kaip Gelbėtojo mokymai apie dirvą šalikelėje gali padėti jums geriau suprasti principą, kad jei užkietinsime širdis, nesuprasime Dievo žodžio, neatsiversime į Gelbėtoją ir nebūsime išgydyti.

Pažvelkite į akmenuotą dirvą vaizduojantį savo piešinį Raštų studijavimo žurnale. Perskaitykite Mato 13:20–21 ir Luko 8:13 ir suraskite Gelbėtojo paaiškinimą apie akmenuotas vietas.

Šiomis eilutėmis Jėzus mokė, kad ant uolų augantys augalai simbolizuoja tuos, kurių liudijimas neturi gilių šaknų. Pavadinkite ant uolų augančių augalų piešinį „*Negiliai įsišaknijęs liudijimas*“.

Ką, anot Mato 13:20–21 ir Luko 8:13, simbolizuoja saulės kaitra? Virš negiliai įsišaknijusių augalų piešinio užrašykite, ką simbolizuoja saulės kaitra.

Šalia akmenuotos dirvos piešinio užrašykite tokį principą: **Jei nesistengsime, kad mūsų liudijimas giliai įsišaknytų, mums pritrūks reikalingos stiprybės iškęsti negandas, persekiojimus ir gundymus.**

Pažiūrėkite į savo piešinį, vaizduojantį erškėčiais apaugusią dirvą. Perskaitykite Mato 13:22 ir išsiaiškinkite, ką simbolizuoja erškėčiai. Šalia piešinio užrašykite, ką simbolizuoja erškėčiai.

Kokių žinote pasaulio rūpesčių, galinčių „užgožti žodį“, pavyzdžių?

Pasaulietiškas, godumas ir laikini dėmesį blaškantys dalykai yra tik keli pavyzdžiai rūpesčių, galinčių „užgožti žodį“ ir nutolinti mus nuo Dievo. Šalia savo piešinio, vaizduojančio dirvą su erškėčiais, užrašykite tokį principą: **Pasaulio rūpesčiai gali užgožti mūsų tikėjimą ir liudijimą apie Dievo žodį.**

Pažvelkite į savo piešinį, vaizduojantį gerą žemę. Perskaitykite Mato 13:23 ir dalį Džozefo Smito Vertimo Mato 13:23.

Atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertimas mums padeda suprasti, jog augalai geroje žemėje *išliko*. Taip pat atkreipkite dėmesį, kad augalai geroje žemėje patyrė tokią pat saulės kaitrą (simbolizuojančią negandas, persekiojimus ir gundymus), kaip ir nudžiuvę augalai akmenuotoje dirvoje. Apsvarstykite, kaip apibendrintumėte, ką simbolizuoja gera žemė, ir užrašykite piešinio pavadinimą.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Mato 13:15, atsakykite, ką gali simbolizuoti 23 eilutėje minimas derlius?

Iš Gelbėtojo mokymo apie gerą žemę sužinojome principą, kad **priimdami Dievo žodį, suprasdami jį ir ištverdami negandas, persekiojimus ir gundymus mes atsiversime į Gelbėtoją**. Šį principą užrašykite šalia geros žemės piešinio.

Perskaitykite tokius pavyzdžius. Nuo kiekvienos dirvos nuveskite liniją prie to pavyzdžio, kuris geriausiai iliustruoja išdėstytą principą ir apibūdina tą dirvą palyginime apie sėją.

a. Pakelė	Merginai patikdavo sekmadieniais lankyti bažnyčią. Tačiau jai augant kai kurios jos draugės ėmė šaipytis iš jos standartų. Ji pradėjo laužyti kai kuriuos įsakymus. Bažnyčioje ji nebesijaučia jaukiai ir prarado norą joje lankytis.
b. Ant uolų	Mergina lanko bažnyčią ir tylomis meldžiasi, kad būtų imli Šventosios Dvasios raginimams. Pajutusi Dvasios raginimus, ji veikia pagal juos. Ji jaučiasi arti Viešpaties ir dėkinga už tai, kaip yra įkvepiama atsispirti pagundoms.
c. Tarp erškėčių	Vaikinas reguliariai lanko bažnyčią, bet retai dalyvauja aktyviai ir neatveria širdies Šventosios Dvasios įtakai. Jis internete perskaitė informaciją, prieštaraujančią svarbioms Bažnyčios doktrinoms, tad ima abejoti, ar vis dar tiki Evangelijos tikrumu.
d. Gera žemė	Vaikinas beveik visą laiką leidžia mokymasis, kad galėtų įstoti į prestižinį universitetą. Kai nestudijuoja, jis uoliai dirba. Jis įtikinėja save, kad neturi laiko skaityti Raštų, melstis ir lankyti bažnyčios.

Svarbu atminti, kad širdis, kaip ir dirva, gali keistis ir gerėti.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip būtų galima kiekvieną dirvą padaryti ar išlaikyti tinkama vieta sveikiems ir vaisingiems augalams auginti?
- Kaip kiekvienos tokios dirvos gerinimą galime palyginti su tuo, ką galime daryti, kad pakeistume savo širdį, kad ji taptų imlesnė Dievo žodžiui?
- Kaip siekimas gauti ir suprasti Dievo žodį jums padėjo stipriau atsiversti į Gelbėtoją?

Apmąstykite, kuri dirva geriausiai simbolizuoja jūsų širdies dabartinę būseną.

3. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tikslą ką nors daryti, kad gautumėte ir geriau suprastumėte Dievo žodį, ir ištvertumėte negandas, persekiojimus ir gundymus.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 13:1–23 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 13:24–58

Įvadas

Gelbėtojas palyginimais moko apie dangaus karalystę, Jo Bažnyčios sugrąžinimą ir augimą paskutinėmis dienomis, teisiųjų surinkimą ir nedorėlių sunaikinimą per antrąjį Jo atėjimą.

Mato 13:24–30, 36–43

Viešpats moko palyginimo apie kviečius ir rauges

Apsvarstykite tokius klausimus ir užrašykite atsakymą į paskutinį klausimą:

- Ar kada nors jautėtės nusivylę ar nuliūdę, kad pasaulyje yra tiek daug blogio?
- Kodėl Viešpats tiesiog nepašalina mus supančio blogio?
- Kodėl turėtumėte rinktis būti teisūs, kai kiti žmonės šalia jūsų, atrodo, visai nepatiria neigiamų pasekmių dėl neteisingų savo pasirinkimų?

Studijuodami Mato 13:24–30, 36–43 ieškokite tiesos, galinčios jus paguosti, kai nedorame pasaulyje stengiatės gyventi teisiai. Išstudijavę šį pasakojimą Evangelijoje pagal Matą, galite perskaityti Doktrinos ir Sandorų 86:1–7, kur Viešpats pateikė daugiau palyginimo apie kviečius ir rauges paaiškinimų.

Mato 13:24–30 užrašytas Gelbėtojo pateiktas palyginimas apie kviečius ir rauges.

Raugės – tai nuodingų piktžolių rūšis. Vos išdygę kviečiai ir raugės atrodo labai panašūs, bet juos galima atskirti, kai jie visiškai subręsta.

Perskaitykite Mato 13:24–30 ir Džozefo Smito Vertimo Mato 13:30 ir išsiaiškinkite, kas nutiko kviečiams ir raugėms.

Kas nutiko kviečiams ir raugėms?

Kodėl, jūsų manymu, geros sėklos sėjėjas savo tarnams liepė palikti kviečius ir rauges augti kartu iki derliaus (Mato 13:30)? _____

Kas, pagal Džozefo Smito Vertimą, turėjo būti surinkta pirmiau: kviečiai ar raugės?

Gelbėtojui pasakius palyginimą apie kviečius ir rauges, Jo mokiniai paprašė šį palyginimą paaiškinti. Perskaitykite Mato 13:36–43 ir sužinokite, kaip Gelbėtojas išaiškino šį palyginimą. (Raštuose galite užsirašyti atsakymus į tokius klausimus.)

- Kas pasėjo gerą sėklą?
- Kas pasėjo rauges?
- Ką vaizduoja kviečiai ir raugės? (Atsakydami į šį klausimą atminkite, kad nelabieji yra tie, kurie pasirenka neatgailauti [žr. Doktrinos ir Sandorų 29:17].)

Džozefo Smito Vertimas paaiškina, kad žodžiai „pasaulio pabaiga“ 39 eilutėje reiškia nedorėlių sunaikinimą per antrąją Gelbėtojo atėjimą. Džozefo Smito Vertimas taip pat padeda mums suprasti, kad paskutinėmis dienomis Viešpats pasiųs angelus ir pasiuntinius, kad padėtų atskirti teisiuosius nuo nedorėlių (žr. Džozefo Smito Vertimo Mato 13:39–44 [Raštų rodyklėje]).

Šiuo palyginimu mokoma, kad **Viešpats paskutinėmis dienomis surinks teisiuosius, o tada, per Savo atėjimą, sunaikins nedorėlius.**)

Apmąstykite, kaip ši tiesa galėtų paguosti jus gyvenant blogybių kupiname pasaulyje. Kaip ji gali padėti jums suprasti, kodėl turėtumėte rinktis būti teisūs, kai kiti žmonės šalia mūsų, atrodo, visai nepatiria neigiamų pasekmių dėl neteisingų savo pasirinkimų?

Dėl valios laisvės mūsų pasirinkimai lemia, ar būsime surinkti su teisiaisiais, ar kentėsime su nedorėliais. Atminkite, kad dėl to, jog visi darome klaidų, Gelbėtojas mus kviečia atgailauti, kad galėtume būti surinkti su teisiaisiais.

Raštų pritaikymas sau

Pritaikyti Raštus reiškia palyginti juos su savo gyvenimu. Jūs galite paklausti: „Ar esu panašus į asmenį, apie kuriuos studijuojau Raštuose?“ Kai pastebite panašumų tarp savo potyrių ir Raštuose aprašytų žmonių patyrimų, galite geriau atpažinti Evangelijos doktrinas ir principus ir gauti apreiškimą, kaip tas tiesas pritaikyti savo gyvenime.

Perskaitykite šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir išsiaiškinkite, ką, pasak jo, turime daryti, kad būtume Viešpaties surinkti:

„Viešpats Savo žmones surenka tuomet, kai jie priima Jį ir laikosi Jo įsakymų. [...]

Viešpats surenka savo žmones, kad jie garbintų, statytų Bažnyčią, apsigintų ir gautų patarimų ir nurodymų. [...]

Pranašas Džozefas Smitas skelbė, kad visais amžiais dieviškas tokio surinkimo tikslas yra statyti šventyklas, kad Viešpaties vaikai galėtų priimti aukščiausiąsias apeigas ir per jas įgyti amžinąjį gyvenimą [žr. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010), p. 401–402] (“The Spirit and Purpose of Gathering” [Brigham Young University–Idaho devotional, Oct. 31, 2006], byui.edu/devotionals).

Ką, pasak vyresniojo Bednario, turime daryti, kad Viešpats mus surinktų?

Apmąstykite palaimas, kurios atėjo į jūsų gyvenimą nuo tada, kai buvote Viešpaties surinkti.

Pažvelkite į šias nuotraukas:

Apsvarstykite, kaip šios nuotraukos iliustruoja, kaip galime padėti Gelbėtojui rinkti Dangiškojo Tėvo vaikus.

Perskaitykite tokį vyresniojo Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Surinkimo doktrina yra vienas svarbiausių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios mokymų. [...] Mes ne tik šios doktrinos mokome, bet ir dalyvaujame ją įgyvendinant. Darome tai padėdami surinkti Viešpaties išrinktuosius abiejose uždangos pusėse. [...]“

Mes sudarinėjame genealogijos schemas, darome šeimos aprašus ir atliekame šventyklos darbą už kitus norėdami pas Viešpatį surinkti žmones ir jų šeimas.

Čia, žemėje, misionieriškas darbas yra nepaprastai svarbus Izraeliui surinkti“ („Išsklaidyto Izraelio surinkimas“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Apmąstykite palaimas, kurias gavote padėdami Viešpačiui rinkti teisiuosius per misionierišką ir šventyklos darbus.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip dalyvavimas tame surinkime padeda jums teisiai gyventi pagundų ir nuodėmių kupiname pasaulyje?
- b. Ką darysite, kad patys, su savo šeima ir kitais susirinktumėte pas Gelbėtoją ir Jo Bažnyčioje?

Mato 13:31–35, 44–52

Jėzus palyginimais moko apie dangaus karalystę

Keliuose skirtinguose palyginimuose Gelbėtojas dangaus karalystę (arba Savo Bažnyčią ir Evangeliją) palygino su garstyčios grūdėliu, raugu (raugas, arba mielės, naudojamas kepiniuose: įmaišomas į tešlą, kad ją iškeltų prieš kepančią), paslėptu lobiu, perlu ir žvejybos tinklu.

2. Perskaitykite visas šias Raštų ištraukas ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas Savo mokinius mokė kiekviename šių palyginimų. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokių tiesų, jūsų nuomone, mokė Gelbėtojas.

- a. Mato 13:31–32
- b. Mato 13:33
- c. Mato 13:44
- d. Mato 13:45–46
- e. Mato 13:47–50

Viena iš tiesų, kurios Gelbėtojas mokė palyginimuose apie garstyčios grūdėlį ir raugą, yra ta, kad **atkurtoji Jėzaus Kristaus Bažnyčia nuo kuklios pradžios išaugs tiek, kad pripildys visą žemę**. Šią tiesą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 13:31–33.

Prezidentas Džozefas F. Smitas mokė, kaip Jėzaus Kristaus pasekėjai gali būti prilyginti raugui: „Nors yra sakoma, iš dalies teisingai, kad esame tik saujelė iš visų pasaulio žmonių, tačiau galime būti palyginti su Gelbėtojo minėtu raugu, kuris galiausiai užraugs visą pasaulį“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 74).

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo taip pat mokė apie šį palyginimą: „Turime gyventi *pasaulyje*, bet būti ne *iš* pasaulio. Turime gyventi pasaulyje, nes kaip Jėzus mokė savo palyginime, Jo karalystė yra „panaši į raugą“, kurio paskirtis savo įtaka iškelti visą tešlą (žr. Luko 13:21; Mato 13:33; taip pat žr. 1 Korintiečiams 5:6–8). Jo pasekėjai negali to padaryti, jeigu jie draugauja tik su tais, kurių tokie patys įsitikinimai ir gyvensena“ („Mylėti kitus ir sugyventi, nepaisant skirtumų“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Apmąstykite, kaip, būdami pastarųjų dienų šventieji, galite padėti Gelbėtojo Bažnyčiai augti.

Kitas principas, kurio Gelbėtojas mokė palyginimuose apie lobį dirvoje ir brangų perlą, – **Evangelijos palaimos turi amžinąją vertę, todėl vertos visų aukų.** Šią tiesą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 13:44–46.

3. Kad geriau suprastumėte šį principą, Raštų studijavimo žurnale nubraižykite dviejų stulpelių lentelę. Vieną stulpelį pavadinkite *Evangelijos palaimos*, o kitą – *Palaimoms gauti būtinos aukos*.

Evangelijos palaimų stulpelyje užrašykite keletą Evangelijos palaimų (pavyzdžiui, iš Raštų igyjamos žinios, iš dabartinių pranašų ateinantis vadovavimas, gelbstinčios apeigos ir amžinoji santuoka). Prie kiekvienos tokios palaimos stulpelyje „Palaimoms gauti būtinos aukos“ užrašykite, kaip gali tekti aukotis, kad gautumėte tą palaimą. Pavyzdžiui, norėdami gauti iš *Raštų igyjamų žinių* palaimą, turime *kasdien studijuoti Raštus*.

Apsvarstykite savo užrašytas palaimas ir pamąstykite, kodėl šios palaimos vertos visų mūsų aukų.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
- Kokią Evangelijos palaimą trokštate gauti?
 - Kodėl trokštate tos palaimos?
 - Kaip gali tekti aukotis, kad gautumėte tą palaimą?

Mato 13:53–58

Jėzus moko Nazarete ir yra saviškių atmetamas

Mato 13:53–58 užrašyta, kad Nazareto gyventojai atmetė Gelbėtoją ir Jo mokymus. Dėl jų netikėjimo Gelbėtojas negalėjo tarp jų atlikti daugelio stebuklų.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 13:24–58 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 14

Įvadas

Sužinojęs apie Jono Krikštytojo mirtį, Jėzus norėjo pabūti vienas, tačiau paskui Jį vaikščiojo minia žmonių. Jam pagailo jų ir Jis pagydė jų ligonius, ir stebuklingai pamaitino daugiau nei 5000 žmonių. Tą naktį Jėzus ežeru nuėjo prie laivo, kuriame buvo Jo mokiniai.

Mato 14:1–21

Jėzus nori pabūti vienas, o tada pamaitina daugiau nei 5000 žmonių

Pagalvokite apie laiką, kada buvote labai nuliūdę. Kaip ištvėrėte ir nugalėjote tą liūdesį?

Pateikite pavyzdžių, kaip žmonės stengiasi išverti ir nugalėti liūdesį.

Studijuodami Mato 14:1–21 ieškokite būdų, galinčių padėti jums išverti ir nugalėti liūdesį.

Mato 14:1–11 užrašyta, kad karalius Herodas, paragintas naujos žmonos Erodiados, kuri norėjo priversti Joną Krikštytoją nustoti smerkti neteisėtą jos ir karaliaus Herodo santuoką, neteisčiai įkalino Joną Krikštytoją (žr. Morkaus 6:17–19). Jo žmonos dukteriai Salomei pašokus jam, Herodas viešai pažadėjo jai viską, „ko tik ji paprašys“ (Mato 14:7). Dukra pasitarė su savo motina ir paprašė Jono Krikštytojo galvos, todėl Herodas liepė Joną nukirsdinti.

Jonas Krikštytojas buvo Jėzaus Kristaus draugas ir giminaitis, ir jis Dievo buvo paskirtas būti pranašu, paruošusiu kelią Mesijui.

Įsivaizduokite, kad esate artimas Jono Krikštytojo draugas. Kaip reaguotumėte išgirdę apie jo neteisingą mirtį?

Perskaitykite Mato 14:12–13 ir išsiaiškinkite, ką darė Jėzus, išgirdęs apie Jono mirtį.

Žodis „dykvietė“ 13 eilutėje reiškia negyvenamą vietą [žr. Morkaus 6:31].

Kas įvyko, kai Jėzus pamėgino pabūti vienas?

Kaip jaustumėtės, jei būtumėte liūdni ir norėtumėte pabūti vieni, o kiti nuolat siektų jūsų dėmesio? _____

Perskaitykite Mato 14:14 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus reagavo, pamatęs paskui Jį sekančią minią.

Iš šio pasakojimo sužinome, kad **užjausdami kitus, kai patys jaučiamės liūdni, sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu.**

1. Šeimos nariui ar draugui apibendrinkite pasakojimą, kaip Jėzus, pats būdamas liūdnas dėl Jono Krikštytojo mirties, parodė užuojautą žmonėms. Su tuo žmogumi aptarkite pateiktus klausimus. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, su kuo pokalbėjote, ir trumpai aprašykite patį pokalbį.

- a. Kaip užuojauta kitiems gali padėti mums, kai patys kenčiame?
- b. Kodėl gali būti sunku užjausti kitus, kai patys kenčiame?
- c. Papasakokite atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstamas buvote labai liūdni, bet visgi parodėte užuojautą kitam žmogui. Kaip padėjo tarnavimas kitiems?

Perskaitykite Mato 14:15–21 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus ir toliau rodė užuojautą tiems žmonėms.

Mato 14:22–36

Jėzus per audrą eina ežeru

Apsvarstykite tokius pavyzdžius:

1 pavyzdys. Mergina jaučiasi bejėgė matydama nuo mirtinos ligos kenčiančią savo mamą. Ji pradeda abejoti, ar Dangiškas Tėvas mato jos šeimos kančią. Ji labai nori tikėti Dievą, tačiau ją pradeda apimti abejonės.

2 pavyzdys. Vaikinas neseniai prisijungė prie Bažnyčios. Daugelis jo senų draugų atvirai kritikuoja jo sprendimą prisijungti prie Bažnyčios. Jis ima abejoti, ar turėtų likti aktyvus ir ištikimas Bažnyčios narys.

Kada dar Jėzaus Kristaus pasekėjai gali patirti abejonų ir baimę?

Studijuodami likusią Mato 14 skyriaus dalį, ieškokite tiesų, galinčių padėti jums įveikti baimę, abejonę ir nusivylimus.

Perskaitykite Mato 14:24–25 ir išsiaiškinkite, kas atsitiko, kai paklusę Gelbėtojo nurodymui, mokiniai kėlėsi per Galilėjos ežerą.

Frazė „pūtė priešingas vėjas“ 24 eilutėje reiškia, kad vėjas pūtė iš tos pusės, į kurią jie plaukė.

Atkreipkite dėmesį Mato 14 skyriaus 23 eilutėje, kad buvo vakaras, kada Jėzus vienas buvo ant kalno, o mokiniai kėlėsi per Galilėjos ežerą. Kertant ežerą, reikia nuplaukti maždaug 8 kilometrus, geru oru jie būtų galėję jį perplaukti per dvi ar tris valandas. Gelbėtojas pas juos atėjo ketvirtos nakties sargybos metu, o tai buvo tarp trečios ir šeštos valandos ryto“ (Mato 14:25). Tai reiškia, kad mokiniai, keldamiesi per ežerą, su vėju kovojo visą naktį.

Perskaitykite Morkaus 6:47–48 ir raskite papildomų Morkaus aprašytą šio įvykio detalių.

Jeigu Jėzus žinojo, kad mokiniai kamuojasi, kaip manote, ar Jis galėjo anksčiau išvaduoti juos iš vargų? Kodėl Jėzus, prieš išvaduodamas mokinius, leido jiems kurį laiką kamuotis?

Iš pasakojimų, kaip mokiniai kėlėsi per ežerą, sužinome, kad **nors Dievas galbūt ne visada apsaugo mus nuo vargų, Jis žino, ką patiriame, ir Savu laiku ateis mums padėti.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kas gero gali nutikti dėl to, kad Viešpats leidžia mums kurį laiką vargti, užuot tuoj pat išvadavęs mus iš išmėginimų?
- b. Kaip žinojimas, kad Viešpats žino mūsų vargus, stiprina mūsų tikėjimą Juo netgi tada, kai Jis neišvaduoja mūsų iš jų tuoj pat?

Įsivaizduokite, kad jūs buvote tame laivelyje ir naktį daugelį valandų kovojote su stipriu vėju ir bangomis, o tada pamatėte kažką, einantį vandeniui. Ką tokiu atveju galvotumėte arba kaip jaustumėtės?

Perskaitykite Mato 14:26–27 ir išsiaiškinkite, kaip mokiniai reagavo, pamatę Jėzų. Galite pasižymėti, ką jiems pasakė Jėzus.

Perskaitykite Mato 14:28–30 ir išsiaiškinkite, ką Petras panorą padaryti išgirdęs Viešpaties balsą.

Kaip Petras iš pradžių parodė savo tikėjimą?

Ką pamatęs Petras pabūgo, ėmė abejoti ir skęsti?

Apsvarstykite, kokius dalykus, skatinančius išsigąsti ir pradėti abejoti, jūsų gyvenime gali simbolizuoti vėjas ir bangos iš šio pasakojimo.

Iš šios Petro patirties sužinome, kad, **jei išlaikysime tikėjimą Jėzumi Kristumi, mūsų nenugalės baimės ir abejonės.**

Perskaitykite šį prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį ir pažymėkite, koks, pasak jo, gresia pavojus, jei neišlaikysime savo tikėjimo Viešpačiu: „Tvirtai tikiu, kad, jei mes visi pavieniui, šeimomis, bendruomenėmis ir tautomis galėtume kaip Petras nenuleisti akių nuo Jėzaus, tai ir mes galėtume pergalingai žengti per „kylančias netikėjimo bangas“ ir „nesibaiminti stiprėjančių abejonės vėjų“. Bet jei tik nukreipsime savo akis nuo to, kuriuo turime tikėti, o nukreipti žvilgsnį visai nesunku ir pasaulis visai gundo tai daryti, jei imsime žvalgytis į mus supančių stichijų galią ir šėlsmą, o ne į tą, kuris mums gali padėti ir išgelbėti, tai neišvengiamai imsime grimzti į priešpriešos, širdgėlos ir nevilties jūrą“ („The Beacon in the Harbor of Peace,” *Ensign*, Nov. 1992, 19).

3. Raštų studijavimo žurnale parašykite kelis sakinius, kaip galime „nenuleisti akių“ nuo Jėzaus Kristaus, kaip pradžioje darė Petras. Be to, dar aprašykite atvejį, kai matėte, kaip tikėjimas Jėzumi Kristumi padėjo kuriam nors žmogui išvengti triuškinančios baimės ar abejonų.

Apmąstykite, ką galėtumėte pakeisti savo gyvenime, kad išlaikytumėte tikėjimą Jėzumi Kristumi, ir užsibrėžkite sau tikslą įvykdyti tuos pokyčius.

Kartais mes, kaip ir Petras, neišlaikome savo tikėjimo Jėzumi Kristumi ir pasiduodame baimei, abejonėms ir nusivylimui.

Perskaitykite Mato 14:30–32 ir išsiaiškinkite, kas nutiko Petrui einant link Gelbėtojo.

Ką, pagal 30 eilutę, darė Petras, pamatęs, kad skęsta? (Galite pasižymėti, ką sakė Petras.)

Kaip Petrą, taip ir mus, **jei, nusilpus tikėjimui, šauksimės Dievo pagalbos, Jis gali iškelti iš baimių ir abejonių.**

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip Dievas iškelia mus iš baimių ir abejonių?

Perskaitykite Mato 14:33 ir išsiaiškinkite, kaip reagavo kiti mokiniai valtyje, kai Jėzus su Petru įlipo į ją.

Iš Mato 14:34–36 sužinome, kad po šio įvykio Jėzus su mokiniais toliau tęsė kelionę ir atplaukė prie Galilėjos krantų. Vietos gyventojai, sužinoję, kad atvyko Jėzus, pas Jį sugabeno sergančiuosius. Jų tikėjimas buvo toks stiprus, kad visi atėję pasveiko vien palietę Jo apsiausto apvadą. Šį atvejį palyginkite su tuo, kas atsitiko su Mato 13:57–58 aprašytais žmonėmis.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 14 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 15

Įvadas

Būdamas Galilėjoje Jėzus paaiškino Rašto žinovams ir fariziejams, kodėl Jo mokiniai nesilaiko apsiplovimo tradicijos ir neplauna rankų prieš valgį. Tada Jis nukeliavo prie Viduržemio jūros ir ten išgydė kitatautės moters dukrą. Po to Jėzus grįžo į Galilėją, daugelį išgydė ir stebuklingai pamaitino daugiau nei 4000 žmonių.

Mato 15:1–20

Fariziejai klausia, kodėl Jėzaus mokiniai neplauna rankų prieš valgį

Perskaitykite šiuos pavyzdžius ir išsiaiškinkite, ką jie turi bendro.

- Merginą draugės ragina einant į šokius mokykloje apsivilkti nekuklius drabužius. Mergina žino, kad tokia apranga neatitinka Viešpaties nustatytų kuklumo standartų, nors jos šalies kultūroje panaši apranga yra visiškai priimtina.
- Vaikinas gyvena pastarųjų dienų šventųjų šeimoje, kuriai patinka sporto renginiai. Kad galėtų stebėti per televiziją rodomus populiarius sporto renginius, šeima įprastai atideda šeimos maldas, Raštų studijavimą, šeimos namų vakarus ir sekmadieninius Bažnyčios susirinkimus.
- Jauna pora ruošiasi tuoktis. Jie gyvena šalyje, kurioje visuotinai priimtini ikivedybiniai lytiniai santykiai. Kai kurie žmonės šiai porai aiškino, kad jie senamadiški ir keisti, nes laukia santuokos prieš pradėdami lytiškai santykiauti.

Galbūt pastebėjote, kad kiekvienu atveju nusakomas konfliktas tarp paklusnumo Dievo įsakymams ir tradicijų ar papročių nulemtu elgesio. Tradicijos ir papročiai apima visokius tam tikros kultūros, visuomenės, šeimos ar draugų grupės įsitikinimus ir gyvenseną.

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar daugiau tradicijų ar papročių, kurie jums gali trukdyti paklusti Dievo įsakymams.

Studijuodami Mato 15 skyrių ieškokite tiesų, kurios galės padėti jums, kai reikės rinktis tarp paklusnumo Dievo įsakymams ir elgesio pagal vietines tradicijas ir papročius.

Perskaitykite Mato 15:1–2 ir išsiaiškinkite, dėl kokios tradicijos Rašto žinovai ir fariziejai klausė Jėzų. Kokios tradicijos nesilaikė Jėzaus mokiniai?

Fariziejų ir Rašto žinovų minimas rankų plovimas reiškia apeiginį rankų plovimą ir ritualinį tyrumą, o ne prausimąsi dėl sanitarinių priežasčių.

Perskaitykite Mato 15:3 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus atsakė į jų klausimą. Galite Raštuose pasižymėti, ką, pasak Gelbėtojo, Rašto žinovai ir fariziejai darė laikydamiesi savo tradicijų.

Kaip užrašyta Mato 15:4–6, Jėzus pateikė pavyzdį, kaip Rašto žinovai ir fariziejai, laikydamiesi savo tradicijų, nusižengė Dievo įsakymui. Jie vengė pareigos rūpintis savo senais tėvais skelbdami turimus pinigus esant dovana Dievui, arba *korbanu* (žr. Morkaus 7:10–12). Taip jie laužė įsakymą gerbti savo tėvą ir motiną.

Perskaitykite Mato 15:7–9 ir išsiaiškinkite, ką žmonės skatino daryti Rašto žinovai ir fariziejai, remdamiesi savo tradicijomis kaip pasiteisinimu nesilaikyti Dievo įsakymų.

Iš tų eilučių sužinome šį principą: **Jei norime artintis prie Dievo, turime Jo įsakymus laikyti svarbesniais už žmonių tradicijas ir papročius.**

Dar kartą perskaitykite šios pamokos pradžioje duotus pavyzdžius. Kiekvieną pavyzdį apmąstykite užduodami tokius du klausimus:

- Ką žmogus ar žmonės tokiu atveju turėtų daryti, kad laikytųsi Dievo įsakymų?
- Kaip toks elgesys padėtų tam žmogui ar žmonėms artintis prie Dievo?

2. Apsvarstykite tradicijas ir papročius, kuriuos užrašėte atlikdami šios pamokos 1-ąją užduotį. Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo gyvenimo atvejį, kai, užuot elgęsi pagal visuotinai priimtą tradiciją ar paprotį, pasirinkote paklusti Dievo įsakymams. Paskui atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ką turėjote daryti, kad pirmenybę suteiktumėte Dievo įsakymams, o ne kitoms tradicijoms ar papročiams, ir artintumėtės prie Jo?
- b. Kaip tai padėjo jums prisiartinti prie Dangiškojo Tėvo?

Prisiminkite, kad Rašto žinovai ir fariziejai tikėjo, jog valgymas neatlikus apeiginio rankų nusiplovimo suteršia žmogų ir padaro jį dvasiškai nešvarų. Perskaitykite Mato 15:10–11 ir išsiaiškinkite, kas, pasak Gelbėtojo, iš tiesų mus suteršia. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinote.

Gelbėtojas sakė: „Kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“ (Mato 15:11). Tada, pasakęs mokiniams nesirūpinti dėl fariziejų, kurie įsižeidė dėl Jo žodžių (žr. Mato 15:12–16), Jis toliau paaiškino, kas iš tiesų mus suteršia.

Perskaitykite Mato 15:17–20 ir išsiaiškinkite, kas, pasak Gelbėtojo, mus suteršia.

Raštuose širdis dažnai simbolizuoja mūsų mintis ir troškimus. Kas, pasak Gelbėtojo, iš tiesų mus suteršia? _____

Remdamiesi Mato 15:19–20 užrašytais Gelbėtojo mokymais, baikite rašyti tokį principą: **Jei renkamės puoselėti piktas mintis ir troškimus,**

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar kelis būdus, kaip susiteršiame, arba tampame dvasiškai nešvarūs, jei puoselėjame piktas mintis ir troškimus.

Mato 15:21–28

Gelbėtojas išgydo kitatautės moters dukterį

Paliktoje vietoje užrašykite vieną ar kelis savo teisius troškimus:

Toliau studijuodami Mato 15 skyrių ieškokite principų, kurie galėtų padėti jums suprasti, ką turite daryti, kad jūsų teisūs troškimai išsipildytų.

Atsiverskite Raštų rodyklės 1 Biblijos žemėlapi „Fizinis Šventosios Žemės žemėlapis“. Žemėlapyje suraskite Tyro ir Sidono miestus. Iš Galilėjos keliaudamas į pajūrio miestus Tyrą ir Sidoną, Jėzus sutiko kanaanietę moterį. Kaip ir daugelis to regiono žmonių, ta moteris buvo kitatautė, t. y. ji buvo ne žydė. Tuo metu Gelbėtojo misija buvo skelbti Evangeliją tik žydams, dar ne kitataučiams (žr. Mato 10:5–6).

Perskaitykite Mato 15:21–27 ir raskite atsakymus į tokius klausimus:

- Koks buvo šios kanaanietės moters teysis troškimas?
- Kokiais žodžiais ar veiksmais ta moteris parodė savo tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas, palygindamas kitataučius su šunyčiais, išmėgino tos moters tikėjimą? Kaip moters atsakymas į tą palyginimą dar aiškiau parodė jos tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Perskaitykite Mato 15:28 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas dėl jos padarė.

Kodėl Jis tai padarė? _____

Iš šio pasakojimo sužinome, kad, **jei naudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime gauti palaimas pagal savo teisius troškimus.**

Kaip atsakytumėte į klausimą, kaip dar galime parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi be to, kad nuolat meldžiamės Dangiškąjį Tėvą palaiminti mus pagal mūsų teisius troškimus?

Perskaitykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Jei tikime Viešpatį Jėzų Kristų, turime Juo pasikliauti. Pasikliauti taip, kad noriai priimtume Jo valią, žinodami, kad Jis žino, kas mums geriausia. [...]“

[...] Tikėjimas, koks stiprus jis bebūtų, negali atnešti tokio rezultato, kuris prieštarautų valiai to, kurio galia viskas atliekama. Tikėjimo Viešpačiu Jėzumi Kristumi panaudojimo rezultatas visuomet priklauso nuo dangaus tvarkos, Viešpaties gerumo, valios, išminties ir paskirto laiko. Nevisiškai pasitikėdami

Viešpaties valia ir Viešpaties paskirtu laiku, negalime turėti tikro tikėjimo Viešpačiu“ (“Faith in the Lord Jesus Christ,” *Ensign*, May 1994, 99–100).

Kaip vyresniojo Oukso paaiškinimas, ką reiškia naudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi, gali mums padėti, kai Viešpats ne iš karto palaimina mus pagal mūsų teisius troškimus?

Apmąstykite doktrinas ir principus

Apmąstydami, kodėl doktrinos ir principai yra svarbūs mūsų gyvenime, galite stipriau pajusti jų tikrumą ir svarbą. Taip pat galite apmąstyti, kaip Viešpats norėtų, kad pritaikytumėte tai, ko mokotės. Skirdami laiko apmąstymams leidžiate Šventajai Dvasiai vadovauti jums studijuojant tiesą ir ją pritaikant gyvenime.

4. Peržvelkite anksčiau jūsų užrašytus teisius troškimus. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip galite panaudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi siekdami, kad tie jūsų troškimai išsipildytų. Taip pat aprašykite atvejį iš savo gyvenimo, kai, jums panaudojus tikėjimą Jėzumi Kristumi, (pagal Viešpaties valią ir Jo pasirinktu laiku) išsipildė vienas iš jūsų teisių troškimų, arba aprašykite tokį atvejį iš pažįstamo žmogaus gyvenimo. (Nepamirškite, kad Raštų studijavimo žurnale nereikėtų rašyti apie pernelyg šventus ar asmeniškus potyrius.)

Mato 15:29–39

Jėzus septyniais kepaliukais duonos ir keliomis žuvimis pamaitina daugiau kaip 4000 sekėjų

Kaip užrašyta Mato 15:29–39, Jėzus grįžo į Galilėją. Jam ten būnant, prie Jo susirinko daug žmonių. Raštuose užrašyta, kad ten „buvo apie keturis tūkstančius vyrų, be moterų ir vaikų“ (Mato 15:38), tarp jų ir kentėjusieji nuo visokių fizinių ligų ir negalių. Gelbėtojas juos išgydė, o kai žmonės kartu su Juo praleido tris dienas, Jis padarė dar vieną stebuklą pamaitindamas visus juos septyniais kepaliukais duonos ir keliomis mažomis žuvimis.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 15 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 16–17

Įvadas

Jėzus Kristus sudraudė fariziejus ir sadukiejus, kurie prašė parodyti Jo dieviškumą įrodantį ženklą. Petras paliudijo, kad Jėzus yra Kristus, ir jam buvo pažadėti dangaus karalystės raktai. Ant Atmainymo kalno Jėzus Kristus, Mozė ir Elija suteikia kunigystės raktus Petrui, Jokūbui ir Jonui. Nusileidęs nuo kalno Jėzus išvaro velnią iš berniuko. Kafarnaume Jėzus stebuklingai parūpina pinigų mokesčiams sumokėti.

Mato 16

Gelbėtojas sudraudžia fariziejus ir sadukiejus ir pažada Petrui kunigystės raktus

Ką pasakytumėte žmonėms norėdami padėti jiems suprasti, kodėl tikite, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra vienintelė tikra bažnyčia žemėje? _____

Studijuodami Mato 16 skyrių ieškokite tiesų, padėsiančių jums suprasti ir kitiems paaiškinti, kas parodo, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Viešpaties Bažnyčia žemėje (žr. DS 1:30).

Mato 16:1–12 skaitome, kad Gelbėtojas sudraudė fariziejus ir sadukiejus, kai šie paprašė parodyti Jo dieviškumą įrodantį ženklą. Tada Jis įspėjo Savo mokinius nesekti tais nedorais žmonėmis.

Po to Gelbėtojas kartu su mokiniais nuėjo „į Pilypo Cezarėjos apylinkes“ (Mato 16:13). Ką parodytoje Pilypo Cezarėjos nuotraukoje matote už upės ir medžių?

Perskaitykite Mato 16:13–19 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas, pavartodamas uolos simbolį, apibūdino Savo Bažnyčios pamatą. (Mato 16:15–19 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Galite šią ištrauką pasižymėti išskirtiniu būdu, kad galėtumėte ją lengvai surasti.)

Atkreipkite dėmesį, kad 16–17 eilutėse sakoma, jog tai, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, Petras sužinojo per apreiškimą iš Dangiškojo Tėvo. Tada Jėzus paminėjo apreiškimą, apibūdindamas Savo Bažnyčios pamatą.

Jordano upės ištakos netoli Pilypo Cezarėjos

Pranašas Džozefas Smitas paaiškino: „Jėzus mokė: „Ant šios uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės.“ [Mato 16:18.] Kokios uolos? Apreiškimo“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 188).

Jis taip pat liudijo: „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia buvo įkurta ant tiesioginio apreiškimo pagrindo – taip visada būdavo su tikrąja Dievo

Bažnyčia, kaip sako Raštai (Amoso 3:7 ir ApD 1:2)“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas, p. 188*).

Apsvarstykite tokią informaciją: „Mokydamas Petrą apie apreiškimą, Gelbėtojas pavartojo žodžių žaismą Petro vardu pareikšdamas Simonui: „Tu esi Petras [*Petros*], ir ant tos uolos [*petra*] aš pastatysiu savo Bažnyčią“ (Mato 16:18). Graikų kalbos žodis *petros* reiškia atskirą uolos gabalėlį ar akmenį. Graikų kalbos žodis *petra* taip pat gali reikšti „akmenį“, bet dar reiškia akmeningą dirvą, pamatinę uolieną arba tiesiog uolą [žr. Mato 16:18]. Iš šių žodžių sužinome, kad Bažnyčia bus pastatyta ne ant žmogaus Petro, bet ant pamatinės apreiškimo uolienos“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 53).

Raštuose, šalia Mato 16:18, galite užrašyti tokią tiesą: **Jėzaus Kristaus Bažnyčia pastatyta ant Dievo apreiškimų.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl jums svarbu žinoti, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra pastatyta, arba laikosi, ant Dievo apreiškimų?
- b. Kokią įtaką tai daro tam, kaip sekate patarimais šiuolaikinių pranašų, kurie gauna apreiškimus mūsų laikais?

Peržvelkite Mato 16:19 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas pažadėjo Petru.

Iš Gelbėtojo žodžių „tau duosiu dangaus karalystės raktus“ sužinome, kad **Jėzus Kristus Savo karalystės raktus patiki Savo pasirinktiems pranašams ir apaštalams**. Jo karalystės raktai yra kunigystės raktai, o karalystė, apie kurią kalbėjo Gelbėtojas, yra Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kas yra kunigystės raktai ir kodėl jie svarbūs: „Kunigystės raktai – tai kunigijai suteiktas Dievo įgaliojimas vadovauti, kontroliuoti ir prižiūrėti, kaip Jo kunigystė naudojama žemėje“ [*Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.1]. Visi darbai ir apeigos Bažnyčioje atliekami su tiesioginiu ar netiesioginiu įgaliojimu to, kas turi raktus tam veiksmui atlikti“ („Kunigystės raktai ir įgaliojimas“, 2014 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Tarp Gelbėtojo Petru pažadėtų raktų buvo ir užantspaudavimo galia – galia surišti ar atriši žemėje ir danguje. Dėl šios galios pagal Bažnyčios vadovų įgaliojimą atliekamos apeigos galioja ir danguje. Taip pat šia galia šeimos surišamos kartu amžinybei. Mato 16 skyriaus 19 eilutė padeda mums suprasti, kodėl Jėzus Kristus suteikia Savo pranašams ir apaštalams kunigystės raktus: **Kunigystės raktai būtini norint vadovauti Viešpaties Bažnyčiai žemėje**. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia žemėje yra vienintelė bažnyčia, kuri iš Viešpaties gavo ir šiuo metu turi kunigystės įgaliojimą ir raktus.

Iš Mato 16:21–28 sužinome, kad Jėzus kalbėjo apie apmokančiąją auką, kurią atliks, ir mokė Savo mokinius, kad ir jie turi būti pasiryžę aukotis, jei nori sekti paskui Jį. Džozefo Smito Vertimas geriau paaiškina, ką reiškia pasiimti savo kryžių:

„Ir dabar, žmogui paimti savo kryžių reiškia atsisakyti visos bedievyستės ir kiekvieno pasaulietiško gėdulo bei laikytis mano įsakymų.

Nelaužykite mano įsakymų, kad išgelbėtumėte savo gyvybes; nes kas išgelbės savo gyvybę šiame pasaulyje, tas ją praras ateinančiame pasaulyje“ (Džozefo Smito Vertimas, Mato 16:26–27 [Raštų rodyklėje]).

Raštų įvaldymo ištrauka – Mato 16:15–19

2. Susiraskite šeimos narį ar draugą, kuris padėtų jums drauge suvaidinti tokį pavyzdį:

Įsivaizduokite, kad kalbate su Bažnyčiai nepriklausančiu draugu. Jūsų draugas užduoda klausimus, kurie pateikti tekste. Atsakykite į draugo klausimus remdamiesi tiesomis, kurias sužinojote iš Mato 16:15–19.

- Girdėjau, jog tavo bažnyčia skelbiasi esanti vienintelė tikroji Jėzaus Kristaus bažnyčia. Ar tu tuo tiki?
- Mano bažnyčia irgi tiki Jėzų Kristų, tad kodėl manote, kad tik jūsų bažnyčia yra vienintelė tikroji?

Suvaidinę šį pavyzdį paprašykite savo šeimos nario ar draugo jūsų Raštų studijavimo žurnale parašyti, kad jūs įvykdėte užduotį. Jei negalite pakalbėti nei su šeimos nariu, nei su draugu, galite į tuos klausimus paprasčiausiai atsakyti Raštų studijavimo žurnale.

Mato 17

Jėzus Kristus, Mozė ir Elija suteikia kunigystės raktus Petriui, Jokūbui ir Jonui

Apgalvokite, kodėl kunigystės įgaliojimą galima palyginti su vairuotojo pažymėjimu, o kunigystės raktus – su automobilio rakteliais.

Apmąstykite tokius klausimus: Ką vairuotojo pažymėjimas leidžia daryti jį turinčiajam? Kodėl be vairuotojo pažymėjimo dar svarbu turėti ir automobilio raktelius? Kodėl būtinybę turėti vairuotojo pažymėjimą ir automobilio raktelius norint vairuoti automobilį galime palyginti su būtinybe turėti kunigystės įgaliojimą ir raktus, kad būtų galima vykdyti Dievo darbą?

Kai Viešpats Petriui pažadėjo „dangaus karalystės raktus“ (Mato 16:19), arba įgaliojimą vadovauti Dievo darbui žemėje, Petriui ir kitiems apaštalams kunigystės įgaliojimas jau buvo suteiktas, bet jiems dar nebuvo duoti kunigystės raktai vadovauti karalystei – Jėzaus Kristaus Bažnyčiai. Studijuodami Mato 17 skyrių išsiaiškinkite, kaip Petras, Jokūbas ir Jonas gavo karalystės raktus.

Perskaitykite Mato 17:1–2 ir išsiaiškinkite, kur Jėzus nuvedė Petrą, Jokūbą ir Joną gauti karalystės raktų.

Kas ant to kalno atsitiko su Gelbėtoju? _____

Atmainymas įvyksta, kai asmenys būna „laikiniai pakeisti išore ir esme, tai yra pakelti į aukštesnį dvasinį lygį, kad galėtų išverti dangiškų esybių akivaizdą ir šlovę“ (Raštų rodyklė, „Atmainymas“, scriptures.lds.org). Petras, Jokūbas ir Jonas taip pat tuo metu buvo atmainyti (žr. DS 67:11–12).

Skaitydami Mato 17:3, į toliau esančią lentelę įrašykite kitų dviejų tuo metu ant Atmainymo kalno buvusių asmenybių vardus. Atkreipkite dėmesį, kad vardu *Elijas* čia vadinamas senojo Testamento pranašas Elija (žr. Mato 17:3). „Raštuose *Elijo* vardas arba titulas vartojamas keleriopai. 1) Elijas yra hebrajiško vardo Elija naujatestamentinė (graikiška) forma, pvz., Lk 4:25–26, Jok 5:17 ir Mt 17:1–4. Šiuose pavyzdžiuose Elijas yra senovės pranašas Elija, kurio tarnystė aprašyta 1 ir 2 Karalių knygose“ (Raštų rodyklė, „Elijas“ scriptures.lds.org).

Asmenys, kurie buvo ant Atmainymo kalno		
Mato 17:1–2	Jėzus Kristus	A.

Asmenys, kurie buvo ant Atmainymo kalno		
Mato 17:1–2	Petras, Jokūbas ir Jonas	B.
Mato 17:3; Džozefo Smito Vertimas, Morkaus 9:3		C.

Asmenys, kurie buvo ant Atmainymo kalno		
Mato 17:4–9		D.

Perskaitykite šį pranašo Džozefo Smito teiginį ir pasižymėkite, kodėl ant to kalno buvo ir Mozė su Elija: „Gelbėtojas, Mozė, Elijas [Elija] suteikė [kunigystės] raktus Petru, Jokūbui ir Jonui ant kalno, kai jie buvo atmainyti priešais Jį“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 101).

Mozė turėjo Izraelio surinkimo raktus (žr. DS 110:11), o Elija – užantspaudavimo galios raktus (žr. DS 110:13–16).

Biblijos Džozefo Smito Vertime teigiama, kad Jonas Krikštytojas, kurį nužudė Herodas, taip pat pasirodė ant kalno (žr. Džozefo Smito Vertimą, Morkaus 9:3). PDŠ anglų kalba išleistos Biblijos žodyne teigiama, kad „DŽSV, Morkaus 9 skyriaus 3 eilutės žodžiai nereiškia, kad atsimainymo metu ten pasirodęs Elijas buvo Jonas Krikštytojas, bet reiškia, kad kartu su pranašu Elija pasirodė ir Jonas Krikštytojas“ (Bible Dictionary, “Elias”). Į pateiktą lentelę įrašykite *Joną Krikštytoją*.

Perskaitykite Mato 17:4–9 ir išsiaiškinkite, kas dar buvo ant Atmainymo kalno.

Į pateiktą lentelę įrašykite ir *Dievą Tėvą*.

Tas Petro, Jokūbo ir Jono potyris ant Atmainymo kalno tapo svarbiu įvykiu įkuriant žemėje Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teigė, jog „kol žmonės nepakyla į aukštesnę dvasinio supratimo būseną nei ta, kurioje dabar yra, jie gali suprasti tik dalį to, kas įvyko ant Atmainymo kalno“, o visa, ką apie tai žinome, yra „iš Naujojo Testamento istorijų ir iš papildomos per Džozefą Smitą atskleistos šviesos“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:399).

Turbūt atsimenate, kad Evangelijos laikotarpis – tai laiko tarpsnis, kada Dangiškasis Tėvas žmonėms žemėje per Savo įgaliotus tarnus suteikia kunigystės įgaliojimą, apeigas ir žinias apie išgelbėjimo planą (žr. Raštų rodyklę, „Evangelijos laikotarpis“, scriptures.lds.org). Kiekvienas iš lentelėje užrašytų asmenų, buvusių ant Atmainymo kalno, taip pat pasirodė ir pranašui Džozefui Smitui mūsų Evangelijos laikotarpyje.

Nuo lentelėje užrašytų asmenų vardų nubrėžkite liniją iki atitinkamo paveikslėlio, vaizduojančio, kaip jie apsiireiškia pranašui Džozefui Smitui. Baigę braižyti linijas, patikrinkite savo atsakymus pagal šią informaciją:

- A. Džozefui Smitui pasirodė Dangiškasis Dievas ir Jėzus Kristus (žr. Džozefo Smito–Istorijos 1:16–17).
- B. Jonas Krikštytojas Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui suteikė Aaronso kunigystės raktus (žr. DS 13).
- C. Petras, Jokūbas ir Jonas Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui suteikė Melchizedeko kunigystės raktus (žr. DS 27:12).
- D. Elija Kirtlando šventykloje Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui suteikė užantspaudavimo galios raktus. Mozė tą pačią dieną jiems suteikė Izraelio surinkimo raktus (žr. DS 110).

Iš to, kas įvyko ant Atmainymo kalno, ir iš Džozefo Smito potyrių Sugrąžinimo pradžioje sužinome, kad **kiekviename Evangelijos laikotarpyje Dievas kunigystės raktus suteikia Savo pasirinktiems pranašams, kad jie galėtų vadovauti Jo darbui žemėje.**

Dabartiniai pranašai ir apaštalai turi tuos pačius kunigystės raktus, kuriuos gavo pranašas Džozefas Smitas. Šie raktai iš Džozefo Smito per Brigamą Jangą buvo perduoti vėlesniems pranašams.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl, jūsų manymu, svarbu žinoti, kad kunigystės raktai Jėzaus Kristaus laikais buvo suteikti pagal tokią pat tvarką, pagal kurią mūsų dienomis juos gavo pranašas Džozefas Smitas?
- b. Kaip paaiškintumėte savo draugui, kad dangaus pasiuntiniai (angelai) kunigystės raktus pranašui Džozefui Smitui įteikė pagal tvarką, kurią paskyrė Dievas?

4. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tikslą, ką darysite, kad geriau sektumėte ir palaikytumėte tuos, kurie mūsų dienomis turi dangaus karalystės raktus.

Po to švento potyrio, kuris įvyko ant Atmainymo kalno, Gelbėtojas jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių“ (Mato 17:9).

Apsvarstykite, kuo šis nurodymas panašus į tokį prezidento Boido K. Pakerio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo patarimą: „Aš taip pat įsitikinau, kad neišmintinga nuolat kalbėti apie neįprastus dvasinius potyrius. Juos reikia rūpestingai saugoti ir dalintis tik tada, kai pati Dvasia paragina jais palaiminti kitus“ („The Candle of the Lord,” *Ensign*, Jan. 1983, 53).

Kodėl turėtume būti atsargūs ir nepasakoti šventų potyrių, nebent tada, kai mus ragina Dvasia?

Iš Mato 17:10–27 sužinome, kad Jėzus Kristus išvarė velnią iš berniuko ir stebuklingai parūpino pinigų muitui sumokėti už Save ir už Petrą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 16–17 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 18–20

Įvadas

Jėzus Kristus Savo mokinius mokė principų, padėsiančių jiems vadovauti Jo Bažnyčiai po Jo pakilimo į dangų. Taip pat atsakydamas į Petro klausimą dėl atleidimo Jis pasakė palyginimą apie beširdį tarną ir mokė apie santuokos šventumą. Gelbėtojas pabrėžė, kaip svarbu pasirinkti ne pasaulietiškus turtus, o amžinąjį gyvenimą, ir pasakė palyginimą apie vynuogyno darbininkus.

Mato 18

Jėzus Kristus mokinius moko principų, padėsiančių jiems vadovauti Jo Bažnyčiai, ir pasako palyginimą apie beširdį tarną

Šioje prezidento Tomo S. Monsono papasakotoje istorijoje kalbama apie šeimą, kurioje mirė dviejų mėnesių kūdikis: „Tėvas buvo stalius. Jis išgražino karstą savo brangaus vaiko kūneliui. Atspindėdama jų netekties liūdesį, laidotuvių diena buvo apsiniaukusi. Kai šeima pajudėjo link bažnyčios, tėvas nešė mažutį karstą, o juos supo maža draugų grupelė. Tačiau bažnyčios durys buvo užrakintos. Užsiėmęs vyskupas pamiršo apie laidotuves. Mėginimai su juo susisiekti buvo nesėkmingi. Nežinodamas, ką daryti, tėvas, laikydamas rankoje karstą, kartu su šeimaėjo namo pliaupiant smarkiame lietuvi“ („Hidden Wedges,” *Ensign*, May 2002, 19).

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Jei būtumėte tos šeimos narys, kaip jaustumėtės laidotuvėse nepasirodžius vyskupui?
- b. Kodėl būtų sunku atleisti tokiam vyskupui?

Mato 18:1–20 skaitome, kad Galilėjoje Jėzus Kristus mokinius mokė būti nuolankius ir tapti kaip maži vaikai. Taip pat Jis paaiškino, jog kas „papiktintų“ tokius nuolankius Jo pasekėjus, arba juos nuklaidintų, tas turėtų kentėti (žr. 6–7 eilutes).

Vaikų nuolankumą galima palyginti su naujų Bažnyčios atsivertusiųjų nuolankumu. Ko galime pasimokyti iš naujų atsivertusiųjų? Kaip galime ugdyti vaikus ir Bažnyčios naujai atsivertusiuosius?

Tada Gelbėtojas mokiniams patarė pašalinti iš savo gyvenimo tai, kas gali tuos žmones papiktinti ar priversti suklypti (žr. 9 eilutę). Jis taip pat mokė apaštalus, kad, jei kas nors nusikalsta, arba nusideda, jiems, jie tą problemą pirmiausia turėtų pamėginti išspręsti su tokiu žmogumi asmeniškai. Jei atsisako atgailauti, tas žmogus turi būti atvestas pas Bažnyčios vadovus. (*Pastaba*. Gelbėtojo mokymai, užrašyti Mato 18:1–14, bus smulkiau aptarti pamokose, kuriose studijuosite Morkaus 9 ir Luko 15 skyrius.

Po šių nurodymų Petras Viešpaties paklausė apie atleidimą. Perskaitykite Mato 18:21 ir raskite Petro klausimą.

Petro dienomis kai kurie religiniai vadovai mokė, kad žmogui nereikia atleisti daugiau nei tris kartus. Klausdamas Viešpaties, ar turėtų kam nors atleisti septynis kartus, Petras turbūt galvojo esąs kilnus (žr. Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 3:91). Perskaitykite Mato 18:22 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas atsakė Petrai.

„Septyniasdešimt septyni kartai“ – tai posakis, reiškiantis, kad kitiems turime atleisti neribotą skaičių kartų. Gelbėtojo atsakymas Petrui moko tiesos, kad **Viešpats įsakė atleisti mums nusikaltusiems ar nusidėjusiems žmonėms.**

Atleisti kitiems reiškia su jums nusikaltusiu ar jus užgavusiu žmogumi elgtis su meile ir neturėti blogų jausmų jam (žr. Raštų rodyklę, „Atleisti“, scriptures.lds.org; DS 64:9–11). Atleisti nereiškia, kad ir toliau leisite kitiems jums kenkti ar kad skriaudikas už savo veiksmus neturės atsakyti teisiškai ar kaip nors kitaip.

Atsakęs į Petro klausimą, Gelbėtojas mokiniams pasakė palyginimą, kuris gali padėti mums suprasti, kodėl turėtume atleisti kitiems.

Perskaitykite Mato 18:23–30 ir išsiaiškinkite, kokias pinigų sumas buvo skolingi tarnas ir jo tarnybos draugas.

Kiek tarnas buvo skolingas karaliui? _____

Kiek tarnybos draugas buvo skolingas tarnui? _____

Remdamiesi šia informacija apskaičiuokite, kaip ilgai abu skolininkai galėjo užtrukti grąžindami savo skolą:

„Buvo paskaičiuota, kad [Jėzaus dienomis] 10 000 talentų buvo lygūs 100 000 000 denarų [Romos valiuta]. Paprastas darbininkas per dieną įprastai uždirbdavo vieną denarą “ (Jay A. Parry ir Donald W. Parry, *Understanding the Parables of Jesus Christ* [2006], 95). Paskaičiuokite, kiek tarnui užtruktų išmokėti savo skolą, 100 000 000 denarų padalindami iš 365 dienų.

Jei atiduotų visą savo uždarbį, kiek dienų tarnui reiktų skolai išmokėti?

Palyginkite tai su faktu, kad 100 skatikų lygu 100 denarų. (Atminkite, kad dauguma darbininkų per dieną uždirbdavo vieną denarą.) Paskaičiuokite, kiek tam tarnybos draugui reiktų laiko, kad grąžintų savo skolą.

Jei atiduotų visą savo uždarbį, kiek dienų reiktų tarnybos draugui skolai grąžinti?

Perskaitykite Mato 18:31–35 ir išsiaiškinkite, kaip reagavo karalius, sužinojęs apie tarno poelgį su tarnybos draugu.

Kodėl, jūsų manymu, karalius pasakė tarnui, kad šis yra nedoras, nes neatleido savo tarnybos draugui jo skolos?

Remdamiesi tuo, ką sužinojote perskaitę 35 eilutę, užrašykite, ką, jūsų manymu, palyginime galėtų simbolizuoti šie trys žmonės:

karalius = _____

tarnas = _____

tarnybos draugas = _____

Vadovaudamiesi tuo, ką sužinojote iš šio palyginimo, baikite rašyti šį principą: **Jei norime, kad Dievas mums atleistų**, _____. Šį principą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 18:24–35.

Ką žmogus gali daryti, jeigu jam kam nors sunku atleisti?

Prezidentas Džeimsas E. Faustas iš Pirmosios Prezidentūros mokė:

„Turime atpažinti ir pripažinti piktus jausmus. Tam reikės nuolankumo, bet, jei atsiklaupsime ir paprašysime Dangiskąjį Tėvą gebėjimo atleisti, Jis mums padės. Viešpats reikalauja, kad atleistume visiems žmonėms [žr. DS 64:10] savo pačių labui, nes „neapykanta stabdo dvasinį augimą“ [Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), 144]. Tik tuomet, kai atsikratome neapykantos ir pykčio, Viešpats į mūsų širdį gali įdėti paguodą. [...]

Ištikis tragedijai, neturėtume siekti patys atkeršyti, o turėtume atiduoti tai teisingumui ir tada pamiršti. Nelengva pamiršti graužiantį apmaudą ir išmesti jį iš širdies. Per Apmokėjimą Gelbėtojas visiems mums suteikė brangią ramybę, bet ją patirti galėsime tik tuomet, kai pasiryšime išmesti neigiamus pykčio, pagiežos ir keršto jausmus. Nes visiems mums, kurie „atleidžiame savo kaltininkams“ [Mato 6:13], netgi padariusiems rimtų nusikaltimų, Apmokėjimas atneša daug ramybės ir paguodos“ („Gydanti atleidimo galia“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai Viešpats jums padėjo atleisti jums nusidėjusiam ar prasikaltusiam žmogui.

Tai anksčiau šioje pamokoje pateiktos prezidento Monsono papasakotos istorijos pabaiga: „Jei jie būtų buvę silpnescio charakterio, būtų galėję kaltinti vyskupą ir supykti. Vyskupas, sužinojęs apie tragediją, aplankė šeimą ir atsiprašė. Su vis dar matomu skausmu ir ašaromis akyse, tėvas priėmė atsiprašymą ir jiedu apsikabino supratimo dvasioje“ („Hidden Wedges“, Ensign, May 2002, p. 19).

Prisiminkite žmones, kuriems jūs savo gyvenime galbūt dar neatleidote. Melskite troškimo atleisti ir sugebėjimo pamiršti skausmą ir pyktį, kad Jėzus Kristus galėtų padėti jums per Jo Apmokėjimą pajusti ramybę ir paguodą.

Mato 19:1–12

Gelbėtojas moko apie santuokos šventumą

Viešpaties doktrina apie santuoką ir ištuoką skiriasi nuo daugelio pasaulietiško įsitikinimų.

Kokių yra pasaulietiško įsitikinimų dėl santuokos ir ištuokos?

Studijuodami Mato 19:1–12 išsiaiškinkite, ko Viešpats mokė apie santuoką ir ištuoką, ir apsvarstykite, kiek tie mokymai yra svarbūs jums.

Perskaitykite Mato 19:1–3 ir išsiaiškinkite, ko Jėzaus paklausė fariziejai.

Frazė „dėl kokios nors priežasties atleisti žmoną“ (Mato 19:3) reiškia ištuoką, kai vyras išsiskiria su žmona dėl kokių nors, net smulkmeniškų ar savanaudiškų, priežasčių.

Perskaitykite Mato 19:4–6 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė apie santuoką ir ištuoką.

Tose eilutėse mokoma, kad **santuoka tarp vyro ir žmonos yra šventi santykiai, kuriuos sukūrė ir įsteigė Dievas**. Šią doktriną galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 19:6. Šiuolaikiniame apreiškime Viešpats patvirtino, kad „naujoji ir nesibaigiančioji santuokos sandora“ (santuoka šventykloje) yra būtina išaukštinimui (žr. DS 131:1–4).

Perskaitykite Mato 19:7 ir išsiaiškinkite, ko dar Jėzaus paklausė fariziejai.

Mato 19:8–9 užrašyta, kad Gelbėtojas fariziejams ir sadukiejams pasakė, jog Mozė savo laiku leidęs žmonėms išsituokti dėl jų širdies kietumo. Žodis „atleisti“ šiose eilutėse reiškia išsiskirti ar palikti.

Šis vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginys paaiškina, kaip šis mokymas siejasi su mūsų dienomis: „Siekiant išaukštinimui būtinos santuokos – amžinos pagal trukmę ir dieviškos pagal kokybę – ištuokos galimybės nederėtų nė svarstyti. Viešpaties šventyklose poros sutuokiamos visai amžinybei. Bet kai kurios santuokos neištobulėja iki to idealo. Dėl „[mūsų] širdžių kietumo“ [Mato 19:8] Viešpats šiuo metu neįgyvendina celestialinio standarto pasekmių. Jis leidžia išsituokusiems asmenims vėl susituokti neužsitraukiant amoralumo žymės, nurodytos aukštesniame įstatyme“ („Ištuoka“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.)

3. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip jūs ruošiatės tai „išaukštinimui būtinai santuokai“, kurią apibūdino vyresnysis Oukas. Kaip galite amžinąją santuoką sudaryti tvirtai įsipareigodami visus skirtumus išspręsti be ištuokos?

Mato 19:13–20:34

Jėzus moko apie amžinąjį gyvenimą ir pasako palyginimą apie vynuogyno darbininkus

Mato 19:13–30 užrašyta, kad Jėzus ragino Savo pasekėjus, užuot siekus pasaulietiskų turtų, siekti amžinojo gyvenimo. Petras paklausė, ką mokiniai gaus už tai, kad paliko savo pasaulietiskąjį turtą ir seka paskui Gelbėtoją. (*Pastaba*. Šiose eilutėse aprašomi įvykiai bus detaliau aptarti Morkaus 10 skyrių nagrinėjančioje pamokoje.)

Mato 20:1–16 skaitome, kad Gelbėtojas mokinius mokė palyginimu, norėdamas padėti jiems suprasti Dangiškojo Tėvo troškimą visiems Savo vaikams suteikti galimybę gauti amžinąjį gyvenimą. Tame palyginime šeimininkas darbui savo vynuogyne samdo darbininkus visą dieną skirtingu metu, o tada dienos pabaigoje visiems sumoka vienodą užmokestį.

Mato 20:17–34 užrašyta, kad Jėzus Kristus išpranašauja, jog grįžęs į Jeruzalę bus išduotas ir pasmerktas mirti. Jis mokė mokinius, kad, užuot siekę postų ir valdžios, jie turėtų sekti Jo pavyzdžiu ir gelbėti kitus.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 18–20 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

5 DALIS. 2 DIENA

Mato 21:1–16

Įvadas

Jėzus triumfiškai įžengė į Jeruzalę paskutinės Savo gyvenimo savaitės pradžioje. Jeruzalėje Jis antrą kartą išvalė šventyklą ir išgydė pas Jį atėjusius akluosius ir raišuosius.

Mato 21:1–11

Jėzus triumfiškai įžengia į Jeruzalę

1. Sugalvokite kokį nors įspūdingą renginį, kurį galėtumėte surengti kartu su draugais ar šeimos nariais. Raštų studijavimo žurnale trumpai užrašykite, ką galėtumėte sakyti ar daryti, kad įkalbėtumėte draugus ar šeimos narius dalyvauti tame renginyje.

Daugelis žmonių apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją žino labai nedaug ir mūsų pareiga yra padėti jiems sužinoti apie Jį daugiau. Studijuodami Mato 21:1–11 apmąstykite, kaip galite padėti kitiems panorėti žinoti daugiau apie Jėzų Kristų.

Peržiūrėkite šios pamokos puslapį, pavadintą „Jėzaus Kristaus paskutinė savaitė, Apmokėjimas ir Prisikėlimas“. Ta trumpa Gelbėtojo mirtingojo gyvenimo paskutinės savaitės apžvalga apibendrina prieš Jo mirtį ir prisikėlimą įvykusius įvykius. Ji gali paaiškinti ir pagilinti jūsų su Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės paskutine savaitė susijusių mokymų, istorijų, doktrinų ir principų supratimą.

Mato 21 skyriuje aprašyti įvykiai prasidėjo po Jo triumfiško įžengimo į Jeruzalę ir tęsėsi penkias dienas iki Jo nukryžiovimo. Prisiminkite, kad, keliaujant į Jeruzalę iš Jericho, paskui Jėzų ir Jo apaštalus sekė minia žmonių (žr. Mato 20:17–18, 29).

Perskaitykite Mato 21:1–5 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus nurodė dviem Savo mokiniams padaryti.

Mato 21:4–5 minima pranašystė užrašyta Zacharijo 9 skyriaus 9–10 eilutėse. Šią nuorodą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 21:4–5. Toje pranašystėje kalbama apie pažadėtąjį Mesiją, arba „pateptąjį pranašą, kunigą, karalių ir išvaduotoją, kurio atėjimo žydai nekantriai laukė“ (Raštų rodyklė, „Mesijas“, scriptures.lds.org). Gali būti pravartu žinoti, kad bibliniais laikais asiliukas „simbolizavo žydų kilminguosius. [...] Jojimas ant asilo [...] rodė, kad Jėzus atėjo kaip taikingas ir „nusizeminęs“ Gelbėtojas, ne kaip užkariautojas ant karo žirgo“ (New Testament Student Manual [Church Educational System manual, 2014], 64).

Perskaitykite Mato 21:6–8 ir išsiaiškinkite, kaip ta „didžiausia minia“ (8 eilutėje), Jėzui įjojant į Jeruzalę, pagarbiai pripažino Jį Mesiju.

Evangelijoje pagal Joną patikslinama, kad minia ant kelio klojo „palmių šakas“ (Jono 12:13). Palmių šakos buvo žydiškas taikos ir pergalės prieš priešus simbolis. Taip nuklojant kelią, kaip palmių šakomis ir savo rūbais padarė ta minia, buvo rodoma garbė karališkos šeimos atstovams ar užkariautojams. Taip minia pripažino ir pasveikino Jėzų kaip savo išvaduotoją ir karalių.

Pažvelkite į paveikslėlį „Kristaus triumfinis įžengimas į Jeruzalę“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], Nr. 50; taip pat žr. LDS.org). Įsivaizduokite, kad esate tarp tų žmonių minioje. Perskaitykite Mato 21:9 ir įsivaizduokite, kad šaukiate kartu su jais.

Atkreipkite dėmesį, kad žmonės kartojo žodį *osana*, kuris reiškia „išgelbėk mus“ (Raštų rodyklė, „Osana“). Ši apibrėžimą galite užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mato 21:9.

Raštų žymėjimas ir komentavimas

Raštų žymėjimas ir komentavimas – vienas iš naudingų būdų, kaip galite atsiminti tai, ką sužinote. Tai galite daryti pabraukdami, paryškindami arba apibraukdami raktinius žodžius ir frazes. Taip pat galite Raštų paraštėse užsirašyti apibrėžimus, principus, pranašų komentarus ir asmenines įžvalgas bei įspūdžius.

Kai kurie minios šūkajami žodžiai išpildė Psalmyno 118:25–26 užrašytą pranašystę apie ateisiantį Mesiją. Šią nuorodą galite užsirašyti Raštų paraštėje šalia Mato 21:9. Karališkas ir Mesijai skirtas kreipinys „Dovydo Sūnus“ (Mato 21:9) buvo skirtas Dovydo sosto paveldėtojiui. Tai sakdami žmonės skelbė, kad Jėzus yra Mesijas, Dievo išrinktas ir atsiųstas, kad išgelbėtų ir vestų Savo žmones.

Įsivaizduokite, kad tuo metu gyvenote Jeruzalėje. Ką būtumėte pagalvoję ar pajautę, jei savo akimis būtumėte matę triumfišką Gelbėtojo įžengimą?

Jeruzalėje tuo metu buvo ir švęsti Paschą ruošęsi tūkstančiai žmonių iš kitų vietų. Perskaitykite Mato 21:10–11 ir išsiaiškinkite, kaip tos minios elgesys paveikė kitus žmones Jeruzalėje.

Ko jie klausinėjo dėl tos minios elgesio?

Šis pasakojimas iliustruoja tokį principą: **Jei viešai išpažįstame Jėzų Kristų ir apie Jį kalbame, galime padėti kitiems pajusti troškimą sužinoti apie Jį daugiau.**

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite kelias situacijas ne bažnyčios susirinkimuose, kai galėtumėte viešai išpažinti Jėzų Kristų ir apie Jį pakalbėti. Tada parašykite, kaip galėtumėte tinkamais būdais viešai išpažinti Jį ar apie Jį kalbėti, kad tai padėtų kitiems pajusti troškimą sužinoti apie Jį daugiau.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a. Prisiminkite atvejį iš savo gyvenimo, kai kas nors viešai išpažindamas Jėzų Kristų ar kalbėdamas apie Jį paskatino jus norėti daugiau apie Jį sužinoti. Aprašykite tą atvejį.
- b. Prisiminkite atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstamas, viešai išpažindamas Jėzų Kristų ar kalbėdamas apie Jį, paskatinote ką nors norėti daugiau apie Jį sužinoti. Aprašykite tą atvejį.

Stenkitės rasti progų, o joms pasitaikius nepraleiskite galimybės tinkamai išpažinti Jėzų Kristų ar pakalbėti apie Jį.

Mato 21:12–16

Jėzus išvalo šventyklą ir išgydo akluosius ir raišuosius

Apmąstykite, ką jautėte ir apie ką galvojote būdami šventykloje. Jei niekada nebuvote šventykloje, įsivaizduokite, ką jaustumėte ar apie ką galvotumėte, jei būtumėte joje.

Kodėl šventykloje jaučiame, kad tai šventa vieta?

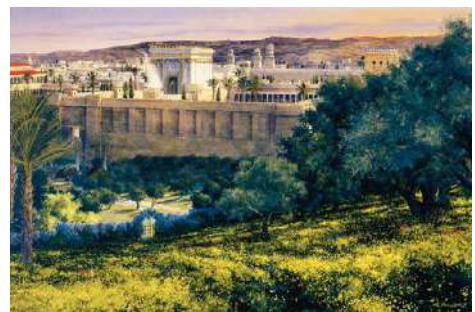
Atvykęs į Jeruzalę Gelbėtojas nuėjo į šventyklą.

Perskaitykite Mato 21:12–13 ir išsiaiškinkite, ką šventykloje kai kurie žmonės darė, kas buvo bjauru Dangiškajam Tėvui ir Jėzui Kristui.

Į Jeruzalę Paschą švęsti atvykusiems žmonėms reikėdavo nusipirkti gyvulių aukojimams šventykloje – tai buvo jų atliekamo garbinimo dalis. Pinigų keitėjai romėniškus ir kitus pinigus keisdavo į šventyklos pinigus, kad būtų galima nusipirkti aukojamų gyvulių, o kiti prekeiviai prekiaudavo tais gyvuliais. Nors šis verslas buvo būtinas ir tarnavo geram tikslui, visa tai daryti šventykloje buvo nepagarbu. Be to, Mato 21:13 parašyta, kad pinigų keitėjai ir prekeiviai labiau rūpinosi gauti pelno, o ne garbinti Dievą ar padėti kitiems tai daryti.

Atkreipkite dėmesį, kad Jono 2:16 parašyta, jog pirmą kartą išvalydamas šventyklą Jėzus ją vadino „Mano Tėvo Namais“. Mato 21:13 parašyta, kad antrą kartą valydamas šventyklą Jėzus ją vadino „Mano Namais“.

Iš Mato 21:12–13 aprašytų Gelbėtojo žodžių ir veiksmų galime sužinoti, kad **Viešpaties namai yra šventa vieta, ir Jis nori, kad mes ją gerbtume.**

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip galime parodyti pagarbą Viešpaties namams?
- b. Ką turime daryti, kad būtume verti įeiti į šventyklą?

Perskaitykite Mato 21:14 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas darė šventykloje išvalęs ją antrą kartą.

Iš to, ką Viešpats padarė dėl aklųjų ir raišųjų, priėjusių prie Jo šventykloje, sužinome tokią tiesą: **Kai lankomės šventykloje, Viešpats gali mus išgydyti.**

Kaip, jūsų manymu, Viešpats gali mus išgydyti, kai lankomės šventykloje?

Prezidentas Džeimsas E. Faustas iš Pirmosios Prezidentūros paliudijo, kaip galime būti išgydyti lankydami šventykloje: „Viešpats parūpino daugelį kelių, kaip pajusti [Jo] gydančią įtaką. Esu dėkingas, kad Viešpats į žemę grąžino šventyklos darbą. Tai svarbi išgelbėjimo darbo gyvųjų ir mirusiųjų labai dalis. Mūsų šventyklos – tai prieglobsčio vietos, kuriose galime pamiršti daugumą pasaulio rūpesčių. Mūsų šventyklos yra ramybės ir tylos vietos. Šiose šventose prieglobsčio vietose Dievas „gydo sužeistas širdis ir aptvarsto jų žaizdas“ (Ps 147:3)“ („Spiritual Healing,” *Ensign*, May 1992, 7).

Mums garbinant šventykloje patiriamas išgydymas gali įvykti iš karto, kaip buvo Mato 21:14 aprašytiems akliesiems ir raišiesiems, arba gali užtrukti kurį laiką.

Apmąstykite, kada garbinote šventykloje ir jūs ar jūsų pažįstamas buvote išgydyti.

Kaip užrašyta Mato 21:15–16, vyriausieji kunigai ir Rašto žinovai buvo nepatenkinti Jėzaus darbais šventykloje ir žmonių Jam skirtais šauksmais „osana“. Jėzus pasakė, kad tie žmonės viešai pripažino, kad per Jį išsipildė pranašystė (žr. Psalmyno 8:2).

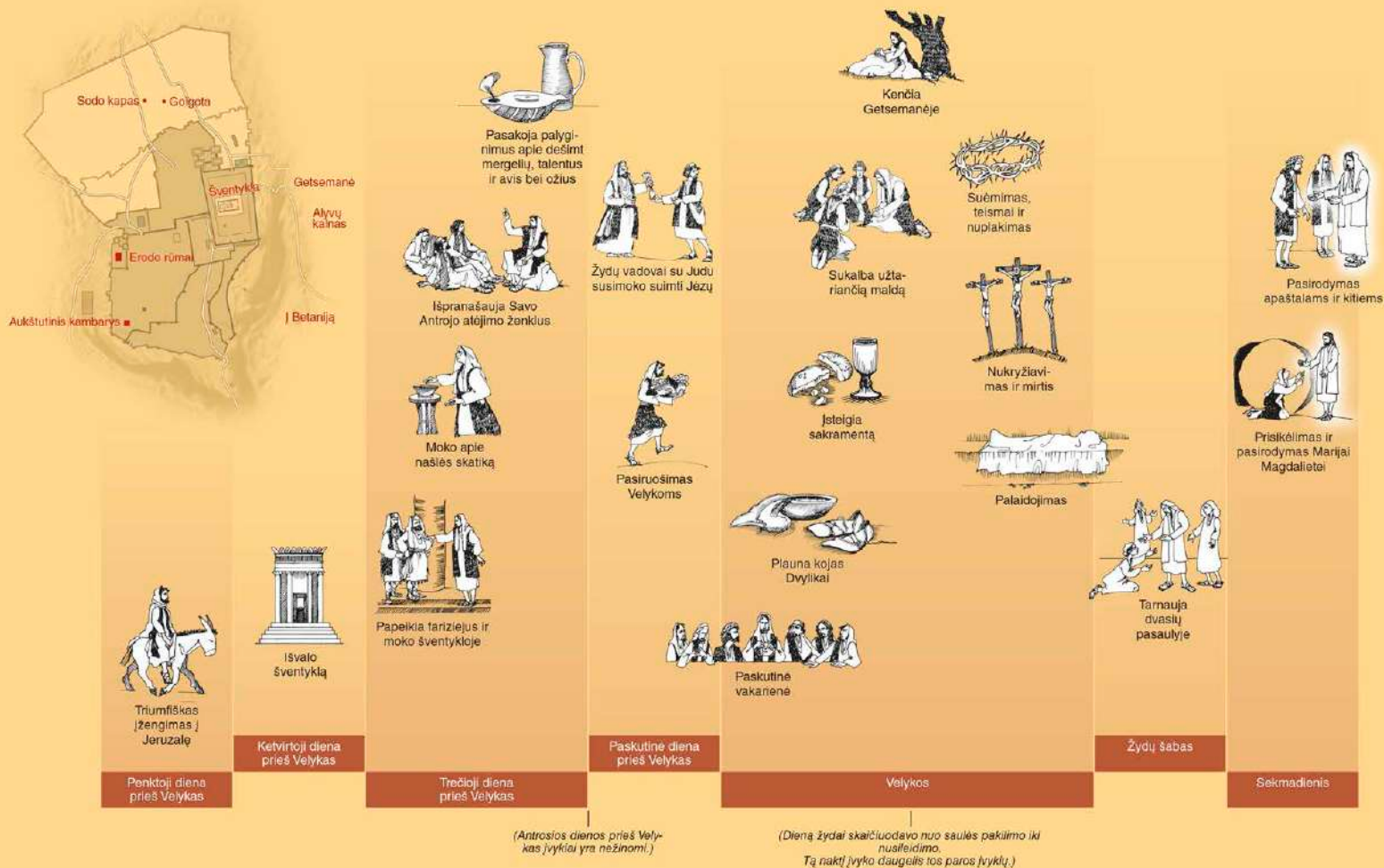

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 21:1–16 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Paskutinė Jėzaus Kristaus savaitė, Apmokėjimas ir Prisikėlimas

5 DALIS. 3 DIENA

Mato 21:17–22:14

Įvadas

Pabuvęs Betanijoje, Jėzus grįžo į šventyklą. Kelyje Jis prakeikė figmedį. Žydų vadovai priėjo prie Jo šventykloje ir klausinėjo dėl Jo įgaliojimų. Jėzus subarė juos ir pasakė kelis palyginimus, iliustruojančius Jo ir Evangelijos priėmimo arba atmetimo pasekmes.

Mato 21:17–32

Jėzus prakeikia figmedį ir bara žydų vadovus

Kartais maisto produktai, pramogos, prekės ir netgi žmonių gyvenimai nėra tokie geri, kaip atrodo.

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį iš patirties, kai išsiaiškinote, kad tam tikras dalykas nėra toks geras, kaip atrodė.

Mato 21 skyriuje aprašytas pasakojimas, kaip Jėzus susidūrė su kažkuo, kas pasirodė ne toks geras, kaip atrodė. Toliau studijuodami šį skyrių ieškokite tiesų, kurios gali paskatinti jus gyventi dar teisiau.

Po Savo triumfiško įžengimo į Jeruzalę ir šventyklos išvalymo Jėzus praleido naktį Betanijoje, mažame kaimelyje šalia Jeruzalės. Perskaitykite Mato 21:18–22 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas padarė kitą dieną, keliaudamas iš Betanijos atgal į šventyklą Jeruzalėje.

Lapai ant figmedžio šakų paprastai rodo, kad medis duoda vaisių. Pavasarį (kada Gelbėtojas ir sustojo prie to bevaisio figmedžio) figmedžiai dažniausia duoda ankstyvųjų figų. Jei neduodavo vaisių tuo metu, tai reiškė, kad jie tais metais vaisių iš viso neduos. Pasakojime aprašomas medis atrodė kaip duodantis vaisius medis, bet ant jo nebuvo jokio vaisiaus.

Galbūt viena iš priežasčių, kodėl Gelbėtojas pasmerkė tą figmedį, buvo siekis pamokyti mokinius apie veidmainystę ir korumpuotus religinius žydų vadovus. Daugelis šių vadovų atrodė kaip Dievo pasekėjai, bet iš tiesų nedavė jokių teisumo vaisių, ar darbų. Jie buvo veidmainiai.

„Žodis *veidmainis* graikų kalboje reiškia „aktorius“, žmogus, kuris apsimeta, pervertina savo vaidmenį arba savo veiksmais yra apgaulingai nepastovus. Viešpats smerkė [tuos, kurie apgaulingai] išoriškai atrodė [besilaikantys įsakymų,] o viduje buvo pasipūtę ir nenuoširdūs“ (New Testament Student Manual [Church Educational System manual, 2014], 68).

Mato 21:23–27 skaitome, kad keli tokie žydų vadovai prisiartinio prie Gelbėtojo šventykloje ir ėmė klausinėti, koku įgaliojimu Jis taip triumfiškai įžengė į Jeruzalę ir išvalė šventyklą. Gelbėtojas atsakė jiems paklausdamas, ar Jono Krikštytojo krikštas (arba jo tarnystė) buvo iš Dievo ar iš žmonių. Tie vadovai nenorėjo atsakyti į Gelbėtojo klausimą bijodami arba patys save pasmerkti, arba supykdyti žmones, kurie priėmė Joną kaip pranašą. Gelbėtojas pasakė, kad neatsakys į jų klausimą, jeigu jie neatsako į Jo klausimą, ir tada pasakė tris palyginimus, iliustruojančius nedorų žydų vadovų elgesį.

Pirmasis palyginimas apibūdina, kaip skirtingai du sūnūs atsakė savo tėvui. Perskaitykite Mato 21:28–30 ir išsiaiškinkite, kuris iš sūnų buvo panašesnis į tą figmedį ir į žydų vadovus.

Perskaitykite Mato 21:31–32 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas tuo palyginimu mokė nedorus žydų vadovus. (Gali būti pravartu žinoti, kad *muitininkai* buvo mokesčių rinkėjai, o *ištivirkėlės* – prostitutės. Žydų vadovai į abi šias žmonių grupes žiūrėjo iš aukšto, nes laikė juos nusidėjėliais.)

Kodėl Jonu Krikštytoju patikėję muitininkai ir ištivirkėlės buvo panašūs į pirmąjį sūnų iš palyginimo?

Iš šio palyginimo sužinome, kad **norėdami įeiti į Dievo karalystę, turime paklusti mūsų Dangiškajam Tėvui ir atgailauti dėl savo nuodėmių, užuot vien sakę ar apsimetinėję, kad Jam paklustame.**

2. Perskaitykite toliau pateiktus pavyzdžius, savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į du klausimus.

Vaikinas dažnai sako tėvams, kad eina į renginius Bažnyčioje, tačiau iš tikrųjų eina į draugo namus. Būdamas tarp Bažnyčios vadovų ir mokytojų jis kalba ir elgiasi taip, tarsi laikytųsi Dangiškojo Tėvo įsakymų, bet būdamas kitur jis sąmoningai laužo daugelį įsakymų.

Mergina su draugėmis apkalbinėja kelias kitas mokyklos merginas, bet būdama kartu su jomis apsimeta drauge. Ji reguliariai lanko bažnyčią ir priima sakramentą, bet per susirinkimus draugėms dažnai siuntinėja žinutes, kuriose kritikuoja aplinkinius.

- a. Ką galėtumėte pasakyti šiems jaunuoliams, kad padėtumėte jiems pasikeisti?
- b. Kaip, neskaitant šių pavyzdžių, dar galime būti gundomi apsimetinėti, kad esame paklusnūs Dangiškajam Tėvui?

Toliau studijuodami Mato 21 skyrių išsiaiškinkite, kaip galite išvengti panašumo į tą jokių vaisių neduodantį figmedį.

Mato 21:33–22:14

Jėzus moko palyginimų apie piktadarius ūkininkus ir karaliaus sūnaus vestuves

Perskaitykite Mato 21:33–41 ir užpildykite toliau esančią lentelę, įrašydami joje, ką, jūsų manymu, reiškia paskutiniai trys simboliai. Gali būti pravartu žinoti, kad šiame palyginime *ūkininkai* reiškia prižiūrėtojus ir sargus, atsakingus už vynuogyno derlių. (Kai baigsite, savo atsakymus palyginkite su duotais pamokos pabaigoje.)

Palyginimas apie piktadarius ūkininkus (Mato 21:33–41)	
Simbolis	Prasmė
Šeimininkas	Dangiškasis Tėvas
Ūkininkai	
Tarnai	
Šeimininko sūnus	

3. Raštų studijavimo žurnale apibendrinkite, ką, jūsų manymu, Jėzus iliustravo šiuo palyginimu.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie šį Gelbėtojo palyginimą sakė:

„[Dievo] reikalai su žmonėmis nuo Adomo sukūrimo iki Žmogaus Sūnaus antrojo atėjimo apibendrinti *palyginime apie piktadarius ūkininkus*.

Pats Dievas yra šeimininkas, jo vynuogynas – tai žemė su visais jos gyventojais, o vynuogyne paskirti dirbti ūkininkai yra dvasiniai žmonių vadovai. Tie, kuriuos užmėtė akmenimis, primušė, persekiojo ir nužudė, yra pranašai ir regėtojai,

pasiųsti tarnauti tarp žmonių, o piktadarių ūkininkų raginimu iš vynuogyno išmestas ir užmuštas Sūnus ir Įpėdinis, be abejo, yra Jėzus“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:593–594).

Šiuo palyginimu Jėzus Kristus iliustravo faktą, kad bėgant amžiams kai kurie izraelitų vadovai atmetė Dievo pranašus ir kad Jis žinojo, jog tuometiniai žydų vadovai kėsinais į juos nužudyti.

Perskaitykite Mato 21:43 ir išsiaiškinkite, kam bus atiduota Dievo karalystė (t. y. Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir Evangelijos palaimos) po to, kai ją atmetė žydų vadovai.

Džozefo Smito Vertime, Mato 21:53 (Raštų rodyklėje), sakoma, kad „kitataučiai“ yra žmonės, kuriems bus atiduota Dievo karalystė. „Kartais [žodis *kitataučiai*] žymi žmones, kilusius ne iš Izraelio, kartais – žmones, kilusius ne iš Judo, o kartais – evangelijos nepažįstančias tautas, net jeigu jos turi kažkiek izraelitų kraujo“ (Raštų rodyklė, „kitataučiai“, scriptures.lds.org). Karalystės perdavimas kitataučiams prasidėjo, kai apaštalai pirmą kartą paskelbė Evangeliją kitataučiams po Gelbėtojo prisikėlimo. Jis toliau tęsiasi paskutinėmis dienomis Evangeliją sugrąžinus per pranašą Džozefą Smitą, gyvenusį kitataučių tautoje.

Būdami Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame tarp tų, kuriems atiduota Dievo karalystė. Taigi, anot Mato 21:43 užrašytų Gelbėtojo mokymų, **būdami Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai esame įpareigoti duoti teisumo vaisių.**

Su Evangelija susijusių potyrių užrašymas

Svarbių su Evangelija susijusių potyrių užrašymas gali padėti jums aiškiau suprasti Evangelijos doktrinas ir principus. Atsimindami ir užrašydami tokius potyrius galite būti Šventosios Dvasios vedami geriau suprasti tai, ką užrašinėjate, ir įgyti stipresnį liudijimą apie visa tai.

4. Raštų studijavimo žurnale nupieškite vaisius vedantį figmedį. Kiekvieną vaisių pavadinkite užrašydami šalia kokį nors dorą dalyką, kurį turėtume daryti kaip Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Apgalvokite, kodėl mums svarbu duoti tokios rūšies vaisių. Tada aprašykite atvejį iš savo patirties, kai matėte Bažnyčios narį nuoširdžiai duodantį vieną tokių dorų vaisių.

Mato 21:45–46 užrašyta, kad vyriausieji kunigai ir fariziejai supyko supratę, jog tie piktadariai ūkininkai palyginime reiškia juos pačius. Tačiau jie vengė užsipulti Gelbėtoją, nes baiminosi žmonių reakcijos.

Mato 22:1–10 skaitome, kad Jėzus Kristus pasakė palyginimą, kuriame Evangelijos palaimas palygino su pokyliu, kurį karalius iškelė savo sūnui. Žmonės, kurie pirmiausia buvo pakviesti į pokylį (ir simbolizavo daugelį žydų, įskaitant vadovus), atsisakė atvykti. Tie, kurie buvo pakviesti vėliau (ir simbolizavo kitataučius), pasirinko atvykti ir mėgautis pokyliu.

Perskaitykite Mato 22:11–14 ir išsiaiškinkite, kas įvyko per vestuvių pokylį.

Kodėl tas svečias buvo išvytas iš pokylio?

Karalius pasielgė pagal seną paprotį savo svečiams duodamas švarius ir per vestuves tinkamus dėvėti drabužius. Tačiau tas žmogus nusprendė nedėvėti karaliaus duoto drabužio. Raštuose švarūs drabužiai ir apdarai dažnai simbolizuoja per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą apvalytą žmonių teisumą ir tyrumą (žr. 3 Nefio 27:19).

Džozefo Smito Vertimo Mato 22 skyriaus 14 eilutė papildo, kad ne visi pokylyje dėvės vestuvių drabužius. Kitaip sakant, ne visi, kurie pripažįsta Gelbėtoją ir priima pakvietimą prisijungti prie karalystės, bus pasiruošę ir verti amžinai gyventi su Juo ir Dangiškuoju Tėvu. Šį palyginimą galima pritaikyti žmonėms, kurie dar neprisijungė prie Bažnyčios – Dievo karalystės žemėje, – ir žmonėms, kurie prisijungė prie Bažnyčios, bet nepakankamai gerai pasiruošę amžinajam gyvenimui su Dievu.

Apmąstykite, ką šiuo metu darote, kad priimtumėte Dangiškojo Tėvo pakvietimą gauti visas Evangelijos palaimas. Pritaikydami tai, ko išmokote šioje pamokoje, galite geriau pasiruošti gauti visas tas palaimas.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 21:17–22:14 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Lentelės „Palyginimas apie piktadarius ūkininkus“ atsakymai: ūkininkai simbolizuoja sugedusius izraelitų vadovus, tarnai simbolizuoja Dievo pranašus, o šeimininko sūnus – Jėzų Kristų.

Mato 22:15–46

Įvadas

Jėzui toliau mokant šventykloje, fariziejai ir sadukiejai, mėgindami sugauti Jį kalboje, uždavė Jam sunkius klausimus. Jis sėkmingai atsakė į tuos klausimus ir liepė jiems paklusti šalies įstatymams ir laikytis dviejų didžiųjų įsakymų.

Mato 22:15–22

Fariziejai mėgina sugauti Gelbėtoją kalboje klausdami Jo, ar reikia mokėti mokesčius

Kokių žinote svarbių įstatymų, kuriuos valdžia įvedė mūsų visuomenėje? Kodėl, jūsų manymu, jie yra svarbūs? _____

Studijuodami Mato 22:15–22 išsiaiškinkite, ko Jėzus Kristus mokė apie paklusnumą šalies įstatymams.

Atsiminkite, kad paskutinę Savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas mokė Jeruzalės šventykloje. Perskaitykite Mato 22:15 ir išsiaiškinkite, ką fariziejai mėgino padaryti Gelbėtojui. „Sugauti kalboje“ reiškia, kad fariziejai mėgino apgaule priversti Gelbėtoją pasakyti ką nors, kas Jį sukompromituotų.

Perskaitykite Mato 22:16–17 ir išsiaiškinkite, kaip fariziejai mėgino sugauti Gelbėtoją kalboje. Gali būti pravartu žinoti, kad ciesorius buvo Romos imperijos imperatorius Cezaris, tuo metu valdęs Izraelį.

Šis fariziejų Jėzui užduotas klausimas buvo potencialios pinklės, nes jeigu Jis būtų pasakęs, kad reikia mokėti mokesčius Romos imperijai, žydai būtų galėję laikyti Jį Romos šalininku ir nelojaliu savo tautai. Jei Gelbėtojas jiems būtų pasakęs, kad mokesčių mokėti nereikia, fariziejai būtų galėję Jį apkaltinti išdavyste ir pranešti apie Jį Romos valdžiai.

Perskaitykite Mato 22:18–21 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas atsakė į tą fariziejų klausimą.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kodėl, jūsų manymu, Gelbėtojas tobulai atsakė į fariziejų klausimą?

Frazė „atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“ 21 eilutėje reiškia, kad esame įpareigoti paklusti civiliniams įstatymams, tokiems kaip įstatymas mokėti mokesčius.

Iš tų eilučių sužinome šią tiesą: **Viešpats tikisi, kad būsime geri piliečiai ir paklusime šalies įstatymams.**

Romėniška moneta su Cezario atvaizdu

Kodėl mums, Jėzaus Kristaus mokiniams, svarbu būti gerais piliečiais ir paklusti šalies įstatymams? (Žr. Tikėjimo Teiginių 1:12.) Kodėl Viešpats tikisi, kad būsimieji geri piliečiai bei geri Bažnyčios nariai ir paklusime savo šalies ir Jo įstatymams?

Perskaitykite Mato 22:22 ir išsiaiškinkite, kaip fariziejai reagavo į tokį Gelbėtojo atsakymą.

Mato 22:23–34

Gelbėtojas moko sadukiejus apie santuoką ir prikėlimą

Gelbėtojui mokant šventykloje, sadukiejai kartu su fariziejais taip pat mėgino pagauti Jį žodžiuose. Perskaitykite Mato 22:23–28 ir išsiaiškinkite, kaip sadukiejai mėgino sugauti Gelbėtoją kalboje. Atkreipkite dėmesį – sadukiejai tikėjo, kad jokio prikėlimo nebus (žr. 23 eilutę).

Kaip apibendrintumėte sadukiejų Gelbėtojui duotą klausimą?

Sadukiejai sąmoningai neteisingai pritaikė Senojo Testamento paprotį, sukurtą tam, kad būtų pasirūpinama našlėmis (žr. Pakartoto Įstatymo 25:5–6). Jie pamėgino perdėti šio papročio svarbą, kad priverstų žmones abejoti prikėlimo doktrina.

Perskaitykite Mato 22:29–30 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas atsakė į tą sadukiejų klausimą. Atkreipkite dėmesį, kas, pasak Jėzaus, nebegali įvykti po prikėlimo.

Remdamasis išgelbėjimo plano kontekstu vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo taip paaiškino Mato 22:29–30:

„[Jėzus Kristus] ne *neigia*, o *riboja* vyraujančią idėją, kad danguje bus vedama ir tekama. Jis sako, kad „jiems“ (sadukiejams) ir „jiems“ („šio pasaulio vaikams“) šeimos vienetas per prikėlimą nei tęsiasi, nei tęsis. [...]

„Todėl kai jie [tie, kurie negyvens, negyvena ar negali gyventi pagal amžinosios santuokos įstatymą] nebe pasaulyje, jie nei veda nei tekinamos.“

Tai yra, danguje nei veda, nei teka tie, kuriems Jėzus taip pasakė, tie, kurie net netiki prikėlimu, jau nekalbant apie visas kitas gelbstinčias tiesas, kurie yra nedorėliai ir bedieviai, gyvenantys pagal pasaulį, didelė daugybė neatgailaujančios žmonijos. Visi jie negaus atlygio pilnatvės ateinančiame gyvenime“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:606).

Viešpats daug svarbių tiesų apie amžinąją santuoką apreiškė pranašui Džozefui Smitui. Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 132:15–17 ir išsiaiškinkite, ką šiose eilutėse Viešpats atskleidė pranašui Džozefui Smitui apie santuoką.

Kas, pasak Viešpaties, „nei ves, nei bus tekinamos“ (DS 132:16) po prikėlimo?

Tuoktis „ne pagal mane ar mano žodį“ (DS 132:15) reiškia, kad žmogus nebuvo užantspauduotas su savo sutuoktine šventykloje kunigystės įgaliojimu.

Iš Mato 22:30 ir Doktrinos ir Sandorų 132:15–17 sužinome, kad **tie, kurie nėra kunigystės įgaliojimu užantspauduojami su savo sutuoktiniais mirtingajame gyvenime arba per vikarines apeigas šventykloje, nebus susituokę ateinančiame pasaulyje.**

Perskaitykite Mato 22:31–33 ir išsiaiškinkite, kokių kitų tiesų apie prikėlimą Gelbėtojas mokė sadukiejus. Galite pasižymėti 32 eilutėje Gelbėtojo pasakytus žodžius, kuriais duodama suprasti, kad prikėlimas yra realus.

Kaip žmonės reagavo išgirdę Gelbėtoją mokant šių doktrinų?

Mato 22:34–40

Gelbėtojas moko apie du didžius įsakymus

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite tiek Dievo įsakymų, kiek pajėgsite atsiminti per vieną minutę.

Kai kurie žydų rabinai tikėjo, kad Mozės įstatyme yra 613 įstatymų arba įsakymų. Perskaitykite Mato 22:34–36 ir išsiaiškinkite, ko apie tuos įsakymus vienas fariziejų paklausė Jėzaus. Galite pasižymėti šį klausimą Raštuose.

Nežiūrėdami į Gelbėtojo atsakymą apibrėžkite vieną Raštų studijavimo žurnale savo užrašytą įsakymą, kuris, jūsų manymu, yra didžiausias, arba pats svarbiausias.

Perskaitykite Mato 22:37–40 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas atsakė į tą fariziejaus klausimą. (Mato 22:36–39 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Šią ištrauką galite išskirtinai pasižymėti, kad būtų lengviau ją surasti ateityje.)

Viešpaties paliepiamas „mylėti savo artimą“ nurodo, kaip turime elgtis su kitais.

Kodėl, jūsų manymu, šie du įsakymai laikomi didžiausiais įsakymais?

Frazė „šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai“ (Mato 22:40) reiškia, kad visi per Mozės įstatymą ir kitus Senojo Testamento pranašus Dievo apreikšti įsakymai buvo sukurti, kad padėtų žmonėms mylėti Dievą ir savo artimą, arba ir vieną, ir kitą.

Iš tų eilučių sužinome šį principą: **Jei iš tikrųjų mylime Dievą ir mylime savo artimą kaip save patį, stengsimės laikytis visų Dievo įsakymų.**

Peržiūrėkite Raštų studijavimo žurnale užrašytus įsakymus. Šalia įsakymų, parodančių meilę Dievui, nupieškite žvaigždutę, o šalia įsakymų, parodančių meilę savo artimui – kvadratuką. (Kai kuriuos įsakymus galima pažymėti ir žvaigždute, ir kvadratuku.)

Apmąstykite atvejį iš savo patirties, kai pasirinkote paklusti kokiam nors įsakymui, nes norėjote parodyti meilę Dievui arba kitam žmogui.

Prisiminkite įsakymą, kurio galėtumėte laikytis ištikimiau, ir taip parodyti meilę Dangiškajam Tėvui arba kitam žmogui. Užsibrėžkite tikslą ištikimiau paklusti tam įsakymui.

Raštų įvaldymo ištrauka – Mato 22:36–39

Turėtumėte pajėgti suprasti kiekvienos Raštų įvaldymo ištraukos kontekstą, atpažinti doktriną ar principą ir žinoti, kaip pritaikyti tą tiesą gyvenime. (Ieškodami studijavimo šaltinių, svetainėje LDS.org galite peržiūrėti esamus Raštų įvaldymo šaltinius.)

Mato 22:36–39 kontekstas siejasi su Jėzaus Kristaus reakcija į fariziejų, paklaususių, kuris įsakymas yra didžiausias. Šioje ištraukoje mokoma doktrinos, arba principo,

kad du didžiausi įsakymai yra mylėti Dievą ir mylėti savo artimą. Atkreipkite dėmesį, kad 37 eilutėje liepiama mylėti „Viešpatį, savo Dievą, visa *širdimi*, visa *siela* ir visu *protu*“ (kursyvas pridėtas). Kad pritaikytumėte šią Raštų įvaldymo ištrauką, apmąstykite tokius klausimus: Kaip galite meilę Dievui parodyti visa širdimi, siela ir protu? Kaip galite parodyti meilę Dievo vaikams?

3. Apmąstykite, ką reiškia mylėti Dievą visa širdimi. Tada apmąstykite, ką reiškia mylėti Jį visa siela. O tada apsvaistykite, kaip galite mylėti Jį visu protu. Užrašykite savo mintis, kylančias apmąstant šiuos tris klausimus, Raštų studijavimo žurnale.

Mato 22:41–46

Jėzus paklausia fariziejų, ką jie mano apie Kristų

Sėkmingai atsakęs į fariziejų ir sadukiejų klausimus, Gelbėtojas fariziejų kai ko paklausė. Perskaitykite Mato 22:41–42 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas paklausė fariziejų.

Kokius klausimus, anot šių eilučių, Jėzus Kristus uždavė fariziejams? Kaip fariziejai atsakė?

Dauguma žydų žinojo, kad Kristus, arba Mesijas, turėtų būti karaliaus Dovydo palikuonis. Fariziejai tikėjo, kad Mesijas bus karūnuotas Izraelio karalius ir padės žydams sumušti Romą ir įgyti laisvę, kaip anksčiau padarė karalius Dovydas. Mato 22:43–46 skaitome, kad Jėzus mokė fariziejus, jog, anot jų pačių Raštų, Kristus yra daugiau nei vien Dovydo sūnus – Jis taip pat yra Dievo Sūnus. Tai aiškindamas fariziejams Jėzus pacitavo Psalmyno 110:1 (žr. Mato 22:44).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis paaiškino: „Ar begali būti klausimų dėl to, kaip Jėzus aiškina tos psalmės žodžius? Jis sako, kad jie reiškia: „Tėvas tarė Sūnui, Elohimas tarė Jehovai: „Sėskis mano dešinėje po savo mirtingosios tarnystės; tada aš pakelsiu tave į amžinąją šlovę ir išaukštinsiu su manimi, kur tu toliau sėdėsi mano dešinėje per amžius.“ Ar yra ko stebėtis, kad šis įkvėptas pasakojimas baigiamas žodžiais: „Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nė žodžio, nei kas nors drįso nuo tos dienos jį klausinėti“ (Mato 22:41–46)“ (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 102).

4. Apmąstykite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus: Ką jūs manote apie Kristų? Kieno Jis Sūnus? Savo mintis užrašykite Raštų studijavimo žurnale.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 22:15–26 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

6 DALIS. 1 DIENA

Mato 23

Įvadas

Paskutinę Savo mirtingosios tarnystės savaitę Gelbėtojas pasmerkė Rašto žinovų ir fariziejų veidmainystę ir sielvartavo, kad Jeruzalės gyventojai nenori priimti Jo meilės ir apsaugos.

Mato 23:1–12

Gelbėtojas pasmerkia Rašto žinovų ir fariziejų veidmainystę

Apsvarstykite, kuo jūsų Raštų komplektas skiriasi nuo Raštų komplektų, kuriuos turi jūsų šeimos nariai, apylinkės nariai ar draugai. Kas turi didžiausią komplektą? Kieno Raštuose daugiausia pažymėjimų ir pastabų? Kas turi gražiausius Raštus?

Kaip reaguotumėte, jei kas nors pareikštų, kad turintis didžiausią ir gražiausią Raštų komplektą, kuriame daugiausia pažymėjimų bei pastabų, yra pats teisiausias žmogus? _____

Kodėl tai būtų neveiksmingas būdas nustatyti žmogaus teisumą?

Jei teismus būtų nustatomas pagal žmogaus ar jo daiktų išorę, kai kurie žmonės imtų elgtis veidmainiškai. „Žodis [veidmainis] paprastai reiškia žmogų, kuris apsimeta esąs religingas, nors toks nėra“ (Bible Dictionary, „Hypocrite“). Jis taip pat gali reikšti žmogų, kuris apsimeta nesąs religingas, kai iš tiesų toks yra.

Savo paskutiniame viešame pamokyme, pasakytame paskutinę mirtingosios tarnystės savaitę Jeruzalės šventykloje, Gelbėtojas pasmerkė Rašto žinovų ir fariziejų veidmainystę.

Studijuodami Mato 23 skyrių, ieškokite tiesų, padėsiančių jums žinoti, kaip elgtis matant kitus elgiantis veidmainiškai ir kaip įveikti veidmainystę savo pačių gyvenime.

Perskaitykite Mato 23:1–7 ir išsiaiškinkite, kodėl, pasak Gelbėtojo, Rašto žinovai ir fariziejai elgiasi veidmainiškai. Frazė „sėdi Mozės krasėje“ (žr. 2 eilutę) reiškia, kad Rašto žinovai ir fariziejai prisiėmė pareigas mokyti doktrinos ir aiškinti bei taikyti įstatymus. Rašto aiškintojai buvo Mozės įstatymą išstudijavę teisininkai, o fariziejai buvo religijos mokytojai.

Pagal žodinę tradiciją, norėdami parodyti, kad jų protai ir širdys nuolat atsidavę Dievo įsakymui, žydai nešiodavo filakterijus, dar vadinamus *tefiliniais* – mažas odines dėžutes, dirželiais pritvirtintas prie kaktos ir kairės rankos. Filakterijų viduje būdavo maži pergamento ritinėliai su Senojo Testamento teksto ištraukomis. Žydai filakterijus ryšėdavo, kad nepamirštų laikytis Dievo įsakymų (žr. Išėjimo 13:5–10, 14–16; Pakartoto įstatymo 6:4–9; 11:13–21). Viešpats nesmerkė filakterijus ryšėjusių žmonių, tačiau smerkė tuos, kurie juos ryšėjo veidmainiškai arba juos pasiplatindavo, kad kiti pastebėtų, jog jie juos nešioja.

Supraskite Raštų kontekstą

Mokydami apie Naujojo Testamento laikų kultūrą ir papročius, galime geriau suprasti Raštus. Raštų kontekstas apima Raštų ištraukoje aprašyto įvykio aplinkybes. Suprasdami kontekstą pasiruošite suvokti įkvėptų Raštų autorių pranešimus. Taip pat tai padės jums mintimis, kiek įmanoma, įžengti į kiekvieno tokio autoriaus pasaulį ir pamatyti aprašytus įvykius taip, kaip juos matė autorius.

Galite pasižymėti frazę iš Mato 23:5, kurioje paaiškinama, kodėl Rašto žinovai ir fariziejai padidindavo savo filakterijus ir „apsiaustų spurgus“.

Ką, pagal Mato 23:3, Viešpats Savo apaštalams patarė dėl veidmainystės?

Iš šio patarimo sužinome tokią tiesą: **Galime pasirinkti nuoširdžiai paklusti Dievo įsakymams netgi matydami, jog kiti elgiasi veidmainiškai.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kodėl mums svarbu pasirinkti nuoširdžiai paklusti Dievo įsakymams net matant, jog kiti elgiasi veidmainiškai?

Perskaitykite Mato 23:8–10 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas patarė žmonėms.

Gelbėtojas pavartojo frazę „jūs visi esate broliai“ (8 eilutė), kad pamokytų žmones nelaikyti savęs geresniais už kitus, nes visi yra Dievo vaikai ir lygūs Jo požiūriu.

Rašto žinovai ir fariziejai manė, kad postas ir statusas padarys juos didžius.

Perskaitykite Mato 23:11–12 ir išsiaiškinkite, ką, pasak Gelbėtojo, Jis laikys didžiu Dievo karalystėje. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinote iš 11 eilutės.

Kaip užrašyta šiose eilutėse, Gelbėtojas žmones mokė tokio principo: **Jei siekiame save išaukštinti daugiau nei kitus, būsime pažeminti.**

Jėzus taip pat žmones mokė, kad, **jei būsime nuolankūs ir tarnausime kitiems, Viešpats mus išaukštins**. Žodžiai „bus išaukštintas“ (Mato 23:12) reiškia, kad Viešpats mus pakylės, padės tapti panašesniems į Jį ir suteiks mums išaukštinimą celestialinėje karalystėje.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl mums reikia tarnauti kitiems, kad Viešpats mus pakylėtų ir padėtų tapti panašesniems į Jį?
- b. Kaip nuolankumas gali mums padėti įveikti veidmainystę?

Apmąstykite, kokius gerus darbus darote mokykloje, namuose ir bažnyčioje. Atsižvelgdami į savo gerų darbų motyvus ir pastangas išlikti nuolankiems apsvarstykite, kur esate tokiame kontinuumo:

Užsibrėžkite tikslą kasdien tarnauti kitiems ir prisiminti, kad visi esame Dangiškojo Tėvo vaikai.

Mato 23:13–36

Jėzus Kristus paskelbia, kad Rašto žinovų ir fariziejų laukia vargas

Įsivaizduokite, kad yra trys puodeliai, ir galite rinktis, iš kurio atsigerti. Vieno puodelio purvina išorė, kito vidus, o trečias švarus. Kodėl pasirinktumėte gerti iš visiškai švaraus puodelio, o ne iš šiek tiek purvino? Studijuodami Mato 23:13–36 apsvarstykite, kaip tuos tris puodelius galite palyginti su tuo, ką pasakė Jėzus.

Iš Mato 23:13–36 sužinome, kad Gelbėtojas Rašto žinovus ir fariziejus smerkė už veidmainiškumą. Peržiūrėkite šias eilutes ir suskaičiuokite, kiek kartų Gelbėtojas paminėjo žodį *vargas*, kreipdamasis į Rašto žinovus ir fariziejus. Šiose eilutėse galite pasižymėti visas vietas, kuriose yra žodis *vargas*. *Vargas* čia reiškia bėdą, nelaimę ir sielvartą.

3. Perskaite toliau nurodytas Raštų ištraukas, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos du klausimus:

- Mato 23:23–24
- Mato 23:25–26
- Mato 23:27–28

- Mato 23:29–36
- a. Koks Rašto žinovų ir fariziejų elgesys atskleidžia jų veidmainiškumą?
- b. Kokių žinote tokio veidmainiškumo pavyzdžių mūsų laikais?

Perskaitykite Mato 23:26 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas liepė fariziejams daryti, kad įveiktų savo veidmainiškumą. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinate.

Iš tos eilutės sužinome, kad **mūsų pastangos tapti dvasiškai švarems paveiks ir mūsų veiksmus.**

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ką turime daryti, kad būtume dvasiškai švarūs?
- b. Kaip pastangos būti dvasiškai švarems padeda mums įveikti veidmainystę?

Prisiminkite tris puodelius iš šios pamokos dalies pradžios ir apsvarstykite, kuris puodelis geriausiai simbolizuoja jūsų dabartinę dvasinę būklę. Užsibrėžkite tikslą, padėsiantį jums būti visiškai švarems dvasiškai.

Džozefo Smito Vertime duodami paaiškinimai padeda mums geriau suprasti Mato 23:23–35:

- Atrodė, kad Rašto žinovai ir fariziejai vengia „nusidėti net mažiausia nuodėme“, nors iš tikrųjų pažeidinėjo „visą Įsakymą“ (Džozefo Smito Vertimo, Mato 23:21).
- Rašto žinovai ir fariziejai „liudijo prieš [savo] tėvus, nors [patys darė] tokias pat nedorybes“ (Džozefo Smito Vertimo, Mato 23:34).
- Jų tėvai nusidėjo nežinodami, o Rašto žinovai ir fariziejai sąmoningai darė nuodėmes ir turės atsakyti už savo prasižengimus (žr. Džozefo Smito Vertimo, Mato 23:35).

Iš Mato 23:29–33 sužinome, kad Jėzus smerkė dvasinius žydų vadovus dėl to, kad jie priėmė senuosius pranašus, bet atmetė tuo metu gyvenusius. Kaip buvo Jėzaus dienomis, taip ir dabartiniais laikais turime būti atsargūs, kad neimtume gerbti tik ankstesniųjų pranašų ir neatmestume dabar esančiųjų.

Mato 23:37–39

Gelbėtojas sielvartauja, kad Jeruzalės gyventojai nenori ateiti pas Jį

Kaip višta saugo savo viščiukus?

Iškylus pavojui, višta surenka savo viščiukus po sparnais, kad juos apsaugotų. Višta myli savo viščiukus ir juos saugodama galėtų paaukoti gyvybę.

Perskaitykite Mato 23:37–39 ir išsiaiškinkite, kodėl Gelbėtojas palygino Save su višta.

Kaip Jeruzalės gyventojai reagavo į Jėzaus pastangas juos surinkti?

Galite pasižymėti frazę „jūsų namai bus jums palikti tušti“ (38 eilutė). Šiame kontekste *tušti* reiškia apleisti ar negyvenami. Kadangi žmonės nenorėjo, kad Gelbėtojas juos surinktų, jie liko neapsaugoti. Viena iš kitų šios frazės reikšmių gali būti susijusi su žmonių dvasingumo būkle Jėzaus laikais bei ateityje įvyksiančiu Jeruzalės sunaikinimu. Ji taip pat gali reikšti šventyklą ir šventyklos palaimų praradimą.

Remdamiesi tuo, ko Jėzus mokė apie vištą ir viščiukus, atsakykite, ką galime įgyti, jei leisimės Gelbėtojo surenkami? Į šį klausimą atsakykite užbaigdami rašyti tokį teiginį: **Jei norėsime, kad Gelbėtojas mus surinktų,** _____.

Šiame prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginyje pažymėkite nurodymus, koku būdu galime parodyti Gelbėtojui, kad norime, jog Jis mus surinktų:

„Daugiau nei sykį Jis sakė, kad surinks mus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais. Jis sako, kad turime pasirinkti ateiti pas Jį būdami romūs ir turėdami pakankamai tikėjimo Juo, kad atgailautume „visa širdimi“ [3 Nefio 10:6].

Vienas iš būdų, kaip galime tai padaryti, tai kartu su šventaisiais rinktis Jo Bažnyčioje. Eikite į susirinkimus, net kai tai atrodo sunku. Jei būsite pasiryžę, Jis padės jums rasti stiprybės tai daryti“ („Viešpaties stiprybėje“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Nuspręskite, ką darysite, kad visada rinktumėtės prie Gelbėtojo, kad Jis ir toliau galėtų jumis rūpintis ir jus saugoti.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 23 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Džozefas Smitas – Mato; Mato 24 skyrius

Įvadas

Jėzus Kristus išpranašavo Jeruzalės ir šventyklos sunaikinimą. Jis taip pat apreiškė Savo antrojo atėjimo ženklus ir nurodė ištikimiesiems budėti ir pasiruošti tai dienai.

Džozefo Smito – Mato 1:1–20

Jėzus Kristus pranašauja apie Jeruzalės ir šventyklos sunaikinimą

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną ar daugiau savo klausimų dėl antrojo Jėzaus Kristaus atėjimo. Šiandien studijuodami Džozefo Smito – Mato ieškokite atsakymų į tuos užsirašytus klausimus.

Džozefo Smito – Mato yra Džozefo Smito Vertimo Mato 23:39–24:56. Ši medžiaga yra Brangiajame Perle po Abraomo knygos.

Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:4 ir išsiaiškinkite, kokius du klausimus Jėzui uždavė mokiniai. Galite pasižymėti šiuos klausimus Raštuose.

Džozefo Smito – Mato 1:5–20 aprašyta, kaip Jėzus atsakė į pirmąjį klausimą – dėl laiko, kada Jeruzalė ir šventykla bus sunaikintos. 21–37 eilutėse Jis atsako į antrąjį klausimą – dėl Jo antrojo atėjimo ženklų ir nedorėlių sunaikinimo.

Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:5–12 ir išsiaiškinkite su Jeruzalės sunaikinimu susijusius ženklus.

Nors Jėzus įspėjo, kad šiuo tarpsniu Jo mokiniai turės kentėti, taip pat Jis pažadėjo kai ką svarbaus – **jei išliksime tvirti ir nenugalėti, būsime išgelbėti**. Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti šią tiesą 11 eilutėje.

Išlikti tvirtiems reiškia nesileisti įveikiamiems pagundų ir blogio. Raštuose žodis *tvirtas* kartais poruojamas su žodžiu *nepajudinamas* (pavyzdžiui, Mozijo 5:15).

Vaikinų ir Merginų organizacijų visuotinės prezidentūros paaikškino frazės „tvirtas ir nepajudinamas“ prasmę. „Ką reiškia būti tvirtam ir nepajudinamam? Būti tvirtam reiškia būti ryžtingai nusistačiusiam ir nelinkusiam keistis, būti karštai tikinčiam ir ryžtingam, lojaliam ir

ištikimam. Panašiai ir būti nepajudinamam reiškia būti nepalenkiamam ir nesikeičiančiam ar nenukrypstančiam nuo tikslo. Būti tvirtam ir nepajudinamam Jėzaus Kristaus Evangelijoje reiškia įsipareigoti sekti paskui Jį ir visuomet būti dosniam gerų darbų" ("Steadfast and Immovable," *New Era*, Jan. 2008, 8).

Toliau cituojamas vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškinimas. Pasižymėkite jo įvardintas žmogaus, kuris „yra tvirtas ir nepajudinamas“, savybes. (Galite jo pavartotus žodžius užsirašyti paraštėje šalia žodžio *tvirtas* Džozefo Smito – Mato 1 skyriaus 11 eilutėje.)

„Žodis „tvirtas“ reiškia stiprus, kietas, pastovus, atstangus ir nenukrypstantis (žr. *Dabartinės lietuvių kalbos žodyną*, „Tvirtas“). [...] Tvirtas ir nepajudinamas žmogus yra stiprus, pastovus ir nenukrypstantis nuo savo pradinio tikslo ir misijos" ("Steadfast and Immovable, Always Abounding in Good Works," *New Era*, Jan. 2008, 2).

Žodis *išgelbėtas* Džozefo Smito – Mato 1 skyriaus 11 eilutėje nereiškia, kad būsime apsaugoti nuo gyvenimo sunkumų.

Perskaitykite šį pranašo Džozefo Smito teiginį ir pasižymėkite, ką reiškia būti išgelbėtam: „Neteisinga manyti, kad šventieji išvengs visų teismų, o nelabieji kentės; nes kiekvienas kūnas turi kentėti, ir teisieji sunkiai beišsigelbės [žr. DS 63:34]; [...] daugelis teisiųjų kris nuo ligų, maro ir kitų priežasčių dėl kūno silpnumo, tačiau bus išgelbėti Dievo karalystėje" (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], 243).

Iš Džozefo Smito – Mato 1:13–20 sužinome, kad Jėzus perspėjo mokinius būti pasiruošusius bėgti į kalnus ir negrižti namo, nes Jeruzalė bus užpulta ir sunaikinta. Jis pranašavo, kad tų dienų suspaudimas bus didžiausias, kokį yra patyręs Izraelis.

70-aisiais metais po Kristaus gim., praėjus maždaug 40 metų po to, kai Jėzus pasakė šiuos žodžius, romėnai apgulė Jeruzalę ir nužudė daugiau kaip milijoną žydų, o beveik 100 000 paėmė į nelaisvę. Šventykla buvo sunaikinta ir neliko akmens ant akmens, kaip ir išpranašavo Gelbėtojas (žr. Džozefo Smito – Mato 1:3). Tačiau įsiklausiusieji į Jėzaus perspėjimą saugiai pabėgo į miestelį Pelą už 80 kilometrų nuo Jeruzalės (žr. Biblijos žodyną PDS išleistoje Biblijoje anglų k., „Pella“).

Kaip šis žydų istorijos atvejis iliustruoja, kad tvirtai laikytis Gelbėtojo žodžių yra labai svarbu? _____

Apsvarstykite, kodėl paklusti dabartiniams pranašams ir sekti paskui juos mūsų laikais yra taip pat svarbu, kaip žydams įsiklausyti į tą Jėzaus perspėjimą.

Džozefo Smito – Mato 1:21–37

Jėzus pranašauja apie Savo antrojo atėjimo ženklus

Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:21–23 ir išsiaiškinkite, kodėl Viešpatys apreiškė Savo antrojo atėjimo ženklus.

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas perspėjo dėl „netikrų kristų ir netikrų pranašų“ (Džozefo Smito – Mato 1:22). Šie žodžiai reiškia kiekvieną žmogų (tiek Bažnyčioje, tiek ne Bažnyčioje), kuris skelbiasi kalbąs Viešpaties vardu neturėdamas įgaliojimo arba skleidžia mokymus, prieštaraujančius dabartinių pranašų žodžiams. Frazė „išrinktieji pagal sadorą“ 22 eilutėje reiškia Jėzaus Kristaus Bažnyčios narius.

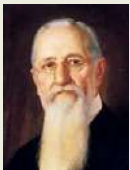
Apie tuos netikrus kristus ir netikrus pranašus skaitome, kad jie „suklaidins, jei įmanoma, net išrinktuosius“ (Džozefo Smito – Mato 1:22).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo dėl šių netikrų kristų ir pranašų taip perspėjo: „Šie netikri kristūs bus klaidingos pasaulio religinės sistemos, o netikri pranašai – šių sistemų mokytojai ir aiškintojai. Tokios gilios ir gudrios bus jų doktrinos, tokie didūs ir nuostabūs bus jų darbai [...], kad bus beveik suklaidinti net išrinktieji“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:647).

Ką galime daryti, kad mūsų nesuklaidintų net ir kai kurie Bažnyčios nariai?

Prezidentas Džozefas F. Smitas Bažnyčios narius taip perspėjo:

„Niekas negalime priimti kaip patikimo, išskyrus tai, kas ateina tiesiai per paskirtąjį kanalą, per įsteigtas kunigystės organizacijas, kurios yra tas Dievo paskirtas kanalas, per kurį pasauliui būtų atskleidžiamos Jo mintys ir valia.

[...] Vos tik žmonės ima ieškoti kurio nors kito šaltinio, jie papuola viliojančion Šėtono įtakon ir ima žengti taku į tarnystę velniui; jie nebeatpažįsta tikrosios tvarkos, pagal kurią galima mėgautis kunigystės palaimomis; jie žengia už Dievo karalystės ribų ir atsiduria pavojingoje žemėje. Kada tik pamatote žmogų, skelbiantį, kad jis gavo Bažnyčiai tiesioginį apreiškimą iš Viešpaties, ne per kunigystės tvarką ir kanalą, galite laikyti jį apsišaukėliu“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 42).

Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:24–26 ir išsiaiškinkite, kaip, pasak Gelbėtojo, Jis pasirodys per Savo antrąjį atėjimą.

Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:27–31 ir išsiaiškinkite prieš antrąjį atėjimą pasirodysiančius ženklus.

Užrašykite tuos ženklus: _____

Atkreipkite dėmesį, kad ne visi ženklai yra blogi. Anot 27 ir 31 eilučių, **prieš antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą bus surinkti Viešpaties išrinktieji, o Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje.**

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip ši pranašystė pildosi dabartiniais laikais. Taip pat užrašykite idėjas, kaip galite būti šios pranašystės išsipildymo dalimi.

Gelbėtojas įspėjo, kad paskutinėmis dienomis „netikri kristūs ir netikri pranašai“ stengsis suklaidinti „net išrinktuosius“ (Džozefo Smito – Mato 1:22). Perskaitykite Džozefo Smito – Mato 1:37 ir išsiaiškinkite, kaip galime išvengti suklaidinimo.

Raštuose, šalia Džozefo Smito – Mato 1:37, galite užrašyti tokį principą: **Jei krausimės Viešpaties žodį, nebūsime suklaidinti.**

Perskaitykite šį vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo pasakojimą. Pažymėkite šios istorijos dalis, kurios iliustruoja Džozefo Smito – Mato 1:37 dėstomą principą.

„Vienas iš mano puikių misionierių, su manimi tarnavęs tuomet, kai buvau misijos prezidentu Toronte [Kanadoje], po kelerių metų aplankė mane. Pasiteiravau jo: „Vyresnysis, kuo galiu padėti?“

Jis atsakė: „Prezidente, manau, kad prarandu savo liudijimą.“

Negalėjau tuo patikėti. Paklausiau jo, kaip tai įmanoma.

Jis tarė: „Pirmą kartą gyvenime paskaičiau antimormoniškos literatūros. Man iškilo keli klausimai, į kuriuos niekas neatsako. Aš sutrikęs, ir manau, kad prarandu savo liudijimą“ („When Shall These Things Be?“ *Ensign*, Dec. 1996, 60).

Ar esate patys patyrę kažką panašaus kaip šis buvęs misionierius, o gal pažįstate tai patyrusį žmogų? Ką patartumėte tokioje situacijoje esančiam žmogui? Kodėl?

Vyresnysis Balardas tęsė:

„Paklausiau jo, kokie tie klausimai, ir jis man pasakė. Tai buvo įprastos antimormoniškos temos, tačiau man reikėjo laiko surikti medžiagą, kad galėčiau prasmingai atsakyti. Taigi, susitarėme susitikti po 10 dienų ir pažadėjau tada atsakyti į visus jo klausimus. Jam išeinant, sustabdžiau jį.

„Vyresnysis, šiandien man uždavei kelis klausimus, – pasakiau. – O dabar paklausiu aš.“

„Taip, prezidente?“

„Prieš kiek laiko skaitei Mormono Knygą?“ – paklausiau aš.

Jis nuleido akis. Kurį laiką žiūrėjo į grindis. Tada pažvelgė į mane. „Jau senokai, prezidente“, – prisipažino jis.

„Ką gi, – pasakiau. – Davei man užduotį. Būtų teisinga, kad ir tu gautum užduotį. Noriu, kad pažadėtum, jog nuo šiandien iki mūsų kito susitikimo kasdien bent po valandą skaitysi Mormono Knygą.“ Jis sutiko.

Po dešimties dienų jis grįžo į mano biurą, aš buvau pasiruošęs. Išsitraukiau savo užrašus ir norėjau pradėti atsakinėti į jo klausimus, bet jis mane sustabdė.

„Prezidente, – tarė jis, – nebūtina to daryti.“ Tada paaiškino: „Žinau, kad Mormono Knyga yra tikra. Žinau, kad Džozefas Smitas yra Dievo pranašas.“

„Ką gi, nuostabu, – pasakiau. – Bet vis tiek atsakysiu į tavo klausimus. Ilgai ruošiausi, tad sėskis ir klausyk.“

Atsakiau į visus jo klausimus ir paklausiau: „Vyresnysis, ko iš to pasimokei?“

Ir jis atsakė: „Nuolat skirk laiko Viešpačiui“ („When Shall These Things Be?“ 60).

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną būdą, kaip galėtumėte geriau krautis Viešpaties žodį (žr. Džozefo Smito – Mato 1:37).

Kraudamiesi Viešpaties žodį galime išvengti suklaidinimo, o per šiuolaikinius apreiškimus esame įspėjami „[stovėti] šventose vietose ir [nesitraukti], kol ateis Viešpaties diena“ (DS 87:8). Be to, kad Raštų studijavimas padeda mums krautis Viešpaties žodį, dar Dievo žodį galime gauti stovėdami, arba lankydamiesi, šventose vietose, tokiose kaip šventyklos ir maldos namai, ir stengdamiesi savo namus paversti šventomis vietomis. Apsvarstykite, kaip buvimas tose vietose gali padėti jums mokytis tikros doktrinos ir nebūti suklaidintiems.

Džozefo Smito – Mato 1:38–55

Jėzus nurodo Savo mokiniams būti pasiruošusiems antrajam Jo atėjimui

Gelbėtojas savo pamokslą baigia mokydamas mokinius, kaip krautis Jo žodį ir būti pasiruošusiems antrajam Jo atėjimui.

Šioje lentelėje paliktose vietose nupieškite paprastus piešinėlius, iliustruojančius tuos pavyzdžius, kuriuos Gelbėtojas pavartojo mokydamas apie ruošimąsi antrajam Jo atėjimui. Tada po kiekvienu piešinėliu užrašykite jūsų išsiaiškintą tiesą, kaip ruoštis antrajam atėjimui.

Džozefo Smito – Mato 1:38–39	Džozefo Smito – Mato 1:40–43
Džozefo Smito – Mato 1:46–47	Džozefo Smito – Mato 1:48–54

Iš šių pavyzdžių sužinome, kad **tik Dangiškasis Tėvas žino, kada įvyks antrasis Gelbėtojo atėjimas, tačiau jei stebėsime ženklus ir paklusime Viešpaties įsakymams, tam atėjimui būsime pasiruošę.**

Peržvelkite tiesas, kurias sužinojote iš Džozefo Smito – Mato, ir apsvarstykite, kaip jos gali padėti atsakyti į pamokos pradžioje jūsų užrašytus klausimus.

Vienas geriausių būdų ruoštis antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui – tai laikytis Jo dabartinių pranašų ir apaštalų mokymų. Apsvarstykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Kas būtų, jeigu Jo atėjimo diena būtų rytoj? Jeigu žinotume sutiksią Viešpatį rytoj – dėl pirmalaikės mirties arba dėl netikėto Jo atėjimo – ką darytume šiandien? Ką išpažintume? Ko daugiau nedarytume? Su kuo norėtume susitaikyti? Kam atleistume? Apie ką paliudytume?

Jei darytume tai tuomet, tai kodėl nepadarius to dabar?“ („Pasiruošimas antrajam atėjimui“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, jei su Gelbėtoju turėtumėte susitikti rytoj, ką keistumėte savo gyvenime šiandien?

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Džozefo Smito – Mato; Mato 24 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 25

Įvadas

Ant Alyvų kalno asmeniškai mokydamas mokinius apie antrąją Savo atėjimą Jėzus Kristus pasakė palyginimus apie dešimt mergaičių ir dešimt talentų. Jis taip pat paaiškino, kad sugrįžęs atskirs teisiuosius nuo nedorėlių.

Mato 25:1–13

Jėzus Kristus moko palyginimo apie dešimt mergaičių

Įsivaizduokite, kaip jaustumėtės, jei būtumėte vaikiną iš vyresniojo Džefrio R. Holando, Dvylikos Apaštalo Kvorumo nario, papasakotos istorijos, kurią jis išgirdo liudijimų susirinkime iš jauno grįžusio misionieriaus.

„Jis papasakojo, kad netrukus po to, kai sulaukęs 18 metų buvo įšventintas į vyresniusius, grįžo namo iš pasimatymo. Per tą pasimatymą įvyko kažkas, kuo jis nesididžiavo. Jis nepasakojo smulkmenų, nes ir neturėjo to daryti viešumoje. Iki šios dienos aš nežinau to incidento pobūdžio, bet jam tai buvo pakankamai svarbus dalykas, paveikęs jo dvasią ir savigarbą.

Kai jis sėdėjo automobilyje, šalia namo esančiame įvažiavime, apmąstydamas viską, kas atsitiko, ir nuoširdžiai dėl to apgailestaudamas, iš namų prie jo mašinos lyg paklaikusi atbėgo jo mama, kuri nebuvo Bažnyčios narė. Ji skubotai papasakojo, kad jaunesnysis jo brolis ką tik parkrito, smarkiai susitrenkė galvą ir jam prasidėjo traukuliai. Tėvas, kuris taip pat nebuvo Bažnyčios narys, buvo ką tik iškvietęs greitąją pagalbą, bet teko laukti, kol ji atvyks.

„Eikš, daryk ką nors! – šaukė ji. – Juk yra kažkas, ką tokiais atvejais darote savo Bažnyčioje? Tu turi jų kunigystę! Eikš, daryk ką nors!“ [...]

Tą naktį, kai tam, kurį jis labai mylėjo, prireikė jo tikėjimo ir galios, šis vaikiną negalėjo padėti. Atsižvelgdamas į jausmus, su kuriais jam teko grumtis, ir į tai, kad jautėsi susikompromitavęs, – kokia bebūtų to priežastis – jis negalėjo stoti prieš Viešpatį ir prašyti reikiamo palaiminimo“ („Vertumo teikiamas pasitikėjimas“, *Liahona*, 2014 m. balandis, p. 58–59).

Ką galvotumėte šioje situacijoje, jei būtumėte tas vaikiną? Kodėl svarbu visuomet būti pasiruošusiems? _____

Mato 25 skyriuje toliau aprašomi Gelbėtojo mokymai Alyvų kalne, čia užrašyti trys su pasiruošimu susiję palyginimai, kurie moko mus, kaip pasiruošti susitikti su Viešpačiu, kai Jis vėl ateis.

Atsisėdęs Alyvų kalne Jėzus Kristus mokinius mokė apie antrąją Savo atėjimą (žr. Mato 24 skyrių). Per palyginimą apie dešimt mergaičių Jėzus mokė, kad turime pasiruošti antrajam Jo atėjimui.

Perskaitykite Mato 25:1–4 ir raskite pagrindines šio palyginimo sudėtines dalis. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinote.

Pagal žydų vestuvių tradicijas „jaunikis su savo artimiausiais draugais vakare turėdavo eiti į nuotakos namuose rengiamą vestuvių ceremoniją. Po ceremonijos vestuvaininkai turėdavo eiti atgal į jaunikio namuose rengiamą puotą. Prie procesijos prisijungę vestuvių svečiai turėdavo nešti savo žibintus ar deglus“, taip parodydavo, kad jie yra iš vestuvaininkų grupės; be to, savo šviesomis jie prisidėdavo prie bendro šventės ryškumo ir gražumo (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 78).

Perskaitykite likusią palyginimo dalį Mato 25:5–13 ir išsiaiškinkite, ką darė penkios protingos mergaitės, o ką – penkios paikos.

Užuot skaitę Mato 25:5–13, galite pažiūrėti filmuko „They That Are Wise“ („Protingosios“) (0:00–5:46) dalį, kurioje vaizduojamas palyginimas apie 10 mergaičių. Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org. Žiūrėkite šį filmuką ir išsiaiškinkite, ką darė penkios protingos mergaitės, o ką – penkios paikosios.

Apsvarstykite sudedamąsias palyginimo dalis ir parašykite, ką, jūsų manymu, kiekviena dalis reiškia:

Jaunikis _____

Protingos mergaitės _____

Paikos mergaitės _____

Žibintai _____

Alyva _____

Frazės „jaunikiui vėluojant“ (Mato 25:5) ir „vidurnaktį pasigirdo balsai“ (Mato 25:6) reiškia antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą. Apmąstykite, ko iš šių frazių galite pasimokyti apie antrąjį atėjimą. Galite užrašyti žodį *Jėzus Kristus* Raštų paraštėje, šalia 5–6 eilučių.

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie tai, ką simbolizuoja tos dešimt mergaičių, mokė: „Akivaizdu, kad dešimt mergaičių simbolizuoja Kristaus Bažnyčios narius. Štai, visos buvo pakviestos į vestuvių puotą ir visos žinojo, ko reikia, kad, jaunikiui atėjus, jos galėtų įeiti. Bet, jam atėjus, tik pusė jų buvo pasiruošusios“ („Pasiruošimas antrajam atėjimui“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Galite užrašyti žodžius *Bažnyčios nariai* Raštų paraštėje, šalia Mato 25:1–2.

Peržiūrėkite Mato 25:8–9 ir apmąstykite, kodėl protingos mergaitės nedavė paikosioms savo alyvos. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas mokė, ką alyva galėtų simbolizuoti ir kodėl ja negalima dalintis:

„Tai nebuvo savanaudiška ar negeranoriška. Šios rūšies alyva, kuri reikalinga apšviesti kelią ir pasišviesti tamsoje, neįmanoma pasidalinti. Kaip pasidalinti paklusnumu dešimtinės principui, doru gyvenimu įgyta ramybe, sukaupia išmintimi? Kaip pasidalinti tikėjimu arba liudijimu? Kaip pasidalinti požiūriu ar skaistybe, arba tarnavimo misijoje patirti? Kaip pasidalinti šventyklos teikiamomis privilegijomis? Šios rūšies alyvos kiekvienas turi įsigyti pats sau. [...]

Palyginime alyvos galima nusipirkti turguje. Mūsų gyvenime pasirengimo alyva įgyjama lašas po lašo doru gyvenimu. [...] Kiekvienas pasiaukojimo ir paklusnumo veiksmas mums prideda po lašelį alyvos“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 255–256).

1. Apmąstykite, ką simbolizuoja alyva palyginime. Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą pasiaukojimo ir paklusnumo veiksmų, kuriais būtų galima baigti tokį sakinį: *Pasak prezidento Spenserio V. Kimbolo, alyva iš palyginimo gali simbolizuoti tokius veiksmus:*

Iš to palyginimo ir prezidento Kimbolo komentarų galime sužinoti tiesą, kad **dvasinio pasiruošimo negalime pasiskolinti iš kitų**. Dvasinis pasiruošimas apima liudijimą, atsivertimą, tikėjimą ir kitas dovanas, kurios ateina individualiai per Šventąją Dvasią.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino:

„Dabar noriu pasinaudoti vienu iš daugelio galimų palyginimo apie dešimt mergaičių išaiškinimų, kad paryškintčiau ryšį tarp liudijimo ir atsivertimo. Dešimt mergaičių, iš kurių penkios buvo protingos, o kitos penkios – paikos, pasiėmė savo žibintus ir išėjo pasitikti jaunikio. Prašyčiau apie žibintus, kuriuos naudojo mergaitės, galvoti kaip apie liudijimo žibintus. Paikosios mergaitės pasiėmė liudijimo žibintus, bet nepasiėmė alyvos. Apie alyvą galvokite kaip apie atsivertimo alyvą. [...]

Ar penkios protingosios mergaitės buvo savanaudės ir nenorėjo dalintis, ar visgi jos teisingai nurodė, kad atsivertimo alyvos negalima pasiskolinti? Ar galima dvasinę stiprybę, kuri kyla iš nuolatinio paklusnumo įsakymams, perduoti kitam žmogui? Ar galima pažinimą, įgytą per uolias Raštų studijas ir apmąstymus, perduoti tam, kuriam jo prireikia? Ar galima ramybę, kurią pastarųjų dienų šventajam teikia Evangelija, perduoti žmogui, susidūrusiam su sunkumais ar dideliu iššūkiu? Aiškus atsakymas į visus tuos klausimus yra „ne“.

Kaip tinkamai pabrėžė protingosios mergaitės, kiekvienas iš mūsų turime patys „nusipirkti“. Tos įkvėptos moterys nekalbėjo apie verslo sandorį, tiksliau, jos pabrėžė mūsų asmeninę atsakomybę išlaikyti savo liudijimo žibintus degančius ir pasirūpinti gausiomis atsivertimo alyvos atsargomis. Ta brangi alyva gaunama po lašą – „[eilutė] po eilutės [ir priesakas] po priesako“ (2 Nefio 28:30), kantriai ir atkakliai. Nėra jokio trumpesnio kelio; neįmanoma suskubti ruošti paskutinę minutę.

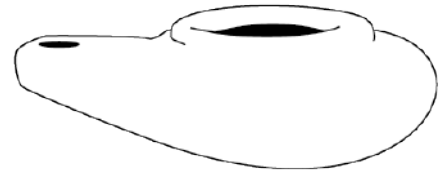
„Todėl būkite ištikimi, nuolat besimeldžiantys, laikantys savo žibintus sutvarkytus ir degančius ir alyvą su savimi, kad būtumėte pasiruošę, kai ateis Jaunikis“ (DS 33:17) („Atsivertę į Viešpatį“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Iš šio palyginimo galime sužinoti dar ir tokią tiesą: **Antrajam atėjimui ruošiamės stiprindami savo liudijimą ir atsivertimą kasdieniniu teisumu.**

2. Raštų studijavimo žurnale nupieškite

didelį alyvos žibintą. Atminkite, kad alyva palyginime simbolizuoja ruošimąsi antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui, ir ant lempos užrašykite sąrašą dalykų, kaip galite papildyti „alyva“ savo „žibintą“. Jei įmanoma, pasidalinkite tomis idėjomis su savo šeimos nariais ar draugais ir paklauskite jų, kaip jie norėtų papildyti jūsų sąrašą.

Kad suprastumėte, kaip galite lašas po lašo kaupti alyvą doru gyvenimu, peržiūrėkite likusią filmuko „They That Are Wise“ („Protingosios“) dalį (5:46–8:44). Žiūrėdami filmuką papildykite idėjų sąrašą Raštų studijavimo žurnale.

Šiuolaikiniame apreiškime Viešpats patvirtino, kad „ir tą dieną [per antrąjį atėjimą], kai aš ateisiu savo šlovėje, išsipildys palyginimas, kurį aš sakiau apie dešimt mergelių“ (DS 45:56).

Perskaitykite Mato 25:10–12 ir išsiaiškinkite, ką jaunikis pasakė paikoms mergaitėms. Gali būti pravartu žinoti, jog Džozefo Smito Vertimas paaiškina, kad jaunikis sakė: „Jūs manęs nepažįstate“ (Džozefo Smito Vertimo, Mato 25:11).

Ką teiginys „jūs manęs nepažįstate“ sako mums apie tas penkias paikas mergaites? Kuo skiriasi Viešpaties *pažinimas* nuo *žinojimo* apie Jį? (Žr. Jono 17:3.)

Iš šių eilučių sužinome, kad **norėdami pasiruošti Viešpaties atėjimui ir būti verti išlikti Jo akivaizdoje, turime gerai Jį pažinti.**

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokiais būdais galėjote geriau pažinti Gelbėtoją?
- Kaip Gelbėtojo pažinimas veikia jūsų dvasinį pasiruošimą antrajam Jo atėjimui?

Toliau pasakodamas pamokos pradžioje pradėtą istoriją apie kunigystę turintį vaikną, kuris buvo nepasiruošęs nelaimės valandą, vyresnysis Holandas paaiškino, kad tas vaikinys nuskubėjo gatvę į senyvo vyriškio iš savo apylinkės namus. Tas vyriškis palaimino jaunesnįjį brolių ir nuramino jį, kol atvyko medikai. Vyresnysis Holandas tęsė:

„Tada grįžęs misionierius, apie kurį kalbėjau, pasakė: „Niekas, kas nepatyrė to, ką tą naktį patyriau aš, nežino, kokią gėdą jaučiau ir kokią liūdesį išgyvenau nesijausdamas vertas panaudoti turimą kunigystę. Šis prisiminimas yra dar skausmingesnis dėl to, kad tada mano mažam broliukui reikėjo mano pagalbos, o mano mylimi tėvai, kurie nebuvo Bažnyčios nariai, buvo persigandę ir turėjo teisę iš manęs tikėtis daugiau. Bet šiandien stovėdamas prieš jus galiu pažadėti štai ką, – pasakė jis. – Esu netobulas, bet nuo to vakaro aš niekada nedariau nieko, kas prireikus neleistų man stoti prieš Viešpatį ir su pasitikėjimu prašyti Jo pagalbos. Asmeninis vertumas – tai kova šiame pasaulyje, kuriame gyvename, – pripažino jis, – bet tai kova, kurią aš laimiū. Kartą gyvenime jaučiau smerkiantį pirštą, rodantį į mane, ir neketinu to pajusti dar kartą, jei tik galiu kažką dėl to padaryti. Ir, be abejo, – tęsė jis, – dėl to aš galiu daryti *viską*, ką reikia“ („Vertumo

teikiamas pasitikėjimas“, p. 59).

Apsvarstykite, ką turite padaryti, kad būtumėte dvasiškai pasiruošę Viešpaties atėjimui. Galite apibraukti vieną ar du veiksmus, kuriuos užrašėte ant nupiešto alyvos žibinto, ir užsibrėžti sau tikslą veikti taip, kad tai didintų jūsų dvasinį pasiruošimą.

Mato 25:14–46

Jėzus Kristus Savo mokinius moko palyginimų apie talentus ir apie avis ir ožius

Jeigu į kambarį įeitų jūsų tėvai ir duotų jums daug pinigų, ką darytumėte su tais pinigais?

Toliau mokydamas mokinius apie antrąjį Savo atėjimą, Gelbėtojas pasakė palyginimą apie talentus. Šiame palyginime iškeliaujantis žmogus davė pinigų trims savo tarnams: penkis talentus vienam, du – kitam ir vieną talentą – trečiam tarnui. (Talentas yra tam tikras pinigų kiekis.)

Perskaitykite Mato 25:16–18 ir išsiaiškinkite, kaip tarnai pasielgė su gautais pinigais.

Iš Mato 25:19–23 sužinome, kad sugrįžęs šeimininkas paprašė tarnų atsiskaityti, ką padarė su gautais pinigais. Penkis ir du talentus gavę tarnai panaudojo juos ir gavę pelno padvigubino šeimininko pinigus. Tačiau vieną talentą turėjęs tarnas paslėpė jį, todėl negavo jokie pelno, kurį galėtų duoti šeimininkui.

Perskaitykite Mato 25:24–25 ir išsiaiškinkite, kodėl tas tarnas paslėpė talentą.

Šiame palyginime minimus talentus galime palyginti su Viešpaties mums duotais gabumais ir dovanomis. **Baimė gali trukdyti mums panaudoti Viešpaties duotas dovanas ir gabumus.**

Kas, jūsų manymu, atsitinka, jei iš baimės neugdome savo dovanų ir gabumų?

Perskaitykite Mato 25:26–30 ir išsiaiškinkite, kas atsitiko su tuo netikusiu tarnu.

Iš šio palyginimo galime sužinoti tiesą, kad **jei neugdysime ir nenaudosime savo dvasinių dovanų darydami gera, prarasime jas.**

Apgalvokite, kaip galite panaudoti savo dovanas ir gabumus remdami Viešpaties darbą. Vienas talentų, kurį galite naudoti, yra jūsų liudijimas (žr. DS 60:2–3). Apsvarstykite, ar nevertėtų sudaryti plano, kaip ištikimai panaudoti ir ugdyti savo dovanas ir gabumus.

Iš Mato 25:31–46 sužinome, kad per antrąjį Savo atėjimą Jėzus Kristus atskirs teisiuosius nuo nedorėlių taip, kaip ganytojas atskiria avis nuo ožių. Kaip Viešpats nustatys, kur yra Jį mylintieji (avys) ir Jo nemylintieji (ožiai)?

Perskaitykite Mato 25:40 ir išsiaiškinkite, kaip, pasak Gelbėtojo, parodome savo meilę Jam.

Iš šios eilutės sužinome, kad **savo meilę Viešpačiui parodome mylėdami kitus ir jiems tarnaudami.**

Kad geriau suprastumėte, kaip parodome meilę Viešpačiui mylėdami kitus ir jiems tarnaudami, pažiūrėkite filmuką „The Coat“ („Paltas“), kuriame vaizduojami įvykiai iš prezidento Heberio Dž. Grantso vaikystės. Žiūrėdami filmuką išsiaiškinkite, kam tarnavo berniukas ir jo motina.

Apgalvokite, kaip elgėtės su kitais per paskutines 24 valandas. Apsvarstykite, ar nevertėtų panašiose situacijose ateityje elgtis kitaip. Per artimiausias 24 valandas ieškokite progų vadovautis Šventosios Dvasios raginimais ir tarnauti kitiems.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 25 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mato 26:1–30

Įvadas

Likus dviem dienoms iki Paschos, Judas susimokė su Jėzaus mirties trokštančiais žydų vadovais. Paschos vakarą Jėzus įsteigė sakramentą.

Mato 26:1–16

Judas susimoko su Jėzaus mirties trokštančiais žydų vadovais

Ar esate matę filmą ar skaitę pasakojimą, kuriame kas nors yra išduodamas? Kodėl tas žmogus buvo išduotas? Kaip jaustumėtės, jeigu jus išduotų artimas draugas? Skaitydami apie paskutines Jėzaus Kristaus gyvenimo valandas, atminkite, kad Jį išdavė artimas draugas.

Senovės izraelitams Paschos savaitė buvo viena svarbiausių metų savaitė. „Paschos šventė buvo įsteigta, kad padėtų Izraelio vaikams atminti, jog naikinantis angelas praėjo pro jų namus ir išlaisvino juos iš egiptiečių [žr. Išėjimo 12:21–28; 13:14–15].“ Kaip dalį Paschos šventės, izraelitai aukodavo avinėlį ir jo krauju apšlakstydavo savo durų staktas. „Avinėliai be kliaudos, kurių kraujas senovėje buvo naudojamas kaip ženklas Izraeliui išgelbėti, simbolizuoja Jėzų Kristų, Dievo Avinėlį, kurio auka išpirko visą žmoniją“ (Raštų rodyklė, „Pascha“, scriptures.lds.org).

Perskaitykite Mato 26:1–2 ir išsiaiškinkite, kas, pasak Jėzaus Kristaus, turėjo įvykti po Paschos.

Tada perskaitykite Mato 26:3–5 ir išsiaiškinkite, kas tuo metu kūrė planą nužudyti Jėzų.

Kodėl Rašto žinovai ir vyriausieji kunigai nusprendė palaukti ir Jėzų nužudyti po Paschos?

Mato 26:6–13 skaitome, kad Jėzui būnant Betanijoje, pas Jį atėjo moteris ir patepė labai brangiu aliejumi taip pažymėdama jo artėjančią mirtį ir laidotuves. Kai kurie mokiniai, tarp kurių buvo ir vienas iš dvylikos apaštalų bei grupės kasininkas Judas, priekaištavo, kad aliejų reikėjo parduoti ir padėti vargšams. Tačiau Judas ne tiek rūpinosi vargšais, kiek pats buvo vagis, norėjęs tų pinigų sau (žr. Jono 12:4–6).

Perskaitykite Mato 26:14–16 ir išsiaiškinkite, ką Judas padarė, kai Jėzus sudraudė jį už murmėjimą.

Atkreipkite dėmesį, kiek Judas gavo pinigų už Jėzaus išdavimą. „Pagal Mozės įstatymą, žuvus vergui, jo netekęs šeimininkas gaudavo trisdešimties sidabrinių

kompensaciją (žr. Išėjimo 21:32). [...] Ši išdavystės kaina atspindi žemą Judo ir vyriausiųjų kunigų požiūrį į Gelbėtoją“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 81). Tai taip pat išpildė Senojo Testamento pranašystę apie Gelbėtojo išdavimą (žr. Zacharijo 11:12).

Mato 26:17–25

Jėzus su mokiniais valgo Paschos vakarienę

Prisiminkite, kada paskutinį sykį žvelgėte į veidrodį. Kaip veidrodžiai gali mums padėti?

Perskaitykite prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir išsiaiškinę pasižymėkite, kodėl svarbu save matyti aiškiai, kaip mus mato Dievas:

„Niekas iš mūsų nemėgstame pripažinti, kai tolstame nuo teisingo kelio. Dažnai mėginame vengti pažvelgti gilyn į savo sielą ir susidurti su savo silpnybėmis, trūkumais ir baimėmis. Todėl atsitinka taip, jog kada tiriamo savo gyvenimus, mes žvelgiame pro filtrą šališkumo, pasiteisinimų ir išsigalvojimų, kuriuos sau pasakojame norėdami pateisinti nevertas mintis ir poelgius.

Tačiau mūsų dvasiniam augimui ir gerovei yra būtinas gebėjimas matyti save aiškiai. Jei mūsų silpnybės ir ydos lieka pasislėpusios prieblandoje, tada išperkančioji Gelbėtojo galia negali jų išgydyti ir paversti stiprybėmis. [...]

Taigi, kaip galime pašviesti tyra Dievo tiesos šviesa sau į sielą ir pamatyti save tokius, kokius Jis mus mato?

Norėčiau pasakyti, kad šventieji Raštai ir visuotinėje konferencijoje pasakytos kalbos yra veiksmingas veidrodis, kurį galime naudoti tirdami save“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Apsvarstykite, kaip Raštai ir visuotinėje konferencijoje pasakytos kalbos galėtų būti veidrodžiu, padedančiu mums pamatyti, kaip patobulinti savo gyvenimą.

Studijuodami Mato 26:17–25 raskite principą, kuris gali jums padėti atpažinti savo silpnybes, kad galėtumėte stengtis jas įveikti.

Mato 26:17–19 skaitome, kad Jėzus liepė mokiniams rasti kambarį Jeruzalėje Paschos vakarienei.

Perskaitykite Mato 26:20–21 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus pasakė Savo apaštalams per Paschos vakarienę.

Jeigu jūs būtumėte buvę ten, ką būtumėte galvoję po tų Jėzaus žodžių?

Perskaitykite Mato 26:22 ir išsiaiškinkite, ko Jėzaus paklausė apaštalai.

Ką galime sužinoti apie vienuolika ištikimų apaštalų iš jų klausimo: „Nejaugi aš, Viešpatie?“

Iš šio pasakojimo galime sužinoti principą, kad **išgirdę Viešpaties žodį Jėzaus Kristaus mokiniai patikrina savo gyvenimą, kad pamatytų, kaip jį pritaikyti sau.**

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas apie šį pasakojimą sakė:

„Mokiniai neabejojo, kad [Jėzus] pasakė tiesą. Jie nesižvalgė aplinkui rodydami j kitą ir klausdami: „Ar tai jis?“ [...]

Norėčiau žinoti, ką kiekvienas iš mūsų darytume, jei Gelbėtojas tai būtų pasakęs mums. Ar žvalgytume į esančiuosius aplink mus ir širdyje saktume: „Tikriausiai Jis kalba apie brolių Jonaitį. Visada abejoju juo“ arba „Gera, kad brolis Petraitis čia. Jam tikrai reikia išgirsti šią žinią“? O gal, kaip ir tie senovės mokiniai, pažvelgtume sau į širdį ir užduotume tą skvarbų klausimą: „Nejaugi aš?“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“).

Ar kada nors jautėtės gundomi nekreipti dėmesio į Viešpaties žodžius ir manyti, kad jie skirti kažkam kitam? Perskaitykite šį teiginį ir išsiaiškinkite, ką prezidentas Uchtdorfas pakvietė mus daryti, kai girdime Viešpaties žodžius:

„Šiuose paprastuose žodžiuose „*nejaugi aš, Viešpatie?*“ glūdi išminties pradžia ir kelias į asmeninį atsivertimą bei ilgalaikį pasikeitimą. [...]

Turime mesti šalin savo išdidumą, žvelgti toliau savo tuštybės ir nuolankiai klausti: „*Nejaugi aš, Viešpatie?*“

Ir jei taip atsitiktų, kad Viešpaties atsakymas būtų: „Taip, sūnau [arba dukra], yra kai kas, ką privalai patobulinti, kai kas, ką aš padėsiu tau įveikti“, meldžiu, kad priimtume tokį atsakymą, nuolankiai pripažintume savo nuodėmes ir ydas, o tada keistumės tapdami geresni“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“).

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada buvote palaiminti pritaikę Viešpaties žodžius savo gyvenime. Tada užrašykite konkretų tikslą, ką darysite, kad girdėdami ar skaitydami Viešpaties žodžius geriau patikrintumėte savo gyvenimą.

Perskaitykite Mato 26:23–25 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas atsakė į apaštalo užduotą klausimą. Jėzui nurodžius, kad Jį išduos Judas, šis išėjo (žr. Jono 13:30).

Mato 26:26–30

Per Paschą Jėzus Kristus įsteigia sakramentą

Su apaštalais baigęs Paschos vakarienę Gelbėtojas įsteigė sakramento apeigas.

Apmąstykite savo atsakymus į tokius klausimus: Ką darėte, kai paskutinį kartą priėmėte sakramentą? Ką galvojote? Ką jautėte?

Perskaitykite Mato 26:26–29 ir išsiaiškinkite, ką Viešpats padarė su duona ir gėrimu taurėje.

Iš šių eilučių sužinome, kad **sakramentas simbolizuoja Jėzaus Kristaus kūną ir kraują, kuriuos Jis paaukojo dėl mūsų.**

Džozefo Smito Vertime pateikiama papildomų įžvalgų apie Mato 26:26–28. Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Mato 26:22, 24–25 (iš Raštų rodyklės).

Raskite padarytus įkvėptus pakeitimus. Kaip jie padeda mums suprasti svarbią sakramento paskirtį?

Iš tų įkvėptų pakeitimų sužinome, kad **Jėzus Kristus sakramentą įsteigė, kad galėtume atminti Jį ir Jo Apmokėjimą už mūsų nuodėmes.**

Jei įmanoma, pažiūrėkite filmuką „Always Remember Him“ („Visuomet Jį atminti“) (5:28), kuris padės geriau suprasti sakramento paskirtį ir svarbą. Šiame filmuke vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškina, kad sakramento paskirtis – padėti mums atminti Jėzų Kristų ir Jo apmokančiąją auką. Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip pastangos atminti Gelbėtoją ir Jo Apmokėjimą veikia jūsų jausmus ir potyrius priimant sakramentą?
- Kokie dalykai dalijant sakramentą gali mus blaškyti?
- Kaip vengdami tų dėmesį blaškančių dalykų sakramento susirinkimą galime padaryti dvasingesniu įvykiu?
- Ką galite daryti, kas padėtų jums sakramento susirinkime susitelkti į Gelbėtoją ir tų apeigų reikšmę ir visą savaitę atminti Jį?

Ką, anot Mato 26:27–28, galime gauti dėl pralieto Kristaus kraujo, kai priimame sakramentą?

Vien duonos valgymas ir vandens gėrimas per sakramentą savaime nedaro mūsų vertų gauti nuodėmių atleidimą. Turime panaudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailauti ir su tikru ketinimu priimti sakramentą, visuomet Jį atmindami ir stengdamiesi laikytis Jo įsakymų. Vertai priimdami sakramentą atnaujiname savo krikšto sandoras.

Apsvarstykite, ar nevertėtų šio principo užsirašyti Raštų paraštėje: **Atgailaudami ir su tikru ketinimu priimdami sakramentą galime gauti savo nuodėmių atleidimą.**

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip pritaikysite su sakramentu susijusias tiesas, kurias radote Mato 26:26–30.

Dar kartą perskaitykite Mato 26:29 ir išsiaiškinkite, kada, pasak Gelbėtojo, Jis kitą kartą priims sakramentą.

„Kaip užrašyta Mato 26:29, Gelbėtojas mokiniams pasakė, kad nebegers šio vynmedžio vaisiaus iki tada, kai su jais jį gers Savo Tėvo karalystėje. Taigi, sakramentas ne tik simbolizuoja Gelbėtojo Apmokėjimą, bet ir padeda žvelgti į ateitį laukiant tos dienos, kai Jis šlovingai grįš į žemę (žr. 1 Korintiečiams 11:26).

Paskutinėmis dienomis Viešpats pranašui Džozefui Smitui apreiškė to ateities įvykio, kai Jis žemėje gers vynmedžio vaisiaus, detales. Kaip užrašyta Doktrinos ir Sandorų 27 skyriuje, Viešpats apreiškė, kad Jis žemėje priims sakramentą kartu su Savo pasekėjais, tarp jų daugeliu senovės pranašų, pavyzdžiui, su Moroniu, Eliju, Jonu Krikštytoju, Elija, Abraomu, Izaoku, Jokūbu, Juozapu, kuris buvo parduotas į Egiptą, Petru, Jokūbu ir Jonu, „taip pat su Mykolu, arba Adomu, visų tėvu“ (žr. DS 27:4–14). Viešpaties pasekėjai yra visi tie, „kuriuos mano tėvas davė man iš pasaulio“ (DS 27:14). Tai reiškia, kad jei liksime atsidavę ir ištikimi savo sudarytoms sandoroms ir ištersime iki galo, būsime tarp tų, kurie ateityje priims sakramento simbolius kartu su Gelbėtoju“ (*New Testament Student Manual*, 83–84).

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 26:1–30 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

7 DALIS. 1 DIENA

Mato 26:31–75

Įvadas

Getsemanės sode, vykdydamas Apmokėjimą, Jėzus Kristus pradėjo imti ant Savęs visas žmonių nuodėmes. Judas išdavė Jėzų žydų vadovams. Tada prieš aukštąjį kunigą Kajafą Jėzus buvo neteisėtai teisiamas ir Jam buvo pateikti melagingi kaltinimai. Tuo metu Petras tris kartus išsižadėjo pažįstą Gelbėtoją prieš žmones, kurie atpažino jį kaip vieną iš Jėzaus Kristaus mokinių.

Mato 26:31–46

Jėzaus Kristaus kančios Getsemanės sode

Apmąstykite tokį pavyzdį: Nuo pat vaikystės vaikas buvo mokomas, kad tarnauti nuolatinėje misijoje yra kunigijos pareiga. Paauglystėje jis vis dar jaučia, kad turėtų tarnauti misijoje, bet jam sunku tam pasiryžti. Jam labiau rūpi kitos galimybės bei dalykai ir jis nerimauja, kad tarnavimas misijoje sutrukdyt jam patirti tuos dalykus.

Kokiais kitais atvejais vaikų ir merginų troškimai gali skirtis nuo to, ko iš jų norėtų Dangiškasis Tėvas?

Apmąstykite atvejus iš savo patirties, kai jums buvo sunku pajungti savo valią Dangiškojo Tėvo valiai. Studijuodami likusią Mato 26 skyriaus dalį ieškokite principų, kurie gali padėti jums įveikti nenorą, kai sunku daryti, ką liepė Dangiškasis Tėvas.

Prisiminkite, kad Mato 26:1–30 pasakojama, kaip Viešpats su apaštalais valgė Paschos vakarienę ir įsteigė sakramentą. Perskaitykite Mato 26:31–35 ir išsiaiškinkite, kas, anot Jėzaus pranašystės, atsitiks su Jo apaštalais.

Šiame kontekste žodis *pasipiktinti* reiškia atpulti, atstumti arba atsižadėti.

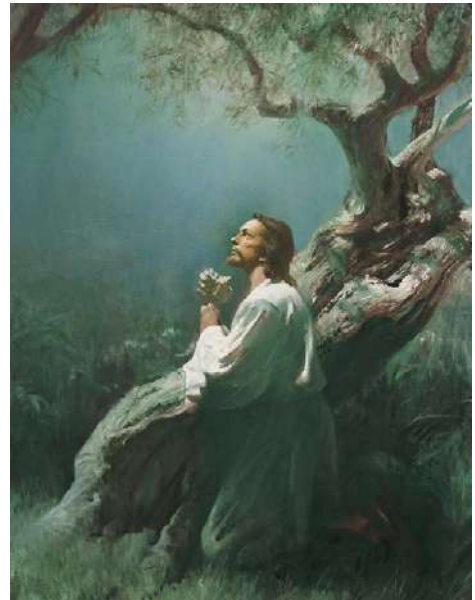
Atkreipkite dėmesį, kaip Petras bei kiti apaštalai reagavo į Gelbėtojo žodžius.

Perskaitykite Mato 26:36–38 ir išsiaiškinkite, kur po Paschos vakarienės nuėjo Jėzus su apaštalais.

Pažvelkite į Alyvų kalno ir Getsemanės sodo nuotraukas Triknugės nuotraukų skyriuje (11 ir 12 nuotraukos). Getsemanė buvo alyvmedžių sodas Alyvų kalne ar šalia jo, Jeruzalės sienų išorėje. „Žodis *getsemanė* reiškia „alyvų spaudykla“ (Raštų rodyklė, „Getsemanė“, scriptures.lds.org).

Mato 26:36–38 pažymėkite frazes, kuriose apibūdinama, kaip Jėzus jautėsi įžengdamas į Getsemanę.

Perskaitykite Mato 26:39 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus darė „kiek toliau paėjęs“ į sodą.

Taurė, apie kurią kalbėjo Gelbėtojas, buvo vykdant Apmokėjimą Jo patirtos kančios kartėlio simbolis. Getsemanėje Jėzus pradėjo imti ant Savęs visas žmonių nuodėmes ir kančias ir atliko didžios apmokančiosios aukos dalį.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo paaiškino, ko Jėzus meldė Tėvą, prašydamas, kad taurė Jį aplenktų: „Viešpats iš esmės sakė: „Jei yra kitas kelias, norėčiau juo eiti. Jei yra kitas kelias – koks nors kitas kelias – su džiaugsmu eičiau juo.“ [...] Tačiau toji taurė galiausiai neaplenkė“ (“Teaching, Preaching, Healing,” *Ensign*, Jan. 2003, 41).

Galite pasižymėti frazę „tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ (Mato 26:39; taip pat žr. DS 19:19).

Nors ir prašė kito kelio įvykdyti Tėvo tikslus, galiausiai **Jėzus Kristus Savo valią pajungė Tėvo valiai, kad įvykdytų Apmokėjimą.**

Apmąstykite, ką apie Jėzų galime sužinoti iš Jo pasiryžimo paklusti Dangiškojo Tėvo valiai netgi tada, kai tai reikė, jog Jis turės ištverti baisias kančias ir galiausiai mirti.

Remdamiesi tuo, ko išmokote iš Mato 26:39, baikite rašyti šį teiginį: **Sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, kai _____.**

1. Peržvelkite pavyzdį pamokos pradžioje ir jūsų aprašytas situacijas. Tada savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip Gelbėtojo pavyzdys gali mus sustiprinti tokiose situacijose?

2. Prisiminkite atvejus iš savo gyvenimo, kai jūsų troškimai skyrėsi nuo Dangiškojo Tėvo valios, bet galiausiai pasirinkote paklusti Jo valiai. Vieną tokį atvejį, jei jis nėra pernelyg asmenišką, aprašykite Raštų studijavimo žurnale ir paaiškinkite, kodėl taip pasirinkote ir kaip jaučiatės galvodami apie tą pasirinkimą.

Pasirinkite, kaip konkrečiai seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu savo valią pajungdami Dangiškojo Tėvo valiai. Apsvarstykite, ar nevertėtų užsibrėžti tikslo veikti pagal pasirinktą būdą.

Peržiūrėkite Mato 26:37–38 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas Getsemanėje paliepė Petrui, Jokūbui ir Jonui.

Paliepimas „pabudėkite kartu su manimi“ 38 eilutėje reiškia nemiegoti, arba būti budriems. Kad geriau suprastumėte, kodėl mokiniams reikėjo Gelbėtojo paliepimo budėti kartu su Juo, atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertime pateikiamas paaiškinimas, jog atėję į sodą „mokiniai ėmė labai baimintis ir nerimauti, ir murmėti savo širdyse, svarstydami, ar šis yra Mesijas“ (Džozefo Smito Vertimo, Morkaus 14:36 [iš Raštų rodyklės]). Liepęs mokiniams kartu su Juo budėti, Jėzus įspėjo juos būti budrius, nes jų tikėjimas Juo būsiąs išbandytas.

Perskaitykite Mato 26:40 ir išsiaiškinkite, ką darančius „Petrą ir abu Zebediejaus sūnus [Jokūbą ir Joną]“ (Mato 26:37) Jėzus rado pasimeldęs.

Luko 22:45 Džozefo Smito Vertime nurodoma, kad jie miegojo, „nes buvo kupini sielvarto“.

Perskaitykite Mato 26:41 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus Kristus įsakė jiems daryti.

Iš Gelbėtojo paliepimo tiems apaštalams galime pasimokyti tokio principo: **Jei nuolat budėsime ir melsimės, mums pakaks stiprybės atsispirti pagundoms.**

Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“ (Mato 26:41)?

Viena iš reikšmių gali būti, kad mokiniai norėjo paklusti Gelbėtojui, bet leido fiziniam miego troškimui įveikti savo dvasios troškimą budėti ir melstis. Apmąstykite, kaip suprasdami šią frazę galime geriau atsispirti pagundoms.

Pacitavęs Mato 26:41, prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros sakė: „[Gelbėtojo] įspėjimas Petruį skirtas ir mums. Avis ketinantis papjauti vilkas, be abejo, užpuls ir ganytoją. Todėl, prižiūrėdami kitus, turime prižiūrėti ir save“ („Pabudėkite kartu su manimi“, 2001 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Atminkite, kad paliepiamas „budėti“ reiškia nemiegoti, arba būti budriems. Apgalvokite, kaip dvasiškai budėdami ir melsdamiesi galime geriau įveikti savo silpnybes ir atsispirti pagundoms.

Apmąstykite, ar kada pasidavėte pagundai, nes pamiršote melstis ir budėti. Apsvarstykite, kaip tas atvejis jus paveikė. Tada apmąstykite atvejus, kai atsispyrėte pagundai, nes meldėtės ir budėjote. Kas padėjo jums nuolat budėti ir melstis?

Ant atskiro popieriaus lapo ar kortelės užrašykite, ką darysite, kad galėtumėte geriau budėti ir melstis. Apsvarstykite, ar jums nevertėtų nešiotis to lapelio kaip priminimo apie jūsų tikslą.

Atkreipkite dėmesį, kad Mato 26:42–46 užrašyta, jog Getsemanės sode Jėzus meldėsi tris kartus. Kas kartą Jis išsakydavo pasiryžimą paklusti Tėvo valiai.

Mato 26:47–75

Jėzus Kristus suimamas ir teiriamas prieš Kajafą

Vyriausieji kunigai ir Rašto žinovai susimokė nužudyti Jėzų Kristų. Jų piktas sąmokslas apėmė Judo papirkimą, neteisingų liudytojų suradimą, Jėzaus išjuokimą ir netgi kankinimą. Gelbėtojas buvo priverstas stoti prieš du oficialius teismus: Pirmasis buvo žydų organizuotas teismas prieš Jeruzalės sinedrioną – 71 nario susirinkimą, kurį sudarė levitai, vyriausieji kunigai, Rašto žinovai, fariziejai, sadukiejai ir kitų politinių pakraipų atstovai, visiems jiems pirmininkavo aukštasis kunigas, tuo metu tai buvo Kajafas. Antrasis buvo romėnų teismas prieš Pilotą.

Žydų organizuotame teisme Jėzus buvo apkaltintas piktžodžiavimu (Dievo išjuokimu, užgauliojimu ir keikimu), nes pasivadino Dievo Sūnumi (žr. Mato 26:64–65). Kadangi piktžodžiavimas buvo žydų nusikaltimas ir romėnams visiškai nesvarbus, žydų vadovai, pristatydami Jėzų Pilotui, kaltinimą pakeitė į išdavystę. Žydų vadovai mėgino įtikinti romėnus, kad Jėzus mėgino pasiskelbti karaliumi, tikėdamiesi, kad romėnai Jį, kaip Cezario išdaviką, nubaustų mirtimi. Romėnų teisme Pilotas nerado jokios Jėzaus kaltės. Vis dėlto Pilotas leido Jėzų nubausti mirtimi vien tam, kad patenkintų žydų vadovų norus.

Perskaitykite šį Džeraldo N. Lando, kuris vėliau buvo Septyniasdešimties nariu, teiginį:
 „Jisivaizduokite [Jėzų Kristų] Esybę, kurios galia, kurios šviesa, kurios šlove palaikoma visatos tvarka, Esybę, kuriai prabilus atsiranda saulės sistemos, galaktikos ir žvaigždės, stovinčią priešais nelabus žmones ir jų laikomą niekam tikusią ir nieko vertą!“ (“Knowest Thou the Condescension of God?” iš *Doctrines of the Book of Mormon: The 1991 Sperry Symposium*, ed. Bruce A. Van Orden and Brent L. Top [1992], 86.)

Nors turėjo galią sunaikinti Jį mušusius ir į Jį spjaudžiusius žmones, Jėzus Kristus noriai tai kentėjo ir ištverė. Romėnų vadovai ir kareiviai nesuvokė, kad, jei tai būtų buvusi Tėvo valia, Jėzus būtų galėjęs pasišaukti beribę galią.

Ištyrinėkite Mato 26:47–68 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus Kristus toliau valdėsi ir pakluso Savo Tėvo valiai net tada, kai nelabi žmonės Jį teisė ir netinkamai su Juo elgėsi (taip pat žr. 1 Nefio 19:9). Galite pasižymėti, ką išsiaiškinate.

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką manote apie Gelbėtojo pasiryžimą nepaisant visų aplinkybių vykdyti Dangiškojo Tėvo valią.

Taip pat parašykite, kaip galite sekti Gelbėtojo parodyto klusnumo pavyzdžiu.

Iš Mato 26:56 matome, kad Gelbėtojo pranašystė, jog apaštalai Jį paliks, išsipildė. Tačiau jie paliko Jį tik laikinai.

Mato 26:69–75 užrašyta, kad po suėmimo, kai Jėzus buvo teisiamas, Petras tris kartus išsigynė Jį pažįstąs. (*Pastaba.* Apie tą Petro poelgį bus daugiau kalbama Luko 22 skyrių nagrinėjančioje pamokoje.)

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 26:31–75 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

7 DALIS. 2 DIENA

Mato 27–28

Įvadas

Veikdami pagal suokalbį nužudyti Jėzų Kristų žydų vadovai atvedė Jį pas romėnų valdytoją Pontijų Pilotą. Pilotas Jėzų atidavė nuplakti ir nukryžiuoti. Jėzus atsidavė kančioms ir mirčiai, kad įvykdytų Savo Tėvo valią.

Mato 27:1–25

Jėzus atiduodamas Pilotui ir nuteisiamas nukryžiuoti

Jei galėtumėte savo akimis pamatyti kurį nors vieną Raštuose aprašytą įvykį, kurį pasirinktumėte? Kodėl? _____

Šioje pamokoje nagrinėsite vieną svarbiausių įvykių pasaulio istorijoje. Jį nagrinėdami, įsivaizduokite, kad savo akimis matote, kas ten vyko.

Mato 26 skyriuje skaitėme, kad Jėzus buvo suimtas ir žydų vadovų neteisčiai tardomas ir nuteistas. Valdant romėnams žydai neturėjo teisės ką nors nubausti mirtimi. Todėl žydų vadovai stengėsi rasti nusikaltimą, už kurį Jėzus būtų nubaustas mirtimi pagal romėnų įstatymus.

Iš Mato 27:1–10 sužinome, kad žydų vadovai atidavė Jėzų romėnų valdytojui Pontijui Pilotui. Tai pamatęs Judas gailėjosi dėl savo sprendimo išduoti Jėzų, stengėsi grąžinti iš žydų vadovų gautus pinigus ir po to nusižudė. Džozefo Smito Vertime paaiškinama, kad Judas „pasikorė ant medžio. Ir tuoj pat jis nukrito, ir jo viduriai išvirto lauk, ir jis mirė“ (Džozefo Smito Vertimo Mato 27:6).

Kadangi tie sidabriniai buvo „užmokestis už kraują“ (Mato 27:6) ir jų negalima buvo dėti į iždą, žydų vadovai už tuos pinigus nupirko puodžiaus dirvą, kurioje turėjo būti laidojami ateiviai (arba svetimšaliai). Matas šį įvykį cituoja kaip pranašystės išsipildymą (žr. Zacharijo 11:12–13).

Spaudžiamas žydų ir bijodamas nesuvaldyti žmonių Pilotas Jėzų atidavė nukryžiuoti (žr. Mato 27:11–26). (Šiuos įvykius turėsite galimybę smulkiau išstudijuoti pamokoje, kurioje bus nagrinėjami Jono 18–19 skyriai.)

Mato 27:26–50

Jėzus nuplakdinamas, išjuokiamas ir nukryžiuojamas

Prieš pasiųsdamas nukryžiuoti, Pilotas Jėzų nuplakdino (žr. Mato 27:26).

Nuplakdinti reiškia daug kartų mušti rimbu, kurio keliose vijose įpinti įvairūs dalykai, pavyzdžiui, aštrūs akmenukai arba kaulo gabalėliai. Tokia bausmė įprastai būdavo skiriama tarnams, o kilmingus žmones ar laisvus Romos piliečius mušdavo lazdomis. Daugelis žmonių nuplakdinimo neatlaikydavo, nes būdavo smarkiai fiziškai sužalojami.

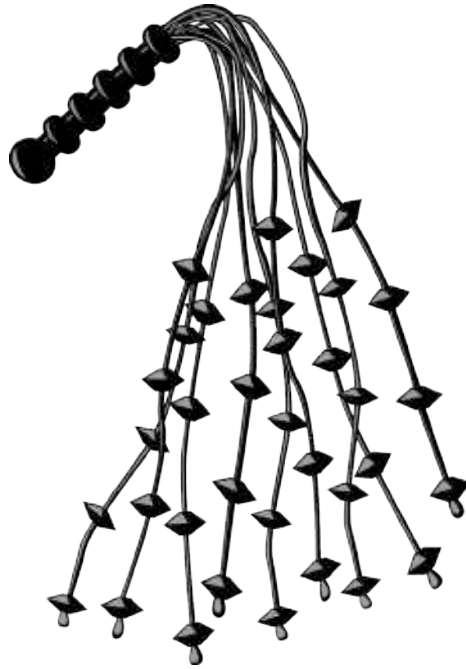
Perskaitykite Mato 27:27–32 ir išsiaiškinkite, ką Jėzui padarė Romos kareiviai.

Kodėl, jūsų manymu, kareiviai rado kitą žmogų nešti Jėzaus kryžių?

1. Įsivaizduokite, kad esate Simono iš Kirėnės

vietoje. Ką galvotumėte arba kaip jaustumėtės būdami toje minioje, jei būtumėte priversti nešti Jėzaus kryžių? Atsakymą užrašykite Raštų studijavimo žurnale.

Mato 27:33 užrašyta, kad Jėzų nuvedė „į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Kaukolės vieta“)“.

Vyresnysis Džeimsas E. Talmidžas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo tos vietos pavadinimą aiškino taip: „Toks pavadinimas turbūt buvo duotas pagal topografines ypatybes, kalbant apie tos kalvos keterą, arba, jei tai buvo įprasta egzekucijų vykdymo vieta, ją galėjo taip vadinti išreikšdami mintį, kad tai – mirties vieta, kaip kad mes kaukolę vadiname mirties veidu“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 667).

Mato 27:34–45 užrašyta, kad Jėzus atsisakė gėrimo, kurio paprastai duodavo nukryžiuotiesiems, kad nuslopintų jų skausmą. Kiti, stebėdami nukryžiavimą, stengėsi išjuokti ir gundyti Jėzų.

Perskaitykite Mato 27:46 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus pasakė būdamas ant kryžiaus. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinote.

Kad geriau suprastumėte, kas įvyko tą akimirką, perskaitykite šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Kalbėsiu labai atsargiai, netgi pagarbiai, apie tai, kokia buvo galbūt pati sunkiausia akimirka visoje šioje vienatvės kelionėje į Apmokėjimą. Kalbu apie tas paskutines akimirkas, kurioms Jėzus tikriausiai buvo pasiruošęs protišškai ir fiziškai, bet kurių galbūt nesitikėjo emociškai ir dvasiškai – to visa užbaigiančio nusileidimo į paralyžiuojantį beviltiškumą dėl dieviško atsitraukimo, kai Jis sušuko *didžiausio* vienišumo prislėgtas: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane *apleida?!*“ [Mato 27:46; kursyvas pridėtas.] [...]

Su visu savo sielos įsitikinimu aš liudiju, kad [...] tobulas Tėvas *nepaliko* savo Sūnaus tą valandą. Iš tiesų, asmeniškai tikiu, kad per visą Kristaus žemiškąją tarnystę Tėvas niekada nebuvo arčiau savo Sūnaus, kaip tomis skausmingomis, paskutinėmis kančios akimirkomis. Vis dėlto [...] Tėvas trumpam atitraukė nuo Jėzaus savo Dvasios paguodą, savo buvimo šalia teikiamą paramą“ („Nė vieno nebuvo su juo“, 2009 m. *balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*).

Kodėl, jūsų manymu, Dangiškasis Tėvas tą akimirką atitraukė nuo Jėzaus savo Dvasią?

Perskaitykite likusią vyresniojo Holando teiginio dalį ir pasižymėkite jo žodžius, paaiškinančius, kodėl Jėzus Kristus patyrė Dvasios atsitraukimą: „Taip reikėjo padaryti, iš tikrųjų tai buvo pagrindinė Apmokėjimo reikšmės dalis, kad šis tobulas Sūnus, niekada nekalbėjęs neteisiai, nepadaręs nieko nedoro, nepalietęs nieko nešvaraus, turėjo pažinti, kaip jaučiasi likusioji žmonija – mes, visi mes, – padariusi tokias nuodėmes. Tam, kad Jo Apmokėjimas būtų beribis ir amžinas, Jis turėjo pajusti, ką reiškia mirti ne tik fiziškai, bet ir dvasiškai, pajusti, ką reiškia, kai dieviška Dvasia išeina, palikdama žmogų jaustis visiškai ir beviltiškai vienišą“ („Nė vieno nebuvo su juo“).

Iš Mato 27:46 ir vyresniojo Holando teiginio galime sužinoti, kad **Jėzus Kristus Dangiškojo Tėvo Dvasios atsitraukimą pajuto, kaip dalį vykdomo Apmokėjimo.**

Nusidėdami mes patiriame dvasinę mirtį – Dangiškojo Tėvo Dvasios atsitraukimą. Patyręs dvasinę mirtį ant kryžiaus Jėzus Kristus gali mums padėti, jei dėl savo blogų sprendimų esame atskirti nuo Dangiškojo Tėvo Dvasios. Jis taip pat gali padėti mums, kai jaučiamės vieniši.

Perskaitykite Mato 27:50. Džozefo Smito Vertime teigiama: „Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu: „*Tėve, atlikta! Tavo valia įvykdyta!*“, atidavė dvasią“ (Joseph Smith Translation, Matthew 27:54 [in Matthew 27:50, footnote a]).

Anot šios Džozefo Smito Vertimo eilutės, **Jėzus Kristus kentėjo, kad įvykdytų Dangiškojo Tėvo valią.**

Praeitoje pamokoje studijuodami Mato 26 skyrių sužinojote apie Gelbėtojo kančias Getsemanėje ir apie Jo pasiryžimą vykdyti ne savo, bet Tėvo valią. Galite *Mato 26:39* nuorodą užrašyti Raštuose šalia Mato 27:50, kad padėtų jums atminti, jog Jėzus atliko, ką buvo pažadėjęs.

Perskaitykite Mato 27:51 ir išsiaiškinkite, kas atsitiko šventykloje Jėzui mirus.

Šventų
švenčiausioji

Uždanga

Šventoji Vieta

Jėzaus laikais šventykloje buvo du kambariai: šventa vieta ir šventų švenčiausioji. Šiuos du kambarius skyrė uždanga, arba užuolaida. „Šventų švenčiausioji buvo švenčiausias senovės šventyklos kambarys; jis simbolizavo Dievo akivaizdą. Vieną kartą metuose, Apmokėjimo dieną, aukštasis kunigas praeidavo pro šventyklos uždangą ir įžengdavo į šventų švenčiausiąją, kur pašlakstydavo aukos už nuodėmes kraujo, kad apmokėtų visų izraelitų nuodėmes (žr. Kunigų 16). Kai po Jėzaus Kristaus mirties šventyklos uždanga „perplyšo pusiau“ (Mato 27:51), tai dramatiškai simbolizavo, kad Gelbėtojas, didysis Aukštasis Kunigas, praėjo pro mirties uždangą ir netrukus įžengs Dievo [Tėvo] akivaizdon“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 94).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie šventyklos uždangos perplyšimo prasmę sakė: „Tad Kristus paaukotas; įstatymas įvykdytas; Mozės įstatymo Evangelijos laikotarpis baigėsi; nešdama šviesą ir galią atėjo Evangelijos pilnatvė, taigi, kad dramatiškai, visiems žydams suprantamu būdu parodytų, jog karalystė iš jų buvo paimta ir atiduota kitiems, Dievybė perplėšė šventyklos uždangą „nuo viršaus iki apačios“. *Šventų švenčiausioji dabar atvira visiems, ir visi per apmokantį Avinėlio kraują gali įžengti į šventų švenčiausiąją iš visų vietų – į tą karalystę, kur yra amžinasis gyvenimas. [...]* Senovės šventykloje per uždangą atliekamos apeigos vaizdavo tai, ką Kristus turėjo padaryti, o kai Jis tai padarė, visi žmonės įgijo teisę per uždangą įžengti Viešpaties akivaizdon ir paveldėti visą išaukštinimą“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:830; kursyvas pridėtas).

Iš to, kad po Kristaus mirties perplyšo šventyklos uždanga, galime sužinoti, jog **dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo visi galime įžengti Dievo akivaizdon, jei atgailausime ir laikysimės savo sandorų.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip Jėzaus Kristaus Apmokėjimas grįžimą Dievo akivaizdon padaro įmanomą mums?
- b. Ką mes turime daryti, kad būtume verti gyventi su Dangiškuoju Tėvu amžinai?

Mato 27:52–66 pateikta daugiau informacijos, kas įvyko po Jėzaus mirties. Atkreipkite dėmesį, kad Matas parašė, jog „po [Jėzaus] prisikėlimo“ (Mato 27:53; kursyvas pridėtas) daugelis mirusių teisių žmonių taip pat prisikėlė ir Jeruzalėje daug kam pasirodė (taip pat žr. DS 133:54–56).

Jėzui mirus, turtingas mokinyς Juozapas iš Arimatėjos „paprashė Jėzaus kūno“ (Mato 27:58; taip pat žr. Jono 19:39). Gelbėtojo kūnas buvo suvyniotas į švrią drobulę ir paguldytas Juozapui iš Arimatėjos priklausančiame kapo rūsyje, o ant rūsio angos buvo užritintas didelis akmuo. Kai kurių vyriausiųjų kunigų ir fariziejų paragintas Pilotas įsakė pastatyti sargybinius saugoti kapo, o akmuo buvo užantspauduotas. Kodėl, anot Mato 27:63–64, vyriausieji kunigai ir fariziejai norėjo, kad visa tai būtų padaryta?

Mato 28

Jėzus Kristus prisikelia ir pasirodo daugeliui

Kaip užrašyta Mato 28:1–5, auštant pirmajai savaitės dienai, arba sekmadieniui, Marija Magdaliėtė ir kita moteris, vardu Marija, atėjo prie kapo. Džozefo Smito Vertimo Mato 28:2 teigiama, kad jos pamatė *du* angelus (žr. Mato 28:2).

Po Jėzaus Kristaus prisikėlimo Bažnyčios nariai šabą ėmė švęsti pirmąją savaitės dieną, t. y. sekmadienį, o septintąją dieną, t. y. šeštadienį, kaip šabo dieną galiausiai nustota švęsti. Šventimo dienos pakeitimas iš septintosios dienos į pirmąją nėra toks svarbus, kaip pats šabo dienos principas ir sąvoka.

Perskaitykite Mato 28:6–7 ir išsiaiškinkite, ką angelai pasakė moterims.

Mato 28:8–10, 16–18 skaitome, kad tos moterys bėgo papasakoti mokiniams, ką matė ir girdėjo. Joms priešais pasirodė Jėzus, ir moterys, „puolusios žemėn, apkabino jo kojas“ (Mato 28:9). Vėliau, kai mokiniai, paklusę moterų žodžiams, keliavo į Galilėją, jiems taip pat pasirodė Gelbėtojas. Norėdami daugiau sužinoti apie Jėzaus pasirodymus prieš įžengimą į dangų, žiūrėkite skyrelį „Evangelijų darna“ Raštų rodyklėje.

Perskaitykite Mato 28:19–20 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas įsakė apaštalams daryti. (Mato 28:19–20 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Galite šias eilutes kaip nors išskirtinai pasižymėti.)

Iš Gelbėtojo nurodymo apaštalams galime sužinoti principą, kad **įgiję liudijimą apie Jėzų Kristų gauname pareigą liudyti apie Jį kitiems.**

Raštų įvaldymo ištrauka – Mato 28:19–20

3. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Aprašykite bent tris būdus, kaip galime paliudyti apie Jėzų Kristų kitiems. Tada pasirinkite vieną iš tų būdų ir užsirašykite tikslą, kaip stengsitės apie Jėzų Kristų liudyti kitiems.
- b. Atsakykite į klausimą, kaip galite ruoštis tarnauti misijoje atsižvelgdami į Jėzaus žodžius Mato 28:19–20?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Mato 27–28 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Evangelijos pagal Morkų studijų įvadas

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Evangelijoje pagal Morkų aprašyta Jėzaus Kristaus tarnystė, mirtis ir prisikėlimas. Visa tai daroma sparčiai pereinant nuo vieno pasakojimo prie kito ir dažnai susitelkiant į galingus Gelbėtojo darbus. Svarbiausias jų yra pasakojimas apie Apmokėjimą, kurį Morkus pabrėžė esant esmine Jėzaus, kaip pažadėtojo Mesijo, misija. Studijuodami Evangeliją pagal Morkų ir jo liudijimą apie tai, kaip Gelbėtojas įvykdė apmokančiąją savo misiją, jūs galėsite dar giliau atsiversti į Evangeliją ir rasti drąsos sekti Gelbėtoju.

Kas parašė šią knygą?

Morkus (dar vadinamas Jonu Morkumi) yra šios knygos autorius. Nors Morkus nebuvo vienas iš pirmųjų Jėzaus Kristaus mokinių, jis atsivertė ir tapo apaštalo Petro padėjėju, ir gali būti, kad šią evangeliją jis parašė remdamasis tuo, ką sužinojo iš Petro (žr. Raštų rodyklėje, „Morkus“).

Morkus ir jo motina Marija gyveno Jeruzalėje; jų namuose rinkosi pirmieji krisčionys (žr. Apaštalo darbų 12:12). Morkus iš Jeruzalės išvyko padėti Barnabui ir Sauliui (Pauliui) jų pirmojoje misionieriškoje kelionėje (žr. Apaštalo darbų 12:25; 13:4–6, 42–48). Vėliau Paulius rašė, kad Morkus drauge su juo buvo Romoje (žr. Kolosiečiams 4:10; Filemonui 1:24), ir gyrė Morkų kaip porininką, kuris buvo jam „naudingas padėjėjas“ (2 Timotiejui 4:11). Petras, kalbėdamas apie jį, sakė „mano sūnus Morkus“ (1 Petro 5:13), tuo parodydamas artimą jų draugystę.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Mes tiksliai nežinome, kada Evangelija pagal Morkų buvo parašyta. Gali būti, kad Morkus savo evangeliją parašė Romoje maždaug tarp 64 m. po Kr. ir 70 m. po Kr., galbūt netrukus po apaštalo Petro nužudymo maždaug 64 m. po Kr.

Kam ji buvo parašyta ir kodėl?

Evangelijoje pagal Morkų apstu detalių (tokių kaip išverstos aramėjų citatos, lotyniški posakiai ir žydų kultūros paaiškinimai), kurios regis buvo skirtos romėnų kilmės skaitytojams arba kitoms kitataučių tautoms ir tiems, kurie Romoje ar Romos imperijoje atsivertė į krisčionybę. Daugelis mano, kad Morkus drauge su Petru buvo Romoje, kai daugeliui Bažnyčios narių visoje Romos imperijoje grėsė dideli tikėjimo išbandymai.

Trečdalyje Evangelijos pagal Morkų pasakojama apie Gelbėtojo mokymus ir patyrimus per paskutinę Jo gyvenimo savaitę. Morkus paliudijo, kad Dievo Sūnaus kančia nugalėjo blogį, nuodėmę ir mirtį. Šis liudijimas reiškė, kad Gelbėtojo pasekėjams nėra ko bijoti, susidūrus su persekiojimais, išmėginimais ar net mirtimi, nes jie sekė savo Mokytoju. Jie galėjo drąsiai kęsti žinodami, kad Viešpats jiems padės ir kad visi Jo pažadai galiausiai bus įvykdyti.

Kokie išskirtiniai šios knygos bruožai?

Evangelija pagal Morkų prasideda netikėtai ir dramatiškai, ir toks greitas tempas palaikomas pereinant nuo vieno įvykio prie kito. Morkus dažnai vartojo žodžius *tuojau* ir *greit*, taip pasakojimui suteikdamas greito veiksmo efektą.

Nors 90 procentų Evangelijoje pagal Morkų pateiktos informacijos yra pateikta ir Evangelijose pagal Matą ir Luką, Morkaus pasakojime dažnai įtraukiamos papildomos smulkmenos, padedančios mums labiau vertinti Gelbėtojo atjautą ir Jį supančių žmonių reakciją (Morkaus 9:14–27 palyginkite su Mato 17:14–18).

Pavyzdžiui, Morkus papasakojo, kaip Gelbėtojo tarnystės pradžioje žmonės visur ir su džiaugsmu Jį priėmė Galilėjoje ir kitose vietovėse (žr. Morkaus 1:32–33, 45; 2:2; 3:7–9; 4:1). Morkus taip pat kruopščiai papasakojo apie neigiamą Rašto aiškintojų ir fariziejų reakciją ir sparčiai augantį jų priešinimąsi, kuris nuo skeptiškumo (žr. Morkaus 2:6–7) peraugo į sąmokslą nužudyti Jėzų (žr. Morkaus 3:6).

Viena iš svarbių Evangelijos pagal Morkų temų yra klausimai apie tai, kas Jėzus buvo, kas suprato Jo prigimtį bei mokinių, kurie privalo paimti kryžių ir sekti Jėzumi, vaidmenį (žr. Morkaus 8:34). Be to, tik Evangelijoje pagal Morkų aprašytas palyginimas apie savaime išaugusią sėklą (žr. Morkaus 4:26–27), kurčiojo išgydymas Dekapolio krašte (žr. Morkaus 7:31–37) ir palaipsnis aklojo išgydymas Betsaidoje (žr. Morkaus 8:22–26).

Knygos planas

Morkaus 1–4. Jonas Krikštytojas pakrikštija Jėzų, ir Šis pradeda pamokslauti, pašaukia mokinius ir daro stebuklus. Jis moko palyginimais, kai žmonės vis labiau ima Jam priešintis.

Morkaus 5–7. Gelbėtojas tęsia stebuklus, parodo žmonėms atjautą. Po Jono Krikštytojo nužudymo Jėzus pamaitina daugiau nei 5 000 žmonių ir eina vandeniu. Mokydamas Jis pasisako prieš klaidingus papročius.

Morkaus 8–10. Jėzus Kristus tęsia stebuklus. Petras liudija, kad Jėzus yra Kristus. Gelbėtojas tris kartus pranašauja apie savo kančias, mirtį ir prisikėlimą, tačiau Jo mokiniai kol kas pilnai nesupranta, ką Jis turi omeny. Jis moko juos apie nuolankumą ir tarnystę, privalomą Jo mokiniams.

Morkaus 11–16. Per paskutinę savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas įžengia į Jeruzalę, moko savo mokinius, kenčia Getsemanėje ir yra nukryžiuojamas. Jėzus Kristus prisikelia.

Morkaus 1

Įvadas

Jonas Krikštytojas skelbė atgailos „krikštą nuodėmėms atleisti“ (Morkaus 1:4). Jonui Jį pakrikštijus, Gelbėtojas dieviška galia ir įgaliojimu pradėjo skelbti Evangeliją ir daryti stebuklus. Jis išvarė piktąsias dvasias ir išgydė raupsuotąjį. Po Galilėją pasklido žinios apie Jo darbus.

Morkaus 1:1–20

Jėzus pradeda savo tarnystę

1. Dviejų ar daugiau žmonių (šeimos narių, draugų, klasės draugų ar kitų) paprašykite savo liudijimu apie Jėzų Kristų pasidalyti su jumis. Gali tekti duoti jiems šiek tiek laiko apmąstyti ir pasiruošti savo liudijimu pasidalyti su jumis. Raštų studijavimo žurnale apibendrinkite jų paliudytas tiesas.

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kodėl vertingiau išgirsti kelių, o ne vieno žmogaus liudijimą?
- Kodėl, jūsų manymu, verta studijuoti Morkaus liudijimą, kai jau išstudijavote Mato liudijimą?

Perskaitykite Morkaus 1:1–4, 9–11 eilutes ir išsiaiškinkite įvykį, kuriuo Morkus pradėjo Gelbėtojo gyvenimo aprašymą.

Morkaus pasakojimas apie Gelbėtojo gyvenimą skiriasi nuo Mato pasakojimo. Jis pradedamas staiga, o įvykių eiga sparčiai plėtojama pasakojimu apie Jo darbus ir stebuklus, pabrėžiant dievišką Gelbėtojo prigimtį. Manoma, kad Morkaus pasakojimas paremtas tuo, ką jis sužinojo iš apaštalo Petro. Daugelis mokslininkų mano, kad jis buvo parašytas maždaug 66 m. po Kr. – 73 m. po Kr., laikotarpiu, kai Romos imperijoje krisčionys buvo stipriai persekiojami.

Morkaus 1:12–20 eilutėse skaitome, kad po 40 dienų pasninko Jėzus buvo gundomas velnio (taip pat žr. Mato 4:1–11). Jis taip pat skelbė atgailą Galilėjoje ir kvietė mokinius sekti paskui Jį.

Morkaus 1:21–39

Jėzus išveja demonus ir išgydo ligonį

Kokie pavojai tyko prieš teritorijoje esančio kareivio?

Perskaitykite toliau pateiktą prezidento Boido K. Parkerio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Visų šių pasaulio įvykių apsupty, kai žemėja moralės standartai, jūs, jaunieji žmonės, augate prieš teritorijoje.

Iš Raštų žinome, kad danguje vyko karas ir kad Liuciferis maištavo ir kartu su savo pasekėjais „buvo išmestas žemėn“ [Apreiškimo 12:9]. Jis pasiryžęs sužlugdyti mūsų Dangiškojo Tėvo planą ir siekia užvaldyti visų protus ir elgesį“ („Patarimai jaunimui“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į

klausimą: Kokia prasme, pasiremiant prezidento Parkerio mokymu ir savo pačių patirtimi, jūsų žemiškasis gyvenimas panašus į būvimą prieš teritorijoje?

Prisiminkite tas gyvenimo akimirkas, kai jautėtės prislėgti piktos įtakos ar jus supančių pagundų. Studijuodami Morkaus 1:21–37 suraskite tiesą, padėsiančią užklupus blogio įtakai ir pagundoms.

Perskaitykite Morkaus 1:21–22 ir išsiaiškinkite, ką Kafarnaume padarė Jėzus ir kaip žydai į tai reagavo.

Kodėl žydus nustebino Gelbėtojo mokymai?

22 eilutėje paminėti Rašto aiškintojai buvo laikomi Mozės įstatymo žinovais. Kartais jie dar būdavo vadinami „įstatymo mokytojais arba įstatymo žinovais. Jie išplėtojo įstatymą ir taikė jį savo laikmečio aplinkybėmis“ (Raštų rodyklė, „Raštininkas, Rašto žinovas“, scriptures.lds.org). Pamokslaudami jie dažnai cituodavo ankstesnius įstatymo žinovus. Tačiau Jėzus kalbėjo Savo Tėvo galia ir įgaliojimu. Jis taip pat buvo didysis Jehova, davęs Mozės įstatymą. Iš Džozefo Smito vertimo sužinome, kad jis mokė ne Raštų aiškintojų įgaliojimu, bet kaip turintis Dievo įgaliojimą (žr. Joseph Smith Translation, Matthew 7:37).

Jėzui mokant sinagogoje, prie Jo priėjo vyras, apsėstas netyros, piktos dvasios. Perskaitykite Morkaus 1:23–26 ir išsiaiškinkite, ką netyra dvasia žinojo apie Jėzų.

Jei turite prieigą, galite pažiūrėti filmuką „Jesus Heals a Possessed Man“ (liet. „Jėzus išgydo apsėstą vyrą“) (1:48) iš ciklo *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą), kurį rasite svetainėje LDS.org, ir išsiaiškinti, ką netyra dvasia žinojo apie Jėzų.

Piktosios dvasios, mėginančios užvaldyti fizinius kūnus, yra Liuciferio pasekėjai. Prieš tai, kai buvo išvaryti iš dangaus, jie gyveno Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus akivaizdoje.

Ką manytumėte apie Jėzų, jei tuo metu būtumėte buvę sinagogoje ir matę, kas įvyko?

Perskaitykite Morkaus 1:27–28 ir išsiaiškinkite, kaip žmonės reagavo pamatę Jėzų, iš vyro išvarantį netyrą dvasią.

Tiesa, kurios pasimokome iš šio pasakojimo yra ta, kad **Gelbėtojas turi galią prieš velnią ir jo pasekėjus.**

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kaip žinojimas, kad Gelbėtojas turi galią prieš velnią ir jo pasekėjus, gali padėti jums pasijutus prislėgtam jus supančios piktos įtakos ir pagundų?

Perskaitykite toliau pateiktą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir pasižymėkite, ką galime daryti, kad gautume daugiau galios, padėsiančios atsispirti velniui:

„Pranašas Džozefas Smitas [...] sakė: „Piktosios dvasios turi ribas, apribojimus ir dėsnius, kuriems jos turi paklusti“ [iš *History of the Church*, 4:576]. Taigi, Šėtonas ir jo angelai nėra visagaliai. [...]

[...] Šėtono pastangas gali sugriauti visi, kurie ateina pas Kristų, pakludami Evangelijos sandoms ir apeigoms. Nuolankūs dieviško Mokytojo sekėjai gali išvengti velnio melo pinklių. Šėtonas nepalaiko, nepakylėja ir nelaimina. Tuos, kuriuos nustveria, jis palieka merdinčius gėdoje ir kančiose. Dievo dvasia yra palaikanti ir pakylėjanti galia“ (“Serving the Lord and Resisting the Devil,” *Ensign*, Sept. 1995, 6, 7).

Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Mes atėjome į šią žemę, kad gautume kūną ir pristatytume jį tyrą priešais Dievą celestialinėje karalystėje. Didysis laimės principas neatsiejamai susijęs su kūno turėjimu. Velnias neturi kūno, ir tai yra jo bausmė. Jis patenkintas, kai jam pavyksta užvaldyti žmogaus kūną. Gelbėtojo išvartas jis prašė leisti į kiaulių kaimenę [žr. Morkaus 5:1–13]. Tai rodo, kad jis verčiau gyventų kiaulės kūne, nei liktų visai be jo. Visos kūną turinčios esybės, turi galią toms, kurios jo neturi“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010 m.], p. 203).

Perskaitykite Morkaus 1:28 ir išsiaiškinkite, kas nutiko po to, kai Gelbėtojas išvarė piktąją dvasią.

Simonas Petras buvo vedęs, tad Morkaus 1:29–31 eilutėse skaitome, kad Gelbėtojas išgydė jo uošvę nuo karščiavimo. Morkaus 1:32–39 eilutėse skaitome, kad Jėzus išgydė ir daugelį kitų ligonių, išvarė daug demonų ir pamokslavo visoje Galilėjoje.

Morkaus 1:40–45

Jėzus išgydo raupsuotąjį

Perskaitykite Morkaus 1:40 ir suraskite, kas aplankė Gelbėtoją, kai šis pamokslavo Galilėjoje.

Jei turite, galite peržiūrėti filmuką „Lesson 18: New Testament Customs—Leprosy“ (liet. 18 pamoka. Naujojo Testamento laikmečio papročiai – raupsai“) (1:01), kurį rasite internete adresu LDS.org.

Senovėje asmuo, sergantis raupsais, buvo vadinamas raupsuotuuoju. „Raupsai yra lėtinė liga, kuri pažeidžia odą, nervus, akis, kaulus ir galūnes. Negydoma ši liga palaipsniui suluošina savo aukas, kol jos galiausiai miršta skausminga mirtimi. Senovės Izraelyje raupsuotieji buvo karantinuojami [jie buvo verčiami gyventi už miesto ribų], jiems buvo liepiama prie jų besiantinančius žmones perspėti sušunkant „Nešvarus!“, ir buvo manoma, kad jie užkrečia visus, kurie prie jų

prisiartina (žr. Kunigų 13:45–46)“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 103).

Įsivaizduokite esąs raupsuotasis Jėzaus Kristaus dienomis. Kaip raupsų liga paveiktų jūsų gyvenimą?

Perskaitykite Morkaus 1:40 ir išsiaiškinkite, ką darė raupsuotasis, pamatęs Gelbėtoją.

Kaip raupsuotasis parodė tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Frazė „Jei panorėsi“ rodo, kad vyras suprato, jog jo pasveikimas priklauso nuo Gelbėtojo valios. Perskaitykite Morkaus 1:41–42 ir suraskite, kaip Gelbėtojas atsakė į to vyro maldavimą.

Apmąstykite tokius klausimus:

- Ką būtumėte pajautę to raupsuotojo vietoje, jeigu Gelbėtojas būtų jus palietęs? Kodėl?
- Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jeigu Jėzus Kristus išgydytų jus nuo raupsų?

Skaitydami toliau pateiktą vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį pasižymėkite, kaip raupsai gali būti palyginti su nuodėme (žr. Kunigų 14): „Bibliniais laikais raupsai, be siaubingų jų pasekmių kūnui, buvo laikomi nuodėmės ir netyrumo simboliu, rodančiu, kad, kaip ši baisi liga alina ir niokoja kūną, taip ir nuodėmė alina ir užkrečia dvasinę žmogaus pusę. [...] Senajame Testamente pasitaikė atvejų (Mirjama, Gehazis, Uzijas), kai maištaujantieji buvo prakeikti raupsais kaip bausmė už jų piktadarystes“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–81], 2:45).

Svarbu suprasti, kad tokios ligos kaip raupsai nėra nuodėmės pasekmės. Tačiau yra ir panašumo tarp raupsų ir nuodėmės pasekmių. Perskaitykite Morkaus 1:40–42. Šį kartą žodį *raupsuotasis* pakeiskite į *nuodėmingasis*, o *raupsai* į *nuodėmė*. Skaitydami suraskite, kaip šio raupsuotojo išgijimą galime palyginti su apsivalymu nuo nuodėmės.

Pritaikykite Raštus

Pritaikyti Raštus reiškia palyginti juos su savo gyvenimu. Kai imsime pastebėti panašumus tarp savo ir Raštuose aprašytų patyrimų, galėsime geriau atpažinti Evangelijos doktrinas ir principus. Taip pat pamatysite, kaip savo gyvenime galite pritaikyti tuos principus ir doktrinas.

Kokie žodžiai, šitaip skaitant šias eilutes, padeda suprasti, kad buvo atleista?

Kaip galime tai, ką raupsuotasis darė, kad apsivalytų nuo raupsų, palyginti su tuo, ką turime daryti, kad apsivalytume nuo nuodėmės? _____

Palygindami išgijimą nuo raupsų su apsivalymu nuo nuodėmės išmokstame principo, kad, **jeigu naudosime tikėjimą ir ateisime pas Gelbėtoją, Jis mūsų pasigailės ir apvalys nuo nuodėmės**. Galite šią tiesą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Morkaus 1:40–42.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip turime naudoti tikėjimą ir ateiti pas Gelbėtoją, kad Jis galėtų apvalyti mus nuo nuodėmių?
- b. Vėl pamąstykite, koks buvo raupsuotojo gyvenimas prieš išgijimą ir po jo. Kaip galėtų pasikeisti žmogaus gyvenimas, jeigu jis ateitų pas Jėzų Kristų, kad būtų apvalytas nuo nuodėmės?
- c. Kaip pasikeičia žmogaus gyvenimas, kai jis Kristaus Apmokėjimo galia apsivalo nuo nuodėmės?

Pagalvokite, nuo kokių nuodėmių jums reikia apsivalyti. Jeigu ateisite pas Gelbėtoją ir per maldą, atgailą ir paklusnumą panaudosite tikėjimą Juo, tai Jis jus apvalys.

Perskaitykite Morkaus 1:43-45 ir suraskite, ką Gelbėtojas nurodė pagijusiam raupsuotajam. Mozės įstatymas reikalavo, kad pagijusieji nuo raupsų pasirodytų šventyklos kunigui. Po to, kai kunigas paskelbdavo, kad raupsuotasis pasveiko, buvo aukojamos atnašos ir taip pranešama, kad raupsuotasis pasveiko ir vėl gali bendrauti su šeima ir bendruomene.

Ką tas vyras darė po to, kai Gelbėtojas liepė jam niekam apie tai nepasakoti?

Kas nutiko dėl to, kad tas vyras paskleidė žinią apie savo išgijimą?

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 1 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Morkaus 2–3

Įvadas

Jėzus atleido nuodėmes suparalyžiuotam vyrui, jį išgydė ir pašaukė Matą sekti paskui Jį. Rašto aiškintojus ir fariziejus Jis mokė apie šabo dieną. Gelbėtojas ir toliau gydė daugybę žmonių, pasiuntė savo apaštalus skelbti Evangelijos ir įspėjo apie piktžodžiavimą prieš Šventąją Dvasią.

Morkaus 2:1–12

Jėzus atleidžia nuodėmes paralyžiuotam vyrui ir jį išgydo

Įsivaizduokite, kad jūsų mylimas žmogus serga gyvybei pavojinga fizine liga ir jam reikia ypatingo gydymo. Į ką kreiptumėtės pagalbos savo mylimam žmogui? Kodėl? Ką būtumėte pasiruošę daryti, jeigu būtų tik vienas galintis padėti gydytojas, tačiau su juo būtų sunku susitikti?

Kaip aprašyta Morkaus 2:1–4, Kafarnaumo kaime, Galilėjoje, gyveno „paralyžiuot[as]“ vyras (Morkaus 2:3). Keturi vyrai atnešė jį prie namo, kuriame lankėsi Jėzus, tačiau name buvo tiek daug žmonių, kad jie negalėjo įeiti. Tie keturi vyrai išardė dalį namo stogo ir nuleido paralyžiuotąjį prie Gelbėtojo.

Perskaitykite Morkaus 2:5 ir suraskite, ką Jėzus pasakė paralyžiuotajam.

Perskaitykite Morkaus 2:6–12 ir išsiaiškinkite, kas įvyko po to.

Atkreipkite dėmesį, kad „keletas Rašto aiškintojų“ (Morkaus 2:6) skeptiškai žiūrėjo į tai, kad Gelbėtojas gali atleisti nuodėmes. Apsvarstykite, ko Jėzus paklausė Rašto aiškintojų (žr. Morkaus 2:9).

Šiame pasakojime galime atpažinti tokią tiesą: **Jėzus Kristus turi galią išgydyti mus dvasiškai ir fiziškai.**

Morkaus 2:13–22

Jėzus pašaukia Matą sekti paskui Jį ir valgo su muitininkais bei nusidėjėliais

Rašto aiškintojai, pamatę, kad paralyžiuotasis atsikėlė nuo neštuvų ir ėmė vaikščioti, gavo nepaneigiamą įrodymą, kad Jėzus Kristus turi galią gydyti ligonius, ir išgirdo Jį liudijant, kad Jis gali atleisti nuodėmes. Tačiau iš šio pasakojimo neaišku, ar šie vyrai vėliau nuėjo pas Jėzų ir ar patys prašė atleisti jiems nuodėmes.

1. Raštų studijavimo žurnale sudarykite priežasčių, paaiškinančių, kodėl žmonės neprašo Viešpaties atleisti jų nuodėmes, sąrašą.

Sudarinėdami šį sąrašą paprašykite šeimos nario arba draugo pagalbos.

Studijuodami Morkaus 2 skyrių ieškokite tiesų, galinčių jus pastūmėti ieškoti Viešpaties atleidimo.

Perskaitykite Morkaus 2:13–15 ir suraskite, ką Gelbėtojas darė išgydęs paralyžiuotąjį.

Levis vėliau buvo žinomas kaip Matas. Tai tas pats Matas, kuris parašė Evangeliją pagal Matą. Frazė „sėdintį muitinėje“ (Morkaus 2:14) reiškia, kad Matas buvo muitininkas, „mokesčių romėnams rinkėjas“ Kafarnaume, [ir] tikriausiai buvo Herodo Antipo tarnautojas“ (Raštų rodyklė, „Matas“; scriptures.lds.org). Daugelis žydų nekenė muitininkų, nes juos laikė išdavikais, iš savųjų renkančiais pinigų romėnams.

Atkreipkite dėmesį, kad Mato vakarienėje su Jėzumi ir Jo mokiniais dalyvavo daug muitininkų ir nusidėjėlių. Tais laikais dalinimasis maistu reiškė daug daugiau nei valgymą drauge. Tai rodydavo, kad prie stalo susėdusius žmones jungia draugystės ir taikos saitai.

Perskaitykite Morkaus 2:16 ir suraskite, kaip Rašto aiškintojai ir fariziejai reagavo matydami Gelbėtoją vakarieniaujant su šiais žmonėmis.

Kodėl, jūsų nuomone, Rašto aiškintojai ir fariziejai kritikavo Jėzų už valgymą drauge su muitininkais ir nusidėjėliais? _____

Perskaitykite Morkaus 2:17 ir išsiaiškinkite, koks buvo Gelbėtojo atsakas į Rašto aiškintojų ir fariziejų kritiką. Galite apibraukti žodžius, kuriais Gelbėtojas apibūdino Save.

Pavartodamas žodį *gydytojas* Gelbėtojas dar kartą paliudijo apie Savo galią išgydyti tiek dvasiškai, tiek ir fiziškai. Iš 17 eilutės sužinome, kad **Gelbėtojas trokšta padėti mums atgailauti už savo nuodėmes ir išgyti.**

Apmąstykite, kodėl svarbu tikėti, kad Jėzus trokšta padėti mums atgailauti ir išgyti.

Vyresnysis Kreigas A. Kardonas iš Septyniasdešimties sakė:

„Viešpats mus myli ir nori, kad suprastume Jo norą atleisti. [...]

[...] Dėl Savo gailėstingumo Jis leidžia, kad tobulėjimas vyktų laikui bėgant, ir nereikalauja tobulumo iš karto. Netgi esant gausybei nuodėmių, kurias sukelia mirtingojo gyvenimo silpnumas, kiekvieną kartą, kai tik atgailaujame ir siekiame Jo atleidimo, Jis vėl ir vėl atleidžia [žr. Moronio 6:8].

Todėl visi mes, įskaitant kovojančius su tokiomis priklausomybėmis, kaip narkotikų vartojimas ar pornografija, ir jų artimuosius, galime žinoti, kad Viešpats įvertins jų doras pastangas ir, kai atgaila bus užbaigta, su meile atleis. [...] Bet tai nereiškia, kad žmogus gali *sąmoningai* grįžti prie nuodėmės ir likti nenubaustas“ („Gelbėtojas nori atleisti“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pamąstykite, ar jūs esate kaip muitininkai ir nusidėjėliai (pripažinę, kad jiems reikia Gelbėtojo ir atėję pas Jį) ar kaip Rašto aiškintojai ir fariziejai (neatėję pas Gelbėtoją prašyti Jo atleidimo ir išgydymo galios). Nuspręskite jau šiandien ateiti pas Gelbėtoją ir leisti Jam padėti patenkinti fizinius ir dvasinius jūsų poreikius.

Kaip rašoma Morkaus 2:18–22, Jėzus mokė, kodėl Jo mokiniai nepasninkavo Jam būnant su jais. Jis taip pat mokė, kodėl kai kuriems žmonėms sunku priimti Jo Evangeliją (taip pat žr. Mato 9:14–17).

Morkaus 2:23–3:6

Jėzus moko apie šabą

Ar kada nors pasirinkote nedalyvauti kažkokioje veikloje, kad paklustumėte įsakymui švęsti šabo dieną? Studijuodami Morkaus 2–3 apmąstykite tokį klausimą: Kaip žinoti, ar tam tikras užsiėmimas yra tinkamas šabo diena?

Skaitydami Morkaus 2:23–24 ir Morkaus 3:1–2 išsiaiškinkite, ką tokio padarė Gelbėtojas ir Jo mokiniai, kad sadukiejai pamanė, jog tai pažeidžia šabo įstatymą.

Atminkite, kad žydų mokytojai Mozės įstatymą papildė savomis taisyklėmis ir interpretacijomis, vadintomis sakytiniais įstatymais arba tradicijomis. Tikėtasi, kad šios papildomos taisyklės užkirs kelią Dievo įstatymo pažeidimams, tačiau kai kuriems žmonėms jos sutrukdė suprasti tikrąją įsakymų, tarp jų ir įsakymo švęsti šabo dieną, prasmę.

Perskaitykite Morkaus 2:27–28 ir tada atkreipkite dėmesį į tai, kaip Džozefo Smito vertime paaiškinama, kodėl Viešpats mums davė šabą:

„Todėl šabas buvo duotas žmogui ilsėtis; ir taip pat žmogus turėtų garbinti Dievą ir jam neuždrausta valgyti;

nes Žmogaus Sūnus padarė šabą, todėl Žmogaus Sūnus taip pat yra ir Šabo Viešpats“ (Joseph Smith Translation, Mark 2:26–27 [in the Bible appendix]).

Skaitydami Morkaus 3:3–5 raskite, ko Gelbėtojas mokė apie žmogaus su padžiūvusia ranka išgydymą per šabą.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Džozefo Smito vertimo ir Morkaus 3:3–5, užbaikite žemiau pateiktą tiesą: **Mes galime švęsti šabo dieną**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip galime šlovinti Dievą Jo šventą dieną?
- b. Kokius gerus darbus galima daryti per šabą?

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 59:9–13. Tada perskaitykite toliau pateiktą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir apmąstykite, kaip galite nuspręsti, ką dera daryti per šabą:

„Kur nubrėžti liniją sprendžiant, kas priimtina ir kas nepriimtina per šabą? Remdamiesi duotais nurodymais kiekvienas turime atsakyti į šį klausimą pats sau. Nors šie nurodymai yra Raštuose ir dabartinių pranašų žodžiuose, jie taip pat turi būti išraižyti mūsų širdyse ir sąžinė turi jais vadovautis. [...] Mažai tikėtina, kad rimtai pažeisime šabo dienos šventimą, jeigu nuolankiai ateisime pas Viešpatį ir atiduosime Jam savo širdį, sielą ir protą. (Žr. Mato 22:37.)

Kiekvienas, stengdamasis būti sąžiningas su Viešpačiu, turės nuspręsti, ką dera ir ko nedera daryti per šabo dieną. Šabo dieną garbinimo dvasioje turime daryti tai, kas būtina ir derama. Visi kiti užsiėmimai turėtų būti ribojami" ("The Lord's Day," *Ensign*, Nov. 1991, 35).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokius palaiminimus esate patyrę už pastangas per šabą garbinti Dievą ir daryti gerus darbus?
- b. Įvardykite vieną pavyzdį, kaip geriau švęsite šabo dieną?

Morkaus 3:7—35

Jėzus išgydo daugybę žmonių, išsiunčia savo apaštalus skelbti Evangelijos ir įspėja žmones dėl piktžodžiavimo

Kaip tai aprašyta Morkaus 3:7–35 eilutėse, Jėzus nuėjo prie Galilėjos ežero ir išgydė daug paskui Jį atsekusių žmonių, įskaitant tuos, kurie buvo apsėsti netyrų dvasių. Išsirinkęs Dvyliką apaštalų, Jėzus juos išventino ir pasiuntė skelbti Evangelijos, gydyti ir išvarinėti demonų. Tai padaręs jis įspėjo Rašto aiškintojus dėl piktžodžiavimo prieš Šventąją Dvasią ir mokė, kad Jo šeima – tai žmonės, kurie vykdo Dangiškojo Tėvo valią. Apie kelis iš aprašytų įvykių jūs sužinojote studijuodami Mato 12:22–35.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 2–3 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Morkaus 4–5

Įvadas

Jėzus Galilėjos ežero pakrantėse mokė pasitelkdamas palyginimus. Gelbėtojas nuramino ežere kilusią audrą, o Jo mokiniai stebėjosi Jo galia įsakinėti gamtos stichijai. Jėzus parodė savo galią prieš demonus, juos išvarydamas iš apsėsto vyro. Tarnaudamas Kafarnaume, Jis išgydė moterį, sirgusią kraujoplūdžiu, ir iš mirusiųjų prikėlė Jayro dukterį.

Morkaus 4 skyrius

Jėzus moko apie Dievo karalystę palyginimais ir nuramina audrą

Prisiminkite baisiausią kada nors išgyventą audrą. Pamąstykite, kaip apibūdintumėte savo patyrimą toje audroje nebuvusiam žmogui.

Kaip audrai prilygsta tam tikri iššūkiai ir sunkumai?

1. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite čia pateiktą lentelę. Tada kiekvienoje kategorijoje, paliktoje tuščioje vietoje, parašykite fizinių, dvasinių, protinių ir socialinių audrų, kurias galite patirti, pavyzdžių.

Fizinė audra	Dvasinė audra	Protinė audra	Socialinė audra

Studijuodami Morkaus 4–5 skyrius ieškokite principų, kurie galėtų padėti jums, atsidūrus tose gyvenimo audrose.

Morkaus 4:1–34 eilutėse skaitome, kad Galilėjos ežero pakrantėje Jėzus Kristus žmonių minią mokė keleto palyginimų. (Šioje pamokoje minėtosios eilutės nebus aptarinėjamos, nes tuos palyginimus jau studijavote Mato 13 skyriuje.)

Perskaitykite Morkaus 4:35–38 ir išsiaiškinkite, į kokią bėdą pakliuvo Gelbėtojas ir Jo mokiniai, bandydami perplaukti Galilėjos ežerą.

Galilėjos ežeras yra apie 215 metrų žemiau jūros lygio ir jį iš trijų pusių supa kalnai. Kartais vėjo gūsiai praužia kalnų šlaitais ir sukelia staigias ir stiprias audras, o šiame mažame vandens telkinyje pakyla didžiulės bangos. Kai kurie mokiniai buvo patyrę žvejai, tačiau dėl audros bangos ėmė semti valtį ir „jie išsigando ir atsidūrė pavojuje“ (Joseph Smith Translation, Luke 8:23).

Jei tokiomis aplinkybėmis būtumėte buvę valtyje su Jėzumi ir mokiniais, ką pamanytumėte ir ką jaustumėte kreipėsi pagalbos į Gelbėtoją ir pamatę jį miegantį?

Perskaitykite Morkaus 4:39–40 ir suraskite Gelbėtojo atsakymą į mokinių pagalbos šauksmą. Galite Raštuose pasižymėti frazes „nutilk, nurimk!“ ir „visiškai ramu“ (Morkaus 4:39). Galite toliau pateiktą principą užsirašyti Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale: **Jei bėdoje ar apimti baimės pagalbos kreipsimės į Gelbėtoją, Jis galės mums suteikti ramybės.**

Minutėlę susimąstykite, ką reiškia bėdoje ir apėmus baimei pagalbos kreiptis į Gelbėtoją. Pagalvokite, kaip tai padaryti.

Perskaitykite Morkaus 4:41 ir išsiaiškinkite, ko mokiniai klausė apie Jėzų. Raštuose galite pasibraukti tą klausimą.

Jei būtumėte ten buvę ir galėję atsakyti į mokinių klausimą, ką jiems būtumėte pasakę apie Jėzų Kristų ir Jo galią? _____

Kaip prisiminimas, kad Jėzus Kristus turi galią nuraminti audras ir suteikti ramybės, veikia jūsų tikėjimą sunkiomis akimirkomis?

2. Perskaitykite giesmės „Viešpatie, vėtra pakilo“ (*Giesmės*, nr. 51) žodžius ir apmąstykite jos žinią. Prisiminkite, kada jums ar jūsų pažįstamiems teko pagalbos kreiptis į Viešpatį per iškilusią gyvenimo audrą. Kaip Gelbėtojas padėjo nuraminti tą audrą ar suteikė ramybės? Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką galite daryti, kad sulauktumėte Gelbėtojo pagalbos sunkiomis gyvenimo akimirkomis.

Morkaus 5:1–20

Jėzus išgydo vyrą iš jo išvarydamas demonus

Morkaus 5:1–18 aprašyta, kad Jėzus išgydo vyrą, pilną „netyrų“, arba pikty, dvasių. Šios netyros dvasios, palikusios vyro kūną, apniko kiaulių kaimenę, kuri ūmiai metėsi nuo skardžio į ežerą. Išgydytas vyras norėjo pasilikti su Jėzumi.

Perskaitykite Morkaus 5:19–20 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus nurodė tam vyrui daryti.

Vienas pamokantis principas šioje istorijoje yra tai, kad, **savo gyvenime patyrę Gelbėtojo galią, galime kitiems liudyti apie Jo palaiminimus ir atjautą.** Tačiau, jeigu patyrimas labai šventas, jums nederėtų apie tai pasakoti, nebent tai daryti nurodytų Šventoji Dvasia.

Apmąstykite, kaip arba kam galėtumėte paliudyti apie Gelbėtojo palaiminimus ir atjautą savo gyvenime.

Morkaus 5:21–43

Jėzus išgydo moterį, sirgusią kraujoplūdžiu, ir iš mirusiųjų prikelia Jayro dukterį

Vyresnysis Šeinas M. Bouvenas iš Septyniasdešimties papasakojo apie skaudų patyrimą, nutikusį jų šeimai:

„1990 m. vasario 4 d. gimė mūsų šeštasis vaikas, trečias sūnus. Pavadinome jį Taisonu. [...]“

Kai buvo aštuonių mėnesių, Taisonas prarijo ant kilimo rastą kreidos gabalėlį. Ta kreidelė užstrigo Taisono gerklėje, ir jis nustojo kvėpuoti. Jo vyresnysis brolis užnešė Taisoną laiptais į viršų klaikiai šaukdamas: „Kūdikis nekvėpuoja! Kūdikis nekvėpuoja!“ Pradėjome daryti dirbtinį kvėpavimą, iškvietėme greitąją pagalbą.

Atvyko medikai ir skubiai nuvežė Taisoną į ligoninę. Laukiamajame mes toliau karštai meldėmės, maldaudami Dievo, kad įvyktų stebuklas. Praėjus, kaip atrodė, ištisam gyvenimui, į kambarį įėjo gydytoja ir pasakė: „Man labai gaila. Daugiau nieko nebegalime padaryti. Galite pabūti su juo tiek, kiek tik reikės.“ Tada ji išėjo. („Nes aš gyvenu ir jūs gyvensite“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Jei Taisonas būtų jūsų brolis, ką tą akimirką būtumėte pamanę ar jautę?

Kaip toks patyrimas išbando žmogaus tikėjimą?

Skaitydami Morkaus 5:21–24 suraskite, kaip žydų vyresnysis, vardu Jayras, išgyveno panašų iššūkį, išbandžiusį jo tikėjimą.

Perskaitykite Morkaus 5:25–26 ir išsiaiškinkite, kas iš minios sekė paskui Jėzų į Jayro namus.

Nors Naujojo Testamento pasakojimuose tiksliai neapibrėžiama moters „kraujoplūdžio“, arba hemoragijos, (Morkaus 5:25) problema, žinome, kad jai tai buvo sunku pakelti. Be to, pagal Mozės įstatymą, žmogus sergantis kraujoplūdžiu, paprastai buvo laikomas nešvariu (žr. Kunigų 15:19–33). Tai tikriausiai reiškė, kad ši moteris per pastaruosius 12 jos ligos metų buvo atstumta ir atskirta. Šioje situacijoje ją apėmusi neviltis matoma iš to, kad ji „išleid[o] visa, ką turėjo“ (Morkaus 5:26), ieškodama gydytojų, kurie ją pagydytų.

Perskaitykite Morkaus 5:27–34 ir suraskite, ką ši moteris darė, kad jai padėtų Gelbėtojas. Frazė „ji prisiskverbė pro minią“ (Morkaus 5:27) nurodo, kad jai buvo nelengva praeiti pro susirinkusią žmonių minią, kad prisiliestų prie Jėzaus apsiausto. 30 eilutėje žodis *jėga* taip pat gali reikšti galią.

Iš šio pasakojimo apie moters patyrimą sužinome, kad, **jeigu savo pastangomis ateiti pas Jėzų Kristų rodysime savo tikėjimą Juo, Jis galės mus išgydyti.**

Būkite ištikimi turimam tikėjimui

Apmąstykite, ką vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo moko apie tai, kaip elgtis užklupus sunkioms gyvenimo problemoms ir iškilus abejonėms:

„Kai užgriūna problemos ir iškyla abejonės, nepradėkite ieškoti tikėjimo sakdami, kiek *netikite*, tai yra, pradėdami nuo netikėjimo. [...] Neprašau apsimitinėti, kad tikite, kai netikite. *Prašau likti ištikimiems tikėjimui, kurį turite.* [...]“

[...] Tai dieviško darbo procesas su gausiais jo pasireiškimais ir palaiminimais visose srityse. Taigi prašau, nesijaudinkite, jei kartais iškyla klausimų, kuriuos reikia ištirti, suprasti ir išspręsti.

Klausimų kyla ir kils. *Šioje Bažnyčioje tai, ką žinome, visada bus svarbiau už tai, ko nežinome.*

Visuomet atminkite, kad šiame pasaulyje visi turime gyventi tikėjimu“ („Tikiu, Viešpatie“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Svarbu atminti, kad pasveikimas nuo bet kokios negalios per tikėjimą Jėzumi Kristumi priklauso ne vien nuo mūsų pastangų artintis prie Jo, bet taip pat ir nuo Dievo plano ir valios, kaip matėme tai Jėzaus apsiaustą palietusios moters atveju.

Susimąstykite apie tai, kad Jėzui Kristui sustojus padėti moteriai, kankinamai kraujoplūdžio, visai tikėtina, jog Jayras nekantravo, kad Gelbėtojas eitų su juo ir padėtų jo dukteriai.

Perskaitykite Morkaus 5:35 ir suraskite, kas buvo pasakyta Jayrui, kai Jėzus buvo sustojęs padėti moteriai.

Ką tą akimirką būtumėte galvoję ar jautę būdami Jayro vietoje?

Perskaitykite Morkaus 5:36 ir suraskite, ką pasakė Gelbėtojas, kad sustiprintų Jayro tikėjimą. Galite pažymėti, ką radote.

Šioje istorijoje mes sužinome, kad **naudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi reiškia Juo tikėti net tais atvejais, kai abejojame.**

Apmąstykite tokius klausimus: Koku būdu galėtume pritaikyti šį principą savo gyvenime? Kodėl, jūsų manymu, Dievas kartais išbando mūsų tikėjimą?

Skaitydami Morkaus 5:37–43 išsiaiškinkite, kas nutiko Jayro dukteriai. Atkreipkite dėmesį į tai, kad žmonės, kurie „juokėsi iš [Jėzaus]“ (Morkaus 5:40), buvo „vamzdinink[ai] bei raudan[ti] mini[a]“ (žr. Mato 9:23–24), o ne Petras, Jokūbas, Jonas ar mergaitės tėvai.

Kartais Gelbėtojas nuramina mūsų gyvenimo audras pašalindamas mūsų sunkumus ar baimę. Kitais atvejais Jis gali ir nepašalinti mūsų išbandymų, kaip tai iliustruoja vyresniojo Bouveno pasakojimas apie jo sūnaus mirtį. Tačiau, jeigu nepaliaujamai naudosime tikėjimą Jėzumi Kristumi, net dvejonų akimirkomis, mūsų sunkumuose Jis suteiks mums ramybės.

Perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Bouveno liudijimą ir apmąstykite, kaip galime neapleisti tikėjimo nepaisydami mūsų išbandymų rezultato:

Jėzus prikėlė iš mirusiųjų Jayro dukterį.

„Pajutęs, jog kaltės, pykčio ir savigailos jausmai mėgina mane praryti, meldžiausi prašydamas, kad mano širdis pasikeistų. Per labai šventus asmeninius potyrius Viešpats suteikė man naują širdį, ir mano požiūris pasikeitė, nors vis dar jaučiau vienišumą ir skausmą. Man buvo leista pažinti, kad aš nebuvau apiplėštas, bet kad ateityje manęs laukia didžiulė palaima, jeigu pasirodysiu ištikimas. [...]“

Liudiju, kad [...] „jei pasikliauname Jėzaus Kristaus Apmokėjimu, Jis padės mums išverti mūsų išbandymus, ligas ir skausmą. Mes galime būti kupini džiaugsmo, ramybės ir paguodos. Viskas, kas gyvenime yra neteisinga, gali būti ištaisyta per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą [Skelbti mano evangeliją. Misionieriškos tarnystės vadovėlis (2004), p. 64]“ („Nes aš gyvenu ir jūs gyvensite“).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokiose situacijose jūs arba jūsų pažįstami neišsižadėjo tikėjimo Jėzumi Kristumi, kai užklupo išbandymų ir dvejonų akimirka?
- b. Kokius palaiminimus gavote už ištikimybę? (Galite vėl peržvelgti Raštų studijavimo žurnale šios pamokos pradžioje nubraižytą lentelę ir keliais sakiniais aprašyti, kaip Gelbėtojas padėjo jums išbandymuose, susijusiuose su kiekviena kategorija – fizine audra, dvasine audra, protine audra ir socialine audra.)

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 4–5 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

8 DALIS. 2 DIENA

Morkaus 6–8

Įvadas

Jėzus buvo atstumtas savo gimtajame mieste Nazarete. Jis pasiuntė Dvylika Apaštalų skelbti Evangelijos. Paliepus Herodui Antipui buvo nužudytas Jonas Krikštytojas. Jėzus stebuklingai pamaitino daugiau nei 5000 žmonių minią, ėjo vandeniu, nuramino audrą ir išgydė ligonį. Po to užjausdamas Jis išgydė vaiką, apsėstą demono, bei kurčią, mikčiojantį vyrą. Prie Galilėjos ežero Jis pamaitino 4000 žmonių ir atvyko į Betsaidos miestą, kuriame keliais etapais išgydė neregį.

Morkaus 6:1–44

Jėzus atstumiamas Nazarete ir išsiunčia savo Dvylika Apaštalų; atpasakojama Jono Krikštytojo mirtis; Jėzus stebuklingai pamaitina daugiau nei 5000 žmonių

Apmąstykite tokį klausimą: Ką tik pašauktas misionierius labai jaudinasi dėl to, kad išvažiuojant į misiją reikia palikti savo namus. Jam sunku kalbėti nuo sakyklos ir nedrąsu bendrauti socialinėje aplinkoje.

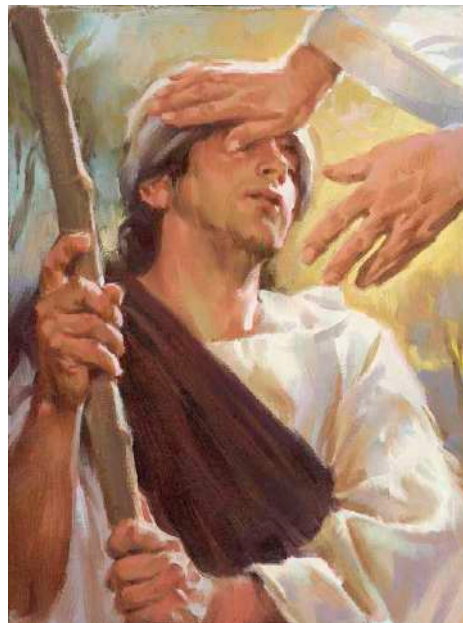
Ką patartumėte šiam vaikinui ar merginai? _____

Studijuodami Morkaus 6 skyrių suraskite principą, padėsiantį šiam jaunam misionieriui ir mums visiems, kai jaučiamės negalį padaryti to, ko Viešpats mūsų prašo.

Morkaus 6:1–13 pasakojama apie Jėzaus atstūmimą Jo gimtajame Nazarete. (Visa tai giliau aptarsite studijuodami Luko 4:14–30.) Būdamas Nazarete Jis ėmė Dvylika Apaštalų po du siųsti skelbti Evangelijos. Skelbdami Evangeliją jie taip pat išvarinėjo demonus ir gydė ligonius. Morkus taip pat užsimena, kad Gelbėtojo apaštalai ligonius patepdavo aliejumi.

Herodas Antipas, sužinojęs apie daugybę Jėzaus stebuklų, išsigando, kad tai Jonas Krikštytojas bus prisikėlęs iš mirusiųjų ir pradėjęs daryti visus šiuos stebuklus (žr. Morkaus 6:14). (Iš Morkaus 6:17–29 eilučių sužinome, kad tai Herodas buvo paliepęs nukirsdinti Jono Krikštytojo galvą, kad išpildytų savo žmonos pageidavimą.)

Morkaus 6:30–33 eilutėse pasakojama, kad Dvylika Apaštalų sugrįžo skelbę Evangeliją, ir Jėzus drauge su jais ėlipo į valtį, kad nuplauktų į vietą, kur galėtų pabūti vieni ir pailsėti. Tačiau aplinkinių miestų gyventojai atvyko į Jėzaus pasirinktą vietą ir laukė Jo atvykstant.

Perskaitykite Morkaus 6:34 ir suraskite, kaip Gelbėtojas reagavo į minią, nors drauge su savo mokiniais ieškojo vietos pailsėti ir pabūti vieniems.

Apmąstykite savo patyrimą, kai šiais laikais matėte pavyzdį žmogaus, kuris aukojo savo laiką, kad tarnautų kitiems, kaip tai darė Jėzus.

Visą dieną mokęs minią, Gelbėtojas padarė didelį stebuklą. Perskaitykite Morkaus 6:35–44 ir Mato 14:18 ir chronologine tvarka sunumeruokite toliau pateiktus įvykius. (Atsakymus rasite šios pamokos pabaigoje.)

- Gelbėtojas padaugino tai, ką atnešė mokiniai, ir taip patenkino ir viršijo poreikius.
- Mokiniai pasakė turį penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis.
- Mokiniai pasiūlė pasiūsti žmones nupirkti maisto.
- Gelbėtojas paklausė, ką mokiniai galėtų pasiūlyti.
- Gelbėtojas liepė mokiniams pamaitinti žmones.
- Minia neturėjo ko valgyti.
- Gelbėtojas paprašė mokinių duoti Jam tai, ką jie turi.

Morkaus 6:44 eilutė graikų kalba aiškiai nurodo, kad „penki tūkstančiai vyrų“ buvo suaugę vyrai. Tai reiškia, kad pamaitintų žmonių skaičius buvo didesnis, nes su vyrais buvo moterys ir vaikai (žr. Mato 14:21).

Atkreipkite dėmesį, kad prieš atlikdamas šį stebuklą Gelbėtojas pirma paprašė Savo mokinių visą turėtą maistą – penkis duonos kepalėlius ir dvi žuvis – atiduoti Jam. Gelbėtojas padaugino šį maistą, ir jo užteko miniai pamaitinti.

Vienas principas, kurio išmokstame iš šio pasakojimo yra toks: **Gelbėtojui atidavus viską, ką turime, Jis galės padauginti mūsų atnašą ir taip įgyvendinti savo tikslus.**

Nors Gelbėtojas neprašo, kad Jam atneštume visą turimą maistą, tuos, kurie siekia vykdyti Jo tikslus, Jis kviečia atiduoti Jam visus savo troškimus, gabumus, talentus, įgūdžius, dovanas ir pastangas (žr. 2 Nefio 25:29; Omnio 1:26).

1. Vėl prisiminkite besijaudinantį ką tik pašauktą misionierių, apie kurį minėta anksčiau, ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į pateiktus klausimus:

- Ką, jūsų manymu, remiantis minėtuoju principu, galėtų daryti misionierius, kad Gelbėtojui atiduotų viską, ką turi? O ką, savo ruožtu, darytų Gelbėtojas?
- Kokiose dar situacijose jauniems Bažnyčios nariams praverstų šio principo žinojimas?
- Kaip Viešpats išaukštino jūsų pastangas vykdyti Jo tikslus?

Morkaus 6:45–56

Jėzus eina vandeniui ir išgydo ligonį

Morkaus 6:45–56 eilutėse pasakojama, kad pamaitinęs minią, kurioje buvo daugiau nei 5000 žmonių, Jėzus savo mokiniams nurodė valtimi perplaukti į kitą Galilėjos ežero krantą. Tada pasiuntė susirinkusiųjų minią namo ir nuėjo melstis į kalną. Naktį kilo audra, ir Gelbėtojas nuo kalno matė, kaip Jo mokiniai vargsta besiirdami prieš vėją. Tada Jis nuėjo pas juos vandens paviršiumi ir nuramino audrą. Šiose eilutėse pateikta informacija jau smulkiai buvo aptarta, kai studijavote Mato 14.

Morkaus 7:1–8:21

Jėzus pabara fariziejus, išgydo prislėgtuosius ir pamaitina 4000 žmonių minią

Studijuodami Morkaus 7–8 išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas mokė mus daryti, pamačius stokojantį žmogų.

Morkaus 7:1–23 skaitome, kad Gelbėtojas sudrausmino fariziejus už tai, kad šie seka klaidingais papročiais, juos ir Savo mokinius mokė, kad „iš vidaus, iš žmonių širdies“ (Morkaus 7:21) išeina pikti sumanymai ir poelgiai, dėl ko jie ir susitepa.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo štai ko mokė apie „prosenių paproč[ius]“ (Morkaus 7:5):

„Bėgant metams, Rašto aiškintojai ir mokytojai prie Mozės įstatymo pridėjo rabiniškas apeigas ir interpretacijas. Šie papročiai buvo tikrai ir formaliai laikomi svarbiais ir turinčiais didesnės galios nei pats įstatymas. Vienas tų papročių, tariamai apsaugantis nuo apeigų sutepimo, buvo ritualinis apsiplovimas, kurį ignoravo Jėzus ir Jo mokiniai.

Būtent toks tiesos pakeitimo tradicijomis procesas, kai Dievo įstatymas įkvėpimo neturinčių mokytojų papildymu pakeičiamas „žmonių išgalvota doktrina ir įsakymais“ [Joseph Smith Translation, Mark 7:7], ir įvyko krisčioniškos eros metu per didįjį atsimetimą. Prie tyros ir paprastos Kristaus doktrinos Rašto aiškintojai ir kunigai ankstyvojoje krisčionybėje pridėjo tokius dalykus, kaip indulgencijų, kurios nelabiesiems atleisdavo praeities nuodėmes ir leisdavo ir toliau nusidėti, negavus dieviško atlygio, pardavinėjimas; (tariamasis) nuodėmių atleidimas per pakartotinas ir atsainias [nenuoširdžias] išpažintis; meldimasis [...] šventiesiems, o ne Viešpačiui; atvaizdų garbinimas; [...] draudimas kunigams ir kitiems bažnyčios tarnautojams tuoktis; [...] kunigai ir bažnyčios tarnautojai ėmė dėvėti brangius apsiaustus ir apdarus; pradėjo vartoti išplėstus dvasininkų titulus; Bažnyčios iždą pildė pinigais iš lošimų ir t. t.

Visi šie ir kiti papročiai kai kurių žmonių buvo laikomi svarbesniais už Dievo įstatymą, kurį davė Mokytojas. Išties, vadinamoji krisčioniška bažnyčia šiandien didžiąja dalimi pagrįsta šių prosenių papročiais, o ne iš dangaus gautu apreiškimu“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–73], 1:366–67).

Morkaus 7:24–30 skaitome, kad Jėzus išgydė graikės dukterį, apsėstą demono. Prisiminkite, kad tuo metu Gelbėtojo misija buvo skirta Izraelio namams, o ne kitataučiams, tačiau atjausdamas Jis padėjo kitatautei moteriai tikėjusiai Jį.

Vienuoliktame Biblijos žemėlapyje, „Šventoji žemė Naujojo Testamento laikais“, suraskite Tyrą ir Sidoną bei Galilėjos ežerą (jūrą). Išvykęs iš Tyro ir Sidono,

Gelbėtojas nukeliavo į Galilėjos ežero rytinę pakrantę, į Dekapolio kraštą, kurio pagrindiniai gyventojai buvo kitataučiai.

Perskaitykite Morkaus 7:31–37 ir suraskite, kaip Gelbėtojas parodė atjautą kurčiam ir mikčiojančiam vyrui.

Perskaitykite Morkaus 8:1–3 ir suraskite, kokį poreikį įžvelgė Jėzus.

2 eilutėje atkreipkite dėmesį, ką Gelbėtojas jautė susirinkusiai miniai.

Perskaitykite Morkaus 8:4–9 ir išsiaiškinkite, ką tokio padarė Gelbėtojas, nors Jo niekas to ir neprašė.

Iš Gelbėtojo atjautos ir elgesio su išalkusiųjų minia mes išmokstame, kad **galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu, atkreipdami dėmesį į kitų poreikius ir tada padėdami patenkinti tuos poreikius.**

Sesuo Linda K. Burton, visuotinės Paramos bendrijos prezidentė, mokė, kad norėdami sekti Gelbėtojo pavyzdžiu tarnaujant Dievo vaikams, turime „pastebėti, o tada tarnauti“ („Pastebėjime ir tarnaukime“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga). Šią frazę galite užsirašyti Raštuose, šalia Morkaus 8:4–9 eilučių.

Meldimasis Dangiškajam Tėvui ir galvojimas apie kitus, o ne apie save, gali padėti mums geriau suprasti kitų poreikius ir juos patenkinti. Atminkite, kad kai kurie poreikiai iškart nepamatomi.

Kas gali mums sutrukdyti įžvelgti kitų žmonių poreikius ir neleisti jų patenkinti?

Perskaitykite šį Prezidento Tomo S. Monsono teiginį:

„Kiek kartų jūsų širdis buvo paliesta, matydama kito žmogaus bėdą? Kaip dažnai norėjote būti tuo, kuris padėtų? Tačiau kaip dažnai įsikišdavo kasdienis gyvenimas ir suteikti pagalbą jūs palikdavote kitiems, manydami, kad „tikrai kažkas pasirūpins ta bėda“.

Mes pernelyg įsitraukiame į savo gyvenimo reikalus. Tačiau jei atsitrauktume žingsnį atgal ir gerai įsižiūrėtume į tai, ką darome, pastebėtume, kad esame pasinėję į nereikšmingus dalykus. Kitais žodžiais tariant, per dažnai didesnę dalį laiko skiriame rūpinimuisi tuo, kas nėra svarbu didžiajame gyvenimo plane, ir apleidžiame daug svarbesnius dalykus“ („Ką šiandien padariau dėl kito žmogaus?“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada sužinojote apie kažkieno poreikius ir stabtelėjote padėti. Taip pat aprašykite atvejį, kai kažkas įžvelgė jūsų poreikius ir padėjo juos patenkinti.

Melskite ir ieškokite galimybių padėti tenkinti kitų žmonių poreikius šiandien ir ateityje.

Morkaus 8:10–21 skaitome, kad stebuklingai pamaitinęs 4000 žmonių, Jėzus drauge su Savo mokiniiais valtimi nusiyrė į Dalmanutos miestą. Čia fariziejai Jo paprašė parodyti ženklą. Jėzus atsisakė parodyti jiems ženklą ir, kaip sužinojome iš Džozefo Smito vertimo, mokė juos, kad „šiai giminei nebus duota jokio ženklo, išskyrus pranašo Jonos ženklą; kaip Jona tris dienas ir tris naktis išbuvo banginio pilve, taip

ir Žmogaus Sūnus bus palaidotas žemės gelmėse“ (Joseph Smith Translation, Mark 8:12).

Morkaus 8:22–38

Jėzus išgydo neregį

Betsaidoje neregys buvo atvestas pas Gelbėtoją, kad Šis jį išgydytų. Perskaitykite Morkaus 8:22–26 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas išgydė tą vyrą.

24 eilutėje atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojui pirmą kartą uždėjus rankas ant neregio, šis jau galėjo matyti, tačiau negalėjo matyti aiškiai.

Morkaus 8:25 eilutėje skaitome, kad Gelbėtojui antrą kartą uždėjus rankas ant vyro, šio regėjimas buvo visiškai atstatytas.

Kodėl svarbu suprasti, kad kai kurie palaiminimai, tokie kaip liudijimo apie Evangeliją gavimas arba fizinis ar dvasinis pagijimas, dažnai gaunamas palaipsniui arba tam tikrais etapais, o ne iš karto?

Morkaus 8:27–38 skaitome Petro pareiškimą, kad Jėzus yra Kristus. Gelbėtojas nurodė savo mokiniams viešai neskelbti, kad Jis yra Kristus, arba Mesijas. Jis taip pat pradėjo mokyti juos apie artėjančias savo kančias ir mirtį Jeruzalėje.

3. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 6–8 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Šios pamokos veiklos teisingi atsakymai: 7, 5, 2, 4, 3, 1, 6. (Paimta iš *New Testament Teacher Manual* [Church Educational System manual, 2014], 68.)

Morkaus 9:1–29

Įvadas

Iki Jo nukryžiovimo likus maždaug šešiams mėnesiams, Jėzus, būdamas ant kalno drauge su Petru, Jokūbu ir Jonu, atsimainė (buvo matomas pašlovintos būsenos). Ten Jis mokė šiuos mokinius, kad Jonas Krikštytojas yra Elisas, pranašas, ruošiantis kelią Mesijui. Sugrįžusio pas kitus Savo mokinius, Jėzaus vienas vyriškis paprašė išvaryti piktąsias dvasias iš jo sūnaus. Jėzus išvarė piktąsias dvasias ir mokė Savo mokinius apie tai, kad reikia melstis ir pasninkauti.

Morkaus 9:1–13

Jėzus atsimaino ir moko Petrą, Jokūbą ir Joną apie Eliją

Pažiūrėkite, kiek atsispaudimų arba atsilenkimų galite padaryti per vieną minutę. Užrašykite savo rezultatus čia: _____

Kodėl žmonės nori, arba kodėl jiems reikia, sustiprėti fiziškai?

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Kuo fizinė jėga panaši į dvasinę jėgą, arba tikėjimą Jėzumi Kristumi?
 - b. Kokiose srityse jums būtų pravartu sustiprinti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Studijuodami Morkaus 9:1–29 ieškokite tiesų, kurios gali padėti sustiprinti jūsų tikėjimą.

Morkaus 9:1–13 aprašytas Jėzaus atsimainymas ant kalno Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje bei Mozės ir Elijo (Elisos) pasirodymas, apie kurį jau mokėtės pamokoje, nagrinėjančioje Mato 17. Jėzus taip pat mokė šiuos apaštalus, kad Jonas Krikštytojas atliko išpranašautą Elijo vaidmenį. Elijo vardu vadinami tie, kurie ruošia kelią Mesijo atėjimui.

Džozefo Smito vertimas padeda mums geriau suprasti Gelbėtojo atsakymą į apaštalų klausimą: „Kodėl Rašto aiškintojai sako, jog pirmiau turės ateiti Elisas?“ (Morkaus 9:11):

„Jis atsakė: „Tikrai Elisas ateis pirmiau, viską paruos ir mokys pranašų, kaip parašyta apie Žmogaus Sūnų, jog jis daug iškentėsias ir būsiąs paniekintas.

Ir vėl sakau jums, Elisas ištis atėjo, tačiau jie su juo pasielgė, kaip panorėję, net taip, kaip apie jį parašyta. Ir jis paliudijo apie mane, ir jie jo nepriėmė. Iš tiesų tai buvo Elisas“ (Joseph Smith Translation, Mark 9:10–11).

Kas yra Elisas? Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino apie Elijo vaidmenį Sugrąžinime:

„Trijuose skirtinguose apreiškimuose Elijas įvardijamas kaip *trys skirtingi asmenys*. Kokią išvadą turime padaryti?

[...] Iš šlovingos buveinės buvo atsiusta daug patarnaujančių angelų, kuriems buvo paliepta žemėje esantiems žmonėms iš naujo suteikti raktus ir galias, perduoti savo Evangelijos laikotarpius ir šloves. Žinomi šie dangiški pasiuntiniai:

Moronis, Jonas Krikštytojas, Petras, Jokūbas ir Jonas, Mozė, Elijas, Elija, Gabrieliūs, Rafaelis ir Mykolas (DS 13; 110; 128:19–21). Kadangi akivaizdu, jog nė vienas iš pasiuntinių nebuvo atsakingas už visą sugrąžinimą, o kiekvienas atnešdavo konkrečių apdovanojimą iš dangaus, todėl paaiškėja, kad *Elijas yra sudėtinis kelių asmenų personažas. Šis pasakymas turi būti suprantamas kaip vardas ir titulas asmenų, kurių misija buvo įteikti žmonėms šio paskutinio Evangelijos laikotarpio raktus ir galias* [žr. *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. (1954–56), 1:170–74]” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 221).

Morkaus 9:14–29

Jėzus iš vyro sūnaus išvaro piktąją dvasią

Skaitydami Morkaus 9:14–18 suraskite, kas įvyko, kai Gelbėtojas nuo kalno sugrįžo pas kitus Savo mokinius.

Vyro sūnų buvo apsėdusi piktoji dvasia, kuri atėmė jam kalbą, klausą ir sukėlė kitų problemų (žr. Morkaus 9:17–18, 22, 25). Įsivaizduokite, kad esate tas tėvas. Kas nutiktų su jūsų tikėjimu Gelbėtoju ir Jo galia, kai Jo mokiniai nesugebėtų išgydyti jūsų sūnaus?

Įsivaizduokite save Raštus parašiusių žmonių vietoje

Prezidentas Brigamas Jangas kartą paklausė: „Ar skaitote Raštus ... taip lyg būtumėte juos rašiusių žmonių vietoje? [...] Jums suteikta tokia privilegija. Tai jums padės pažinti užrašyto Dievo žodžio dvasią ir prasmę taip, kaip išmanote savo kasdienes kelias ir santykius” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 119).

Skaitydami Morkaus 9:19–22 įsivaizduokite, kaip šis tėvas jautėsi kalbėdamas su Gelbėtoju.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo atskleidė dar vieną šio tėvo jausmų ir prašymų perspektyvą: „Neturėdamas jokios kitos vilties, šis tėvas pareiškia turimą tikėjimą ir maldauja pasaulio Gelbėtojo: „Jei *Tu* ką gali padaryti, pasigailėk *mūsų* ir padėk *mums!*” [Morkaus 9:22; kursyvas pridėtas.] Skaitydamas šiuos žodžius vos suvaldau ašaras. Įvardžio daugiskaita *mūsų*, matyt, panaudota sąmoningai. Iš esmės šis vyras sako: „Prašo visa mūsų šeima.

Ši kova niekaip nesiliauja. Nebeturime jėgų. Mūsų sūnus metasi tai į vandenį, tai į ugnį. Jám nuolat gresia pavojus, ir mes nuolat bijome. Jau nebežinome, kur dar kreiptis. Ar *Tu* gali mums padėti? Būsime dėkingi už *bet ką* – dalinį pagydymą, kibirkštėlę vilties, bet kokį naštą, kurią

kasdien neša šio berniuko motina, palengvinimą" („Tikiu, Viešpatie", 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite Morkaus 9:23 ir suraskite, ko Gelbėtojas mokė tėvą.

Galite 23 eilutėje pasižymėti frazes ir žodžius, kurie moko tokio principo: **Jei tikime Jėzų Kristų, mums viskas bus įmanoma.** (Atkreipkite dėmesį, kad žodis „viskas“ yra susijęs tik su visais teisiais palaiminimais, kurie sutampa su Dangiškojo Tėvo tikslais ir planu.)

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kaip tikėjimas šiuo principu gali padėti žmogui, kuris susidūrė su, atrodo, neįveikiamais sunkumais?

Perskaitykite Morkaus 9:24 ir išsiaiškinkite, kaip tėvas reaguoja į tokį Gelbėtojo mokymą. Atkreipkite dėmesį į tai, kad tėvo atsakymas susideda iš dviejų dalių.

Perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Holando teiginį apie tai, ką, kaip moko toks tėvo pareiškimas, turime daryti, kai ateina „netikėjimo“ ar dvejonų, ar baimės akimirkos: „Pastebėjime, kad šiame pasakojime su tikėjimo išbandymu susidūręs tėvas pirma pareiškia apie savo stiprybę, o tik po to pripažįsta savo ribotumą. Pirmiausia jis patvirtinančiai ir nedelsdamas pareiškia: „Tikiu, Viešpatie!“ Visus, kurie norėtų stipriau tikėti, kviečiu prisiminti šį vyrą! Baimės, abejonės ar sunkumų akimirkomis išlaikykite tikėjimą, kurį jau turite, nors tas tikėjimas ir ribotas. Augimo, kurį visi turėsime pereiti mirtingajame gyvenime, metu visi susidursime su kažkuo, kas dvasiškai bus panašus į minėto berniuko ligą ar minėto tėvo neviltį. Kai tai ištiks ir pasireikš, o sprendimo nesimatyti, *tvirtai laikykitės to, ką jau žinote, tvirtai stovėkite, kol ateis papildomas pažinimas*“ („Tikiu, Viešpatie“).

Apmąstykite antrąją tėvo atsakymo dalį: „Padėk mano netikėjimui!“ (Morkaus 9:24). Apmąstykite, ką galite daryti atėjus netikėjimo, dvejonės ar baimės akimirkoms.

Perskaitykite Morkaus 9:25–27 ir suraskite, kaip Gelbėtojas atsakė į to tėvo maldavimą.

Vienas principas, kurio galime išmokti iš šio pasakojimo, yra toks: **jei tvirtai laikysimės to, ką tikime, ir ieškosime Viešpaties pagalbos, Jis padės sustiprinti mūsų tikėjimą.**

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:
 - a. Peržvelkite šios dienos pamokos pirmoje užduotyje surašytas situacijas. Kaip šis principas gali būti pritaikytas tose situacijose?
 - b. Kada jūs ar jūsų pažįstami esate susilaukę Viešpaties pagalbos, kai netikėjimo, dvejonės ar baimės akimirkomis laikėtės tikėjimo ir prašėte Jo pagalbos?

Stenkitės pritaikyti šį principą atėjus netikėjimo, dvejonės ar baimės akimirkai. Taip pat apie šį principą galite papasakoti savo šeimos nariui ar draugui, kuris patiria sunkumus.

Prisiminkite, kad šis tėvas pradžioje savo sūnų nuvedė pas Jėzaus mokinius, kad jie jį pagydytų. Įsivaizduokite, kad esate vienas iš tų mokinių. Ką galbūt pagalvotumėte ar pajaustumėte po nepavykusio mėginimo išvaryti piktąją dvasią iš berniuko?

Perskaitykite Morkaus 9:28 ir suraskite, kokį klausimą Jėzui uždavė mokiniai.

Morkaus 9:19 Jėzus į žmones kreipėsi sakydamas „netikinti gimine“. Šis papeikimas taip pat galėjo būti nukreiptas ir į ten buvusius Jo mokinius. Žodis *netikintis* šioje situacijoje reiškia tikėjimo Jėzumi Kristumi stoką. Tikėjimas Jėzumi Kristumi reikalingas, kad imtų veikti kunigystės palaiminimai.

Perskaitykite Morkaus 9:29 ir suraskite, kaip Gelbėtojas atsakė į Savo mokinių klausimą.

Iš šios eilutės sužinome, kad **per maldą ir pasninką galime sustiprinti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi**. Galite šį principą užsirašyti Raštuose, šalia 29 eilutės.

Toliau pateiktas teiginys padeda mums suprasti skirtingas situacijas, kuriose šią tiesą galima pritaikyti: „Šis pasakojimas [apie tai, kaip Jėzus iš vyro sūnaus išvarė piktąją dvasią] moko, kad malda ir pasninkas gali suteikti daugiau jėgų tiems, kurie teikia ir gauna kunigystės palaiminimus. Šį pasakojimą taipogi galima pritaikyti jūsų asmeninėse pastangose gyventi pagal Evangeliją. Jei turite silpnybę ar nuodėmę, su kuria kovojate, jums gali reikėti pasninkauti ir melstis, kad gautumėte norimą pagalbą ar atleidimą. Kaip tas Kristaus išvarytas demonas, jūsų sunkumas irgi gali būti toks, kuris išeis tik per maldą ir pasninką“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2004], p. 119).

4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kai jūs arba jūsų pažįstamas žmogus per maldą ir pasninką sustiprino tikėjimą. Kaip malda ir pasninkas padėjo jums gauti siekiamus teisius palaiminimus?

Apmąstykite, kaip galite sustiprinti savo tikėjimą. Suplanuokite, kada galite stengtis sustiprinti savo tikėjimą per maldą ir pasninką. Savo planus galite užsirašyti ant atskiro popieriaus lapelio ir pasidėti vietoje, kur jis primintų apie jūsų tikslą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Išstudijavau Morkaus 9:1–29 ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Morkaus 9:30–50

Įvadas

Jėzus pasako mokiniams apie savo artėjančią mirtį ir prisikėlimą ir moko juos, kas bus didžiausias Dievo karalystėje. Jis įspėjo apie pasekmes, laukiančias tų, kurie veda žmones į nuodėmę. Jis moko savo mokinius atsiriboti nuo į nuodėmę vedančių pasaulio įtakų.

Morkaus 9:30–37

Jėzus pranašauja apie savo mirtį ir prisikėlimą ir moko, kas bus didžiausias Dievo karalystėje

Iš jaunuolio išvaręs piktąją dvasią (žr. Morkaus 9:17–29), Gelbėtojas drauge su savo mokiniiais keliavo po Galilėją. Perskaitykite Morkaus 9:31–32 ir suraskite įvykius, apie kuriuos pranašavo Gelbėtojas.

Šiose eilutėse atkreipkite dėmesį į tai, kad Jėzui Savo mokiniams pasakius, kad Jis bus nužudytas ir trečią dieną vėl prisikels, jie ir vėl nesuprato apie ką Jis kalba, ir nedrįso Jo paklausti.

Morkaus 9:33–37 sužinome, kad atvykęs į Kafarnaumą Jėzus mokė Savo mokinius, kad nuolankiai tarnaujantys kitiems bus laikomi didžiausiais (turės garbingiausią statusą) Dievo karalystėje. Jis taip pat nurodė jiems į Bažnyčią priimti žmones, kurie nusizemina kaip vaikai ir Jį priima (žr. Joseph Smith Translation, Mark 9:34–35).

Morkaus 9:38–50

Jėzus įspėja, kad negalima skatinti žmonių nusidėti ir būtina atsiriboti nuo piktų įtakų

Kaip reaguotumėte, jei sutiktumėte žmonių grupelę, į kažką žvelgiančią ir rodančią pirštais į viršų? Ar ir jūs pažvelgtumėte aukštyn, kad pamatytumėte, į ką jie žiūri?

Žmonių elgesys dažnai gali padaryti įtaką kitiems, pastūmėti juos pradėti vartoti panašius žodžius, panašiai elgtis ar panašiai mąstyti. Ar esate matę žmogų, keičiantį savo žodžius, elgesį ar mąstymą dėl kitų įtakos? _____

Studijuodami Morkaus 9:38–50 suraskite tiesas, padėsiančias susimąstyti apie savo kitiems daromą įtaką sekti Gelbėtoju. Taip pat pagalvokite apie kitų jums daromą įtaką.

Perskaitykite Morkaus 9:38 ir suraskite, apie kokią situaciją Gelbėtojui pasakojo apaštalas Jonas.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kad apaštalai šiam vyrui draudė išvarinėti demonus, kadangi jis nevaikščiojo kartu su Dvylika Apaštalų: „Jis nepriklausė uždaram ratui mokinių, kurie nuolat keliavo, valgė, miegojo ir bendravo su Mokytoju. [...] Tačiau iš Viešpaties atsakymo aišku, kad jis buvo karalystės narys, teisėtas vykdytojas, veikęs vadovaudamasis kunigystės įgaliojimu ir tikėjimo galia“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–73], 1:417).

Gelbėtojas liepė apaštalams nedrausti tam vyrui ir mokė, kad žmonės, kurie padeda Jo atstovams, gaus savo atlygį (žr. Morkaus 9:39–41).

Perskaitykite Morkaus 9:42 ir suraskite Gelbėtojo perspėjimą. Šiame kontekste *papiktinti* reiškia suklaidinti, arba vesti į nuodėmę.

Jėzų tikintys mažutėliai yra nuolankūs, pasitikintys įvairaus amžiaus Gelbėtojo mokiniai. Prie jų priskiriami ir tik pradėdantys tikėti – jaunimas ir nauji atsivertusieji.

Vyresnysis Makonkis aiškino, kad „geriau mirti ir netekti mirtingojo gyvenimo palaiminimų, nei gyventi ir atitraukti sielas nuo tiesos“ ir taip dėl savo poelgių patirti baisias kančias ir atskyrimą nuo Dievo (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:420).

Vienas principas, kurio išmokstame iš Gelbėtojo perspėjimo, užrašyto Morkaus 9:42, yra toks: **jeigu tikinčius Jėzų Kristų vesime į nuodėmę, turėsime už tai atsakyti priešais Dievą.**

Apmąstykite, kaip žmogus gali tikintį Jėzų Kristų paveikti, kad šis nusidėtų.

Susimąstykite apie jūsų daromą įtaką žmonėms, kurie tiki Jėzų Kristų. Ar jūsų įtaka skatina juos savo gyvenimą nukreipti link Jo ar nuo Jo?

1. Raštų studijavimo žurnale parašykite keletą būdų, kaip galite padaryti įtaką kitiems, kad jie tikėtų Jėzų Kristų ir vengtų nusidėti.

Apibraukite vieną idėją ir užsibrėžkite tikslą ją įgyvendinti.

Pabandykite viena ranka atrišti batų raištelius ir juos vėl užrišti, atrišti ir užrišti kaklaraištį arba padaryti mazgą.

Kokie sunkumai kiltų, jei netektumėte vienos rankos? Kokiu atveju prarasti vieną ranką būtų geriau, nei ją išsaugoti?

Amputacija yra sąmoningas kūno galūnės (rankos ar kojos) pašalinimas. Šalinamos tik tokios galūnės, kurios buvo rimtai sužalotos, nesveikos ar užkrėstos. Nors pati amputacija ir po jos sekanti reabilitacija gali būti labai skausminga ir sukrečianti, ji sustabdo ligos arba infekcijos plitimą ir tolesnį kūno niokojimą ar net mirtį.

Perskaitykite Morkaus 9:43 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė apie tai, kada būtų geriau netekti vienos rankos, nei pasilikti su abiem.

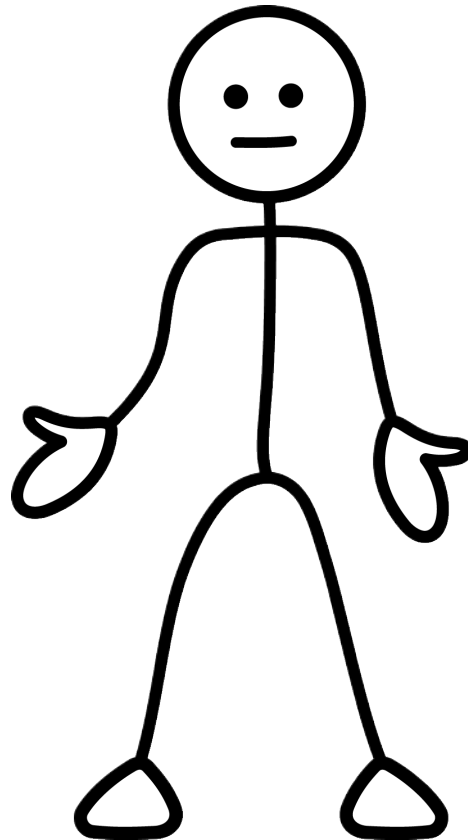
Gelbėtojas palyginimu mokė, kad būtų geriau netekti vienos rankos, negu turėti jas abi, jei viena iš jų nuolatos veda mus nusidėti. Jis neturėjo omeny, kad tiesiogine prasme turėtume nusikirsti ranką; jis perkeltine prasme pabrėžė svarbią mokomą

tiesą. Jėzus pasitelkė rankos nukirtimo įvaizdį, kad parodytų, kaip svarbu ir kaip sunku gali būti atsiriboti nuo negeros įtakos.

Džozefo Smito vertimas praplečia mūsų supratimą apie Gelbėtojo mokymus, aprašytus Morkaus 9:43–48. Iš šių eilučių sužinome, kad Gelbėtojas panaudojo rankos, kojos ir akies simbolius, kad pavaizduotų mūsų gyvenime esančias įtakas, vedančias į nuodėmę.

2. Raštų studijavimo žurnale nupieškite žmogų. Nupieštame piešinėlyje apibraukite ranką, koją ir akį. Perskaitykite Džozefo Smito vertimo, Morkaus 9:40–48 (Raštų rodyklėje) ir išsiaiškinkite su kuo Gelbėtojas palygino ranką, koją ir akį, piktinančią žmogų arba vedančią nusidėti. Parašykite, ką simbolizuoja jūsų piešinyje apibraukta ranka, koja ir akis. Šiose eilutėse žodis *gyvenimas* reiškia amžinąjį gyvenimą.

Kaip mokė Gelbėtojas, ranka simbolizuoja mūsų šeimos narius ir draugus, koja – žmones, į kuriuos lygiuojamės savo mąstymu ir elgesiu, o akis – mūsų vadovus. Apmąstykite, kaip atsiribojimas nuo blogos įtakos, arba įtakos, vedančios mus į nuodėmę ar tikėjimo praradimą, gali būti prilygintas rankos ar kojos nukirtimui. Anot perskaitytų eilučių, kas gali nutikti, jeigu neatsiskirsime nuo blogos įtakos?

Galite žemiau pateiktą tiesą užsirašyti Raštuose, šalia Morkaus 9:43–48: **Geriau atsiskirti nuo blogos įtakos, negu būti atskirtam nuo Dievo.**

Vyresnysis Valteris F. Gonzalesas iš Septyniasdešimties mokė apie kitas vengtinąs įtakas: „Iš to išplaukia, kad toks nukirtimas taikomas ne tik draugams, bet ir kiekvienai blogai įškai, tokiai kaip netinkamos televizijos programos, interneto svetainės, kino filmai, literatūra, žaidimai ar muzika. Šio principo įsirašymas į savo širdį padės mums pasipriešinti pagundai pasiduoti bet kokiai blogai įškai“ („Šiandien yra laikas“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Atsiskyrimas nuo blogos įtakos nereiškia, kad galime su kitais atšiauriai elgtis, juos smerkti ar atsisakyti bendrauti su Bažnyčiai nepriklausančiais žmonėmis. Žinoma, turėtume atsiriboti arba vengti artimai bendrauti su tokiais žmonėmis, kurie veda mus nusidėti. Nors ne visada galėsime pašalinti arba išvengti visų į nuodėmę

vedančių įtakų, Viešpats palaimins mus, jeigu stengsimės atsiriboti nuo bet kokios blogos įtakos ir bandysime išsiugdyti savikontrolę, padėsiančią išvengti įtakų, kurių negalime visiškai pašalinti.

Susimąstykite apie sunkumus, iškilsiančius dėl atsiribojimo nuo blogų įtakų. Kaip galime žinoti, kaip geriausiai atsiriboti nuo blogų įtakų?

3. Perskaitykite toliau pateiktus pavyzdžius. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į pateiktus klausimus.

- a. Turiu draugų, dažnai raginančių mane dalyvauti veiklose, kuriose laužomi Dievo įsakymai. Tačiau, jei ir toliau su jais leisiu laiką, manau, kad galiu jiems daryti gerą įtaką. Kokie turėtų būti mano santykiai su tais draugais? Ką turėčiau sakyti ir daryti, kad tinkamai atsiribočiau nuo tokių draugų?
- b. Jau keletą metų esu populiarios grupės gerbėjas. Savo neseniai išleistoje muzikoje ir interviu jie skatino elgesį ir idėjas, kurie prieštarauja Viešpaties standartams ir mokymams. Juk tai tėra muzika ir žodžiai, ar ne? Taigi, koks pavojus čia slypi, jei ir toliau klausysiuosi jų muzikos ir seksiu jų veiklą socialiniuose tinkluose?
- c. Vis girdžiu kitus kalbant apie populiarią televizijos laidą, kurią būtų įdomu pasižiūrėti. kažkas man užsiminė, kad kartais šioje laidoje keikiamasi, o jos turinys amoralus ir žiaurus, bet aš juk nesiruošiu atkartoti tuos blogus girdėtus ir matytus dalykus. Taigi, kas nutiks, jei žiūrėsiu tokią laidą?

Nors kartais gali būti sunku atsiriboti nuo į nuodėmę vedančių įtakų, kodėl verta aukotis, kad gautume atlygį, kuris apima ir amžinąjį gyvenimą?

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokiose situacijose jūs ar jūsų pažįstami nusprendėte atsiriboti nuo blogų įtakų? (Nerašykite to, kas būtų pernelyg asmeniškai ar privatu.)
- b. Kokius palaiminimus už tai gavote jūs ar kažkas kitas?

Apmąstykite, ar kokios nors įtakos jūsų gyvenime skatina jus nusidėti. Ant atskiro popieriaus lapo aprašykite, kaip atsiribosite nuo tų įtakų. Popieriaus lapą pasidėkite dažnai matomoje vietoje.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 9:30–50 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Morkaus 10–16

Įvadas

Artėjant Jo mirtingosios tarnystės pabaigai, Gelbėtojas paliko Galilėją ir išvyko į Jeruzalę, keliaudamas Perėjos regionu, esančiu Jordano upės rytuose. Būdamas Perėjoje, Jis kvietė mažus vaikus ateiti pas Jį ir ragino jaunąjį turtuolį parduoti visus savo turtus ir sekti paskui Jį. Jeruzalėje Gelbėtojas matė, kaip skurstanti našlė į šventyklos aukų skryniją įmetė du skatikus. Vėliau, vakarieniaujant Betanijoje, Marija patepė Jėzaus kūną laidotuvėms. Gelbėtojas kentėjo Getsemanėje, o vėliau buvo nuteistas ir pasmerktas myriop. Po Savo mirties ant kryžiaus ir prisikėlimo Viešpats pasirodė Savo apaštalams ir pavedė jiems skelbti Evangeliją visam pasauliui.

Morkaus 10:1–16

Jėzus moko santuokos doktrinos ir kviečia mažus vaikus ateiti pas Jį

Pagalvokite apie jūsų pažįstamus vaikus.

Kokiomis mažų vaikų savybėmis ar charakterio bruožais jūs žavėtės?

Studijuodami Morkaus 10:1–16 ieškokite tiesos, mokačios, kodėl turėtume būti kaip maži vaikai.

Morkaus 10:1–12 skaitome, kad Gelbėtojas mokė žmones apie santuokos svarbą. Daugiau informacijos apie Gelbėtojo mokymus galite rasti dar kartą peržiūrėję Mato 19:1–12 pamokos medžiagą.

Jėzaus Kristaus mokymus apie santuoką ir ištuoką, aprašytus Mato 19:1–12 ir Morkaus 10:1–12, vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Kvorumo apibūdino taip:

„Mūsų Viešpaties mokymai apie santuoką ir ištuoką užrašyti tik fragmentiškai ir neišsamiai. Juos galima suprasti tik analizuojant celestialinės santuokos kontekste, kaip tai buvo iš naujo apreikšta šiais laikais. Tie patys bendrieji amžinosios santuokos principai jau buvo žinomi ir suprantami mokiniams Jėzaus dienomis ir, iš dalies, fariziejams. Tačiau Mato ir Morkaus išsaugotas Mokytojo mokymas apie santuoką ir ištuoką yra toks glaustas ir trumpas, kad neperteikia aiškaus šios problemos vaizdo. [...]

[...] Ištuoka nėra Evangelijos plano dalis, nepriklausomai nuo to, apie kokią santuoką kalbama. Dėl to, kad žmonės praktiškai ne visuomet gyvena harmonijoje su Evangelijos standartais, Viešpats leidžia išsituokti dėl vienos ar kitos priežasties, priklausomai nuo dvasinio susijusių asmenų stabilumo. [...] Šiomis dienomis ištuokos leidžiamos pagal civilinį kodeksą ir išsituokusiems asmenims Bažnyčia leidžia vėl tuoktis be kaltinimo amoralumu, kas, vadovaujantis aukščiausiu įstatymu, būtų neišvengiama“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–73], 1:546–47).

Perskaitykite Morkaus 10:13–14 ir išsiaiškinkite, kas nutiko, kai žmonės pas Jėzų atvedė mažus vaikus.

Perskaitykite Morkaus 10:15–16 ir suraskite, ko Gelbėtojas mokė savo mokinius kviesdamas mažus vaikus ateiti pas Jį. 15 eilutėje priimti Dievo karalystę reiškia priimti Evangeliją ir tapti Jo Bažnyčios nariu.

Remdamiesi šiomis eilutėmis paaiškinkite, kas nutiks, jeigu Evangeliją priimsime kaip maži vaikai? Į šį klausimą atsakykite užbaigdami šį principą: **Jei Evangeliją priimsime kaip maži vaikai, būsime pasiruošę _____.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ką, jūsų manymu, reiškia Evangeliją priimti „kaip kūdiki[ui]“, (Morkaus 10:15)?
- b. Jei žmogus Evangeliją priimtų kaip kūdikis, kaip, jūsų manymu, jis skaitytų Raštus, melstųsi ir garbintų Bažnyčioje?

Morkaus 10:17–45

Gelbėtojas kviečia turtingą jaunuolį parduoti visą savo turtą ir sekti paskui Jį; Jis pataria savo mokiniams tarnauti vienas kitam

Perskaitykite Morkaus 10:17–20 ir išsiaiškinkite, kas nutiko Jėzui palaiminus vaikučius. Galite pasižymėti jaunuolio klausimą Gelbėtojui ir kaip Gelbėtojas į tą klausimą atsakė.

Kaip apibūdintumėte pas Jėzų atėjusį jaunuolį? _____

Mato 19 skyriuje taip pat aprašytas šio jaunuolio pokalbis su Gelbėtoju. Perskaitykite Mato 19:20 ir išsiaiškinkite, kaip jaunuolis reagavo į Gelbėtojo raginimą laikytis įsakymų. Galite pasižymėti ir kitą jaunuolio Jam užduotą klausimą.

2. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite klausimą: *Ko dar man trūksta?* Vėliau šioje pamokoje atsakysite į dar kitus klausimus, susijusius su šiuo jau užrašytu.

Perskaitykite Morkaus 10:21 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas atsakė jaunuoliui.

Atkreipkite dėmesį į 21 eilutėje esančią frazę „meiliai pažvelgė“. Kodėl, jūsų manymu, svarbu žinoti, kad Jėzus mylėjo šį jaunuolį dar prieš pasakydamas, ko jam trūksta?

Iš šių eilučių sužinome, kad **dėl to, kad mus myli, Viešpats padės mums žinoti, ko mums trūksta, kad sektume Juo, ir jeigu tik paprašysime Viešpaties, Jis mokys mus, ką turime daryti, kad paveldėtume amžinąjį gyvenimą.**

Perskaitykite Morkaus 10:22 ir išsiaiškinkite, kaip jaunuolis reagavo gavęs Gelbėtojo patarimą parduoti viską, ką turi. Kodėl, anot 22 eilutės, jis taip reagavo?

Suasmeninkite Raštų tekstą

Savo vardo vartojimas Raštų tekste gali padėti ten esančias tiesas paversti daug prasmingesnėmis jums asmeniškai. Raštų skaitymas taip, lyg jie būtų parašyti jums asmeniškai, gali padėti išgirsti jums kalbantį Dvasios balsą.

Nors mūsų tikriausiai ir nepaprašys atiduoti didžiulius turtus, kad sektume Viešpačiu, Jis prašo mūsų aukotis kitose srityse, Jam tarnauti ir paklusti Jo įsakymams.

3. Raštų studijavimo žurnale, po klausimu „Ko dar man trūksta?“, atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ką Viešpats prašė mūsų aukoti, tačiau mums sunku tai padaryti?
- b. Aprašykite, ką Viešpats prašė (arba prašo) jūsų aukoti, tačiau jums sunku tai padaryti.

Su malda apmąstykite klausimą „Ko dar man trūksta?“ ir pakluskite gautam įkvėpimui aukoti tai, ką Viešpats nori, kad jūs aukotumėte.

Perskaitykite Morkaus 10:23–27. Perskaitykite, kaip Džozefo Smito vertimas paaiškina, ką 27 eilutėje sakė Gelbėtojas, ir suraskite, ko Jėzus mokė apie visko išsižadėjimą dėl Jo: „Tiems, kurie pasitiki turtais, tai neįmanoma; tačiau įmanoma tiems, kurie pasitiki Dievu ir viską dėl manęs palieka, nes štai, jiems viskas įmanoma“ (*Joseph Smith Translation, Mark 10:26*).

Kodėl, jūsų manymu, pasitikintiems turtais ar kitais pasaulietiškais dalykais sunku įžengti Dievo karalystėn? Ką, jūsų manymu, reiškia, kad viskas įmanoma tiems, kurie pasitiki Dievu?

Perskaitykite Morkaus 10:28–31 ir paieškokite, ką Jėzus pažadėjo tiems, kurie pasiryžę atiduoti viską, kad tik galėtų Juo sekti. Atkreipkite dėmesį, kaip Džozefo Smito vertime paaiškinama, ką 31 eilutėje Gelbėtojas sakė: „Juk yra daug tokių, kurie iškelia save aukščiau visko – tie bus paskutiniai, o paskutiniai bus pirmi. Tai jis pasakė pabardamas Petrą“ (*Joseph Smith Translation, Mark 10:30–31*).

Iš šių eilučių sužinome tokį principą: **Kad gautume amžinąjį gyvenimą, turime būti pasiruošę išsižadėti visko, ko tik Viešpats iš mūsų bepaprastų.**

Kodėl verta aukotis dėl amžinojo gyvenimo?

Iš Morkaus 10:35–45 sužinome, kad Jokūbas ir Jonas paklausė Jėzaus, ar jie negalėtų amžinojoje karalystėje atsisėsti garbingoje vietoje – Jėzaus dešinėje ir kairėje. Gelbėtojas tada ėmė mokyti Dvylika Apaštalų, kad jie neturėtų būti kaip kitataučių vadovai, kitiems rodantys savo pranašumą. Didžiausieji Dievo karalystėje yra visų tarnai.

Morkaus 11–13

Gelbėtojas moko šventykloje ir mato, kaip našlė į šventyklos aukų skrynią įmeta du skatikus

Kiekviename iš toliau pateiktų pavyzdžių du asmenys aukoja atnašas Viešpačiui. Susimąstykite, kuom skiriasi tos atnašos kiekviename pavyzdyje.

- Moteris savo vyskupui kaip pasninko atnašą atiduoda didelę sumą pinigų. Kita toje pačioje apylinkėje gyvenanti moteris kaip atnašą paaukvoja labai nedidelę sumą pinigų.
- Vyras tarnauja kuolo prezidentu. Kitas vyras, tame pačiame kuole, tarnauja pradinukų organizacijos mokytoju.

Ką žmogus gali jausti, jeigu jo atnaša Viešpačiui gali atrodyti menka, palyginus su kitų žmonių atnašomis? _____

Studijuodami Morkaus 11–13 skyrius, ieškokite tiesų, kurios padėtų jums sužinoti, kaip Viešpats mato jūsų Jam aukojamas atnašas.

Iš Morkaus 11:1–12:40 sužinome, kad artinantis Jo mirtingosios tarnystės pabaigai, Gelbėtojas triumfiškai įžengė į Jeruzalę, iš šventyklos išvarė pinigų keitėjus ir tada joje mokė susirinkusiuosius.

Šventykloje Jėzus pamatė žmones, kaip atnašą Dievui nešančius pinigus į aukų skrynią. Perskaitykite Morkaus 12:41–44 ir suraskite, ką Gelbėtojas matė prie aukų skrynios.

Kaip, anot Gelbėtojo, našlės atnaša prilygsta kitų žmonių aukoms?

Pagalvokite apie mažiausios vertės savo šalies monetą. *Skatikas* buvo „mažiausios vertės bronzinė moneta, kurią naudojo žydai“ (Bible Dictionary, “Money”).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kodėl, jūsų manymu, Gelbėtojas našlės atnašą laikė didesne už kitų atnašas?

Remdamiesi tuo, ką Viešpats sakė apie našlę, galime išmokti štai tokio principo: **Jei būsime pasiryžę Viešpačiui atiduoti viską, ką turime, Jis priims mūsų atnašą, net jeigu ji atrodys menka lyginant su kitų atnašomis.**

Kad atiduotume Viešpačiui viską, ką turime, reikalingas tikėjimas. Šio aukos principo mokoma knygoje *Paskaitos apie tikėjimą*: „Atkreipkime dėmesį į tai, kad religija, kuri nereikalauja paaukoti visko, niekada neturi pakankamai galios išugdyti tikėjimą, būtiną gyvenimui ir išgelbėjimui“ (*Lectures on Faith* [1985], 69).

Iš Morkaus 13 skyriaus sužinome, kad Gelbėtojas mokė savo apaštalus apie antrąjį atėjimą. Jūs apie tai jau studijavote nagrinėdami Džozefas Smitas – Mato (žr. 6 dalies. 2 dienos pamoką).

Morkaus 14:1–9

Marija patepa Gelbėtoją

Po to, kai pamokė savo mokinius apie Savo antrojo atėjimo ženklus, Gelbėtojas paliko Jeruzalę ir nuvyko į Betaniją, į Simono, kuris anksčiau sirgo raupsais, namus. Paskutinę Savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas daug kartų keliavo iš Betanijos į Jeruzalę ir atgal.

Perskaitykite Morkaus 14:3 bei Jono 12:3 ir išsiaiškinkite, kokį veiksmą, parodantį jos tikėjimą ir meilę Jėzui, atliko Marija.

Vyresnysis Džeimsas E. Talmidžas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Patepti svečio galvą paprastu aliejumi reiškė jį pagerbti; patepti jam kojas taip pat reiškė nepaprastą pagarbos ženklą; tačiau galvos ir kojų gausus patepimas nardo tepalu buvo nuolankios pagarbos išraiška, kurios retai susilaukdavo net karaliai. Savo poelgiu Marija parodė, kad Jį garbina. Tai buvo kvapni garbinimu ir meile trykštančios širdies išraiška“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 512).

Peržvelkite Morkaus 14:4–9 ir paieškokite, kokia buvo drauge vakarieniavusių žmonių reakcija į tai, ką padarė Marija.

Kaip Gelbėtojas reagavo į tuos, kurie kritikavo Mariją?

Frazė „Ji man padarė gerą darbą“, esanti 6 eilutėje, rodo, kad Gelbėtojas buvo patenkintas Marijos poelgiu. Frazė „Ji padarė, ką galėjo“, užrašyta 8 eilutėje, teigia, kad ji Viešpačiui atidavė tai, kas geriausia.

Iš šių eilučių išmokstame, kad **Gelbėtojas būna patenkintas, kai dėl Jo stengiamės iš visų jėgų.**

5. Apmąstykite šį ir anksčiau pasakojime apie našlės skatiką įvardytą principą ir Raštų studijavimo žurnale atlikite pateiktas užduotis:
 - a. Paaiškinkite, kaip tikėjimas šiomis tiesomis gali padėti žmonėms, kurie mano neturį ko duoti Viešpačiui.
 - b. Aprašykite, kokioje situacijoje esate matę kažką, atiduodantį Viešpačiui viską, kas geriausia.

Apmąstykite, ar jūs šiuo metu Viešpačiui atiduodate viską, kas geriausia. Pasirinkite vieną savo gyvenimo aspektą, kurį galėtumėte pagerinti, ir užsibrėžkite tikslą, kuris padėtų Viešpačiui atiduoti viską, kas geriausia.

Morkaus 14:10–16:20

Kentėdamas Getsemanėje Jėzus pradeda Apmokėjimą; Jį išduoda Judas Iskarijotas, ir Jis atvedamas prieš žydų vadovus

Morkaus 14:10–16:20 sužinome, kad Jėzus ir apaštalai šventė Velykas, per kurias Jėzus pristatė sakramento simbolius. Po to jie nuėjo į Getsemanės sodą, kur Jėzus kentėjo už mūsų nuodėmes. Po to Jį išdavė Judas Iskarijotas, Jis buvo neteisėtai teisiamas Sinedriono ir nuteistas myriop. Po mirties ant kryžiaus ir prisikėlimo Gelbėtojas pasirodė Savo apaštalams ir liepė jiems skelbti Evangeliją visam

pasauliui, pažadėdamas, kad tikinčiuosius lydės ženklai. (Šią medžiagą jau studijavome pamokoje apie Mato 26–28.)

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Morkaus 10–16 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Evangelijos pagal Luką studijų įvadas

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Evangelijoje pagal Luką randame papildomą liudijimą apie daugelį tiesų, aprašytų Evangelijose pagal Matą ir Morkų, joje taip pat randame niekur kitur neaprašytų įvykių. Evangelija pagal Luką gali praplėsti jūsų supratimą apie Jėzaus Kristaus mokymus ir padėti jums dar labiau vertinti Jo žemiškosios tarnystės metu bei per Jo beribį Apmokėjimą parodytą meilę ir atjautą visai žmonijai.

Kas parašė šią knygą?

Lukas yra šios Evangelijos autorius. Jis buvo gydytojas (žr. Kolosiečiams 4:14) ir „Jėzaus Kristaus pasiuntinys“ (Joseph Smith Translation, Luke 1:1). Lukas buvo vienas iš Pauliaus „bendradarbių“ (Filemonui 1:24) ir Pauliaus porininkas misionierius (žr. 2 Timotiejui 4:11). Lukas taip pat parašė Apaštalų darbų knygą (žr. Raštų rodyklėje, „Lukas“).

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Nors tiksliai nežinoma, kada Lukas parašė savo evangeliją, labai tikėtina, kad ji buvo parašyta antroje pirmojo amžiaus po Kr. pusėje. Luko šaltiniai buvo „nuo pradžios savo akimis mačiusieji“ (Luko 1:2) Gelbėtojo žemiškąją tarnystę ir prisikėlimą. Mes nežinome, kur Evangelija pagal Luką buvo parašyta.

Kam ji buvo parašyta ir kodėl?

Lukas rašė su mintimi, kad pagrindiniai Evangelijos skaitytojai bus kitataučiai, ir Jėzų Kristų aprašė kaip žydų ir kitataučių Gelbėtoją. Lukas šią evangeliją parašė konkrečiai Teofilui (žr. Luko 1:3), kas išvertus iš graikų kalbos reiškia „Dievo draugas“ arba „Dievo mylimasis“ (žr. Bible Dictionary, „Theophilus“). Akivaizdu, kad Teofilis jau buvo mokytas apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir mokymus (žr. Luko 1:4). Lukas tikėjosi dar geriau išmokyti ir sistemiškai atpasakojo Gelbėtojo misiją ir tarnystę. Jis norėjo, kad skaitantieji jo liudijimą įsitikintų (Luko 1:4) Dievo Sūnaus, Jo atjautos, Apmokėjimo ir prisikėlimo tikrumu.

Kokie išskirtiniai šios knygos bruožai?

Evangelija pagal Luką yra ilgiausia iš keturių evangelijų ir ilgiausia knyga Naujajame Testamente. Vienos iš žinomiausių krikščioniškų istorijų yra aprašytos Evangelijoje pagal Luką: Jono Krikštytojo gimimas ir jį lydėjusios aplinkybės (žr. Luko 1:5–25, 57–80); tradicinė Kalėdų istorija (žr. Luko 2:1–20); pasakojimas apie dvylikmetį Jėzų šventykloje (žr. Luko 2:41–52); palyginimai apie gerąjį samarietį (žr. Luko 10:30–37), sūnų palaidūną (žr. Luko 15:11–32) bei turtuolį ir Lozarių (žr. Luko 16:19–31); pasakojimas apie dešimt raupsuotųjų (žr. Luko 17:11–19) ir pasakojimas apie prisikėlusį Viešpatį drauge su savo mokiniais kelyje į Emausą (žr. Luko 24:13–32).

Kiti tik Evangelijai pagal Luką priskiriami elementai – tai Jono Krikštytojo mokymai, kurių nerasime kitose evangelijose (žr. Luko 3:10–14); Jėzaus Kristaus pamaldumo akcentavimas (žr. Luko 3:21; 5:16; 9:18, 28–29; 11:1) ir Septyniasdešimtys pasaulimo, mokymo ir misionieriško darbo aprašymas (žr. Luko 10:1–22). Be to, Lukas vienintelis evangelijų autorius, paminėjęs, kad Gelbėtojas Getsemanėje praliejo kraują ir kad Jam tarnavo angelas (žr. Luko 22:43–44).

Kadangi Evangelijos pagal Luką pasakojimas prasideda ir baigiasi šventykloje, joje mokoma apie šventyklos, kaip pagrindinės Dievo reikalų su žmonija vietos, svarbą (žr. Luko 1:9; 24:53).

Knygos planas

Luko 1–3. Pasakojama apie Jono Krikštytojo ir Jėzaus Kristaus gimimą ir misiją. Liudytojai paliudija, kad vaikelis Jėzus yra Mesijas. Būdamas dvylikos metu Jėzus moko šventykloje. Jonas Krikštytojas skelbia atgailą ir pakrikštija Jėzų. Lukas užrašo Jėzaus genealogiją.

Luko 4–8. Jėzus Kristus gundomas dykumoje. Nazarete Jis pasiskelbia esąs Mesijas ir yra atstumiamas. Jis išsirenka Dvylika Apaštalų ir moko savo mokinius. Jis atleidžia nuodėmes ir padaro daug stebuklų.

Luko 9–14. Dvylika Apaštalų išsiunčiami skelbti Evangelijos ir gydyti. Jėzus Kristus pamaitina daugiau nei 5 000 žmonių ir atsimaino ant kalno. Jis pašaukia Septyniasdešimt ir išsiunčia juos mokyti. Jis moko apie mokinybę, veidmainybę ir teisimą. Jis moko palyginimo apie gerąjį samarietį.

Luko 15–17. Jėzus Kristus moko palyginimais. Jis moko apie įžeidimus, tikėjimą ir atleidumą. Jis išgydo dešimt raupsuotųjų ir moko apie Savo antrąjį atėjimą.

Luko 18–22. Jėzus Kristus toliau moko palyginimais. Jis išgydo aklą ir moko Zachiejų. Jis triumfiškai įžengia į Jeruzalę, pravirksta dėl miesto ir išvalo šventyklą. Jis išpranašauja Jeruzalės sunaikinimą ir kalba apie ženklus, lydėsiančius Jo antrąjį atėjimą. Jis įsteigia sakramentą, moko savo apaštalus ir kenčia Getsemanėje. Jį išduoda, suima, iš Jo šaiposi, Jis mušamas ir tardomas.

Luko 23–24. Jėzus Kristus teisiamas Piloto ir Herodo, nukryžiuojamas ir palaidojamas. Angelai prie kapo ir du mokiniai kelyje į Emausą liudija, kad Jėzus Kristus prisikėlė. Gelbėtojas pasirodo savo mokiniams Jeruzalėje, pažada Savo apaštalams, kad jiems bus suteikta Dievo galia, ir pakyla į dangų.

Luko 1

Įvadas

Angelas Gabriėlius apsireiškė Zacharijui ir paskelbė, kad Zacharijaus žmona Elzbieta pagimdys sūnų, kurį jie pavadins Jonu. Po pusmečio tas pats angelas apsireiškė Marijai ir paskelbė, kad ji bus Dievo Sūnaus motina. Marija susitiko su Elzbieta, ir abi džiaugėsi Gelbėtojo atėjimu. Po trijų mėnesių Elzbieta pagimdė Joną, kuris vėliau tapo žinomas kaip Jonas Krikštytojas.

Luko 1:1–4

Lukas paaiškina, kodėl jis rašo šią evangeliją

Ar atpažįstate kiekviename iš pateiktų paveikslų pavaizduotus įvykius? Po kiekvienu paveikslu aprašykite pavaizduotą įvykį.

Šiuose paveiksluose pavaizduoti kai kurie Gelbėtojo mirtingosios tarnystės įvykiai ir mokymai, aprašyti Luko, bet jų nėra Mato, Morkaus ir Jono evangelijose.

Lukas evangeliją pradėjo rašydamas Teofilui (žr. Luko 1:3) ir paaiškino, kodėl rašas. Vardas *Teofilis* reiškia „Dievo draugas“ (Bible Dictionary, “Theophilus”).

Skaitydami Luko 1:1–4 išsiaiškinkite priežastis, dėl kurių Lukas rašė šią evangeliją.

Kaip, anot Luko 1:4, jums pravers Evangelijos pagal Luką studijavimas?

Studijuodami Evangeliją pagal Luką galite „įsitikint[i] tikrumu“ (Luko 1:4) tiesų, kurių buvote išmokyti apie Jėzų Kristų.

Kristus šventykloje, dail. Heinrichas Hofmanas; spausdinama C. Harrison Conroy Co. leidus.

Luko 1:5–25

Angelas Gabriėlius apie Jono gimimą praneša Zacharijui, Elzbieta pagimdo

Kaip ilgai galite išbūti nekvėpavę? Nustatykite laikmatį nuo dešimties iki trisdešimties sekundžių ir paspauskite pradėję užlaikyti kvėpavimą, arba galite stebėti sekundes rodyklę savo laikrodyje. Jei sugebėsite, pasistenkite nekvėpuoti tol, kol suskambės laikmatis arba praeis užsibrėžtas laikas.

Apie ką galvojote per paskutines sekundes prieš suskambant laikmačiui ir besibaigiant laikui? Kaip kvėpavimo užlaikymas galėtų būti palygintas su laukimu, kai žinai, kad Dievo žodžiai jau tuoj išsipildys?

Apmąstykite palaiminimą arba atsakymą, kurio laukiate ar viliatės iš Dievo. Studijuodami Luko 1 skyrių, ieškokite tiesų, kurios galėtų padėti jums laukiant Dievo žodžių išsipildymo savo gyvenime.

Skaitydami Luko 1:5–7 išsiaiškinkite, kokių palaiminimų didžiąją savo gyvenimo dalį laukė Zacharijas ir Elzbieta.

Ką iš šių eilučių sužinome apie Zachariją ir Elzbietą?

Zacharijas ir Elzbieta buvo Aarono, iš kurio giminės buvo išrenkami visi Izraelio kunigai ir aukštieji kunigai, palikuoniai. Tai reiškia, kad Jonas tiesiogiai paveldėjo Aarono kunigystę ir jai priskiriamą vaidmenį vadovauti. Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Zacharijas buvo Dievo pranašas, šventyklos apeigų vykdytojas, taigi Jonas kunigystę paveldėjo iš savo tėvo ir turėjo Aarono kunigystės raktus“ (in *History of the Church*, 5:257).

Luko 1:8–10 parašyta, kad Zacharijas buvo paskirtas aukoti smilkalus šventykloje Jeruzalėje. Tai garbė, kurios kunigai susilaukdavo tik kartą gyvenime.

Perskaitykite Luko 1:11–13 ir išsiaiškinkite, kas nutiko Zacharijui esant šventykloje.

Atkreipkite dėmesį, kad 13 eilutėje angelas sako: „Tavo prašymas išklausytas“. Tikėtina, kad Zacharijas ir Elzbieta jau daug metų meldė vaikelio. Siūlome pasižymėti šią frazę Raštuose.

Kaip, jūsų manymu, turėjo jaustis Zacharijas, išgirdęs, kad jiedu su Elzbieta susilauks sūnaus, nors ir buvo „sulaukę senyvo amžiaus“ (Luko 1:7)?

Luko 1:14–17 parašyta, kad Gabrielius Zacharijui pasakė, kad jam ir Elzbietai „bus džiaugsmas ir paguoda“ (Luko 1:14) ir kad jų sūnus paruos daug žmonių Viešpaties atėjimui.

Skaitydami Luko 1:18–20 išsiaiškinkite, kaip Zacharijas reagavo į Gabrieliaus žinią. Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad Gabrielius yra Nojus ir „pagal kunigystės įgaliojimą jis yra po Adomo“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 101).

Atkreipkite dėmesį, kas nutiko Zacharijui dėl to, kad suabejojo angelo žodžiais. 20 eilutėje galite pasižymėti, ką apie tuos žodžius pasakė angelas – jo žinią Zacharijui.

Viena tiesa, kurią sužinome iš angelo Gabrieliaus, yra tokia: **Viešpaties žodžiai, ištarti per Jo tarnus, bus išpildyti savo metu.** „Savo metu“ reiškia – pagal Viešpaties numatytą laiką.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip žinojimas, kad Viešpaties žodžiai bus įvykdyti pagal Jo numatytą laiką, prisideda prie mūsų atsako į Viešpaties pažadus?
- b. Kaip ši tiesa gali padėti žmogui, kuris trokšta, kad būtų išpildytas Dievo duotas pažadas?

Iš Luko 1:21–24 sužinome, kad išėjęs iš šventyklos Zacharijas negalėjo prakalbėti. Po kurio laiko, kaip ir buvo pažadėjęs angelas, Elzbieta pastojo.

Luko 1:25 perskaitykite Elzbietos žodžius ir apmąstykite, kaip besiruošdama gimdyti turėjo jaustis Elzbieta. Jos teiginys, jog Viešpats „teikėsi atimti [jos] pažeminimą žmonių akyse“, yra susijęs su jos patirta gėda, kad ji buvo bevaikė moteris. Tais laikais ir toje kultūroje vaikų gimdymas buvo labai vertinamas, o negalėjimas susilaukti vaiko užtraukdavo nepagarbą ir nepilnavertiškumo jausmą.

Luko 1:26–38

Angelas Gabrielius praneša apie artėjančią Jėzaus gimimą Marijai

Iš Luko 1:26–27 sužinome, kad šeštąjį Elzbietos nėštumo mėnesį angelas Gabrielius buvo pasiųstas į Nazaretą pas mergelę Mariją.

Perskaitykite Luko 1:28–33 ir suraskite frazes, galimai padėjusias Marijai suprasti jai Dievo skiriamos užduoties svarbą. Galite pasižymėti, ką randate. *Jėzus* yra „graikiška vardo Jozuė arba Ješūva vardo forma, reiškianti „Dievas padės“ arba „gelbėtojas“ (Bible Dictionary, “Jesus”).

Atkreipkite dėmesį į tai, kad titulas „Aukščiausiojo Sūnus“ (Luko 1:32) yra susijęs su doktrina, kad **Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo Sūnus.**

Perskaitykite Luko 1:34 ir suraskite Marijos klausimą. Jos teiginys „aš nepažįstu vyro“ reiškia, kad ji dar buvo skaisti.

Skaitydami Luko 1:35–37 suraskite, koks buvo angelo atsakymas Marijai.

Išskyrus tai, kas parašyta Raštuose, mes nežinome, kaip įvyko Jėzaus Kristaus pradėjimo stebuklas, mes tiesiog sakome, kad tai buvo stebuklinga ir kad vaikas, kuris gims, bus Dievo Sūnus.

Atkreipkite dėmesį į Luko 1:37 užrašytą tiesą, kurią įvardijo angelas, aiškindamas šį stebuklingą įvykį. Galite pasižymėti tai Raštuose.

Apmąstykite, kokiose situacijose būtų sunku, gal net neįmanoma, paklusti tam tikriems įsakymams. Pateiktoje vietoje parašykite tris, keturis pavyzdžius:

2. Apmąstykite tiesą, kad **su Dievu nieko nėra neįmanomo**. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Ką, jūsų manymu, sakytų Marija arba Elzbieta, kad paragintų mus, jaučiančius, kad tai, ko prašo Viešpats, yra sunku arba net neįmanoma? Tada aprašykite vieną savo patyrimą, sustiprinusį jūsų tikėjimą, kad su Dievu nėra nieko neįmanomo.

Skaitydami Luko 1:38 išsiaiškinkite, kaip Marija atsakė angelui.

Kas šiose eilutėse įrodo, kad Marija tikėjo angelo žodžiais?

Apmąstykite, kaip tai, kad Marija priėmė angelo žodžius, skiriasi nuo Zacharijaus reakcijos į angelo pranešimą šventykloje. Apmąstykite, kaip galite sekti Marijos ir Elzbietos pavyzdžiu ir tikėti, kad jūsų gyvenime viskas, ko jūsų prašys Viešpats, bus pasiekama Jo pagalba.

Luko 1:39–56

Marija susitinka su Elzbieta, ir abi paliudija apie Gelbėtoją

Elzbieta ir Marija atliko svarbų, pasaulį padėjusį pakeisti vaidmenį.

Perskaitykite Luko 1:41–45 ir suraskite Elzbietos liudijimą, kai ji „pasidarė kupina Šventosios Dvasios“ (Luko 1:41).

Ką Elzbieta suprato apie Mariją, dėl liudijimo, kurį ji gavo iš Šventosios Dvasios?

Skaitydami Luko 1:46–49 suraskite, kaip Marija šlovino Viešpatį.

Atkreipkite dėmesį, kad 49 eilutėje Marija sakė, jog Viešpats jai padarė „didžių dalykų“. Iš naujo perskaitykite Luko 1:34, 38, 45–46 ir suraskite, ką tokio darė Marija, kas leido Viešpačiui padaryti jai „didžių dalykų“.

Kaip Zacharijas, Elzbieta ir Marija turėjo jiems paskirtus vaidmenis Dievo plane, taip ir mes turime svarbius Viešpaties paskirtus vaidmenis. Iš šio pasakojimo sužinome, kad, **jeigu ištikimai stengsimės atlikti mums Viešpaties paskirtus vaidmenis, mūsų gyvenime Jis padarys didžių dalykų.**

3. Apmąstykite, kokius vaidmenis Viešpats nori, kad jūs atliktumėte Jo plane, ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jeigu Viešpačiui atsakytumėte kaip Marija?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas liudijo apie palaiminimus, ateinančius dėl to, kad savo gyvenimą paskiriame Dievui ir ištikimai stengiamės vykdyti Jo valią: „Moterys ir vyrai, kurie savo gyvenimą paskiria Dievui, suvoks, kad Jis iš jų gyvenimo gali padaryti daug daugiau, nei jie sugebėtų tai padaryti be Jo. Jis suteiks jiems daugiau džiaugsmo, praplės jų akiratį, paaštrins jų protą, sustiprins jų raumenis, pakylės jų dvasią, padaugins jų palaiminimus, praplės jų galimybes, paguos jų sielą, užaugins jiems draugų ir išlies jiems ramybės. Kas tik praras savo gyvenimą tarnaudamas Dievui, tas atras amžinąjį gyvenimą“ („Jesus Christ—Gifts and Expectations,“ *Ensign*, Dec. 1988, 4).

Luko 1:57–80

Jono Krikštytojo gimimas

Luko 1:57–80 aiškinama, kad, Elzbietai pagimdžius, Zacharijas raštu patvirtino, kad vaikelis turi būti pavadintas Jonu. Vardas *Jonas* reiškia „Jehova yra maloningas“. Staiga jis prabilo ir ėmė pranašauti apie Jėzaus Kristaus ir Jono misiją. Jeigu ištikimai atliksime mums Dievo paskirtą vaidmenį, kaip tai darė Zacharijas, Elzbieta ir Marija, Viešpats ir per mus galės padaryti didžių dalykų. Apmąstykite, kaip galite atlikti jums paskirtus vaidmenis Viešpaties plane.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 1 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

9 DALIS. 3 DIENA

Luko 2

Įvadas

Juozapas ir Marija keliauja į Betliejų, ir ten gimsta Jėzus. Piemenys pakluso angelo nurodymams surasti gimusį Jėzų ir paskelbė žmonėms apie Jo gimimą. Simeonas šventykloje palaimino Jėzų, o Ona paliudijo, kad gimė Išpirkėjas. Jėzus „augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse“ (Luko 2:52).

Luko 2:1–20

Betliejuje gimė Jėzus

Ar pasitikite savo žiniomis apie įvykius, susijusius su Gelbėtojo gimimu? Patikrinkite savo žinias pažymėdami ar teiginys teisingas (T) ar ne (N).

- ___ 1. Marija ir Juozapas vyko į Betliejų sumokėti mokesčių.
- ___ 2. Marija ir Juozapas keliavo 44 kilometrus iš Nazareto į Betliejų.
- ___ 3. Kūdikėlis Jėzus buvo paguldytas ēdžioje, nes užiegoje nebuvo vietos.
- ___ 4. Piemenys sekė žvaigždę, atvedusia juos prie prakartėlės, kurioje gulėjo Jėzus.
- ___ 5. Be Marijos ir Juozapo, piemenys pirmieji pamatė Jėzų.
- ___ 6. Angelas liepė piemenims niekam nepasakoti, ką jie pamatė.

Studijuodami Luko 2 skyrių ieškokite atsakymų į šiuos klausimus taip patikrindami ar atsakėte teisingai.

Skaitydami Luko 2:1–5 išsiaiškinkite, kodėl Juozapas ir Marija keliavo į Betliejų.

Ciesorius norėjo užregistruoti, arba suskaičiuoti, žmones. Tai buvo daroma dėl mokesčių.

Atsiverskite Raštų rodyklėje esantį 11 žemėlapi „Šventoji žemė Naujojo Testamento laikais“. Žemėlapyje raskite Nazaretą ir Betliejų.

Atkreipkite dėmesį, kad „Betliejus yra maždaug už 137–145 kilometrų į pietus nuo Nazareto. Tokį atstumą nukeliauti užtruktų apie keturias penkias, o, turint omeny Marijos padėtį, gal net ir daugiau dienų“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 143).

Pamąstykite, kokios, jūsų manymu, būtų tinkamiausios sąlygos gimti pasaulio Kūrėjui ir Gelbėtojai. Perskaitykite Luko 2:6–7 ir išsiaiškinkite, kokioje aplinkoje Jėzus gimė.

Skaitydami Luko 2:8–14 suraskite, kaip buvo paskelbta apie Gelbėtojo gimimą.

Atkreipkite dėmesį, kad Luko 2:10 aprašyta, ką galime jausti dėl to, kad gimė Gelbėtojas. Raštų paraštėje galite užrašyti toliau pateiktą tiesą: **Dėl to, kad žemėje gimė Gelbėtojas, visi galime patirti didį džiaugsmą.**

Studijuodami Luko 2 skyrių ieškokite pavyzdžių, kaip žinojimas apie Gelbėtojo gimimą atnešė žmonėms džiaugsmo.

Skaitydami Luko 2:15–20 pasižymėkite frazes ar žodžius, kurie nurodo, kaip piemenys reagavo į angelo nurodymus.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad piemenys iš karto reagavo į angelo žinią. Apie ką piemenys gavo liudijimą dėl to, kad reagavo į jiems paskelbtą žinią?

Peržvelkite Luko 2:17–20 ir išsiaiškinkite, ką piemenys darė, gavę liudijimą apie Jėzų Kristų. Kodėl, jūsų manymu, piemenys papasakojo kitiems, ką patyrė ir girdėjo?

1. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Remdamiesi tuo, ko pasimokėte iš piemenų elgesio, užbaikite principą:
Gavę liudijimą apie Jėzų Kristų, norėsime _____.
- b. Apmąstykite, kada jautėtės norį liudijimu apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją dalintis su kitais. Aprašykite, kodėl turėjote tokį troškimą.

Luko 2:21–39

Simeonas ir Ona pareiškia, kad Jėzus bus pasaulio Gelbėtojas

Luko 2:21–24 skaitome, kad, praėjus aštuonioms dienoms po Jėzaus gimimo, Marija ir Juozapas Jį atnešė į šventyklą, kaip buvo priimta pagal žydų įstatymą (žr. Išėjimo 13:2). Du tądien šventykloje buvęs asmenys atpažino, kad kūdikėlis Jėzus yra Mesijas.

Perskaitykite Luko 2:25–32 aprašytą pasakojimą apie Simeoną. (Atkreipkite dėmesį į tai, kad frazė „laukiantis Izraelio paguodos“ Luko 2:25 eilutėje reiškia Mesijo atėjimo laukimą.) Tada perskaitykite Luko 2:36–38 aprašytą pasakojimą apie Oną. Abiejuose pasakojimuose suraskite, kaip žinojimas apie Gelbėtojo gimimą tiems asmenims suteikė džiaugsmo.

Kaip Simeonas ir Ona tąkart paliudijo apie Jėzų Kristų?

Luko 2:34–35 skaitome, kad Simeonas taip pat palaimino Mariją ir Juozapą. Džozefo Smito vertime paaiškinama Simeono pranašystė Marijai: „Ir jį pervers ietis, ir tavo pačios siela bus sužeista, kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys “ (Joseph Smith Translation, Luke 2:35).

Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl žinojimas apie Gelbėtojo gimimą jums atnešė džiaugsmo. Šiuo liudijimu galite pasidalinti su draugu arba per šeimos namų vakarą.

Anot Luko 2:39, atnešę Jėzų į šventyklą ir atlikę, kas reikalinga, Marija ir Juozapas su Jėzumi grįžo namo į Nazaretą.

Luko 2:40–52

Jaunas Jėzus auga „išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse“

Parašykite, ką norėtumėte savyje pagerinti: _____

Kaip žinojimas, koks Jėzus buvo augdamas, galėtų padėti jums tapti tokiam, koks norite tapti?

Raštuose paminėtos tik kelios smulkmenos apie Jėzaus jaunystę, tačiau tos smulkmenos gali tapti didžiu palaiminimu ir vesti mus stengiantis tobulėti. Skaitydami Luko 2:40 suraskite, kaip Lukas apibūdino Jėzaus gyvenimo pradžią.

Tada perskaitykite Luko 2:41–49 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus darė, kai Jam buvo 12 metų.

Kodėl Jėzus pasiliko šventykloje? (Raštų rodyklėje perskaitykite Džozefo Smito vertimo Luko 2:46 [scriptures.lds.org] ir išsiaiškinkite, kaip Džozefo Smito vertime paaiškinama, ką Jėzus darė šventykloje.)

Jeigu galite, pažiūrėkite 2 min. 30 sek. trunkantį filmuką „Young Jesus Teaches in the Temple“ (liet. „Berniukas Jėzus moko šventykloje“) iš ciklo *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą), kurį rasite LDS.org svetainėje, kad pamatytumėte, kas nutiko, kai Juozapas ir Marija rado Jėzų šventykloje. Jei negalite pažiūrėti filmuko, perskaitykite Luko 2:48–50 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus pasakė Marijai ir Juozapui, kai šie Jį surado.

Ką šis pasakojimas atskleidžia apie berniuko Jėzaus Savo dieviškos prigimties suvokimą?

Pranašas Džozefas Smitas štai, ką apreiškė apie Jėzaus Kristaus jaunystę: „Dar būdamas berniukas Jis turėjo visą sąmonę, kurios reikėjo, kad galėtų viešpatauti ir vadovauti žydų karalystei, kad įtikintų išminčius ir nuovokiausius įstatymo ir dieviškumo žinovus ir kad jų teorijas ir praktiką nušviestų kaip kvailystę prieš Savo išmintį. Tačiau jis tebuvo berniukas, ir jam trūko fizinių jėgų net apsiginti, Jis buvo pažeidžiamas šalčio, alkio ir mirties“ (iš *History of the Church*, 6:608).

Perskaitykite Luko 2:51–52 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus augo (taip pat žr. Džozefo Smito Vertimas, Mato 3:24–26 [Raštų rodyklėje]).

Luko 2:52 mokoma, kad Jėzus „augo išmintimi“. Šioje eilutėje sužinome dar tris sritis, kuriose Jis augo. Augti „metais“ reiškia augti fiziškai. Augti malone Dievo akyse reiškia augti dvasiškai, o augti malone žmonių akyse reiškia puoselėti socialinius santykius. Taigi, remdamiesi tuo, ką sužinojome studijuodami šią eilutę, išmokstame šio principo: **Mes galime sekti Jėzaus pavyzdžiu augdami išmintimi, augdami fiziškai, dvasiškai ir socialiai.**

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kodėl mums svarbu tobulėti *visose* šiose keturiose srityse?
- Kaip buvote palaiminti dėl to, kad stengėtės sekti Jėzaus pavyzdžiu tobulėti šiose srityse?

3. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite čia pateiktą lentelę. Tada po kiekvieną kategoriją užrašykite savo tobulėjimo tikslą ir planą, kaip per ateinančias savaites jo sieksite.

Galiu sekti Jėzaus pavyzdžiu augdamas ...				
Kategorija:	Išmintimi	Fiziškai	Dvasiškai	Socialiai
Mano tikslas ir planas pasiekti tikslą:				

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 2 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Užduoties „Teisinga – neteisinga“ atsakymai: 1. Teisinga; 2. Neteisinga; 3. Teisinga; 4. Neteisinga; 5. Teisinga; 6. Neteisinga.

9 DALIS. 4 DIENA

Luko 3–4

Įvadas

Jonas Krikštytojas skelbė atgailą ir liudijo apie Mesijo atėjimą. Jėzus Kristus buvo pakrikštytas Jono ir tada 40 dienų pasninkavo dykumoje. Atvykęs į Galilėją, Jėzus Nazareto gyventojams pareiškė esąs Mesijas. Kai Nazareto žmonės Jį atstūmė, Jis išvyko į Kafarnaumą, kur išgydė ligonį ir išvijo demonus.

Luko 3:1–22

Jonas Krikštytojas pranašauja apie Jėzų Kristų

Kelias minutes pagalvokite apie toliau pateiktus klausimus:

- Ar kada nors jus erzino arba šaipėsi iš jūsų dėl to, kad esate Bažnyčios narys?
- Ar kada nors žmonės juokėsi iš jūsų įsitikinimų ir standartų, pagal kuriuos stengiatės gyventi, arba mėgino juos paneigti?
- Ar būna tokių vakarėlių ar susirinkimų, į kuriuos nesate kviečiami dėl savo religijos? Arba gal būna vakarėlių ar susirinkimų, kuriuose nepatogiai jaučiatės?

Studijuodami Luko 3:1–22 suraskite tiesą, paaiškinančią, kodėl gyvenantys pagal Evangeliją kartais gali pasijausti taip, lyg būtų atskirti nuo kitų.

Pagal Mozės įstatymą, pirmininkaujantis Aarono kunigijos vadovas buvo vadinamas aukštuoju kunigu. Tačiau Gelbėtojo tarnystės dienomis aukštojo kunigo pareigos buvo iškraipytos. Aukštasis kunigas taip pat buvo ir politinis šalies vadovas, tačiau tas pareigas turintieji tuo metu nebuvo išrinkti Dievo. Juos išsirinkdavo žmonės, tokie kaip Herodas ir kiti romėnų pareigūnai (žr. Raštų rodyklėje, „Aukštasis kunigas“).

Perskaitykite Luko 3:2–6 ir 2 eilutėje išsiaiškinkite, kam vietoj aukštųjų kunigų kalbėjo Dievas.

Apibendrinkite, ko Jonas Krikštytojas mokė žmones Luko 3:3–6. (Papildomos informacijos apie tai, ko Jonas mokė, rasite perskaitę Džozefo Smito vertimo Luko 3:4–11 [Raštų rodyklėje].) _____

Jono dienomis žmonės tikėjo, kad būdami Abraomo palikuoniai jie yra geresni už kitus ir kad Dievas juos myli labiau nei ne izraelitus. Ši situacija prilygsta šiandienos žmonių mąstymui, kad jie pateks į dangų vien dėl to, kad yra Bažnyčios nariai.

Skaitydami Luko 3:7–9 išsiaiškinkite, ko Jonas mokė žydus apie išgelbėjimo reikalavimus. (9 eilutėje *vaisius* simbolizuoja mūsų pasirinkimų rezultatus.)

Atkreipkite dėmesį, kas, anot 9 eilutės, nutiks tiems, kurie neneš „gerų vaisių“, arba negyvens teisiai.

Luko 3:10–15 skaitome, kad Jonas įvairias žydų visuomenės grupes mokė, kaip jie savo teisiu gyvenimu galėtų duoti gerų vaisių. Jono tarnystė buvo įspūdinga, dėl ko daug kas pamanė, kad jis yra pažadėtasis Mesijas.

Skaitydami Luko 3:16–17 išsiaiškinkite, ką, anot Jono, darys atėjęs Mesijas.

Frazė „krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi“ (Luko 3:16) nusako tyrinantį ir šventinantį Šventosios Dvasios dovanos poveikį. Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Jei žmogus yra gimęs iš vandens ir Dvasios, jis gali įeiti į Dievo karalystę“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 82).

Kad dar geriau suprastumėte Luko 3:17, būtų pravartu suvokti, ką reiškia atskirti pelus nuo kviečių.

Nupjovus kviečius ir juos iškūlus (kai grūdas atskiriamas nuo augalo), ūkininkai pradeda juos vėtyti. Senovėje buvo vėtoma, kad kviečių grūdai būtų apvalomi nuo pelų (varpų nuokulų) ir gliaudų. Vėtytojas naudodavo didelę lopetą arba medinę šakę, vadinamą vėtykle, kad iškultus kviečius išmestų į orą. Vėjelis lengvus ir nereikalingus pelus nupūsdavo, o sunkesni kviečių grūdai nukrisdavo ant kūlimo grindų.

Ką Jono palyginime galėtų simbolizuoti kviečiai? _____

Ką galėtų simbolizuoti pelai? _____

Ūkininkai arabai atskiria pelus nuo kviečių

Viena svarbi doktrina, kurios moko Luko 3:16–17, yra ta, kad **Jėzus Kristus atskiria nelabuosiuos nuo teisiųjų.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Nors paskutinis nelabųjų atskyrimas nuo teisiųjų vyks teismo dieną, kaip sekimas Jėzumi Kristumi ir gyvenimas pagal Jo Evangeliją gali jau dabar Jo mokinius atskirti nuo neteisiųjų?
- b. Kodėl reikia suprasti, kad stengdamiesi sekti Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Jo Evangeliją galime jausti, jog esame atskirti nuo kitų, arba būti atskirti nuo kitų?

Luko 3:18–22 parašyta, kad Jėzus atėjo pas Joną Krikštytoją, kad būtų jo pakrikštytas (taip pat žr. Mato 3:13–17). Po kurio laiko Herodas įkalino Joną Krikštytoją.

Luko 3:23–38

Pateikiama Jėzaus giminės linija

Luko 3:23–38 Lukas įtraukė Jėzaus genealogiją, kurioje nurodomas Jėzaus tiesioginis, arba kraujo ryšys. Jis taip pat paliudijo, kad Juozapas buvo (ne tikrasis), o „laikomas“ Jėzaus tėvu (Luko 3:23).

Luko 4:1–3

Jėzus Šėtono gundomas dykumoje

Luko 4:1–13 yra pasakojimas apie 40 dienų trukusį Jėzaus pasninką dykumoje ir nepasidavimą Šėtono pagundoms (taip pat žr. Mato 4:1–11).

Luko 4:14–30

Jėzus praneša, kad Jis yra Mesijas

Apmąstykite tokius žodžius: *prislėgtasis, belaisvis, vargdienis ir aklasis*. Ar kada nors jautėte, kad vienas ar keli iš šių žodžių tiksliai nusako jūsų savijautą? Studijuodami Luko 4:14–30 suraskite žodžius, kuriais esame mokomi, kaip Jėzus Kristus buvo atsiųstas gydyti prislėgtųjų ir vaduoti belaisvių.

Luko 4:14–17 skaitome, kad, sugrįžęs po pasninko ir gundymų dykumoje, Jėzus pradėjo pamokslauti Galilėjos sinagose. Netrukus Jis sugrįžo ir į savo gimtąjį Nazaretą. Ten Jis atsistojo sinagogoje skaityti Izaijo knygos, kurioje pranašaujama apie dievišką Mesijo misiją.

Perskaitykite Luko 4:18–20 ir išsiaiškinkite, ką Izaijas pranašavo apie Mesijo darbus žmonių labui. Galite pažymėti, ką radote.

Perskaitykite Luko 4:21 ir suraskite, ką Jėzus pasakė apie perskaitytą Raštų eilutę.

Sakydamas, kad Izaijo pranašystė išpildyta, Jėzus paskelbė, kad Jis yra tas pažadėtasis Mesijas, apie kurį kalbama toje pranašystėje. Raštų paraštėje galite užrašyti toliau pateiktą doktriną: **Jėzus Kristus buvo atsiųstas, kad išgydytų prislėgtuosius ir išvaduotų esančius dvasinėje nelaisvėje.**

Remdamiesi tuo, ką žinote apie Gelbėtojo tarnystę, papasakokite, ką Jis darė, kad išpildytų tą pranašystę? _____

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Iš kokių patyrimų matote, kad Jėzus Kristus ir toliau gydo ir vaduoja mus šiomis dienomis?

Perskaitykite Luko 4:22 ir išsiaiškinkite, kaip Nazareto gyventojai sureagavo į Jėzaus pareiškimą, kad Jis yra seniai lauktasis Mesijas.

Luko 4:23 skaitome, kad Jėzus žinojo, jog Nazareto gyventojai lieps Jam įrodyti, kad Jis yra pažadėtasis Mesijas ir pakartoti Kafarnaume padarytus stebuklus. Jėzus, cituodamas du Raštų pasakojimus, mokė juos tikėjimo principo.

Skaitydami Luko 4:24–27 raskite du Jėzaus minėtus pasakojimus. 1 Karalių 17:1–16 galite greitai perskaityti pasakojimą apie Eliją ir našlę iš Sareptos bei 2 Karalių 5:1–14 – pasakojimą apie Naamaną ir Eliziejų. Ypač atkreipkite dėmesį į tai, kaip našlė ir Naamanas parodė tikėjimą.

Kaip našlė iš Sareptos ir Naamanas parodė tikėjimą?

Svarbu žinoti, kad Senojo Testamento pranašai Elijas (Elija) ir Eliziejus – abu darė stebuklus ne izraelitams (kitataučiams). Jėzus žmones Nazarete mokė, kad nors našlių ir raupsuotųjų buvo ir tarp izraelitų, du kitataučiai galėjo patirti stebuklus, nes jie tikėjo ir priėmė Dievo pranašus.

Elija, našlė iš Sareptos ir jos sūnus

Kadangi daugeliui Nazarete trūko tikėjimo Juo, Jėzus ten atliko labai mažai stebuklų (žr. Mato 13:54–58; Morkaus 6:1–6). Mes galime išmokti svarbaus tikėjimo principo, kai sugretiname Nazareto gyventojus su našle iš Sareptos ir Naamanu:

Rodydami savo tikėjimą Jėzumi Kristumi galime pamatyti vykstančius stebuklus.

Palyginkite ir sugretinkite

Raštų ištrauka dažniausiai tampa aiškesnė, kada ji palyginama arba sugretinama su kažkuo kitu. Pastebėdami panašumus ir skirtumus tarp mokymų, žmonių arba įvykių galime aiškiau matyti Evangelijos tiesas.

3. Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą veiksmų, kuriais galime parodyti, kad tikime Jėzų Kristų, kaip mūsų Gelbėtoją. Peržvelkite Luko 4:18 ir apmąstykite, kaip jums reikia parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, kad ir jūs gautumėte ten aprašytus palaiminimus.

Perskaitykite Luko 4:28–30 ir išsiaiškinkite, kaip sinagogoje susirinkę žmonės reagavo į tai, ką Jėzus pasakė.

Apmąstykite, kaip šis pasakojimas iliustruoja, kokių būdu Jėzus Kristus atskirs nelabuosis nuo teisiųjų (žr. Luko 3:17).

Luko 4:31–44

Jėzus išveja demonus ir išgydo ligonį

Perskaitykite Luko 4:31–44 ir išsiaiškinkite, kuo Kafarnaume susirinkusių žmonių reakcija skyrėsi nuo susirinkusiųjų Nazarete reakcijos.

Kaip šie pasakojimai iliustruoja principą, kad, jeigu parodysime savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, galėsime gauti Jo palaiminimus?

4. Šiandienos studijas baikite Raštų studijavimo žurnale užrašydami savo liudijimą apie Jėzų Kristų, kaip mūsų Gelbėtoją, ir kokius palaiminimus patyrėte dėl to, kad rodėte tikėjimą Juo.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 3–4 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Naamanas ir Elijos tarnas

Luko 5

Įvadas

Petras, Jokūbas ir Jonas buvo žvejai, tačiau, Gelbėtojo padedami stebuklingai pagavę daug žuvų, jie viską paliko, kad sektų Gelbėtoją, ir tapo žmonių žvejais. Jėzus išgydė raupsuotąjį ir paralyžiuotąjį. Jis pašaukė Matą būti mokiniu ir mokė, kad Jis atėjo kviesti nusidėjėlių atgailai. Jėzus taip pat mokė palyginimu apie jauno vyno pylimą į senus vynmaišius.

Luko 5:1–11

Viešpats pašaukia Petrą, Jokūbą ir Joną tapti žmonių žvejais

Apmąstykite tokius klausimus: Kokioje situacijoje jūsų prašė kažką padaryti, jums nežinant viso to priežasčių? Kodėl gali būti sunku sekti nurodymais, kai nesuprantame, kodėl to prašoma?

Kokie Bažnyčios vadovų patarimai ar Viešpaties įsakymai jaunimui gali pasirodyti per sunkūs, kad jiems paklustų, jeigu jie pilnai nesupranta jų priežasties?

Studijuodami Luko 5:1–11 ieškokite principų, galinčių jums padėti, kai pilnai nesuprantate, kodėl reikia sekti Bažnyčios vadovų patarimu ar Viešpaties įsakymu.

Perskaitykite Luko 5:1–5 ir suraskite, ką padaryti, baigęs pamokslauti, Gelbėtojas paprašė Petro (jis čia vadinamas Simonu; žr. Luko 5:8).

„Genezareto ežeras“ (Luko 5:1) yra Galilėjos ežeras, o 4 eilutėje frazė

„išmeskite tinklus valksmui“ reiškia užmesti tinklus norint pagauti žuvis. 5 eilutėje galite pasižymėti, kaip Petras atsakė į Gelbėtojo prašymą.

Ką Petro žvejybos patirtis vertė jį galvoti, išgirdus Gelbėtojo nurodymą vėl užmesti tinklus?

Perskaitykite Luko 5:6–9 ir išsiaiškinkite, kas nutiko, kai Petras padarė, kaip Viešpats prašė. Galite pasižymėti frazes ir žodžius, nusakančius, kodėl turėtume daryti tai, ko mūsų prašo Viešpats, net kai nesuprantame kodėl.

Vienas principas, kurio išmokstame iš šio pasakojimo, yra toks: **jeigu darome tai, ko mūsų prašo Viešpats, netgi to nesuprasdami, Jis gali suteikti didesnių palaimų, negu tikimės.** Šią doktriną galite užsirašyti Raštuose, šalia Luko 5:3–9.

Kaip gyvendami pagal šį principą turime pasitikėti Jėzumi Kristumi?

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė:

„Šitas gyvenimas – tai visiško pasitikėjimo patyrimas – pasitikėjimo Jėzumi Kristumi, pasitikėjimo Jo mokymais, pasitikėjimo mūsų gebėjimu vadovaujantis Šventąja Dvasia paklusti tiems mokymams, kad patirtume laimę dabar ir sulauktume prasmingo, be galo laimingo amžinojo būvio. Pasitikėti reiškia noriai paklusti iš pradžių nežinant, kuo tai baigsis (žr. Patarlių 3:5–7). Kad jūsų pasitikėjimas Viešpačiu duotų vaisių, jis turi būti galingesnis ir patvaresnis už jūsų pasitikėjimą savo pačių jausmais ir patirtimi.

Naudoti tikėjimą reiškia pasitikėti, kad Viešpats žino, ką daro jūsų labui, ir kad Jis gali tai padaryti vardan jūsų amžinosios gerovės net ir tuomet, kai negalite suvokti, kaip tai įmanoma” (“Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 17).

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip galite išsiugdyti vyresniojo Skoto apibūdintą pasitikėjimą Jėzumi Kristumi?
- b. Kaip jūs arba jūsų šeima buvote gausiau, nei tikėjotės, palaiminti dėl to, kad sekėte Viešpaties nurodymais net ir tuomet, kai pilnai nesupratote jų priežasties?

Ant popieriaus lapelio užrašykite Viešpaties patarimą arba įsakymą, kuriuo galėtumėte ištikimiau sekti net ir tuomet, kai pilnai nesuprantate jo priežasties. (Jei turite knygelę *Jaunimo stiprybės vardan* [2011], galite joje paieškoti idėjų.) Popieriaus lapelį laikykite tokioje vietoje, kur jums primintų užsibrėžtą tikslą daryti tai, ko prašo Viešpats.

Luko 5:10–11 skaitome, kad Petras, Jokūbas ir Jonas paliko savąją žvejo valtį ir nusekė paskui Jėzų.

Luko 5:12–26

Jėzus išgydo raupsuotąjį ir paralyžiuotąjį

Kokios priemonės gali būti naudojamos padedant sergančiam ar sužeistam žmogui arba jį gydant.

Nuo ko dar, be fizinių ligų ar žaizdų, žmogui gali prireikti gydymo?

Studijuodami Luko 5:12–25 ieškokite principų, mokančių, ką galite daryti, kad sau ir kitiems padėtumėte būti išgydytiems.

Raštuose ieškokite palyginimų ir priešingybių

Raštuose dažnai lyginami arba priešpastatomi įvykiai, idėjos ir žmonės. Šios priemonės padeda iliustruoti ir akcentuoti Evangelijos principus. Ieškokite palyginimų ir sugretinimų pavienėse

eilutėse ir skyriuose bei visuose skyriuose ir knygose. Pavyzdžiui, skaitydami Luko 5:12–25 apie tai, kaip Gelbėtojas išgydė du vyrus, atkreipkite dėmesį į tų išgydymų panašumus ir skirtumus.

2. Luko 5:12–25 skaitome apie tai, kaip Gelbėtojas išgydo du vyrus. Vienas iš jų sirgo raupsais, o kitas buvo paralyžiuotas. Perskaitykite Luko 5:12–15 bei Luko 5:17–25 ir palyginkite tuos du pasakojimus. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite toliau pateiktą lentelę ir parašykite, kuo tie du gydymai panašūs ir kuo jie skiriasi.

Panašumai	Skirtumai

Pamąstykite, kokį vaidmenį kiekviename pasakojime suvaidino tikėjimas. Galite Luko 5:20 eilutėje pasižymėti frazę „matydamas jų tikėjimą“. Gelbėtojas pagyrė tikėjimą žmonių, kurie pas Jį atnešė paralyžiuotąjį.

Džozefo Smito vertimas padeda mums geriau suprasti Luko 5:23 eilutėje Jėzaus užduotą klausimą: „Ar nuodėmėms atleisti reikia daugiau galios, nei priversti ligonį keltis ir vaikščioti?“ (Joseph Smith Translation, Luke 5:23). Užduodamas šį klausimą Jėzus Kristus mokė, kad Jis turi galią išgydyti tiek fiziškai, tiek ir dvasiškai.

Ko iš šių pasakojimų galite išmokyti, kaip galime išgyti ir ką galime daryti, kad padėtume išgyti kitiems?

Šiuose pasakojimuose sužinome, kad, **jeigu naudosisime tikėjimą ir ateisime pas Gelbėtoją, Jis galės mus išgydyti** ir kad **galime padėti kitiems ateiti pas Gelbėtoją, idant ir jie būtų išgydyti**. Šiuos principus galite užsirašyti Raštų paraštėje, prie Luko 5:12–25.

Išgydymas nebūtinai reiškia, kad Gelbėtojas pašalino visas mūsų silpnybes. Išgydymas taip pat gali reikšti, kad Jis mums suteiks drąsos, tikėjimo, paguodos ir ramybės, reikalingos ištvirti arba nugalėti savo silpnybes.

Apmąstykite toliau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Teisumas ir tikėjimas tikrai yra priemonė nuversti kalnus, jei kalnų nuvertimas įvykdo Dievo tikslus pagal Jo valią. Teisumas ir tikėjimas tikrai yra priemonė gydyti ligonius, kurčius ar šlubus, jei toks gydymas vyksta pagal Dievo tikslus ir Jo valią. Taigi, netgi ir su stipriu tikėjimu ne visus kalnus galime nuversti. Ir ne visi ligoniai ir nelaimėliai gali būti išgydyti. Jei visi suspaudimai būtų palengvinti, jei visos nelaimės būtų pašalintos, tada Tėvo plano svarbiausias tikslas nebūtų įvykdytas.

Daugelį pamokų, kurių turime išmokyti šiame mirtingame gyvenime, galime išmokyti tik per išgyvenimus, o kartais ir per kančias. Dievas tikisi ir tiki mumis, kad su Jo pagalba mes susidorosime su trumpalaikėmis žemiškomis negandomis tam, kad suvoktume, ką mes turime išmokyti, ir galiausiai taptume tokie, kokie turime tapti amžinybėje“ („That We Might ‘Not ...

Shrink' [D&C 19:18]" [BŠS dvasinė valandėlė jauniems suaugusiesiems, 2013 m. kovo 3 d.], lds.org/broadcasts).

3. Pasvarstykite, nuo kokių silpnybių reikia žmonėms pasveikti. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar daugiau iš pateiktų klausimų:

- a. Ką galite daryti, kad padėtumėte atvesti žmones pas Gelbėtoją, kad jie patirtų Jo gydančią galią?
- b. Nuo ko jūs ar jūsų pažįstami buvote išgydyti dėl to, kad panaudojote tikėjimą Gelbėtoju?
- c. Kokioje situacijoje matėte, kaip vienas žmogus kažką atveda pas Viešpatį, kad būtų pagydytas Gelbėtojo galia?

Pamąstykite, ką galite daryti, kad parodytumėte tvirtesnę tikėjimą Jėzumi Kristumi, idant būtumėte išgydyti, jums būtų atleista arba gautumėte paguodos. Taip pat pagalvokite, kaip pas Gelbėtoją galėtumėte atvesti draugą ar koki kitą žmogų.

Luko 5:27-35

Rašto aiškintojai ir fariziejai svarsto, kodėl Jėzus valgo su muitininkais ir nusidėjėliais

Skaitydami Luko 5:27–28 raskite Gelbėtojo kvietimą Matui (jis čia vadinamas Leviu; žr. Mato 9:9).

Kokį įspūdį jums padarė Mato atsakas į Gelbėtojo kvietimą?

Matas buvo muitininkas, jis romėnų valdžiai rinkdavo mokesčius iš savo tėvynainių žydų. Žydai paprastai nekenė muitininkų ir į juos žiūrėjo kaip į atstumtuosius ir nusidėjėlius. Luko 5:29–35 skaitome, kad Jėzui vakarieniaujant su Matu ir kitais, Rašto aiškintojai ir fariziejai Jį pasmerkė dėl to, kad šis valgė su nusidėjėliais. Jėzus mokė, kad atėjo kviesti nusidėjėlių atgailai.

Susimąstykite, kaip Gelbėtojas elgtųsi su vienišaisiais ir atstumtaisiais jūsų mokykloje. Pamąstykite, kaip sekdami Jėzaus pavyzdžiu galėtumėte nenužemindami savo standartų bendrauti su tais, kurie jaučiasi vieniši ir atstumti, arba su tais, kurie laikomi ne tokiais populiariais.

Luko 5:36-39

Jėzus pateikia palyginimą apie jauną vyną ir senus vynmaišius

Gelbėtojas palyginimu mokė Rašto aiškintojus ir fariziejus. Skaitydami Luko 5:36–39 išsiaiškinkite, apie kokius dalykus savo palyginime kalbėjo Gelbėtojas. Juos galite pasižymėti Raštuose.

Įsivaizduokite, kad seno rūbo skylė arba įplyšimas užlopoma naujos medžiagos lopu. Naujosios medžiagos raštas gali būti ir nepanašus į senosios raštą, arba naujos medžiagos lopus gali susitraukti rūbą išskalbus, ir skylė gali dar labiau įplyšti. Taip ir Jėzaus Kristaus Evangelija nebuvo vien lopus seniems įsitikinimams ir praktikoms, o visiškas tiesos sugrąžinimas.

Luko 5:37 vynmaišiai yra *talpos*, kuriose laikomas vinas. Jauna oda būna minkšta ir lanksti, o sena – kieta ir trapi.

Rūgstant jaunam vynui viduje susidaro dujos ir ištempia odinį vynmaišį. Dėl tokio tempimo senas, netvirtas vynmaišis gali ir sprogti. Palyginime naujas vynmaišis simbolizuoja Gelbėtojo mokymus ir Evangeliją, o senas vynmaišis – fariziejų praktiką, tradicijas ir įsitikinimus pagal Mozės įstatymą.

Kaip „seni vynmaišiai“ galėtų simbolizuoti Rašto aiškintojus ir fariziejus, apie kuriuos mokė Jėzus?

Apmąstykite, kaip „nauji vynmaišiai“ galėtų simbolizuoti nuolankius žmones, pasiryžusius keistis ir priimti Gelbėtoją ir Jo mokymus. Viena iš tiesų, kurios mokiniai gali išmokti iš šio palyginimo, yra tokia: **kad priimtume Gelbėtoją ir Jo Evangeliją, turime būti nuolankūs ir pasiryžę keistis.**

Vynmaišis

4. Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti šį principą, peržvelkite Luko 5. Ieškokite toliau charakterizuojamų žmonių pavyzdžių ir Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką atradote.

- a. Asmenys, kurie buvo užkietinę širdis ir nepakeitė savo požiūrio į Gelbėtoją ir Jo mokymus.
- b. Asmenys, kurie buvo nuolankūs ir pasiryžę keistis ir augti sekdami Gelbėtoju.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 5 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 6:1–7, 18

Įvadas

Jėzus mokė apie pagalbos kitiems, net ir per šabą, svarbą. Visą naktį meldėsis, Jis pašaukė Dvylika Apaštalų ir mokė juos bei susirinkusiųjų minią. Jis taip pat išgydė dešimtininko tarną ir iš mirusiųjų prikėlė našlės sūnų.

Luko 6

Jėzus gydo per šabą, išsirenka Dvylika Apaštalų ir moko minią

Įsivaizduokite, kad sekmadienį Bažnyčios susirinkimuose išgirstate pranešimą apie tarnystės netoli jūsų gyvenančiai šeimai projektą. Po paskelbimo nugirdote tokius komentarus:

- „Tai šeimai pastaruoju metu labai sunku. Džiaugiuosi galėdamas jiems padėti kuo tik įmanydamas.“
- „Tikiuosi, kad po to bus ir vaisės, jei ne, nesiruošiu ten eiti.“
- „Visai nenoriu padėti, tačiau man pačiam prireiks pagalbos mano organizuojamame projekte, todėl tikriausiai turėčiau ir aš dabar padėti.“
- „Jei prisidės mano draugas, tai ir aš prisidėsiu.“

1. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką tokie komentarai teigia apie priežastis, dėl kurių tie žmonės tarnauja.

Prisiminkite jau turėtas galimybes tarnauti ir kaip jautėtės galėdami tarnauti. Studijuodami Luko 6–7 skyrius ieškokite principų, kurie padėtų jums prasmingiau tarnauti.

Savo tarnystės pradžioje Galilėjoje Jėzus per šabą išgydė padžiūvusią vyro ranką (žr. Luko 6:6–10), visą naktį meldėsi ir pašaukė Dvylika Apaštalų (žr. Luko 6:12–13). Tada Jis pradėjo juos ir „didel[ę] daugyb[ę] žmonių“ (Luko 6:17) mokyti, kaip gauti dangišką atlygį. Šis Luko 6 skyriuje aprašytas pamokslas dažnai vadinamas „Pamokslu lygumose“ ir yra labai panašus į Kalno pamokslą Mato 5–7 skyriuose. „Vyrauja skirtingos nuomonės apie tai, ar Mato aprašytas Kalno pamokslas ir Luko aprašytas Pamokslas lygumose yra vienas ir tas pats įvykis. Vis dėlto chronologinis Luko metraščio išdėliojimas ir kontekstas rodo, kad Luko 6 ir Mato 5–7 skyriuose aprašomas tas pats pamokslas“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 152–53; taip pat žr. Raštų rodyklėje, „Kalno pamokslas“; Evangelijų darna). (*Pastaba*. Didžioji Luko 6 skyriaus turinio dalis buvo aptarta, kai studijavote Mato 5–7; 10:1–4 ir Morkaus 3:1–6.)

Skaitydami Luko 6:19 išsiaiškinkite, ką Jėzus padarė dėl žmonių, prieš pradėdamas juos mokyti.

Tada perskaitykite Luko 6:31 ir suraskite Jėzaus patarimą savo mokiniams.

Kokią įtaką jūsų elgesiui su žmonėmis daro tai, jog prisimenate, kad su kitais turime elgtis taip, kaip norėtume, kad elgtųsi su mumis?

Perskaitykite Luko 6:32–35 ir raskite, ką dar Jėzus patarė savo mokiniams apie meilę ir tarnavimą kitiems. 35 eilutėje galite pasižymėti, ko turėtume tikėtis už gera elgesį su kitais. Atkreipkite dėmesį į tai, ką Viešpatys pažadėjo tiems, kurie daro gera kitiems, nesitikėdami jokio atlygio.

Vienas principas, kurio išmokstame šiose eilutėse yra toks: **jeigu kitiems darysime gera ir už tai nesitikėsime jokio atlygio, mūsų lauks didžiulis atlygis ir būsime Aukščiausiojo vaikai.**

Atkreipkite dėmesį į frazę „jūs būsite Aukščiausiojo vaikai“ (35 eilutė). Nors visi ir esame Dievo vaikai, darantys gera, kaip tai darė Kristus, pasieks savo dievišką potencialą ir taps tokie kaip mūsų Dangiškasis Tėvas. Pagalvokite, kaip tarnavimas kitiems, nesitikint jokio atlygio, gali padėti žmogui būti panašesniam į Kristų.

Skaitydami Luko 6:36–38 suraskite Jėzaus įvardytus pavyzdžius, kaip galime daryti gera kitiems. Atkreipkite dėmesį, jog Jėzus pažadėjo, kad žmonės, kurie parodo gailestingumą kitiems, neteisiam kitų neteisiam ir neverčiam atleidžia, susilauks Dievo gailestingumo.

Ar kada nors bandėte į dėžę ar į lagaminą pridėti daugiau daiktų, nei gali tilpti? Luko 6:38 aprašyme apie tai, kokį atlygį gausime už gerus darbus, yra tokia frazė: „saikas geras, prikimštas, sukratytas ir su kaupu“. Ką ši frazė sako apie tai, kaip Dangiškasis Tėvas mums atsilygina už gero darymą kitiems?

Tiesa, kurios išmokstame iš Luko 6:38, yra tokia: **jeigu duosime dosniai, Dangiškasis Tėvas palaimins mus dar dosniau.** Šį principą galite užsirašyti prie 38 eilutės.

2. Pagalvokite, kaip galime būti dosnūs kitiems. Tada Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokiose situacijose jūs ar jūsų pažįstami buvote dosnūs kitiems?
- b. Kaip jūs arba jūsų pažįstami buvote Viešpaties palaiminti už tai, kad buvote dosnūs kitiems?
- c. Ką darysite, kad būtumėte dar dosnesni kitiems?

Vienas būdas, kuriuo galėtumėte būti dar dosnesni kitiems, tai laikytis pasninko įstatymo ir aukoti pasninko atnašą. Gali būti, kad jūsų gimdytojai visos šeimos vardu jau prisideda prie pasninko atnašų, tačiau jei galite, prisidėkite ir jūs. Stengdamiesi būti dar dosnesni kitiems melskite Viešpaties pagalbą tarnauti, kaip tai darė Jis.

Luko 7:1–10

Jėzus išgydo dešimtininko tarną

Luko 7:1 sužinome, kad, pamokęs minią, Jėzus atvyko į Kafarnaumą. Skaitydami Luko 7:2–5 išsiaiškinkite, kas, išgirdęs apie Jėzaus atvykimą į miestą, paprašė Jo pagalbos.

Dešimtininkas buvo romėnų kariuomenės pareigūnas, vadovavęs nuo penkiasdešimties iki šimto kareivių kuopai. Žydai dažniausiai nemėgo dešimtininkų, nes jie buvo juos ir jų žemę pavergusių romėnų politinės ir karinės galios atstovai. Tačiau šis dešimtininkas buvo geras žydams.

Perskaitykite Luko 7:6–10 ir pamąstykite, kaip šis dešimtininkas parodė didį tikėjimą Jėzumi Kristumi ir kaip jam buvo atlyginta už tikėjimą.

Šiame pasakojime sužinome, kad **naudodami tikėjimą Jėzumi Kristumi galime padėti žmonėms savo gyvenime susilaukti palaiminimų**. Šią tiesą galite užsirašyti šalia Luko 7:10.

Kafarnaumo sinagogos griuvėsiai datuojami ketvirtuoju ar penktuoju amžiumi po Kristaus.

Luko 7:11–18

Jėzus iš mirusiųjų prikelia našlės sūnų

Po dešimtininko tarno išgydymo rytojaus dieną Gelbėtojas padarė dar vieną stebuklą. Perskaitykite Luko 7:11–12 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus ir Jo mokiniai pamatė, prisiartinę prie Naino miesto.

Kodėl, anot 12 eilutės, šio jaunuolio mirtis buvo tokia didelė tragedija tos moters gyvenime?

Ši moteris ne tik neteko savo sūnaus, ji buvo jau anksčiau palaidojusi ir savo vyrą. Ji patyrė didžiulę širdgėlą ir neturėjo nieko, kas ją paremtų finansiškai.

Perskaitykite Luko 7:13–15 ir išsiaiškinkite, ką darė Gelbėtojas, pamatęs šios moters sielvartą.

Kodėl, anot 13 eilutės, Jėzus pagydė šios moters sūnų? Atkreipkite dėmesį į tai, kad našlė neprašė Jo pagydyti sūnaus, Jis pats įžvelgė poreikį ir jį patenkino. Taip pat svarbu suvokti, kad šis jaunuolis nėra prikelta esybė ir vieną dieną vėl mirs. Jėzus Kristus buvo pirmasis prikeltas.

Jei turite prieigą, pažiūrėkite 2 min ir 22 sek. trukmės filmuką „The Widow of Nain“ (liet. „Naino našlė“) iš ciklo *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą), kurį rasite svetainėje LDS.org, ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas tarnavo moteriai šiai net neprašius pagalbos.

Pagalvokite, ką jaustumėte būdami šios našlės vietoje ir pamatę Gelbėtoją prikeliant jūsų sūnų iš mirusiųjų.

Iš šio pasakojimo išmokstame tokio principo: **Mes galime sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu rodydami žmonėms gailestingumą ir tarnaudami tenkinti jų neįvardytus poreikius.**

Kaip galime įžvelgti žmonių poreikius, kai jie mums jų neįvardija?

Prezidentas Tomas S. Monsonas mokė:

„Nei vienas pasakojimas apie Mokytojo tarnystę taip manęs nepaliečia, kaip Jo atjautos pavyzdys, parodytas gedinčiai našlei Naino mieste. [...]

Kokią galią, kokią švelnumą, kokią atjautą pademonstravo mūsų Mokytojas! Mes irgi galime laiminti kitus, jei tik seksime kilniu Jo pavyzdžiu. Progų galime rasti visur. Tereikia akių, kurios pastebėtų sunkią žmogaus padėtį, ausų, kurios išgirstų nebylius sudužusios širdies maldavimus. Taip, ir dar užuojautos kupinos sielos, kad galėtume bendrauti ne tik akis į akį ar ausį pasiekiančiu balsu, bet didingu Gelbėtojo būdu – širdis į širdį“ („Meeting Life’s Challenges,” *Ensign*, Nov. 1993, 71).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kokioje situacijoje jūs ar jūsų šeima susilaukėte užuojautos arba jums buvo tarnaujama net tada, kai to neprašėte?

Perskaitykite Luko 7:16–18 ir raskite, kokia buvo žmonių reakciją pamačius našlės sūnaus prikėlimo stebuklą.

Viena iš priežasčių, kodėl žmonės pareiškė, kad „didis pranašas atsirado tarp mūsų“ (Luko 7:16) yra ta, kad našlės sūnaus pagydymas Naine buvo labai panašus į Senojo Testamento pranašų Elijos ir Elizejaus stebuklą, kai šie iš mirusiųjų prikėlė sūnus (žr. 1 Karalių 17:17–24; 2 Karalių 4:17–22, 32–37).

Šią savaitę savo asmeninėje maldoje paprašykite Dangiškojo Tėvo padėti jums matyti ir veiksmais reaguoti į gaunamus kuždesius, kad galėtumėte patenkinti neįvardytus kitų poreikius. Taip pat, pasvarstykite, kaip galite dosniau tarnauti nesitikėdami jokio atlygio.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 6:1–7:18 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 7:18–50

Įvadas

Jėzus gyrė Joną Krikštytoją ir paliudijo, kad Jonas paruošė kelią Jo tarnystei. Jėzui valgant drauge su fariziejais, moteris, atgailaujanti už savo nuodėmes, parodė savo tikėjimą ir meilę Jėzui.

Luko 7:18–35

Jėzus giria Joną Krikštytoją ir liudiją apie Jono misiją

Ką prisimenate apie Joną Krikštytoją?

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite visus faktus, kurios atsimenate apie Joną Krikštytoją.

Įsivaizduokite nendrę ir rūmuose gyvenantį žmogų, kuris apsirengęs švelniais, prabangiais drabužiais. Galvodami apie tai perskaitykite Luko 7:24–26 ir išsiaiškinkite, ko Jėzus mokė apie Joną Krikštytoją.

Kuo, jūsų manymu, Jonas Krikštytojas skiriasi nuo nendrės ir prabangoje gyvenančio žmogaus?

Priešingai nei nendrė, kurią purto ar krečia vėjas, Jonas Krikštytojas buvo tvirtas ir nepajudinamas savo liudijime ir vykdydamas jam skirtą misiją. Jis gyveno dykumoje, dėvėjo drabužius, padarytus iš labai šiurkščios kupranugario vilnos. Užuo siekęs fizinių patogumų, Jonas siekė vykdyti Dievo valią.

Jėzus sakė, kad Jonas Krikštytojas buvo kur kas „daugiau negu pranaš[as]“ (Luko 7:26). Perskaitykite Luko 7:27–28 ir išsiaiškinkite, kas Joną Krikštytoją išskyrė iš kitų pranašų.

Pasakydamas „Aš siunčiu pirm tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią“ (Luko 7:27), Jėzus citavo prieš šimtus metų užrašytą pranašystę, kurioje kalbama apie „pasiuntinį“, kuris „parengs [Mesijui] kelią“ (Malachijo 3:1). Iš šių eilučių sužinome, kad **Jonas Krikštytojas buvo pranašas, dar prieš gimimą paskirtas paruošti kelią Dievo Sūnui ir Jį pakrikštyti.**

Kaip Jonas Krikštytojas paruošė kelią Jėzaus Kristaus atėjimui?

Pranašas Džozefas Smitas pasidalino tokiais pastebėjimais apie Luko 7:28: „Jėzus buvo laikomas mažiausiai vertu Dievo karalystės ir, [matyt], buvo laikomas mažiausiai vertu jų pasitikėjimo kaip pranašas; tuo jis tarsi pasakė: „Kuris tarp jūsų laikomas mažiausiu, yra didesnis už Joną, – tai esu Aš“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas [2010], p. 80).

Luko 7:29–35 skaitome, kad daugelis tikėjo Jėzaus mokymais, tačiau ten buvę fariziejai ir įstatymo mokytojai atmetė Jo mokymus. Jėzus paaiškino, kad jie atmetė tiesą, nepriklausomai nuo to, Jis ar Jonas jos mokė.

Luko 7:36–50

Jėzui vakarienėjant su fariziejumi Simonu, moteris savo ašaromis nuplauna Jėzui kojas

Ar kada nors sudvejojote, kad jums bus atleistos jūsų nuodėmės?

Studijuodami likusią Luko 7 skyriaus dalį, ieškokite tiesų, kurios jums padėtų, kai sudvejojate, ar jums gali būti atleista.

Luko 7:36 skaitome, kad fariziejus vardu Simonas pakvietė Jėzų pietų į savo namus. Tokiuose pietuose svečiai susėdavo ant pagalvėlių aplink žemą stalą arba atsilošdavo, kojas ištiesdami ne į stalo pusę, o nuo jo. Vargšams buvo leidžiama rinkti maisto likučius, likusius po puotos, todėl buvo įprasta, kad puotos metu į namus užsukdavo nepažįstami žmonės. (žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 261).

Skaitydami Luko 7:37–39 išsiaiškinkite, kas į šiuos pietus pasirodė nekviestas.

Atkreipkite dėmesį, kad moteris parodė savo meilę Gelbėtojiui, nuplaudama Jam kojas, jas bučiuodama ir patepdama. Alebastrinis indas kvapaus tepalo (žr. Luko 7:37) buvo buteliukas brangaus parfumuoto aliejaus.

Ką, anot Luko 7:39, pamanė Simonas, pamatęs, ką ta moteris daro?

Supratęs Simono mintis, Jėzus mokė palyginimu apie du skolininkus ir skolintoją. *Skolintojas* – tai žmogus, skolinantis pinigus; *skolininkas* – tai žmogus, pasiskolinęs pinigus. Skolininkas sutinka grąžinti skolintojui skolą arba sėsti į kalėjimą.

Perskaitykite Luko 7:40–43 ir ką šiame palyginime simbolizuoja kiekvienas asmuo.

2. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite čia pateiktą lentelę.

Tuščiose vietose įrašykite *fariziejus Simonas*, *moteris* ir *Jėzus*, nurodydami kokį vaidmenį kiekvienas vaidina minėtame palyginime. (Stulpelyje „Skolintojas“ palikite vietos informacijai, kurią įrašysite kitoje užduotyje.)

Skolintojas = _____	
Skolininkas, skolingas 50 denarų = _____	Skolininkas, skolingas 500 denarų = _____

Vyresnysis Džeimsas E. Talmidžas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė apie namų šeimininkų svetingumą Jėzaus laikais: „Tais laikais buvo priimta svarbius svečius apgaubti išskirtiniu dėmesiu; jį sutikti bučiniu, atnešti vandens dulkėms nuo kojų nusiplauti ir aliejaus galvos plaukams ir barzdai pasitepti“ (*Jesus the Christ*, 261).

Perskaitykite Luko 7:44–46 ir suraskite skirtumus tarp to, kaip Simonas priėmė Jėzų pietums ir kaip moteris pasirūpino Jėzumi.

3. Raštų studijavimo žurnale esančioje lentelėje, atitinkamame stulpelyje, surašykite skirtumus tarp to, kaip Jėzumi rūpinosi Simonas, ir to, kaip tai darė moteris.

Netiesiogiai Simoną palygindamas su skolininku, skolingų 50 denarų, Jėzus mokė, kad Simonui taip pat reikia nuodėmių atleidimo.

Perskaitykite Luko 7:47–50 ir išsiaiškinkite, kodėl moteris galėjo gauti nuodėmių atleidimą. Galite pažymėti, ką radote.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo štai ką sakė apie tos moters tikėjimą: „Tam tikra prasme Jėzus sakė: „Ji turi daug nuodėmių, bet ji tiki mane, atgailavo už savo nuodėmes, ją pakrikštijo mano mokiniai ir jos nuodėmės buvo nuplaautos krikšto vandenimis. Dabar ji mane surado, kad parodytų begalinį kadaise susitepusio, bet dabar švaraus žmogaus dėkingumą. Jos dėkingumui nėra ribų ir jos meilė begalinė, nes jai tiek daug buvo atleista“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–73], 1:265).

Toliau pateikiami principai, kurių galime pasimokyti iš šio pasakojimo: **Jei naudosime tikėjimą rodydami meilę ir pasišventimą Viešpačiui, galėsime patirti Jo atleidimą ir, gavę Viešpaties atleidimą, būsime pripildyti troškimo dar labiau Jį mylėti ir Jam tarnauti.**

Vyresnysis Nylas L. Anderseną iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudijo apie mums visiems pasiekiamą meilę ir atleidimą:

„Visų mūsų asmeninio vertumo ir teisumo laipsniai skirtingi. Vis dėlto atgaila visiems mums yra palaima. Visiems mums reikia pajusti Gelbėtojo gailingumą rankas, gaunant savo nuodėmių atleidimą.

Prieš keletą metų manęs paprašė susitikti su žmogumi, kuris prieš daug metų gyveno palaidą gyvenimą. Dėl neteisingų pasirinkimų jis neteko narystės Bažnyčioje. Nors jau ilgą laiką buvo grįžęs į Bažnyčią ir ištikimai laikėsi įsakymų, tačiau jo ankstesnieji poelgiai nedavė jam ramybės. Susitikęs su juo, jaučiau, kad jam gėda, kad jis nuoširdžiai gailisi, jog buvo atidėjęs savo sandoras į šalį. Po mūsų pokalbio uždėjau savo rankas jam ant galvos, kad suteikčiau kunigystės palaiminimą. Prieš ištardamas pirmąjį žodį pajutau viską nustelbiančią Gelbėtojo meilę ir atleidimą jam. Po palaiminimo mes apsikabinome, ir tas vyriškis atvirai raudėjo.

Aš stebiuosi atgailaujantįjį apglėbiančiomis Gelbėtojo gailėstingumo ir meilės rankomis, kad ir kokia bjauri buvo paliktoji nuodėmė. Liudiju, kad Gelbėtojas gali ir trokšta atleisti mūsų nuodėmes. Išskyrus nuodėmes nedaugelio tų, kurie, pažinę pilnatvę, pasirenka pražūtį, nėra nuodėmės, kuri negalėtų būti atleista. Kokia tai nuostabi privilegija kiekvienam iš mūsų – nusigręžti nuo savo nuodėmių ir ateiti pas Kristų. Dieviškasis atleidimas yra vienas iš saldžiausių Evangelijos vaisių. Jis pašalina iš mūsų širdžių kaltę bei skausmą, pakeisdamas juos džiaugsmu ir sąžinės ramybe“ („[Atgailaukite]... kad galėčiau jus išgydyti“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

4. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Prisiminkite patyrimą, kurio metu jautėte, jog Viešpats jums atleido. Neatskleisdami pernelyg asmeniškų dalykų, kodėl jums reikėjo Viešpaties atleidimo, aprašykite, ką jautėte Gelbėtojui ir ką mąstėte.
- b. Pasinaudodami tuo, ką sužinojote studijuodami Luko 7 skyrių, aprašykite, kaip atsakytumėte draugams, kurie abejoja, ar jiems gali būti atleistos jų nuodėmės.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 7:18–50 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 8:1–10:37

Įvadas

Gelbėtojas tęsia tarnystę Galilėjoje, kur pranašauja apie savo mirtį ir prisikėlimą. Išvykęs iš Galilėjos, Jėzus pasuko link Jeruzalės. Samarijoje Jis mokė savo mokinius, kad Jis atėjo gelbėti žmonių o ne jų sunaikinti. Jis taip pat mokė palyginimo apie gerąjį samarietį ir ką reiškia būti tikru mokiniu.

Luko 8:1–9:56

Gelbėtojas daro stebuklus, moko palyginimais ir keliauja į Jeruzalę

Perskaitykite toliau pateiktus pavyzdžius. Aprašykite, kaip jaustumėtės ir reaguotumėte tokiose situacijose.

- Jūs mandagiai paprašote savo brolio ar sesers padėti susitvarkyti kambarį, o jums grubiai atsakoma susitvarkyti pačiam. _____
- Planuojant mokyklinį renginį, keletas jūsų bendraklasių ima kritikuoti ir šaipytis iš jūsų pasiūlymo. _____
- Dalinantis Evangelija su draugu, jums sakoma, kad tikite keistais dalykais. _____

Luko 8–9 skyriuose studijuodami Gelbėtojo mokymus, ieškokite tiesų, kuriomis galėtumėte vadovautis, kai jaučiatės, kad kitų žmonių poelgiai ar žodžiai jus įžeidžia.

Luko 8–9 skaitome, kad Jėzus mokė palyginimo, nuramino audrą, išgydė ligonius ir iš mirusiųjų prikėlė Jairo dukterį. Savo dvylikai apaštalų Jis suteikė įgaliojimą išvarinėti demonus ir gydyti ligonius ir išsiuntė juos skelbti Evangelijos. Jėzus taip pat stebuklingai pamaitino daugiau kaip 5 000 žmonių ir pranašavo apie savo mirtį ir prisikėlimą.

Perskaitykite Luko 9:51 ir išsiaiškinkite, kur Gelbėtojas nutarė eiti. Frazė „turėjo būti paimtas iš pasaulio“ susijusi su artėjančiu Gelbėtojo pakilimu į dangų.

Keliaudamas į Jeruzalę Jėzus drauge su savo mokiniiais priėjo Samarijos kaimą. Perskaitykite Luko 9:52–54 ir išsiaiškinkite, kokia buvo samariečių reakcija, sužinojus, kad Jėzus drauge su savo mokiniiais nori užėti į kaimą.

Kaip Jokūbas ir Jonas reagavo į samariečių nesvetingumą ir Gelbėtojo atmetimą?

Skaitydami Luko 9:55–56 suraskite Gelbėtojo atsakymą Jokūbui ir Jonui.

Kai Gelbėtojas pasakė: „Nežinote, kokios dvasios esate“ (Luko 9:55, „Tikėjimo žodis“ Biblijos vertimas), Jis norėjo pasakyti, kad Jokūbo ir Jono prašymas nedera su Dievo Dvasia.

Apmąstykite, kaip mūsų laikais žmonės pernelyg jautriai reaguoja į įžeidinėjimus. Peržvelkite pamokos pradžioje pateiktus pavyzdžius ir apmąstykite, kaip žmonės gali pernelyg jautriai sureaguoti tose situacijose.

Kaip Gelbėtojo reakcija, samariečiams Jį atstūmus, skyrėsi nuo Jokūbo ir Jono reakcijos? _____

Viena tiesa, kurios išmokstame iš šio pasakojimo, yra tokia: **pasirinkdami į įžeidimus reaguoti kantriai, mes sekame Gelbėtojo pavyzdžiu.** Galite šią tiesą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Luko 9:52–56.

Toliau pateiktas vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginys padeda mums suprasti, kad įsižeidimas yra pasirinkimas, ne būseną:

„Kai mes manome, kad esame ar sakome, kad mus įžeidė, dažnai turime omenyje, kad jaučiamės įžeisti, kad su mumis neteisingai pasielgė, mus užgavo ar neparodė pagarbos. Žinoma netaktiškai, nepatogūs, neprincipingi bei niekšiški dalykai nutinka mums bendraujant su kitais žmonėmis, dėl kurių galėtume įsižeisti. Vis dėlto galų gale yra neįmanoma kitam žmogui įžeisti jus ar mane. Būti įsižeidusiu *pasirenkame* patys; tai ne *būseną*, sukelta ar primesta mums kieno

nors kito. [...]

Jei kuris asmuo pasako ar padaro kažką, ką mes laikome įžeidžiančiu, pirma mūsų pareiga yra neįsižeisti ir tada asmeniškai, sąžiningai ir tiesiogiai pabendrauti su tuo asmeniu. Toks požiūris kviečia įkvėpimą iš Šventosios Dvasios ir leidžia išspręsti nesusipratimus ir suprasti tikrus ketinimus“ („Jiems nėra suklupimo akmenų“, 2006 m. spalio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga).

1. Prisiminkite pamokos pradžioje pateiktus pavyzdžius. Tada Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Koks pavojus arba grėsmė mums kyla, jei tokiose situacijose pasirenkame įsižeisti?
- b. Kaip kiekviename pavyzdyje galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu?
- c. Kaip būsime palaiminti dėl to, kad pasirenkame kantriai reaguoti į nuoskaudas?

Susimąstykite, ar jūs pasirinkote įsižeisti dėl to, ką kažkas pasakė ar padarė. Užsibrėžkite tikslą sekti Gelbėtojo pavyzdžiu pasirinkdami į įžeidinėjimus reaguoti kantriai. Apie savo tikslą galite papasakoti šeimos nariui arba draugui, kad jie padėtų jums jį pasiekti.

Pastaba. Stengimasis kantriai reaguoti į jums padarytas nuoskaudas *nereiškia*, kad turite leisti seksualiai ar fiziškai išnaudojami, ar leisti patyčioms tęstis. Jei esate nukentėję nuo tokio smurto, bemat susitikite su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu, kad gautumėte jų pagalbą ir patarimų.

Luko 9:57–62

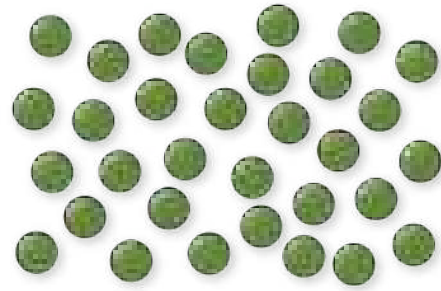
Jėzus moko apie tai, ką reiškia būti tikru mokiniu

Suskaičiuokite, kiek skrituliukų pateikta apačioje. Skaičiuodami dainuokite savo mėgstamą dainą.

Kodėl buvo sunku skaičiuoti
skrituliukus ir tuo pačiu metu dainuoti?

Apsvarstykite, kaip dainos blaškymas
stengiantis suskaičiuoti apskritimus gali
būti palygintas su stengimusi sekti
Jėzumi Kristumi.

Toliau studijuodami Luko 9 skyrių,
apsvarstykite, kaip galite pašalinti
trukdžius, neleidžiančius sekti
Gelbėtoju.

Perskaitykite Luko 9:57–58 ir išsiaiškinkite, kaip Jėzus atsakė žmogui, panorusiam
tapti Jo mokiniu.

Frazė „Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“ rodo, kad Gelbėtojo
gyvenimas nebuvo lengvas, Jam trūko patogumų.

Skaitydami Luko 9:59–60 suraskite, ką antrasis vyras norėjo daryti prieš imdamas
sekti Gelbėtoju.

Jėzus nesakė, kad klaidinga gedėti mylimojo netekties arba išreikšti pagarbą
laidotuvėse (žr. DS 42:45). Jis mokė svarbios pamokos apie mokinytę. Ko iš
Gelbėtojo atsakymo, aprašyto Luko 9:60 eilutėje, galime pasimokyti apie tikro
mokino prioritetus?

Perskaitykite Luko 9:61–62 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas pasakė trečiam vyrui,
panorusiam būti Jo mokiniu.

Toliau pateiktas prezidento Hovardo V. Hanterio teiginys padeda mums suprasti
Luko 9:62 eilutėje užrašytą palyginimą apie rankos pridėjimą prie arklo ir
žvalgymąsi atgal: „Kad išartų tiesią vagą artojas turi žiūrėti tiesiai priešais save.
Tai padeda jam nenuklysti nuo kurso. Tačiau, jeigu jis pradeda žvalgytis atgal, kad
patatytų, kur jau buvo, tikimybė pamesti vagą padidėja. Taip atsiranda netiesios
ir nevienodos vagos. [...] Jei savo jėgas sutelkiame ne į tai, kas už mūsų, o į tai,
kas priešaky – į amžinąjį gyvenimą ir išgelbėjimo džiaugsmą – tai tikrai juos ir pasieksime“ (“Am
I a ‘Living’ Member?” *Ensign*, May 1987, 17).

Apmąstykite, kaip būvimas Jėzaus Kristaus mokiniu gali būti prilygintas rankos
uždėjimui ant arklo ir nesižvalgymui atgal.

Vienas principas, kurį sužinome iš to, ko Gelbėtojas mokė šiuos vyrus, yra toks: **norėdami būti Jėzaus Kristaus mokiniai turime niekam neleisti pakeisti mūsų prioriteto sekti Juo.**

Apsvarstykite, kodėl kartais kitiems dalykams teikiame pirmenybę prieš mūsų, kaip Jėzaus Kristaus mokinių, pareigas.

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Šėtonas turi galingą priemonę, kurią jis naudoja prieš gerus žmones. Ta priemonė tai – trukdžiai. Jis nori, kad geri žmonės savo gyvenimą užpildytų „gerais dalykais“, kad nebeliktų vietos būtiniausiems“ („First Things First,” *Ensign*, May 2001, 7).

2. Kad padėtume apsvarstyti, kas jums neleidžia visapusiškai sekti Jėzumi Kristumi, prašome Raštų studijavimo žurnale nusibraižyti toliau pateiktą lentelę. Tada joje užrašykite keturias ar penkias Jėzaus Kristaus mokinio pareigas (pvz., tarnavimas kitiems, dalijimasis Evangelija, reguliarus Bažnyčios lankymas arba dešimtinės mokėjimas). Prie kiekvienos jūsų paminėtos pareigos, parašykite pavyzdžių tų dalykų, kuriems kartais suteikiame pirmenybę prieš tą pareigą.

Jėzaus Kristaus mokinio atsakomybės	Kiti prioritetai

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kai matėte, kaip kažkas atideda savo tikslus ar prioritetus tam, kad sektų Gelbėtoju.

Apmąstykite, kam leidžiate pakeisti jūsų prioritetą sekti Jėzumi Kristumi ir Jo mokymais. Ant popieriaus lapo užsirašykite savo tikslą, ką darysite, kad Gelbėtojui ir Jo Evangelijai suteiktumėte pirmenybę. Pakabinkite šį lapą kur nors, kur kasdien jį galėsite matyti.

Luko 10:1–24

Viešpats pašaukia Septyniasdešimt, duoda jiems įgaliojimus ir nurodymus

Perskaitykite Luko 10:1–2 ir išsiaiškinkite, ką Viešpats paskyrė padėti Savo darbe.

Luko 10:1 eilutėje žodis *septyniasdešimt* nusako ne vien Jėzaus pasiustų tarnų skaičių, bet taip pat apibūdina ir kunigystės pareigybę. Ta pati kunigystės pareigybė egzistuoja ir atkurtoje Bažnyčioje šiandien. Dabar turime aštuonis Septyniasdešimčių kvorumus, o visuotiniais įgaliotiniais vadinami tik pirmųjų dviejų kvorumų nariai. Jų darbui skelbti Evangeliją ir tarnauti Bažnyčioje vadovauja Dvylikos Apaštalų Kvorumas ir Septyniasdešimčių prezidentūra.

Iš šių eilučių sužinome, kad **Viešpats, be apaštalų, pašaukia ir kitus darbininkus atstovauti Jam ir padėti Jo darbe.** Kodėl, jūsų manymu, Viešpats šaukia žmones Jam atstovauti ir padėti?

Luko 10:3–24 užrašyti Gelbėtojo nurodymai Septyniasdešimčiai, kaip vykdyti savo pareigas. Po kurio laiko Septyniasdešimt Jėzui papasakojo apie savo darbus, ir Jis davė jiems papildomų nurodymų ir džiaugėsi drauge su jais. Atkreipkite dėmesį į tai, kad Luko 10:10–11 eilutėse aprašyti Viešpaties nurodymai Septyniasdešimčiai skiriasi nuo nurodymų, kuriuos šiandien gauna misionieriai. Septyniasdešimčiai buvo duotas leidimas nusikratyti miesto dulkes kaip liudijimą prieš tuos, kurie jų nepriėmė. Šiandien tai daroma tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir atliekama Pirmajai Prezidentūrai paliepus. Šiandien nuolatiniai misionieriai neturi įgaliojimo taip daryti savo nuožiūra.

Luko 10:25–37

Jėzus moko palyginimo apie gerąjį samarietį

Skaitydami Luko 10:25 suraskite įstatymo mokytojo klausimą, kuriuo jis mėgino Gelbėtoją.

Kaip atsakytumėte į tokį jums užduotą klausimą?

Perskaitykite Luko 10:26–28 ir suraskite, kaip Gelbėtojas atsakė į įstatymo mokytojo klausimą.

Remdamiesi tuo, ką perskaitėte Luko 10:25–28, užbaikite principą: **Kad gautume amžinąjį gyvenimą, turime**

Kelias ir Jerichą

Perskaitykite Luko 10:29 ir suraskite antrąjį įstatymo mokytojo klausimą, kurį jis uždavė Jėzui.

Kad atsakytų į įstatymo mokytojo klausimą, Gelbėtojas mokė palyginimo apie samarietį (žr. Luko 10:30–35). Naujojo Testamento laikais tarp žydų ir samariečių egzistavo baisi neapykanta (žr. Raštų rodyklėje, „Samariečiai“). Abi šalys dažniausiai primygtinai stengdavosi vengti viena kitos.

Gerasis samarietis

Pritaikykite Raštų principus

Taikykite studijuojamus principus ir doktrinas gyvendami pagal tai, ką sužinote iš Raštų. Apmąstę gerojo samariečio palyginimą, įvertinkite savo elgesį ir ką galite daryti, kad su kitais būtumėte geranoriškesni. Taikydami doktrinas ir principus savo gyvenime būsite palaiminti.

Skaitydami Luko 10:30–37 išsiaiškinkite, kas, anot šio palyginimo, yra mūsų artimas.

Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė, kad galvodami, kaip elgtis su tais, kuriems reikia pagalbos, turėtume prisiminti gerojo samariečio palyginimą.

„Kiekvienas iš mūsų, savo žemiškojo gyvenimo kelionėje, nueis savo Jericho kelią. Koks bus jūsų patyrimas? Koks bus mano patyrimas? Ar ir man nepavyks pamatyti to, kuris krito tarp plėšikų ir kuriam reikia mano pagalbos? O jums? Ar būsiu tas, kuris mato sužeistąjį ir girdi jo maldavimą, bet pereina į kitą kelio pusę? O jūs? Ar būsiu tas, kuris mato, girdi, sustoja ir padeda? O jūs?

Jėzus mums davė priesaką: „Eik ir tu taip daryk!“ Kai paklūstame tam priesakui, mūsų perspektyvoje atsiveria retai prilygstamo ir niekada nepranokstamo džiaugsmo vaizdas.

Taip, Jericho kelias gali būti neaiškiai pažymėtas. Sužeistieji gali ir nepasiprašyti mūsų pagalbos. Tačiau eidami to gerojo samariečio pėdomis, einame keliu vedančiu į tobulybę“ („Your Jericho Road,” *Ensign*, Feb. 1989, 2, 4).

4. Įsivaizduokite, kad turite draugą, kuriam sunku mylėti jį erzinantį, nuolat nuviliantį ar piktinantį žmogų. Raštų studijavimo žurnale parašykite trumpą laiškėlį savo draugui ir paaiškinkite, ko iš šio palyginimo galime pasimokyti apie meilę žmonėms ir kaip galime stengtis būti panašūs į gerąjį samarietį.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 8:1–10:37 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

11 DALIS. 1 DIENA

Luko 10:38–12:59

Įvadas

Gelbėtojas Mortos namuose mokė Mariją ir Mortą. Vėliau savo mokinius Jis mokė daugybės tiesų apie maldą ir įspėjo dėl veidmainystės ir godumo.

Luko 10:38–42

Jėzus moko Mariją ir Mortą

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite tiek savo vakarykščių pasirinkimų, kiek galite per vieną minutę. Baigę peržvelkite visą sąrašą ir pasibraukite gerus pasirinkimus. Kokiose situacijose gali tekti rinktis tarp dviejų gerų dalykų?

Studijuodami Luko 10:38–42 suraskite principą, kuris, anot Gelbėtojo, gali padėti jums priimti sprendimus, ypač tais atvejais, kai reikia rinktis iš kelių gerų sprendimų.

Būdamas Judėjoje Jėzus keliavo į Betaniją, netoli nuo Jeruzalės esantį miestą, ir apsilankė Mortos, Marijos ir Lozoriaus namuose.

Perskaitykite Luko 10:38–40 ir išsiaiškinkite, ką Marija ir Morta nusprendė daryti Gelbėtojui lankantis jų namuose.

Jėzaus dienomis svetingumas buvo be galo svarbus. Morta stengėsi daryti tai, ko paprastai buvo tikimasi iš namų šeimininkės. Ji susitelkė į laikinuosius (fizinis) rūpesčius, tokius kaip maisto ruošimas ir pateikimas.

Atkreipkite dėmesį, jog Luko 10:40 eilutėje Morta jautėsi „susirūpinusi“ arba prislėgta ir norėjo, kad Marija jai padėtų.

Skaitydami Luko 10:41–42 išsiaiškinkite, koks buvo Gelbėtojo atsakas.

Ką Gelbėtojas turėjo omeny, sakydamas: „Reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį“ (Luko 10:42)? _____

Vyresnysis Dalinas H. Oukas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Pagirtina, kad Morta buvo „susirūpinusi visokiu patarnavimu“ [Luko 10:41], bet mokytis Evangelijos iš didžiausio Mokytojo buvo svarbiau“ („Geri, geresni ir geriausi dalykai“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pasakydamas, kad Marijos pasirinkta „geriausi[oji] dal[is] [...] nebus iš jos atimta“ (Luko 10:42) Gelbėtojas omeny, tikriausiai, turėjo tai, kad pasirinkdama klausytis

Gelbėtojo ir nesusitelkdama į laikinuosius, arba pasaulietinius, rūpesčius Marija gaus dvasinius palaiminimus, kurie yra amžini.

Vienas principas, kurį sužinome iš Gelbėtojo žodžių Mortai yra toks: **jeigu nuspręsimė save pašvęsti dvasiniams reikalams, o ne laikiniams rūpesčiams, gausime nesibaigiančius palaiminimus.**

Paliktoje tuščioje vietoje aprašykite keletą situacijų, kuriose žmogui gali tekti pasirinkti, ar pasišvęsti dvasiniams reikalams ar kitiems geriems, tačiau ne tokiems svarbiems rūpesčiams ar užsiėmimams: _____

Vyresnysis Ouksas taip pat mokė:

„Svarstydami įvairius pasirinkimus, turime atminti, jog nepakanka to, kad kai kurie dalykai yra geri. Kiti pasirinkimai yra geresni ar net geriausi. [...]“

Pasvarstykime, kaip mes naudojame savo laiką, pasirinkdami žiūrėti televizorių, žaisti kompiuterinius žaidimus, naršyti po internetą ar skaityti knygas bei žurnalus. Žinoma, yra gerai žiūrėti geras pramogines laidas ar gauti įdomios informacijos. Bet ne visi šios rūšies dalykai verti tos mūsų gyvenimo dalies, kurią jiems skiriame. Yra geresnių dalykų ir yra geriausių.

Nurodymas mums siekti išsilavinimo, Viešpats sakė: „Siekite iš *geriausių* knygų išminties žodžių“ (DS 88:118; kursyvas pridėtas). [...]“

Kai kurie asmeninio ar šeimos laiko leidimo būdai yra geresni, o kai kurie – geriausi. Turime atsisakyti kai kurių gerų dalykų, kad pasirinktume kitus, geresnius ar geriausius, kadangi jie ugdo tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir stiprina mūsų šeimas“ („Geri, geresni ir geriausi dalykai“).

2. Peržvelkite pirmos užduoties pasirinkimų sąrašą ir kiekvieną teigiamą pasirinkimą priskirkite „geram“, „geresniam“ ar „geriausiam“. Tada Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Parašykite vieną dalyką, kaip buvote palaiminti dėl to, kad dvasiniams, o ne laikiniams reikalams teikėte pirmumą.
- b. Pasirinkite bent vieną dvasinį siekį, kuriam norėtumėte skirti daugiau dėmesio, ir parašykite tikslą, ką darysite, kad šiam dvasiniam siekiui skirtumėte pirmumą.

Luko 11

Jėzus moko savo mokinius apie maldą

Įsivaizduokite, kad esate nuolatinis misionierius ir mokote besidomintįjį, kuris yra kelis kartus meldęsis ir mano, kad Dangiškasis Tėvas neatsako į jo maldas. Besidomintysis svarsto, ar bevarta ir toliau melstis. Ką pasakytumėte, kad padėtumėt šiam žmogui?

Studijuodami Luko 11 suraskite tiesas, kurios galėtų padėti žmogui, manančiam, kad Dievas neatsako į jo maldas.

Anot Luko 11:1–4, išklausęs Gelbėtojo maldos, vienas Jo mokinys paprašė Jo pamokyti melstis. Gelbėtojas taip ir padarė. Tada Viešpats palyginimais mokė papildomų tiesų apie maldą. Atkreipkite dėmesį į tai, kad Džozefo Smito vertimo Luko 11:4 skaitome „ir *neleisk mus nuvesti į pagundą*; bet gelbėk mus nuo pikto“

(Joseph Smith Translation, Luke 11:4, kursyvas pridėtas). Dangiškasis Tėvas niekada neves savo vaikų į pagundą.

Išstudijuokite Luko 11:5–13 ir išsiaiškinkite, ko Viešpats mokė apie maldą.

Džozefo Smito vertimas suteikia papildomų įžvalgų apie Gelbėtojo mokymus apie maldą. Mes sužinome, kad prieš pateikdamas palyginimą, kuris prasideda Luko 11:5 eilutėje, „Jėzus dar kalbėjo jiems: „Jūsų Dangiškasis Tėvas visuomet jums duos, ko tik paprašysite.“ Ir kalbėjo jiems palyginimu, sakydamas ...“ (Joseph Smith Translation, Luke 11:5). Taip pat sužinome, kas yra tos Jo minėtosios „geros dovanos“: „Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų dovanų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks gerų dovanų per Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo“ (Joseph Smith Translation, Luke 11:14).

Kodėl, anot Luko 11:8, antrasis draugas patenkintų pirmojo duonos prašymą? (*Ikyrumas* šioje eilutėje pažymi žmogaus atkaklumą prašyti pagalbos, net jei pradžioje draugas nepatenkins jo prašymo.)

Savo palyginimais Luko 11:5–13 Gelbėtojas mokė, kad jeigu mes, būdami netobuli, esame pasiryžę patenkinti mūsų mylimų ir mums rūpimų žmonių prašymus, „juo labiau [mūsų] Tėvas iš dangaus suteiks [...] tiems, kurie jį prašo“ (Luko 11:13).

Kokia maldos paskirtis? „Malda – tai veiksmas, kurio metu Tėvo valia suderinama su vaiko valia. Maldos tikslas yra ne pakeisti Dievo valią, bet gauti sau ir kitiems palaiminimus, kuriuos Dievas jau nori duoti, bet kurių mes turime paprašyti, kad gautume. Norint gauti palaiminimus, reikia įdėti pastangų. Malda yra pastangų išraiška, priemonė, kurios pagalba galime gauti didžiausius palaiminimus“ (žr. Raštų rodyklėje, „Malda“).

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Luko 11:5–13 užbaikite šį principą: **Jei sunkią valandą meldžiamės ir atkakliai siekiame Dangiškojo Tėvo palaiminimų, tai Jis, savo laiku ir savo būdu, _____.**

Suprasdami šį principą taip pat privalome turėti omeny, kad ne visi Dangiškojo Tėvo palaiminimai gaunami taip, kaip tikėjomės, ko troškome, o gal net neiškart yra pastebimi.

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kai gavote atsakymą į savo maldas po to, kai atkakliai prašėte Dangiškojo Tėvo palaiminimų.

Luko 11:14–54 aprašyta istorija apie tai, kaip Jėzus iš vyro išvijo demonus, ragino žmones išgirsti Dievo žodį ir dėl neišmanymo ir nelabumo sudrausmino fariziejus ir Rašto aiškintojus.

Luko 12

Gelbėtojas įspėja dėl veidmainystės ir godumo

Apmąstykite tokius klausimus: Ar kada nors kažko taip norėjote, kad apie tai nuolat galvodavote? Kaip toks noras gali mums pakenkti?

Luko 12:1–13 skaitome, jog „susirinko tūkstančiai žmonių, kad vieni kitus trypė“ (Luko 12:1) ir Jėzus mokė savo mokinius saugotis veidmainystės. Jis mokė juos, kad visi slėpiniai vieną dieną bus apreikšti ir kad Dievas pažįsta ir prižiūri savo vaikus.

Jis taip pat kalbėjo, kad Jo mokiniams reikia priešais žmones išpažinti Jo vardą ir piktžodžiavimo nuodėmę. Vienas vyras paklausė Gelbėtojo, ar Jis nepakalbėtų su jo broliu ir neįtikintų pasidalinti palikimu su juo.

Skaitydami Luko 12:14–15 suraskite, kaip Gelbėtojas atsakė į tokį prašymą.

Dėl ko Jis perspėjo žmones?

Godumas reiškia perdėtą kažko norėjimą. Iš Viešpaties patarimo sužinome tokią tiesą: **Viešpats mums įsako negeisti pasaulio turtų.** Jis mokė, kad gyvenimas yra daugiau, nei įsigyti materialūs dalykai, kad žmogaus vertė nepriklauso nuo jo turtų gausumo.

Įspėjęs savo mokinius vengti godumo, Gelbėtojas palyginimu mokė apie šio įstatymo svarbą. Skaitydami Luko 12:16–19 palyginime suraskite, kiek kartų vyras pavartojo žodžius, nusakančius, kad jis kalba apie *save*. Galite tai pasižymėti.

Ką parodo tai, kad jis dažnai kalbėjo apie *save*? _____

Kaip esame gundomi būti kaip tas vyras?

Perskaitykite Luko 12:20–21 ir išsiaiškinkite, koks buvo Dievo atsakas į to vyro godumą ir pavydą.

Į Raštų studijavimo žurnalą galite užsirašyti toliau pateiktą vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį: „Svarbiausia tai, kas išlieka ilgiausiai“ („Svarbiausia tai, kas išlieka ilgiausiai“, 2005 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Jei turтуolis iš palyginimo būtų žinojęs, kad mirs tą naktį ir negalės su savimi pasiimti savo turtų, ką, jūsų manymu, jis darytų kitaip dieną prieš artėjančią mirtį? Apmąstykite, kaip įsakymas negeisti pasaulio turtų gali būti pritaikytas ir jums.

Luko 12:22–30 mes skaitome, jog Viešpats pabrėžė, kad Jo mokiniams nereikia per daug nerimauti dėl laikinųjų dalykų. Šis nurodymas buvo duotas apaštalams ir pašauktiems nuolatiniais misionieriams. Perskaitykite Luko 12:31–32 ir išsiaiškinkite, ko siekti Gelbėtojas mokė Savo mokinius, užuot perdėtai rūpinusis savo reikmėmis ir troškimais (taip pat žr. Jokūbo knygos 2:18–19).

Džozefo Smito vertimo Luko 12:31 eilutėje sužinome, kad Viešpats Savo mokiniams nurodo: „Todėl siekite *įtvirtinti* Dievo karalystę“ (Joseph Smith Translation, Luke 12:34; kursyvas pridėtas). „Dievo karalystė“ yra Jėzaus Kristaus Bažnyčia. „Bažnyčios tikslas yra paruošti jos narius amžinai gyventi celestialinėje karalystėje arba dangaus karalystėje“ (Raštų rodyklė, „Dievo karalystė, dangaus karalystė“, scriptures.lds.org). Gelbėtojas savo apaštalams ir misionieriams pažadėjo, kad, jeigu jie sieks įtvirtinti Dievo karalystę, Jis pasirūpins jų reikmėmis ir skirs vietą savo karalystėje.

4. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tokį principą: **Jei įgyvendinant Dievo karalystę ir Jo teisumą stengsimės vykdyti mums paskirtą užduotį, Dievas pasirūpins mūsų reikmėmis ir paruos mums vietą Savo karalystėje.**

Sugalvokite kelis būdus, kaip galėtumėte įtvirtinti Dievo karalystę. (Galvodami apie tai, prisiminkite pamokos pradžioje įvardytą principą apie pasišventimą dvasiniams, o ne materialiams dalykams.)

Luko 12:35–59 skaitome, kad Gelbėtojas mokė savo mokinius ruoštis Jo antrajam atėjimui. Jis padėjo jiems suprasti, kad „kam daug patikėta, iš to bus daug ir išieškota“ (Luko 12:48), ir paaiškino, kad žmonės susiskaldys dėl Jo Evangelijos.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 10:38–12:59 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 13–15

Įvadas

Jėzus gydė per šabą, mokė apie atgailą ir Dievo karalystę. Taip pat palyginimais Jis mokė apie nuolankumą ir mokinytės kainą. Fariziejai ir Rašto aiškintojai murmėjo dėl to, kad Gelbėtojas bendravo su muitininkais ir nusidėjėliais. Gelbėtojas į tai atsakė palyginimais apie paklydusią avelę, pamestą drachmą ir sūnų palaidūną.

Luko 13:1–14:14

Jėzus išgydo per šabą ir moko apie nuolankumą ir rūpinimąsi tais, kuriems prasčiau sekasi

Įsivaizduokite, kad su draugais sėdite prie pietų stalo ir jie pastebi skurdžiai apsirengusį mokinį, kuris sėdi vienas. Kažkas iš jūsų grupės negražiai pašmaikštuoja apie mokinio išvaizdą, ir daugelis iš jūsų draugų nusijuokia.

Įvardykite kelis būdus, kaip galėtumėte reaguoti tokioje situacijoje.

Studijuodami Luko 13–14 išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė apie bendravimą su žmonėmis, kuriems prasčiau sekasi.

Luko 13 skyriuje skaitome, kad Gelbėtojas mokė palyginimu apie figos medį, kuris bus nukirstas, jei neatneš vaisių. Šis palyginimas buvo skirtas žydams, kurie turėjo nešti gerą vaisių, ir moko, kad visi pražūsime, jei neatgailausime. Šabo dieną Jėzus išgydė moterį. Dievo karalystę Jis palygino su išaugusia garstyčios sėkla ir mokė, kas įžengs Jo karalystėn. Jis taip pat sielojosi dėl artėjančio Jeruzalės sunaikinimo.

Figos medis

© Jose Ramiro Laguna/Shutterstock.com

Luko 14:1–6 skaitome, kad Gelbėtojas buvo pakviestas į vieno fariziejų vyresniojo namus vakarienei per šabą. Prieš vakarienę Gelbėtojas išgydė vandenlige sergantį žmogų (jo kūnas ištindavo dėl susikaupusių skysčių).

Perskaitykite Luko 13:15–16 ir Luko 14:5–6 ir raskite, ką Gelbėtojas atsakė fariziejams, Jį apkaltinusiems šabo laužymu dėl to, kad išgydė moterį ir vyrą.

Ko iš Gelbėtojo pavyzdžio galime pasimokyti apie šabo šventimą? Galime pasimokyti, kad Jėzus, patarnaudamas žmonėms per šabą, parodė, kokius teisius darbus galime nuveikti. Tai prieštaravo fariziejų, kurie pateisindavo pagalbą gyvūnams per šabą, bet ne žmonėms, požiūriui. Įvertinkite, ką jūs darote per šabą. Ką per šabą galite daryti, kad būtumėte panašesni į Jėzų?

Luko 14:7–10 aprašytas palyginimas, kuriuo Gelbėtojas mokė Evangelijos tiesos apie ryšį tarp nuolankumo ir išaukštinimo. Pirmosios vietos (žr. Luke 14:7) tai vietos, kuriose sėdėdavo garbingi svečiai. Jėzus pamatė, kad kai kurie į puotą

pakviesti žmonės veržėsi į vietas, skirtas garbingiems svečiams, ir mėgino atsisėsti kuo arčiau namų šeimininko.

Perskaitykite Luko 14:11 ir suraskite, ko Gelbėtojas mokė apie nuolankumą. *Pažemintas* reiškia, kad žmogui bus duota ne tokia svarbi vieta.

Perskaitykite Luko 14:12–14 ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas mokė fariziejų. Jį pakvietusį vakarienei. Kodėl žmonės, tokie kaip šis fariziejus, savo draugus bei turtingus ir svarbius kaimynus kviečia vakarienės?

Gelbėtojo dienomis sužalotieji, luošieji ar aklieji dėl savo negalios, dažnai nesugebėdavo pasirūpinti savimi ir buvo vargšai. Kai kurie fariziejai niekino šiuos žmones. Kodėl mūsų dienomis žmonės kartais su panieka žiūri į kitus?

Toliau pateiktas principas, kurio galime pasimokyti iš šių eilučių: **Viešpats mums padės, jei stengiamės padėti žmonėms, kuriems prasčiau sekasi.**

Be atlygio, kurio sulauksime per prisikėlimą, Viešpats mus laimins ir šiame gyvenime, jeigu stengsimės padėti žmonėms, kuriems prasčiau sekasi (žr. Mato 6:4).

1. Raštų studijavimo žurnale atlikite vieną arba abi šias užduotis:

- a. Aprašykite patyrimą, kai jūs ar jūsų pažįstamas buvote palaiminti dėl to, kad bandėte padėti kažkam, kam prasčiau sekasi. (Žmogui, kuriam prasčiau sekasi nebūtinai turi trūkti materialių dalykų; pvz., tai gali būti vienišas, draugų neturintis žmogus.)
- b. Apmąstykite, kaip galite padėti nelaimėliams, ir užsibrėžkite tikslą jiems tarnauti.

Luko 14:15–35

Jėzus moko palyginimu apie didžiulę puotą ir mokinytės kainą

Įvardykite keletą dalykų, kuriuos mums, kaip Jėzaus Kristaus mokiniams, gali tekti paaukoti. _____

Kokių pasiteisinimų imtumėmės, jei susigundytume išvengti tokių aukų?

Jėzui patarus fariziejams pakviesti vargšus pavalgyti, kažkas kambaryje Jam tarė: „Palaimintas, kas vaišinsis Dievo karalystės pokalyje!“ (Luko 14:15.) Tai išgirdęs, Gelbėtojas davė palyginimą apie didelę puotą.

Perskaitykite Luko 14:16–24 ir suraskite, į kur buvo pakviesti žmonės palyginime ir kodėl kiti tą kvietimą atmetė.

Jėzus kalbėjo žydams, besielgiantiems kaip palyginime aprašyti žmonės, kurie pirmi buvo pakviesti į puotą. Kaip Jėzaus Kristaus Evangelija gali būti prilyginta didžiulei puotai? Kaip tie žmonės teisinosi, kodėl nepriėmė kvietimo į puotą? Ką tokie pasiteisinimai atskleidžia apie jų prioritetus?

Vienas principas, kurio pasimokome iš šio palyginimo, yra toks: **jeigu savo prioritetams leisime užimti Viešpaties ir Evangelijos vietą, prarasime pažadėtus palaiminimus.**

Peržvelkite sąrašą, kuriame įvardijote, ką jums, kaip Jėzaus Kristaus mokiniams, gali tekti aukoti, arba ko gali tekti atsisakyti. Kokius palaiminimus prarastumėte, jei nebūtumėte pasiryžę viso to aukoti? Ar kada nors manėte, kad aukojate, tačiau vėliau suvokėte, kad gautieji palaiminimai buvo daug didesni už jūsų auką?

Baigęs mokyti šio palyginimo, Gelbėtojas miniai kalbėjo apie tai, ko Jis prašo savo mokinių. Perskaitykite Luko 14:25–27 ir išsiaiškinkite, ką, anot Gelbėtojo, turi daryti Jo mokiniai.

Luko 14:26 kontekste, graikiškasis žodis „neapykanta“ reiškia „mažiau mylėti“ arba „mažiau gerbti“. Gelbėtojas nepanaikino įsakymo „gerbk savo tėvą ir motiną“ (Išėjimo 20:12); Jis mokė apie prioritetus. Mokiniui pasišventimas šeimai turi eiti po pasišventimo Jėzui Kristui“ (*Naujojo Testamento mokinio vadovėlis* [Bažnyčios švietimo sistemos vadovėlis, 2015 m.], p. 165; taip pat žr. Mato 10:37;).

Žodis *kryžius* Luko 14:27 eilutėje susijęs su nukryžiovimu ir simbolizuoja pasiryžimą aukotis. Džozefo Smito vertimas padeda mums suprasti, kad „[nešti] savo kryžių“ (Luko 14:27) reiškia „atsisakyti visos bedievytės ir kiekvieno pasaulietiško geidulio bei laikytis [Viešpaties] įsakymų“ (Džozefo Smito vertimas, Mato 16:26 [Raštų rodyklė]).

Šios eilutės mus moko, kad **Jėzaus Kristaus mokiniai turi būti pasiryžę viską paaukoti, kad sektų Juo**. Šią tiesą galite užsirašyti Raštuose, paraštėje šalia Luko 14:25–27.

Pamokęs savo mokinius, ką daryti jie turi būti pasiryžę, Jėzus tarė: „Todėl, įsidėkite sau į širdį, kad turite daryti tai, ko jus mokysiu ir ką jums įsakysiu“ (Joseph Smith Translation, Luke 14:28). Šioje eilutėje *įsidėti į širdį* reiškia apsispręsti, arba tvirtai nuspręsti. Vienas principas, kurio galime pasimokyti iš šių eilučių yra tai, kad **įsidėję į savo širdį daryti tai, ko moko Jėzus Kristus, arba ką Jis mums įsako, mes tampame Jo mokiniais**.

Apmąstykite, kaip galime pasiekti tokį mokinytės lygį, kad savo širdyse būtume ištis apsisprendę vykdyti Jėzaus Kristaus mokymus ir įsakymus.

Pabaigęs mokyti šių principų apie mokinytę, Gelbėtojas davė dar du palyginimus. Skaitydami Luko 14:28–30 ir Luko 14:31–33 apmąstykite, ką bendro turi šie du palyginimai.

Gelbėtojas norėjo, kad Jo pasekėjai rimtai susimąstytų, ar yra pasiryžę aukoti viską, ko tik prireiks, kad iki galo išliktų Jo mokiniais (taip pat žr. Joseph Smith Translation, Luke 14:31). Galite pasibraukti Luko 14:33 eilutę, kurioje trumpai apibendrinami Gelbėtojo mokymai šiame skyriuje.

2. Pagalvokite, ką reikės paaugoti, kad būtumėte tikras Viešpaties Jėzaus Kristaus mokinys. Apmąstykite palaiminimus gyventi pagal Evangeliją ir amžinojo gyvenimo atlygį. Kokius sprendimus, kurie jums padėtų Viešpačiui, o ne kitiems dalykams teikti pirmenybę savo gyvenime, galėtumėte priimti jau dabar? Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą ir užsibrėžkite kelis tikslus, padėsiančius jums tapti geresniu Jėzaus Kristaus mokiniu.

Bokštas Nazareto kaimelyje Izraelyje, prilygstantis bokštui, aprašytam Luko 14:28–30

Luko 15

Jėzus moko palyginimais apie paklydusią avelę, pamestą drachmą ir sūnų palaidūną

Prisiminkite nutikimą, kai jūs suradote kažką svarbaus, ką buvote pametę. Kaip jūs jautėtės?

Prisiminkite vieną savo pažįstamą, kuris galimai yra dvasiškai pasiklydęs. Tai gali būti žmogus, kol kas nepriėmęs Jėzaus Kristaus Evangelijos arba šiuo metu negyvenantis pagal Evangelijos mokymus.

Studijuodami Luko 15 suraskite tiesas apie tai, kaip Dangiškasis Tėvas jaučiasi dėl dvasiškai pasiklydusiųjų ir ką mano apie mūsų pareigą jiems padėti.

Perskaitykite Luko 15:1–2 ir išsiaiškinkite, dėl ko murmėjo fariziejai.

Atsakydamas į fariziejų ir Rašto aiškintojų murmėjimą Gelbėtojas davė tris palyginimus: vieną apie avis, vieną apie drachmą ir vieną apie sūnų. Šie palyginimai turėjo suteikti vilties nusidėjėliams ir papeikti bei pasmerkti Rašto aiškintojų ir fariziejų veidmainiavimą ir apsimetinėjimą teisuoiais. Studijuodami šiuos

Paklydusi avelė

Pamestoji drachma

palyginimus atkreipkite dėmesį į tai, kodėl kiekvieno palyginimo veikėjas pasiklysta ir kaip jis surandamas.

Perskaitykite visus palyginimus ir suraskite atsakymus į toliau pateiktos lentelės kairiame stulpelyje esančius klausimus. Užrašykite savo atsakymus jiems skirtoje vietoje.

Sūnus palaidūnas

Palyginimai apie pasiklydusias avis, drachmą ir Sūnų			
Klausimai	Luko 15:3–7	Luko 15:8–10	Luko 15:11–32 (16 eilutėje žodis <i>geidė</i> reiškia, kad jis mielai, su džiaugsmu tai padarytų)
Kas paklydo?			
Kodėl paklydo?			
Kaip buvo rasta?			
Kokie žodžiai ir frazės nusako suradusiųjų reakciją?			

Atkreipkite dėmesį į tai, kad avis pasiklydo įprastose gyvenimo aplinkybėse, drachma pamesta dėl jos savininkės aplaidumo, o sūnus palaidūnas pasiklydo dėl to, kad maištavo.

Kokia, jūsų manymu, yra mūsų pareiga tiems, kurie paklydo, nepriklausomai nuo to, kodėl jie paklydo?

Atkreipkite dėmesį į frazes, nusakančias, kaip reaguota suradus avelę, drachmą ir sūnų. Prisiminkite, kad vienas iš šių palyginimų tikslų buvo papeikti fariziejus ir Rašto aiškintojus, kurie dėjosį esą teisūs ir murmėjo dėl to, kad Jėzus bendravo su muitininkais ir nusidėjėliais. Sakydamas, kad danguje būtų daugiau džiaugsmo „dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atsiversti“ (Luko 15:7), Jėzus mokė, kad danguje daugiau

„Tėvas pažino jį iš tolo, [...] pribėgo prie jo, [...] ir pabučiavo“ (Luko 15:20).

džiaugiamasi dėl atgailavusio nusidėjėlio nei dėl devyniasdešimt devynių teisuoliais apsimetančių fariziejų ir Raštų aiškintojų, kurie paskendę išdidume mano, kad jiems nereikia atgailauti.

Remiantis suradusiųjų reakcija, kaip užbaigtumėte toliau pateiktą teiginį: **Kai padedame kitiems norėti atgailauti, mes jaučiamės** _____.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Ką galite daryti, kad padėtumėte žmogui, kuris dvasiškai pasimetęs ir neturi noro atgailauti arba artintis prie Dangiškojo Tėvo?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 13–15 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 16

Įvadas

Jėzus mokė palyginimo apie apsukrųjį prievaizdą. Fariziejai girdėjo Jėzaus mokymus ir šaipėsi iš Jo. Tai išgirdęs, Jėzus sudraudė fariziejus ir mokė juos palyginimo apie turtuolį ir Lozorį.

Luko 16:1–12

Jėzus davė palyginimą apie apsukrųjį prievaizdą

Paliktoje vietoje užrašykite kelis pasaulietinius daiktus, kurių žmonės užsigeidžia ir stengiasi įsigyti: _____

Dabar užrašykite keletą amžinųjų turtų, kurių Dangiškasis Tėvas ragina mus siekti (pvz., amžinoji šeima, ramybė ir t. t.): _____

Kai kuriais šiais amžinaisiais turtais galime mėgautis jau šiame gyvenime. Apibraukite vieną ar du amžinuosius jūsų įvardytus turtus, kurie jums labai svarbūs. Studijuodami Luko 16 skyrių ieškokite tiesų, kurios gali padėti įgyti amžinuosius turtus.

Baigęs mokyti palyginimų apie pasiklydusią avelę, pamestą drachmą ir sūnų palaidūną, Gelbėtojas savo mokinius mokė palyginimo apie apsukrųjį prievaizdą. Prievaizdas – tai asmuo prižiūrintis kito žmogaus verslą, pinigus ir nuosavybę.

Perskaitykite Luko 16:1–2 ir suraskite, ką palyginime aprašytas turtuolis sužinojo apie savo prievaizdą.

Atkreipkite dėmesį į tai, dėl ko prievaizdas buvo apkaltintas. Dėl turto iššvaistymo jis neteko prievaizdo darbo.

Luko 16:3–7 sužinome, kad prievaizdas nerimavo, ką jam teks daryti praradus darbą, nes nemanė galėsiąs dirbti fizinį darbą ir gėdijosi prašyti išmaldos. Jis sumanė planą, kuris, jo manymu, turėjo padėti jam rasti darbą pas kitus šeiminkus. Jis susitiko su dviem turtuolio skolininkais ir žymiai sumažino jų skolą, kas, jo manymu, jiems turėtų palikti gerą išpūdį.

Perskaitykite Luko 16:8 ir suraskite turtuolio reakciją sužinojus apie savo prievaizdo poelgį. Gali būti pravartu žinoti, kad „šio pasaulio vaikai“ yra žmonės, kurie mąsto kaip pasauliečiai, o „šviesos vaikai“ yra Dievo pasekėjai arba dvasiškai mąstantys žmonės.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad turtuolis pagyrė prievaizdo sumanumą įgyjant turtuolio skolininkų palankumą. Jis negyrė prievaizdo nesąžiningo poelgio.

Vyresnysis Džeimsas E. Talmidžas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, ko mokė Gelbėtojas palyginimu apie apsukrųjį prievaizdą: „Mūsų Viešpats norėjo parodyti skirtumą tarp žmonių, užsiimančių finansiniais šio pasaulio reikalais, rūpestingumo, sumanumo bei pasišventimo ir daugumos žmonių, kurie dedasi siekti dvasinių turtų, abejingumo. Žmonės, kurie mąsto kaip pasauliečiai,

nepraleidžia progų pasirūpinti savo ateitimi ir dažnai nuodėmingai siekia sukaupti sau turtus, o „šviesos vaikai“, arba tikintys, kad dvasiniai turtai yra daug svarbesni už žemiškuosius, nėra tokie užsidegę krautis pasaulio turtų, jie ne tokie apsuksūs ar išmintingi“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 463).

Skaitydami Luko 16:10–12 išsiaiškinkite, ką, anot Gelbėtojo, turime daryti, kad būtume palaiminti amžinaisiais turtais. Atkreipkite dėmesį į tai, kad 11 eilutėje *Mamona* reiškia žemiškuosius turtus, tiek pinigų, tiek nuosavybę. Gali būti pravartu žinoti, kad būti patikimu smulkmenose (žr. Luko 16:10) reiškia išmintingai elgtis su žemiškaisiais turtais.

Iš Gelbėtojo mokymų, aprašytų Luko 16:1–12, sužinome, kad, **jei išmintingai ruošimės amžinybei ir teisiai elgsimės su žemiškaisiais turtais, būsimė palaiminti amžinaisiais turtais.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a. Kaip teisingai naudodamiesi savo žemiškaisiais turtais parodome, kad mums galima patikėti amžinuosius turtus?
- b. Kaip jau nuo jaunystės galite teisingai elgtis su žemiškaisiais turtais? Kaip tai galite daryti būdami suaugę? (Žr. Jokūbo knygos 2:17–19.)

Luko 16:13–31

Jėzus sudraudžia fariziejus ir moko juos palyginimu apie turtuolį ir Lozorių

Studijuodami Luko 16:13–26 apmąstykite, kaip žemiškieji turtai gali sutrukdyti gauti amžinuosius.

Kaip rašoma Luko 16:13–14, Gelbėtojas mokė, kad „negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“ (Luko 16:13). Fariziejai išgirdo Gelbėtojo mokymus ir „šaipėsi“ (Luko 16:14) iš Jo. Luko 16:14 suraskite fariziejus apibūdinantį žodį, kuris paaiškina, kodėl jie šaipėsi iš Gelbėtojo mokymų.

Fariziejai buvo godūs, o tai reiškia, kad jie buvo savanaudžiai ir norėjo kuo daugiau turto, ypač to, kuris priklausė kitiems. Jie geidė žemiškųjų turtų ir valdžios (žr. Mato 23:2–6, 14). Kodėl, jūsų manymu, jų godumas buvo viena iš priežasčių, dėl kurių jie šaipėsi iš Gelbėtojo?

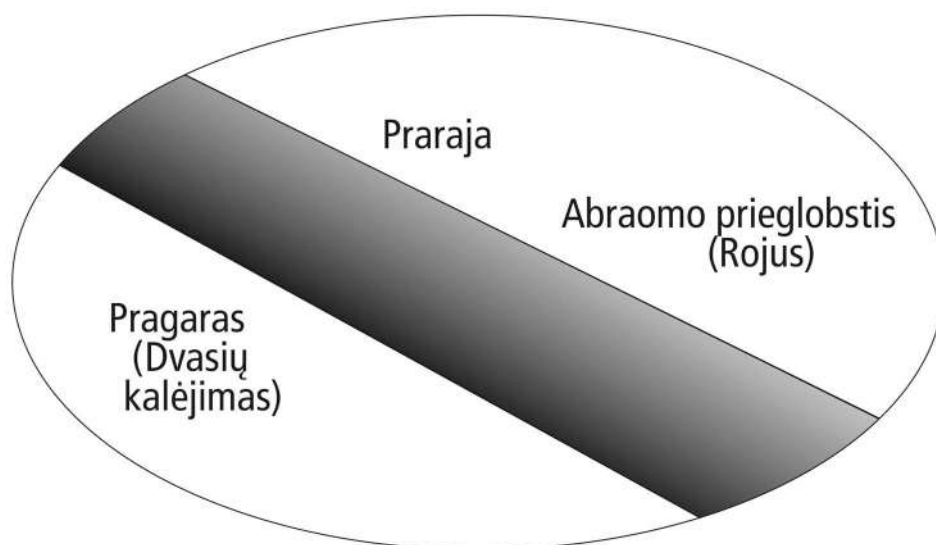
Perskaitykite Džozefo Smito vertimo, Luko 16:16–23 (Raštų rodyklėje) ir ieškokite papildomų įžvalgų apie Gelbėtojo pokalbį su fariziejais.

Iš šių eilučių sužinome, jog fariziejai teigė, kad Mozės įstatymas turi tarnauti jiems, ir dėl to jie nepriėmė Jėzaus savo teisėju. Jėzus paaiškino, kad Mozės įstatymas ir pranašai liudijo apie Jį. Dėl to, kad fariziejai neigė tai, kas parašyta, Jis barė juos už teisingo kelio iškraipymą (žr. Džozefo Smito Vertimas, Luko 16:21). Kad padėtų šiems godiems fariziejams suprasti savo poelgius ir jų pasekmes, Gelbėtojas palygino juos su turtoliu, aprašytu palyginime Luko 16:19–31.

Įsivaizduokite Raštų įvykius

Raštų įvykių įsivaizdavimas gali padėti padaryti juos tikroviškesnius ir gyvesnius. Taip pat gali padėti jums suprasti žmones arba situacijas, aprašytas Raštuose, ir dėl to veiksmingiau išanalizuoti ir suprasti Raštų įvykius. Skaitydami ieškokite detalių, kurios padėtų įsivaizduoti aprašomus įvykius.

Skaitydami Luko 16:19–31, įsivaizduokite šio palyginimo veikėjus ir tai, ką jie daro. Šias eilutes galite perskaityti garsiai, lyg stovėtumėte prieš auditoriją ir cituotumėte Gelbėtojo (Luko 16:19–23), turtuolio (Luko 16:24, 27, 28, 30) ir Abraomo (Luko 16:25, 26, 29, 31) žodžius. Gali būti pravartu priminti, kad „Abraomo prieglobstis“ (Luko 16:22) reiškia rojų dvasių pasaulyje ir kad „mirusiųjų pasaulis“ (Luko 16:23) yra dvasių pasaulis (žr. Bible Dictionary, „Abraham’s Bosom,“; Raštų rodyklė, „Pragaras“).

Kuo mirtingasis turtuolio gyvenimas skyrėsi nuo Lozorius mirtingojo gyvenimo?

Kokią įtaką turtuolio godumas arba meilė žemiškiems turtams padarė jo pomirtiniam gyvenimui?

Ko, jūsų manymu, buvo norėta pamokyti fariziejus šiuo palyginimu?

Vienas principas, kurio galime pasimokyti iš šio palyginimo, yra tai, kad, **jeigu būsime godūs ir nenaudosime savo žemiškųjų turtų teisingai, galiausiai patirsime kančią ir širdgėlą** (taip pat žr. DS 104:18).

Iš šio palyginimo galime pasimokyti papildomų tiesų. Ką, anot Luko 16:30, turtuolis manė atsitiksiant, jei Lozorius nueitų pas turtuolio brolius?

Turtuolis manė, kad, jei Lozorius nueitų pas jo brolius, jie atgailautų ir atsiverstų į tiesą. Atsivertimas yra „įsitikinimų, širdies ir gyvenimo pasikeitimas, pasiryžus priimti Dievo valią ir paklusti jai“ (Raštų rodyklė, „Atsivertimas, atsivertusysis“, scriptures.lds.org).

Kodėl, anot Luko 16:29, 31, Abraomas nepasiuntė Lozorius pas turtuolio brolius?

Paminėdamas Mozę ir pranašus

Gelbėtojas vėl kalbėjo apie Raštus, kuriais fariziejai dėjosi tikį ir pagal juos gyveną, o realybėje juos atmetė.

Iš šio palyginimo sužinome, kad **atsivertimas ateina per tikėjimą pranašų žodžiais ir jų vykdymą, o ne per stebuklus ar angelų regėjimą.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl, jūsų manymu, atsivertimas iš esmės ateina per tikėjimą ir paklusnumą pranašų žodžiams, o ne per stebuklą ir angelų regėjimą?
- b. Kokie konkretūs pranašų mokymai prisidėjo prie jūsų atsivertimo?

Ant atskiro popieriaus lapo užsirašykite tikslą, kaip galite tvirčiau tikėti arba paklusti konkretiems pranašų mokymams ar patarimams, kad jūsų atsivertimas būtų dar tvirtesnis. Idėjų galite ieškoti knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan*. Šį popieriaus lapą pasidėkite tokioje vietoje, kad kasdien matytumėte ir prisimintumėte savo tikslą (pvz., savo Raštuose).

3. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 16 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Šunys laižė Lozorius, elgetos gulėjusio prie turtuolio durų, žaizdas.

Luko 17

Įvadas

Jėzus mokė savo mokinius, kad reikia atleisti kitiems. Vėliau apaštalai paprašė Jėzaus sustiprinti jų tikėjimą. Į tai Gelbėtojas atsakė palyginimu apie nenaudingą tarną. Vėliau Jėzus išgydė 10 raupsuotųjų, tačiau tik vienas sugrįžo Jam padėkoti. Fariziejai paprieštaravo Gelbėtojui, ir Jis mokė apie artėjančią Dievo karalystę.

Luko 17:1–10

Apaštalai prašo Jėzaus sustiprinti jų tikėjimą

1. Pagalvokite apie situaciją, kurioje gali tekti panaudoti tikėjimą, pvz., prašyti kunigystės palaiminimo, mokėti dešimtinę, pasisakyti bažnyčioje arba praveisti pamoką. Sudarykite sąrašą Raštų studijavimo žurnale. Paskui atsakykite į šiuos klausimus: Ar kada nors norėjote, kad jūsų tikėjimas būtų stipresnis? Jei taip, kokie patyrimai ar iššūkiai paskatino jus to norėti?

Studijuodami Luko 17 skyrių ieškokite principų, kurie galėtų padėti sustiprinti jūsų tikėjimą.

Luko 17:1–2 Gelbėtojas mokė savo mokinius, kad tie, kurie gundo kitus nusidėti, turės už tai atsakyti.

Perskaitykite Luko 17:3–4 ir išsiaiškinkite, koks Gelbėtojo mokiniams duotas įsakymas gali pareikalauti tikėjimo. Šį įsakymą galite pasižymėti Raštuose.

Kodėl gali būti sunku atleisti žmogui, kuris ne kartą jus nuskriaudė?

Skaitydami Luko 17:5 suraskite, ko apaštalai norėjo iš Gelbėtojo po to, kai Jis baigė juos mokyti apie atleidimą.

Kaip stipresnio tikėjimo Viešpačiu siekimas galėjo padėti jiems paklusti įsakymui atleisti? _____

Kaip aprašyta Luko 17:6, Gelbėtojas į apaštalų prašymą sustiprinti tikėjimą atsakė paliudydamas, kad tikėjimas, prilygstantis mažytei garstyčios sėklai, gali daryti stebuklus. Kad padėtų jiems žinoti, kaip sustiprinti tikėjimą, Jėzus ėmė mokyti palyginimo apie šeimininko ir tarno santykius.

Perskaitykite Luko 17:7–10 ir išsiaiškinkite, ko šeimininkas tikėjosi iš savo tarno.

Bibliniais laikais šeimininkas aprūpindavo tarną visais gyvenimui būtiniausiais dalykais, jei šis ištikimai vykdė savo pareigas. Dėl to šeimininkui nebuvo privalu atsidėkoti savo tarnui ar jaustis jam skolingi už atliktas pareigas.

Pagalvokite, kaip Dangiškasis Tėvas gali būti palygintas su šeimininku, aprašytu palyginime.

Luko 17:10 galite pasižymėti frazę „atlikę visa, kas buvo pavesta“.

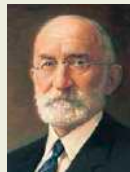
2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite: *Mūsų tikėjimas augs, jei stengsimės vykdyti Dangiškojo Tėvo įsakymus*. Šį teiginį pratęsite vėliau pamokoje.

Luko 17:10 galite pasižymėti, ką, anot Jėzaus, tarnai turėtų sakyti po to, kai padarė tai, kas jiems buvo įsakyta.

Pripažinti, kad esame nenaudingi tarnai, reiškia pripažinti, kad nepaisant to, kaip ištikimai laikomės įsakymų, visuomet liksime skolingi Dievui. Jis mus taip dosniai laimina, kad niekada nesugebėsime Jam atsilyginti, net jei ir esame paklusnūs ir gyvename teisiai (žr. Mozijo 2:20–26).

3. Raštų studijavimo žurnale užbaikite sakinį, kad jis perteiktų tokį principą: **Mūsų tikėjimas augs, jei stengsimės vykdyti visus Dangiškojo Tėvo įsakymus ir atminsime, jog visuomet būsime Jam skolingi**. Po to atsakykite į šį klausimą: Kaip stengimasis vykdyti visus Dievo įsakymus stiprina mūsų tikėjimą?

Prezidentas Heberis Dž. Grantas mokė apie pareigos tarnauti Dievui vykdymą: „Šioje Bažnyčioje niekam nėra pavojaus prarasti tikėjimą, jei tik esame nuolankūs, pamaldūs ir paklusniai vykdome savo pareigą. Nesu girdėjęs, kad toks žmogus prarastų tikėjimą. Vykdam savo pareigą mūsų tikėjimas auga tol, kol tampa tobulu pažinimu“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 28).

Pamąstykite apie laiką, kai laikėtės įsakymų arba paklusniai vykdėte savo pareigą Dievui ir pajutote, kad dėl to sustiprėjo jūsų tikėjimas.

Luko 17:11–19

Jėzus išgydo 10 raupsuotųjų

Remdamiesi tuo, ką žinote apie raupsus, užbaikite teiginį: Bibliniais laikais buvo sunku būti raupsuotuoju, nes _____.

Raupsai tai – liga, kuri subjauroja žmogaus kūną ir priveda prie mirties. Raupsuotieji būdavo izoliuojami nuo visuomenės, taip stengiantis apsaugoti kitų žmonių sveikatą, ir jiems buvo liepiama prie jų besitariančius perspėti šūksniu „Nešvarus!“ (žr. Raštų rodyklėje, „Raupsai“).

Perskaitykite Luko 17:11–12 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus sutiko kaimelyje pakeliui į Jeruzalę.

Ką raupsuotojo vietoje būtumėte jautę išvydę Jėzų?

Perskaitykite Luko 17:13–14 ir suraskite, ką raupsuotieji pasakė Gelbėtoji ir kaip Jis jiems atsakė.

Pagal Mozės įstatymą raupsuotieji pasveikę turėjo pasirodyti kunigams, kad juos vėl priimtų į visuomenę (žr. Kunigų 14). Raštuose galite pasižymėti, kas nutiko, kai raupsuotieji ėjo pasirodyti kunigui.

Iš Luko 17:14 sužinome, kad **Viešpats mus palaimina, jei darome, ką Jis mums nurodo daryti.**

Apmąstykite, kaip būtumėte pasijutę – kaip tai būtų pakeitę jūsų gyvenimą – vieno iš tų pasveikusių raupsuotųjų vietoje. Ką, jūsų manymu, būtumėte darę suvokę, kad pasveikote nuo raupsų?

Skaitydami Luko 17:15–19 suraskite, kuo vieno raupsuotojo reakcija išsiskyrė iš kitų.

Viena tiesa, kurios galime pasimokyti iš padėkoti sugrįžusio raupsuotojo, yra ta, kad **svarbu reikšti padėką už mums suteiktus palaiminimus.**

Kodėl svarbu reikšti padėką Dievui už gautus palaiminimus?

Kuo mes kartais panašūs į tuos devynis raupsuotuosius?

Skaitydami toliau pateiktą prezidento Tomo S. Monsono teiginį, pasižymėkite, kas, pasak jo, nutiks, jei rodysime dėkingumą mūsų Dangiškajam Tėvui: „Mano broliai ir seserys, ar mes neužmirštame dėkoti už gaunamus palaiminimus? Nuoširdus dėkojimas ne tik padeda mums suvokti savo palaiminimus, bet ir atrakina dangaus duris bei padeda jausti Dievo meilę“ („Dieviška dėkingumo dovana“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Luko 17:19 galite pasižymėti, kas, anot Gelbėtojo, nutiko raupsuotajam, sugrįžusiam padėkoti.

Įvertinkite savo gyvenimą

Skirdami laiko sąžiningai įvertinti, kiek gerai gyvename pagal kurį nors Evangelijos principą, Šventajai Dvasiai suteikiame progą padėti mums suvokti, ką darome gerai ir kaip tai galime daryti dar geriau. Vertindami save siekite Šventosios Dvasios vadovavimo ir būkite visiškai sąžiningi.

Kaip dėkojimas Viešpačiui už suteiktus palaiminimus padeda mums pasveikti?

4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite konkrečius Dangiškojo Tėvo palaiminimus, už kuriuos esate dėkingi. Parašykite, ką galėtumėte daryti, kad savo gyvenime už tuos palaiminimus rodytumėte dėkingumą.

Luko 17:20–37

Jėzus moko apie artėjančią Dievo karalystę

Luko 17:20–37 Jėzus mokė apie savo antrąjį atėjimą. Šių eilučių turinį jau studijavote, kai mokėtės apie Mato 24 skyrių ir Džozefas Smitas – Mato.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 17 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 18–21

Įvadas

Paskutinį kartą keliaudamas į Jeruzalę Jėzus mokė žmones Savo Evangelijos ir darė stebuklus. Jis triumfiškai įžengė į Jeruzalę, vėl išvalė šventyklą ir mokė žmones.

Luko 18–21

Gelbėtojas moko pakeliui į Jeruzalę

Studijuodami Evangelijas pagal Matą ir Morkų jūs jau mokėtės apie daugelį Luko 18–21 aprašytų įvykių.

Paskutinį kartą keliaudamas į Jeruzalę Jėzus Kristus mokė palyginimais ir gydė žmones. Jis kvietė jaunąjį turtuolį viską, ką turi, atiduoti vargšams ir sekti paskui Jį. Jis išgydė akląjį. Nepaisydamas pašaipų Jeriche Jis valgė drauge su muitininkų viršininku. (Taip pat žr. Mato 19–20; Morkaus 10.)

Jėzus atvyko į Jeruzalę ir skambant garbinimo šūksniams į miestą įjojo ant asilaičio. Jis ir vėl iš šventyklos išvarė prekeivius, mokė ten susirinkusius žmones ir atsakinėjo į vyriausiųjų kunigų ir Rašto aiškintojų klausimus. Jis gyrė našlę, kuri į šventyklos aukų skrynį įmetė du skatikus. Jis taip pat mokė mokinius apie savo antrąjį atėjimą.

Dauguma pasakojimų, kuriuos šiandien studijuosite, yra aprašyti tik Evangelijoje pagal Luką. Kad pasiruoštumėte studijuoti Luko 18–21 skyrius, paliktoje vietoje atsakykite į toliau pateiktus klausimus:

Kokie poelgiai rodo, kad žmogus nuoširdžiai nori artėti prie Viešpaties? Kokie poelgiai rodytų, kad tas žmogus tikrai nori gauti nuodėmių atleidimą arba Viešpaties pagalbą? _____

Perskaitykite visas lentelėje nurodytas Raštų ištraukas ir pamąstykite, kaip atsakytumėte į tuos klausimus. Galite pažymėti, ką radote.

Palyginimas arba pasakojimas	Žodžio paaiškinimas	Pagrindinis veikėjas	Doktrinos arba principai
Luko 18:1–8	<i>Nepaliauti</i> – nenusivilti ir nepavargti <i>Apginti</i> – užstoti ar atsilyginti	Našlė	
Luko 18:9–14	<i>Nuteisintas</i> – priimtas arba apvalytas	Muitininkas	
Luko 18:35–43		Aklasis	
Luko 19:1–10	<i>Minia</i> – susirinkę žmonės <i>Nuskriausti</i> – kažką įsigyti neteisėtais metodais	Zachiejus	
Klausimai, siūlomi apmąstyti - Ko troško pagrindinis veikėjas? - Ką jis darė, kad parodytų, kad jo troškimas nuoširdus? - Kas nutiko dėl to, kad jis elgėsi vadovaudamasis tikėjimu?			

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokių panašumų pastebėjote visų pagrindinių veikėjų poelgiuose?
- Kokių panašumų pastebėjote tame, ką visi pagrindiniai veikėjai gavo dėl savo poelgių?

Vienas principas, kurio moko šie pasakojimai, yra tas, kad, **jei nuoširdžiai ir atkakliai naudosime tikėjimą Viešpačiu, susilauksime Jo gailestingumo.**

Perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir išsiaiškinkite, kas rodo, kad žmogus naudoja tikėjimą Viešpačiu: „Tikrasis tikėjimas yra sutelktas į Viešpatį Jėzų Kristų ir yra apie Jį, ir visada veda į teisius poelgius“ („Prašykite tikėdami“, 2008 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Šį teiginį galite užsirašyti Raštų paraštėje.

- Raštų studijavimo žurnale parašykite kelis būdus, kaip šiandien galite naudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi. Kokie palaiminimai pažadėti tiems, kurie kasdien naudoja tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Bednario teiginį ir raskite, ką reiškia patirti Viešpaties gailestingumą:

„Per asmeninį studijavimą, stebėjimą, apmąstymus ir maldą aš ėmiau geriau suprasti, kad Viešpaties švelnūs pasigailėjimai yra labai asmeniškai ir kiekvienam pritaikyti palaiminimai, stiprybė, apsauga, patikrinimai, pamokymai, meilės gerumai, paguoda, palaikymai ir dvasinės dovanos, kurias gauname iš, dėl ir per Viešpatį Jėzų Kristų. Iš tiesų, Viešpats pritaiko „savo pasigailėjimus pagal žmonių vaikų aplinkybes“ (DS 46:15).

[...] Leiskite man pasiūlyti mintį, kad vienas iš būdų, kuriais Gelbėtojas ateina pas kiekvieną mūsų, – tai Jo gausūs ir švelnūs pasigailėjimai. Pavyzdžiui, kai jūs ir aš susiduriame su gyvenimo sunkumais ir išmėginimais, tikėjimo dovana ir atitinkamas pasitikėjimo jausmas, pranokstantis mūsų galimybes, yra du šių švelnių Viešpaties pasigailėjimų pavyzdžiai. Atgaila ir nuodėmių atleidimas bei sąžinės ramybė yra švelnių Viešpaties pasigailėjimų pavyzdžiai. Taip pat atkaklumas ir dvasinė jėga, įgalinantis mus džiaugsmingai veržtis pirmyn, nepaisant fizinių ribotumų ir dvasinių sunkumų, irgi yra švelnių Viešpaties pasigailėjimų pavyzdžiai“ („Viešpaties švelnūs pasigailėjimai“, 2005 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip jūs arba jūsų pažįstami naudojate tikėjimą Jėzumi Kristumi? Kokio gailestingumo dėl to susilaukėte jūs arba jūsų pažįstami?
- b. Susimąstykite, kokiose gyvenimo srityse jums reikia Viešpaties pagalbos ar gailestingumo. Ką darysite, kad siekdami Viešpaties gailestingumo panaudotumėte tikėjimą Juo?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 18–21 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 22

Įvadas

Savo žemiškosios tarnystės pabaigoje Jėzus įsteigė sakramentą, mokė Savo mokinius tarnauti kitiems ir liepė Petrui mokytis savo brolius. Gelbėtojo apmokančioji auka prasidėjo Getsemanės sode. Jį suėmė ir teisė priešais Kajafą. Kai Gelbėtojas buvo teisiamas, Petras Jo išsigynė.

Luko 22:1–38

Gelbėtojas įsteigia sakramentą ir duoda nurodymus apaštalams

Įsivaizduokite, kad jūs drauge su vienu savo šeimos nariu sėdite ant grindų savo namuose. Jūsų šeimos narys nori atsistoti ir paprašo jūsų pagalbos. Ar galėtumėte jam padėti, jei liktumėte sėdėti ant grindų? Kas pasikeistų, jei pirma atsistotumėte?

Šis palyginimas gali padėti jums suprasti, ką galime daryti, kad padėtume žmonėms stiprėti dvasiškai.

Studijuodami Luko 22 ieškokite tiesų, kurios padėtų jums žinoti, kaip padėti kitiems tapti dvasiškai nepriklausomiems.

Iš Luko 22:1–30 mes sužinome, kad Savo žemiškosios tarnystės pabaigoje Gelbėtojas susitiko su savo apaštalais ir šventė Paschą. Tuomet Jis pranešė, kad vienas iš jų Jį išduos, Jis įsteigė sakramentą ir įsakė tai daryti Jo atminimui, ir mokė, kad tie, kurie tarnauja kitiems, yra didžiausieji. Gelbėtojas taip pat pagyrė savo apaštalus už tai, kad šie pasiliko su Juo, ir pažadėjo, kad vieną dieną jie sėdės soste ir teis dvylika prapuolusių Izraelio genčių.

Skaitydami Luko 22:31–32 išsiaiškinkite, ko, anot Gelbėtojo, troško Šėtonas.

Džozefo Smito vertime randame tokį 31 eilutės paaiškinimą: „Viešpats tarė: „Simonai, Simonai! Štai šėtonas pareikalavo tavęs, kad persijotų karalystės vaikus tarsi kviečius“ (Joseph Smith Translation, Luke 22:31). Kitais žodžiais tariant, Šėtonas norėjo įvilioti Petrą į spąstus, kad būtų lengviau į juos įvilioti kitus Bažnyčios narius.

„Kviečiai persijojami stengiantis grūdus atskirti nuo pelų ir gliaudų. Vertingas grūdas išsaugomas, o pelai išmetami. Jei šventieji pasiduoda pagundoms ir susitepa pasaulio nuodėme, jie praranda savo išskirtinumą ir tampa kaip pelai“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 183). Gelbėtojo palyginime Petro ir kitų žmonių tikėjimas bei liudijimas gali būti palyginti su grūdo gliaudu, kurį Šėtonas norėjo atskirti arba atimti.

Parašykite vieną ar du dalykus, kuriuos sužinojote apie Petrą, rodančius, kad jis jau turėjo liudijimą apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją: _____

Luko 22:32 galite pasižymėti, ką, anot Gelbėtojo, Petras turėjo patirti prieš stiprindamas savo brolius.

Jei žmogus turi *liudijimą* apie Evangeliją, tai reiškia, kad jis gavo Šventosios Dvasios suteiktą žinojimą ir dvasinį liudijimą (žr. Raštų rodyklėje, „Liudijimas“, scriptures.lds.org). *Atsivertimas* į Evangeliją yra „įsitikinimų, širdies ir gyvenimo

pasikeitimas, pasiryžus priimti Dievo valią ir paklusti jai“ (Raštų rodyklė, „Atsivertimas, atsivertusysis“, scriptures.lds.org).

Remdamiesi tuo, ką Viešpats Luko 22:32 pasakė Petru, galime įvardyti tokią tiesą:

Atsivertę į Jėzaus Kristaus Evangeliją, galime stiprinti ir kitus.

1. Kai esame atsivertę, mūsų įsitikinimai ir poelgiai sutampa su Dievo valia ir mes sugebame padėti kitiems arba juos sustiprinti. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip šis principas susijęs su tuo palyginimu apie padėjimą kam nors atsistoti?
- b. Kas, jūsų manymu, padėtų žmogui labiau atsiversti į Evangeliją?

Perskaitykite Luko 22:33–34 ir išsiaiškinkite, kaip Petras reagavo į Gelbėtojo raginimą ir ką, anot Gelbėtojo pranašystės, darysias Petras. Galite pasižymėti, ką randate.

Mato 26 skyriuje apie šį pasakojimą pateikiama daugiau informacijos. Skaitydami Mato 26:35 suraskite, ką Petras, išgirdęs pranašystę, pasakė Gelbėtojui.

Luko 22:39–53

Gelbėtojas kenčia Getsemanėje, Jo prakaitas pasidaro tarsi tiršto kraujo lašai, ir Jis išduodamas Judo

Po Paschos Jėzus drauge su Savo apaštalais nuėjo į Getsemanės sodą. Perskaitykite Luko 22:39–43 ir išsiaiškinkite, ką ten Gelbėtojas padarė. 43 eilutėje galite pasižymėti, kas Jį sustiprino.

Iš šio pasakojimo sužinome, kad, **jei būsime pasiryžę paklusti Dangiškajam Tėvui, Jis mums padės ir sustiprins, kad įvykdytume Jo valią.**

Kaip Dangiškasis Tėvas gali mus sustiprinti? _____

Prisiminkite patyrimą, kai stengdamiesi vykdyti Dangiškojo Tėvo valią pajutote, kad buvote sustiprinti.

Luko pasakojime apie Gelbėtojo kančią Getsemanės sode aprašyta svarbi detalė, nepaminėta Mato ir Morkaus pasakojimuose. Perskaitykite Luko 22:44 ir suraskite, kaip Lukas apibūdino Gelbėtojo kančią Getsemanėje. Galite pasižymėti žodžius, kuriais mokoma šios tiesos: **Kai Jėzus Kristus kentėjo Getsemanės sode, Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai.**

Gelbėtojas savo paties kančią apibūdino apreiškime, kurį gavome per pranašą Džozefą Smitą. Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 19:18 ir suraskite, kaip Gelbėtojas apibūdino savo kančią. Taip pat perskaitykite Mozijo 3:7. Raštuose prie Luko 22:44 galite parašyti dalines nuorodas į *Doktrinos ir Sandorų 19:18* ir *Mozijo 3:7* eilutes.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokios mintys kyla žinant, kad Jėzui Kristui teko tiek daug už jus kentėti?
- b. Kaip ši tiesa sustiprina jūsų liudijimą apie Gelbėtojo meilę jums?

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo apie Gelbėtojo kančią mokė taip:

„Mes nežinome, negalime nusakyti, iki galo nesuvokiame svarbumo to, ką Getsemanėje padarė Kristus.

Žinome, kad, iki dugno geriant Tėvo įduotą karčią taurę, iš visų porų Jam pradėjo sunktis dideli kraujo lašai.

Žinome, kad kūnu ir dvasia Jis iškentė tiek, kiek neįmanoma iškęsti žmogui, nebent tai būtų myriop.

Žinome, kad kažkoku mums nesuprantamu būdu Jo kančia patenkino teisingumo reikalavimus, iš nuodėmės skausmų ir bausmių išpirko mūsų atgailaujančias sielas ir tikintiems Jo šventą vardą išrūpino malonę.

Žinome, kad Jis gulėjo paslikas ant žemės, nes nesibaigiančios naštos agonija vertė Jį drebėti iš skausmo ir kėlė norą negerti tos karčios taurės.

Žinome, kad iš šlovės rūmų nusileido angelas, kad Jį sustiprintų Jo sunkiame išbandyme. Manome, kad tai buvo galingasis Mykolas, kuris kadaise nupuolė, kad būtų mirtingas žmogus.

Kaip galime suprasti, ši beribė agonija – ši protu nesuvokiama kančia – tęsėsi maždaug tris ar keturias valandas" ("The Purifying Power of Gethsemane," *Ensign*, May 1985, 9).

Iš Luko 22:45–48 sužinome, kad Judas Iskarijotas išdavė Gelbėtoją po Jo kančios Getsemanėje.

Skaitydami Luko 22:49–51 išsiaiškinkite, ką padarė Petras (žr. Jono 18:10), kai vyriausieji kunigai ir minia žmonių atėjo suimti Jėzaus. Galite pasižymėti, ką Gelbėtojas padarė dėl aukštojo kunigo tarno.

Luko 22:52–53 sužinome, kad Gelbėtojas paklausė, kodėl vyriausieji kunigai ir susirinkę žmonės Jį suima naktį, o ne dieną, kai Jis buvo šventykloje.

Luko 22:54–71

Jėzus teisiamas prieš Sinedrioną, ir Petras Jo išsigina

Luko 22:54 sužinome, kad Petras nusekė paskui Gelbėtoją, kai šis buvo nuvestas į aukštojo kunigo namus, kad būtų teisiamas.

3. Raštų studijavimo žurnale nupieškite šią schemą. Skaitydami Raštų ištraukas išsiaiškinkite, kas užkalbino Petrą ir ką Petras sakė, kai Gelbėtojas buvo atvestas į teismą. Užrašykite savo atsakymus atitinkamuose stulpeliuose. (*Pastaba.* Visose keturiuose evangelijose aprašytas Petro išsižadėjimas, tačiau Jonas apie tai pateikė daugiausiai informacijos.)

Nuoroda	Kas su Petru kalbėjo?	Ką Petras sakė?
Jono 18:15–17		
Jono 18:18, 25		
Jono 18:26–27		

Baigę pildyti lentelę, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, Petras išsigynė Jėzaus prieš tuos tris žmones?

Perskaitykite Luko 22:61–62 ir išsiaiškinkite, kas nutiko po to, kai Petras išsigynė Gelbėtojo.

Įsivaizduokite, kad esate Petro vietoje, kai jis tris kartus išsigynė Jėzaus. Ką, jūsų manymu, galvotumėte ar jaustumėte, Gelbėtojui į jus pažvelgus? Kodėl taip jaustumėtės?

Vyresnysis Briusas R. Makonkis štai ko mokė apie Petrą:

„Petras yra tipiškas pavyzdys, kaip atsivertimo galia veikia imlias sielas. Viešpaties žemiškosios tarnystės metu Petras turėjo per Dvasią gautą liudijimą apie Kristaus dievišką prigimtį ir apie didįjį išgelbėjimo per Kristų planą. Paragintas Šventosios Dvasios jis pasakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ (Mato 16:13–19.) Kitiems atsimečius, Petras tvirtu apaštalo įsitikinimu liudijo: „Mes įtikėjome ir pažinome, kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“ („Tikėjimo žodžio“ Biblijos vertimas, Jono 6:69). Petras žinojo ir tą žinojimą gavo per apreiškimą.

Tačiau Petras nebuvo atsivertęs, kadangi netapo nauju Šventosios Dvasios kūrinium. Atvirkščiai, praėjus daug laiko po to, kai Petras įgijo liudijimą, tą naktį, kai buvo suimtas, Jėzus tarė Petrui: „O tu atsivertęs stiprink savo brolius“ („Tikėjimo žodžio“ Biblijos vertimas Luko 22:32). Netrukus, nepaisant turėto liudijimo, Petras išsigynė Kristaus. (Luko 22:54–62.) Po nukryžavimo Petras nuėjo žvejoti ir prisikėlusio Viešpaties vėl buvo pašauktas tarnystėn (Jono 21:1–17). Galiausiai Sekminių dieną jis gavo pažadėtąjį dvasinį apdovanojimą; Petras ir visi ištikimi mokiniai tapo nauji Šventosios Dvasios kūriniai; jie išties atsivertė; ir po to sekę jų pasiekimai rodo jų atsivertimo tvirtumą. (Apaštalų darbų 3; 4.)“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 162–63).

Apaštalų darbų knygoje sužinome, kad, gavęs Šventosios Dvasios dovaną, Petras visiškai atsivertė ir likusį gyvenimą buvo ištikimas Jėzaus Kristaus mokinytis (žr. Apaštalų darbų 4:13–17; 5:25–29).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Ko galime pasimokyti iš Petro patyrimo?
- b. Kas iš jūsų pažįstamų yra visiškai atsivertę į Jėzaus Kristaus Evangeliją? Ką tas žmogus padarė, kad parodytų, jog yra atsivertęs?

Apmąstykite, ką galėtumėte daryti, kad dar labiau atsiverstumėte į Jėzaus Kristaus Evangeliją. Vykdykite visus gautus įkvėpimus.

Iš Luko 22:63–71 sužinome, kad vyriausiasis kunigas šaipėsi iš Gelbėtojo ir jį mušė.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 22 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Luko 23–24

Įvadas

Gelbėtoją teisė tiek Poncijus Pilotas tiek ir Herodas Antipas. Nei vienas, nei kitas nematė Gelbėtojo kaltės tame, kuo Jį buvo apkaltinę žydai, tačiau Pilotas vis tiek atidavė Jį nukryžiuoti. Jėzus atleido Jį nukryžiuoti romėnų kareiviams ir ramindamas šalia ant kryžiaus kabantį vagį kalbėjo apie pomirtinį gyvenimą. Po mirties Jėzaus kūnas buvo paguldytas Juozapo iš Arimatėjos kape. Trečią dieną po Jėzaus Kristaus mirties angelai prie kapo atėjusioms moterims pranešė apie Jo prisikėlimą. Vėliau Jėzus pasirodė savo apaštalams bei kitiems žmonėms, parodė savo prikeltą kūną ir pavedė jiems skelbti atgailą ir būti Jo liudytojais.

Luko 23

Gelbėtojas teisiamas Piloto bei Herodo ir buvo nukryžiuotas tarp dviejų nukryžiuotų vagių

Pagalvokite, kada su jumis buvo blogai elgiamasi. Kaip į tai reagavote?

Studijuodami Luko 23 ieškokite tiesos, padėsiančios jums suprasti, ką turėtume daryti, kai su mumis blogai elgiamasi.

Prisiminkite, kad po kančių Getsemanėje Jėzų suėmė vyriausieji kunigai ir pasmerkė mirčiai. Jie nusivedė Jį pas Pilotą, Judėją valdžiusį romėnų valdovą, ir pareikalavo Jėzaus mirties. Pilotas nerado jokios Jėzaus kaltės. Jis nusiuntė Jėzų pas Herodą Antipą, kuris mirčiai pasmerkė Joną Krikštytoją ir kuris valdė romėnams priklausančią Galilėją ir Perėją. Herodas irgi nematė prasižengimo Jėzaus veiksmuose, todėl Pilotas žmonėms pasakė nubausiąs Jėzų ir Jį paleisiąs. Žmonės pradėjo šaukti Pilotui, kad šis verčiau paleistų Barabą, žudiką, ir pareikalavo, kad Jėzus būtų nukryžiuotas. Pilotas paleido Barabą, o Jėzų atidavė nukryžiuoti (žr. Luko 23:1–25).

Perskaitykite Luko 23:32–34 ir Džozefo Smito vertimo Luko 23:35 (Raštų rodyklėje Luko 23:35) ir išsiaiškinkite, ko Gelbėtojas meldė, kai buvo kryžiuojamas. Jo malda galite pasižymėti Raštuose.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl tą akimirką ištarta Gelbėtojo malda yra tokia nepaprasta?
- b. Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo pavyzdžio apie tai, kaip turėtume elgtis, kai su mumis netinkamai elgiamasi? (Į šį klausimą atsakykite užbaigdami tokio principo teiginį: **Mes galime sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu pasirinkdami** _____.)

Atleisti kitiems nereiškia, kad tas žmogus neturės atsakyti už tai, ką padarė. Tai nereiškia, kad turėtume veltis į situacijas, kuriose žmonės ir toliau su mumis elgsis netinkamai. Anaipat, atleisti reiškia savo skriaudikams rodyti meilę ir ant jų nepykti (žr. Raštų rodyklėje, „Atleisti“, scriptures.lds.org).

Pagalvokite, ar yra kas nors, kam turėtumėte atleisti. Kartais gali būti sunku atleisti kitiems žmonėms. Perskaitykite toliau pateiktą prezidento Gordono B. Hinklio teiginį ir suraskite, ką galite daryti, jeigu jums sunku kažkam atleisti:

„Meldžiu jūsų prašyti Viešpaties stiprybės atleisti. [...] Tai galbūt nebus lengva ir gal nepavyks iš karto. Bet jeigu nuoširdžiai to sieksite ir lavinsite tai, atlaidumas tikrai *ateis*. [...] Į jūsų širdį ateis kitaip nepasiekiamą ramybę. Tai bus ramybė To, kuris pasakė:

Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų Dangiškasis Tėvas jums atleis.

O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų“ (Mato 6:14–15) (“Of You It Is Required to Forgive,” *Ensign*, June 1991, 5).

2. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- Atsakykite į klausimą: Kaip, jūsų manymu, stiprybės prašymas per maldą gali padėti jums atleisti jūsų skriaudikams?
- Aprašykite atvejį, kai jūs (ar jūsų pažįstami) kažkam atleidote. Atminkite, kad nederėtų dalintis pernelyg asmeniškai informacija.

Stenkitės sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu ir atleisti tiems, kurie blogai su jumis elgiasi. Melskite stiprybės ir gebėjimo tai padaryti. (Atminkite, kad Viešpats smerkia bet kokį smurtą – fizinį, lytinį, žodinį ar emocinį. Smurtas arba bet koks blogas elgesys, įskaitant patyčias, prieštarauja Jėzaus Kristaus mokymams. Smurto aukos turi žinoti, kad jos nekaltos dėl to, kad su jomis blogai elgiamasi. Joms nereikia nešiotis kaltės. Smurto aukos turėtų kuo greičiau ieškoti pagalbos, dažniausiai vyskupo arba skyriaus prezidento pagalbos.)

Luko 23:35–38 mes sužinome, kad žydų valdininkai ir romėnų kareiviai šaipėsi iš Gelbėtojo, kai šis kabojo ant kryžiaus. Skaitydami Luko 23:39–43 išsiaiškinkite, kaip su Gelbėtoju elgėsi du vienoje ir kitoje Jo pusėje ant kryžiaus kabėję vagys. Galite pasižymėti frazes ir žodžius, kurie jums atrodo svarbūs.

Perskaitykite toliau pateiktą teiginį ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas turėjo omeny sakydamas, kad vienas iš vagių bus su Juo rojuje:

„Raštuose žodis *rojus* vartojamas skirtingomis prasmėmis. Pirma, jis reiškia ramybės ir laimės vietą pomirtiniame dvasių pasaulyje, laikomą tiems, kurie pasikrikštijo ir išliko ištikimi tikėjime (žr. Almos 40:12; Moronio 10:34). [...]“

Luko pasakojime apie Gelbėtojo nukryžiovimą žodis *rojus* vartojamas kita prasme. [...] Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, jog [...] Viešpats sakė, kad vagis bus su Juo dvasių pasaulyje“ (Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas [2004], p. 138; taip pat *History of the Church*, 5:424–25).

Luko 23:43 iš Gelbėtojo žodžių vagiui sužinome, kad **po mirties visų žmonių dvasios nueis į dvasių pasaulį.**

Doktrinos ir Sendorų 138 skyriuje sužinome, kad, Gelbėtojui mirus, Jo dvasia nuėjo į dvasių pasaulį. Tačiau Jis neaplankė nelabųjų, kurie buvo tokioje dvasių pasaulio vietoje, kuri vadinama dvasių kalėjimu. Skaitydami Doktrinos ir Sendorų 138:29–32 išsiaiškinkite, ką dvasių pasaulyje darė Gelbėtojas ir kas galėjo nutikti vagiui, po mirties patekus į dvasių pasaulį. Raštuose Luko 23:43 eilutę galite daline nuoroda sujungti su DS 138:29–32.

Dalinės nuorodos

Dalinė nuoroda yra Raštų nuoroda, kuri veda prie papildomos įžvalgos apie jūsų nagrinėjamą eilutę. Studijuodami turėsite labai daug naudos, jei Raštuose rašysite dalines nuorodas į tas aptiktas eilutes, kurios padeda suprasti kitą Raštų eilutę ar Raštų klausimą.

Nors Evangelija bus skelbiama tam vagiui, jis savaime negaus išaukštinimo Dievo karalystėje. Vagis (ir kiti mirę nepažinę Evangelijos) turės atgailauti ir priimti šventyklos apeigas, kurios buvo atliktos už jį (žr. Doktrinos ir Sendorų 138:58–59).

Luko 23:44–56 nurodo, kad Gelbėtojas mirė ant kryžiaus. Jo kūnas buvo suvyniotas į lininį audeklą ir paguldytas kape. Informacija apie Gelbėtojo mirtį ant kryžiaus jau buvo aptarta pamokoje apie Mato 27 skyrių.

Luko 24

Angelai paskelbia, kad Jėzus Kristus prisikėlė, ir Jėzus pasirodo savo mokiniams

Įsivaizduokite, kad esate misionierius ir sutinkate žmogų sakantį: „Daugelis mano pažįstamų netiki pomirtiniu gyvenimu. Kai kurie iš jų sako tik Jėzų Kristų, tačiau netiki, kad Jis prisikėlė ir turi fizinį kūną. Jie sako, kad Jis gyvena tik kaip dvasia. Ką jūs tikite apie Jėzaus Kristaus prisikėlimą?“

Ką atsakytumėte į tokį klausimą? _____

Perskaitykite Luko 24:1–4 ir išsiaiškinkite, ką rado moterys atvykę prie kapo, kuriame buvo paguldytas Jėzaus kūnas.

Skaitydami Luko 24:5–8 suraskite, ką angelai pasakė toms moterims. Galite pažymėti, ką radote.

iš Luko 24:9–10 mes sužinome, kad moterys, palikusios kapą, nubėgo pas mokinius papasakoti jiems, ką matė ir girdėjo.

Perskaitykite Luko 24:11 ir išsiaiškinkite, kokia buvo apaštalų reakcija į tai, ką jiems papasakojo moterys.

Apibendrinkite, kaip apaštalai reagavo į moterų žodžius: _____

Išgirdęs moterų pasakojimą, Petras nubėgo prie kapo ir jame rado lininį audeklą, tačiau Jėzaus kūno ten nebuvo (žr. Luko 24:12).

Iš Luko 24:13–32 sužinome, kad prisikėlęs Gelbėtojas pasirodė dviem mokiniams Emauso kelyje. Tiedu neatpažino Jėzaus Šiam drauge su jais einant ir mokant juos iš Raštų, kadangi „jų akys buvo lyg migla aptrauktos“ (Luko 24:16). Gelbėtojas nenorėjo, kad jie iškarto Jį pažintų.

Perskaitykite Luko 24:32 ir suraskite, kaip Gelbėtojo mokymas iš Raštų, palietė tuos du mokinius. Galite pasižymėti, ką randate.

Tie du mokiniai bemat sugrįžo į Jeruzalę ir apaštalams bei kitiems mokiniams papasakojo apie savo patyrimą (žr. Luko 24:33–35). Jiems besikalbant pasirodė Gelbėtojas.

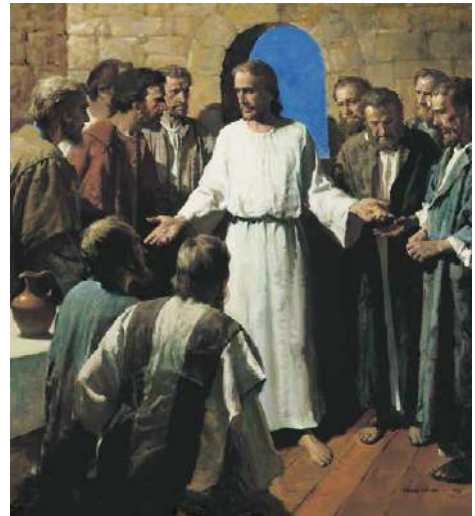
Skaitydami Luko 24:36–39 suraskite įrodymų, kad Jėzus tikrai prisikėlė ir turi kūną iš mėsos ir kaulų. (Luko 24:36–39 yra Raštų įvaldymo eilutės. Galite jas pasižymėti išskirtiniu būdu, kad galėtumėte lengvai surasti.)

Kaip, jūsų manymu, jūs jaustumėtės, jei būtumėte ten, kai prisikėlęs Kristus pasirodė savo mokiniams?

Perskaitykite Luko 24:40–43 ir išsiaiškinkite, ką dar Jėzus padarė, kad parodytų, jog turi fizinį prikeltą kūną.

Iš šių eilučių mes sužinome, kad **Jėzus Kristus yra prikelta esybė, turinti kūną iš mėsos ir kaulų**. Visi prikelti kūnai yra iš mėsos ir kaulų ir yra pašlovinti.

Skaitydami toliau pateiktą teiginį pasibraukite, kodėl svarbu suprasti šią doktriną ir ja tikėti:

„Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą visi žmonės bus prikelti – išgelbėti iš fizinės mirties (žr. 1 Korintiečiams 15:22). Prisikėlimas yra dvasios susijungimas su kūnu į tobulą, nemirtingą būseną, kuri daugiau nebepavaldi nei ligoms, nei mirčiai (žr. Almos 11:42–45). [...]“

Prisikėlimo supratimas ir liudijimas apie jį gali suteikti jums viltį ir perspektyvą, kai patiriate sunkumus, išbandymus ir pergalės gyvenime. Jūs galite rasti paguodą žinojime, kad Gelbėtojas gyvena ir kad per Savo Apmokėjimą „jis nutraukia mirties pančius, tad kapas neturės pergalės ir mirties geluonis bus prarytas šlovės viltyse“ (Almos 22:14)“ (*Ištikimi tikejimui*, p. 131–132).

Išgelbėjimo plane mokoma, kad dėl Adomo ir Ievos nuopuolio atsirado fizinė ir dvasinė mirtis. Mes nebūtume sugebėję sugrįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu, jei nebūtų parūpintas Išpirkėjas, nugalėjęs nuodėmę ir mirtį. Dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo ir prisikėlimo galėsime įveikti nuopuolio pasekmes.

3. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl svarbu suprasti Jėzaus prisikėlimo doktriną, ja tikėti ir kodėl jums tai svarbu.

Raštų įvaldymas: Luko 24:36–39

4. Iš naujo perskaitykite pavyzdį, kuriame esate misionierius ir sutinkate žmogų, klausinėjantį apie Kristaus prisikėlimą.

Pasitelkdami Luko 24:36–39 Raštų studijavimo žurnale parašykite atsakymą į to žmogaus klausimą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Luko 23–24 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Evangelijos pagal Joną studijų įvadas

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Laikais, kai krisčionys buvo vis labiau persekiojami, kerojo atsimetimas ir kilo vis daugiau diskusijų dėl Jėzaus Kristaus būdo, Jonas užrašė savo liudijimą apie Gelbėtoją. Studijuodami Evangeliją pagal Joną, Dangiškąjį Tėvą pažinsite per Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus tarnystę. Iš Jono aprašymo išmokstame, kad gyvenantieji pagal Jėzaus Kristaus mokymus gali gauti didžių palaiminimų, įskaitant amžinąjį gyvenimą.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė apaštalas Jonas. Šioje knygoje Jonas save nurodydavo kaip mokinį, kurį mylėjo Jėzus (žr. Jono 13:23; 19:26; 20:2; 21:7, 20).

Jonas ir jo brolis Jokūbas buvo žvejai (žr. Mato 4:21). Akivaizdu, kad prieš tapdamas Jėzaus Kristaus mokiniu ir apaštalu Jonas buvo Jono Krikštytojo mokinys (žr. Jono 1:35–40; Raštų rodyklės skyrių Jonas, Zebediejaus sūnus, scriptures.lds.org).

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Mes tiksliai nežinome, kada Jonas parašė šią knygą. Gali būti, kad tai įvyko maždaug nuo 60 m. po Kr. iki 100 m. po Kr. Ankstyvieji mūsų eros antrojo amžiaus rašytojai mano, kad šią knygą Jonas parašė Efeze, Mažojoje Azijoje (dabartinėje Turkijoje).

Kam ši knyga parašyta ir kodėl?

Nepaisant to, kad Jono raštai skirti visiems, jo žinia taip yra skirta tam tikrai auditorijai. Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo rašė: „Jono evangelija skirta šventiesiems; ji, visų pirma, yra Bažnyčios Evangelija“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:65). Jonas teigė, kad šią knygą jis parašė norėdamas, „kad tikėtu[me], jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtu[me] gyvenimą per jo vardą“ (Jono 20:31). „[Jono] piešiami vaizdai iš Jėzaus gyvenimo kruopščiai atrinkti ir pritaikyti, turint tai omenyje“ (Raštų rodyklė, Jonas, Zebediejaus sūnus; Evangelija pagal Joną).

Kokie išskirtiniai šios knygos bruožai?

Maždaug 92 procentų medžiagos, pateiktos Evangelijoje pagal Joną, nėra jokiaje kitoje evangelijoje. Tikriausiai todėl, kad Jono klausytojai – Bažnyčios nariai, kurie jau žinojo apie Jėzų Kristų, – neabejotinai skyrėsi nuo Mato, Morkaus ir Luko klausytojų. Penki iš septynių Jono aprašytų stebuklų nėra aprašomi jokiaje kitoje Evangelijoje. Matas, Morkus ir Lukas pateikė daug informacijos apie Jėzaus tarnystę Galijėjoje, o Jonas užrašė daugybę įvykių, kurie nutiko Judėjoje. Evangelija pagal Joną yra sodri doktrinos, kurios pagrindinės temos yra: Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, dieviškumas; Kristaus Apmokėjimas; amžinasis gyvenimas; Šventoji Dvasia; būtinybė užgimti iš naujo; meilės aplinkiniams ir tikėjimo Gelbėtoju svarba.

Jonas akcentavo Kristaus, Dievo Sūnaus, dieviškumą. Jis užrašė daugiau negu 100 atvejų, kai Jėzus kalbėjo apie Savo Tėvą, iš kurių daugiau negu 20 yra Jono 14 skyriuje. Vienas didžiausių Jono įrašų yra tas, kad jis užrašė tai, ko Gelbėtojas mokė Savo mokinius prieš pat suėmimą, taip pat užtarimo maldą, sukalbėtą tą naktį, kai Jis kentėjo Getsemanėje. Šis Jono įrašas (Jono 13–17 skyriai) apima daugiau negu 18 procentų Jono užrašų ir padeda mums geriau suprasti Gelbėtojo doktriną bei tai, ko Jis tikisi iš Savo mokinių.

Knygos planas

Jono 1. Jonas liudija apie Jėzaus Kristaus ikimirtingąjį dieviškumą ir misiją suteikti išgelbėjimą žmonijai. Jonas rašo apie Jėzaus krikštą ir kai kurių Jo apaštalų pašaukimą.

Jono 2–4. Jėzus Kristus vandenį paverčia vynu. Jis moko Nikodemą apie užgimimą iš dvasios ir paliudija moteriai prie šulinio, kad Jis yra Kristus. Jis išgydo valdininko sūnų.

Jono 5–7. Gelbėtojas išgydo luošą vyrą prie Betzatos maudyklės ir paskelbia Savo dievišką galią ir įgaliojimą. Ruošdamasis kalbai apie gyvenimo duoną Jis pamaitina daugiau negu 5 000 žmonių, paskelbia, kad Jis yra Mesijas, ir Palapinių šventėje pareiškia, kad tik Jį priimančieji gaus amžinąjį gyvenimą.

Jono 8–10. Remdamasis svetimavusios moters nutikimu Jėzus moko apie užuojautą ir atgailą. Jis paskelbia, kad yra Jehova, didysis Aš Esu. Išgydo aklą gimusį vyrą ir apibūdina save kaip Gerąjį Ganytoją, kuris myli Savo avis ir guldo už jas gyvybę.

Jono 11–13. Jėzus Kristus prikelia Lozorių iš mirties, taip parodydamas Savo galią prieš mirtį. Jis šlovingai įžengia į Jeruzalę. Per paskutinę vakarienę Jėzus nuplauna Savo mokiniams kojas ir moko juos mylėti vienas kitą.

Jono 14–16. Jėzus moko Savo mokinius meilės ir paklusnumo sąsajos. Jis pažada atsiųsti Globėją (Šventąją Dvasią) ir asmeniškai tarnauti Savo mokiniams. Jis pareiškia, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis ir kad Jis nugalėjo pasaulį.

Jono 17–19. Jėzus sukalba užtarimo maldą dėl Savo mokinių ir tų, kurie patikės jų pamokslavimu. Jis yra išduodamas, suimamas, tardomas ir pasmerkiamas myriop. Iš kentės nukryžiuavimo mirtį, Jis miršta ir yra palaidojamas.

Jono 20–21. Prisikėlęs Jėzus Kristus pasirodo Marijai Magdalietei prie sodo kapo, o po to kai kuriems Savo mokiniams Jeruzalėje. Jis pasirodo septyniems Savo mokiniams prie Galilėjos ežero ir suteikia įgaliojimą Petriui vadovauti mokiniams tarnaujant kitiems.

12 DALIS. 4 DIENA

Jono 1

Įvadas

Apaštalas Jonas, taip pat žinomas kaip Jonas, mylimasis mokinys, užrašė svarbias doktrinas apie Jėzaus Kristaus vaidmenį ikimirtingajame gyvenime. Jonas Krikštytojas taip pat liudijo apie Jėzų Kristų ir Jį pakrikštijo. Jėzus Kristus kviečia visus mokytis iš Jo.

Jono 1:1–18; Džozefo Smito Vertimas, Jono 1:1–19

Jonas liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus

Šioje pamokoje pradėsite studijuoti Evangeliją pagal Joną. Apaštalas Jonas užrašė tai, ką, jo manymu, visi turėtų žinoti apie Jėzų Kristų. Jonas asmeniškai matė daugumą aprašytų įvykių. Didelės dalies medžiagos, esančios Evangelijoje pagal Joną, nėra Evangelijose pagal Matą, Morką ir Luką, kurios buvo užrašytos, siekiant padėti žydams ir kitataučiams įtikėti, kad Jėzus buvo Mesijas ir visos žmonijos Gelbėtojas. Jonas rašė tiems, kurie jau suprato Raštus ir tikėjo, kad Jėzus buvo Kristus, pažadėtasis Mesijas.

1. Įsivaizduokite, kad kalbate su kuo nors, kas apie Jėzų Kristų žino labai mažai ir prašo jūsų pasidalinti tuo, ką apie Jį žinote. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokių trijų dalykų apie Jėzų Kristų mokytumėte tą žmogų.

Studijuodami Jono 1 skyrių ieškokite apie Gelbėtoją tų tiesų, kurios padėtų sustiprinti jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi ir liudijimą apie Jį.

Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:1–2 (Raštų rodyklėje) ir raskite, kokių tiesų apie Jėzų Kristų mokė Jonas? (Šioje pamokoje skaitysite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:1–34.)

Šiose eilutėse randame tiesą, kad **Jėzus Kristus pradžioje buvo su Dievu**. Įrašykite šią tiesą į Raštų studijavimo žurnale esantį sąrašą.

Žodis „pradžioje“ reiškia ikimirtingąjį gyvenimą. Raštuose žodžiais, nurodančiais, kad Jėzus Kristus „pradžioje buvo su Dievu“, mokoma, jog Jėzus buvo dvasinis Tėvo Pirmagimis (žr. DS 93:21), tarp visų sielų, surinktų „prieš pasaulio buvimą“, Jis buvo „panašus į Dievą“ (žr. Abraomo 3:22–24), Tėvas išrinko Jį nuo pat pradžios (žr. Mozės 4:2).

Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:3 ir raskite, ko dar apie Jėzų Kristų mokė Jonas. Galite pažymėti tai, ką radote.

Iš šios eilutės sužinome, kad **visa sutvėrė Jėzus Kristus**. Įrašykite tai į Raštų studijavimo žurnale esantį sąrašą, kuriame vardijama, kas yra Jėzus Kristus.

Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė žemę, dangų ir „begalę pasaulių“ (Mozės 1:33).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kad Dangiškasis Tėvas „asmeniškai kūrė“ du kartus: „Pirma, jis yra visų dvasinis Tėvas, taip pat ir Jėzaus Kristaus. [...] Antra, jis yra fizinių [Adomo ir levos kūnų] Kūrėjas“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 63; taip pat žr. Mozės 2:27).

„Šeima. Pareiškimas pasauliui“ patikslina, kad „visos žmogiškos esybės – vyrai ir moterys – sukurti pagal Dievo atvaizdą. Kiekvienas yra mylimas dvasinis dangiškųjų tėvų sūnus ar dukra, ir, kaip toks, kiekvienas turi dievišką prigimtį ir paskirtį“ (2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:4–5 ir raskite, kaip Jonas apibūdino Jėzų ir Jo Evangeliją.

Ką, jūsų manymu, reiškia tai, kad Jėzus Kristus ir Evangelija yra šviesa, „šviečia[nti] pasaulyje, ir pasaulis jos nesuvokia“?

Po to apaštalas Jonas mokė apie Joną Krikštytoją. Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:6–10 ir raskite, apie ką dar liudijo Jonas Krikštytojas?

Įrašykite toliau pateikiamą tiesą į Raštų studijavimo žurnale esantį sąrašą. **Jėzus Kristus yra pasaulio Šviesa.** Pamąstykite, ką reiškia tai, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Šviesa. Norėdami geriau suprasti, žiūrėkite Doktrinos ir Sandorų 88:5–13.

Džozefo Smito Vertimo Jono 1:11–18 tarp daugybės mokymų yra ir Jono Krikštytojo liudijimas, kad visi, tikintys Jėzų Kristų, įgis nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Atkreipkite dėmesį į tai, kad 14 ir 16 eilutėse Jonas vadina Jėzų Kristų „Žodžiu“. Jėzus Kristus taip vadinamas keliose Raštų vietose (taip pat žr.: Jono 1:1; 1 Jono laiško 1:1; Apreiškimo Jonui 19:13; Doktrinos ir Sandorų 93:8; Mozės 1:32).

Mes vartojame žodžius norėdami ką nors pasakyti kitiems; kaip manote, kodėl Jėzų Kristų tinka vadinti „Žodžiu“?

Pamąstykite, kodėl Jį tinka taip vadinti: Jis yra Tėvo veidas pasauliui; Jis perteikia Tėvo žodžius; Jis yra išgelbėjimo pasiuntinys (žr. DS 93:8); Jis yra tobulas pavyzdys to, kaip gyventi pagal Dievo žodį; Jis suteikia amžinojo gyvenimo žodžius; ir Jo žodžiai teikia gyvybę.

Palyginkite Jono 1:18 su Džozefo Smito Vertimo Jono 1:19. Nežinodami Džozefo Smito Vertimo, kai kurie skaitydami Jono 1:18 gali klaidingai suprasti ir tikėti, kad joks žmogus žemėje nėra matęs Dievo Tėvo. Ką paaiškina Džozefo Smito Vertimo Jono 1:19, ko nepaaiškina Jono 1:18 Naujajame Testamente?

2. Prisiminkite, jog šios pamokos pradžioje jūsų buvo paprašyta įsivaizduoti, kad mokote kažką, kas apie Jėzų Kristų žino labai mažai. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, yra svarbu

sužinoti Džozefo Smito Vertime Jono 1:1–19 esančias papildomas doktrinas apie Jėzų Kristų?

Jono 1:19–34; Džozefo Smito Vertimas, Jono 1:20–34

Jonas Krikštytojas liudija apie Jėzų Kristų ir Jį pakrikštija

Džozefo Smito Vertime Jono 1:20–28 (Raštų rodyklėje) parašyta, kad žydai pas Joną Krikštytoją atsiuntė kunigus norėdami sužinoti, ar jis yra Mesijas. Jonas paaiškino, kad jis yra tas, kuris liudija apie Mesiją, krikštysiantį ugnimi ir Šventąja Dvasia. Kitą dieną Jonas Krikštytojas pamatė Jėzų, kurį kiek anksčiau pakrikštijo.

Perskaitykite Džozefo Smito Vertime Jono 1:29–33 esančius Jono Krikštytojo žodžius ir raskite, ko dar jis mokė apie Jėzų Kristų.

Pažvelkite į sąrašą, į kurį savo Raštų studijavimo žurnale užsirašėte tiesas apie Jėzų Kristų. Kokias tiesas ir kokius apibūdinimus, remdamiesi Džozefo Smito Vertimo Jono 1:29–33, galėtumėte pridėti prie sąrašo? (Tai, ką radote, užsirašykite prie Raštų studijavimo žurnale užrašytų tiesų.)

Atkreipkite dėmesį, kad, pasak Jono, Jėzus yra „Dievo Avinėlis“. Paschos avinėlių kraujas išgelbėjo Izraelį nuo mirties ir išlaisvino iš Egipto vergijos, todėl Jėzus yra simboliškai vadinamas „Dievo Avinėliu“, nes Jis lies kraują gelbėdamas Savo žmones ir išlaisvindamas juos nuo nuodėmės.

Jono 1:35–51

Jėzus Kristus kviečia Savo pasekėjus sužinoti daugiau apie Jį

Įsivaizduokite, kad vienas paauglys, dalyvaudamas sakramento susirinkime, išgirsta kelis draugus dalinantį liudijimą, kad Jėzus Kristus yra jų Gelbėtojas. Šiam jaunam žmogui kelia nuostabą tai, kaip jo ar jos draugai gali tai „žinoti“. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokį klausimą.

Studijuodami Jono 1:35–51, atkreipkite dėmesį, kaip, pasak šių eilučių, galima gauti asmeninį liudijimą apie tai, kad Jėzus Kristus yra mūsų Gelbėtojas, ir jį stiprinti.

Perskaitykite Jono 1:35–37 ir raskite, ką Jonas pasakė dviem savo mokiniams kitą dieną po Jėzaus krikšto.

Tuomet perskaitykite Jono 1:38–39 ir raskite, ką Jėzus pasakė tiems dviem mokiniams ir kaip jie reagavo.

Ką Jėzus kvietė šiuos du mokinius daryti? _____

Perskaitykite Jono 1:40–42. Skaitydami pasižymėkite, ką vienas iš jų sužinojo priėmęs Gelbėtojo kvietimą ateiti ir pamatyti.

Džozefo Smito Vertimo Jono 1:42 skaitome, kad Jėzus pavadina Petrą „Kefu, kas išvertus reiškia „regėtojas“, arba „akmuo“ (žr. Džozefo Smito Vertimo anglų kalba Jono 1:42 išnašą *a*), taip nurodydamas, kad Petras taps pranašu, regėtoju ir apreiškėju.

Perskaitykite Jono 1:43–46 ir raskite, ką Gelbėtojas kvietė daryti Pilypą, kitą vyrą.

45 eilutėje pasižymėkite žodžius, iš kurių suprantama, kad Pilypas gavo liudijimą apie Jėzų Kristų tik po to, kai priėmė Gelbėtojo kvietimą Juo sekti. Ką Pilypas kvietė daryti Natanaelį? _____

Perskaitykite Jono 1:47–51 ir raskite, kas įvyko Natanaeliui priėmus kvietimą sužinoti apie Jėzų.

Remdamiesi tuo, ką perskaitėte šiose eilutėse, užbaikite šį principą: „**Priimdami kvietimą mokytis iš Jėzaus ir Juo sekti, mes igysime** _____.“

Skaitydami šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį raskite, kodėl mums svarbu priimti kvietimą mokytis iš Jėzaus ir Juo sekti: „Atrodo, kad mūsų mirtingosios kelionės esmė ir atsakymus į svarbiausius gyvenimo klausimus, remiantis Gelbėtojo žemiškosios tarnystės pradžia, galima suformuluoti dviem labai glaustais sakiniais. Pirmasis sakiny – kiekvienam žemės gyventojui skirtas klausimas: „Ko ieškote? Ko norite?“ Antrasis – Jo atsakas į mūsų atsakymą, *nepriklausomai nuo to, ką atsakome*. Kad ir kas esame, kad ir ką atsakome, Jo atsakas yra *visuomet* tas pats: „Ateik, – meiliai sako Jis. – Ateik ir sek paskui mane!“ Nesvarbu, kur einate, pirmiausia ateikite ir pamatykite, ką Aš darau, pamatykite, kur ir kaip Aš leidžiu laiką. Mokykitės iš manęs, vaikščiokite su manimi, kalbėkite su manimi, tikėkite. Melsdamiesi klausykite manęs. Palaipsniui gausite atsakymus į savo maldas. Dievas suteiks jūsų sieloms ramybę. Ateik ir sek paskui mane“ („He Hath Filled the Hungry with Good Things,” *Ensign*, Nov. 1997, 65).

Remdamiesi ką tik skaityto vyresniojo Holando teiginio pabaiga atsakykite, kokius du dalykus gausime priėmę Gelbėtojo kvietimą ateiti ir pamatyti?

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip sustiprėjo jūsų liudijimas apie Jėzų Kristų mokantis iš Jo ir Juo sekant?

Apmąstykite, kaip jūs mokotės iš Jėzaus Kristaus ir kaip sekate Jo pavyzdžiu.

Pagalvokite, kaip galėtumėte dar nuoširdžiau priimti kvietimą Juo sekti, kad jūsų tikėjimas ir liudijimas sustiprėtų.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimi, užrašykite:

Jono 1 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

13 DALIS. 1 DIENA

Jono 2

Įvadas

Pirmąjį viešą stebuklą žemiškosios tarnystės metu Gelbėtojas atliko Kanoje vandeni paversdamas vynu. Savo žemiškosios tarnystės metu per Paschą Jis nuvyko į Jeruzalę ir pirmą kartą apvalė šventyklą išvorydamas Jo Tėvo namus teršiančius pinigų keitėjus.

Jono 2:1–11

Jėzus vandenį paverčia vynu

Pagalvokite apie savo gyvenimo pirmuosius patyrimus: pirmoji diena mokykloje, pirmasis darbas, pirmasis kartas, kai jautėte Šventąją Dvasią. Kokių kitų jums svarbių pirmųjų patyrimų esate turėję? _____

Kodėl kartais sureikšminame pirmuosius patyrimus?

Netrukus po Savo krikšto Jėzus su Savo mokiniais dalyvavo vestuvėse, vykusiose Kanoje, netoli Jo gimtojo miesto Nazareto. Būtent Kanoje Jėzus atliko pirmąjį užrašytą stebuklą.

Perskaitykite Jono 2:1–3 ir suraskite, kokia problema kilo vestuvėse.

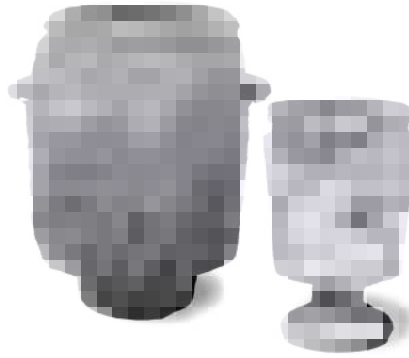
Vynas buvo įprastas vestuvių puotos gėrimas. Kartais vestuvės trukdavo kelias dienas. Vyno trūkumas būtų sudaręs keblumų puotos šeimininkams. Jėzaus motina Marija kreipėsi į Jėzų pagalbos dėl vyno. Mes nežinome, koks buvo Marijos vaidmuo toje vestuvių puotoje, tačiau akivaizdu, kad ji jautėsi atsakinga už vyno atsargas.

Jėzaus atsakymą motinai padeda suprasti Džozefo Smito Vertimas, kuris skamba taip: „Moterie, ką norėtum, kad dėl tavęs padaryčiau? Aš tai padarysiu, nors mano valanda dar neatėjo“ (žr. Džozefo Smito Vertimo anglų kalba Jono 2:4). Jėzaus laikais žodis „moterie“ buvo meilus ir pagarbus kreipimasis į motiną.

Perskaitykite Jono 2:5 ir raskite, ką Marija liepė tarnams daryti. Apsvarstykite, ko Marijos paliepimas moko mus apie jos tikėjimą Jėzumi.

Perskaitykite Jono 2:6–7 ir suraskite, ką daryti Jėzus liepė daryti tarnams.

6 eilutėje minimi žydų apsiplovimai – tai žydų paprotys prieš valgant nusiplauti rankas vandeniu. Šiam papročiiui buvo naudojami didžiuliai akmeniniai vandens indai. „Vienas saikas atitiko maždaug 34 litrus, tad šeši indai galėjo talpinti nuo 380 iki 600 litrų“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 207). Skaitydami Jono 2:7 atkreipkite dėmesį į tai, kiek vandens buvo kiekviename iš šių indų.

Perskaitykite Jono 2:8 ir raskite, ką Jėzus liepė tarnams daryti po to.

Naujojo Testamento laikais Izraelyje naudoti kalkakmenio indai

Kaip manote, ką jūs būtumėte manę ar jautę, būdami tarnais, puotos prievaizdui nešusiais taure šio skysčio?

Perskaitykite Jono 2:9–10 ir raskite, ką, paragavęs jam atnešto gėrimo, pasakė puotos prievaizdas.

Kas nutiko vandeniui?

Situaciją gali padėti suprasti tai, kad anais laikais geriausias vynas būdavo patiekiamas puotos pradžioje, o prastesnės kokybės vynas – vėliau.

Jėzus nepateikė konkretaus šio Savo žemiškosios tarnystės pirmojo stebuklo simbolių paaiškinimo. Visgi iš šio aprašymo apie pirmąjį Jėzaus atliktą stebuklą galime išmokti daug svarbių tiesų.

1. Raštų studijavimo žurnale išvardinkite, kokias tiesas apie Jėzų Kristų, Jo santykius su motina ir Jo galią randate skaitydami Jono 2:1–10.

Viena iš Jono 2:1–10 rastų tiesų gali būti panaši į šią: **Jėzus Kristus turi galią valdyti materialiąsias daleles.**

Perskaitykite Jono 2:11 ir raskite, kokį poveikį šis stebuklas padarė Jėzaus mokiniams.

Džozefo Smito Vertime parašyta, kad mokinių tikėjimas Juo sustiprėjo (Džozefo Smito Vertimas, Jono 2:11).

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Kaip jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi stiprina tai, jog suprantate šį stebuklą, ir tai, kad Jėzus Kristus yra žemės ir dangaus Kūrėjas ir kad Jis turi galią valdyti materialiąsias daleles?
 - b. Kokie kiti Naujojo Testamento įvykiai vaizduoja, kad Jėzus Kristus turi galią materialiosioms dalelėms?

Jono 2:12–25

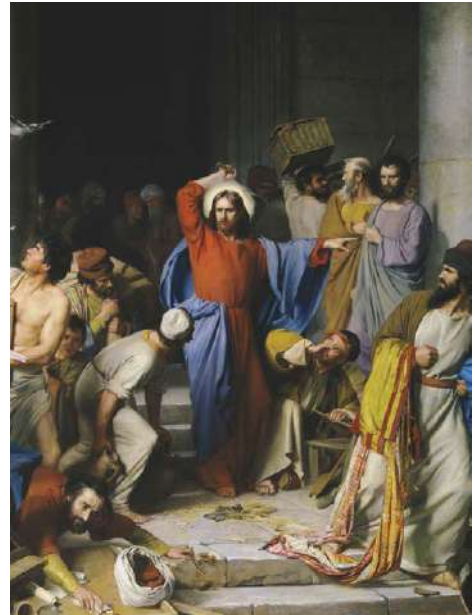
Jėzus apvalo šventyklą

Prisiminkite kokį nors vaikystėje kieme žaistą judrų žaidimą. Nors tas žaidimas yra visiškai nekaltas ir linksmas, kaip manote, ar gerai jaustumėtės jį žaisdami šventyklos teritorijoje? Kodėl ne?

Pirmaisiais Savo žemiškosios tarnystės metais Jėzus nukeliavo į Paschos šventę Jeruzalėje. Perskaitykite Jono 2:12–17 ir raskite, kas vyko šventykloje tuo metu, kai atvyko Jėzus.

Kodėl, jūsų manymu, Jėzus Kristus nuliūdo pamatęs tai, kas vyksta šventykloje? Atkreipkite dėmesį į tai, ką taisydamas padėtį padarė Jėzus.

Tūkstančiai į Jeruzalę Paschos švęsti atvykusių žmonių, norėdami garbinti šventykloje, turėdavo įsigyti gyvulių, kuriuos atnašautų. Pinigų keitėjai keisdavo romėnų ar kitą valiutą į šventyklos valiutą, kuria būtų galima atsiskaityti su kitais prekybininkais, parduodančiais atnašoms skirtus gyvulius. Nors ši prekyba ir buvo reikalinga, užsiiminėti šitokia veikla tarp šventyklos sienų (išoriniame šventyklos kieme) buvo nemandagu ir nepagarbu. Be to, tie pinigų keitėjai, siekdami nepagrįstai didelio pelno, parduodavo gyvulius su didžiuliais antkainiais.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo šią situaciją apibūdino taip: „Įžengdamas į išorinį šventyklos kiemą [...] Jėzus išvydo jaučių gardus, avių aptvarus, balandžių ir karvelių narvus, kuriuos godūs vertėivos [pardavėjai] siūlė už plėšikiškas [nepagrįstai dideles] kainas norintiems atnašauti šventykloje. Kur pasisuksi, stovėjo pinigų keitėjai, kurie, siekdami pelno, keitė romėnų ir kitas monetas į šventyklos monetas, už kurias buvo galima įsigyti gyvulių atnašoms“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:137–138).

Apie Savo Tėvo namų šventumą Jėzus mokė Savo veiksmais ir žodžiais.

Atkreipkite dėmesį, kad Jono 2:16 Jėzus šventyklą vadina Savo Tėvo namais. Iš šios eilutės sužinome šią tiesą: **Šventykla yra Dievo namai.**

Šventyklos yra Dievo namai, nes į juos gali ateiti Dievas. Jose atliekamos su Dievo vaikų išgelbėjimu susijusios apeigos, ir tie, kurie jose lankosi, gali pajusti ten esančią Viešpaties Dvasią. Kadangi šventykla yra „Viešpaties namai“ – tai byloja ir ant jos esantis užrašas, – kartais jose gali būti pats Viešpats. Šventyklos yra švenčiausios garbinimo vietos žemėje.

Norėdami sužinoti, kodėl Jėzus iš šventyklos išvarė pinigų keitėjus ir prekeivius, perskaitykite toliau pateiktą prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį:

„Moralinio nuosmukio metu, pirmiausiai dingstanti dorybė yra pagarbumas. [...] Meilė pinigams iškreipė daugelio Jėzaus tautiečių širdis. Jiems labiau rūpėjo pelnas negu Dievas. Jeigu jiems nerūpėjo Dievas, kodėl jiems turėtų rūpėti jo šventykla? Išorinį šventyklos kiemą jie pavertė turgumi ir ištikimųjų maldas bei psalmes išstūmė godžiais pinigų mainais bei nekaltų avių bliovimu. Šventyklos apvalymas yra vienintelis kartas, kai Jėzus veikė taip audringai. [...]“

Šios audringos reakcijos priežastis glūdi trijuose žodžiuose: „Mano Tėvo namai.“ Tai nebuvo paprasti namai; tai buvo Dievo namai. Jie buvo pastatyti Dievui garbinti. Tai pagarbios širdies namai. Jie skirti būti paguodos vieta nerimaujantiems ir rūpesčių slegiamiems žmonėms, tai tikriausi vartai į dangų. „Pasiimkite savo paukščius, – sakė jis, – ir iš mano Tėvo Namų nedarykite prekybos namų!“ (Jono 2:16.) Jo atsidavimas Aukščiausiam įžiebė jo sieloje ugnį ir suteikė jo žodžiams galios tarsi durklų persmelkti nusikaltėlius“ („Hallowed Be Thy Name,” *Ensign*, Nov. 1977, 52–53).

3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite šį teiginį: **Šventyklos pagarbą rodau, kai ...** Tuomet per dvi minutes užrašykite kaip įmanoma daugiau galimų šio sakinio pabaigų. Atminkite, kad pagarbą šventyklos galite rodyti netgi tuomet, kai nesate šventykloje.

Pasirinkite vieną iš jūsų užrašytų minčių ir užsibrėžkite tikslą rodyti pagarbą šventyklos.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 2 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 3

Įvadas

Kartą naktį vienas fariziejus, vardu Nikodemas, kreipėsi į Jėzų ir su Juo kalbėjo. Jėzus mokė Nikodemą, kad visi žmonės turi gimti iš naujo ir įžengti į Dievo karalystę. Vėliau Jonas Krikštytojas paaiškino savo mokiniams, kad jam buvo skirta paruošti kelią Jėzui Kristui.

Jono 3:1–21

Jėzus moko Nikodemą dvasinių tiesų

Įsivaizduokite, kad kalbant apie religiją su draugais vienas iš jų taria: „Jei visą laiką būsiu geras žmogus, galiu patekti į dangų.“ Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokią mintį?

Studijuodami Jono 3 skyrių ieškokite, ko Jėzus mokė apie tai, ką turime daryti norėdami patekti į Dievo karalystę.

Pirmaisiais Savo žemiškosios tarnystės metais Gelbėtojas nukeliavo į Paschos šventę Jeruzalėje. Pamatę Jo atliekamus stebuklus, daugybė žmonių patikėjo Jėzumi (žr. Jono 2:23–25).

Perskaitykite Jono 3:1–2 ir raskite, kas atėjo į Jeruzalę aplankyti Jėzaus.

Būdamas „žydų didžiūnas“ (Jono 3:1), Nikodemas buvo ir Sinedriono narys. Sinedrionas buvo aukščiausiasis teismas, sudarytas iš fariziejų ir sadukiejų, sprendęs daugelį civilinių ir religinių žydų klausimų.

Kaip manote, kodėl Nikodemas atėjo susitikti su Jėzumi naktį?

Tai, kad Nikodemas pripažino Jėzų, atėjusį nuo Dievo kaip Mokytoją (Jono 3:2), rodo, kad jis norėjo mokytis iš Jėzaus.

Perskaitykite Jono 3:3–5 ir raskite, ko Jėzus mokė Nikodemą. (Jono 3:5 yra Raštų įvaldymo eilutė. Norėdami lengviau ją surasti ateityje, galite šią eilutę išskirtinai pasižymėti.)

Jėzus mokė Nikodemą, kad visi turi gimti iš naujo. Ką, Nikodemo manymu, Jėzus turėjo omenyje, sakdamas: „jei kas neatgims iš aukštybės“ (Jono 3:3)?

Atgimti iš aukštybės reiškia, kad Viešpaties Dvasia „yra sukėlusį tokią galingą permainą asmens širdyje, kad jis [arba ji] jau nebenori daryti pikta, bet nori siekti

Jėzus kalba su Nikodemu

Dievo dalykų“ (Raštų rodyklė, „Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo“, scriptures.lds.org; žr. Mozijo 5:2; 27:25–26).

Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad „iš naujo atgimstama per Dievo Dvasią per apeigas“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas (2010 m.), p. 94*).

Jono 3:5 galite pasižymėti du dalykus, kurių, anot Jėzaus mokymo, reikia norint įžengti į Dievo karalystę.

Gimti iš vandens reiškia pasikrikštyti, o gimti iš aukštybės reiškia priimti Šventosios Dvasios dovaną.

Remdamiesi tuo, ko išmokote iš Jono 3:5, papildykite šį teiginį:

_____ **yra reikalingi norint užgimti iš Dvasios ir gauti išaukštinimą celestialinėje karalystėje.** Galite šią tiesą užsirašyti Raštuose, šalia Jono 3:5.

Prezidentas Boidas K. Parkeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pareiškė: „Geras elgesys be Evangelijos apeigų negali žmogaus nei išpirkti, nei išaukštinti; sandoros ir apeigos yra būtinos“ (*“The Only True Church,” Ensign, Nov. 1985, 82*).

1. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite, kaip atsakytumėte draugui, manančiam, kad norint įžengti į Dievo karalystę pakanka būti geru žmogumi. Prisiminkite ir savo atsakyme pavartokite Jėzaus žodžius iš Jono 3:5.

Jono 3:6–12 skaitome, kad po to, kai Jėzus mokė Nikodemą, jog visiems reikia atgimti iš aukštybės, Nikodemas pasiteiravo Jėzaus, kaip įmanoma gimti iš naujo. Jėzus atsakė paklausdamas Nikodemo, kaip šis galys būti žmonių dvasinis vadovas, nesuprasdamas, ko buvo mokomas.

Perskaitykite Jono 3:13–15 ir raskite, ką Jėzus atsakė Nikodemui dėl to, kaip įmanoma dvasiškai atgimti. Atkreipkite dėmesį, kad Jono 3:13 Jėzus paliudijo esąs iš Dangaus nužengęs Dievo Sūnus.

Jono 3:13 Jėzus mokė Nikodemą, kad niekas negali pakilti į dangų vien savo pastangomis. Kristus yra vienintelis, galintis Pats pakilti į dangų.

Tuo metu, kai Mozė ir Izraelio vaikai klaidžiojo tyruose, Viešpats pasiuntė ugningas, arba nuodingas, gyvates, kadangi izraelitai nusidėjo Dievui. Gyvačių įkandimai izraelitams buvo nuodingi. Viešpats nurodė Mozei iš vario padaryti į ugningąją gyvatę panašų žaltį ir iškelti jį ant lazdos. Jis pažadėjo, kad į ant lazdos esantį žaltį pažvelgę izraelitai bus išgydyti. (Žr. Skaičių 21:4–9.)

Kuo Mozės iškeltas varinis žaltys yra panašus į tai, ką dėl kiekvieno iš mūsų padarė Jėzus? _____

Atkreipkite dėmesį į Jono 3:15 esantį pažadą tiems, kurie žvelgia į Kristų.

Jėzus mokė Nikodemą, kad **visi žmonės gali įgyti amžinąjį gyvenimą per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.**

Gelbėtojas taip pat mokė Nikodemą svarbios doktrinos apie Dangiskąjį Tėvą. Perskaitykite Jono 3:16–17 ir raskite šią doktriną apie Dangiskąjį Tėvą.

Jono 3:16–17 moko, kad **Dangiškasis Tėvas taip stipriai myli Savo vaikus, jog atsiuntė Savo Viengimį Sūnų kentėti už jų nuodėmes.**

Pamąstykite, kodėl tai, kad Dangiškasis Tėvas atsiuntė į žemę Savo Sūnų, yra Jo meilės mums išraiška.

Skaitydami šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalyų Kvorumo teiginį pamąstykite, kaip jaučiatės supratę, kad Dangiškasis Tėvas jus taip stipriai myli: „Nėra didesnio begalinės Dievo meilės galios ir tobulumo įrodymo už tai, ką apaštalas Jonas išreiškė tokiais žodžiais: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų“ (Jono 3:16). [...] Pagalvokite, kaip turėjo sielvartauti mūsų Dangiškasis Tėvas, siųsdamas savo Sūnų iškęsti nesuvokiamas kančias už mūsų nuodėmes. Tai yra didžiausias Jo meilės kiekvienam iš mūsų įrodymas!“ („Meilė ir įstatymas“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Skaitydami Jono 3:16 ir Doktrinos ir Sandorų 34:3 raskite, ko galime pasimokyti apie Dangiskojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus meilę. Tuomet Raštų studijavimo žurnale užsirašykite, kaip jaučiatės žinodami, jog Dangiškasis Tėvas jus taip stipriai myli, kad atsiuntė Savo Viengimį Sūnų kentėti ir mirti už jūsų nuodėmes.

Iš Jono 3:16–17 taip pat sužinome, kad, **jei tikime Jėzų Kristų, tai yra, jei atgailaujame dėl savo nuodėmių ir paklūstame Jo žodžiui, per Jo Apmokėjimą galime turėti amžinąjį gyvenimą.**

3. Peržvelkite šioje pamokoje aprašytas tiesas, kurių Jėzus mokė Nikodemą. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite, kaip šios tiesos yra susijusios. Užrašykite šią frazę: *Savo tikėjimą Jėzumi Kristumi rodysiu ...* Užbaikite šią mintį įrašydami, ką jūs darysite reikšdami savo tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Raštų įvaldymas – Jono 3:5

4. Jono 3:5, Raštų įvaldymo eilutė, moko mus svarbios doktrinos apie tai, ko reikia visiems Dangiškojo Tėvo vaikams. Ją įsiminę, visą gyvenimą galėsite dalintis ja su kitais. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite visą šią eilutę. Kartokite šią eilutę kelis kartus kaskart išbraukdami po keletą žodžių. Kartokite tai tol, kol galėsite pasakyti šią eilutę mintinai. Galite įsitikinti, kad jau išmokote, pacituodami ją šeimos nariui ar draugui.

Jono 3:22–36

Jonas Krikštytojas moko, kad Jėzus yra Kristus

Jei turite galimybę, pripilkite pusę stiklinės ar kokį kitą indą vandens ir įlašinkite į tą vandenį kelis lašus maistinių dažų. Stebėkite, kaip spalva sklinda vandeniui. Pamažytikite, kaip būtų galima prilyginti šiuos maistinius dažus tam, kaip mes darome įtaką kitiems.

Norėdami sužinoti, kokią įtaką darome kitiems, perskaitykite šį prezidento Deivido O. Makėjaus teiginį:

„Kiekvienas šiame pasaulyje gyvenantis žmogus daro įtaką, gerą ar blogą. Tai nepriklauso vien nuo to, ką žmogus sako, tai taip pat nepriklauso vien nuo to, ką žmogus daro. Tai priklauso nuo to, koks jis yra“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 227).

„Mūsų žodžių ir darbų įtaka šiame pasaulyje yra milžiniška. Kiekvieną gyvenimo akimirką jūs palaipsniui keičiate viso pasaulio gyvenimą“ (*Teachings: David O. McKay*, 227).

Jono 3:22–26 užrašyta, kad kai kurie Jono Krikštytojo mokiniai sunerimo. Jie pasakojo jam, kad Jėzus krikštijo ir kad Jis priėmė visus pas Jį ateinančius (žr. Džozefo Smito Vertime anglų kalba, Jono 3:27). Jie nerimavo, nes daug žmonių, užuot sekę Jonu Krikštytoju, sekė Jėzumi Kristumi.

Perskaitykite Jono 3:27–30 ir raskite, kaip Jonas nuolankiai apibūdino savo padėtį Jėzaus Kristaus atžvilgiu.

Jono Krikštytojo palyginime jaunikis simbolizuoja Jėzų, nuotaka gali simbolizuoti tuos, kurie ėjo pas Kristų, o jaunikio draugas – tai Jonas Krikštytojas. Ką Jonas Krikštytojas suprato apie savo padėtį Jėzaus Kristaus atžvilgiu? Kaip manote, kokią įtaką būtų turėję Jono žodžiai jums, jei būtumėte buvęs vienas iš Jono mokinių?

Iš šio Jono Krikštytojo pavyzdžio sužinome, kad **kitiems gerą įtaką daryti galime nukreipdami juos pas Jėzų Kristų.**

Kodėl taip svarbu naudoti turimą įtaką tam, kad nukreiptume kitus pas Jėzų Kristų?

5. Prisiminkite ką nors, kas nukreipė kitus pas Jėzų Kristų. Raštų studijavimo žurnale aprašykite to žmogaus būdo savybes, padėjusias tam žmogui daryti įtaką kitiems, kad jie pamiltų Gelbėtoją ir Jį priimtų.

Pamąstykite, kaip jūs galite nukreipti kitus pas Jėzų Kristų. Stengdamiesi tai daryti galite siekti Šventosios Dvasios vadovavimo.

Jono 3:31–36 Jonas Krikštytojas paskelbia, kad Jėzų atsiuntė Dievas ir kad visi Jį tikintys gali gauti amžinąjį gyvenimą.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 3 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 4

Įvadas

Keliaudamas į Galilėją Jėzus ėjo per Samariją ir mokė prie šulinio buvusią moterį. Toji moteris paliudijo kitiems, kad Jėzus buvo Kristus. Vėliau Jėzus išgydė valdininko sūnų.

Jono 4:1–42

Jėzus moko samarietę

Pagalvokite, kaip atsakytumėte į klausimą, koks gamtinis išteklius žemėje vertingiausias? Mąstydami apie galimus atsakymus prisiminkite šiuos galimus gamtinius išteklius: dirvožemis, geležis, anglis, nafta, auksas ir deimantai.

Perskaitykite toliau pateikiamą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Iš pradžių galime pamanyti, kad vertingiausi yra auksas, nafta arba deimantai. Tačiau iš visų žemėje ir ant jos randamų mineralų, metalų, brangakmenių ir skysčių pats vertingiausias yra vanduo.

Vanduo yra gyvybės šaltinis. Vanduo palaiko gyvybę. Vanduo naudojamas įvairiuose visų mums žinomų gyvybės rūšių procesuose. Mūsų fizinius kūnus sudaro maždaug du trečdaliai vandens. Be maisto žmogus gali išgyventi daugybę dienų ar net savaitių, tačiau negaudamas vandens paprastai miršta po trijų ar keturių dienų. Dauguma labiausiai apgyvendintų pasaulio centrų yra įsikūrę šalia gėlo vandens šaltinių. Trumpai tariant, gyvybė negali egzistuoti neturėdama ar negalėdama gauti reikiamų švaraus vandens išteklių“ („A Reservoir of Living Water,” [Church Educational System fireside for young adults, Feb. 4, 2007], 1; lds.org/broadcasts).

Studijuodami Jono 4 skyrių ieškokite, kokio vandens reikia jūsų dvasiai ir kur galite rasti šį vertingą išteklių.

Iš Džozefo Smito Vertimo Jono 4:1–4 (Raštų rodyklėje) sužinome, kad krikščio tiek Jėzus, tiek Jo mokiniai.

Jėzus paliko Judėją ir išėjo į Galilėją. Perskaitykite Jono 4:4 ir raskite, per kokią vietovę jie keliavo vykdam į Galilėją.

Atsiverskite 11 Biblijos žemėlapi, pavadintą Šventojo žemė Naujojo Testamento laikais ir raskite Judėją, Samariją ir Galilėją.

ŠVENTOJI ŽEMĖ NAUJOJO TESTAMENTO LAIKAIS

11 ŽEMĖLAPIS

Paprastai žydai keliaudami aplenkdamo Samariją, kadangi tarp žydų ir samariečių vyravo priešiški santykiai (žr. Bible Dictionary, „Samaritans“). Jėzus pasirinko keliauti per Samariją jos neaplenkdamas.

Perskaitykite Jono 4:5–9 ir suraskite, kas nutiko, kai Jėzus stabtelėjo prie šulinio, esančio netoli Samarijos miesto, vadinamo Sicharu. (6 eilutėje esantys žodžiai „apie šeštą valandą“ reiškia, kad buvo maždaug vidurdienis.) Atkreipkite dėmesį į moters nuostabą Jėzui paprašius jos atsigerti.

Perskaitykite Jono 4:10–12 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus atsakė į moters klausimą.

Ką Jis jai pasiūlė?

10 eilutėje Gelbėtojo vartojami žodžiai „Dievo dovana“ reiškia Jį – pasaulio Gelbėtoją ir gyvojo vandens šaltinį.

Perskaitykite Jono 4:13–14 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus pasakė apie Jo siūlomą vandenį.

Norėdami geriau suprasti, ką simbolizuoja gyvasis vanduo, perskaitykite toliau pateikiamą vyresniojo Bednario teiginį: „Gyvasis vanduo, minimas šiame pasakojime, yra Viešpats Jėzus Kristus ir Jo Evangelija. Kaip vanduo yra būtinas mūsų gyvybei fiziniame kūne palaikyti, taip Gelbėtojas ir Jo doktrinos, principai bei apeigos yra būtini amžinajam gyvenimui. Ir jums, ir man kasdien reikia pakankamo kiekio Jo gyvojo vandens, kad būtų palaikomas nuolatinis mūsų dvasinis augimas ir tobulėjimas“ („A Reservoir of Living Water,” 2).

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite vandens stiklinę ir pavadinkite ją: *Gelbėtojas ir Jo Evangelija*. Tuomet užrašykite, kodėl vanduo yra tinkamas Gelbėtojo ir Jo Evangelijos simbolis.

Remdamiesi šiuo simbolio aiškinimu dar kartą perskaitykite Jono 4:14 ir pagalvokite, kokio principo galėtumėte pasimokyti apie Gelbėtoją ir Jo Evangeliją.

Vienas principas, kurį galime rasti šioje eilutėje, yra toks: **jei ateisime pas Jėzų Kristų ir nuoširdžiai priimsime Jo Evangeliją, įgysime amžinąjį gyvenimą.** Galite užsirašyti šį principą savo Raštų paraštėje.

Perskaitykite Jono 4:15–18 ir suraskite, ko Gelbėtojo paprašė moteris ir ką Gelbėtojas jai atsakė. Apmąstykite, kodėl šiai moteriai reikėjo Gelbėtojo siūlomo vandens?

Jėzaus atsakymas rodo, kad Jis žinojo šios moters situaciją.

Ką ši moteris galėjo galvoti ir jausti, kai Jėzus pradėjo kalbėti apie jos gyvenimo ypatumus, kurių negalėjo žinoti nepažįstamasis?

Iš šių eilučių sužinome, kad **Jėzus Kristus žino mūsų nuodėmes ir siūlo Savo Evangeliją, kad galėtume jas įveikti.** Kodėl svarbu žinoti ir suprasti šią tiesą?

Perskaitykite Jono 4:19–20 ir išsiaiškinkite, ką tokio, rodančio, kad jos nuomonė apie Jį pasikeitė, pasakė ši moteris.

Samarijoje yra Gerizimo kalnas. Prieš šimtus metų iki Gelbėtojo žemiškosios tarnystės samariečiai ant jo pastatė šventyklą, kad galėtų joje garbinti. Tačiau samariečiai, priešingai negu žydai, neturėjo kunigystės įgaliojimo atlikti apeigas, jie taip pat atmetė daugelį Dievo pranašų mokymų.

Perskaitykite Jono 4:21–24 ir Džozefo Smito Vertimo Jono 4:26 (Raštų rodyklėje) ir suraskite, ko tą moterį apie Dievo garbinimą mokė Gelbėtojas.

Remdamiesi Džozefo Smito Vertimu atsakykite, kokį palaiminimą gauname, kai garbiname Dievą „dvasia ir tiesa“?

Iš šių eilučių sužinome, kad, **jei šloviname Dievą dvasia ir tiesa, Jis laimins mus Savo Dvasia.**

Skaitydami šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ieškokite ir pasižymėkite, ką reiškia šlovinti Tėvą dvasia ir tiesa:

„Mūsų tikslas yra garbinti tikrąjį ir gyvąjį Dievą ir daryti tai Dvasios galia ir Jo nurodytu būdu. Patvirtintas tikrojo Dievo garbinimas veda į išgelbėjimą; atnašavimai netikriems dievams arba atsidavimas, kurio pagrindas nėra grįstas amžina tiesa, to neužtikrina.

Tiesos žinojimas yra būtinas tikram garbinimui. [...]

Tikras ir tobulas garbinimas reiškia sekimą Dievo Sūnaus pavyzdžiu; įsakymų laikymąsi ir tokį paklusnumą Tėvo valiai, kad eitume iš malonės į malonę, kol būsime pašlovinti Kristuje, kaip Jis pašlovintas Tėve. Tai reiškia kur kas daugiau, negu melstis, pamokslauti ir giedoti. Tai reiškia gyventi, daryti ir paklusti. Tai reiškia sekti didžiuoju Pavyzdžiu [Jėzumi Kristumi]” (“How to Worship,” *Ensign*, Dec. 1971, 129–130).

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kada per Dangiškojo Tėvo garbinimą pakvietėte Dvasią padėti jūsų gyvenime?
- b. Remdamiesi vyresniojo Makonkio žodžiais atsakykite, ką galite daryti geriau, idant geriau garbintumėte Tėvą dvasia ir tiesa? (Užsirašykite tikslą, padėsiantį jums ką nors konkrečiau daryti geriau.)

Perskaitykite Jono 4:25–26 ir suraskite, ką Jėzus apreiškė moteriai apie Save.

Perskaitykite Jono 4:27–30 ir išsiaiškinkite, ką toji moteris padarė pakalbėjusi su Gelbėtoju.

Kas iš to, ką ji pasakė, parodo, kad ji įgijo liudijimą apie Jėzų Kristų?

Iš šio nutikimo galime pasimokyti, kad, **įgiję liudijimą apie Jėzų Kristų, mes trokštame juo dalintis su kitais.**

Jono 4:31–37 skaitome, kad Jėzaus mokiniai grįžo su maistu. Kai jie davė Jam maisto, Jis mokė juos, kad yra maitinamas ne valgiu, o Savo Tėvo valios vykdymu. Tuomet Jis paskatino juos pamatyti, kad yra daugybė galimybių skelbti Evangeliją.

Perskaitykite Jono 4:39–42 ir raskite, kokią įtaką tos moters liudijimas padarė miesto žmonėms.

Ką, pasak Jono 4:42, žmonės sakė tai moteriai?

Jono 4:43–54

Jėzus išgydo valdininko sūnų

Jono 4:43–45 užrašyta, kad Jėzus išvyko iš Samarijos ir atvyko į Galilėją. Perskaitykite Jono 4:46–54 ir išsiaiškinkite, kas atkeliavo pas Jėzų ir kokio palaiminimo tas žmogus troško iš Jėzaus.

Kodėl, pasak 48 eilutėje užrašyto Jėzaus atsakymo, Jis delsė suteikti tam vyrui taip trokštamą palaiminimą? Kaip šis vyras parodė, kad jam nereikia ženklų idant patikėtų?

Iš šio nutikimo galime pasimokyti, kad, **jei tikime Jėzumi Kristumi neprašydami ženklų, Viešpats patvirtins mūsų tikėjimą.**

Vyresnysis Briusas R. Makonkis kalbėdamas apie valdininko sūnaus išgydymą mokė: „Tai pirmasis detaliai evangelijose aprašytas išgydymo stebuklas. Paschos šventės ir kiti Judėjoje atlikti stebuklai nėra išsamūs ir nebuvo paaiškinti. Šis stebuklas – antrasis Kanoje atliktas stebuklas – suteikia daugiau iki šiol neturėtų žinių apie Jėzaus tarnavimą gydant. Iš tikro tai yra dvigubas stebuklas: pirma – išgydomas nedalyvaujantis sūnus ir antra – dalyvaujančio tėvo netikinti širdis išgydoma tikėjimo sėkla“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 2:12).

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl svarbu, kad tikėtume Jėzumi Kristumi neprašydami ženklų?
- b. Kokiais būdais Viešpats patvirtina mūsų tikėjimą, jei ištikimai Juo tikime?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 4 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

13 DALIS. 4 DIENA

Jono 5–6

Įvadas

Jėzus dalyvavo Jeruzalėje vykusioje šventėje (turbūt Paschoje) ir išgydė Betzatos maudyklėje buvusį nusilpusį žmogų. Jis taip pat kalbėjo apie tuos, kurie liudijo apie Jo dieviškumą. Grįžęs į Galilėją, Jis stebuklingai pamaitino didesnę negu 5 000 žmonių minią ir mokė, kad Jis yra gyvenimo duona.

Jono 5:1–30

Jėzus per šabą išgydo nusilpusį žmogų ir moko apie Savo ir Tėvo santykius.

Prisiminkite atvejį, kada jūs ar jums pažįstamas žmogus sugadinote ką nors vertingo.

Būdami Dangiškojo Tėvo vaikai, mes visi esame svarbūs ir labai brangūs. Tačiau dėl mūsų pasirinkimų arba dėl patiriamų sunkumų, kartais galime jaustis sugniuždyti arba menkaverčiai.

Kokiomis aplinkybėmis galime jaustis dvasiškai, fiziškai arba emociškai sugniuždyti? _____

Prisiminkite atvejus, kai taip jautėtės patys. Studijuodami Jono 5:1–9 ieškokite tiesos, kuri galėtų jus paguosti ir padėtų atgauti viltį, kai jaučiatės sugniuždyti.

Jono 5:1 skaitome, kad Jėzus Kristus po tarnystės Galilėjoje, laikydamasis papročio, nuvyko į Jeruzalėje vykusią šventę, tikriausiai Paschą (žr. Jono 5:1, išnašą a Karaliaus Jokūbo Biblijoje anglų kalba). Būdamas Jeruzalėje Jis nuėjo prie maudyklės, esančios netoli šventyklos.

Perskaitykite Jono 5:2–4 ir išsiaiškinkite, kas rinkosi prie tos maudyklės ir ko jie laukė.

3 eilutėje žodžiais *ligonis*, *aklas*, *raišas* ir *išsekęs* vadinami žmonės, kurie buvo ligoti, nusilpę ar kaip nors suluošinti. Galbūt į šią maudyklę atitekantis šaltinis kartais sukeldavo burbulus vandens paviršiuje (žr. Bible Dictionary, „Bethesda“).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Nėra abejonių, kad Betzata buvo mineralinio vandens šaltinis, turintis tam tikrų gydomųjų savybių. Tačiau pažiūra, kad tą vandenį sudrumsdavo nusileidęs angelas ir pirmasis į tokį vandenį įlipęs išgydavo, buvo grynas prietaras. Išgydymo stebuklai taip nevyksta“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:188).

Pabandykite įsivaizduoti, kaip ši maudyklė galėjo atrodyti, kai joje buvo susirinkę daugybė žmonių, norinčių įlipti į ją pirma kitų ir pasveikti.

Perskaitykite Jono 5:5–7 ir suraskite, ką gulintį prie maudyklės, pastebėjo Gelbėtojas.

Kas šiose eilutėse parašyta apie žmogų, kurį išvydo Gelbėtojas? Kodėl tas žmogus niekaip negalėjo suspėti ir pirmas įžengti į vandenį?

Perskaitykite Jono 5:8–9 ieškodami, ką Gelbėtojas pasakė tam žmogui.

9 eilutėje galite pažymėti žodžius „žmogus bematant išgijo“. Šis išgydymas įvyko prie Betzatos maudyklės. Žodis *Betzata* reiškia „malonės namai“ (Bible Dictionary, „Bethesda“). Malonė – tai širdingumas arba gerumas. Didžiausia kada buvusi malonė buvo išreikšta Jėzaus Kristaus Apmokėjimu.

Kodėl Betzatos vardas taip tinka šiai vietai, ypač po to, kai Gelbėtojas išgydė tą žmogų?

Kuo mes galime būti panašūs į tą žmogų, sėdėjusį prie Betzatos maudyklės krašto?

Šis pasakojimas, kaip Gelbėtojas išgydė vyrą, moko, kad **Jėzus Kristus yra pakankamai galingas ir maloningas, kad mus išgydytų.**

Kad geriau suprastumėte šią tiesą, perskaitykite vyresniojo Merilo Dž. Beitmeno iš Septyniadešimtųjų teiginį ir raskite, kaip, pasak jo, Gelbėtojas gali mus išgydyti: „Kaip luošam žmogui prie Betzatos maudyklės reikėjo už jį stipresnio pagalbos norint išgyti (žr. Jono 5:1–9), taip ir mums reikia Kristaus Apmokėjimo stebuklą, kad mūsų sielos būtų išgydytos nuo širdgėlos, sielvarto ir nuodėmės. [...] Kristus gydo sudužusias širdis ir nerimą bei liūdesį pakeičia ramybe“ („The Power to Heal from Within,” *Ensign*, May 1995, 13).

Svarbu atminti, kad mes išgydomi arba šiame, arba ateinančiame gyvenime Viešpaties nustatytu laiku.

1. Pagalvokite apie metą, kai jūs patys ar kas kitas buvote dvasiškai, fiziškai ar emociškai sužlugdytas, ir kaip Jėzaus Kristaus galia, malonė ir širdingumas padėjo jums ar tam kitam žmogui. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite ir užbaikite šį teiginį: „Žinau, kad Gelbėtojas yra maloningas ir užjaučiantis, ir gailėstingas, nes ...“

Jono 5:10–30 skaitome, kad vėliau Gelbėtojas sutiko tą žmogų šventykloje ir patarė jam daugiau nebenusidėti. Kai žydų vadovai sužinojo, kad Jėzus tą vyrą išgydė per šabą, jie persekiojo Jėzų ir stengėsi jį nužudyti. Jėzus mokė žydų vadovus, kad išgydydamas tą žmogų, Jis atliko Dangiškojo Tėvo darbą. Tuomet Gelbėtojas mokė

apie Savo ir Tėvo santykius. Jis taip pat mokė, kad esantieji dvasių pasaulyje greitai bus mokomi Evangelijos.

Jono 5:31–47

Jėzus mokė apie daugybę liudytojų, kurie liudijo Jo dieviškumą

Prisiminkite atvejį, kai kas nors pasakė jums ką nors, kuo buvo sunku ar sudėtinga patikėti.

Kaip pareiškimo tikrumas yra sustiprinamas turint daugiau negu vieną liudijimą?

Perskaitykite Jono 5:31 ir raskite, ką Gelbėtojas sakė apie Savo paties liudijimą apie Savo ir Dangiškojo Tėvo santykius.

Džozefo Smito Vertimo Jono 5:31–32 patikslina:

„Todėl aš pats apie save liudiju, ir mano liudijimas yra tikras.

Visgi apie mane liudija kitas“ (žr. Džozefo Smito Vertimas, Jono 5:32–33).

Gelbėtojas mokė žydus, kad be Jo yra dar vienas liudytojas.

Perskaitykite šias eilutes ir raskite, kas liudija apie Jėzaus dieviškumą:

Jono 5:32–35 – _____

Jono 5:36 – _____

Jono 5:37–38 – _____

Jono 5:39 – _____

Jono 5:45–47 – _____

Nepaisant daugybės liudijimų apie Jėzų Kristų, žydų vadovai netikėjo Jėzaus dieviškumu. Atkreipkite dėmesį į tai, kad Jono 5:39 kalbėdamas apie Raštus Jėzus sakė: „Manote rasią juose amžinąjį gyvenimą.“ „Jėzaus dienomis daug žydų studijavo Raštus tikėdami, kad tokiu būdu įgis amžinąjį gyvenimą. [...] Gelbėtojas bandė pataisyti šį klaidingą įsitikinimą, mokydamas, kad Raštai, kuriuos žydai laikė didžiausiu autoritetu, liudijo, jog amžinasis gyvenimas įgyjamas ne dėl Raštų, o dėl Jėzaus Kristaus. Žydai taip pat nesuprato, kad Raštai yra Kristaus žodžiai ir kad jie skirti atvesti žmones pas Kristų, nes Jis yra didžiausias tiesos ir gyvybės šaltinis“ (New Testament Student Manual [Church Educational System manual, 2014], 219–220).

Perskaitykite Jono 5:40, ieškodami, ką žydai turėjo daryti norėdami įgyti amžinąjį gyvenimą.

Nepaisant to, kad žydai studijavo Raštus, ko, padėsiančio jiems įgyti amžinąjį gyvenimą, jie nenorėjo daryti?

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Gelbėtojo mokymų, esančių Jono 5:39–40, užbaikite šį principą: „**Tik ateidami pas _____ galime įgyti amžinąjį gyvenimą.**“

Atminkite, kad įgyti amžinąjį gyvenimą taip pat reiškia tapti panašiam į Dangiškąjį Tėvą ir drauge su vertais mūsų šeimos nariais gyventi Jo akivaizdoje. Kad įgytume šią dovaną, privalome ateiti pas Jėzų Kristų vadovaudamiesi tikėjimu Juo,

atgailaudami už mūsų nuodėmes, priimdami Evangelijos apeigas, gerbdami mūsų sandoras ir paklusdami Viešpaties įsakymams.

Pamąstykite, kodėl norint įgyti amžinąjį gyvenimą taip svarbu ateiti pas Jėzų Kristų?

2. Grįžkite prie anksčiau sudaryto Jėzaus Kristaus liudytojų sąrašo. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip vienas iš šių Jėzaus Kristaus liudytojų jums padėjo (arba galėtų padėti) ateiti pas Jį?

Apmąstykite, ką galite daryti, kad dar labiau priartėtumėte prie Kristaus ir įgytumėte amžinąjį gyvenimą?

Pritaikykite tai, ką išmokstate

Prezidentas Merionas Dž. Romnis iš Pirmosios Prezidentūros mokė: „Nepakanka [...] mokytis Evangelijos iš užrašytų žodžių. Reikia pagal juos ir gyventi. [...] Niekas negali iki galo pažinti Evangelijos pagal ją negyvendamas“ („Records of Great Worth,” *Ensign*, Sept. 1980, 4). Kai kuriose šios pamokos vietose jūs skatinami pritaikyti tai, ką sužinojote. Įgytų žinių pritaikymas bus svarbi jūsų Evangelijos studijavimo dalis.

Jono 6:1–59

Jėzus moko, kad Jis yra gyvybės duona

Jono 6:1–13 skaitome, kad grįžęs į Galilėją Jėzus daugiau negu 5 000 žmonių stebuklingai pamaitino penkiais kepalėliais duonos ir dviem žuvelėmis. (Šį įvykį jau nagrinėjote aptardami Mato 14 ir Morkaus 6 skyrius.)

Perskaitykite Jono 6:14–15 ir išsiaiškinkite, ką žmonės norėjo daryti po to, kai Jėzus juos stebuklingai pamaitino.

Jėzaus laikais tarp žydų taip pat buvo pasklidęs prietaras, kad, kai pasirodys Mesijas, Izraelio Karalius, Jis maitins žmones duona iš dangaus.

Jono 6:16–21 užrašyta, kad Gelbėtojas nusiuntė mokinius kitapus Galilėjos ežero, tuomet vėlyvą vakarą, kai mokiniai vargo irdamiesi prieš bangas ir vėją, Jėzus pas juos atėjo vandens paviršiumi. Jonas aprašydamas šį įvykį pabrėžė, kad kai mokiniai „panoro“ pasiimti į valtį Jėzų, jie „iškart“ (Jono 6:21) saugiai priartėjo prie kranto. Kai noriai priimame Gelbėtoją ir Jo mokymus, Jis gali mus saugiai vesti per mirtingojo gyvenimo vargus.

Jono 6:22–59 rašoma, kad dauguma tų žmonių, kuriuos Jėzus stebuklingai pamaitino, ieškodami Jo nuvyko į Kafarnaumą, nes norėjo gauti daugiau duonos. Kai kurie žmonės murmėjo prieš Gelbėtoją, kadangi Jis mokė esąs iš dangaus nužengusi duona. Jėzus mokė, kad Jis yra gyvenimo duona, ir jei žmonės ateis pas Jį ir priims Jo mokymus ir apmokėjimą – įgis amžinąjį gyvenimą.

Jono 6:60–71

Petras liudija, kad Jėzus turi amžinojo gyvenimo žodžius

Pagalvokite apie metą, kai turėjote pasirinkti, ar tęsite ką nors, ką sunku daryti, ar liausitės tai darę.

Po to, kai Jėzus mokė, kad Jis yra gyvenimo duona, kai kurie Jo mokiniai pradėjo abejoti, ar ir toliau Juo seks. Perskaitykite Jono 6:60, 66 ir raskite, kaip į Jėzaus mokymus reagavo dauguma Jo mokinių.

60 eilutėje esantis apibūdinimas „kieti žodžiai“ reiškia, kad Jėzaus mokymai jiems atrodė pernelyg sunkūs vykdyti.

Kurie Jėzaus Kristaus mokymai gali atrodyti pernelyg sunkūs kai kuriems žmonėms šiomis dienomis? (Jei reikia, apžvelkite knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan* esančius mokymus, kurie kai kuriems jauniems žmonėms gali atrodyti pernelyg sunkūs.) _____

Perskaitykite Jono 6:67–69 ir raskite, kokį klausimą Savo apaštalams uždavė Jėzus, ir ką atsakė Petras.

Iš Petro atsakymo mokomės šios tiesos: **tvirtas liudijimas apie Jėzų Kristų padės mums išlikti ištikimiams, kai sekti Gelbėtoju ar gyventi pagal Jo mokymus gali būti sunku.** Galite šią doktriną užsirašyti Raštuose, šalia Jono 6:67–69.

3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip tvirtas liudijimas apie Gelbėtoją padėjo jums arba kuriam nors jūsų pažįstamam išlikti tvirtiems netgi tuomet, kai gyventi pagal Evangelijos mokymus atrodė sunku.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 5–6 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Jono 7

Įvadas

Jėzus dalyvavo Palapinių šventėje Jeruzalėje ir šventykloje mokė žmones, kaip jie gali gauti liudijimą, kad Jo mokymai yra iš Dievo Tėvo. Kadangi žmonės nesutarė, kas Jis toks, liudydamas apie savo dieviškumą Jėzus vartojo vandens ir šviesos vaizdinius. Jis taip pat mokė juos apie Šventąją Dvasią.

Jono 7:1–13

Jėzus dalyvauja Palapinių šventėje

Ar jums kada nors buvo įdomu, ar Jėzus turėjo brolių ir seserų?

Anot Raštų, Juozapas ir Marija po Jėzaus gimimo susilaukė daugiau vaikų, kurie augo kartu su Juo. Vis dėlto, kadangi Jėzus Kristus buvo Marijos ir Dievo Tėvo, o ne Juozapo sūnus, šie žmonės buvo jo įbroliai ir įseserės (žr. Mato 13:55–56; Morkaus 6:3).

Pamąstykite, koks būtų gyvenimas augant tuose pačiuose namuose kartu su Jėzumi.

Ar manote, kad būtų lengviau Juo patikėti, jei būtumėte augę kartu su Juo? Kodėl taip arba ne? _____

Jono 7 skyriuje skaitome, ką apie Jėzų manė kai kurie Jo „broliai“ (Jono 7:3, 5). Šiuo atveju žodžiu *broliai* greičiausiai vadinami jo įbroliai, nors gali būti, kad tarp jų buvo ir kitų artimų giminių.

Perskaitykite Jono 7:1–5 ir suraskite, ką apie Jėzaus brolius rašė Jonas.

Apmąstykite šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Liudijimas apie Kristaus dieviškumą ir jo Evangelijos gelbstinčią galią neįgyjamas automatiškai per giminytės ryšius. Jis įgyjamas asmeniniu paklusnumu tiems amžiniams įsakymams, kuriais tas liudijimas yra grindžiamas. [...]

Juozapo ir Marijos sūnūs dažnai yra įvardijami kaip Jėzaus „broliai“. [...] Nors jie augo tuose pačiuose namuose, o juos augino geri bei rūpestingi Juozapas ir Marija, nors jie žinojo Jėzaus mokymus, Jo tarnystę ir stebuklus, vis dėlto šie artimi giminaičiai dar nebuvo priėmę Jo kaip Mesijo“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:437).

Kaip atsakytumėte į klausimą, kaip įmanoma, kad kai kurie Jėzaus šeimos nariai Juo dar netikėjo, nors žinojo Jo mokymus ir stebuklus?

Atkreipęs dėmesį į tai, kad tuo metu, kai buvo užrašytas Jono 7 skyrius, Jėzaus broliai „dar nebuvo priėmę Jo kaip Mesijo“, vyresnysis Makonkis paaiškino: „Vis dėlto kiek vėliau jie visi

atsivertė (Apaštalų darbų 1:14); apie vieną iš jų Paulius rašė kaip apie „Viešpaties brolių Jokūbą“ (Gal 1:19), kuris turėjo tarnauti šventuoju apaštalu; ir dar vienas Judas, kuris prisistatė kaip „Judas [...] Jokūbo brolis“ (Judo 1), parašė Judo laišką“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:437).

Jono 7 skyriuje aprašomi Jeruzalėje vykusios Palapinių šventės įvykiai (žr. Jono 7:2). Per šią šventę, kurią žydai laikė didžiausia ir džiaugsmingiausia iš visų (Bible Dictionary, „Feasts“), daugybė žydų atvykdavo į Jeruzalę paminėti Dievo palaiminimų, suteiktų Izraelio vaikams, kai po išvadavimo iš vergovės Egipte, šie buvo apsistoję tyruose (žr. Kunigų 23:39–43). Jie taip pat šventė ir reiškė padėkas kasmet nurinkę vaisių ir grūdų derlių (žr. Išėjimo 23:16). Šventė trukdavo aštuonias dienas.

Atkreipkite dėmesį į tai, jog, pagal Jono 7:3–4, Jėzaus broliai norėjo, kad Jis eitų į Jeruzalę vykusią Palapinių šventę, matyt, manydami, kad, jeigu Jis iš tiesų Mesijas, Jis turėtų nuvykti į Jeruzalę ir pareikšti tai visiems ten susirinkusiesiems.

Jono 7:6–10 užrašyta, kad Jėzus atidėjo kelionę į šventę, tačiau paragino ten vykti Savo brolius. Po kelių dienų, šventei jau įsibėgėjus, Jis atvyko paslapčia, nes žinojo, kad kai kurie žydų vadovai Jeruzalėje norėjo Jį nužudyti, tačiau jo mirties laikas dar nebuvo atėjęs.

Perskaitykite Jono 7:11–13 ir raskite, ką apie Jėzų kalbėjo žmonės Jeruzalėje.

Šiomis dienomis, lygiai taip pat kaip Jėzaus dienomis, apie Jėzų Kristų yra daugybė nuomonių. Kai kurie žmonės žino ir liudija, kad Jis yra Dievo Sūnus ir žmonijos Gelbėtojas. Kiti tiki, kad Jis buvo didis mokytojas arba pranašas. Visgi yra žmonių, atmetančių Jėzaus Kristaus dieviškumą ir Jo mokymų teisingumą arba bijančių Juo atvirai sekti. Toliau studijuodami Jono 7 skyrių ieškokite, kaip galite sužinoti, kad Jėzus Kristus yra jūsų Gelbėtojas ir kad Jis moko tiesos.

Jono 7:14–36

Jėzus Kristus moko žydus šventykloje

Šventykla buvo visų Palapinės šventės renginių centras. Perskaitykite Jono 7:14–15 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus ten darė. Galbūt norėsite Raštuose pasižymėti žmonių reakcijas.

Žydai buvo nustebę, kad Jėzus moko taip išsamiai ir išmintingai „visai nesimokęs“ arba nemokytas žydų mokytojų ir nelankęs jų mokyklų. Perskaitykite Jono 7:16–18 ir raskite, ką, pasak Jėzaus, žmonės galėtų daryti norėdami žinoti, ar Jo doktrina, arba mokymai, yra tikri. Galite pasižymėti, kas Jėzui davė doktriną, kurios Jis mokė.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą ir atlikite toliau pateikiamą užduotį:
 - a. Kaip žmogus gali sužinoti, kad Jėzaus doktrina iš tiesų yra nuo Dievo?
 - b. Iš to, ko Viešpats mokė šventykloje, sužinome, kad **vykdydami Dangiškojo Tėvo valią gausime liudijimą apie Jo doktriną**. Pasidalinkite savo nuomone, kodėl šis principas yra teisingas.

Pritaikykite tai, ko išmokstate

Nustatę Evangelijos doktrinas ir principus, esate pasiruošę veikti ir pagal juos gyventi. Veikdami pagal tai, ko išmokote, jausite, kaip Šventoji Dvasia patvirtina tai, ką darote. Norėdami pritaikyti išmokus principus, apmąstykite toliau pateikiamus arba į juos panašius klausimus: Ką Viešpats nori, kad daryčiau su šiuo žinojimu? Kokius esu gavęs Dvasios patarimus, padedančius man tobulėti? Kaip šis principas gali pakeisti mano gyvenimą? Ką galiu pradėti ar nustoti daryti dabar, kad gyvenčiau pagal šią tiesą?

Prezidentas Džeimsas E. Faustas iš Pirmosios Prezidentūros sakė: „Mes įgyjame liudijimą apie Evangelijos principus, kai paklusniai pagal juos gyvename. Išganytojas sako: „Kas nori vykdyti jo valią, supras, ar tas mokslas iš Dievo, ar aš kalbu pats iš savo galvos“ [Jono 7:17]. Liudijimas apie maldos galingumą ateina, kai žmogus nuolankiai ir nuoširdžiai meldžiasi. Liudijimas apie dešimtinę ateina mokant dešimtinę“ („Tikiu, padėk mano netikėjimui“, 2003 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Ko prezidentas Faustas moko apie tai, ką turime daryti, norėdami įgyti liudijimą apie Evangelijos principus? _____

Prisiminkite, kad kai kurie Jėzaus broliai netikėjo, kad Jis buvo pažadėtasis Mesijas, tačiau vėliau įgijo liudijimus ir atsivertė. Kaip anksčiau parašytas principas padėjo minėtiems šeimos nariams įgyti liudijimą apie Jėzų Kristų ir Jo mokymus?

Pacitavusi Jono 7:17, visuotinė Merginų organizacijos prezidentė Boné L. Oskarson mokė: „Kartais bandome tai daryti atvirkščiai. Kaip pavyzdį galime panaudoti tokį požiūrį: aš būsiu laimingas gyvendamas pagal dešimtinės įsakymą, bet iš pradžių turiu žinoti, kad tai yra tikra. Galbūt mes net melsimės, kad gautume liudijimą dėl dešimtinės įstatymo, ir tikėsime, kad Viešpats mus palaimins tokiu liudijimu prieš mums užpildant dešimtinės lapelį. Tai tiesiog taip nevyksta. Viešpats tikisi, kad panaudosime savo tikėjimą. Kad įgytume liudijimą apie dešimtinę, turime nuolat ir nuoširdžiai mokėti visą dešimtinę. Šis būdas tinka visiems Evangelijos principams: tiek skaistybės įstatymui, tiek kuklumo principui, išminties žodžiui ar pasninko įstatymui“ („Būkite atsivertę“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Jei atlikdami kitas dvi užduotis būsite įkvėpti užrašyti ką nors pernelyg asmeniškai, savo atsakymą galite užrašyti asmeniniame dienoraštyje arba ant atskiro lapo, o Raštų studijavimo žurnale pasižymėti, kad užduotį atlikote.

2. Užbaikite toliau pateikiamą teiginį savo Raštų studijavimo žurnale užrašydami Evangelijos įsakymą ar principą, apie kurio tikrumą sužinojote stengdamiesi jį vykdyti: „Aš žinau, kad _____ yra tiesa, nes stengdamasis jo laikytis _____.“ Galbūt norėsite savo atsakymu pasidalinti su kuo nors, kam, jūsų manymu, šis liudijimas padėtų sustiprėti.

3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite Evangelijos tiesą, įsakymą ar mokymą, apie kurios ar kurio tikrumą norėtumėte turėti

stipresnį liudijimą. Tuomet užrašykite, ką darysite, kad jūsų liudijimas apie šią tiesą, šį įsakymą ar mokymą sustiprėtų taikant Jono 7:17 esantį principą.

Jono 7:19–36 paaiškinama, kad Jėzus priekaištavo žydų vadovams dėl to, jog jie atmetė Jo mokymus bei stebuklus ir norėjo Jį nužudyti. Šiose eilutėse taip pat rašoma, jog daug žmonių pradėjo galvoti, kad Jis yra Mesijas, todėl aukštieji kunigai bei fariziejai pasiuntė sargybinius Jį suimti.

Jono 7:37–53

Jėzus Kristus moko apie Šventosios Dvasios dovaną

Prisiminkite, kada buvote ištroškę. Įsivaizduokite, kad rankoje laikote tuščią puodelį. Ar galėtumėte numalšinti troškulį iš šio tuščio puodelio? Ko jums dar reikėtų?

Neskubėdami atsigerkite vandens. Tai darydami apmąstykite, kodėl vanduo jums yra būtinas. Galite padėkoti Dangiškajam Tėvui maldoje už tai, kad suteikia vandens jums ir jūsų šeimai.

Izraelyje nebuvo didelio švaraus vandens šaltinio, kurio pakaktų visiems. Gyvybę palaikė tik jų vandens atsargas papildantis lietaus vanduo. Vyresnysis Briusas R. Makonkis paaiškino, kodėl tuo metu vykusioje šventėje vanduo buvo „vienas iš švenčiausių ir reikšmingiausių dalykų žydų garbinimo apeigose“:

„Kiekvieną aštuonias dienas trukusios Palapinių šventės dieną [...] buvo priimta, kad kunigai, kaip tarnavimo šventykloje dalį, auksiniais indais [ąsočiais] semdavo vandenį iš po šventyklos kalno tekėjusio Šilojaus ir liedavo jį ant altoriaus. Tuomet būdavo dainuojami Izaijo žodžiai: „Su džiaugsmu jūs sėmsite vandenį iš išgelbėjimo versmių.“ (Iz 12:3.) Būtent šią religinio kulminacinio taško akimirką Jėzus žengė į priekį ir pasiūlė įpilti gaivaus gyvojo [gėrimo], kuris numalšintų labiausiai ištroškusią dvasią“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:446).

Perskaitykite Jono 7:37–39 ieškodami, ką žmonėms siūlė Gelbėtojas.

Džozefo Smito Vertimo Jono 7:39 teigiama, kad po Jėzaus pašlovinimo *tikintiesiems buvo pažadėta Šventoji Dvasia*.

Žodžiai „iš to vidaus“ (Jono 7:38) reiškia, kad gyvasis vanduo tekės ne iš kokio nors išorinio šaltinio, o iš tikinčiojo. Galbūt norėsite Jono 7:39 pasižymėti, kas vadinama gyvuoju vandeniu.

Angliškame Biblijos žodyne paaiškinama, kad „Raštuose nėra tiksliai nurodoma priežastis, kodėl Jėzaus mirtingosios kelionės metu Šventoji Dvasia veikė žydus ne visa galia“ (Jono 7:39; 16:7). Teiginys, kad Šventoji Dvasia atėjo tik po Jėzaus Kristaus prisikėlimo, neišvengiamai galioja tik tam Evangelijos laikotarpiui, nes yra apščiai įrodymų, kad Šventoji Dvasia veikė ankstesniais Evangelijos laikotarpiais. Be to, šis teiginys galioja tik kalbant apie tai, kad dar nebuvo Šventosios Dvasios *dovanos*, nes Šventosios Dvasios *galia* veikė per Jono Krikštytojo ir Jėzaus tarnystę; priešingu atveju niekas nebūtų galėjęs įgyti liudijimo apie šių vyrų mokymų tiesą (Mt 16:16–17; taip pat žr. 1 Kor 12:3)“ (*Bible Dictionary*, „Holy Ghost“).

Iš Gelbėtojo mokymų, aprašytų Jono 7:37–39, sužinome, kad **atėję pas Jėzų Kristų ir Juo tikėdami mes būsime pripildyti Šventosios Dvasios**. Tie, kurie patys yra pripildyti Šventosios Dvasios, gali daryti gerą įtaką kitiems.

4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada Šventoji Dvasia jums darė įtaką (arba jūs buvote jos pripildyti) ir dėl to galėjote daryti gerą įtaką kitiems.

Jono 7:40–53 skaitome, jog fariziejai norėjo, kad Jėzus būtų suimtas. Jėzaus suimti pasiūsta sargyba išgirdo Jėzų pamokslaujantį. Jie sugrįžo Jo nesusėmę ir pasakė fariziejams, kad dar nėra girdėję, jog kas nors pamokslautų taip, kaip Gelbėtojas, ir todėl supykde fariziejus. Nikodemas, Gelbėtoją nakčia aplankęs fariziejus (žr. Jono 3:1–2), priminė pažįstamiems fariziejams ir aukštiesiems kunigams, kad pagal jų įstatymą negalima nieko pasmerkti, to žmogaus pirma neišklausius.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 7 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norečiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 8

Įvadas

Jėzui būnant Jeruzalėje per Palapinių šventę, kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė pas Jį svetimavimu kaltinamą moterį ir paklausė, ar reikia ją užmėtyti akmenimis, remiantis Mozės įstatymu. Jis suglumino kaltintojus ir pasigailėjo moters. Jėzus taip pat paskelbė, kad apie Jį liudija Tėvas, ir mokė apie laisvę nuo nuodėmės. Kai Jėzus paskelbė esąs didysis Jehova, fariziejai bandė užmėtyti Jį akmenimis.

Jono 8:1–11

Pas Gelbėtoją atvedama svetimaujant pagauta moteris

Rašto žinovai ir fariziejai norėjo diskredituoti Jėzų prieš žmones ir sukurti priežastį Jį apkaltinti, nes norėjo Jį suimti ir užmušti (žr. Jono 7:1, 32).

Perskaitykite Jono 8:2–5 ir raskite, ką darė Rašto žinovai ir fariziejai, kol Jėzus mokė šventykloje Jeruzalėje.

Anot Jono 8:6, kodėl Rašto žinovai ir fariziejai pas Jėzų atvedė svetimavusią moterį?

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kaip Rašto žinovai ir fariziejai galėjo panaudoti šį įvykį kaip pretekstą apkaltinti Jėzų:

„Jėzaus dienomis [...] už svetimavimą nebuvo baudžiama mirtimi. Iš tikrųjų, jokia mirties bausmė negalėjo būti įvykdyta, jeigu jos nesankcionavo ir jai nepritarė Romos valdininkai, o už svetimavimą Romos įstatymas mirtimi nebaudė.

Atvesdami pas Jėzų svetimautoją Rašto žinovai ir fariziejai spendė Mokytojui pinkles: 1) Jeigu jis *sutiktų* su Moze ir tuo, kad ją reikia užmėtyti akmenimis, jis būtų a) sukėlęs žmonių įtūžį [ar pyktį] vien jau dėl to, kad būtų pasisakęs už bausmės, kuriai dauguma nepritarė, sugrąžinimą, ir b) prieštaravęs tuo metu galiojusiai civilinei teisei, skirdamas tai, kas Romoje buvo oficialiai uždrausta. 2) Jeigu jis *nesutiktų* su Moze ir propaguojęs ką nors švelnesnio negu užmėtymas akmenimis, jis būtų apkaltintas tuo, kad iškraipo įstatymą ir skatina nepagarbą šventai jau nusistovėjusiai tvarkai“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:450–451).

Užuot jiems atsakęs, Gelbėtojas „pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės“ (Jono 8:6).

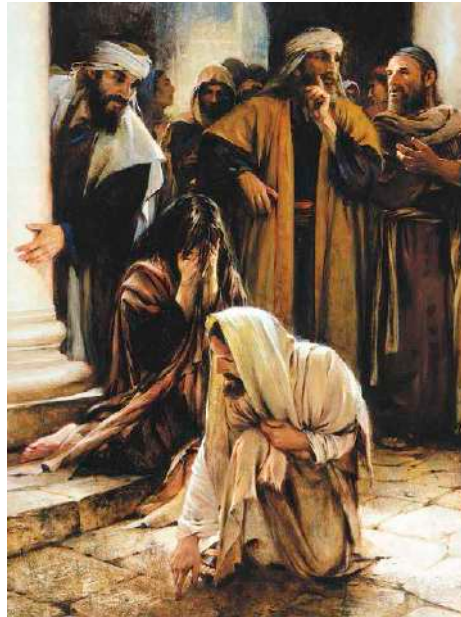
Perskaitykite Jono 8:7–8 ieškodami, ką Gelbėtojas atsakė Rašto žinovams ir fariziejams.

Kaip, jūsų manymu, jautėsi Rašto žinovai ir fariziejai, išgirdę Jėzaus atsakymą? _____

Išgirdę Gelbėtojo atsakymą, kaltinūsieji moterį pasijuto kalti ir pasišalino moters nenubaudę (žr. Jono 8:9).

Kaip, jūsų manymu, jautėsi toji moteris, kai jos nuodėmė buvo paskelbta Jėzui ir daugybei kitų žmonių? Perskaitykite Jono 8:10–11 ieškodami, ką Gelbėtojas pasakė moteriai, kai visi kiti pasišalino.

Džozefo Smito Vertimas Jono 8:11 šią situaciją patikslina: „Toji moteris nuo tos valandos šlovino Dievą ir įtikėjo Jį.“

Gelbėtojas netoleravo nuodėmės, kurią ši moteris padarė, ir nurodė jai: „Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk“ (Jono 8:11). Iš 11 eilutės sužinome šią tiesą: **„Gelbėtojas yra mums kantrus ir suteikia galimybių atgailauti.“** Pamąstykite, kaip šis įvykis stiprina jūsų pasitikėjimą tuo, kad Jėzus Kristus yra gailestingas bei malonus ir nori atleisti nuoširdžiai atgailaujantiems.

Jono 8:12–30

Jėzus moko, kad apie Jį liudija Tėvas

Įsivaizduokite kokį nors puošnų daiktą. Tuomet užsimerkite ir neatsimerkdami pasistenkite ant atskiro lapo nupiešti supaprastintą to daikto paveikslą.

Ar jūsų piešinys prilygsta tam, ką įsivaizdavote?

Ką dar, be piešimo, galite atlikti geriau, kai galite matyti tai, ką darote?

Per Palapinių šventę, šokių ir kitų džiugių nuo vėlumos iki ankstauro ryto trukusių iškilmių metu, šventyklą apšviesdavo keturi dideli auksiniai šviestuvai (kitai vadinami menoromis arba žvakidėmis). Šie auksiniai šviestuvai ne tik teikdavo šviesą per šventes, jie taip pat simbolizavo tai, kad Izraelis turėjo būti šviesa vaikščiojantiems tamsoje.

Perskaitykite Jono 8:12 ir raskite, ką Jėzus pareiškė apie Save, kai mokė šventykloje būdamas šalia tos vietos, kur stovėjo šviestuvai. Galite pasižymėti tai, ką išsiaiškinote.

Iš šios eilutės sužinome, kad **Jėzus Kristus yra pasaulio šviesa.**

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Gelbėtojo mokymo, esančio Jono 8:12, užbaikite šį principą: „**Jei seksime Gelbėtoju, mes**“

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip, jūsų nuomone, Gelbėtojas padeda jums, kad neklaidžiotumėte tamsybėje?

Senajame Testamente yra pranašysčių, kuriose apie Mesiją kalbama kaip apie šviesą visoms tautoms (pavyzdžiui, Izaijo 49:6; 60:1–3). Taigi, pareikšdamas esąs pasaulio šviesa, Jėzus paskelbė esąs Mesijas.

Fariziejai smerkė Jėzų dėl to, kad Jis pats liudijo apie Save (žr. Jono 8:13). Jėzus pareiškė, kad tiek Jis, tiek Jo Tėvas liudijo Gelbėtoją esant Dievo Sūnų (žr. Jono 8:14–18).

Perskaitykite Jono 8:19 ir raskite, ką, pasak Jėzaus, fariziejai supranta apie Dangiskąjį Tėvą.

Iš 19 eilutės sužinome šį principą: „**Kuo daugiau sužinome apie Jėzų Kristų, tuo daugiau sužinome apie Tėvą.**“

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kaip galime pažinti Dangiskąjį Tėvą mokydamiesi apie Jo Sūnų Jėzų Kristų:

„Visu tuo, ką atėjo pasakyti ir padaryti, ypač Savo apmokančiąja kančia ir auka, Jėzus mums rodė, kas yra Dievas, mūsų Amžinasis Tėvas, koks Jis yra, kaip smarkiai Jis atsidavęs Savo vaikams kiekviename amžiuje ir tautoje. Tiek žodžiais, tiek darbais Jėzus mėgino mums atskleisti ir įsimeninti tikrąjį Savo Tėvo, mūsų Dangiškojo Tėvo, būdą. [...]“

Todėl maitindamas alkstančiuosius, gydymas ligonius, papeikdamas veidmainystę, kviesdamas tikėti – taip Jėzus rodė mums Tėvo, To, kuris „gailestingas ir maloningas, lėtas pykti, kantrus ir kupinas gerumo“, būdą [*Lectures on Faith* (1985), 42]“ (“The Grandeur of God,” *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2003, 70, 72).

Per Palapinių šventę šventyklos vidų apšviesdavo didžiuliai šviestuvai.

Jono 8:21–30 skaitome, jog Gelbėtojas įspėjo fariziejus, kad jeigu jie netikės Jo – numirs savo nuodėmėse. Jis taip pat mokė, kad nieko nedaro iš Savęs; Jis daro tik tai, ką Jį daryti moko Tėvas.

Jono 8:31–36

Jėzus moko apie išsivadavimą iš nuodėmės

Ar esate patyrę kokių nors judėjimo suvaržymų, pavyzdžiui, jus kas nors surišo arba negalėjote ištrūkti iš ankštos erdvės? Kaip jautėtės? Studijuodami šią pamokos dalį, ieškokite, kas veda į dvasinę suvaržymą ir kas – į dvasinę laisvę.

Perskaitykite Jono 8:31–32 ieškodami, ką, anot Gelbėtojo, turime daryti, kad būtume laisvi. Tuomet, remdamiesi tuo, ką sužinojote, užpildykite šią schemą:

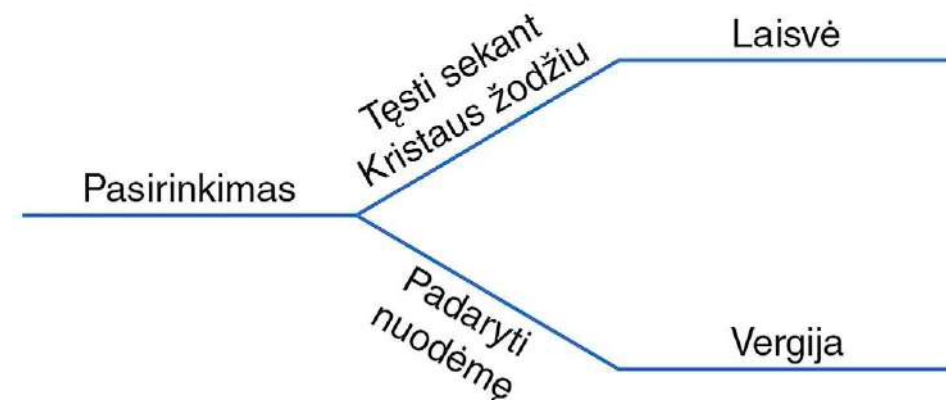
Vyresnysis Briusas R. Makonkis išvardino kai kurias laisves, kuriomis galime mėgautis, jei laikomės Kristaus žodžio, tampame Jo mokiniais ir mokomės tiesos: „Laisvi nuo pražūtingos klaidingos doktrinos galios, laisvi nuo godumo ir geidulių pančių; laisvi nuo nuodėmės pančių; laisvi nuo bet kokios blogos ir naikinančios įtakos, nuo nepaleidžiančios ir menkinančios jėgos; laisvi pasiekti neribotą laisvę, mėgautis jos pilnatve, kuri pasiekama tik išaukštintoms esybėms“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:456–457).

Perskaitykite Jono 8:33 ieškodami, kas, žydų manymu, darė juos laisvus.

Žydai klaidingai tikėjo, kad vien būdami Abraomo palikuoniai ir Abraomo sandoros paveldėtojai, jie yra dvasiškai laisvi. Perskaitykite Jono 8:34–36 ir raskite, iš ko, anot Jėzaus, žmonėms reikėjo išsivaduoti.

Iš šių eilučių sužinome, kad **neatgailaudami už padarytą nuodėmę tampame nuodėmės vergais**. Ką, jūsų manymu, reiškia būti nuodėmės vergu (Jono 8:34)?

Apsvarstykite šią schemą:

Šiais laikais kai kurie žmonės klaidingai mano ir tiki, kad sekdami Kristaus žodžiais bus suvaržyti, o gyvendami pasaulietiškai bus laisvi. Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad yra visiškai priešingai:

„Pasiduodant [Šėtono] gundymams pasirinkimų galimybės ima nykti, kol nelieka jokio pasirinkimo ir mes galiausiai būname bejėgiai atsispirti pagundoms. [...]“

Pasaulis [...] [mano], kad paklusnumas Dievo įstatymams ir apeigoms yra „vergija“ (Almos 30:24, 27). Kaip yra, kad paklusnumas ir tiesa mus išlaisvina? Galime lengvai prisiminti keletą praktinių patyrimų, kai tiesa įgalino mus atlikti tai, ko negalėjome atlikti, arba išvengti nelaimių, dėl kurių būtume kentę. [...]“

Ar kas nors abejoja tuo, kad Dievas, turėdamas visą šviesą ir tiesą, turi absoliučią laisvę būti ir veikti?

Taip pat augant Evangelijos doktrinos ir principų supratimui, plečiasi mūsų valios laisvė. Pirmiausia, turėdami daugiau įstatymų, kurių galime laikytis, turime daugiau galimybių rinktis, galime daugiau pasiekti ir gauti didesnius palaiminimus. Įsivaizduokite kopėčias – kiekvienas naujas įstatymas arba įsakymas, kurį sužinome, yra tarsi dar viena pakopa, kuria galime kilti aukščiau. Antra, turėdami geresnį supratimą, galime išmintingiau rinktis, nes aiškiau matome ne tik alternatyvas, bet ir jų galimas pasekmes“ („Moral Agency,“ *Ensign*, June 2009, 49–51).

2. Peržvelkite knygelę *Jaunimo stiprybės vardan* ieškodami pavyzdžių, kaip laikydamiesi įsakymų ir standartų tapsime laisvi, o nepaklusdami – vergausime. Pasirinkę vieną iš knygelėje minimų standartų, nusikopijuokite šią lentelę į Raštų studijavimo žurnalą ir ją užpildykite:

Standartas iš knygelės <i>Jaunimo stiprybės vardan</i> .	
Kaip gyvendami pagal šį standartą tapsime laisvi?	Kaip negyvendami pagal šį standartą tapsime vergais?

3. Kokias knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan* minimas laisvės patyrėte asmeniškai dėl to, kad laikėtės įsakymų ir standartų? Raštų studijavimo žurnale aprašykite bent vieną būdą, kaip gyvenime pritaikydami Gelbėtojo mokymus sieksite būti laisvi.

Jono 8:37–59

Jėzus liudija apie Savo dieviškumą

Prisiminkite kokį nors pažįstamą žmogų, kuris labai panašus į savo tėvą. Prisiminkite kokį nors pažįstamą žmogų, kuris visiškai nepanašus į savo tėvą.

Jono 8:37–50 rašoma, kad, pasak Jėzaus Kristaus, netikintys žydai vykdė savo tėvų darbus, o Jis kalbėjo Savo Tėvo žodžius. Gindamiesi žydai tvirtino jų tėvų esant Abraomą. Tuomet Gelbėtojas mokė, kad Abraomo vaikai darytų Abraomo darbus (Jono 8:39) ir jokių būdu nesiektų nužudyti to, kuris moko tiesos. Šiems žydams (fariziejams) Jėzus pasakė, kad jų tėvas yra velnias. Jis paaiškino, kad priimančys

Dievo žodį yra Dievo. Įpykę netikintys žydai tvirtino, kad Jėzus buvo samarietis (žydų manymu, prasčiausias iš visų žmonių) ir apsėstas velnio.

Perskaitykite Jono 8:51–53 ieškodami, ko tada tie žydai paklausė Gelbėtojo.

Perskaitykite Jono 8:56–58 ieškodami, ką Jėzus atsakė į fariziejų klausimą. Taip pat patyrinėkite, ką reiškia žodžiai „Aš Esu“ (Jono 8:58). (*Pastaba.* Septuaginta yra Senojo Testamento vertimas į graikų kalbą.)

Žodžiai „Aš Esu“ yra svarbūs, nes tai Jehovos vardas, šiuo vardu žydai žinojo esantį Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievą Senojo Testamento laikais. Vadindamasis „Aš Esu“ Jėzus pareiškė esąs Senojo Testamento Dievas. Parašėte, šalia Jono 8:58, galite užrašyti šią doktriną: **„Jėzus Kristus yra Jehova, Senojo Testamento Dievas.“**

Kodėl, jūsų manymu, mums svarbu žinoti, kad Jėzus Kristus yra Jehova, Senojo Testamento Dievas? _____

Perskaitykite Jono 8:59 ieškodami, kaip tie žydai reagavo į Gelbėtojo pareiškimą, kad Jis yra Jehova.

Žydai stvėrėsi akmenų, norėdami nužudyti Jėzų, nes tikėjo, kad vadindamasis Jehova Jis piktžodžiavo.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 8 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Schemoje įrašykite trūkstamą informaciją remdamiesi Jono 8:31–32: **„Laikydamiesi Kristaus žodžių būsimė Jo mokiniai ir žinosime tiesą, kuri mus išlaisvins.“**

Jono 9

Įvadas

Jėzus išgydė neregį gimusį vyrą. Fariziejai apklausė šį vyrą ir išmetė jį iš sinagogos, nes jis atsisakė pasmerkti Jėzų už gydymo per šabą nuodėmę. Gelbėtojas susirado tą vyrą ir paklausė, kuo šis tiki, tuomet tas žmogus pagarbino Jėzų kaip Dievo Sūnų.

Jono 9:1–7

Jėzus išgydo neregį gimusį vyrą

Prisiminkite keletą dalykų, dėl kurių jūsų aplinkiniai patiria nelaimių, arba nelaimės, pranešamas per vietines naujienas: _____

Kai kurie žmonės stebisi, kodėl Dievas leidžia, kad jų gyvenime būtų tokių didelių nelaimių. Studijuodami Jono 9:1–5 ieškokite tiesos, kuri galėtų mums padėti suprasti, kodėl Dievas leidžia mums patirti nelaimės.

Būdamas Jeruzalėje Jėzus sutiko vyrą, kuris vargo nuo pat gimimo. Perskaitykite Jono 9:1–2 ir išsiaiškinkite, kas vargino tą vyrą?

Kokį klausimą apie to vyro patiriamų nelaimių priežastis uždavė mokiniai?

Gelbėtojo dienomis daug žmonių manė, kad nelaimės yra to žmogaus ar jo tėvų nuodėmės pasekmė. Kaip manote, ar tikrai taip yra? Kodėl taip arba ne?

Perskaitykite Jono 9:3–5 ieškodami, ko Gelbėtojas mokė atsakydamas mokiniams apie šio vyro aklumą.

Ką, jūsų manymu, reiškia, kad „jame turi apsireikšti Dievo darbai“? (Jono 9:3).

Iš šiose eilutėse esančių Gelbėtojo mokymų sužinome, kad **Dievas gali panaudoti mūsų nelaimės rodydamas Savo darbą ir galią**. Kitaip sakant, nors mūsų nelaimės gali būti kilusios dėl įvairių priežasčių, Dievas gali panaudoti mūsų nelaimės įgyvendindamas Savo teisius tikslus.

Norėdami geriau suprasti šią tiesą, perskaitykite vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį:

„Mes esame atsiųsti čia, kad būtume išbandyti. Priešingybė turi būti *visur*. Mums reikia mokytis ir augti, patiriant tą priešingybę, susiduriant su iššūkiais, ir to paties mokytis kitus. [...] Viešpats ne tik pašventins mūsų suspaudimus mūsų naudai, Jis panaudos juos tam, kad palaimintų daugybę kitų žmonių.

Jėzus mokė šios pamokos, kai kartu su mokiniiais sutiko nuo gimimo aklą vyrą. [Tuomet vyresnysis Oukas pacitavo Jono 9:2–3.]

Jeigu žvelgsime į gyvenimą per dvasinius lęšius, pamatysime daugybę pavyzdžių, kai Dievo darbai buvo dirbami per Jo vaikų nelaimės. [...]

Kai suprantame principą, kad Dievas suteikia mums progų laiminti ir laimina mus per mūsų ir kitų žmonių patiriamas nelaimės, galime suvokti, kodėl Jis vėl ir vėl įsako mums „visame kame

dėko[ti] Viešpačiui, savo Dievui" (DS 59:7)" („Visame kame dėkokime", 2003 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Prisiminkite neseniai patirtą arba tebeapatiriamą nelaimę. Toliau studijuodami Jono 9 skyrių, mąstykite, kaip dėl šios nelaimės Dievas galėtų parodyti Savo darbus ir galią.

Perskaitykite Jono 9:6–7 ieškodami, kaip Dievas apreiškė Savo darbą ir galią per šio žmogaus aklumą.

Kaip, jūsų manymu, jautėsi šis žmogus, kai praregėjo?

Jono 9:8–41

Gelbėtojas suranda tą išgydytą žmogų, kai fariziejai jį išmeta

Jono 9:8–15 užrašyta, kad po to, kai akklasis buvo išgydytas, kai kurie žmonės abejojo, ar tai tas pats akklas gimęs žmogus. Kiti stebėjosi, kaip jis buvo išgydytas, ir atvedė jį pas fariziejus, kad šie jį apklaustų.

Jono 9:14 raskite, kurią dieną Gelbėtojas išgydė tą aklą žmogų.

Kaip manote, kaip fariziejai reagavo į tai, kad Jėzus išgydė žmogų per šabą?

Perskaitykite Jono 9:16 ir išsiaiškinkite, kokią išvadą apie Jėzų padarė fariziejai.

Perskaitykite Jono 9:17 ir suraskite, kokią išvadą apie Jėzų padarė akklasis.

Toliau studijuodami Jono 9 skyrių atkreipkite dėmesį, kaip keitėsi aklojo žmogaus požiūris į Gelbėtoją?

Abejodami to žmogaus aklumu fariziejai pasikvietė jo tėvus, kad apklaustų. Iš Jono 9:19–23 sužinome, kad apklauskos metu jo tėvai paliudijo, kad tai jų sūnus, kuris gimė aklas, tačiau teigė nežiną, kaip jis buvo išgydytas. Bijodami būti pašalinti iš sinagogos ir bendruomenės, jie nenorėjo pasisakyti tikintys, kad Jėzus yra Mesijas, todėl pasiūlė, kad sūnus kalbėtų pats už save.

Perskaitykite Jono 9:24–27, 30–33 ir išsiaiškinkite, ką tas žmogus atsakė fariziejams. Galbūt norėsite pasižymėti žodžius, kuriais jis gynė Jėzų, liudydamas, kad Jis buvo „iš Dievo“ (Jono 9:33).

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką iš šio žmogaus atsakymo įsiminėte?

Iš Jono 9:34 sužinome, kad tas žmogus dėl to, jog nebijodamas gynė Gelbėtoją, buvo išmestas (labiausiai tikėtina, kad jį išmetė iš sinagogos [žr. Jono 9:22]).

„Sinagogos – tai religinis ir socialinis žydų bendruomenių centras. Sinagogose buvo mokoma dvasinių dalykų ir garbinama, taip pat jos teikdavo švietimo ir bendravimo galimybes. Kadangi sinagoga buvo neatskiriama žydų visuomenės dalis, būti išvartam iš sinagogos [...] buvo didesnė bausmė nei pašalinimas iš bažnyčios ir narystės religinėje bendruomenėje praradimas. Tai reiškė ištremimą iš kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 230).

Kaip manote, kodėl šis žmogus buvo pasiruošęs likti ištikimas tam, ką žinojo apie Jėzų, nors tai reiškė išmetimą iš sinagogos?

Po to, kai tas žmogus buvo išmestas iš sinagogos, Gelbėtojas jį surado ir pasiteiravo, ar jis „tiki Žmogaus Sūnų“ (Jono 9:35). Perskaitykite Jono 9:36–38 ir raskite, ką tas žmogus atsakė.

Jo žodžiai: „Tikiu, Viešpatie!“, ir tai, kad jis „pagarbino jį“ (Jono 9:38), rodo, jog jo dvasinės akys buvo atvertos ir jis suprato, kad Jėzus Kristus yra pažadėtasis Mesijas ir Dievo Sūnus.

Iš šios istorijos sužinome, kad **mūsų liudijimai bus sustiprinti, jei nepaisydami pasipriešinimo liksime ištikimi**. Mūsų liudijimai bėgant laikui tik stiprės.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip manote, kodėl atlaikius pasipriešinimą ir tikėjimo išbandymus mūsų liudijimai sustiprėja?
- b. Kaip sustiprėjo jūsų liudijimas dėl to, kad ištikimai atlaikėte pasipriešinimą?

Tam, kad suprastumėte kitą šiame pasakojime esantį principą, prisimerkite tiek, kad vos matytumėte šiek tiek šviesos. Tuomet atsimerkite pusiau. Tuomet atsimerkite visiškai. Atkreipkite dėmesį, kaip kaskart keičiasi jūsų rega.

Prisiminkite, kad to aklo žmogaus rega tapo aiški, kai Jėzus jį išgydė. Perskaitykite Jono 9:11, 17, 33, 35–38 ir suraskite, kokie žodžiai žymi to žmogaus dvasinio regėjimo ir supratimo apie Jėzų brendimą.

Iš pradžių kalbėdamas apie Jėzų jis sakė: „Žmogus, vardu Jėzus“ (Jono 9:11), kiek vėliau pavadino Jį „pranaš[u]“ (Jono 9:17) ir gindamas teigė Jį esant „iš Dievo“ (Jono 9:33). Bėgant laikui jo dvasinė rega atsivėrė ir jis galiausiai suprato, kad Jėzus Kristus yra pažadėtasis Mesijas ir Dievo Sūnus.

Kaip manote, kodėl jo supratimas apie Gelbėtoją tapo aiškesnis? Kaip tai patirdamas jis parodė tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Kalbėdamas apie šio žmogaus patyrimą prezidentas Hovardas V. Hanteris mokė: „Šiuo atveju regėjimas buvo duotas *dukart*: vieną kartą, kad išgytų nuo įgimto trūkumo [fizinio defekto nuo gimimo], o kitą kartą, kad pamatytų Karalių Karalių prieš jam pakylant į Savo amžinąjį sostą. Jėzus atgaivino abu: fizinį ir dvasinį regėjimą. Jis įžiebė šviesą tamsumoje ir šis žmogus, taip pat kaip ir kiti žmonės tomis ir mūsų dienomis, priėmė šviesą ir praregėjo“ (“The God That Doest Wonders,” *Ensign*, May 1989, 16–17).

Iš šio įvykio sužinome, kad **mūsų dvasinė rega ir supratimas taps aiškesni, kai rodysime tikėjimą Jėzumi Kristumi**.

Kaip manote, kodėl, norint aiškiau pamatyti ir suprasti dvasinę tiesą, reikia parodyti tikėjimą?

Kai kurie fariziejai buvo šalia, kai tas žmogus praregėjo ir pagarbino Jėzų kaip Žmogaus Sūnų. Perskaitykite Jono 9:39–41 ieškodami, ko Gelbėtojas mokė apie aklumą.

Atsakydamas į fariziejų klausimą: „Tai gal ir mes akli?“ (Jono 9:40), „Gelbėtojas metaforiškai paaikškino, kad aklieji – nežinantys, kas Jis toks, – „netur[i] nuodėmės“ (Jono 9:41). Kita vertus, tie, kurie galėjo „matyti“, – tie, kurie gavo pakankamai liudijimų apie Gelbėtoją ir Jo dievišką misiją, kad galėtų žinoti, kas Jis buvo, – bus atsakingi už savo veiksmus. Fariziejai buvo vieni iš tų, kurie galėjo „matyti“, „taigi [jie] kalti“. Dvasiškai kalbant, jie pasirinko likti akli, nes atsisakė pripažinti Jėzų esant Dievo Sūnų, nors gavo daugybę liudijimų“ (*New Testament Student Manual*, 231).

3. Atkreipkite dėmesį į paskutinius du šioje pamokoje aptartus principus ir pagalvokite, kaip galėtumėte juos pritaikyti gyvenime. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tikslus, padėsiančius jums taikyti šiuos principus. Melskitės vadovavimo, kad galėtumėte įgyvendinti savo tikslus.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 9 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Jono 10

Įvadas

Jėzus mokė, kad Jis yra Gerasis Ganytojas ir kad paguldys gyvybę už Savo avis. Kai kurie žmonės kaltino Jį piktžodžiu, nes Jis skelbėsi esąs Dievo Sūnus.

Jono 10:1–24

Jėzus moko, kad Jis yra Gerasis Ganytojas ir kad Jis paguldys gyvybę už Savo avis.

Kaip manote, ar galėtumėte užrištomis akimis liesdami savo šeimos narių ar artimų draugų veidus juos atpažinti? Kaip manote, ar jūsų motina galėtų atpažinti visus savo vaikus, jeigu jai būtų užrištos akys ir ji galėtų tik liesti jų veidus?

Kartą vienam ganytojui Artimuosiuose Rytuose buvo užduotas klausimas, ar jis tikrai žino savo avis. Jis atsakė: „Jei užrištumėte man akis, atvestumėte kurią nors avį ir leistumėte paliesti jos snukutį, aš iš karto galėčiau pasakyti, ar ji mano, ar ne mano“ (cituota G. M. Mackie, *Bible Manners and Customs* [n.d.], 35).

Kaip manote, jei būtumėte ganytojas, ko reikėtų, kad galėtumėte pažinti savo avis taip gerai, kaip jas pažino tas ganytojas?

1. Perskaitykite Jono 10:14 ir pamąstykite, kodėl Jėzus sakė esąs Gerasis Ganytojas? Raštų studijavimo žurnale užsirašykite šį teiginį: „Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas.“ Studijuodami Jono 10 skyrių, ieškokite tiesų, padedančių jums mokytis apie tai, kad Gelbėtojas yra mūsų Gerasis Ganytojas. Užrašykite tas tiesas Raštų studijavimo žurnale po šiuo teiginiu.

Girdėjusieji Jono 10 skyriuje užrašytus Jėzaus mokymus, žinojo apie avis, ganytojus ir avides. Gelbėtojo laikais dienomis ganytojai vedavo savo kaimenes prie maisto, vandens ir į užuovėją. Atėjus vakarui, keli ganytojai suvarydavo savo avis į vieną avidę. Avidė būdavo oloje arba akmeniniame aptvare, kurio viršų dengė aštrūs spygliai, saugantys nuo laukinių žvėrių ir vagių.

Perskaitykite Jono 10:1–5 ir suraskite, ką daro geras ganytojas. Tai, ką atrasite, galite pasižymėti Raštų studijavimo žurnale, po teiginiu „Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas“.

Jono 10:3 rašoma, kad ganytojas įeina pro vartus ir šaukia jas vardu. Iš avių gardo, išgirdusios jo balsą, išeina tik jo avys, o kitos lieka avidėje.

Kodėl avys seka tik paskui savo ganytoją?

Atkreipkite dėmesį, kaip 1 ir 5 eilutėse Gelbėtojas pavadino tuos, kurie bandė patekti į avidę ne pro vartus.

Galbūt praverstų žinoti, kad tarp tų, kuriems Jėzus kalbėjo, buvo ir fariziejų (žr. Jono 9:40). Kaip suprantate tai, kad fariziejai buvo tarsi vagys, plėšikai ir svetimi?

Iš Jono 10:6 sužinome, kad fariziejai nesuprato Jėzaus mokymų. Perskaitykite Jono 10:7–10 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas pradėjo aiškinti palyginimą apie avidę.

Atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertime, 7 ir 8 eilutėse, Jėzaus žodžiai yra patikslinti.

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš – avidės vartai.

Visi, kurie pirma manęs atėjo ir neliudijo apie mane, yra vagys ir plėšikai, tačiau avys jų neklausė“ (žr. Džozefo Smito Vertime anglų kalba, Jono 10:7–8).

Kaip manote, ką Gelbėtojas turėjo omenyje 7 ir 9 eilutėse sakydamas: „Aš – [...] vartai“?

„Izraelio ganytojai stovėdavo prie avidės vartų ir patikrindavo kiekvieną įeinančią avį, o prireikus gydėdavo sužalotąsias. Visoms avims suėjus nakčiai į avidę, ganytojas atsiguldavo miegoti prie įėjimo, kad apsaugotų jį nuo avims pakenkti galėjusių plėšrūnų ar vagių“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 231–232).

Kuo šių ganytojų elgesys panašus į tai, ką dėl mūsų daro Gelbėtojas?

Kaip manote, ką reiškia, kad Gelbėtojas Jį sekantiems teikia „apsčiai“ gyvenimo (Jono 10:10)?

Perskaitykite Jono 10:11–15 ir išsiaiškinkite, ką dar, anot Gelbėtojo, daro geri ganytojai. (Samdiny yra tas, kurio pagrindinė darbo priežastis yra užsidirbti pinigų.) Užsirašykite tai, ką rasite apie gerus ganytojus, Raštų studijavimo žurnale, po teiginiu „Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas“.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką, anot Jono 10:11, 13, 15, yra pasiryžęs daryti geras ganytojas, o samdiny – ne.

Jono 10:11–15 mus moko, kad, **būdamas Gerasis Ganytojas, Jėzus Kristus žino kiekvieną iš mūsų ir dėl mūsų paguldė Savo gyvybę**. Užrašykite šį principą Raštų studijavimo žurnale, po teiginiu „Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas“.

2. Prisiminkite, kaip gerai kiekvieną savo avį pažįsta Artimųjų Rytų ganytojai, ir atsakykite į toliau pateikiamus klausimus naujame Raštų studijavimo žurnalo puslapyje:

- a. Kaip manote, kaip gerai jus žino Gelbėtojas? Kaip manote, kodėl svarbu tai suprasti?
- b. Kaip jūsų kasdienį gyvenimą veikia žinojimas, kad Gelbėtojas jus pažįsta ir yra pasiruošęs dėl jūsų paguldyti Savo gyvybę?

Mokęs, kad paguldys dėl mūsų savo gyvybę, Gelbėtojas nurodė dar kai ką, ką dėl mūsų padarys. Perskaitykite Jono 10:16 ir suraskite, ką dar Gelbėtojas padarys dėl Savo avių (t. y. Savo žmonių).

Jono 10:16 Gelbėtojas mokė Jeruzalėje buvusius žydus, kad Jis aplankys kituose kraštuose gyvenančius Dangiškojo Tėvo vaikus, mokys juos Evangelijos ir atves juos

į Jo kaimenę (Jo Bažnyčią). Šioje eilutėje esanti žinia yra išplėtotą Mormono Knygoje. Perskaitykite 3 Nefio 15:14–24, galite šią nuorodą užrašyti šalia Jono 10:16. Taip pat galite *Jono 10:16* nuorodą užrašyti šalia 3 Nefio 15:14–24.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: kaip šios eilutės iš Mormono Knygos padeda geriau suprasti Jono 10:16?

Perskaitykite Jono 10:17–18 ir raskite doktriną apie Gelbėtoją.

Užbaikite toliau pateikiamą sakinį, kad suformuluotumėte doktriną: „**Būdamas tiesioginis Dievo Sūnus, Jėzus Kristus turėjo galią** _____.“

Galite pažymėti tose eilutėse esančius žodžius, mokančius šios doktrinos.

Iš savo mirtingosios motinos Marijos Jėzus paveldėjo mirtingumą, vadinasi, ir galią mirti. Iš savo dieviškojo Tėvo Elohimio Jis paveldėjo nemirtingumą ir galią gyventi amžinai. Todėl Jis paveldėjo tiek galią mirti, tiek galią prisikelti. Tai buvo būtina, kad Jėzus galėtų atlikti Apmokėjimą.

Iš Jono 10:19–24 sužinome, kad po to, kai Gelbėtojas mokė šių dalykų, žmonių nuomonės dėl to, kas Jis toks, išsiskyrė. Jie kreipėsi į Jėzų šventykloje ir reikalavo, kad Jis paskelbtų Savo tikrąją – Kristaus arba Mesijo – tapatybę.

Jono 10:25–42

Jėzus paskelbia, kad Jis yra Dievo Sūnus

Pagalvokite apie žmones, su kuriais kasdien susiduriate, ir pasistenkite prisiminti jų balsus. Kodėl vienus balsus jums atpažinti yra lengviau nei kitus?

Perskaitykite Jono 10:25–27 ieškodami, ką Jėzus atsakė kamantinėjusiems, ar Jis yra Kristus. Galite pasižymėti, kas lemia, ar kažkas yra Gelbėtojo avelė.

Jono 10:28–30 užrašyta, kad Jėzus, kalbėdamas apie Savo Tėvą, liudijo sakydamas: „Aš ir Tėvas esame viena“ (Jono 10:30).

Prezidentas Džozefas F. Smitas pateikė tokį paaiškinimą, kodėl Jie yra viena: „Jėzus ir Jo Tėvas [...] yra viena pažinimu, tiesa, išmintimi, supratimu ir tikslu; lygiai taip pat kaip Viešpats Jėzus vis primindavo mokiniams būti viena su juo, būti jame, kad ir jis galėtų būti juose. Šiuos žodžius aš suprantu būtent taip, o ne taip, kaip kažkas bando aiškinti, kad Kristus ir jo Tėvas yra viena esybė. Aš skelbiu jums, kad jie yra ne viena esybė, o dvi esybės, du kūnai, atskiri ir savarankiški, ir individualūs kaip bet kuris tėvas ir sūnus“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 357).

Perskaitykite Jono 10:28–30 ieškodami, kokie palaiminimai bus suteikiami tiems, kurie įsiklauso į Gelbėtojo balsą ir seka Juo.

Šios eilutės moko mus, kad, **jei atpažinsime Gerojo Ganytojo balsą ir Juo seksime, Jis ves mus į amžinąjį gyvenimą**. Užrašykite šį principą Raštų studijavimo žurnale, po antrašte „Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas“. Šį principą taip pat galite užsirašyti Raštuose, šalia Jono 10:27–28.

Perskaitykite išvardintas ištraukas ieškodami, kaip jos galėtų padėti jums suprasti šį principą: Enoso 1:4–8; Doktrinos ir Sandorų 1:38; 8:2–3; 18:34–36.

Apmąstykite visus toliau pateikiamus klausimus:

- Ką darėte, kad geriau atpažintumėte Gelbėtojo balsą?
- Ką galite daryti, kad geriau atpažintumėte Gelbėtojo balsą?
- Ką buvote raginami daryti, kad geriau sektumėte Gelbėtoją?

Ant atskiro popieriaus lapo užrašykite vieną iš dviejų: 1) tikslą, kaip galėtumėte atidžiau įsiklausyti į Gelbėtojo balsą, ir konkrečius būdus, kaip tai darysite; 2) tikslą, kaip galėtumėte geriau sekti Jo balsu ir kaip planuojate tai daryti. Pasidėkite šį lapą ten, kur galėsite jį matyti, – tai bus priminimas apie siekiamą tikslą.

Jono 10:31–42 užrašyta, kad Gelbėtojui paliudijus apie Jo ir Tėvo ryšį, fariziejai norėjo užmėtyti Jį akmenimis už piktžodžiavimą. Visgi Gelbėtojas į jų kaltinimus atsakė cituodamas Psalmyno 82:6: „Esate dievai, – aš sakiau, – jūs visi Aukščiausiojo sūnūs“ (t. p. žr. Jono 10:34). Tuomet Gelbėtojas paklausė žydų, kodėl Jam pasakius, kad Jis yra Dievo Sūnus, jie kaltina Jį piktžodžiavimu, nors Raštuose parašyta, kad esame Dievo vaikai ir galime patys būti dievai. Jis priminė jiems tikėti Juo ir Jo darbais, liudijančiais apie Jį ir Jį siuntusį Tėvą.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 10 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 11

Įvadas

Marija ir Morta nusiuntė Jėzui žinią, kad serga jų brolis Lozorius. Jėzus atidėjo kelionę ir atvyko po Lozorius mirties praėjus keturioms dienoms. Jėzus su meile ir užuojauta prikėlė Lozorių iš mirties. Šis sukrečiantis dieviškos galios pasireiškimas pabrėžė tai, kad Jėzus yra Mesijas ir turi galią mirčiai. Aukštieji kunigai ir fariziejai, sužinoję apie šį stebuklą, planavo Jėzų ir Lozorių nužudyti.

Jono 11:1–46

Jėzus prikelia Lozorių iš mirties

1. Prisiminkite išbandymą ar sunkumą, kurį patyrėte arba šiuo metu patiriate jūs (ar kas nors iš jūsų pažįstamų). Tada Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip žmonių tikėjimą Dievu veikia jų patiriami išbandymai ir sunkumai?
- Kodėl kai kurie žmonės, patirdami išbandymus ir sunkumus, pasirenka nebetikėti Dievo?

Studijuodami Jono 11 skyrių ieškokite tiesų, kurios galėtų jums padėti sustiprinti tikėjimą patiriant išbandymus ir sunkumus.

Perskaitykite Jono 11:1–3 ir raskite, kokių išbandymų patyrė Jėzaus draugai.

Kodėl, jūsų manymu, Lozorius seserys nusiuntė žinią apie jo ligą Jėzui?

Jėzus buvo Užjordanėje (žr. Jono 1:28; 10:40), esančioje maždaug už dienos kelio į rytus nuo Betanijos. Todėl žmogui, nešusiam žinią Jėzui, reikėjo keliauti bent vieną dieną, norint atnešti žinią, ir dar vienos dienos reikėjo Jėzui nukeliauti į Betaniją.

Perskaitykite Jono 11:4–7 ieškodami, kaip Jėzus reagavo, išgirdęs apie Lozorius ligą.

Žinodami, kad Jėzus mylėjo Mortą, Mariją ir Lozorių, mokiniai tikriausiai tikėjosi, kad Jėzus į Betaniją vyks nedelsdamas ir išgydys Lozorių. Galbūt Jėzus galėjo žodžiu išgydyti Lozorių pas jį neidamas, kaip tai kartą padarė išgydydamas valdininko sūnų (žr. Jono 4:46–53). Visgi Jėzus dar dvi dienas liko Užjordanėje.

Kas, anot Jono 11:4 užrašytą Jėzaus žodžių, bus įvykdyta per Lozorius ligą?

Iš Jono 11:8–10 sužinome, kad kai kurie mokiniai patarė Jėzui nevykti į Judėją, kurioje buvo Betanija, nes žydų vadovai toje vietovėje norėjo jį nužudyti.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie Jono 11:9–10 užrašytą Gelbėtojo atsakymą mokė: „Jėzus, be abejonės, vyktų į Judėją nepaisydamas ten Jam gresiančios mirties. [Šiomi eilutėmis Jėzus mokė:] „Nors dabar yra vienuolikta mano gyvenimo valanda, visgi diena turi dvylika valandų, ir šiuo metu aš atliksiu man skirtą darbą neklupdamas ir nesvyruodamas. Dabar yra laikas, skirtas man atlikti mano darbą. Negaliu laukti nakties, kai priešiškus galbūt atslūgs. Tas, kuris išsisukinėja nuo atsakomybės ir atidėlioja savo darbus iki nakties, klups

ir savo darbo neatliks" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:531).

Perskaitykite Jono 11:11–15 ir raskite, ką Jėzus pasakė apie Lozorius būklę.

Galbūt norėsite pasižymėti Gelbėtojo žodžius, paaiškinančius, kodėl Jis džiaugėsi nebūdamas ten, kur galėjo išgydyti Lozorių, – t. y. „kad jūs įtikėtumėte“ (Jono 11:15). Jis nurodė, kad tai, ką atliks Betanijoje, padės Jo mokiniams sustiprinti tikėjimą Juo.

Jono 11:16 apaštalas Tomas ragino kitus apaštalus prisijungti prie jo ir eiti kartu su Jėzumi į Judėją, net jei tai reikštų mirtį drauge su Juo.

Perskaitykite Jono 11:17 ieškodami, kiek laiko Lozorius jau buvo miręs tuo metu, kai Jėzus atėjo į Betaniją.

Vyresnysis Makonkis paaiškino, kodėl tai, kad Lozorius buvo miręs jau keturias dienas, buvo reikšminga: „Jau seniai buvo prasidėjęs kūno irimas; nebebuvo jokios abejonės, kad ištiko mirtis. [...] Keturių dienų laikotarpis žydams turėjo ypatingą reikšmę; tarp jų buvo paplitęs tikėjimas, kad ketvirtą dieną dvasia visiškai ir negrįžtamai apleidžia kūną“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:533).

Jei būtumėte Morta arba Marija, ką būtumėte galvoję ar jautę dėl to, kad Jėzus neatvyko, kol po Lozorius mirties nepraėjo keturios dienos?

Perskaitykite Jono 11:18–27 ieškodami, kaip Morta reagavo šio išbandymo metu. Galite pasižymėti žodžius, žyminčius, kad šio išbandymo metu Morta pasirinko tikėti Jėzų Kristų. Apmąstykite rastuosius žodžius ir tai, kas juose jums kelia didžiausią įspūdį.

Mortos pavyzdys mus moko, kad **išbandymų metu galime pasirinkti tikėti Jėzų Kristų**.

Skaitydami šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį raskite, ko mums reikia, kad galėtume vadovautis tikėjimu Jėzumi Kristumi:

„Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi yra pirmasis Evangelijos principas. Tikėjimas reiškia pasitikėjimą – pasitikėjimą Dievo valia, pasitikėjimą tuo, kaip Jis viską daro, ir pasitikėjimą Jo tvarkaraščiu. Neturėtume stengtis Jam primesti savo tvarkaraščio. [...]“

Iš tiesų negalime tikrai tikėti Viešpatį nevisiškai pasitikėdami Jo valia ir nustatytu laiku“ (*“Timing,” Ensign, Oct. 2003, 12*).

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip manote, kodėl patiriant sunkumus yra svarbu pasitikėti Viešpaties valia ir Jo nustatytu laiku.

- b. Kaip jūs rodote tikėjimą, susidūrę su dabartiniais sunkumais? (Arba kaip jūs parodysite tikėjimą, susidūrę su sunkumais ateityje?)

Peržvelkite Jono 11:25–26 ieškodami, kokių tiesų galime išmokyti iš to, ko Gelbėtojas mokė Mortą. Pravartu žinoti, kad 26 eilutėje pavartoti žodžiai „neragaus mirties per amžius“ reiškia, kad nepatirs antrosios mirties, arba nebus išvartytas iš Dievo akivaizdos Jo karalystėje.

Iš Gelbėtojo žodžių sužinome šias dvi tiesas: **Jėzus Kristus yra prisikėlimas ir gyvenimas. Jei tikime Jėzų Kristų, galime įgyti amžinąjį gyvenimą.**

Perskaitykite Jono 11:28–37 ir suraskite, ką Marija pasakė Jėzui ir ką Jis atsakė jai. Atkreipkite dėmesį, kad 33 ir 38 eilutėse esantis žodis *susigraudinti* apibūdina sielvartaujantį ir susikrįmusį žmogų.

Kaip 32 eilutėje užrašyti Marijos žodžiai atspindi jos tikėjimą Gelbėtoju?

Apmąstykite Jono 11:35. Kaip manote, kodėl Jėzus pravirko?

Perskaitykite Jono 11:38–46 ir raskite, ką, paverkęs su Marija ir Morta, padarė Jėzus.

Atkreipkite dėmesį, kad Lozorius nebuvo prikeltas iš mirtingumo į nemirtingumą. Jo dvasia buvo sugrąžinta į fizinį kūną, tačiau jo fizinis kūnas liko mirtingas ir jis galėjo vėl mirti.

Vyresnysis Makonkis mokė, kokio svarbaus dalyko Lozorius prikėlimu iš mirties mokė Gelbėtojas: „Jis kūrė aplinkybes, visiems laikams padėsiančias pabrėžti vieną iš svarbiausių jo mokymų, kad jis yra prisikėlimas ir gyvenimas, kad jis suteikė nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą ir kad tie, kurie tikės ir paklus jo žodžiams, niekada nemirs dvasiškai“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:531).

Kodėl šis stebuklas buvo ženklas, kad Gelbėtojas prisikels ir parodys esąs galingesnis už mirtį? Kaip būsimie palaiminti suprasdami Gelbėtojo galią suteikti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą?

Atkreipkite dėmesį, kad Jono 11:40 Jėzus priminė Mortai, jog tikėdama ji pamatys Dievo šlovę. Pagalvokite, kaip Morta ir Marija per šį išbandymą rodė tikėjimą Jėzumi Kristumi. Prisiminkite, kad iš pradžių jos rodė tikėjimą Jėzumi Kristumi nusiųsdamos Jo pakviesti, kai Lozorius susirgo, jos nepaliovė tikėti ir pasitikėti Juo net Lozoriui mirus.

Iš Jono 11 skyriaus sužinome, kad **pasirenkant tikėti Jėzų Kristų išbandymų metu, mūsų tikėjimas Juo bus patvirtintas ir sustiprintas**. Svarbu atminti, kad lygiai taip pat kaip nutiko Mortai ir Marijai, mūsų tikėjimo patvirtinimas vyksta pagal Viešpaties išmintį ir Jo nustatytą laiką.

Kaip tai, kad po keturių dienų mirties Lozorius buvo prikeltas gyventi, sustiprino ne tik Mortos ir Marijos, bet ir Jo mokinių tikėjimą Gelbėtoju?

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu klausimus:

- a. Kada esate pasirinkę tikėti Jėzų Kristų išbandymų metu ir dėl to jūsų tikėjimas buvo patvirtintas bei sustiprintas?
- b. Ką darysite siekdami parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi išgyvendami šiuo metu patiriamus ar ateityje patirsiamus sunkumus?

Jono 11:47–57

Aukštieji kunigai ir fariziejai nusprendžia nužudyti Jėzų

Lozoriaus prikėlimas iš mirties buvo įrodymas, kad Jėzus turi galią mirčiai. Perskaitykite Jono 11:47–48 ieškodami, kaip į tai, kad Jėzus prikėlė Lozorių iš mirties, reagavo aukštieji kunigai ir fariziejai.

Anot Jono 11:49–57, Kajafas, vienas iš aukštųjų kunigų, palaikė mintį, kad Jėzus turi būti nužudytas, idant romėnai nesunaikintų jų šventos vietos ir tautos (Jono 11:48). „Dėl piktnaudžiavimo kunigavimu ir nedorybių“ (2 Nefio 10:5) žydų vadovai nenorėjo prarasti savo tautoje užimamos vietos ir turimos įtakos. Jie nusprendė nužudyti Jėzų ir įsakė, jog žinantys Jo buvimo vietą praneštų jiems, kad galėtų Jį suimti.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 11 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 12

Įvadas

Marija iš Betanijos, Mortos ir Lozoriaus sesuo, patepė Jėzaus kojas simboliškai pažymėdama Jo artėjančią mirtį ir palaidojimą. Kitą dieną Jėzus šlovingai įžengė į Jeruzalę ir išpranašavo Savo mirtį. Nepaisant Jo stebuklų, kai kurie žmonės netikėjo, kad Jis yra Gelbėtojas – pažadėtasis Mesijas. Jis mokė apie tikėjimo ir netikėjimo Juo pasekmes.

Jono 12:1–19

Marija patepa Jėzui kojas, ir Jis šlovingai įžengia į Jeruzalę.

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite arba aprašykite vieną iš Naujajame Testamente aprašytų Gelbėtojo stebuklų. Pamąstykite, kaip tai, kad regėtumėte tokį stebuklą, galėtų paveikti jūsų tikėjimą Gelbėtoju.

Studijuodami Jono 12 skyrių ieškokite skirtingų būdų, kaip žmonės reagavo į Gelbėtojo stebuklus, ir tiesų, padėsiančių suprasti jų reakcijas.

Jono 12:1–9 skaitome, kad likus šešioms dienoms iki Paschos, Jėzus su keletu draugų vakarieniavo Betanijoje, mažame miestelyje netoli Jeruzalės. Marija, Mortos ir Lozoriaus sesuo, patepė Jėzaus kojas brangiu aliejumi. Judas Iskarijotas ėmė protestuoti dėl tokio brangaus aliejaus naudojimo, sakydamas, kad pinigų buvo galima išdalinti vargšams (žr. Jono 12:4–5). Tačiau „jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas“ (Jono 12:6). Žodžiai „turėti rankose kasą“ reiškia, kad Judas buvo keliaujančiųjų kartu su Gelbėtoju išdininkas.

Daugelis žmonių išgirdo Jėzų esant Betanijoje ir atėjo pamatyti Jį ir Lozorių, kurį Jėzus buvo prikėlęs iš mirusiųjų. Atminkite, jog dėl to, kad Jėzus prikėlė Lozorių gyventi, žydų vadovai pradėjo planuoti, kaip Jėzų nužudyti.

Perskaitykite Jono 12:10–11 ir raskite, ką aukštieji kunigai norėjo padaryti Lozoriui.

Kodėl aukštieji kunigai norėjo nužudyti Lozorių?

Aukštieji kunigai troško Lozoriaus mirties, nes norėjo sunaikinti Gelbėtojo stebuklo įrodymą. Kaip apibūdintumėte skirtingas reakcijas žmonių, sužinojusių, kad Jėzus prikėlė Lozorių iš mirties? _____

Jono 12:12–16 sužinome, kad dieną po to, kai Marija patepė Jėzaus kojas, Jis šlovingai įžengė į Jeruzalę. Perskaitykite Jono 12:17–19 ir raskite, ką Gelbėtojui šlovingai žengiant į Jeruzalę, darė žmonės, girdėję, kad Jėzus prikėlė Lozorių iš mirties.

Atkreipkite dėmesį, kaip, pasak 19 eilutės, į šį įvykį reagavo fariziejai? Jie jautė, jog pastangos užkirsti kelią, kad žmonės nebesektų Jėzumi, nuėjo perniek. Kaip manote, kodėl vieni apie Jėzaus stebuklus girdėję žmonės tikėjo Jį ir sekė paskui Jį, o kiti pasirinko Jį atmesti?

Jono 12:20–36

Jėzus išpranašauja savo mirtį

Jono 12:20–22 skaitome, kad graikai (Jono 12:20), tikriausiai atsivertę į judaizmą ir atvykę į Jeruzalę švęsti Paschos, norėjo susitikti su Jėzumi. Sužinojęs jų norą, Jėzus mokė apie netrukus Jį ištiksiančius kančią, mirtį ir prisikėlimą.

Perskaitykite Jono 12:23–24 ir raskite, ko Jėzus mokė apie Savo mirtį. Galite pažymėti, ką radote.

Gelbėtojo nuoroda, kad kviečio grūdai reikia kristi į žemę ir mirti (Jono 12:24) tam, kad duotų daug vaisiaus, yra metafora to, kad Jis nugalės mirtį ir nuodėmę. Jo Apmokėjimas suteiks galimybę visiems žmonėms būti prikeltiems, taip pat atneš amžinąjį gyvenimą Jį tikintiems, atgailaujantiems ir vykdančioms Jo įsakymus. Jono 12:25–26 skaitome, kad Viešpats ragino visus žmones negailėti savęs ir Jam tarnauti.

Jono 12:27–31 skaitome, kad jausdamas artėjančią kančią Jėzus nutarė nieko nelaukdamas įgyvendinti Savo tikslą. Jis meldė, kad būtų pašlovintas Tėvo vardas, o Jo klausiusieji išgirdo balsą, liudijantį, kad Jis bus pašlovintas. Tėvo teiginys atspindi, kad Jis visiškai pasitiki tuo, jog Jo Sūnus atliks Apmokėjimą.

Perskaitykite Jono 12:32–33 ir raskite, apie kokią kančią keliančią mirtį kalbėjo Gelbėtojas ir kokias pasekmes ši mirtis turės žmonijai.

Išgirdę Jėzaus mokymus, žmonės teiravosi, kas yra „Žmogaus Sūnus“, kuris „turės būti iškeltas“ (Jono 12:34). Iš Jono 12:35–36 sužinome, kad Jėzus atsakė apibūdindamas Save kaip šviesą. Jėzus paragino žmones vaikščioti šviesoje, kol Jis tebėra su jais.

Jono 12:37–50

Jis moko apie tikėjimo ir netikėjimo Juo pasekmes

Ar atsimenate, kad Jono 12:9–11 skaitėte, kaip žmonės reagavo į Gelbėtojo stebuklus? Perskaitykite Jono 12:37 ir raskite, kaip kai kurie žmonės reagavo į Jėzaus stebuklus.

Šios skirtingos reakcijos į Jėzaus atliktus stebuklus rodo, jog **vien tik stebuklą nepakanka, kad tikėtume Jėzų Kristų.**

Nors vien tik stebuklai nežiebia tikėjimo Jėzumi Kristumi, pagalvokite, kaip jie gali paveikti mūsų tikėjimą Juo.

Iš Jono 12:38–41 sužinome, jog išsipildė Izaijo pranašystės (žr. Izaijo 6:9–10; 53:1–3), nes buvo Jėzumi netikėjusių žmonių. Nepaisant didžiųjų Gelbėtojo darbų, kai kurie žmonės pasirinko būti Jam akli ir kietaširdžiai.

Vyresnysis Džeritas V. Gongas iš Septyniadešimties liudijo apie palaiminimus, ateinančius dėl to, kad pasirenkame tikėti Jėzų Kristų ir Juo sekti:

„Tikėjimas yra pasirinkimas [žr. Mozijo 4:9]. [...]“

Pasirinkę tikėti, mes viską suprantame ir matome kitaip. Taip matydami ir gyvendami esame laimingi ir patiriame džiaugsmą, kurį gali teikti tik Evangelija“ („Choose Goodness and Joy,” *New Era*, Aug. 2011, 44).

2. Apmąstykite vyresniojo Gongo teiginį, kad „tikėjimas yra pasirinkimas“. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką šis teiginys reiškia jums.

Perskaitykite Jono 12:42–43 ir raskite, kodėl kai kurie žydų valdytojai atvirai nerodė savo tikėjimo Jėzumi.

Savais žodžiais paaiškinkite, ką, jūsų manymu, reiškia žodžiai „žmonių pagarbą brangino labiau už Dievo garbę“ (Jono 12:43): _____

Iš šių eilučių sužinome, kad **rūpinimasis įtikti kitiems, o ne Dievui, gali trukdyti atvirai rodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija**. Galite užsirašyti šią tiesą Raštuose.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną, ar daugiau, šių klausimų:
- Pagalvokite apie pavyzdžius, kaip rūpinimasis įtikti kitiems, o ne Dievui, trukdo žmonėms atvirai reikšti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija?
 - Kaip galime išreikšti tai, kad mums labiau rūpi patikti Dievui, o ne mus supantiems žmonėms?
 - Kokios galimos teigiamos pasekmės to, kad reiškiamo tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija?

Prisiminkite akimirką, kai buvote visiškoje tamsoje. Pagalvokite, kaip jautėtės. Ar jautėte galimą pavojų? Kaip tuomet jums būtų pravertusi šviesa?

Kuo fizinė tamsa panaši į dvasinę tamsą? _____

Kodėl pavojinga gyventi dvasinėje tamsoje? _____

Perskaitykite Jono 12:44–46 ir raskite, kaip laiminami tie, kurie tiki Jėzų Kristų.

Iš 46 eilutės sužinome šį principą: **jei tikime Jėzų Kristų, nereikia gyventi dvasinėje tamsoje**.

Apmąstykite, kodėl Jėzus Kristus yra šviesa ir kaip tikėjimas Juo gali iš gyvenimo pašalinti dvasinę tamsą?

4. Pasirinkite vieną iš šių temų: mūsų fizinių kūnų paskirtis, pramogos ir žiniasklaida, ramybės ir laimės siekimas, santuoka ir šeima, gyvenimas po mirties, ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į toliau pateikiamus du klausimus. Jeigu įmanoma, galite šiuos klausimus su kuo nors aptarti ir užrašyti apie ką kalbėjote.
- Ką dvasinėje tamsoje esantys žmonės gali manyti šia tema?

- b. Kokios šviesos, arba krypties ir aiškumo, šia tema teikia Jėzus Kristus ir Jo Evangelija?

Pagalvokite, kaip principas, kurio mokoma Jono 12:46, gali padėti suprasti, kodėl į kai kuriuos dalykus ar į kai kurias problemas žvelgiame kitaip negu kiti žmonės. Atminkite, kad į kai kuriuos dalykus ar į kai kurias problemas galime žvelgti panašiai kaip ir kitų tikėjamų žmonės. Yra Šventosios Dvasios dovanos neturinčių žmonių, kurie nepaisant to tvirtai tiki Jėzų Kristų ir kurių pasirinkimus apšviečia Kristaus šviesa (žr. Moronio 7:16–19; DS 88:7, 11) bei Jo mokymai.

Jono 12:47–50 užrašytas Jėzaus paaiškinimas, kad netikintys Jo žodžiais ir Jį atmetantys bus teisiami pagal Jo ištartus žodžius, kuriuos Jam davė kalbėti Dangiškasis Tėvas.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 12 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 13

Įvadas

Po Paschos vakariinės Gelbėtojas nuplovė kojas Savo apaštalams, įvardijo Judą išdaviku ir davė Savo apaštalams „naują įsakymą“ (Jono 13:34). Paskutinę Savo mirtingosios tarnystės savaitę Jėzus Kristus sutelkė Savo mokymus į paklusnumą, tarnavimą ir meilę – Jo gyvenime atsispindėjusias savybes, kurias turėtų atsispindėti ir mūsų, Jo mokinių, gyvenimuose.

Jono 13:1–17

Jėzus plauna mokiniams kojas

Ar esate laimingas (-a)?		
Nelaimingas (-a)	-----	Tikrai laimingas (-a)

Apmąstykite šiuos klausimus:

- Kurioje šio segmento vietoje būtumėte jūs?
- Ar norėtumėte būti laimingesni, negu esate šiuo metu?
- Ar žinote žmogų, kuriam norėtumėte padėti tapti laimingesniam?

Studijuodami Jono 13 skyrių ieškokite principo, mokančio, ką galime daryti norėdami būti laimingesni.

Po to, kai Jėzus šlovingai įžengė į Jeruzalę, Jis šventė Paschą su Savo apaštalais. Jono 13:1–3 užrašyta, kad vakarieniaudamas su Savo apaštalais (per paskutinę vakarienę), Jis žinojo, jog greitai mirs ir Jo dvasia grįš pas Jo Dangiskąjį Tėvą.

Perskaitykite Jono 13:4–5 ir raskite, ką darė Jėzus po to, kai baigė Paschos vakarienę. Žodžiai „nusivelka viršutinius drabužius“ Jono 13:4 reiškia, kad Jėzus nusivilko viršutinį rūbą. Panašiai mūsų laikais sakytume, jei kas nors nusivilktų švarką.

„Naujojo Testamento laikais žmonės avėjo atvirapirščiais sandalais, dažniausiai vaikščiojo purvinais žvėrių išmatomis priterštais keliais ir ne visuomet galėjo nusiprausti. Jų kojos būdavo labai purvinos, todėl plauti kito žmogaus kojas galėjo būti labai nemalonu. [...] Pagal šį svetingumo paprotį tai paprastai atlikdavo žemiausio sluoksnio tarnai“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 242).

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Jei būtumėte ten tuo metu, kai Jėzus plovė kojas Savo apaštalams, kaip būtumėte reagavę, jeigu Jėzus būtų pradėjęs plauti kojas jums?
- b. Ką apie Jėzaus būdą byloja šis poelgis, kai Jis plovė kojas Savo apaštalams ?

Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo, Jono 13:8–2 (Raštų rodyklėje) ir raskite, ką pasakė Petras, kai Jėzus pradėjo plauti kojas jam.

Tuomet perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 13:9–10 (Raštų rodyklėje) ir raskite, kaip Petras reagavo į Jėzaus atsakymą.

Ką sužinome iš Jono 13:9 užrašytos Petro reakcijos į Viešpaties atsakymą?

Nuplaudamas kojas Savo apaštalams Gelbėtojas ne tik atliko gražų tarnavimą, Jis taip pat įvykdė Mozės įstatymo dalį ir įkūrė šventą apeigą, per kurią Jo ištikimi pasekėjai gali būti apvalyti nuo nuodėmės. Ši apeiga buvo sugrąžinta mūsų Evangelijos laikotarpiu per pranašą Džozefą Smitą (žr. DS 88:74–75, 137–41).

Perskaitykite Jono 13:11 ir raskite, kodėl, anot Jėzaus, „ne visi“ apaštalai buvo švarūs.

Jis kalbėjo apie netrukus Jį išduosiantį Judą Iskariją.

Perskaitykite Jono 13:12–17 ieškodami, ko Gelbėtojas mokė Savo apaštalus po to, kai nuplovė jiems kojas. Galbūt norėsite pasižymėti žodžius, žyminčius Gelbėtojo pavyzdį, kuriuo Jis kvietė mokinius sekti.

Stenkitės būti panašesni į Jėzų Kristų

Mokydami apie paskutinę Jėzaus Kristaus gyvenimo savaitę stenkitės būti panašesni į Jį. Pavyzdžiui, Jono 13 skyriuje sužinojote apie Gelbėtojo tarnavimą, kai Jis plovė kojas Savo apaštalams. Sekite Gelbėtojo pavyzdžiu tarnaudami aplinkiniams. Gyvendami pagal Evangelijos principus gausime pažadėtuosius palaiminimus, pagilės mūsų supratimas, sustiprės atsivertimas ir tapsime panašesni į Gelbėtoją.

Remdamiesi Jono 13:17 užrašytu Gelbėtojo pažadu Savo apaštalams atsakykite, kokį palaiminimą įgyjame sekdami Jo tarnavimo aplinkiniams pavyzdžiu?

Atsakykite šį klausimą ir baikite rašyti šį principą: „**Sekdami Gelbėtojo pavyzdžiu ir tarnaudami aplinkiniams, mes** _____.“

2. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a. Atsakykite į šį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, būsimė laimingesni, jei tarnausime taip, kaip tarnavo Gelbėtojas?
- b. Aprašykite atvejį, kai jūs buvote laimingi dėl to, kad sekdami Gelbėtojo pavyzdžiu tarnavote aplinkiniams.

Skaitydami šį vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštaly Kvorumo teiginį raskite, ką, anot jo, mes galime daryti ieškodami galimybių tarnauti aplinkiniams: „Kiekvieną dieną per rytinę maldą prašykite Dangiškojo Tėvo padėti jums surasti progą tarnauti vienam iš Jo brangių vaikų. Tada tikėjimo ir meilės kupina širdimi eikite per dieną ieškodami, kam padėti. [...] Jei taip darysite, išaugs jūsų dvasinis jautrumas ir atrasite tokių progų tarnauti, kokių iki tol net neįsivaizdavote“ („Būkite uoliai užsiėmę“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Galite užsirašyti vyresniojo Balardo teiginį ant atskiro popieriaus lapelio ir pasikabinti jį matomoje vietoje, kad jums primintų melsti galimybių tarnauti aplinkiniams. Taip pat galite Raštų studijavimo žurnale užsirašyti ir su kitais pasidalinti, kaip, taikant vyresniojo Balardo patarimą, buvo atsakyta į jūsų maldas.

Jono 13:18–30

Jėzus įvardija Savo išdaviką

Jono 13:18–30 užrašyta, jog mokęs Savo apaštalus, kad jie bus laimingi tarnaudami aplinkiniams, Jis pasakė, jog vienas iš jų Jį išduos. Jonui pasiteiravus Gelbėtojo, kas Jį išduos, Jėzus jam atsakė, kad tai bus „tas, kuriam padažęs paduosiu kąsni“ (Jono 13:26), ir davė tą kąsni Judui Iskarijotui.

Jono 13:31–38

Jėzus moko Savo apaštalus mylėti vienam kitą

Ar kas nors kada nors tvirtino, kad jūs nesate krikščionis, arba tikras Jėzaus Kristaus pasekėjas, nes esate Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys? Tai galėtų įvykti dėl tam tikrų įsitikinimų, kuriuos turime dėl Sugražinimo, pavyzdžiui, dėl tikėjimo Mormono Knyga ir dėl to, kad Dievybė yra trys atskiros ir savarankiškos esybės. Kaip į tai reagavote? (Jei neturėjote tokio patyrimo, kaip atsakytumėte žmogui, kuris teigtų, kad jūs nesate krikščionis?)

Perskaitykite Jono 13:34–35 ir raskite, iš ko, anot Jėzaus, žmonės atpažins apaštalus kaip Jėzaus Kristaus mokinius. Galite Jono 13:34 pasižymėti įsakymą, kurį Jėzus davė Savo apaštalam.

Atkreipkite dėmesį, kad Jono 13:35 tvirtinama, jog aplinkiniai žinos apaštalus esant Jėzaus Kristaus mokiniams, jeigu jie mylės vienas kitą taip, kaip juos mylėjo Jėzus. Iš šių eilučių sužinome, kad, **jei mylėsime vienas kitą taip, kaip Jėzus myli mus, aplinkiniai žinos, jog esame Jo mokiniai.**

3. Remdamiesi tuo, ko apie Jėzų Kristų mokėtės šiais metais, savo Raštų žurnale užrašykite penkis būdus, kuriais Jis reiškia meilę Savo žmonėms.

Perskaitykite toliau pateikiamą vyresniojo Polo E. Koilikerio iš Septyniiasdešimties pasakojimą ir ieškokite, kaip jame minimi misionieriai įgyvendino Viešpaties patarimą vienam kitą mylėti:

„Du jauni misionieriai pasibeldė į duris, tikėdamiesi rasti ką nors, kas priims jų žinią. Durims atsidarius, juos nelabai draugišku tonu pasitiko gana aukštas vyras. „Maniau, kad pasakiau jums daugiau nesibelsti į mano duris. Anksčiau jus perspėjau, kad, jei kada grįšite, tai nebus maloni patirtis. Dabar palikite mane ramybėje.“ Jis greitai uždarė duris.

Misionieriams einant nuo namo, vyresnysis, labiau patyręs misionierius, uždėjo ranką ant jaunesniojo peties, kad paguostų ir padrąsintų jį. Jiems nežinant, tas vyras stebėjo juos pro langą, kad įsitikintų, jog jie suprato jo žodžius. Jis tikėjosi pamatyti, kaip jie juokiasi ir šaiposi iš jo atžarnos reakcijos į jų apsilankymą. Tačiau kada pamatė švelnumo tarp tų dviejų misionierių išraišką, jo širdis staiga suminkštėjo. Jis vėl atidarė duris, paprašė misionierių užėiti ir pasidalinti su juo savo žinia.

[...] Šitas tarpusavio meilės ir mūsų gebėjimo mąstant, kalbant ir elgiantis susitelkti į Kristų principas yra tapimo Kristaus mokiniais pagrindas ir Jo Evangelijos mokymo pagrindas“ („Jis ištis mus myli“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

4. Perskaitykite giesmės „Kaip jus mylėjau“ žodžius (*Giesmės*, 176) ir pagalvokite apie ką nors, ką lengva atpažinti kaip Jėzaus Kristaus mokinį dėl to, kad jis ar ji rodo meilę aplinkiniams. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip tas žmogus rodo meilę aplinkiniams ir ką jūs norėtumėte daryti imdami pavyzdį iš jo ar jos. Taip pat užrašykite asmeninį tikslą, susijusį su tuo, ką darysite, kad rodytumėte Gelbėtojo meilę aplinkiniams.

Jono 13:36–38 užrašyta, kad Petrui pareiškus, jog jis paguldys gyvybę už Jėzų Kristų, Jėzus pasakė Petrui, kad pastarasis dar gaidžiui nepragydus Jo tris kartus išsigins.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 13 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 14–15

Įvadas

Po Paschos vakariinės Jėzus mokė Savo apaštalus, kaip grįžti pas Dangiškąjį Tėvą ir kaip parodyti Jam savo meilę. Tuomet Jėzus pažadėjo Savo apaštalams, kad Jis atsiųs jiems kitą Globėją. Jis mokė, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis, o Jo mokiniai yra šakos. Gelbėtojas taip pat įsakė Savo apaštalams mylėti vienas kitą ir perspėjo, kad jie bus persekiojami, nes yra su susiję Juo.

Jono 14:1–14

Gelbėtojas moko Savo apaštalus, kaip grįžti pas Dangiškąjį Tėvą

Įsivaizduokite, kad draugas jums sako: „Girdėjau, kad yra daugybė būdų, kaip patekti į dangų, ir kad įvairios religijos skirtingai moko, kaip patekti į Dievo karalystę. Ar tiki, kad tai tiesa?“ Tam skirtoje vietoje parašykite, kaip atsakytumėte į šį klausimą, ir paaiškinkite, kodėl netikite tokiu samprotavimu.

Perskaitykite Jono 14:1–6 ieškodami, ko Gelbėtojas mokė apie grįžimą Dangiškojo Tėvo karalystėn. (Jono 14:6 yra Raštų įvaldymo eilutė. Galite ją išskirtinai pasižymėti, kad lengviau rastumėte ateityje.)

Iš Jono 14:6 sužinome, kad **tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir Jo nurodytu būdu galime įžengti į Dangiškojo Tėvo karalystę.**

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Kaip suprasti tai, kad Gelbėtojas yra vienintelis Kelias, kuriuo galime grįžti pas Dangiškąjį Tėvą?
 - b. Kaip suprasti tai, kad Jėzus Kristus yra Tiesa?
 - c. Kaip suprasti tai, kad Jėzus Kristus yra Gyvenimas?

Gelbėtojo nurodytas kelias apima tikėjimo Juo ir Dangiškuoju Tėvu ugdymą; atgailą; gelbstinčių apeigų, tokių kaip krikštas ir šventyklos apeigos, priėmimą; ištverimą iki galo tikint ir paklūstant.

Perskaitykite Jono 14:7–14 ir išsiaiškinkite, ką Jėzus pasakė mokiniams apie Jo ir Jo Tėvo santykius. 9 eilutėje galite pažymėti sakinį: „Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą!“

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kad Jėzui Kristui Tėvas skyrė užduotį padėti mums pažinti bei mylėti savo Dangiškąjį Tėvą ir Jam paklusti:

„Visu tuo, ką atėjo pasakyti ir padaryti, ypač Savo apmokančiąja kančia ir auka, Jėzus mums rodė, kas yra Dievas, mūsų Amžinasis Tėvas, koks Jis yra, kaip stipriai Jis atsidavęs Savo vaikams kiekviename amžiuje ir tautoje. Tiek žodžiais, tiek darbais Jėzus mėgino mums atskleisti ir įsimesinti tikrąjį Savo Tėvo, mūsų Dangiškojo Tėvo, būdą.

Tai Jis darė bent iš dalies todėl, kad tiek tada, tiek ir dabar visi turime geriau pažinti Dievą tam, kad labiau Jį mylėtume ir Jam paklustume. [...]

Po to, kai ištisos pranašų kartos stengėsi, dažniausiai nesėkmingai, mokyti žmoniją Tėvo valios ir kelių, Dievas, dėl to, kad Jam svarbiausia padėti mums Jį pažinti, siuntė savo Vienatinį ir tobuląjį Sūnų, sukurtą pagal Jo atvaizdą ir panašų į Jį, kad gyventų ir tarnautų tarp mirtingųjų kasdieninio gyvenimo verpetuose. [...]

Jėzus [...] atėjo, kad padėtų žmonėms geriau pažinti Dievą, ir maldavo juos mylėti savo Dangiskąjį Tėvą, kaip Jis juos visą laiką mylėjo ir visada mylės. Dievo planas, Dievo galia, Dievo šventumas, taip, netgi Dievo pyktis ir teismas – jie turėjo progų visa tai suprasti. Tačiau Dievo meilės, Jo begalinio atsidavimo Savo vaikams – to jie iki galo nesuprato tol, kol neatėjo Kristus.

Todėl maitindamas alkstančiuosius, gydymas ligonius, papeikdamas veidmainystę, kviesdamas tikėti – taip Jėzus rodė mums būdą Tėvo, To, kuris „gailestingas ir maloningas, lėtas pykti, kantrus ir kupinas gerumo“ [*Lectures on Faith* (1985), 42]. Savo gyvenimu ir ypač savo mirtimi Jėzus skelbė: „Tai Dievo užuojauta, taip pat ir Savo, jums rodau“ („Dievo didybė“, 2003 m. visuotinės konferencijos medžiaga).

Raštų įvaldymas – Jono 14:6

2. Įsimindami Jono 14:6, Raštų įvaldymo eilutę, galėsite geriau atsakyti į pamokos pradžioje užduotą klausimą ar į jį panašius klausimus.

Įsiminkite šią ištrauką ją garsiai keletą kartų pakartodami. Tuomet pasakykite ją atmintinai šeimos nariui arba draugui. Po to Raštų studijavimo žurnale užsirašykite: *Jono 14:6 išmokau atmintinai* ir paprašykite, kad pasirašytų žmogus, kuriam ją pacitavote.

Jono 14:15–31

Jėzus nurodo Savo apaštalams, kaip jie galėtų reikšti meilę Jam

Pagalvokite apie žmogų, kurį mylite. Kaip reiškiate meilę tam žmogui?

Perskaitykite Jono 14:15 ieškodami, ką Jėzus nurodė Savo apaštalams daryti, kad išreikštų savo meilę Jam. (Jono 14:15 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Galite ją išskirtinai pasižymėti, kad lengviau rastumėte ateityje.)

Remdamiesi tuo, ko Jėzus mokė Savo apaštalus, užbaikite šią tiesą: „**Savo meilę Jėzui Kristui reiškiamo, kai** _____.“

Apmąstykite, kaip reiškiate meilę Jėzui Kristui laikydamiesi kiekvieno šio įsakymo: šabo dienos šventumo išsaugojimo, pagarbos tėvui ir motinai, dešimtinės mokėjimo ir meilės artimui.

Skirkite tris keturias minutes tam, kad rimtai pamąstytumėte, kaip jums sekasi reikšti meilę Gelbėtoji laikantis Jo įsakymų.

Perskaitykite Jono 14:16–17, 26 ir išsiaiškinkite, ką Gelbėtojas pažadėjo Savo apaštalams.

16 eilutėje esantys žodžiai „kitas Globėjas“ reiškia Šventąją Dvasią. Kadangi žemiškosios tarnystės metu Gelbėtojas buvo Savo apaštalų Globėjas, Jis pavadino Šventąją Dvasią *kitu* Globėju. Dėl kažkokių priežasčių Jėzaus žemiškosios tarnystės metu Šventoji Dvasia neveikė taip stipriai, kaip iki Gelbėtojo žemiškosios tarnystės ar po to (žr. Bible Dictionary, „Holy Ghost“).

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino Šventosios Dvasios kaip Globėjo vaidmenį:

„Būdamas su jais Jėzus buvo jų Globėjas; jis kalbėjo ramybę jų sieloms; tie, kurie buvo prislėgti širdgėlos, kančios ir vargų dėl pasaulio dalykų, ateidavo pas jį ir rasdavo ramybę savo sieloms. Jis pagudė našlę ir buvo tėvas betėviams. Jo žodžiai pakylėdavo tikinčiųjų dvasią į naujas šviesos ir ramybės aukštumas. Jis netrukus išeis, tačiau jis atsiųs kitą Globėją – Šventąją Dvasią, – kad per amžius liktų su ištikimaisiais.

Visiems, išskyrus tuos, kurie girdėjo jo balsą mirtingojo gyvenimo metu, Šventoji Dvasia yra pirmasis Globėjas. Šis Dievybės narys visais laikais kalba ramybę teisiųjų sieloms. Šventoji Dvasia „yra Dievo dovana visiems tiems, kas stropiai jo ieško, taip pat senovės laikais, kaip ir tuo metu, kuriuo jis apreiškė save žmonių vaikams“ (1 Nefio 10:17), taip pat ir ateinančiais laikais. Tai tiesos Dvasia – kaip ir Kristus buvo – tačiau pasaulis negali gauti Šventosios Dvasios, nes Dvasia negali gyventi nešventose buveinėse“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 4:74–75).

Kokius tris dalykus, anot Jono 14:16–17, 26, Šventoji Dvasia gali atlikti? Į šį klausimą atsakykite užbaigdami šią tiesą: **Šventoji Dvasia**

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar daugiau šių klausimų:

- Kada jautėte, kad Šventoji Dvasia jus globoja?
- Kada jautėte, kad Šventoji Dvasia jus moko?
- Kada Šventoji Dvasia padėjo jums ką nors prisiminti?

Perskaitykite Jono 14:18–23 ir suraskite, ką Gelbėtojas pažadėjo tiems, kurie reiškia meilę Jam laikydamiesi Jo įsakymų.

Iš šių eilučių sužinome, kad, **jei laikysimės įsakymų, su mumis bus Dangiškas Tėvas ir Jėzus Kristus.**

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 130:3 ieškodami, ką reiškia tai, kad su mumis Dangiškas Tėvas ir Jėzus Kristus.

Perskaitykite Jono 14:27 ir išsiaiškinkite, kokiais žodžiais Gelbėtojas drąsino Savo apaštalus.

Apmąstykite, koks skirtumas tarp Gelbėtojo siūlomos ramybės ir pasaulio siūlomos ramybės.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis Gelbėtojo siūlomą ramybę apibūdino taip: „[Tai] vidinė ramybė, kylanti dėl to, kad esame tikri dėl Viešpaties žemiškosios karalystės dieviškumo; [tai] ramybė, teikianti patikinimą, kad bus geriau; [tai] ramybė, tvyranti žmonių sieloje, net jeigu juos supa karas ir sumaištis“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:742).

Iš Jono 14:28–30 sužinome, kad Jėzus nurodė Savo apaštalams džiaugtis, nes netrukus Jis juos paliks, kad grįžtų pas Dangiskąjį Tėvą. Džozefo Smito Vertime, Jono 14:30 patikslinama, kad Jėzus taip pat pasakė jiems, jog Šėtonas neturi Jam galios, nes Jis nugalėjo pasaulį, tačiau Šėtonas vis dar turi galią jiems, nes jie dar neatliko savo darbo žemėje.

Perskaitykite Jono 14:31 ir išsiaiškinkite, kaip Gelbėtojas reiškė meilę Savo Tėvui. Galite pažymėti, ką radote.

Raštų įvaldymo eilutė – Jono 14:15

4. Pažiūrėkite, per kiek laiko mintinai išmoksitė Jono 14:15. Pasakykite ją garsiai. Tada Raštų studijavimo žurnale užrašykite ją iš atminties.

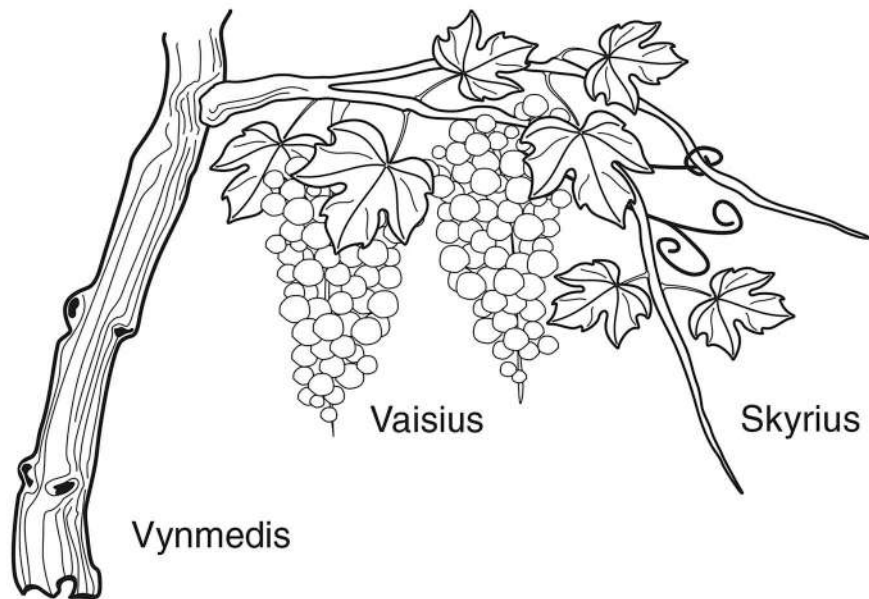
Dar kartą perskaitykite Jono 14:31 ir suraskite, kaip Jėzus parodė mums pavyzdį laikydamasis principo, kurio mokė Jono 14:15. Atkreipkite dėmesį į žodžius: „Kelkitės, eikime iš čia!“ (Jono 14:31.) Gelbėtojas veikusiai kalbėjo apie viršutinį kambarį, kuriame vyko paskutinė vakarienė, ir metą vykdyti pareigą Dievui Getsemanėje ir Golgotoje. Sunkiausias Tėvo įsakymas Sūnui buvo įsakymas už mus kentėti ir mirti (žr. 3 Nefio 27:13–14). Pagalvokite apie tuos Viešpaties įsakymus ir reikalavimus, kuriems jums sunku paklusti. Pamąstykite, kaip paklusnumas tiems įsakymams galėtų reikšti jūsų meilę Gelbėtojui. Užsirašykite dienoraštyje savo pamąstymus, kaip sieksite tikslo būti paklusnūs.

Jono 15:1–11

Jėzus paaiškina, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis

Įsivaizduokite, kad mąstote apie savo gyvenimą būdami 60-ia metų vyresni negu esate dabar. Apibraukite žodžius, kuriais norėtumėte apibūdinti savo gyvenimą: *sėkmingas, nelaimingas, džiaugsmingas, prasmingas, ne produktyvus, vaisingas, produktyvus, apstus, nenusisekęs*.

Norėdamas padėti Savo mokiniams suprasti, kaip nugyventi vaisingą, produktyvą ir apstų gyvenimą, Jėzus metaforiškai kalbėjo apie vynmedį.

Perskaitykite Jono 15:1–5 ir raskite, ką vaizduoja įvairūs šios metaforos elementai.

Iš tų eilučių sužinome, kad vynmedis vaizduoja Jėzų Kristų, o šakos vaizduoja Jėzaus Kristaus mokinius. Vaisiai gali simbolizuoti teisumo darbus, kuriuos turėtų atlikti Jėzaus Kristaus mokiniai. Užrašykite šias reikšmes šalia užrašų paveikslėlyje. Jono 15:1 Gelbėtojo minimas vynininkas yra Dangiškasis Tėvas. Vynininkas yra tas, kuris rūpinasi vynuogynu.

Galite Jono 15:4–5 pasižymėti įvairias žodžio *pasilikti* formas. Šiose eilutėse pavartotas žodis *pasilikti* reiškia likti tvirtam ir nuolatos ištikimam Jėzui Kristui ir Jo Bažnyčiai.

Jono 15:5 sužinome, kad **pasilikdami su Gelbėtoju mes darysime teisumo darbus.**

Iš Jono 15:6–8 sužinome, kad Gelbėtojas mokė, jog nepasiliekan tieji su Juo yra tarsi nukirsta šaka – ji sudžiūva ir miršta. Pasiliekan tieji su Jėzumi Kristumi atlieka gerus darbus ir taip šlovina Dievą.

Ką mes galime padaryti, kad pasiliktume su Gelbėtoju arba liktume Jam ištikimi?

Perskaitykite Jono 15:9–11 ir suraskite, ką Jėzus mokė Savo apaštalus daryti ir kokius palaiminimus jie už tai gaus. Galite pasižymėti tai, ką rasite.

Tėvas ir Sūnus myli mus tobula ir amžina meile, laikydamiesi Jų įsakymų galėsime gauti palaiminimų pilnatvę, kurią Jie meiliai trokšta mums suteikti (žr. 1 Nefio 17:35; DS 95:12; 130:20–21).

Iš Jono 15:10–11 sužinome, kad **laikydamiesi įsakymų pasiliksime Gelbėtojo meilėje ir įgysime džiaugsmo pilnatvę.**

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą,

- a. Kaip manote, kodėl pasilikdami su Gelbėtoju galėsime gauti džiaugsmo pilnatvę?
- b. Kaip manote, kodėl tie, kurie pasilieka su Gelbėtoju, darys teismo darbus?

Pagalvokite, kaip jūs galite likti su Gelbėtoju ir dėl to patirti daugiau džiaugsmo?

Jono 15:12–17

Jėzus įsako Savo apaštalams mylėti vienam kitą

Prezidentas Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo mokė: „Be abejo, geriausiai pagarbinsime Jėzų sekdami Juo“ („Jėzaus Kristaus misija ir tarnystė“, *Liahona*, 2013 m. balandis).

Garbinti reiškia jausti stiprią meilę ir pagarbą, o *sekti* reiškia mėgdžioti ar kopijuoti kieno nors elgesį.

Perskaitykite Jono 15:12 ieškodami, kaip Gelbėtojas prašė mūsų Juo sekti. Galite pasižymėti, ką išsiaiškinote.

Perskaitykite Jono 15:13–17 ieškodami, kaip Gelbėtojas mus mylėjo. 13 eilutėje pasižymėkite, kokia, anot Gelbėtojo, yra didžiausia meilės išraiška.

Pasižymėkite, ką mums siūlė daryti vyresnysis Klaudio R. M. Kosta iš Septyniadešimčių prezidentūros, kad atiduotume savo gyvenimą už tuos, kuriuos mylime: „Mes galime atiduoti savo gyvenimus dėl tų, kuriuos mylime, ne fiziškai numirdami dėl jų, bet gyvendami dėl jų – skirdami savo laiko, visada dalyvaudami jų gyvenimuose, tarnaudami jiems, būdami mandagūs, malonūs ir rodydami tikrąją meilę savo šeimos nariams bei visiems žmonėms, kaip mokė Gelbėtojas“ („Nepalik rytojui to, ką gali atlikti šiandien“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Prisiminkite ką nors, kas taip paguldė savo gyvenimą dėl jūsų.

Jono 15:18–27

Jėzus įspėja Savo mokinius, kad liudydami apie Jį jie bus persekiojami

Pamokęs Savo mokinius, kad pasiliktų Jame ir mylėtų vienas kitą, Jis mokė Juos apie tai, ką jie patirs dėl to, jog yra su Juo susiję. Iš Jono 15:18–25 sužinome, kad pasaulis, arba nuodėmingieji, apaštalo nekės. Jėzus Kristus sakė, kad tie, kurie Jo nekenčia, taip pat nekenčia Tėvo ir jie atsakys už savo pasirinkimus.

Nepaisant to, kad kiti nekenčia Jo pasekėjus, Jėzus Kristus paruošė būdus, kaip pasaulis galėtų priimti liudijimą apie Jį. Perskaitykite Jono 15:26–27 ir raskite, kas liudys apie Jėzų Kristų pasauliui.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 14–15 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 16

Įvadas

Po Paschos vakarienės Jėzus Kristus toliau mokė Savo mokinius. Jis jiems pasakė, kad netrukus išeis pas Savo Tėvą, o Šventoji Dvasia, Globėjas, ateis ir ves juos į tiesą. Jėzus liudijo apie Savo mirtį ir prisikėlimą, Jis taip pat paskelbė nugalėjęs pasaulį.

Jono 16:1–15

Jėzus paaiškina Šventosios Dvasios vaidmenį

Įsivaizduokite, kad pirmą kartą keliaujate gražia, tačiau pavojų kupina vietoje. Jums kelią rodo artimas ir patyręs draugas. Patekę į keblią situaciją, suvokiate, kad jūsų draugo nebėra, kad pasiklydote ir esate vienas. Kaip manote, kuo būtumėte susirūpinę ir kaip jaustumėtės patekę į tokią situaciją? _____

Ar kada nors patirdami sunkumų turėjote panašių rūpesčių arba panašiai jautėtės? Studijuodami Jono 16 skyrių ieškokite principų, kurie padėtų jums suprasti, kaip prireikus rasti pagalbą ir ramybę.

Prabuvęs su Savo mokiniiais maždaug trejus metus, Jėzus jiems pasako turįs išeiti (žr. Jono 14:28). Iš Jono 16:1–4 sužinome, kad po Paschos vakarienės su Savo mokiniiais Jėzus pasakė jiems, jog ateis laikas, kada žmonės jų nekės ir juos žudydami tikės tarnaują Dievui.

Perskaitykite Jono 16:5–6 ir suraskite, ką Jėzus pasakė Savo mokiniams ir ką jie manė apie tai, ką išgirdo.

Perskaitykite Jono 16:7 ir raskite, ką Jėzus pažadėjo atsiųsti po to, kai išeis.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Kol Jėzus asmeniškai buvo su mokiniiais, nuolatinė Dvasios bendrystė jiems nebuvo tokia reikalinga, kokia tapo Jėzui iškeliauvus“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:753).

Jono 16:8–12 Jėzus paaiškino, kad viena iš Šventosios Dvasios užduočių yra „parodyti pasauliui, kaip šis klysta“ (Jono 16:8). Perskaitykite Jono 16:13 ir raskite, kaip dar po Jėzaus išėjimo Guodėjas veiks mokinių gyvenimuose.

Komentuodamas Jono 16:9–11 vyresnysis Makonkis paaiškino: „Šias tokias glaustas ir trumpas mūsų laikus pasiekusias eilutes yra sunku suprasti. Atrodo, kad jos reiškia: „Kai įgysite Dvasios bendrystę ir kalbėsitės tai, ką ji jums apreiškia, jūsų mokymai parodys pasauliui, kaip jis klysta dėl nuodėmės, dėl teismo, dėl teismo. Pasauliui bus parodyta, kaip jis klysta dėl *nuodėmės*, nes atmetė mane, nes netikėjo Dvasios įkvėptu jūsų liudijimu apie tai, kad Aš esu Dievo Sūnus, per kurį ateina išgelbėjimas. Jiems bus parodyta, kaip jie klysta atmesdami liudijimą apie mano *teisumą* – pasak jų, Aš esu piktžodžiautojas, apgavikas ir apsišaukėlis, – nors iš tiesų Ašėjau pas

savo Tėvą, o tai įmanoma tik tuomet, jei visuomet vykdžiau tiesą ir teisumą. Jiems bus parodyta, kaip jie klysta neteisingai *teisdami*, nes atmetė jūsų liudijimą prieš to meto religijas ir pasirinko sekti Šetonu, šio pasaulio karaliumi, kuris pats drauge su visomis savo religinėmis filosofijomis bus teisiamas ir pripažintas kaltu" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:754).

Kodėl mokiniams praverstų turėti Šventosios Dvasios teikiamą vadovavimą ir įžvalgą?

Kokią tiesą apie Šventąją Dvasią sužinome iš Jono 16:13? _____

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Kokiais jums žinomais būdais Šventoji Dvasia veda mus į tiesą?
 - b. Kokiais būdais Šventoji Dvasia gali mums parodyti tai, kas įvyks?

Pasitikėkite savo gebėjimu mokytis Evangelijos ir gyventi pagal ją

Pasitikėkite savo gebėjimu suprasti Raštus, atpažinti doktrinas ir principus, aiškinti Evangeliją kitiems ir taikyti Evangelijos mokymus asmeniniame gyvenime. Per Šventąją Dvasią jūsų gebėjimas mokytis Evangelijos ir pagal ją gyventi gali būti sustiprintas.

Per Šventąją Dvasią Dievas gali mums teikti patikinimą, viltį, įžvalgą, išpėjimą ir patarimą dėl ateities.

Skaitydami šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį raskite, kaip galite pakviesti Šventąją Dvasią, kad ji jums patartų, kaip gyventi: „Kaip mums pasitelkti Šventąją Dvasią savo vadovu? Turime atgailauti dėl savo nuodėmių kiekvieną savaitę ir atnaujinti savo sandoras priimdami sakramentą švariomis rankomis ir tyra širdimi, kaip mums įsakyta daryti (žr. DS 59:8–9, 12). Tik tokiu atveju turime dievišką pažadą, kad „jo Dvasia visada bus su [mumis]“ (DS 20:77). Ta Dvasia yra Šventoji Dvasia, kurios misija mokyti mus, vesti mus į tiesą ir liudyti apie Tėvą ir Sūnų (žr. Jono 14:26; Jono 15:26; Jono 16:13; 3 Nefio 11:32, 36)“ („Nesileiskite apgaunami“, 2004 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Kada jautėte, kad Šventoji Dvasia veda jus į tiesą arba rodo tai, kas įvyks?
 - b. Kaip žinojote, kad jus vedė Šventoji Dvasia?

Pamąstykite, ką galėtumėte rinktis, kad pakviestumėte Šventąją Dvasią jums vadovauti? Stenkitės gyventi taip, kad pakviestumėte Šventąją Dvasią jums vadovauti.

Jono 16:13 Jėzus mokė, kad Šventoji Dvasia „nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi“. Perskaitykite Jono 16:14–15 ir išsiaiškinkite, kieno žinią mums perduos Šventoji Dvasia.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš šių eilučių, užbaikite šią doktriną: **Šventoji Dvasia apreiškia tiesas ir nurodymus, ateinančius iš _____.**“

Kodėl pravartu žinoti, kad kalbėdama Šventoji Dvasia kalba už Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų? _____

„Jos perduodama informacija jūsų dvasiai yra daug tikresnė negu bet kokia informacija, kurią galite gauti per savo natūralius jausmus“ (*Ištikimi tikėjimui* [2006], 174). Tai reiškia, kad mokantis tiesos Šventoji Dvasia yra vertingiausias vadovas. Jos įtaka yra vertingesnė negu fizinis įrodymas, kieno kito nuomonė ar pasaulio samprotavimai. Gelbėtojo mokiniai turėjo išmokti pasikliauti Šventosios Dvasios vadovavimu, kai Viešpaties fiziškai nebebuvo su jais, lygiai taip pat, kaip mums reikia pasikliauti Šventąja Dvasia šiandien.

Jono 16:16–33

Gelbėtojas kalba apie Savo mirtį ir prisikėlimą, Jis taip pat pasako nugalėjęs pasaulį

Prisiminkite atvejį, kai ilgam arba nežinomam laikui turėjote atsisveikinti su draugu ar šeimos nariu. Ką atsisveikindami sakėte vienas kitą guosdami?

Perskaitykite Jono 16:16 ir suraskite žodžius, kuriais Jėzus guodė Savo mokinius, jiems mąstant apie Jo iškeliamą.

Jono 16:17–19 skaitome, kad mokiniai nesuprato, ką Jėzus turėjo omenyje sakdamas, jog Jis išeina, tačiau jie vėl Jį išvys.

Perskaitykite Jono 16:20–22 ieškodami, ką, anot Viešpaties, jaus mokiniai Jam iškeliaus ir ką jie jaus vėl Jį išvydę.

Kaip, pasak šios ištraukos, jausis mokiniai Jėzui iškeliaus? Kaip, pasak Jo pažado, mokiniai jausis Jį vėl išvydę?

Jėzus žinojo, kad Jam prisikėlus, mokiniai Jį vėl išvys. Jie nepaprastai liūdės dėl Jo mirties, tačiau jų džiaugsmas, kurį patirs Jam prisikėlus, bus begalinis.

Jono 16:23–32 skaitome, kad Jėzus mokė Savo mokinius melstis tiesiogiai Dangiškajam Tėvui Jo (Jėzaus Kristaus) vardu (žr. Jono 16:23) ir patikino juos, kad Dangiškasis Tėvas myli juos ir Jį. Jis patikino juos, kad į jų maldas, skirtas Dangiškajam Tėvui, bus atsakyta.

Perskaitykite Jono 16:33 ir išsiaiškinkite, kokiais žodžiais Gelbėtojas guodė Savo apaštalus. Galite pažymėti, ką radote.

Kodėl įmanoma patirti džiaugsmą ir ramybę netgi suspaudimų, nuodėmės ir mirties kupiname pasaulyje?

Iš Jono 16:33 sužinome, jog **dėl to, kad Jėzus Kristus nugalėjo pasaulį, mes galime būti drąsūs ir patirti ramybę**. Ką, jūsų manymu, reiškia, kad Jėzus Kristus nugalėjo pasaulį?

Būdamas Tėvo Viengimis, Jėzus Kristus gyveno be nuodėmės ir nugalėjo visus pasaulio gundymus. Jis taip pat patyrė visokius skausmus bei suspaudimus ir apmokėjo visų Dangiškojo Tėvo vaikų nuodėmes. Savo gyvenimu, Savo kančia bei mirtimi ir Savo prisikėlimu Jis nugalėjo visa, kas galėtų mums kliudyti tapti

švairiams, rasti ramybę ir vėl gyventi su mūsų Dangiškuoju Tėvu bei tais, kuriuos mylime.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą, kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus nugalėjo pasaulį, padeda jums būti drąsiems ir turėti ramybę?

Perskaitykite šį prezidento Tomo S. Monsono teiginį ir išsiaiškinkite, kodėl mes galime būti drąsūs nepaisant šio pasaulio išbandymų ir sunkumų:

„Būkime drąsūs kasdieniame gyvenime. Nors gyvename vis neramesniais laikais, Viešpats mus myli ir mumis rūpinasi. Jis visuomet mūsų pusėje, jei darome, kas teisu. Jis padės mums, kai to prireiks. [...] Mūsų gyvenimai gali būti kupini džiaugsmo, jei sekame Jėzaus Kristaus Evangelijos mokymais.

Viešpats priminė mums: „Būkite drąsūs, aš nugalėjau pasaulį“ (Jono 16:33). Kokį džiaugsmą teikia mums tokia žinia. Jis gyveno dėl mūsų ir mirė dėl mūsų. Jis sumokėjo už mūsų nuodėmes. Sekime Jo pavyzdžiu. Reikškime Jam didį dėkingumą priimdami Jo auką ir gyvendami taip, kad vieną dieną galėtume grįžti gyventi su Juo“ („Tave Dievas telydės nuolat“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kaip atsakytumėte į klausimą: Kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus nugalėjo pasaulį, padeda jums būti drąsiems ir turėti ramybę?

Stenkitės būti drąsūs ir gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją. Tai darydami jūs jausite per Viešpaties apmokančiąją auką ir prisikėlimą patiriamą ramybę ir viltį.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 16 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 17

Įvadas

Prieš kentėdamas Getsemanėje Gelbėtojas sukalbėjo didžiąją užtarimo maldą. Jis meldė, kad Jo mokiniai ir visi Juo sekantieji pažintų Dangiskąjį Tėvą ir įgytų amžinąjį gyvenimą. Jis meldė, kad jie būtų viena su Juo ir Jo Tėvu.

Jono 17:1–8

Jėzus Kristus malda kreipiasi į Dangiskąjį Tėvą

Pagalvokite apie kokius nors įžymius žmones, apie kuriuos ką nors žinote.

Dabar pagalvokite apie žmones, su kuriais asmeniškai bendraujate ir kuriuos pažįstate.

Kuo skiriasi tai, kad apie žmogų ką nors *žinome*, nuo to, kad žmogų iš tiesų *pažįstame*? Užrašykite čia tai, ką galėtumėte daryti norėdami ką nors iš tiesų pažinti:

Gelbėtojas mokė, kaip svarbu žinoti apie Dangiskąjį Tėvą ir Jį pažinti. Studijuodami Jono 17 skyrių ieškokite tiesų, kurios padės jums sekti keliu, padėsiančiu ne tik įgyti daugiau *žinių* apie Dangiskąjį Tėvą ir Jėzų Kristų, tačiau taip pat geriau juos *pažinti*.

Po paskutinės vakarienės Gelbėtojas su Savo mokiniais nuėjo į Getsemanės sodą. Prieš įžengdamas į sodą Jėzus stabtelėjo ir sukalbėjo maldą. Ji paprastai vadinama užtarimo malda. Viena iš žodžio *užtarti* reikšmių yra stengtis kažką apginti. Šįkart Jėzus Kristus kreipėsi į Dangiskąjį Tėvą Savo mokinių vardu, maldaudamas, kad jie įgytų amžinąjį gyvenimą.

Perskaitykite Jono 17:1–3 ieškodami, kaip Gelbėtojas apibūdino amžinąjį gyvenimą. (Jono 17:3 yra Raštų įvaldymo eilutė. Šią eilutę galite išskirtinai pasižymėti, kad būtų lengviau ją surasti ateityje.)

Iš Jono 17:3 sužinome šią tiesą:
„Norėdami įgyti amžinąjį gyvenimą turime pažinti Dangiskąjį Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.“

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Kuo skiriasi tai, kad Tėvą ir Sūnų *pažįstame*, nuo to, kad apie Juos *žinome*?

Skaitydami šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ieškokite ir pasižymėkite, ką reiškia pažinti Tėvą ir Sūnų: „Viena yra žinoti, kad Dievas yra, ir kas kita yra jį pažinti. Mes žinome apie jį, kai išmokstame, kad jis yra atskiras asmuo, pagal kurį sukurtas žmogus; kai sužinome, kad Sūnus yra jo Tėvo esybės atvaizdas; kai išmokstame, kad abu, Tėvas ir Sūnus, turi konkrečias savybes ir galias. Tačiau su jais susipažįstame, taip, kad įgytume amžinąjį gyvenimą, kai džiaugiamės ir patiriame tuos pačius dalykus kaip jie. Pažinti Dievą reiškia galvoti taip, kaip jis galvoja, jausti tai, ką jis jaučia, turėti galią, kurią jis turi, suprasti tiesas, kurias jis supranta, ir daryti tai, ką jis daro. Pažįstantys Dievą tampa tokie, koks yra jis, ir gyvena taip, kaip jis, t. y. turi amžinąjį gyvenimą“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:762).

Dievą pažinti ir tapti tokiems, kaip yra Jis, įmanoma priimant Šventąją Dvasią ir ragaujant visų Gelbėtojo Apmokėjimo palaiminimų. Visgi tai yra visą šį gyvenimą ir po jo trunkantis procesas (žr. Moronio 7:48; 10:32–33).

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl žmogus negali įgyti amžinojo gyvenimo nepažinodamas Dievo Tėvo ir Jėzaus Kristaus?
- b. Kaip galite geriau pažinti Tėvą ir Sūnų?

Iš Jono 17:4–5 sužinome, kad Gelbėtojas pranešė Savo Tėvui atlikęs Jam skirtą darbą. Jis prašė Tėvą Jį pašlovinti ta pačia šlove, kurią turėjo ikimirtingajame gyvenime.

Perskaitykite Jono 17:6–8 ieškodami, ką darė Jo mokiniai norėdami pažinti Gelbėtoją. Galite pažymėti, ką radote.

Raštų įvaldymas – Jono 17:3

3. Garsiai perskaitykite Raštų įvaldymo eilutę, esančią Jono 17:3:

„O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją.“

Tuomet užtušuokite bet kuriuos tris žodžius taip, kad nebegalėtumėte jų matyti, ir vėl garsiai ją perskaitykite pasakydami ir užtušuotus žodžius. Kartokite šitokį tušavimą ir skaitymą tol, kol užtušuosite visus žodžius. Tuomet pasistenkite Raštų studijavimo žurnale užrašyti šią ištrauką iš atminties.

Jono 17:9–19

Gelbėtojas meldžiasi už Savo mokinius

Perskaitykite Jono 17:9, 11–18 ir raskite, ko Savo mokiniams meldė Jėzus.

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas mini, jog Jo mokiniai ir toliau gyvens piktaime ir jų nekenčiančiame pasaulyje. Iš Jono 17:14–16 sužinome, kad **būdami Jėzaus Kristaus mokiniai mes esame pasaulyje, bet ne iš pasaulio**. Šį principą galite užsirašyti savo Raštų paraštėje.

Kaip manote, ką reiškia *pasaulyje*, tačiau *ne iš pasaulio*? _____

Toliau pateiktas vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginys padės suprasti, kaip galime gyventi pasaulyje, bet nebūti iš pasaulio:

„Bažnyčioje dažnai kartojame šį dviejų: „Būkite pasaulyje, bet ne pasaulio.“ [...]

Galbūt šiuos žodžius turėtume [...] išskirti į du atskirus patarimus? Pirmasis, „*būkite pasaulyje*“. Būkite dalyviai, būkite informuoti. Stenkitės suprasti, toleruoti ir vertinti įvairovę. Prasmingai prisidėkite prie visuomenės tarnaudami ir dalyvaudami. Antrasis, „*būkite ne pasaulio*“. Neikite klaidingais keliais ir nesistenkite pritapti ir priimti to, kas nėra teisinga. [...]

Bažnyčios nariai turi daryti didesnę įtaką, nei daroma jiems. Turėtume stengtis stabdyti nuodėmės ir blogio srautą, o ne pasyviai leisti jam mus nešti. Kiekvienas turime padėti spręsti problemą, užuot stengęsi jos vengti ar ignoruoti“ („The Effects of Television,” *Ensign*, May 1989, 80).

Pamąstykite, kodėl Viešpats nori, kad liktume pasaulyje, tačiau nebūtume iš pasaulio.

4. Raštų studijavimo žurnale apibūdinkite, kaip galima būti pasaulyje, tačiau ne iš pasaulio kiekvienu iš šių atvejų: mokykloje, bendraujant su draugais ir bendraujant internetu. Tuomet užrašykite, kaip konkrečiai jūs stengsitės geriau sekti Gelbėtoju būdami pasaulyje, bet ne iš pasaulio.

Jono 17:20–26

Gelbėtojas meldžiasi už visus Jo Evangeliją priimančius žmones

Nors ir labai stengsimės, mes negalime išlikti visiškai švarūs nuo pasaulyje esančių nuodėmių ir blogio. Jei negalėtume būti apvalyti nuo nuodėmės, būtume amžinai atskirti nuo Dievo akivaizdos, kadangi niekas nešvarus negali gyventi Jo akivaizdoje (žr. 1 Nefio 15:33–34).

Perskaitykite Jono 17:20–23 ieškodami, ko Jėzus Kristus meldė. Galite pasižymėti žodį *viena* visur, kur tik jis yra tose eilutėse.

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas meldė ne tik dėl Savo apaštalų, Jis taip pat meldėsi dėl tų, kurie patikės jų žodžiais, kad jie taip pat galėtų būti viena, kaip Jėzus ir Tėvas yra viena. Šiose eilutėse aiškiai matome, kad Tėvas ir Sūnus yra dvi atskiros esybės. Jėzus meldė dvasinės, o ne fizinės vienybės.

Kaip mums įmanoma tapti viena su Dievu Tėvu ir Sūnumi?

Vyresnysis Džeifris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kaip galime tapti viena su Tėvu ir Sūnumi: „Tiesioginė žodžio *apmokėjimas* [angl. „atonement“] reikšmė anglų kalba yra savaime aiški: angl. „at-one-ment“ reiškia „sutaikyti“, t. y. daryti taip, kad tai, kas buvo atskira ar nutolę, susivienytų“ („The Atonement of Jesus Christ,” *Ensign*, Mar. 2008, 34–35).

Iš Jono 17:20–23 sužinome bent vieną svarbią tiesą, kad **ateidami pas Jėzų Kristų ir priimdami Jo apmokėjimo palaiminimus mes galime tapti viena su Tėvu ir Sūnumi.**

Kodėl žinodami tai, ką žinote apie Dangiskąjį Tėvą ir Jėzų Kristų, norite tapti viena su jais? _____

Perskaitykite šį prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ieškodami, kaip bus palaiminti tie, kurie stengiasi būti viena su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi.

„Mes turime uoliai stengtis ne tik pažinti Mokytoją, bet, kaip Jis kvietė, siekti būti viena su Juo (žr. Jono 17:21), „kad iš savo šlovės lobio suteiktų [mums] stiprybės jo Dvasios galia sutvirtinti [mumyse] vidinį žmogų“ (Ef 3:16). [...]

Liudiju, kad gyvename sudėtingais laikais. Turime būti drąsiai paklusnūs. Liudiju, kad būsime pakviesti parodyti dvasinę ištvermę, nes priešaky suspaudimų ir sunkumų dienos. Tačiau per patikinimą ir paguodą, kad turime asmeninį ryšį su Dievu, mums bus suteikta raminanti drąsa“ („That We Might Know Thee,” *Ensign*, Jan. 1999, 2, 5).

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimą: Ką darysite, kad geriau pažintumėte Dangiskąjį Tėvą bei Jėzų Kristų ir stiprintumėte savo ryšį su Jais?

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 17 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 18–19

Įvadas

Žydų vadovai Jėzų suėmė, apklausė ir nuvedė pas Pilotą, kad Jį apklaustų ir pasmerktų. Pilotas sutiko nukryžiuoti Jėzų, nors buvo tikras dėl Jo nekaltumo. Būdamas ant kryžiaus Jėzus nurodė apaštalui Jonui pasirūpinti Jo motina Marija. Jėzui mirus, Jo kūnas buvo paguldytas į kapą.

Jono 18:1–32

Žydų vadovai Jėzų suima, apklausia ir tuomet nuveda pas Pilotą

Kada jums būna sunkiausia rūpintis kitų gerove? _____

1. Raštų studijavimo žurnale, lapo viduryje nubrėžkite vertikalią liniją ir padalinkite lapą į du stulpelius. Vieną stulpelį pavadinkite *Jėzui Kristui rūpėjo*, o kitą stulpelį – *Pilotui rūpėjo*. Gelbėtojo suėmimo, apklausos ir nukryžiovimo metu Jėzus ir romėnų valdytojas Pilotas pasirinko vertinti, arba sutelkti dėmesį, į skirtingus dalykus. Studijuodami Jono 18–19 skyrius ieškokite, kokių tiesų, padėsiančių jums suprasti, kas gyvenime turėtų būti keliama aukščiau viso kito, galite išmokyti iš Jėzaus ir Piloto. Raštų studijavimo žurnale esančiuose stulpeliuose pasižymėkite pamokos metu atrandamas tiesas.

Jono 18:1–3 skaitome, kad po to, kai Jėzus kentėjo Getsemanės sode, Judas Iskarijotas atėjo su kareiviais suimti Jėzaus. Kaip manote, kaip reaguotumėte žinodami, kad jūsų suimti ir galiausiai nužudyti ateina ginkluoti kareiviai?

Perskaitykite Jono 18:4–11 ir Luko 22:50–51 ir išsiaiškinkite, kaip atėjus šiems žmonėms reagavo Jėzus.

Žodžiais *šitie* Jono 18:8 ir *pavestųjų* Jono 18:9 pavadinami su Jėzumi buvę apaštalai. Kuo, anot šių eilučių, Jėzus buvo susirūpinęs?

Perskaitykite Jono 18:4–11 ir Luko 22:50–51 Raštų studijavimo žurnale, stulpelyje „Jėzui Kristui rūpėjo“, įrašykite, kuo rūpinosi Jėzus Kristus.

Jono 18:12–32 skaitome, kad Jėzus leidosi suimamas kareivių. Jie nuvedė Jį pas Aną, buvusį aukštąjį kunigą, kuris nusiuntė Jėzų apklausti pas Kajafą, Ano žentą (žr. Jono 18:13). Tuo metu aukštuoju kunigu buvo paskirtas Kajafas, kuris stengėsi Jėzų nužudyti (žr. Jono 18:14). Petras ir dar vienas mokinys nusekė Jėzų ir stebėjo, kaip Kajafas Jį apklausia (žr. Jono 18:15–16).

Kai trys skirtingi žmonės paklausė Petro, ar tik jis nebūsiąs Jėzaus mokinys, Petras paneigė Jį pažinojęs (žr. Jono 18:17, 25, 26–27). Kajafui baigus Jėzaus apklausą, anksti ryte žydų vadovai nusivedė Jėzų pas Pilotą, romėnų provincijos Judėjos valdytoją, kad Jį apklaustų ir nuteistų (žr. Jono 18:28–30). Tik romėnai turėjo įgaliojimą paskelbti mirties nuosprendį Jeruzalėje (žr. Jono 18:31).

Jono 18:33–19:16

Jėzų apklausia Pilotas

Perskaitykite Jono 18:33–35 ir išsiaiškinkite, ką Pilotas norėjo sužinoti apie Jėzų.

Žydų vadovai kaltino Jėzų tuo, kad Jis tvirtino esąs žydų karalius, nes taip Jį buvo galima kaltinti maišto kurstymu arba Romos valdžios išdavyste (žr. Jono 19:12) ir nuteisti myriop.

Perskaitykite Jono 18:36–37 ieškodami, ką Jėzus paaiškino Pilotui.

Perskaitykite Jono 18:38 ieškodami, kokią išvadą apie Jėzų padarė Pilotas.

Jono 18:39–19:5 sužinome, kad Pilotas pasiūlė paleisti Jėzų remdamasis žydų tradicija paleisti vieną suimtąjį per Paschos šventę (žr. Jono 18:39). Aukštieji kunigai ir pareigūnai pasirinko, kad būtų paleistas Barabas (žr. Jono 18:40) ir pareikalavo, kad Jėzus būtų nukryžiuotas (žr. Jono 19:6). Pilotas Jėzų nuplaskė, o romėnų kareiviai Jam ant galvos uždėjo spyglių vainiką ir iš Jo tyčiojosi (žr. Jono 19:1–2), tuomet Pilotas atvedė Jėzų priešais žmones.

Perskaitykite Jono 19:4, 6 ir raskite, ką Pilotas vis kartojo žydams.

Ką Pilotas tikriausiai manė esant teisinga padaryti?

Jono 19:7 parašyta, kad žydų vadovai sakė Pilotui, jog Jėzus tvirtino esąs Dievo Sūnus. Perskaitykite Jono 19:8–11 ieškodami, kaip reagavo Pilotas išgirdęs, kad Jėzus sakė esąs Dievo Sūnus. Taip pat atkreipkite dėmesį į tai, ką Jėzus pasakė Pilotui apie jo užimamą valdytojo postą.

Kaip jūs būtumėte jautęsi būdami Piloto vietoje ir išgirdę Jėzų sakantį, kad neturėtumėte Jam galios „jeigu [jums] nebūtų jos duota iš aukštybių“ (Jono 19:11)?

Jėzaus žodžiai Jono 19:11 apie tai, kad žydų vadovai daro didesnę nuodėmę, reiškia, kad jei Pilotas pasiduos minios reikalavimui ir įsakys, jog Jėzus būtų nukryžiuotas, Pilotas nusidės, tačiau jo nuodėmė nebus tokia didelė kaip tų, kurie Jėzaus mirties siekė aktyviai.

Perskaitykite Mato 27:19 ir atkreipkite dėmesį, ką Pilotui patarė jo žmona. Tuomet perskaitykite Jono 19:12–15 ieškodami, ką Pilotas norėjo daryti su Jėzumi, ir kaip į tai reagavo Jėzų nužudyti norėję žydai.

Atkreipkite dėmesį, kaip Jono 19:12 žydų vadovai grasino Pilotui, sužinoję, kad jis nori Jėzų paleisti.

Spausdami Pilotą žydai jam priminė, kad paleisdamas Jėzų jis išduos Cezarį. Žydams pranešus apie išdavystę, Cezaris galėjo pašalinti Pilotą iš vadovo posto. Šiuo metu Pilotas turėjo rinktis tarp savo interesų ir Jėzaus, apie kurio nekaltumą žinojo, paleidimo.

Perskaitykite Jono 19:16 ieškodami, ką Pilotas pasirinko.

Ką Piloto elgesys byloja mums apie tai, kuo jis rūpinosi?

Raštų studijavimo žurnale, stulpelyje „Pilotui rūpėjo“ įrašykite, kuo labiausiai rūpinosi Pilotas.

Išstudijavę Pilotui rūpimus dalykus Jono 18–19 skyriuose, sužinome, kad, **labiau rūpindamiesi asmeniniais interesais**

negu teismo darbais, būsime vedami nusidėti. Užrašykite šį principą Raštų studijavimo žurnale, stulpelyje „Pilotui rūpėjo“.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kokiomis situacijomis galime būti gundomi labiau rūpintis asmeniniais interesais negu tuo, kas teisu?
- b. Ką galėtumėte padaryti, kad įveiktumėte pagundą labiau rūpintis asmeniniais interesais, o ne tuo, kas teisu, net jei tai nėra populiaru?

Jono 19:17–42

Jėzus nukryžiuojamas, o Jo kūnas paguldomas į kapą

Jono 19:17–24 skaitome, kad Jėzus pasiėmė savo kryžių ir ėjo į Golgotą, kur trečią valandą buvo nukryžiuotas (žr. Morkaus 15:25; tai būtų trečia valanda po saulėtekio). Perskaitykite Jono 19:25–27 ir raskite, kas buvo prie kryžiaus tuo metu, kai Jėzus buvo nukryžiuotas.

Kuo kabėdamas ant kryžiaus buvo susirūpinęs Jėzus?

Žodžiais „mylimasis [Jėzaus] mokiny“ (Jono 19:26) apibūdinamas apaštalas Jonas, kuris taip pat žinomas kaip Jonas Mylimasis. Žodžiais „štai tavo motina“ Jėzus nurodė Jonui rūpintis Jo motina Marija taip, tarsi ji būtų paties Jono motina. Raštų studijavimo žurnale, stulpelyje „Jėzui Kristui rūpėjo“ įrašykite, kuo, remiantis šiomis eilutėmis, rūpinosi Jėzus.

Kaip, remdamiesi Jono 18–19 skyriuose rasta informacija apie tai, kuo rūpinosi Jėzus Kristus ir kuo rūpinosi Pilotas, apibūdintumėte kiekvieną iš jų?

Išstudijavę Gelbėtojo savybes, rastas Jono 18–19 skyriuose, sužinome, kad **galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu rinkdamiesi padėti kitiems net tuomet, kai mums patiems reikia pagalbos.** Užrašykite šį principą Raštų studijavimo žurnale, stulpelyje „Jėzui Kristui rūpėjo“.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Būdas atsiskleidžia [...] tuomet, kai pajėgiame pajusti kitų kančią, nors patys kenčiame; pastebėti kitų alkį, nors patys esame alkani; užjausti išgyvenančius dvasinę agoniją, nors patys esame dvasinio skausmo sukuryje. Taigi, būdas atsiskleidžia, kai pamatome kitus ir jiems padedame, nors mūsų prigimtinis ir instinktyvus noras yra rūpintis savimi ir užsisklęsti savyje. Jei toks elgesys iš tiesų yra

svarbiausias dorybingo žmogaus būdo kriterijus, tuomet pasaulio Gelbėtojas yra tobulas pastovaus ir geraširdžio būdo pavyzdys" ("The Character of Christ" [Brigham Young University–Idaho Religion Symposium, Jan. 25, 2003], byui.edu/devotionalsandspeeches).

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Prisiminkite atvejį, kai kažkas sekė Gelbėtojo pavyzdžiu rinkdamasis ar rinkdamasi padėti kitiems, nors jam pačiam ar jai pačiai reikėjo pagalbos.
- b. Kaip manote, kaip galime tapti tokio paties būdo kaip Kristus ir stengtis padėti kitiems net tuomet, kai mums patiems reikia pagalbos?
- c. Ką darysite stengdamiesi sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir rinkdamiesi padėti kitiems, nors jums patiems reikia pagalbos?

Iš Jono 19:28–42 sužinome, kad Jėzui mirus devintą valandą (žr. Morkaus 15:34), Juozapas iš Arimatėjos paprašė Pilotą Jėzaus kūno. Tuomet Juozapas ir Nikodemas paruošė Gelbėtojo kūną ir paguldė jį į Juozapo paaukotą kapą.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 18–19 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jono 20–21

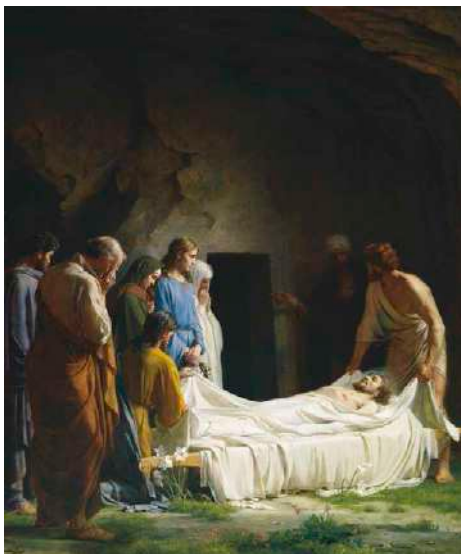
Įvadas

Sekmadienį po nukryžiovimo Marija Magdaliėtė, kapą, kuriame buvo paguldytas Jėzus, radusi tuščią, apie tai pranešė Petruui bei Jonui ir jie atbėgo prie kapo. Prisikėlęs Kristus pasirodė Marijai, o vėliau Savo mokiniams. Galilėjos ežero krante Jėzus pakvietė Petrą reikšti savo meilę Jam maitinant Jo avis.

Jono 20:1–10

Marija Magdaliėtė Jėzaus kapą randa tuščią ir praneša apie tai Petruui ir Jonui, kurie tuomet nubėga prie kapo

Įsivaizduokite, kaip būtumėte jautęsi, jeigu būtumėte matę Jėzaus kūną, guldomą kape. Buvo penktadienis ir Jis turėjo būti palaidotas iki žydų šabo, prasidėjusio penktadienį saulei leidžiantis ir besitęsiančio iki šeštadienio saulėlydžio. Skaitydami šį vyresniojo Džozefo B. Virtlino iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį įsivaizduokite, kaip jautėsi Jėzaus mokiniai:

„Įsivaizduoju, koks tada buvo tamsus penktadienis, kai ant kryžiaus buvo iškeltas Kristus.

Tą baisų penktadienį visa žemė drebėjo ir buvo apgaubta tamsos. Žemę ištiko baisios audros.

Tie nelabi žmonės, kurie siekė Jo mirties, tuomet džiugavo. Kadangi nebeliko Jėzaus, buvo tikėtasi, kad nebeliks ir Jo pasekėjų. Tą dieną jie triumfavo.

Tą dieną šventyklos uždanga perplyšo pusiau.

Marija Magdaliėtė ir Marija, Jėzaus motina, buvo skausmo ir nevilties palaužtos. Tas nuostabus Žmogus, kurį jos mylėjo ir gerbė, kabėjo ant kryžiaus negyvas.

Tą penktadienį palūžo ir apaštalai. Jėzus, jų Gelbėtojas – žmogus, kadaise vaikščiojęs ant vandens, kėlęs kitus iš mirties – dabar Pats buvo nelabų žmonių valioje. Jie bejėgiškai stebėjo Jį, nugalėtą Savo priešų.

Tą penktadienį žmonijos Gelbėtojas buvo pažemintas ir sužeistas, sumuštas ir išplūstas.

Tai buvo tas penktadienis, kai nepakeliamas ir triuškinantis skausmas graužė sielas tų, kurie Dievo Sūnų mylėjo ir gerbė.

Aš galvoju, kad tas penktadienis buvo pats tamsiausias pasaulio istorijoje nuo pat jo pradžios“ („Sekmadienis tikrai išauš“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

1. Įsivaizduokite, kad buvote reporteris Jėzaus mirties bei prisikėlimo metu, ir jūsų buvo paprašyta aprašyti šiuos įvykius. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite tokį naujienų pranešimą, tarsi būtumėte ėmę interviu iš Jėzaus apaštalų po Jo mirties ir palaidojimo. Galbūt norėsite paminėti, ką jie jautė ir mąstė stebėdami Jėzaus kapo užantspaudavimą.

Nepaisant Gelbėtojo mirties ir palaidojimo tragizmo, vyresnysis Virlinas pasakė: „Bet tos dienos neganda ilgai netvėrė“ („Sekmadienis tikrai išauš“).

Studijuodami Jono 20 skyrių raskite, kodėl „tos dienos neganda ilgai netvėrė“.

Perskaitykite Jono 20:1–2 ieškodami, ką sekmadienį anksti ryte atėjusi prie Jėzaus kapo rado Marija Magdaliėtė.

Ką darė Marija pamačiusi, kad kapą dengęs akmuo buvo nustumtas? Kas jos manymu įvyko?

Perskaitykite Jono 20:3–10 ieškodami, ką darė Petras ir Jonas, kuris minimas kaip „kitas mokinyš“ (2, 3 eilutėse), išgirdę Marijos naujieną.

Kaip į tuščią kapą reagavo Jonas? Ką jis manė įvykus?

Kol nepažvelgė į tuščią kapą, jis iki galo nesuprato Gelbėtojo pareiškimo, kad Jis trečią dieną prisikels iš mirusiųjų. Išvydęs tuščią kapą Jonas prisiminė ir įtikėjo (žr. Jono 20:8–9).

Jono 20:11–31

Prisikėlęs Gelbėtojas pasirodo Marijai Magdalietei, o vėliau Savo mokiniams

Perskaitykite Jono 20:11–15 ir raskite, kas kreipėsi į Mariją po to, kai Petras ir Jonas paliko kapą.

Įsivaizduokite Raštų įvykius

Raštų studijavimas gali tapti prasmingesnis, jei mintyse įsivaizduosite aprašytus įvykius. Pavyzdžiui, įsivaizduokite, kaip būtumėte jautęsi ir ką būtumėte darę dalyvaudami Jono 20 skyriuje aprašytuose įvykiuose. Įsivaizdavimas gali padėti jums suvokti, kad Raštų pasakojimai gali būti panašūs į jūsų gyvenimo situacijas, ir paruošti jus pritaikyti Raštuose pateiktas tiesas savo gyvenime.

Perskaitykite Jono 20:16–18 ieškodami, ką Jėzus nurodė Marijai daryti.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalių Kvorumo paaiškino Jono 20:17 eilutės žodžių „nelaikyk manęs“ reikšmę: „Karaliaus Jokūbo Biblijos vertime Jėzus sako: „Neliesk manęs.“ Džozefo Smito Vertime skaitome: „Nelaikyk manęs.“ Įvairiuose vertimuose iš graikų kalbos ši eilutė verčiama „nesikibk į mane“ arba „nelaikyk manęs“. Kai kas mano, kad tai reiškia „nesikibk į mane ilgiau“ arba „nelaikyk manęs ilgiau“. Kiti kalba, kad reikia nustoti laikytis jo įsikibus, darydami išvadą, kad Marija jį jau buvo užlaikiusi. Turime rimtą priežastį manyti, kad prisikėlusio Viešpaties Marijai sakoma mintis buvo tokia: „Negali manęs čia laikyti, nes aš ruošiuosi žengti pas savo Tėvą“ (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 4:264).

Ką dar, anot Jono 20:17, Jėzus nurodė Marijai daryti?

2. Ir toliau įsivaizduokite, kad esate žinių reporteris tais laikais. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite tokį naujienų pranešimą, tarsi būtumėte ėmę interviu iš Marijos Magdalietės. Galite užrašyti jos liudijimą apie prisikėlusį Viešpatį ir jos atsakymus į šiuos klausimus: ką pagalvojote pamačiusi, kad kapas tuščias? Ką tuomet darėte? Kada suvokėte, kad Jėzus Kristus tebėra gyvas? Savo reportaže užrašykite, ar būtumėte patikėję Marijos pasakojimu ir kodėl taip arba ne?

Prisikėlęs Jėzus pasirodė Marijai Magdalietei.

Prisiminkite, kad kai kuriems mokiniams buvo sunku patikėti Marijos liudijimu (žr. Morkaus 16:11). Perskaitykite Jono 20:19–20 ir raskite, kas tą vakarą įvyko.

Iš šio pasakojimo sužinome, kad **Jėzus Kristus nugalėjo mirtį prisikeldamas.**

Kaip, anot Jono 20:20, jautėsi mokiniai, išvydę prisikėlusį Viešpatį?

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas paaiškino, kodėl „tos dienos neganda ilgai netvėrė“:

„Neviltis neišsilaikė, nes sekmadienį prisikėlęs Viešpats sutraukė mirties pančius. Jis pakilo iš kapo ir šlovingai triumfuodamas pasirodė kaip visos žmonijos Gelbėtojas. [...]“

Kiekvienas iš mūsų sulauksime savojo penktadienio – tos dienos, kai, atrodo, dūžta pati Visata, ir mūsų pasaulio šukės lyg šiukšlės mėtosi visur aplink mus. Mes visi kažkada patirsime tuos dužimo laikus, kai atrodys, kad jau niekada nebebūsime surinkti. Mes visi sulauksime savojo penktadienio.

Bet aš jums liudiju vardu To, kuris nugalėjo mirtį – sekmadienis tikrai išauš. Pačioje mūsų liūdesio tamsoje išauš sekmadienis.

Nepaisant mūsų nevilties. Nepaisant mūsų širdgėlos. Sekmadienis tikrai išauš. Ar šiame, ar kitame gyvenime. Sekmadienis tikrai išauš“ („Sekmadienis tikrai išauš“).

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus prisikėlė, gali padėti mums gedint dėl mylimo žmogaus netekties?
- b. Kaip prisikėlimo pažadas gali padėti mums kitomis sunkiomis akimirkomis?

Jono 20:21–23 užrašyta, kad Jėzus parodė Savo mokiniams žaizdų žymes Savo rankose ir šone ir įgaliojo juos vykdyti Jo darbą. Jis tarė jiems: „Imkite Šventąją Dvasią“ (Jono 20:22), tai galėtų reikšti, kad Jis suteikė jiems palaiminimą priimti Šventąją Dvasią, tačiau šio palaiminimo pilnatvę jie gavo tik vėliau. Jis taip pat mokė juos jų atsakomybės padėti kitiems gauti nuodėmių atleidimą.

Perskaitykite Jono 20:24–25 ir raskite, kurio apaštalo nebuvo tą šventą akimirką.

Atkreipkite dėmesį į tai, ko, anot 25 eilutės, reikėjo Tomui, kad patikėtų. Kaip manote, kodėl jam buvo sunku patikėti tuo, kad Jėzus buvo prikeltas?

Beveik visiems Jėzaus mokiniams buvo sunku suprasti mokymą apie prikėlimą Jo mirtingojo gyvenimo metu. Tomas, kaip ir kiti mokiniai, dar gerai nesuprato, kas buvo prisikėlimas, ir jam reikėjo fizinio įrodymo.

Perskaitykite Jono 20:26–29 ir raskite, ką patyrė Tomas po aštuonių dienų.

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus kvietė Tomą: „Jau nebebūk netikintis, būk tikintis“ (Jono 20:27). Tomo patyrimas mus moko, kad **būsime palaiminti, jei pasirinksim tikėti Jėzų Kristų, net jei Jo nematysime.**

Vyresnysis Džeritas V. Gongas iš Septyniasdešimties mokė:

„Tikėjimas yra pasirinkimas. [...]“

Pasirinkę tikėti, mes viską suprantame ir matome kitaip. Taip matydami ir gyvendami esame laimingi ir patiriame džiaugsmą, kurį gali teikti tik Evangelija“ (“Choose Goodness and Joy,” *New Era*, Aug. 2011, 44).

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a. Kodėl jūs pasirinkote tikėti Jėzų Kristų net ir tada, kai dar nematėte Jo savo mirtingosiomis akimis?
- b. Ką galime daryti norėdami parodyti, kad mes pasirinkome tikėti Jėzų Kristų?
- c. Kaip jūs buvote palaiminti dėl to, kad pasirinkote tikėti Jėzų Kristų?

Perskaitykite Jono 20:30–31 ir raskite, kodėl Jonas užrašė šiuos įvykius.

Iš tų eilučių sužinome šias tiesas: „**Apaštalai ir pranašai liudija apie Jėzų Kristų tam, kad mes galėtume tikėti, jog Jis yra Dievo Sūnus. Pasirinkę tikėti apaštalu ir pranašų liudijimu apie Jėzų Kristų ir po to atitinkamai gyvendami, mes galime įgyti amžinąjį gyvenimą.**“

5. Raštų studijavimo žurnale parašykite bent dvi pastraipas atsakydami į klausimą, kuris, iš visko, kas buvo parašyta Evangelijose pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną, su Gelbėtojo žemiškąja tarnyste susijęs pasakojimas, įvykis ar mokymas padėjo jums įtikėti, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus? Kodėl? Būkite pasiruošę savo atsakymu pasidalinti pamokos metu.

Jono 21:1–17

Prisikėlęs Viešpats pasirodo kai kuriems Savo apaštalams prie Tiberiados ežero

Jono 21:1–17 užrašyta, kad prisikėlęs Viešpats dar kartą pasirodė Savo apaštalams, kai šie žvejojo. Pamatę Jėzų jie bemat grįžo į krantą ir vakarieniaudami su Juo valgė žuvį ir duoną. Per vakarienę Jėzus pakvietė Petrą parodyti meilę Jam ir palikti žvejo gyvenimą bei tarnauti Viešpaties žmonėms.

Jono 21:18–25

Jėzus išpranašauja Petro nužudymą ir Jono pakeitimą

Jono 21:18–19 skaitome, kad Jėzus išpranašavo, jog senatvėje Petras „[ištis] rankas“ (žr. Jono 21:18) ir bus nuvestas ten, kur nenori eiti. Tradiciškai manoma, kad Petras mirė ant kryžiaus. Visgi yra sakoma, kad Petro pageidavimu jis buvo nukryžiuotas žemyn galva, nes kukliai manė nesąs vertas mirti taip pat, kaip mirė Gelbėtojas (žr. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:151–152).

Išgirdęs šią pranašystę Petras pasiteiravo, kas nutiks apaštalui Jonui, arba Jonui Mylimajam (žr. Jono 21:20–21). Perskaitykite Jono 21:22–23 ieškodami, ką Gelbėtojas atsakė Petriui.

Žodis *pasilikti* 22 eilutėje reiškia likti gyvam žemėje. Vadinasi, Jonas liks žemėje kaip pakeista esybė iki Jėzaus Kristaus antrojo atėjimo. Pakeistos esybės yra „asmenys, kurie taip pakeisti, arba perkelti į kitą būseną, kad nepatiria skausmo ar mirties iki jų prikėlimo į nemirtingumą“ (Raštų rodyklė, „Perkeltos esybės“, scriptures.lds.org).

Į ką, anot Jono 21:22, Jėzus norėjo, kad Petras susitelktų, užuot galvojęs apie tai, kas nutiks Jonui?

Perskaitykite Jono 21:24–25 ieškodami, ką baigdamas rašyti Jonas norėjo, kad visi žinotų.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Jono 20–21 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti šiuos papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

SEMINARIJOS IR RELIGIJOS INSTITUTAI

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

